

Popólni

ROČNI SLOVÁR

slovénskega in němškega jezika.

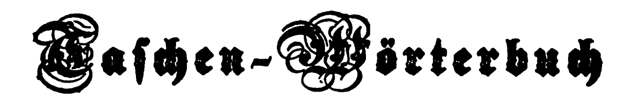
Spisal

Anton Janežič,
načásni učítelj slovénščine u Célóvcu.

Němško - slovénski děl.

U Célóvcu 1850.
V zalóžbi J. Sigmundove knjigárnice v Célóvcu.
(Eduard Liegel.)

Vollständiges

Taschen-Wörterbuch

der

slovenischen und deutschen Sprache.

Von

Anton Janežič,

öffentlichen Dozenten der slovenischen Sprache am k. k. Gymnasium zu Klagenfurt.

Deutsch-slovenischer Theil.

Klagenfurt 1850.

Im Verlage der J. Sigmund'schen Buchhandlung.

(Eduard Liegel.)

Vorwort.

Durch die Herausgabe vorliegenden Taschenwörterbuches bestrebte sich der Verfasser, den Bedürfnissen aller jener, welche sich mit der slovenischen Sprache und Literatur beschäftigen, im Gebiete jeder Wissenschaft nach Möglichkeit zu entsprechen.

Bei der Bearbeitung desselben wurden alle möglichen Hilfsquellen, welche uns die slovenische Sprache und die übrigen slavischen Dialekte überhaupt bieten konnten, eifrigst benützt; und in der That erhielten wir auf diese Art einen äußerst reichen Zuwachs an Wörtern, welche in verschiedenen slovenischen Gegenden entweder wirklich vorhanden, oder wenigstens ihrer Wurzel nach bekannt sind. Ueber die Aufnahme des ě oder é, welches bald wie ie, e, je, ej oder i gelesen wird, wird es wohl keiner Rechtfertigung bedürfen, da diesen Laut nicht allein alle unsere slavischen Stammgenossen, sondern auch wir selbst besitzen.

Zur größern Ersparniß des Raumes wurden häufige Abkürzungen vorgenommen, wie z. B. die Einrichtung mit Schlagwörtern; die Weglassung der Hauptwörter auf ung, wenn sie regelmäßig durch das Zeithauptwort ausgedrückt werden; die bloße Angabe des Beiwortes bei zusammengesetzten Hauptwörtern, wenn

A.

A, A; weder A noch B, ne be ne ce.
Aal, *m*. jegúlja, kačúr, ugor.
Aal=. *a*. jegúljni.
Aalen, *v. a*. jegúljiti, jegúlje [loviti.
Aalfang, *m*. jegúljni lov, jeguljna lovítva.
Aalfänger, *m*. jegúljar.
Aalförmig, *a*. jegúljast, ugórast.
Aalraupe, *f*. menek, piškúr.
Aalteich, *m*. jegúljnak, ribnjak za jegúlje.
Aar, *m*. orel.
Aas, *n*. merha, merhovína, merlétina, cerklína, cerknenína.
Aasblatter, *f*. gnojna krasta.
Aasen, *v. a*. merhovíno dreti, cerklíno dreti.
Aasfräßig, Aasfressend, *a*. merhojěden, merhožreten.
Aasgeruch, Aasgestank, *m*. smrad.
Aasgierde, *f*. merhožéljnost, merhožrétnost.
Aasgierig, *a*. merhožéljen, merhožreten.
Aashaft, aasig, *a*. gnjusen, meršnat, meršji.
Aaskäfer, *m*. govnjač.
Aasvogel, *m*. merhožrétna ptica.
Ab, od-, s-, (in Zusammensetzungen).
Abächzen, sich, *v. r*. izjéčati se.
Abackern, *v. a*. odoráti, dooráti.
Abänderlich, *a*. preměnljív, měnljív; (in der Sprachlehre) *sklonljív, sklanjáven.*
Abändern, *v. a*. preměniti, preměnjati, proměniti, spreměniti; (in der Sprachlehre) sklánjati, skloníti.
Abänderung, *f*. preměmba, spremémba, proměna; (in der Sprachlehre) sklánjanje, sklomba, sklanja.
Abängsten, abängstigen, *v. a*. mu[čiti.
Abarbeiten, *v. a*. z dělom poslúžiti; sich—, *v. n*. z délom se vtrúditi.
Abärnten, *v. a*. požéti, dožéti, že[tvo dokončáti.
Abart, *f*. odrod, izrod.
Abarten, *v. n*. odroditi se.
Abartig, *a*. odrodjen.
Abbacken, *v. a*. speči, opéči.
Abbaden, *v. a*. okópati, obkó[pati.
Abbalgen, *v. a*. drěti, odréti; sich —, vtruditi se.
Abbarbieren, *v. a*. obríti, briti.
Abbasten, *v. a*. oljúpiti, ljúpiti, olíkati, líkati, líčiti.
Abbeeren, *v. a*. jagode obráti u. [obírati.
Abbeißen, *v. a*. odgrízti, odgrízniti.
Abberufen, *v. a*. odpozváti, odpoklícati, nazaj poklícati.
Abberufung, *f*. odpozív, odpozvánje, odpoklic, odpoklícanje.
Abberufungs= *a*. odpozvávni.
Abbestellen, *v. a*. oporéči.
Abbestellung, *f*. oporéka.
Abbetteln, *v. a*. izberáčiti, izci[gániti.
Abbetten, sich, *v. r*. prestláti se.

A.

A, A; weder A noch B, ne be ne ce.
Aal, *m.* jegúlja, kačúr, ugor.
Aal=. *a.* jegúljni. [lovíti.
Aalen, *v. a.* jegúljiti, jegúlje
Aalfang, *m.* jegúljni lov, jegulјna lovítva.
Aalfänger, *m.* jegúljar.
Aalförmig, *a.* jegúljast, ugórast.
Aalraupe, *f.* menek, piškúr.
Aalteich, *m.* jegúljnak, ribnjak za jegúlje.
Aar, *m.* orel.
Aas, *n.* merha, merhovína, merlétina, cerklína, cerknenína.
Aasblatter, *f.* gnojna krasta.
Aasen, *v. a.* merhovíno dreti, cerklíno dreti.
Aasfräßig, Aasfressend, *a.* merhojèden, merhožreten.
Aasgeruch, Aasgestank, *m.* smrad.
Aasgierde, *f.* merhožéljnost, merhožrétnost. [hožreten.
asgierig, *a.* merhožéljen, merzshaft, aasig, *a.* gnjusen, mersnat, meršji.
skäfer, *m.* govnjač.
svogel, *m.* merhožrétna ptica.
od-, s-, (in Zusammensetzunen).
chzen, sich, *v. r.* izjéčati se.
kern, *v. a.* odoráti, dooráti.
iderlich, *a.* preměnljiv, měnv; (*in der Sprachlehre*) *sklon-*; *sklanjáven.*

Abändern, *v. a.* preměniti, preměnjati, proměniti, spreměniti; (in der Sprachlehre) sklánjati, skloniti.
Abänderung, *f.* preměmba, spreměmba, proměna; (in der Sprachlehre) sklánjanje, sklomba, sklanja. [čiti.
Abängsten, abängstigen, *v. a.* mu-
Abarbeiten, *v. a.* z dèlom poslúžiti; sich—, *v. n.* z délom se vtrúditi. [tvo dokončáti.
Abärnten, *v. a.* požéti, dožéti, že-
Abart, *f.* odrod, izrod.
Abarten, *v. n.* odroditi se.
Abartig, *a.* odrodjen.
Abbacken, *v. a.* speči, opéči. [pati.
Abbaden, *v. a.* okópati, obkó-
Abbalgen, *v. a.* drěti, odréti; sich —, vtruditi se.
Abbarbieren, *v. a.* obríti, briti.
Abbasten, *v. a.* oljúpiti, ljúpiti, olíkati, líkati, líčiti. [obírati.
Abbeeren, *v. a.* jagode obráti u.
Abbeißen, *v. a.* odgrízti, odgrízniti.
Abberufen, *v. a.* odpozváti, odpoklícati, nazaj poklícati.
Abberufung, *f.* odpozív, odpozvánje, odpoklic, odpoklícanje.
Abberufungs= *a.* odpozvávni.
Abbestellen, *v. a.* oporéči.
Abbestellung, *f.* oporéka. [gániti.
Abbetteln, *v. a.* izberáčiti, izci-
Abbetten, sich, *v. r.* prestláti se.

Abbezahlen, *v. a.* pláčati, izpláčati, popláčati; (nach und nach) spopláčati, spoplačeváti.
Abbezahlung, *f.* poplača, spopláčanje.
Abbezahlungs= *a.* poplačívni, spoplačívni.
Abbiegen, *v. a.* pripógniti, priseči.
Abbild, *n.* obráz, obrázek, poobráz, podóba, slika, kip.
Abbilden, *v. a.* obráziti, poobráziti, izobráziti.
Abbildner, *m.* obrázar, slikar, obráznik.
Abbildung, *f.* poobráženje.
Abbinden, *v. a.* odvézati; prevézati.
Abbiß, *m.* odgrízlej, odgrízek.
Abbitte, *f.* odpróšnja, prošnja za zaméro.
Abbitten, *v. a.* odprosíti, prosíti za zaméro.
Abblasen, *v. a.* popíhniti, odpíhniti.
Abblättern, *v. a.* odlistiti, odlepeniti; listje zgubíti u. zgubívati.
Abbläuen, *v. a.* namlátiti, omlátiti, nabíti, nabrúsiti, nasvínkati.
Abblühen, *v. n.* ocvětéti, ocvésti, cvětje zgubiti u. zgubívati.
Abborgen, *v. a.* izposóditi, na posód vzeti.
Abbrand, *m.* pogorénje, požár.
Abbrändler, *m.* pogorélec.
Abbrechen, *v. a.* odlomíti, odlámati, odtèrgati; (den Faden) odtèrgati, vtérgati; (Blumen) térgati, vtérgati; (die Rede) pretérgati; premólkniti; (Häuser) podréti, podírati; (an der Zahlung) odtèrgati, pritèrgati.
Abbrennen, v. a. požgáti, požígati; paliti; — v. n. pogoréti, zgoréti.
Abbreviatur, Abbreviren, s. Abkürzung, Abkürzen.
Abbringen, *v. a.* odpráviti, odváditi.
Abbröckeln, *v. a.* oddrobíti, razdrobíti.
Abbruch, *m.* odlómek. odtergátek; (Fasten) post; Abbruch thun, postíti se.
Abbrühen, *v. a.* opáriti, popáriti.
Abbrunften, *v. n.* izgoníti se, izpójati se.
Abbürsten, *v. a.* oščétati, izščétati; izkartáčiti.
Abbüßen, *v. a.* spokoríti, splantati, pokóro dělati.
Abbüßung, *f.* pokóra, spokorítva.
Abc, *n.* abecéda, azbúka.
Abcbuch, *n.* abecedár, bukvár.
Abcschüler, =schütze, *m.* abecédnik.
Abctafel, *f.* abecédnica.
Abconterfeien, s. Abmalen.
Abcopiren, s. Abschreiben, Abzeichnen.
Abdachen, *v. a.* razkríti; sich —, víseti, tvéziti, skloníti se.
Abdachig, *a.* sklonít, skloníten.
Abdachung, *f.* sklonítost, sklonitnost.
Abdämmen, *v. a.* zajéziti, zagráditi, pregráditi.
Abdanken, *v. a.* odpustíti, poslovíti, slovo dati, ob službo djati; — *v n.* slovo vzeti, službo odstáviti u. pustíti, se službe odréči.
Abdankung, *f.* poslóvlenje, poslovítva.
Abdankungs=, *a.* poslovítni, poslovívni.
Abdankungsschein, *m.* poslovítno pismo, poslovívni list.
Abdecken, *v. a.* (den Tisch) raz kriti, raz mizo správiti; (die Haut abziehen) odréti, drěti.

Abdecker, *m*. derec, merhodérec. živodér. [merhodrénje.
Abdeckerei, *f*. deríja, derítva,
Abdienen, *v. a*. poslúžiti, doslúžiti, odslúžiti.
Abdingen, *v. a*. cěno v pogódbi zmánjšati *u*. vmáliti.
Abdisputiren, *s*. Abstreiten.
Abdorren, *v. n*. vsahníti, vsehníti, posušíti se.
Abdörren, *v. a*. posušíti, sušiti.
Abdrechseln, *v. a*. ostrúgati.
Abdrehen, *v. a*. odsúkati, odvertéti.
Abdreschen, *v. a*. omlátiti, pomlátiti, domlátiti, mlatvo dokončáti; (abprügeln) namlátiti, nabíti.
Abdringen, *v. a*. otéti, iztísniti.
Abdruck, *m*. iztísk, izobráženje.
Abdrucken, *v. a*. natísniti, naštámpati.
Abdrücken, *v. a*. odtísniti; (ein Gewehr) puško zasmodíti *u*. zažgáti, petelína spróžiti.
Abebnen, *v. a*. izravnáti, poravnáti. [vnánje.
Abebnung, *f*. izravnánje, pora-
Abeggen, *v. a*. povláčiti.
Abend, *m*. večer; (Westen) zapád, zahód.
Abend=, *a*. večerni; (westlich) zapádni, zahódni.
Abendarbeit, *f*. večérni posel, večérno dělo.
Abendbrod, Abendessen, *n*. večérja; zu Abend essen, večérjati. [tritt ein, mrači se.
Abenddämmerung, *f*. mrak; die —
Abendland, *n*. zapádna *u*. zahódna zemlja.
Abendländer, *m*. prebivávec zahodne zemlje *u*. zapádnih krajev.
Abendlich, *a*. večérn, zvečérn.
Abendmahl, *n*. večérja; das heilige —, sveto obhajílo.
Abendmahlen, *v. a*. večérjati.
Abendmahlzeit, *s*. Abendmahl.
Abendmusik, *f*. večérna godba, večérnica.
Abendröthe, *f*. večerna zarja.
Abendstern, *m*. večérnica, večérna zvezda.
Abendvölker, *pl*. zapádni národi, národi proti zahódu.
Abendwärts, *ad*. proti sónčnemu zahódu.
Abentheuer, *n*. čudna zgoda, čudna dogódba, spaka.
Abentheuerer, *m*. klatež, potépenec. [vít, čudovíten.
Abentheuerlich, *a*. čuden, čudo-
Aber, *c*. pa, pak, alj, ali; tode.
Aberglaube, *m*. vraž, prazna *u*. babja věra.
Abergläubig, Abergläubisch, *a*. vražen, babjověren, praznověren. [gič, vnovič.
Abermal, *ad*. spet, zopet, vdru-
Abermalig, *a*. zopeten, ponóvljen.
Abernten, *s*. Abärnten. [met.
Aberwitz, *m*. neúmnost, nespá-
Aberwitzeln, *v. a*. blesti. [ten.
Aberwitzig, *a*. neúmen, nespáme-
Abfahren, *v. n*. odpeljáti se, odíti. [vóžnja.
Abfahrt, *f*. odhòd, odíd, od-
Abfall, *m*. odpád, odstóp; odpádek, odpádec.
Abfallen, *v. n*. odpásti; (von der Religion) odstópiti.
Abfangen, *v. a*. polovíti, vloviti.

Abfassen, *v. a.* spisati, sostáviti.
Abfasser, *m.* spisátel. [vlenje.
Abfassung, *f.* spisanje, sostá-
Abfaulen, *v. n.* odgnjíti.
Abfaulung, *f.* odgnjitje.
Abfäumen, s. Abschäumen.
Abfegen, *v a.* pomésti, omésti, z metljo očístiti. [spíliti.
Abfeilen, *v. a.* odpíliti, opíliti,
Abfeilicht, *n.* odpílki. [právljati.
Abfertigen, *v. a.* odpráviti, od-
Abfertigung, *f.* odpráva.
Abfeuchten, *v. a.* namočíti, poškropíti. [podréti.
Abfeuern, *v. a.* vstrelíti, puško
Abfinden, *v. a.* zadovóljiti; sich —, pogodíti se. [dovolítva.
Abfindung, *f.* zadovóljenje, za-
Abfischen, *v. a.* poríbiti, izríbiti; (einem etwas) vzeti, otéti.
Abfliegen, *v. n.* odletéti, zletéti.
Abfließen, *v. n.* steči se, stékati se, iztéči, odtéči.
Abfluß, *m.* odtók, odték. [kar.
Abfordern, *v. a.* térjati kogar za
Abfragen, *v. a.* spoprášati, spoprašováti, poprašováti, vprášati, prášati, izpítati, pítati, izpítkovati, bárati, pobárati.
Abfressen, *v. a.* pojésti, pojédati. [mérzniti, zmérzniti.
Abfrieren, *v. n.* premérzniti, od-
Abfuhr, *f.* vožnja, odvožnja.
Abführen, *v. a.* odpeljáti; (vom rechten Wege) zapeljáti, zavodíti; (den Leib) čístiti.
Abführend, *a.* čistív, čistíven.
Abführungsmittel, *n.* čistívni lek.
Abfüttern, v. a. nakèrmiti, na*sítiti.*
Abgabe, f. predája, oddája; Steuer *davk, dača,* veča, *štibra.*

Abgang, *m.* odhód, odíd; (Verkauf) prodája; (Mangel) pománjkanje, mánjkanje.
Abgängig, *a.* pomanjkljív, manjkljív.
Abgeben, *v. a.* oddáti, oddajáti; sich —, pečáti se, pučati se.
Abgebrannt, *a.* pogorél.
Abgehen, *v. n.* odíti; (verkauft werden) spečáti se; (mangeln) mánjkati.
Abgelegen, *a.* oddáljen, nepriróčen, zabít; (vom Obste) obležán, preležán.
Abgelegenheit, *f.* oddáljenost, nepriróčnost. [vpehan.
Abgemattet, *a.* vtruden, spehan,
Abgeneigt, *a.* odnágnjen, nepriklónjen. [nepriklónjenost.
Abgeneigtheit, *f.* odnágnjenost,
Abgenützt, *a.* iznóšen, ponóšen.
Abgeordnete, m. poslánec, poróčnik. [vóru.
Abgeredeter Maßen, *ad.* po dogo-
Abgesagt, *a.* ein — er Feind, očiten neprijátel, glavni sovrážnik.
Abgesandte, s. Abgeordnete.
Abgeschieden, *a.* sámoten, odlóčen, osámljen. [lóčenost.
Abgeschiedenheit, *f.* sámota, od-
Abgeschmackt, *a.* neslán.
Abgeschmacktheit, *f.* neslánost.
Abgewinnen, *v. a.* v igri dobíti.
Abgewöhnen, *v. a.* odvájati, odváditi.
Abgewöhnung, *f.* odvája, odváda.
Abgezäumt, *a.* razbérzdan, razújzdan.
Abgezehrt, *a.* kumern, sčinžen.
Abgießen, v. a. odlíti, odlívati, odlijati; (ausgießen) zlíti, zlíjati.

Abgießung, *f.* odlítje; zlitje.
Abglanz, *m.* odsjálek, osvít.
Abglätten, *v. a.* vgláditi, vglajati, izgláditi. [náti, poravnáti.
Abgleichen, *v. a.* zravnáti, vrav-
Abglitschen, abgleiten. *v. n.* spodèrkniti, spolzniti se; odštèrkniti.
Abgott, *m.* malik,* krivi bog, lažnjív bog; (Liebling) drago, duša. [vovèrec.
Abgötter, *m.* malikovávec, kri-
Abgötterei, *f.* malikovánje, malikovavstvo, krivovèrstvo.
Abgötterin, *f.* malikovávka.
Abgöttern, *v. n.* malikováti, krive u. lažnjíve boge móliti.
Abgöttin, *f.* malíkinja, kriva bóginja. [vovéren.
Abgöttisch, *a.* malikováven, kri-
Abgraben, *v. a.* odkopáti, odkopávati.
Abgrämen, sich, *v. r.* žalostíti se.
Abgrasen, *v. a.* popásti; pokosíti. [ke postáviti.
Abgrenzen, *v. a.* izméjiti, mejní-
Abgrund, *m.* brezden, brezen, prepád, globočína, gnjača.
Abgunst, *f.* zavíd, zavíst.
Abgünstig, *a.* zavidljív, zavísten.
Abgürten, *v. a.* razpásati, odpásati. [zlijek.
Abguß, *m.* odlív, odlíjek; zliv,
Abhacken, *v. a.* posékati, odsékati.
Abhalftern, *v. a.* razúzdati.
Abhalten, *v. a.* odverniti, odvráčati; (nicht zulassen) ne pripustíti. [vračba.
Abhaltung, *f.* odvernitva, od-
Abhandeln, *v. a.* (*Jemanden etwas*) *odtèržiti*; (*eine Materie*) poměnkovati se čez kako rěč; govoríti u. pisati od kake reči.
Abhandlung, *f.* govorénje, razgovór, razpráva. [stermína.
Abhang, *m.* nagnjenost, nadol;
Abhangen, *v. n.* (von einer Gegend) viseti, tveziti; (abhängig sein) odvíseti, zavseti.
Abhängig, *a.* naignjen; sterm; (von Jemandem) zavísen, odvísen. [viselnost, tveznost.
Abhängigkeit, *f.* odvisnost, od-
Abhärmen, s. Abgrämen.
Abharren, s. Abwarten.
Abhärten, *v. a.* vterditi, vkrepiti, okrépčati; (das Eisen) kaliti. [ti, odmótati.
Abhaspeln, *v. a.* mótati, zmóta-
Abhauen, *v. a.* posékati, odsékati; (das Gras) pokosíti.
Abhäuten, *v. a.* odréti, iz kože djati.
Abheben, *v. a.* odvzdígniti, odvzdiči; (die Karten) prevzdíči, prevzdígniti.
Abhelfen, *v. a.* dol pomágati; (einem Uebel) zlo odverníti.
Abhelfer, *m.* pomočník, pomagáč. [vernítva.
Abhelfung, *f.* odvernenje, od-
Abhobeln, *v. a.* ostrúgati.
Abhold, s. Abgeneigt.
Abholen, *v. a.* Jemanden, po koga íti, po kogar priti; (forttragen) odnesti.
Abholzen, *v. a.* lěs izsékati.
Abhub, *m.* odvzdíglej, prevzdíglej.
Abhuld, s. Abgeneigtheit. [lěk.
Abhülfe, *f.* pomóč, pripomóč,
Abhülsen, *v. a.* izlúšiti, lušiti, izlúskati, luskati.

Abhungern, sich, v. r. izgladováti se, stradati.
Abhuren, sich. v. r. izkúrvati se.
Abhüten, s. Abweiden.
Abirren, v. n. zajíti, zablóditi.
Abirrung, f. zablódenje.
Abjagen, v. a. (etwas) odvzéti, odbíti. [sáti.
Abkämmen, v. a. izčesáti, poče-
Abkalben, v. n. otéliti se.
Abkappen. v. a. podkléstiti, poséči, drevne veršíče odrézati.
Abkauen, v. a. požvakáti, požvekáti.
Abkauf, m. kúp, odkúp.
Abkaufen, v. a. kupiti, odkúpiti; sich —, odkúpiti se.
Abkäufer, m. kupec.
Abkäuflich, kupljív, odkupljív.
Abkaufung, f. kúplenje, odkúplenje. [tva; izmét.
Abkehr, f. povernílo, poverní-
Abkehren, v. a. pomésti, omésti; (zurück erstatten) poverníti; (ein Uebel) odverníti.
Abkehricht, n. smet, smetje.
Abkehrung, f. pométanje; povernénje; odvernenje.
Abkeltern, v. a. izpréšati, sprégati, izžméti. [obírati.
Abklauben, v. a. obráti, obérati,
Abkleiden, s. Entkleiden.
Abklemmen, v. a. priškreníti.
Abklopfen, v. a. odtolči, odtrúpiti; (durchprügeln) otépsti, stepsti. [ščípati.
Abkneipen, v. a. odščípniti, od-
Abknöpfen, v. a. razknofljáti, odknofljáti, odknépati, odgúmbati. [vézati.
Abknüpfen, v. a. odvozláti, od-
Abkochen, v. a. skuhati, zvaríti.
Abkommen, n. v. vom Wege —, zajíti; von etwas — kej opustíti u. na stran djati; (mit Jemanden) shajati; unter Bedingungen —, pogodíti se.
Abkommen, n. pogodba; ein — treffen, pogodíti se: ein gütliches —, prijátelsko pomírenje. [díč, zarodíč, vnuk.
Abkömmling, m. potómek, ro-
Abkräften, v. a. oslabíti, vslabíti.
Abkrallen, Abkratzen v. a. opráskati, spraskati, odpráskati.
Abkühlen, v. a. ohladíti, razhladíti, hladíti. [ven.
Abkühlend, a. hladíven, ohladí-
Abkühlung, f. prehladénje.
Abkünden, Abkündigen, v. a. oznániti, naznániti, proglasíti, oglasíti, razglasíti.
Abkündigung, f. proglás, oglás, naznánjenje.
Abkunft, f. rod, pleme, pokolenje; eine — treffen, pogodíti se.
Abkürzen, v. a. prekrátiti, vkrátiti, okrájšati; den Lohn —, na plačilu odtérgati, plačilo vmanjšati. [tenje.
Abkürzung, f. prekrátenje, vkra-
Abkürzungszeichen, n. kratica.
Abladen, v. a. raztovóriti, raztovárjati.
Ablader, m. raztovárnik, težák.
Abladung, f. raztovórenje, raztovárjanje.
Ablager, n. prenočivališe, prenočíše, — halten, prenočíti.
Ablaß, m. izpúst; — der Sünden, odpušánje grěhov; kirchlicher —, odpústek; (der Ort,

wo man das Wasser abläßt) zadel.
Ablaß=, *a.* odpústni.
Ablassen, *v. a.* (her—) spustíti; (Wasser) izpustíti; (den Wein) odtočíti, odtákati; (am Preise) henjati, odstópiti; einem etwas —, komur kej odstópiti; *v n.* od česar odstópiti.
Ablaßjahr, *n.* milostlívo leto.
Ablassung, *f.* spúščenje; izpuščenje; odtákanje; odstop.
Ablativ, *m.* (bei den Lateinern) šesti padež, šesti sklon.
Ablauf, *m.* odtók, odték; — des Jahres, konec lěta; nach —, na koncu.
Ablaufen, *v. n.* steči, odtéči, stékati se; (von der Uhr) steči; (von der Zeit) preteči; (sich enden) končáti se; einem den Weg —, pretéči koga; einem den Rang —, prehitéti kogar v čem.
Abläugnen, *v. a.* zatajíti, vtajíti.
Ablausen, *v. a.* uši pojiskáti, uši pokláti. [védriti, očístiti.
Abläutern, *v. a.* razbistriti, raz-
Abläuterung, *f.* razbístrenje, očíšenje.
Ableben, *n.* smert.
Ableben, *v. n.* smert storíti, vmrěti, konec vzeti.
Ablecken, *v. a.* oblízniti, oblízati, polizati. [zniti, prazniti.
Ableeren, *v. a.* spraznìti, izprá-
Ablegen, *v. a.* (von sich legen) na stran djati u položiti; die Kleider —, svleči se; einen Eid —, zaperséči, priséči, zaperségniti; Zeugniß —, pričati, svedóčiti; ein Gelübde —, zagovoríti se; den Degen —, meč odpásati; Rechnung —, račun polóžiti; (absenken im Gartenbaue) grebénčiti, grobati. [ca.
Ableger, *m.* grebenica, vlačeni-
Ablegung, *f.* polóženje; — des Eides, priséga; — des Zeugnisses, príčanje, svedočánstvo.
Ablehnen, *v. a.* odslóniti; (nicht annehmen) ne prijéti, odvrátiti.
Ablehnung, *f.* odslónenje; izgovór.
Ableihen, s. Abborgen.
Ableiten, *v. a.* odverníti, odvodíti; izvodíti, izpeljáti.
Ableiter, s. Blitzableiter.
Ableitung, *f.* odvodénje, odvódba; izvód. [vráčati.
Ablenken, *v. a.* odverníti, od-
Ablenkung, *f.* odvernénje, odvernítva.
Ablernen, *v. n.* einem etwas —, naučíti se kej od kogar.
Ablesen, *v. a.* zbrati, brati, čitati; (absuchen) obráti, obírati; die Raupen von den Bäumen) iztrébiti, trebiti.
Ablesung, *f.* branje, čitanje; obíranje; treblenje.
Abliefern, *v. a.* izročíti, izporočíti, predáti.
Ablieferung, *f.* izročénje, izporočílo, predája.
Ablöschen, *v. a.* pogasíti; izbrísati, razbrísati.
Ablösen, *v. a.* odréšiti, odvézati; (eine Wache) izméniti, preměniti; (eine Kanone) zažgáti, zasmodíti, izstreliti.
Ablösung, *f.* odréšenje, odrešitva, odvezanje; preměna, izměna.

[illegible] wachsen) od-
[illegible] iti. (fertig ma-
[illegible] ati, dodělati. iz-
[illegible] Streit —, po-
[illegible] goditi se. [se.
[illegible] hujšati, činžati
[illegible] pokositi, poseči
[illegible] umleti, somleti.
[illegible] odsvetsvati, od-
[ziti.
[illegible] poobrázíti, obrá-
[illegible] oslabiti, raz-
[illegible] abiti
[illegible] f. slablenje.
[illegible] odhód, odid.
[illegible] v. n. oditi, od-

[illegible] v. a. izmučiti. mu-

[illegible] v. a. vtruditi, utrú-
[illegible] gnati, vslabiti.
[illegible] f. vtrudenje, vgna-
[lati.
[illegible] v. a. z dletom obde-
v. a. opáziti. zapáziti.
v. a. izmériti. zmeri-
iti. [dati u. vzeti.
[illegible] v. a. najéti. v najém
[illegible] m. najémnik.
f. Abmatten.
v. a. oglódati, ogrizti,
[illegible] grizti.
v. a. obšiti, sošiti,
podšiti.
f. odjémanje, vmanj-
(Mangel) pománjka-
[illegible] Verkauf) prodája; (Hin-
me) odvzétje.
v. a. den Hut —, od-
ein Glied —, ud od-
(abkaufen) kupiti, po-

kupiti. [illegible] prevze-
ti. proč vzeti. [illegible] —,
obriti se: [illegible] poda-
ti. pasti. [illegible] vzeti:
den [illegible] —, odsediti. —
v. n. [illegible] popa-
dati. [illegible] se
Abnehmer, m. kupec
Abnehmung, f. — [illegible]
padanje. [illegible] — der
Kräfte propadanje. [illegible]
nje: [illegible] kupovanje:
— des [illegible], odsedanje.
Abneigung, f. odnagnenje. od-
nagnjenost. neprijaznost.
merzenja. [po sili oteti.
Abnöthigen, v. a. oteti. izsiliti.
Abnöthigung, f. otetje. izsilenje.
Abnutzen, v. a. ošpógati, izno-
siti. ponositi. [šenje.
Abnutzung, f. ošpóganje, pono-
Abonnement, n. predbrojenje.
predplačanje.
Abonnent, m. predbrójnik. pred-
brojitel, deležnik. [slati.
Abordnen, v. a. odposlati. po-
Abortiren, v. a. zvreči. [vzeti.
Abpachten, v. a. najeti. v najem
Abpacken, s. Abladen.
Abpackung, s. Abladung.
Abpeinigen, s. Abmartern.
Abpfählen, v. a. obkoliti. kole
nabiti.
Abpflöcken, v. a. obstebráti.
konène stebre postáviti u.
staviti.
Abpflücken, v. a. vtergati, tergati.
Abpflückung, f. terganje. tergá-
tva.
Abpflügen, v. a. odoráti.
Abplagen, s. Abmartern.
Abplatzen, Abprallen, Abprellen, v. n.

odškočíti, odštèrkniti, odletéti, odbíti se.
Abpressen, v. a. izprésati, sprešati; fig. s silo otéti, izsíliti.
Abprügeln, v. a. otépsti, pretépsti, nažgati.
Abputzen, v. a. očístiti, izčístiti; (das Licht) vsekniti, vtreníti; (die Stiefel) očéditi, osnážiti; (die Bäume) otrébiti, iztrébiti.
Abquälen, s. Abmartern.
Abrahmen, v. a. posnéti, posnémati.
Abrathen, v. a. odsvétvati, odsvetováti, kogar od česar odgovárjati.
Abrathung, f odsvèt, odsvétvanje, odgovárjenje.
Abrauben, v. a. obrópati
Abräumen, v. a. očístiti, izčístiti; (den Tisch) razkríti, razpraviti.
Abrechnen, v. a. odračúniti, obračúniti; na račúnu odbíti.
Abrechnung, f. odračún, obračúnenje.
Abrede, f. dogovór, zagovór, obgovór, ugovór; in — stellen, tajíti.
Abreden, v. a. odgovárjati u. odgovoríti koga od česar.
Abreiben, v. a. obtréti, obríbati, ribati.
Abreibung, f. obtrétje, ribanje.
Abreise, f. odhód, odíd, odpotvánje.
Abreisen, v. n. odíti, odpotváti, od doma odrínitr, se na pot podáti.
Abreißen, v. a. odtèrgati, pretèrgati; (Kleider) raztèrgati, razcápati; (Häuser) podréti; podérati, podírati; — v. n. odtérgati se, vtergati se, pretèrgati se.
Abrichten, v. a. priučíti, naučíti.
Abrichtung, f. priučénje, nauk, priuk.
Abrinden, v. a. odskórjati, skorjo oljúpiti.
Abrindig, a. abrindiges Brod, zdut kruh.
Abrinnen, v. n. odtéči, stéči, stekati se.
Abriß, m. osnóva, načért, očértek načèrtje.
Abritt, m odjezd.
Abrollen, v. a. razkótati; (Wäsche) olíkati.
Abrösten, v. a. opražiti, pražiti.
Abrudern, v. a. odvesláti, odjádrati.
Abruf, m. odklíc, odpoklíc, odzív, poklíc.
Abrufen, v. a. (von einem Orte) odklícati, nazaj poklícati, odpozváti, nazaj pozváti; (von Nachtwächtern) preklícati, preklicováti, napovédati, napovedováti.
Abrufungs-, a odklicávni, odzívni.
Abrunden, v. a. zokrógliti, zóbliti.
Abrundung, f. zokróglenje, zokroglína.
Abrupfen, v. a. oskúbiti, skubsti, opípati, pipati, opúljiti, puljiti, očúpati, čupati.
Abrutschen, s. Abglitschen.
Absage, f odpóved, oporéka, odpovédanje.
Absagen, v. a. odpovédati, oporéči; (versagen) odréči.
Absagung, s. Absage.
Absägen, v. a. odžágati, razžágati.
Absatteln, v. a. odsedláti, razsedláti.
Absatz, m. prestánk, odstava; (Abtheilung) razdèlk, oddèlk;

(an Schuhen) peta, zapétek, napétek; (Verkauf) prodája.
Absaugen, *v. a.* posesáti, odsesáti, izsisati.
Absäugen, *v. a.* děte odstáviti.
Abschaben, *v. a.* ostérgati.
Abschabsel, *n.* ostergátek, ostrúžek.
Abschaffen, *v. a.* (eine Sache) odpráviti, odstáviti; (eine Person) odpustíti; (ein Gesetz) preklícati.
Abschälen, *v. a.* (Aepfel, Birnen, Rüben) ljupiti, oljúpiti; (Nüsse) lušiti, izlúšiti; (Weidenruthen, Bäume) beliti, obéliti; (den Mais) likati, olikati, duščiti, odúščiti, okrúžiti.
Abschärfen, *v. a.* zojstriti, pojstriti.
Abscharren, *v. a.* oddérzati, odgrébsti, odgrébati, odkopáti.
Abschaufeln, *v. a.* z lopáto odgrábiti.
Abschaum, *m.* (eine Flüßigkeit) pene, odpének; (das Schlechteste seiner Art) izvéržek, izvérg, izmet, smetje, derhál.
Abschäumen, *v. a.* popéniti, pene odvzéti.
Abscheiden, *v. a.* odlóčiti, razlóčiti, ločiti; — *v. n.* vmirati, vmréti.
Abscheiden, *n.* smert.
Abscheidung. *f.* ločenje, ločítva.
Abschein, s. Abglanz.
Abscheeren, *v. a.* (Schafe) ostriči, striči; (den Bart) obríti, briti; (Tuch) obrézati, obrezováti.
Abscheu, *m.* stud, ostúda, groza, merzost.
Abscheulich, a. ostúden, gnjúsen, gerd, grozen, sporen, *omerzljív.*
Abscheulichkeit, *f.* ostúdnost, gnjusost, gerdost, spornost.
Abschicken, *v. a.* ódposláti, odpošiljati.
Abschied, *m.* slovo, poslóvljenje, slovovzétje, slovodánje, razstanek; Abschied nehmen, posloviti se, slovo vzeti; — geben, slovo dati, posloviti.
Abschießen, *v. a.* (abfeuern) streliti, vstreliti, (von Kleidern) barvo spreméniti u. pustíti, prebárvati se.
Abschiffen, *v. n.* odjádrati, z barko odríniti, odládjati, odbárkati.
Abschildern, *v. a.* popísati, orísati.
Abschilderung, *f.* popis, orís.
Abschinden, *v. a.* odrěti, oděrati, ³reti; sich —, se s poslom ubíjati u. ubíti.
Abschirren, *v. a.* razpráviti, razprávljati, razpréči, razprégati.
Abschlachten, *v. a.* zakláti, pokláti, zadáviti, podáviti.
Abschlag, *m.* (abgeschlagene Dinge) odklátek; (in der Rechnung) odračún; auf —, na račún.
Abschlagen, *v. a.* odvdáriti, odbíti, odklátiti, klatiti; (einen Angriff) odbíti; das Wasser —, vodo pustíti, poscáti se, scati; eine Bitte —, odréči; (den Kopf) odsékati; (ein Glied) odtréti, odtrúpiti.
Abschlägig, *a.* odrečljív; eine abschlägige Antwort bekommen, nič ne dobíti.
Abschläglich, *a.* u. *ad.* na račún.
Abschlämmen, *v. a.* popláhniti, izplákniti, poliniti.
Abschleifen, *v. a.* odbrúsiti; zbrusiti, nabrúsiti.

Abschleifung, *f.* zbrušenje, zbrusitva

Abschließen, *v. a.* odkleníti, odklépati, odpéti, odpenjati; (die Thüre) zakleníti, zapréti; einen Vergleich —, pogodíti se; Waffenstillstand —, pomíriti se, mir u. primírje storíti.

Abschlürfen, *v. a.* odsèrkati, posérkati, serkniti. [sverba.

Abschluß, *m.* dovéršenje, konec,

Abschmeckend, *a.* pokvárjen, neslán.

Abschmeicheln, *v. a.* s prilizovánjem od kogar kej dobíti, u. iz kogar kej izcúkati.

Abschmieren, *v. a.* obmázati, namázati.

Abschnallen, *v. a.* odkópčati, odšnólati.

Abschneiden, *v. a.* odrézati, prerézati, razrézati; Getreide —, požéti; einem die Ehre —, koga osírati, oprávljati, oščávljati; (unten —) podrézati, spodrézati.

Abschneidung, *f.* odrézanje, prerézanje; požétva; osíranje, oščávlanje; spodrezanje.

Abschnellen, *v. n.* odskočiti, odštérkniti.

Abschnitt, m, obréz, odréz, prerez, obréza, odréza, prereza, spodrez; (in Büchern) děl, razdélk, razděl, odděl, oddélk, čast, odsek, članek, odrézik.

Abschnitzel, *pl.* obrézki, odrézki.

Abschnüren, *v a.* odvézati, razréšiti.

Abschöpfen, *v. a.* odsnéti, odsnémati, odèrepáti, izčrepáti.

Abschrecken, *v. a.* ostrášiti, *prestrášiti, oplášiti.* [*pisati.*

Abschreiben, v. a. prepísati, iz-

Abschreibegebühr, *f.* pisnína, pisarína.

Abschreiber, *m.* prepisátel, prepisováč, prepisáč.

Abschreien, sich, *v. r.* nakríčati se, nadréti se.

Abschrift, *f.* prepis, prepísek, izpis, izpisek. [pisano.

Abschriftlich, *ad.* v prepisu, pre-

Abschuß, *m.* (— des Wassers) pádanje; (— des Berges) stermína, stermec, stérmota.

Abschüssig, *a.* sterm, stermén, stermenít. [stermína.

Abschüßigkeit, *f.* stermenitost,

Abschütteln, *v. a.* odtrésti, otrésti.

Abschütten, *v. a.* (etwas Flüßiges) odlíti, odlíjati, odlívati; (etwas Trockenes) odsípati, odsípovati.

Abschwärzen, *v. a.* počérniti.

Abschwatzen, *v. a.* izlagáti, izmámiti.

Abschweifen, *v. n.* távati; vkloníti se.

Abschwemmen, *v. a.* opráti, opláhniti, spopláhniti, oplákniti, opláviti.

Abschwören, *v. a.* (schwören) zaperséči; (sich los sagen) odperséči, se s perségo odréči; eine Religion —, věro zatajíti, se vere odreči. [tájenje.

Abschwörung, *f.* zapersége; za-

Absegeln, *v. n.* odjádrati, odveslati, odládjati, po vodi odpeljáti se.

Absehen, *v. n.* (hinwegsehen) proč gledati, na stran gledati; einem etwas —, gledajoč se kar od kogar naučiti; (im Sinne ha-

ben) naméniti; es ist auf dich abgesehen, tebi je naménjeno.
Absehen, n. naména, naménenje, volja, naměra.
Abseihen, v. a. océditi, procediti, precediti, océjati, procéjati, cediti.
Abseite, f. samota; auf der Abseite, na samim, v samoti, na strani.
Abseitig, a. samoten, nastránski odlóčen, odseben.
Abseits, ad. odstrani, na strani, na samim, odsébno.
Absenden, v. a. odposláti, posláti, na pot posláti.
Absender, m. pošiljáč.
Absendung, f. odposlánje, poslánje.
Absengen, v. a. posmoditi; popáliti, osmoditi.
Absenken, v. a. (heruntersenken) pripógniti, priseči; (im Gartenbaue) grebeníčiti, vláčenice saditi, grobati.
Absenker, m. grebeníca, vláčenica.
Absetzen, v. a. odstáviti, na tla polóžiti; (verkaufen) prodáti, prodájati, predáti, predájati; vom Dienste —, iz službe pahniti, od službe odstrániti; vom Lande —, odmakniti se od kraja; im Reden —, govor pretérgati, oddehniti se; ohne abzusetzen, bez prestánka, neprenébama.
Absetzung, f. odstáva, odstávlenje; prodája, prodánje; odstránenje; prestánek.
[illegible], v. n. daleč biti, nepri[illegible] biti.
[illegible] f. naměn, naměra, volja, cilj, namisel, in der —, zatégavoljo.
Absichtlich, ad. nalaš, nalašč.
Absieben, v. a. prosjáti, presjati.
Absieden, v. a. zvaríti, skuhati, ovaríti.
Absingen, v. a. peti, zapéti, odpéti.
Absitzen, v. a. odsésti; — n. odséda.
Absolut, a. samovlásten.
Absolviren, v. a odpustiti, oprostiti, odrěšiti.
Absonderbar, a. odločljiv, odločliv.
Absonderlich, s. Besonders.
Absondern, v. a. odlóčiti, razlóčiti, izlóčiti.
Absonderung, f. odloček, odločitva.
Abspalten, v. a. odcépiti, odkálati.
Abspannen, v. a. (Pferde) izpréči, spreči, izprégniti, razpréči; (den Geist, die Kräfte) oslabíti, slabíti; (losmachen) odpéti, odtégniti.
Abspannung, f. izpréga, izpréženje; oslábljenje; odpétje, odtégnenje.
Abspännen, v. a. odojíti, odstáviti.
Abspänstig, a. nepriklónjen, ptuj, osóren.
Absparen, v. a. odhrániti, prihrániti, prištéditi.
Abspeisen, v. a. nasititi, nahrániti, nakérmiti, napítati; (fertig essen) snesti, pojésti.
Abspielen, v. a. odigráti.
Abspinnen, v. a. odprésti, spresti; (eine Schuld) s prédenjem popláčati.
Abspitzen, v. a. zojstriti, pribrúsiti.
Absprache, s. Abrede.

Absprechen, *v. a.* (einem etwas) odréči, odvzéti; (die Hoffnung) vzeti; das Leben —, k smerti obsóditi; einem Kranken das Leben —, nad bolnim obúpati — *v. n.* razsóditi.
Abspreitzen, *v. a.* podpréti, podpírati.
Abspringen, *v. n.* odskočíti, odskákati; (abprallen) odskočíti, odletéti, odšterkniti; (platzen) počiti, vtergati se; (von Jemandes Partei) odstópiti, odpásti.
Absprossen, s. Abstammen.
Absprößling, s. Abkömmling.
Absprung, *m.* skok, odskok; poka; das ist ein großer —, velíka je razlíka.
Abspulen, *v. a.* odmótati, motati, namótati, zmotati.
Abspülen, *v. a.* políniti, popláhniti, splahniti, splakniti, opráti, omíti, poplahnováti omívati.
Abspuler, *m.* odmotálec.
Abstammen, *v. n.* proizíti; er stammt von Landleuten ab, on je kmetíškega rodú, od kmetov proizide.
Abstammung, *f.* rod, proishod, pokolénje, koléno.
Abstand, *m.* (Unterschied) razlóček, razlika, razlíčnost; odstóp.
Abständig, *a.* razlíčen, razlóčen.
Abstatten, *v. a.* Dank —, zahváliti se; Besuch —, obiskáti; einen Gruß —, pozdráviti; (seine Schuldigkeit) *dopolniti, izpólniti.*
Abstattung, *f. zahválenje, zahvála*; obiskánje; pozdrávlenje; dopólnenje.
Abstäuben, *v. a.* odprášiti, izpráširi, prah pomésti u. pométati.
Abstechen, *v. a.* (schlachten) zakláti, pokláti, kláti; (den Hals) prerézati, zadáviti, zagèrčiti; eine Karte — vbiti.
Abstehen, *v. n.* (ablassen) odstópiti, odjénjati; (von Bäumen) vsáhniti, posušiti se, osušiti se, sušiti se; (von Fischen) pogíniti; (von Speisen) zastáti se, prestati se. [pokrásti.
Abstehlen, *v. a.* vkrasti, okrásti,
Absteigen, *v. n.* zlesti, odlésti, odsésti.
Absteigequartier, *m.* prenočíše, prenočivalíše. [viti.
Abstellen, *v. a.* odstáviti, odprá-
Absterben, *v. n.* vmréti, odvmréti, zavmréti, vmirati, pogíniti; (von Pflanzen) vsáhniti, sahniti; (an den Gliedern) otérpniti premréti, odrevenéti.
Absterben, *n.* smert, odvmrétje.
Abstimmen, *v. a.* glasováti, pomenkovánje po glasih dokončáti.
Abstoßen, *v. a.* odtólči, odtrúpiti, odbíti, odríniti; (eine Schuld) plačati, platiti.
Abstoßend, *a.* osóren, opóren, okóren, sporen.
Abstract, *a.* posnét. [marije.
Abstraction, *f.* posnétje, posné-
Abstrafen, *v. a.* pokárati, pokazniti, kazniti, kaštígati.
Abstrafung, *f.* pokáranje, kazen, kaštiga. [némati.
Abstrahiren, *v. a.* posnéti, pos-

Abhungern, sich, v. r. izgladováti se, stradati.
Abhuren, sich. v. r. izkúrvati se.
Abhüten, s. Abweiden.
Abirren, v. n. zajíti, zablóditi.
Abirrung, f. zablódenje.
Abjagen, v. a. (etwas) odvzéti, odbíti. [sáti.
Abkämmen, v. a. izčesáti, poče-
Abkalben, v. n. otéliti se.
Abkappen. v. a. podkléstiti, poséči, drevne veršiče odrézati.
Abkauen, v. a. požvakáti, požvekáti.
Abkauf, m. kúp, odkúp.
Abkaufen, v. a. kupiti, odkúpiti; sich —, odkúpiti se.
Abkäufer, m. kupec.
Abkäuflich, kupljív, odkupljív.
Abkaufung, f. kúplenje, odkúplenje. [tva; izmét.
Abkehr, f. povernílo, poverní-
Abkehren, v. a. pométsti, ométsti; (zurückerstatten) poverníti; (ein Uebel) odverníti.
Abkehricht, n. smet, smetje.
Abkehrung, f. pométanje; povernénje; odvernenje.
Abkeltern, v. a. izpréšati, spréšati, izžméti. [obírati.
Abklauben, v. a. obráti, obérati,
Abkleiden, s. Entkleiden.
Abklemmen, v. a. priškreníti.
Abklopfen, v. a. odtolči, odtrúpiti; (durchprügeln) otépsti, stepsti. [ščípati.
Abkneipen, v. a. odščípniti, od-
Abknöpfen, v. a. razknofljáti, odknofljáti, odknépati, odgúmbati. [vézati.
Abknüpfen, v. a. odvozláti, od-
Abkochen, v. a. skuhati, zvaríti.
Abkommen, n. v. vom Wege —, zajíti; von etwas — kej opustíti u. na stran djati; (mit Jemanden) shajati; unter Bedingungen —, pogodíti se.
Abkommen, n. pogodba; ein — treffen, pogodíti se: ein gütliches —, prijátelsko pomírenje. [díč, zarodíč, vnuk.
Abkömmling, m. potómek, ro-
Abkräften, v. a. oslabíti, vslabíti.
Abkrallen, Abkratzen v. a. opráskati, spraskati, odpráskati.
Abkühlen, v. a. ohladíti, razbladíti, hladíti. [ven.
Abkühlend, a. hladíven, ohladí-
Abkühlung, f. prehladénje.
Abkünden, Abkündigen, v. a. oznániti, naznániti, proglasíti, oglasíti, razglasíti.
Abkündigung, f. proglás, oglás, naznánjenje.
Abkunft, f. rod, pleme, pokolenje; eine — treffen, pogodíti se.
Abkürzen, v. a. prekrátiti, vkrátiti, okrájšati; den Lohn —, na plačilu odtérgati, plačilo vmanjšati. [tenje.
Abkürzung, f. prekrátenje, vkra-
Abkürzungszeichen, n. kratica.
Abladen, v. a. raztovóriti, raztovárjati.
Ablader, m. raztovárnik, težák.
Abladung, f. raztovórenje, raztovárjanje.
Ablager, n. prenočivališe, prenočíše, — halten, prenočíti.
Ablaß, m. izpúst; — der Sünden, odpuščánje grěhov; kirchlicher —, odpústek; (der Ort,

wo man das Wasser abläßt) zadel.
Ablaß-, *a*. odpústni.
Ablassen, *v. a.* (her—) spustíti; (Wasser) izpustíti; (den Wein) odtočíti, odtákati; (am Preise) henjati, odstópiti; einem etwas —, komur kej odstópiti; *v n*. od česar odstópiti.
Ablaßjahr, *n*. milostlívo leto.
Ablassung, *f*. spúščenje; izpuščenje; odtákanje; odstop.
Ablativ, *m*. (bei den Lateinern) šesti padež, šesti sklon.
Ablauf, *m*. odtók, odték; — des Jahres, konec lěta; nach —, na koncu.
Ablaufen, *v. n*. steči, odtéči, stékati se; (von der Uhr) steči; (von der Zeit) preteči; (sich enden) končáti se; einem den Weg —, pretéči koga; einem den Rang —, prehitéti kogar v čem.
Abläugnen, *v. a*. zatajiti, vtajíti.
Ablausen, *v. a*. uší pojiskáti, uší pokláti. [védriti, očístiti.
Abläutern, *v. a*. razbistriti, raz-
Abläuterung, *f*. razbistrenje, očišenje.
Ableben, *n*. smert.
Ableben, *v. n*. smert storíti, vmrěti, konec vzeti.
Ablecken, *v. a*. oblízniti, oblízati, polizati. [zniti, prazniti.
Ableeren, *v. a*. sprazniti, izprá-
Ablegen, *v. a*. (von sich legen) na stran djati u. položíti; die Kleider —, svleči se; einen Eid —, zaperséči, priséči, zaperségniti; Zeugniß —, *pričati, svedóčiti; ein Gelübde* —, zagovoríti se; den Degen —, meč odpásati; Rechnung —, račun polóžiti; (absenken im Gartenbaue) grebénčiti, grobati. [ca.
Ableger, *m*. grebenica, vlačení-
Ablegung, *f*. polóženje; — des Eides, priséga; — des Zeugnißes, príčanje, svedočánstvo.
Ablehnen, *v. a*. odslóniti; (nicht annehmen) ne prijéti, odvrátiti.
Ablehnung, *f*. odslónenje; izgovór.
Ableihen, f. Abborgen.
Ableiten, *v. a*. odverníti, odvodíti; izvodíti, izpeljáti.
Ableiter, f. Blitzableiter.
Ableitung, *f*. odvodénje, odvódba; izvód. [vráčati.
Ablenken, *v. a*. odverníti, od-
Ablenkung, *f*. odvernénje, odvernítva.
Ablernen, *v. n*. einem etwas —, naučíti se kej od kogar.
Ablesen, *v. a*. zbrati, brati, čitati; (absuchen) obráti, obírati; die Raupen von den Bäumen) iztrébiti, trebiti.
Ablesung, *f*. branje, čitanje; obíranje; treblenje.
Abliefern, *v. a*. izročíti, izporočíti, predáti.
Ablieferung, *f*. izročénje, izporočílo, predája.
Ablöschen, *v. a*. pogasíti; izbrísati, razbrisati.
Ablösen, *v. a*. odréšiti, odvézati; (eine Wache) izměniti, preměniti; (eine Kanone) zažgáti, zasmodíti, izstrelíti.
Ablösung, *f*. odréšenje, odrešitva, odvezanje; preměna, izměna.

Ablügen, s. Abläugnen.
Abmachen, v. a (los machen) odvézati, razréšiti; (fertig machen) dokončáti, dodělati, izgotóviti; einen Streit —, pomiriti se, pogodíti se. [se.
Abmagern, v. n. hujšati, činžati
Abmähen, v. a. pokositi, poséči
Abmahlen, v. a. zmleti, somléti.
Abmahnen, v. a. odsvétvati, odvráčati. [ziti.
Abmalen, v. a. poobráziti, obrá-
Abmärgeln, v. a. oslabíti, razslabíti, slabíti.
Abmärgelung, f. slablenje.
Abmarsch, m. odhód, odíd.
Abmarschiren, v. n. odíti, odhájati.
Abmartern, v. a. izmučíti, mučíti.
Abmatten, v. a. vtruditi, utrúditi, vgnati, vslabíti.
Abmattung, f. vtrudenje, vgnanje. [lati.
Abmeiseln, v. a. z dletom obdé-
Abmerken, v. a. opáziti, zapáziti.
Abmessen, v. a. izméríti, zméríti, mériti. [dati u. vzeti.
Abmiethen, v. a. najéti, v najém
Abmiether, m. najémnik.
Abmüden, s. Abmatten.
Abnagen, v. a. oglódati, ogrízti, glodáti, grizti.
Abnähen, v. a. obšíti, sošiti, všíti, podšíti.
Abnahme, f. odjémanje, vmanjšanje; (Mangel) pománjkanje; (Verkauf) prodája; (Hinwegnahme) odvzétje.
Abnehmen, v. a. den Hut —, odkríti se; ein Glied —, ud od-*rézati; (abkaufen)* kupiti, pokúpiti, (hinwegnehmen) odvzéti, proč vzeti; den Bart —, obríti se; (vom Monde) padati, pasti, doljemáti, dolvzéti; den Sattel —, odsedláti; — v. n. pománjkovati, propádati, zmanjšati se.
Abnehmer, m. kupec.
Abnehmung, f. (— des Mondes) pádanje, doljemánje; (— der Kräfte) propádanje, odjémanje; (Kaufung) kupovánje; — des Sattels, odsedlánje.
Abneigung, f. odnágnenje, odnágnjenost, nepriklónjenost, meržnja. [po sili otéti.
Abnöthigen, v. a. otéti, izsíliti,
Abnöthigung, f. otétje, izsílenje.
Abnützen, v. a. ošpógati, iznosíti, ponosíti. [šenje.
Abnützung, f. ošpóganje, ponó-
Abonnement, n. predbrójenje, predpláčanje.
Abonnent, m. predbrójnik, predbrojítel, deléžník. [sláti.
Abordnen, v. a. odposláti, po-
Abortiren, v. a. zvreči. [vzeti.
Abpachten, v. a. najéti, v najem
Abpacken, s. Abladen.
Abpackung, s. Abladung.
Abpeinigen, s. Abmartern.
Abpfählen, v. a. obkóliti, kole nabíti.
Abpflöcken, v. a. obstebráti, končne stebre postáviti u. staviti.
Abpflücken, v. a. vtergati, tergati.
Abpflückung, f. terganje, tergátva.
Abpflügen, v. a. odoráti.
Abplagen, s. Abmartern.
Abplatzen, Abprallen, Abprellen, v. n.

odškočíti, odštèrkniti, odletéti, odbíti se.

Abpressen, *v. a.* izpréšati, sprešati; fig. s silo otéti, izsíliti.

Abprügeln, *v. a.* otépsti, pretépsti, nažgati.

Abputzen, *v. a.* očístiti, izčístiti; (das Licht) vsekniti, vtreníti; (die Stiefel) očéditi, osnážiti; (die Bäume) otrébiti, iztrébiti.

Abquälen, f. Abmartern.

Abrahmen, *v. a.* posnéti, posnémati.

Abrathen, *v. a.* odsvétvati, odsvetováti, kogar od česar odgovárjati.

Abrathung, *f* odsvèt, odsvétvanje, odgovárjenje.

Abrauben, *v. a.* obrópati

Abräumen, *v. a.* očístiti, izčístiti; (den Tisch) razkríti, razpraviti.

Abrechnen, *v. a.* odračúniti, obračúniti; na račúnu odbíti.

Abrechnung, *f.* odračún, obračúnenje.

Abrede, *f.* dogovór, zagovór, obgovór, ugovór; in — stellen, tajíti.

Abreden, *v. a.* odgovárjati u. odgovoríti koga od česar.

Abreiben, *v. a.* obtréti, obríbati, ribati.

Abreibung, *f.* obtrétje, ribanje.

Abreise, *f.* odhód, odíd, odpotvánje.

Abreisen, *v. n.* odíti, odpotváti, od doma odríniti, se na pot podáti.

Abreißen, *v. a.* odtèrgati, pretèrgati; (Kleider) *raztèrgati, razcápati; (Häuser) podréti;* podérati, podírati; — *v. n.* odtérgati se, vtergati se, pretèrgati se.

Abrichten, *v. a.* priučiti, naučíti.

Abrichtung, *f.* priučénje, nauk, priuk.

Abrinden, *v. a.* odskórjati, skorjo oljúpiti.

Abrindig, *a.* abrindiges Brod, zdut kruh.

Abrinnen, *v. n.* odtéči, steči, stekati se.

Abriß, *m.* osnóva, načért, očértek načèrtje.

Abritt, *m* odjezd.

Abrollen, *v. a.* razkótati; (Wäsche) olíkati.

Abrösten, *v. a.* oprážiti, pražiti.

Abrudern, *v. a.* odveslati, odjádrati.

Abruf, *m.* odklíc, odpoklíc, odzív, poklíc.

Abrufen, *v. a.* (von einem Orte) odklícati, nazaj poklícati, odpozváti, nazaj pozváti; (von Nachtwächtern) preklícati, preklicováti, napovédati, napovedováti.

Abrufungs=, *a* odklicávni, odzívni.

Abrunden, *v. a.* zokrógliti, zóbliti.

Abrundung, *f.* zokróglenje, zokroglína.

Abrupfen, *v. a.* oskúbiti, skubsti, opípati, pipati, opúljiti, puljiti, ocúpati, čupati.

Abrutschen, f. Abglitschen.

Absage, *f* odpóved, oporéka, odpovédanje.

Absagen, *v. a.* odpovédati, oporéči; (versagen) odréči.

Absagung, f. Absage.

Absägen, *v. a.* odžágati, razžágati.

Absatteln, *v. a.* odsedláti, razsedláti.

Absatz, *m.* prestánk, odstava; (Abtheilung) razdělk, odděl[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Abseite, f. [illegible]; auf der Abseite, na zamim, v zamoti na strani.

Abseitig, a. zamoten, [illegible]ánski, odlóčen, odzeben.

Abseits, ad. odstrani, na strani, na zamim, odzebno.

Absenden, r. a. odposláti, posláti, na pot posláti.

Absender, m. pošiljáč.

Absendung, f. odposlánje, poslánje.

Absengen, r. a. posmoditi; popáliti, osmoditi.

Absenken, r. a. (herunterſenken) pripógniti, prisèči; (im Gartenbaue) grebeničiti, vláčenice saditi, grobati.

Absenker, m. grebenica, vláčenica.

Absetzen, r. a. odstáviti, na tla položiti; (verkaufen) prodáti, prodájati, predáti, predájati; vom Dienste —, iz službe pahniti, od službe odstrániti; vom Lande —, odmakníti se od kraja; im Reden —, govor pretérgati, oddehníti se; ohne abzusetzen, bez prestánka, neprenéhama.

[illegible], f. odstáva, odstá[illegible]je; prodája, prodánje; [illegible]nenje; prestánek.

[illegible] v. n. daleč biti, nepri[illegible] biti.

[illegible] f. namén, naméra

[illegible] namenjeni. [illegible] —, zaté[illegible]

Absichtlich, ad. nalaš, nalašč.

Absieben, r. a. presejati, prelovariti.

Absieden, r. a. zvariti, skuhati.

Absingen, r. a. peti, zapeti, odpeti.

Absitzen, r. a. odsesti; — n. odseda.

Absolut, a. samovlásten.

Absolviren, r. a. odpustiti, opróstiti, odrešiti.

Absonderbar, a. odločliv, odločliv.

Absonderlich, s. Besonders.

Absondern, r. a. odlóčiti, razlóčiti, izlóčiti.

Absonderung, f. odloček, odločitva.

Abspalten, r. a. odcépiti, odkálati.

Abspannen, r. a. (Pferde) izpréči, spreči, izprégniti, razpréči; (den Geist, die Kräfte) oslabiti, slabiti; (losmachen) odpéti, odtégniti.

Abspannung, f. izpréga, izpréženje; oslábljenje; odpétje, odtégnenje.

Abspännen, v. a. odojiti, odstáviti.

Abspänstig, a. nepriklónjen, ptuj, osóren.

Absparen, v. a. odbrániti, prihrániti, [illegible]

Abspeisen, [illegible] nabrániti, na[illegible] [illegible]tig essen) [illegible]

Abspielen, [illegible]

Abspinnen, [illegible] sti; (eine [illegible]) popláčati.

Abspitzen, v. a[illegible]

Ab[illegible], f. [illegible]

Absprechen, *v. a.* (einem etwas) odréči, odvzéti; (die Hoffnung) vzeti; das Leben —, k smerti obsóditi; einem Kranken das Leben —, nad bolnim obúpati — *v. n.* razsóditi.
Absreißen, *v. a.* podprèti, podpirati.
Abspringen, *v. n.* odskočiti, odskákati; (abprallen) odskočiti, odletéti, odšterkniti; (platzen) počiti, vtergati se; (von Jemandes Partei) odstópiti, odpásti.
Absprossen, s. Abstammen.
Absprößling, s. Abkömmling.
Absprung, *m.* skok, odskok; poka; das ist ein großer —, velika je razlika.
Abspulen, *v. a.* odmótati, motati, namótati, zmotati.
Abspülen, *v. a.* políniti, popláhniti, splahniti, splakniti, opráti, omíti, poplahnováti omívati.
Abspuler, *m.* odmotálec.
Abstammen, *v. n.* proizíti; er stammt von Landleuten ab, on je kmetiškega rodú, od kmetov proizide.
Abstammung, *f.* rod, proishod, pokolénje, koléno.
Abstand, *m.* (Unterschied) razločk, razlika, različnost; od-
[illegible]
[illegible] *a.* različen, razlóčen.
[illegible] Dank —, zahvá-
[illegible] —, obiskáti;
[illegible] —, pozdráviti;
[illegible] dopolniti,
[illegible] zahvá-
la; obiskánje; pozdrávlenje; dopólnenje.
Abstäuben, *v. a.* odprášiti, izprášiti, prah pomésti u. pométati.
Abstechen, *v. a.* (schlachten) zakláti, pokláti, kláti; (den Hals) prerézati, zadáviti, zagèrčiti; eine Karte — vbiti.
Abstehen, *v. n.* (ablassen) odstópiti, odjénjati; (von Bäumen) vsáhniti, posušiti se, osušiti se, sušiti se; (von Fischen) pogíniti; (von Speisen) zastáti se, prestati se. [pokrásti.
Abstehlen, *v. a.* vkrasti, okrásti,
Absteigen, *v. n.* zlesti, odlésti, odsésti.
Absteigequartier, *m.* prenočiše, prenočivališe. [viti.
Abstellen, *v. a.* odstáviti, odprá-
Absterben, *v. n.* vmrèti, odvmrèti, zavmrèti, vmirati, pogíniti; (von Pflanzen) vsáhniti, sahniti; (an den Gliedern) otérpniti premréti, odrevenéti.
Absterben, *n.* smert, odvmrétje.
Abstimmen, *v. a.* glasováti, pomenkovánje po glasih dokončáti.
Abstoßen, *v. a.* odtólči, odtrúpiti, odbíti, odríniti; (eine Schuld) plačati, platiti.
Abstoßend, *a.* osóren, opóren, okóren, sporen.
Abstract, *a.* posnét. [manje.
Abstraction, *f.* posnétje, posné-
Abstrafen, *v. a.* pokárati, pokazniti, kazniti, kaštigati.
Ab[illegible], *f.* pokáranje, kazen,
[illegible] \némati.
Abst[illegible] *a.* posnéti, pos-

Abwehren, v. a. vbraniti, odgnáti, odbíti; (nicht zulassen) prepovédati, zabrániti.
Abweichen, v. a. (weich machen) namočíti, zmočíti.
Abweichen, v. n. odstópiti; (sich unterscheiden) razlóčiti se, različno biti.
Abweichung, f. odstóp; razloček, razlika.
Abweiden, v. a. popásti, spásti; (vom Viehe) pojésti, snesti.
Abweifen, v a. odmótati, zmótati, mótati.
Abweisen v. a. odpráviti, odprávljati, pred sé ne pustíti.
Abweißen, v. a. poběliti, oběliti, běliti.
Abwelken, v. n. zveniti, ovéniti, véniti, vsahníti, sušíti se.
Abwenden, v. a. odverníti, odvrátiti, odvráčati, odorávljati.
Abwendig, a. odnagnjen, odvérnjen, nepriklónjen, tuj; — machen wollen, odvráčati, odgovárjati.
Abwendung, f. odvernénje, odvráčanje.
Abwerfen, v. a. odvréči, zvreči; viel —, mnogo donosíti, mnogo dobička dati; das Joch —, se jarma znebiti u. osvobóditi.
Abwesend, a. nepričijóč, nenazóčen.
Abwesenheit, f. nepričijóčnost, nenazóčnost.
Abwetzen, v. a. nabrúsiti, pobrúsiti, obrúsiti; (Kleider) ogúliti, oglodáti.
Abwichsen, v. a. otépsti, nabíti; (Schuhe) osnážiti, očéditi.
Abwickeln, v. a. odmótati, motati; (Garn auf einen Knaul) navíjati, vijati; (auseinanderwickeln) razvíti, odvíti, odvíjati.
Abwinde, f. motovílo.
Abwinden, s. Abwickeln.
Abwischen, v. a. obrísati, pobrisati.
Abwischtuch, n. brisálo, brisávka, brisáča, obrisáč.
Abwuchern, v. a. z voberníjo zadobíti.
Abwürdigen, v. a. ob vrědnost spraviti, ponížati.
Abwürdigung, f. ponížanje.
Abwurf, m. proizvód, dohódek.
Abwürgen, v. a. zadáviti, zadušíti, zagušíti.
Abwürzen, v. a. začíniti, zabéliti, poštúpati.
Abzahlen, s. Bezahlen.
Abzahler, s. Bezahler.
Abzahlung, s. Bezahlung.
Abzählen, v. a. (hinweg zählen) odštéti, odštévati; (herzählen) preštéti, zeštéti, šteti, izbrójiti.
Abzapfen, v. a. spustíti, odcedíti.
Abzäumen, v. a. razbèrzdati, razúzdati.
Abzäunen, v. a. pregradíti, ogradíti, zagradíti.
Abzausen, v. a. razčúpati, razčódrati.
Abzehren, v. a. sušíti, posušíti; — v. n, sušíti se, hírati, činžati se.
Abzehrung, f. jetika, dera, sušica.
Abzeichnen, v. a. narisati, načèrtati; (einen gewissen Punkt) zaznámnjati, zaznámvati, zaznáčiti.
Abzeichnung, f. narisanje, načértanje; (das Gezeichnete) načertek, čertež.
Abziehen, v. a. odtégniti, den Hut —, odkriti se; (von einer

Summe) pritérgati, odtérgati; (einen von etwas) odvoditi; (Wein, Bier) pretočíti, pretákati; (die Haut) odréti, drěti, odérati; (die Hand von einem) odstáviti koga, zapustíti koga; (ein Messer) vgladíti, potégniti; (abdrucken) natísniti, natiskati, tiskati; (in der Rechenkunst) odštévati; — v. n. odíti, se na pot podáti; von der Wache —, izméniti se; aus der Wohnung —, izséliti se, preséliti se, seliti se.

Abzielen, v. n. naměniti na kar, naměriti na kar.

Abzirkeln, v. a. s šestílam izměriti u. měriti.

Abzug, m. odhod; (Hinwegnahme) odtergátek, odvzétje.

Abzwacken, s. Abzwicken.

Abzwecken, s. Abzielen.

Abzwicken, v. a. odvščeníti, odšípniti, odšvékniti.

Abzwingen, v. a. izsíliti, iznúditi.

Academie, s. Akademie.

Accent, m. naglásek, naglás.

Accentuiren, v. a. naglase zapísati.

Acceptation, f. primljenje, akceptácia

Acceptiren, v. a. primiti, akceptírati.

Accessorisch, a. pristopen.

Accès, s. Zutritt.

Accidenz, f. pridohódek, akcidéncia.

Accise, f. dača, harmica, akcíz.

Acciseinnehmer, m. harmičár, dačar.

Accisstube, f. harmičárnica.

Accord, m. glas, soglasje, akord; pogódba.

Accurat, a. točen.

Accuratesse, f. točnost.

Accusativ, m. toživen, tožiteljni, četèrti padež.

Ach, i. ah! oh! joj! gorjé! jojmene, vajme!

Achat, m. agát.

Achse, f. os, osovína, podvóz.

Achsenblech, n. šinja, šina.

Achsnagel, m. osnik, lunik.

Achsel, f. rama, pleče, pazuha, pazduha; unter die — nehmen, pod pazuho peljáti.

Achselband, n. ramenik, narámnica.

Achselbein, n. ramna kóst.

Achselhöhle, f. pazuha.

Achselriemen, s. Achselband.

Achselzucken, v. a. skomúcati, komúcati.

Acht, num. osem.

Acht, f. pazka, pozor, opáz; (Aechtung) prognánje, prognánstvo; — haben auf jemanden, paziti na kogar; außer — lassen; zanemárati; in die — erklären, prognáti.

Achtbar, a. časten, častivrěden, pošten, poštenja vrěden, častitjiv.

Achtbarkeit, f. pošténje.

Achte, a. osmi.

Achteck, n. osmerovoglína, osmerokótje,

Achteckig, a. osmerovóglast, osmerokóten.

Achtel, n. osmína, osmica, osminka.

Achten, v. a. častiti, spoštováti; (Acht geben) paziti, gledati; für gut —, za dobro deržati u. iméti.

Aechten, v. a. prognáti, propísati.

Achtens, ad. osmič, v osmo.

Achter, m osmica, osminka.

Achterlei, a. osméri.

Ahm, *m*. vedro, sod. [ti.
Ahmen, *v. a*. sod měriti, vizírá-
Ahmer, *m*. sodomér, vizirávec.
Ahn, *m*. preděd, praděd, sprednik.
Ahnden, *v. n*. slútiti, predčútiti, dozdévati se, — *v. a*. kazniti, kaštígati; (Mißvergnügen äußern) svaríti, posvaríti.
Ahndung, *f*. slut, slutnja, predčútek; kazen, kaštíga.
Aehneln, *v. n*. nekaj od. malo podóben biti. [dóben.
Aehnelnd, *a*. podóbnast, pripo-
Ahnen, *pl*. predědi, preddědje, spredniki. [u. tabla.
Ahnentafel, *f*. rodoslóvna kniga
Ahnfrau, *f*. prebábica, prebába.
Ahnherr, *m*. preděd, sprednik, prednik, děd, očák.
Aehnlich, *a*. podóben.
Aehnlichkeit, *f*. podóbnost.
Ahnung, s. Ahndung.
Ahorn, *m*. javor. [rov lěs.
Ahornholz, *n*. javorovína, jávo-
Ahornen, *a*. javorov.
Ahornwald, *m*. javórovje.
Aehre, *f*. klas, vlat; (die Aehren überhaupt) klasje, klasovje, latje, latovje; in Aehren schießen, Aehren bekommen, latováti se.
Aehrchen, *n*. klasek, latec.
Aehren, *v. a*. klasovje zbirati, latóvje pobírati.
Aehrenspitze, *f*. ost, os, resa.
Aehrig, *a*. klasovát.
Akademie, *f*. akademíja.
Akademiker, *m*. akadémikar.
Akademisch, *a*. akademiški. [glás.
Akkompagnement, *n*. prispév, prí-
Akkompagniren, *v. a*. prispévati, *priglasováti*.

Akkord, *m*. soglásje, glas, akórd.
Akkordiren, *v. a*. prispévati.
Akkurat, s. Accurat.
Akkusativ, s. Accusativ.
Akt, s. Act.
Akten, s. Acten.
Akteur, *m*. igrávec.
Alabaster, *m*. alabaster, alabašter.
Alabastern, *a*. alabástren.
Alant, *m*. oman.
Alantbeere, s. Johannisbeere.
Alarm, s. Lärm. [cken.
Alarmiren, s. Beunruhigen, Schre-
Alaun, *m*. galún.
Alaunen, *a*. galúnast, galúnat.
Alber, *f*. Alberbaum, *m*. jagned, jagnjed. [čáv.
Albern, *a*. bedast, trapast, nor-
Albernheit, *f*. trapóst, norčávost.
Alchymie, *f*. zlatotvórstvo.
Alchymist, *m*. zlatotvórec.
Alfanzerei, *f*. norčíja, traparíja.
Algebra, *f*. algebra.
Alkoven, *m*. alkov, postelja.
All, aller, alle, alles, *a*. vès, vsa, vse.
Allbereits, *ad*. že, vže, uže.
Allda, *ad*. túle, tukajle, tú, tukaj.
Alldort, *ad*. tamle, tamkajle, tam, tamkaj, ravno tam.
Allee, *f*. drevésno sprehajališe u. shodiše, drevésne ulice.
Allein, *a*. sam. [modé, tode.
Allein, *c*. al, alj, ali, pa, pak, sa-
Alleingewalt, *f*. samoblást, samooblástvo. [moprodája.
Alleinhandel, *m*. samotéržtvo, sa-
Alleinhändler, *m*. samotéržec, samotergóvec.
Alleinherrscher, *m*. samovladár.
Alleinherrschaft, *f*. samovladárstvo, samovláda.

Alleinkauf, Alleinverkauf, *m.* samokupčija; samotéržtvo, samoprodája.
Alleinkäufer, Alleinverkäufer, *m.* samokupec; samotèržec, samoprodajávec.
Allemal, *ad.* vsigdar, vselej, vsakokrat.
Allenfalls, *ad.* (auf jeden Fall) pò vsaki cěni, pod vsaki način; (vielleicht) morebíti, mordé; (zur Noth) za silo, za potrěbo.
Allenthalben, *ad.* povsód, vsikde, povsót.
Allerdings, *ad.* pod vsaki način, po vsakim, na vsako vižo.
Allerdurchlauchtigst, *a.* presvítel.
Allererst, *ad.* naj prej, pred vsim drugim; (gerade jetzt) ravno kar, še komaj, ravno zdaj.
Allererste, *a.* pervi, najpèrvi, narpèrvi.
Allergetreuest, *a.* naj verniši.
Allergnädig, allergnädigst, *a.* naj milostliviši, premilostljív, premilostív.
Allerhand, allerlei, *ad.* marsikaj, kar bodi.
Allerheiligen, *pl.* vsi sveti, praznik vsih svetih.
Allerheiligst, *a.* presvéti, naj svetéjši.
Allerheiligste, *n.* presvéto rěšnje tělo.
Allerlei, s. Allerhand.
Allerliebst, *a.* preljúb, preljuběznív, preljublen.
Allermeist, *ad.* sosébno, osobíto.
Allernächst, *a.* naj bližji; — *ad.* naj bližej.
Allerseits, *ad.* povsod, povsot, vsikde.
Allesammt, *ad.* vsi skup, vsi zaporédama.
Allezeit, *ad.* *vselej, vsigdar, vsikdar.*
Allgegenwart, *f.* *vsegapričijóčnost*, vsegavpríčnost, vsiganazóčnost, povsótnost.
Allgegenwärtig, *a.* vsegapričijóč, vsegavpríčen, povsóten, vsiganazóčen.
Allgemach, s. Allmählich.
Allgemein, *a.* občinski, občen, občenít, občji; das ist allgemein bekannt, to je povsod znano.
Allgemeinheit, *f.* občenítost, občnost.
Allgewalt, *f.* svemogóčnost, sveoblást.
Allgewaltig, *a.* svemogóčen, sveoblásten.
Allgüte, *f.* vsegadobrótnost, vsigadobróta.
Allgütig, *a.* vsegadobrotljív, vsigadobróten.
Allgütigkeit, *f.* vsegadobrotljívost.
Allheit, *f.* vesólnost, ukúpnost.
Allhier, *ad.* tú, tukaj, ovde, tule, tukajle.
Alljährlich, *a.* vsakolěten, vsakolěto.
Allmacht, *f.* vsegamogóčnost, vsemogóčnost.
Allmächtig, *a.* vsegamogóčen, vsemogóčen.
Allmählich, *ad.* počási, sčasam, sčasoma, po malim, — *a.* počásen.
Allnächtlich, *a.* vsakonóčen, vsako nóč.
Allsehend, *a.* vsegavíden, vsevíden, vsevidijóč; (die Eigenschaft, alles zu sehen) vsegavídnost, vsevídnost, vsevidijóčnost; (der Alles sieht) vsegavíd, vsevídec.
Allstündlich, s. Stündlich.
Alltag, s. Werktag.
Alltägig, Alltäglich, *a.* vsakdánj, vsakdánjšen, vsakodnéven, vsaki dan, vsakdanski; fig. navaden, običen.
Alltagskleid, *n.* vsakdánja oblě-

ša, peta maša ; (ein Distrikt) župa, županija, okróžje, kotár.
Amthaus, n. urádnica.
Amtiren, v. a. urádovati.
Amtlich, a. uráden, službén.
Amtmann, m. župan, sodnik.
Amts=, urádni, službéni, uradníški.
Amtsbruder, m. sourádnik.
Amtsgebäude, f. Amthaus.
Amtsgebühr, f. uradnina.
Amtshandlung, f. uradovánje.
Amtsknecht, m. uradníški sluga.
Amtspflege, f. Amtshandlung.
Amtsschreiber, m urádni pisár.
Amtsverwalter, m. urádnik, vradnik, urádni opravítelj.
Amtsvogt, m. nadstojnik uradníški. [uradníško.
Amtsvogtei, f. nadstojníštvo
Amüsant, a. obveselív, veselív. veséln.
An, prp. na, do, pri, k. [jak
Anachoret, m. pušávnik, pustin-
Analogie, f. analogija, podóbnost, enakolíčnost.
Analogisch, a. analógiški, podoben, enakoličen.
Analyse, f. Zergliederung.
Analysiren, f. Zergliedern.
Anarchie, f. Gesetzlosigkeit.
Anarchisch, f Gesetzlos. [slóvje.
Anatomie, f. anatomíja, razudo-
Anatomiker, m. razúdnik.
Anatomisch, a. razudníški.
Anbau, m. nasévek, posévek, vsetev.
Anbauen, v. a. (das Feld) vsejáti; (Bäume) vsadíti, nasadíti, na*sájati*; — *v. r.* naseliti se, na*stániti se.*
Anbefehlen v. a. zapovědati, zavkázati, veléti; (empfehlen) priporočíti, priporočeváti.
Anbeginn, m. ząčétek, perčétek, začétje, počétek. [žati.
Anbehalten, v. a. na sebi obdér-
Anbei, ad. zraven, zravno, verh tega.
Anbeißen, v. a. ogrízti, nagrízti; (v Fischen an die Angel) vjesti.
Anbelangen, f. Betreffen.
Anbellen, v a. lajati na kogar.
Anberaumen, v. a. odréditi, naznámiti. [se.
Anbeten, v. a. moliti, vklanjati
Anbeter, m. molec, vklanjálec.
Anbetung, f. molenje, vklanjanje.
Anbetreffen, f. Anlangen. [jati.
Anbieten, v. a. ponúditi, ponú-
Anbietung, f. ponúdba, ponúda.
Anbinden, v. a. privézati, privézovati, pripèrtiti, opèrtiti.
Anbiß, m. ogrízek, nagrízek, ogrizlej.
Anblasen, v. a. pihati u. pihniti na koga; (durch Blasen voll machen) napíhniti, napíhati, napíhovati.
Anblick, m. pogléd, nagléd; auf den ersten —, na pervi pogléd.
Anblicken, v. a. poglédati, gledati.
Anbohren, v a. navèrtati; (ein Faß) načéti.
Anbrechen, v. a. natrúpiti, nalomíti, nalámati; — v. n. (Tag werden) svitati, daníti se, deníti se, dan se bliža, rodí, zaznáva, napovedúje; dan naháја; (Nacht werden) mrači se, temní se, noči se, noč nabája.
Anbrennen, v. a. vžgati, zažgáti; — v. n ožgáti se, ožígati se.
Anbringen, v. a. (herbeibringen) prí-

nesti, donésti, donosíti; eine Klage. —, potóžiti se; (Waaren), prodáti, prodati, prodájati; (eine Tochter an Mann bringen) omožíti, vdati; (sein Geld) zapráviti, potrátiti, potróšiti; (seine Meinung) predložíti, pr‹dlágati; (seine Beweise) razlóžiti.

Anbringen, *n.* donós; prodája; omožítva; potráta; predlog, predloženje.

Anbruch, *m.* nalómek, načetje; — des Tages, svit, svitanje, zora, zorenje, danénje; — der Nacht, mrak; (Fäulniß) gnjilost, trulost.

Anbrüchig, *a.* (Faul) nagnjíl, natrúl; —er Zahn, izjéden zob.

Anbrühen, *v. a.* popáriti, opáriti, pariti. [režati se na koga.

Anbrüllen, *v. a.* zarjovéti u. za-

Andacht, *f.* pobóžnost, bogoljubnost; molítva.

Andächtelei, *f.* svetohljinost, lažníva pobóžnost, licumérstvo.

Andächteln, *v. a.* svetohljíviti.

Andächtig, *a.* pobóžen, bogoljúben, bogabojéč. [mérec.

Andächtler, *m.* svetohljínec, licu-

Andächtlerin, *f.* svetohljínka.

Andenken, *n.* spoména, uspoména, spomín; der Vater seligen —s, rajni u. pokójni oče; zum —, v spomín, za uspoméno; behalte mich im —, spoméni se mene; (Denkmahl) spomínek, spomeník, spomínšina.

Ander, *a.* drugi, ini, ostáli.

Aendern, *v. a.* preméniti, spreméniti, proméniti, *prenaredíti, predélati, preménjati*, méniti, ménjati, prenaréjati, predelávati. [sicer, scer.

Andernfalls, *ad.* inák, ináčišenj,

Anderntheils, *ad.* z druge strane.

Anders, *ad.* drugáč, drugáči, inak, ináči. [ináčen.

Andersbeschaffen, *a.* drugáčen,

Andersdenkend, *a.* drugomisléč.

Anderseitig, *a.* drugostrán, drugostránski.

Andersgläubig, *a* drugovéren.

Anderseits, *ad.* z druge strane.

Anderst, s. Anders.

Anderswo, **Anderwärts**, *ad.* drugdi, drugej, indje, na drugim méstu. [inód.

Anderswoher, *ad.* od drugót, od

Anderswohin, *ad.* drugam, inam.

Anderthalb, *ad.* poldrugi, jeden in pol. [ména.

Aenderung, *f.* preméemba, pro-

Anderwärts, *ad.* nekam drugam.

Andeuten, *v. a.* naznániti, na znanje dati, oglasíti, izporóčiti; (in der Malerei) načèrtati.

Andeutung, *f.* naznanilo, oglás, izporočílo; načèrtanje.

Andichten, *v. a.* o kom kej izmísliti.

Andichtung, *f.* laž.

Andrang, *m.* navál, navála.

Andrängen, *v. a.* navalíti.

Andrehen, *v. a.* nasúkati; einem eine Nase —, komúr pod nos dati, komur vohati dati.

Andringen, *v. n.* priríniti, s silo se bližati. [gati.

Androhen, *v. a.* zagrozíti, nažú-

Andrucken, *v. a.* prištámpati, štampati. [skati.

Andrücken, *v. a.* pritísniti, pritú-

Aneifern, *v. a.* spodbósti, spodbádati, povzbudíti, povzbújati.
Aneiferung, *f.* spodbádanje spodbáda, podbódek.
Aneignen, sich, *v. r.* polastíti se česar, prisvojiti si kar.
Aneinander, *ad.* skupej, k'endrúgimu, jeden k drugimu.
Anecdote, *f.* sméšnica, pričica, povédka.
Aneckeln, *v. n.* studiti se, pristúditi se, merzéti se, gnjusiti se.
Anemometer, *m.* větromér.
Anempfehlen, s. Empfehlen.
Anempfehlung, s. Empfehlung.
Anerbe, s. Erbe.
Anerben, *v. a.* nadělšati, pridělšáti.
Anerbieten, s. Anbieten.
Anerbieten, *n.* ponúda, ponúdba.
Anerblich, s. erblich.
Anerkennbar, *a.* priznateln, priznanljiv.
Anerkennen, *v. a.* priznáti, vspoznáti.
Anerschaffen, *a.* prirójen, vstarjen.
Anessen, sich, *v. r.* najěsti se, nasítiti se.
Anfachen, *v a.* budíti, spodbudíti, kuriti, podkúriti, vžgati, podvžgáti, podvžigati.
Anfächeln, Anfächern, *v. a.* hladiti, pohladiti, pohladívati.
Anfahen (vrlt.) s. Anfangen.
Anfahren, *v. n.* (angefahren kommen) pripeljáti se; (an etwas anstossen) zadéti; — *v. a* mit Worten —, zaréžati se, režati se, zabúkniti se na koga, posvaríti, svaríti.
Anfahrt, f. *(Anfurt)* pristája, *pristáv, pristaniše.*

Anfall, *m.* napád, naskók, navála; (einer Krankheit) nastóp.
Anfallen, *v. a.* napásti, navalíti, vdariti, planiti, lotíti se; von einer Krankheit angefallen werden, razboléti se, preboléti.
Anfang, *m.* začétek, počétek; (Ursprung) izvír, vrelo; (Ursache)) vzrok.
Anfangen, *v. a.* začéti, začénjati, pričéti, počéti; (etwas unternehmen) spočéti, lotíti se; — *v. n.* začéti se, pričéti se.
Anfänger, *m.* počétnik, novák, novinec, (— eines Streites) vodja, čelovódja; —in, *f.* počétnica.
Anfänglich, Anfangs, *ad.* od začétka, s počétka, začétno, s pervega.
Anfangs=, *a.* počéten, začeten.
Anfangsbuchstabe, *m.* začetno pisme, perva pisménka.
Anfangsgründe, *pl.* pervi temelji, perve podláge, pervine.
Anfassen, *v a.* (angreifen) prijéti; (aufladen) naložíti, nalágati, nabásati; (voll) nagrábiti, zagrábiti; (anreihen) nizati, nanízati.
Anfaulen, *v. n.* nagnjíti, zagnjíti.
Anfechten, *v. a.* navalíti, napastovati; (anwandeln) mikati.
Anfechter, *m.* protívnik, neprijátel.
Anfechtung, *f.* navála, napastovánje; mik, mikálo.
Anfeinden, *v. a.* začèrniti, počèrniti, očérniti, černiti.
Anfeinder, *m.* černítel, neprijátel.
Anfeindung, *f.* zavist, neprijátelstvo.
Anfertigen, s. Verfertigen.

Anfesseln, *v. a.* prikleníti, priklépati, pripéti, pripénjati, prikováti.
Anfeuchten, *v. a.* ovlážiti, omočíti, namočíti, omókriti; orosíti.
Anfeuern, *v. a.* (anzünden) zažgáti, vžgati; (einheitzen) zakúriti, zanétiti; (anspornen) podžgati, podžigati, podkúriti, spodbudíti, spodbújati.
Anflammen, *v. a.* (einen Pfahl) ožgáti, nažgáti; (entzünden) vplameníti, na plamen vžgati.
Anflechten, *v. a.* priplésti; naplésti.
Anflehen, *v. a.* pohlévno poprosíti u. zamóliti, ponížno prosíti.
Anflehung, *f.* ponížna prošnja.
Anflicken, *v. a.* prikèrpati, prišíti, prišivati.
Anfliegen, *v. n.* (fliegend ankommen) priletéti, doletéti; (voll —) naletéti se; (im Fluge anstoßen) zaletéti se, zaletováti se.
Anfließen, *v. n.* pritéči; (voll —) natéči se, natákati se.
Anflößen, *v. a.* pripláviti.
Anflug, *m.* mlado drěvje; ein — von Röthe, slabo rumenilo.
Anfluß, *m.* pritók, pritéka.
Anfordern, f. Fordern.
Anforderung, *f.* zahtévanje.
Anfrage, *f.* poprášanje, popítanje, pobáranje.
Anfragen, *v. a.* poprášati, zavprášati, popítati, pobárati.
Anfressen, *v. a.* nagrízti, ogrízti; sich — *v. r. nažréti se, najésti se, nazobáti se.*
Anfrieren, *v. n.* primèrzniti, primèrzovati.
Anfrischen, *v. a.* razhladíti; (aufmuntern) spodbósti, podbudíti. [báda.
Anfrischung, *f.* razhláda; spod-
Anfügen, *v. a.* pridjáti, pristáviti, prilépiti.
Anfühlen, *v. a.* pošlátati, šlatati, potípati, pohlátati.
Anfuhr, *f.* privóžnja, dovóžnja.
Anführen, *v. a.* (voll führen) navozíti, navážati; (anleiten) napeljáti, navodíti; (an der Spitze stehen) zapovědati, zapovědováti, voditi; aus Schriften —, navodíti; (hintergehen) vkaniti, goljfáti, ogoljfáti, prevaríti; Vorwände —, izgovárjati se
Anführer, *m.* vodja, čelovódja, zapovědník, glávar; (im Kriege) vojvoda, vajvoda; —in *f.* vodja, zapovědníca.
Anführung, *f.* navóženje; navód; ogoljfánje, prevára.
Anführungszeichen, *n.* navódnica.
Anfüllen, *v. a.* napólniti, polniti.
Anfüllung, *f.* napolnítva, polnenje. [brodíše.
Anfurt, *f.* pristaja, pristaníše,
Anfüttern, *v. a.* nakèrmiti, napítati.
Angabe, *f.* (die umständliche Bestimmung) razlága, razlóženje; (Anklage) tožba, pritóžba; (Darangabe) nadávek, nadev, nadája; (Kundmachung) izvéstje, naznanílo.
Angaffen, *v. a.* zijáti na kogar.
Angaffer, *m* zijálo, režún.
Angeben, *v. a.* (umständlich zeigen) razložíti, razlágati, razlóčno

pokázati; (anklagen) zatóžiti; (zu Wissen machen) naznániti, naznanováti, obznániti, na znanje dati, izvěstiti, oměniti.

Angeber, *m.* tožitelj, tožnik.

Angebinde, *n.* vezílo, vezanje, godni dar, rešitnína.

Angeblich, *a.* namíšljen, tako nazván, tako rečen; — *ad.* kakor se govorí.

Angeboren, *a.* prirójen, vrojen.

Angeboth, *n.* ponúda, ponúdba.

Angebrannt, *a.* zagorél, zagorén; (von Speisen) prismójen.

Angebunden, *a.* privézan; kurz —, kratkih besedí; saj ni, da bi moral.

Angedeihen lassen, *v. a.* Hilfe —, podpomágati, b pomóči biti.

Angedenken, s. Andenken.

Angegangen, *a.* gnjil, nagnjil; pokvárjen. [dodán.

Angehängt, *a.* privézan; pridán,

Angehänge, Angehänke, *n.* privézek, navézek, privězka.

Angehäufe, *n.* nanós, znos, pomaknína.

Angehen, *v. a.* (bitten) prosíti; (anstoßen) zadéti; — *v. n.* (betreffen) tikati se, dotikati se; (anfangen) začéti, začénjati; (anfaulen) nagnjíti; es geht an, ist erträglich, vže veljá; das geht mich nichts an, tega mi nič ni mar, to se me nič ne dotiče.

Angehend, *a.* nov, novák; — *ad.* gledé, kar se tega dotíče.

Angehören, v. n. čigav biti, nekógar biti, komur slišati; dieß gehört mir an, to je moje; dieß gehört dem Bruder, to je bratovo.

Angehörige, *pl.* rojáki, naši ljudí, ljudí naše rodovíne, iz naše rodovíne. [ženc.

Angeklagte, *m.* tožen, zatóžen, to-

Angel, *f.* (Fisch-) ternek, udica, vodica; (Thür-) stežáj, zapáh, stružáj.

Angelegen, *a.* (nahe liegend) sosé-den, oblížen; sich etwas — sein lassen, skerb iméti, si v skerb vzeti; (woran einem liegt) važen

Angelegenheit, *f.* opráva, zadéva.

Angelegentlich, *ad.* v opravílih, važno.

Angelegentlichkeit, *f.* opravílnost.

Angelegt, *a.* osnovan, zagrajen; zagovóren. [bár na udico.

Angeler, *m.* ribič na ternek, ri-

Angelförmig, *a.* udičast.

Angelhacken, *m.* tern na udici.

Angelmacher, *m.* udičár.

Angeln, *v. a.* s ternkom ribiti, na udico ribe lovíti.

Angeloben, *v. a.* obljúbiti, obéčati, obétati.

Angelobniß, Angelobung, *f.* obljúba, obéčanje, obét, obétva.

Angelweit, *ad.* širama, na široko, na stružáj. [réd.

Angemacht, *a.* prinaréjen, prina-

Angemerkt, *a.* zaznámnjen, zaznamován, zarísan.

Angemessen, *a.* priměren, pristójen, priličen, prikláden.

Angemessenheit, *f.* priměrnost, pristójnost, prilíčnost.

Angenehm, *a.* prijéten, všeč, prijázen, vgoden, mil, ljubéznjiv.

Anger, m. trata, pašnik, ograda, livada. [zaljúbljen.
Angeschossen, a. nastréljen, ranjen;
Angesehen, a. važen, imeníten, imenít, spoštován, znaten, poznán; —er, m. velják.
Angesicht, n. obličje, obráz, lice; im —e der ganzen Welt, pred vsim svêtom.
Angesteckt, a. okúžen.
Angewöhnen, v. a. naváditi, priváditi, priučíti. [da, običaj.
Angewohnheit, f. navada, privá-
Angießen, v. a. políti, polijati, poškropíti, namočíti.
Anglimmen, v. n. zatléti se, vneti se, vžgati se.
Angreifen, v. a. (anfassen) prijéti, prijémati; (anfallen) napásti; (entkräften) oslabíti, vslabíti; Arbeit —, lotíti se posla; das Herz —, v serce sečí.
Angreifer, m. napádnik.
Angreiflich, a. dosežljív, potipljív.
Angrenzen, v. n. mejiti, graníčiti.
Angrenzend, a. oblížen, soséden.
Angriff, m. napád, navála, prijètje; — an Werkzeugen, deržálo, ročíca.
Angst, f. tesnoba, tesnota, sila, težkoča, stiska, nemír; — machen, plašiti, strašiti; es wird mir —, bojím se, strah me je, sila me nahája.
Angstgeschrei, n. izklik
Aengstigen, v. a. plašiti, strašiti, mučiti, skerbéti.
Aengstlich, a. plašen, plašljív, nemíren, skerben, skerbljív.
Aengstlichkeit, f. plašnost, *nemír*, *skerbljívost.*
Angstschweiß, m. kervávi pot; der — brach ihm aus, kervávi pot ga je polil, od strahú se je potil. [nemíra.
Angstvoll, a. poln teškote, poln
Angucken, v a. polúkati, pokúkati. [sováti.
Angürten, v. a. pripásati, pripa-
Anguß, m. oblív.
Angüßen, v. a. oblíti, oblívati.
Anhaben, v n. na sebi iméti, nosíti; Schuhe und Strümpfe —, obút biti: einem etwas anhaben, komur blizo priti, do živega priti; Kleider —, obléčen biti.
Anhäften, s. Anheften.
Anhäckeln, v. a. nakljúpati.
Anhacken, v. a. nasékati.
Anhalten, v. a. (festhalten) vstaviti, vlovíti, vderžati; (an etwas) pridéržati; (lange dauern), terpéti; (sich fest) se deržati, podprijémati se; (um etwas bitten) poprosíti, prosíti; einen zur Arbeit anhalten, kogar k dêlu pergánjati, siliti; um ein Frauenzimmer —, žensko snubiti; Waaren —, zaustáviti, einen zu etwas —, nagovárjati, nagovoríti.
Anhaltend, a. marljív; neprestán, terpéč; eine —e Krankheit, dolga bolêzen, — *ad.* vedno, neprestano, neprenéhama, bez prestánka. [pora.
Anhalter, m. podprijemač; pod-
Anhämmern, v. a. pribíti, pribíjati.
Anhang, m. pristávek, dodátek, pridávek; (Partei) stranka, derhal; der Teufel und sein —, vrag in njegóva mati.

Anlangen, *v. n.* priti, dojti; (betreffen) dotíkati se, tikati se.

Anlangend, *ad.* gledé, kar se vtiče.

Anlaß, *m.* (Ursache) vzrok, povód; (Veranlassung) prilóžnost, prilika, prigóda.

Anlassen, *v. a.* (Wasser) napustíti, napúšati; (Kleidungsstücke) pustíti, popustíti; (Wein) natočíti, natákati; sich —, *v. r.* skazati se, skaževáti se, kazati se.

Anlauf, *m.* (— des Wassers) natók; (Anfall) naskók, naváła, napád; (— zum Springen) zagón, zagnánje.

Anlaufen, *v. n.* (anschwellen) nastópiti, naráśati, narásti, natéči, nagnáti se; (anfallen) navaliti, napásti, naskočiti; (als Glas) navléči se; (als Wein) plesnovati; (anstoßen) zaletéti, naletéti v kogar.

Anläuten, *v. a.* pozvoníti, pozvončáti.

Anlegen, *v. a.* prilóžiti, nalóžiti, prilágati, nalágati; (ein Gewehr) nastáviti, namériti; (Kleidung) obléči, obláčiti; (die Beschuhung) obúti, obúvati; (gründen) načèrtati, osnováti; (einen Hund) pripéti, privézati; (Hand anlegen) dělati: auf Interessen —, na obresti posóditi; Feuer —, zažgáti.

Anlehen, *n.* posodílo, posojílo.

Anlehne, *f.* naslonilo.

Anlehnen, *v. a.* naslóniti, *naslánjati, prislóniti*, prislánjati; *die Thüre* —, dveri pripréti.

Anlehnpunkt, *m.* podpóra, opór.

Anlehnung, *f.* naslonítva, naslómba, naslánjanje.

Anlehren, *v. a.* priučíti, naučíti.

Anleihe, f. Anlehen.

Anleimen, *v. a.* prilépiti, prikéljiti.

Anleiten, *v. a.* vodíti, navodíti, napeljováti, vižati, ravnáti na kar.

Anleiter, *m.* vodnik, vodítel

Anleitung, *f.* vodstvo, vodba, navód, navódba, napeljovánje, vižanje. [ravni.

Anleitungs-, *a.* navódni, ravná-

Anliegen, *v. n.* tikati se, tikama ležáti.

Anliegen, *n.* nadega, nadežda, natéža, skerb, prośnja, poželénje, briga.

Anliegend, *a.* prilóžen, dodán, priklópljen; (angrenzend) soseden, oblížen.

Anlocken, *v. a.* privábiti, navábiti, vabiti, mikati.

Anlockend, *a.* vabljív, mikáven.

Anlocker, *m.* vabítel. [ljati.

Anlöthen, *v. a.* privaríti, privár-

Anlügen, *v. a.* nalagáti.

Anmachen, *v. a.* naredíti, naréjati, napráviti, naprávljati; (fest —) privézati, pribíti, prikleníti, pripéti, privézovati, pribíjati, priklépati, pripénjati; (Feuer) ogenj naložíti ir napráviti, zakúriti, zanétiti.

Anmahnen, f. Ermahnen.

Anmahnung, f. Ermahnung.

Anmahnungsschreiben, *n.* opoména, opoménivno pismo.

Anmalen, *v. a.* namálati.

Anmarsch, *m*. prihód, dohód, približanje.
Anmarschiren, *v. n*. približati se, dojti, priti, prihájati.
Anmaßen, sich, *v. r*. (sich erlauben) podstópiti se, predèrzniti se; (zueignen) prilástiti si, prisvójiti si.
Anmaßend, *a*. prevzéten.
Anmelden, *v. a*. napovédati, naznániti; sich —, *v. r*. oglasíti se.
Anmeldung, *f*. napóved, naznánjenje.
Anmerkebuch, *n*. zapísnik, zapísna knjiga, zaznamovánjske bukve.
Anmerken, *v. a*. zapisati, zaznámnjati; (wahrnehmen) zapáziti, opáziti.
Anmerkung, *f*. opómba, pazka.
Anmerkungszeichen, *n*. opómnica.
Anmessen, *v. a*. poměriti, měro vzeti, (voll—) namériti.
Anmuth, *f*. milína, milota, prijétnost, dragost, krasost, krasa.
Anmuthen, s. Zumuthen.
Anmuthig, *a*. mil, milén, prijéten, drag, krasen.
Annageln, *v. a*. pribíti, pribíjati, prikováti.
Annagen, *v. a*. naglodáti.
Annahen, Annähern, *v. n*. bližati se, približováti se, približati se, pripehníti.
Annähen, *v. a*. prišiti, prišivati.
Annahme, *f*. prijétje; — an Kindes Statt, vsinóvlenje, posinóvlenje.
Annalen, *pl*. lětopisi.
Annalist, *m*. lětopisec.
Annehmen, *v. a*. vzeti, prevzéti, jemáti, prijéti; (voraussetzen) predvzeti; an Kindesstatt —, vsinóviti, posinóviti; sich Jemandes —, se za koga potégniti.
Annehmer, *m*. prijémnik.
Annehmlich, *a*. prijéten, všeč, ljubljív, milen.
Annehmlichkeit, *f*. prijétnost, milína.
Anno, *ad*. lěta.
Annoch, s. Noch.
Annulliren, *v. a*. zanemárati, vničiti.
Anonym, *a*. brezimen.
Anonymität, *f*. breziménost.
Anonymus, *m*. brezimeník, breziménič.
Anordnen, *v. a*. (befehlen) zavkázati, vkazati, veléti, zapovědati; (in Ordnung bringen) vrediti, vredováti, razredíti.
Anordnung, *f*. zapověd, povélje, zavkáz; vredenje, vredovánje.
Anordner, *m*. zapovědník, velítel; vredník.
Anpacken, *v. a*. popásti, lotíti se kogar.
Anpappen, *v. a*. prilépiti, prikéljiti.
Anpassen, *v. a*. poměriti, priměriti, pripodóbiti, primérjati, pripodobljívati.
Anpassend, *a*. priměren, pristojen, prilíčen.
Anpflanzen, *v. a*. nasadíti, nasájati, posadíti; sich —, naséliti se.
Anpflanzer, *m*. nasélnik.
Anpflanzung, *f*. sadjenje, nasáda; naselítva.
Anpichen, *v. a*. prismóliti, zasmóliti.
Anpochen, *v. a*. potèrkati, pokljúkati.
Anprallen, *v. a*. vdariti u. naletéti na kej.

Anpreisen, *v. a.* hvaliti, pohváliti, slaviti, razslávljati.
Anprobiren, *v. a.* poskúsiti, poměriti.
Anputz, *m.* kinč, nakínč, okínč.
Anputzen, *v. a.* kinčati, nakínčati, okínčati.
Anranken, sich, *v. r.* ovíjati se, ovíti se, preprésti.
Anrathen, *v. a.* svetováti, nasvetováti, nagovoríti, nagovárjati.
Anrathen, *n.* svèt, sovèt, nagovór.
Anrauchen, *v. a.* nakadíti, pokadíti.
Anräuchern, *v. a.* okadíti.
Anrechnen, *v. a.* vračúniti, vrajtati, v račún vzeti; fig. pripísati, dolžíti.
Anrede, *f.* nagovór, ogovór.
Anreden, *v. a.* nagovoríti, ogovoríti.
Anregen, *v. a.* budíti, pobudíti, zbudíti; (erwähnen) spoměníti, spoměnjati.
Anregend, *a.* budíven, pobudíven.
Anregung, *f.* zbuja, zbudba; spoménítje, spoměna.
Anreiben, *v. a.* natréti, naríbati.
Anreihen, *v. a.* nizati, nanízati, nanízgati.
Anreiten, *v. a.* (reitend ankommen) prijézditi, prijezdáriti, prijáhati; (an etwas) zajézditi v kej.
Anreiz, f. Anreizung.
Anreizen, *v. a.* nadrážiti, nahúskati, podbósti, dražiti, huskati, podbádati, podžígati.
Anreizend, f. Reizend.
Anreizung, *f.* draženje, huskanje, podbáda, nagón, podžig.
Anrennen, *v. n.* (heranrennen) pridírjati, prijáhati, priletéti; (im Rennen anstossen) zaletéti se, zaletováti se.
Anrichttisch, *m.* kuhínska miza.
Anrichten, *v. a.* napráviti, narediti, dogotóviti; (Speisen) napráviti, nanosíti, nanášati.
Anrichtlöffel, *m.* naprávna žlica.
Anrichtschüssel, *f.* naprávna skleda.
Anriechen, *v. a.* povóhati, povóhniti.
Anrosten, *v. n.* zarjavéti.
Anrücken, *v. a* primakníti; — *v. n.* približováti se, bližati se.
Anrücken, *n.* primáknjenje; približovánje.
Anrudern, *v. n.* priveslati.
Anruf, f. Anrufung.
Anrufen, *v. a.* poklícati, klicati na koga, zvati, pozváti, zazváti; (dringend bitten) prosíti, na pomóč klicati.
Anrufung, *f.* zazív, prošnja, molba.
Anrühmen, *v. a.* hvaliti, slaviti, razslávljati.
Anrühren, *v. a.* dotakníti se, doteknīti se, dotíkati se.
Ansaat, *f.* nasétva; setvina, setva.
Ansäen, *v. a.* nasejáti, posejáti.
Ansage, **Ansagung**, *f.* napóved, naznanílo, oglás, oznanílo.
Ansagen, *v. a.* napovědati, oznániti, naznaniti, oglasíti, na znanje dati.
Ansagezettel, *n.* naznanílni list.
Ansammeln, *v. a.* nabráti, nabírati, nakùpiti, kùpiti.
Ansässig, *a.* naseljen, prebivajóč; er ist hier —, imá tù svoj dom u. svojo domačíjo.
Ansatz, *m.* (Anfall) napád; (zu

etwas) nastáva. stava, nastávek; eines Tisches, dostávek.

Ansaugen, sich, v. r. nasesáti se, nacecáti se; (vom Schwamme) napíti se, nakèrkniti.

Anschaben, v. a. nastèrgati.

Anschaffen, v. a. pripráviti, priprávljati, priskerbéti; (befehlen) zavkázati, vkazati, veléti, naročíti. [náročílo.

Anschaffung, f. priprava; zavkáz,

Anschälen, v. a. naljúpiti, nalúšiti. [dati, zreti, smátrati.

Anschauen, v. a. gledati, poglé-

Anschaulich, a. vidljív, viden, viditeln, očíten; — machen, pred oči postáviti.

Anschaulichkeit, f. vidljívost, vidítelnost.

Anschein, m. videz, vidímost; dem —e nach, kakor se kaže, kakor se vidi.

Anscheinen, v. a. obsjáti, sjati na kar, obsjávati.

Anscheinend, ad. po videzu, na videz, po zvunájnim.

Anschellen, v. a. pozvoníti, pozvončkáti, pocengláti.

Anschere, f. osnóva, nasnóva, nasnútek.

Anscheren, v. a. nástriči, pristríči; osnováti, nasnováti.

Anschicken, v. a. napráviti, napravljati, pripráviti, pripravljati, zgotoviti; sich — spraviti se, spravljati se, pripráviti se, priprávljati se.

Anschieben, v. a. pritísniti, primakníti, prislóniti.

Anschielen, v. a. stranski koga poglédati, *po strani koga poglédati, s krivimi očmí koga gledati*, serpo kogar gledati. [niti.

Anschießen, v. a. nastreliti, ra-

Anschiffen, v. n. pribárkati, se v ladji pripeljáti, prilèntati.

Anschirren, v. a. napréči, vpreči, zapréči, napráviti, naprégati, vpregati, naprávljati.

Anschlag, m. (Entwurf) osnóva; naměra, naklép, navdár; — an die Glocke zvonénje; — der Rechnung, prevdár, račún; — des Preises, cěnitva, cěna; — der Flinte, nastáv; (Zettel) oglás.

Anschlagen, v. a. vdariti, vdarati, navdáriti; (etwas an die Wand) pribíti, pribíjati; (bellen) zalájati, lajati; (Reife an Fässer) nabíti, nabíjati; (die Flinte) nastáviti, priměriti, k licu pritísniti; (Feuer) vkresati, kresáti; (berechnen) cěniti; (einen Strumpf) začéti; — v. n. vdariti se; es schlägt mir an, mi ljubi, mi tekne, mi dobro služi, mi dobro dene, mi basne.

Anschlagzettel, m. oglás, proglás.

Anschlämmen, v. a. z blatom napólniti, blata nanosíti.

Anschleichen, v. n. dopláziti, dolésti, prikrásti se. [ójstriti.

Anschleifen, v. a. nabrúsiti, na-

Anschließen, v. a. prikováti, prikleníti, priklépati; (beilegen) priložíti, prilágati, pridáti; sich an einen —, pridrúžiti se komú, pripajdášiti se komúr.

Anschluß, m. prilóga, prilóžba, dokláda. [varíti, prikleníti.

Anschmieden, v. a. prikováti, pri-

Anschmiegen, sich, *v. r.* stisniti se h komur.
Anschmieren, *v. a.* pomázati, namázati, omázati; (betrügen) ogoljfáti, goljfáti, vkaniti.
Anschminken, s. Schminken.
Anschmücken, s. Schmücken.
Anschmutzen, *v. a.* vmazati, onečéditi, pogèrditi, onesnážiti.
Anschnallen, *v. a.* prikopčati.
Anschnarchen, *v. a.* nahèrčati kogar.
Anschneiden, *v. a.* narézati, zarézati; (Brod) načéti.
Anschnitt, *m.* zaréz, naréz.
Anschöpfen, *v. a.* načrepáti, napláti.
Anschrauben, *v. a.* priškerníti.
Anschreiben, *v. a.* (vollschreiben) napísati; (auf Rechnung) zapísati; (hinzuschreiben) pripísati.
Anschreien, *v. a.* se na koga zadréti, nad kom zavpíti; sich — *v. r.* nadréti se, nakríčati se.
Anschrote, *f.* krajec, podšiv.
Anschuhen, *v. a.* podšiti, naglávíti, poddělati. [poddél.
Anschuhung, *f.* podšiv, naglávje,
Anschuldigen, Anschuldigung, s. Beschuldigen, Beschuldigung.
Anschüren, *v. a.* vneti, razvnéti, podžgáti, vnemati, podžígati; (anregen) razbudíti, razdrážiti.
Anschuß, *m.* nastrél.
Anschütten, *v. a.* nasúti, nasípati; (voll —) nalíti; (begießen) oblíti, políti.
Anschwängern, v. a. noséčo storíti, obreméniti, obréjiti.
Anschwärzen, *v. a.* počèrnit očèrniti.
Anschwärzer, *m.* počernítel.
Anschwefeln, *v. a.* nasumpóri
Anschweißen, *v. a.* prikováti, pr varíti, privárjati, zvaríti; (l Jägern) navstrelíti.
Anschwellen, *v. n.* narášati, r sti, vzdigati se, natékati.
Anschwemmen, *v. a.* plaviti, pı pláviti, napláviti.
Anschwemmung, *f.* (das Ang schwemmte) naplavina.
Anschwimmen, *v. n.* pripláva dolávati.
Ansegeln, *v. n.* prijádrati, pı peljáti se; (an etwas) v l zadéti z barko.
Ansehen, *v. a.* viditi, gleda poglédati, pogledávati, ogl dávati.
Ansehen, *n.* veljáva, važno štimánje, imenítnost, pošt nje, znamenítost, dostojá stvo; pogléd, vid.
Ansehnlich, *a.* veljáven, važe štimán, iméniten, pošten, zn menít.
Ansehnlichkeit, *f.* veljávnost, v žnost, štimánost.
Ansehung, *f.* in —, gledé, z volj, zarad.
Ansetzen, *v. a.* nastáviti, nast vljati; pristáviti, pristávlja (annähen) prišíti, pripebni (Bäume) nasadíti, nasája (anrechnen) naračúniti, zapís ti; (den Preis) postaviti c no, céniti; (Frucht) zar díti, zastáviti.
Ansicht, *f.* misel, mnenje, zd tje; vid, pogléd.

Ansichtig, *ad.* — **werden**, vglédati, zaglédati, zapaziti koga.
Ansiedeln, *v. a.* naséliti, nastániti.
Ansiedler, *m.* nasélnik, naselovávec.
Ansiedlung, *f.* nasélbina, naséljenje.
Ansiegeln, *v. a.* pripečátiti.
Ansinnen, s. **Zumuthen**.
Ansinnung, s. **Zumuthung**.
Ansitzen, *v. n.* zraven kogar sedéti, poleg česar sedéti.
Anspann, *f.* vprega, napréga.
Anspannen, *v. a.* napréči, vpreči, vprégati; (**straff anziehen**) napéti, napénjati.
Anspeien, *v. a.* pljuváti u. pljuniti na kogar.
Anspielen, *v. a.* naigráti u. naklépati na kar; (**im Spiele**) igráti začéti, pervi karto vreči.
Anspielung, *f.* naígra; perva roka.
Anspießen, *v. a.* nabósti, nabádati; (**Braten**) natakníti, natíkati.
Anspinnen, *v. a.* naprésti; fig. snováti, kováti, naplésti, naplétati.
Anspitzen, *v. a.* zaójstriti.
Anspornen, *v. a.* z ostrógami tirati, spodbosti, spodbáďati.
Ansprache, *f.* nagovór; prošnja.
Ansprechen, *v. a.* nagovoríti, nagovárjati; prosíti, poprosíti.
Ansprengen, *v. a.* oškropíti, poškropíti, naškropíti; (**auf einen** —) se pognáti, naskóčiti, naserníti.
Ansprengung, *f.* škroplenje; naskók.
Anspreitzen, *v. a.* podpréti, podpírati.
Anspringen, *v. n.* naskočiti se; (**herbei springen**) priskočiti, doskočiti.
Anspritzen, s. **Ansprengen**.
Anspruch, *m.* pravíca, pravo; — **machen**, zahtévati; **seine —e fahren lassen**, odréči se svoje pravíce.
Anspruchs-, *a.* zahtéven, pohóten.
Anspruchlos, *a* změren, nepohóten.
Anspruchlosigkeit, *f.* změrnost, nepohótnost.
Ansprung, *m.* naskók, zagón; (**Kopfkrankheit**) garje, lišáj, kraste.
Anspucken, s. **Anspeien**.
Anstalt, *f.* pripráva, naredba; (**Institut**) zavód, blagoréjna, sobivališe.
Anstämmen, **sich**, *v. r.* opréti se, opírati se.
Anstämmung, *f.* opór, opéra.
Anstand, *m.* (**beim Jagen**) preža; pazba, čakališe; (**Aufschub**) odlóg, odklád; (**Bedenklichkeit**) pomíslik, obotávlanje; (**das gute Benehmen**) pristójnost, vljudnost, priljúdnost, dvornost, vgodnost.
Anständig, *a.* pristojen, dostójen, priljúden, vgoden, prijéten.
Anständigkeit, *f.* dostójnost, pristojnost.
Anstarren, *v. a.* oči v koga vpreti, kogar bistro gledati.
Anstatt, *prp.* naměsto, vměsto, město.
Anstaunen, *v. a.* z začúdjenjem gledati, čuditi se čemú.
Anstechen, *v. a.* nabósti, natakniti, napehniti; (**angänzen**) načéti.

Anstecken, *v. a.* (mit Nadeln) pritakníti, pritíkati; (von Krankheiten) okužiti, bolězen zatrósiti; (ein Faß) na pipo djati.
Ansteckend, *a.* kužen, kužnóben; nalezljív, zatrosljív.
Ansteckung, *f.* kužnost, kužnôba; nalézba; zatrósba.
Anstehen, *v. n.* (an etwas) stati poleg koga; (wohl) vdati se, spristováti se, dobro-stati; (gefallen) dopásti, dopásti se; (aufschieben) odkládati; (Bedenken tragen) pomišlováti se.
Ansteigen, *v. n.* prilésti, priláziti.
Anstellen, *v. a.* postáviti; (anstiften) naredíti, počéti, spočéti.
Ansticken, *v. a.* prišíti.
Anstiften, *v. a.* nagnáti, počéti, uzróčiti; (einen —) našúntati, podšuntati, nadrážiti, nagovoríti, podpíhati.
Anstifter, *m.* našúntavec, šuntár, puntár, podpihač.
Anstimmen, *v. a.* zapéti; (ein Instrument) zaigráti.
Anstopfen, *v. a.* napháti, nabíti; sich —, *v. r.* natláčiti se, nabásati se, prejésti se.
Anstoß, *m.* spotíklej, napotíklej; zapreka; (Versehen) pogrěška, pregrěšek; (mit der Zunge) jecanje, jeclánje.
Anstoßen, *v. a.* (heran rücken) primakníti, primíkati; (einen an Jemanden) suniti, poríniti; (mit dem Glase) terčiti; — *v. n.* zaletéti v koga, naletéti se v koga; (im Gehen) spodtakníti se, spodtíkati se, vdariti se; (im Sprechen) jecláti, z jezíkom plesti.
Anstößig, *a.* spotikljív, pohujšljív.
Anstößigkeit, *f.* spotikljívost, pohujšljívost.
Anstrahlen, *v. a.* obsjáti, obsévati.
Anstreben, s. Streben.
Anstreichen, *v. a.* namázati, pomázati.
Anstreicher, *m.* namazávec.
Anstreichpinsel, *m.* ščetka.
Anstreifen, *v. a.* nasmúkati; (Strümpfe) natégniti; (berühren) dotákniti se česar, zadéti v kar.
Anstrengen, *v. a.* napéti, napénjati, natégniti, natégati; den Kopf —, si glavo zbijati, si glavo beliti.
Anstrengung, *f.* napénjanje, trud, napór.
Anstrich, *m.* namáz, maža; (Schminke) namazílo, mazílo, lěpotíčje; (Anschein) videz.
Anstricken, *v. a.* naklínčati, doklínčati, doplésti.
Anströmen, *v. n.* pritéči, pritékati, natéči, natékati, privalíti se; — *v. a.* nanésti, nanášati.
Anstücken, *v. a.* dostáviti, pristáviti, dodáti, pridáti.
Anstückung, *f.* dostáva, pridátek, dodátek.
Anstürmen, s. Stürmen.
Ansuchen, *v. a.* poprosíti, prosíti.
Ansuchung, *f.* prošnja, prosba, prositva.
Ansuchungs-, prosívni, poprosívni.
Antagonismus, *m.* protívnost, opór.
Antagonist, *m.* protívnik, opórnik.
Antasten, *v. a.* potípati, pošlátati; die Ehre —, pošténje kratiti.

Aente, Aenterich, s. Ente, Enterich.
Antheil, m. děl, děleź, dělina, dioníštvo, děléžnost.
Antheilhaber, m. děléźnik, dionik.
Anthologie, f. izbor.
Anthropolog, m. človekoslóvec, človekoznánec.
Anthropofag, m. človekojéd.
Anthun, v. a. storíti, včiniti, skazati; (ankleiden) obléči, obláčiti.
Antichrist, m. antikríst, protikríst.
Antik, a. starínski, zastarél, staroźiten, starodáven.
Antike, f. starína, staroźitnína.
Antipathie, f. protistrástje, protívnost.
Antipode, s. Gegenfüßler.
Antiquar, m. starínar, staroznánec.
Antiquität, f. starína, staroźitnost, starovína.
Antithesen, pl. nasprótni stavki.
Antlitz, n. obličje, lice, obráz.
Antrag, m. predlóg, predloźénje, ponúdba.
Antragen, v. a. nanésti, nanosíti, donésti, donosíti; (einem etwas) ponúditi; (auf etwas) predlóźiti, predlóg včiniti.
Antrauen, v. a. zaročiti, venčati, privénčati.
Antrauung, f. zaróka, zarókba, venčanje.
Antreffen, v. a. najti, dobíti; (anbetreffen) zadévati, zadéti, dotíkati se, tikati se.
Antreiben, v. a. (Reise) nabíti, nabíjati; (herbei treiben) prignáti, prigánjati, pritírati; (hinantreiben) nagnáti, nagánjati; (einen zu etwas) prigánjati, siliti, podbádati, goniti; (den Keil) pognáti, pogánjati, zagnáti.
Antreiber, m. podbadávec, gonjáč, gonítel, poganjávec.
Antreten, v a. nastópiti, pristópiti; eine Reise —, se na pot podáti; ein Amt —, sluźbo nastópiti, v sluźbo stopiti; das Jahr —, lěto počéti u. začéti.
Antrieb, m. nagón, spodbáda, pogájnk; aus eigenem — e, sam od sebe.
Antrinken, sich, v. r. napíti se.
Antritt, m. nastóp, pristóp; počétek.
Antritts-, a. nastópni, pervi.
Antrocknen, v. n. prisušíti se.
Antwort, f. odgovòr, odpověd; odpís.
Antworten, v. a. odgovoríti, odpovědati; odpísati.
Antwortschreiben, n. odgovórni u. odpisávni list.
Anversuchen, v. a. skusití obleči, priměriti.
Anvertrauen, v. a. zaúpati, povériti; priporóčiti.
Anverwandt, a. sroden.
Anverwandte, m. rojak; — f. rojákinja.
Anverwandtschaft, f. rodovína, rodbína, rod.
Anwachs, m. narást, prirástek; pomnoźba, pomnoźítva, povékšanje.
Anwachsen, v. n. narásti, naráščati, prirásti, pomnóźiti se; (von Schwämmen) nakèrkniti; (dazu wachsen) prirásti, vrasti.
Anwalt, m. zagovórnik, branítelj, zavétnik.
Anwaltschaft, f. zagovorništvo, zavetništvo.

Anwälzen, v. a. navaljati, priváljati.
Anwandeln, v. a. spreletéti, obíti, zgrabiti, popásti, nabájati; (anlocken) mikati, nukati, vabiti. [vaba, vablenje.
Anwandelung, f. mik, mikanje,
Anwartschaft, f. čakanje, nadjanje, upanje.
Anwässern, v. a. navódniti.
Anweben, v. a. pritkáti; natkáti, dotkáti.
Anwehe, f. piblánje, obvèj.
Anwehen, v. a. na koga pihati u. veti, koga obvéti; napíhati, nanosíti.
Anweisen, v. a. navkázati, odréditi, odlóčiti; (den Weg) pokázati, upótiti; učiti, naučíti.
Anweisung, f. navkáz, odlóčba, odrédba; uk, nauk.
Anwendbar, a. naobernjív; prikladen, vložív, koristen, hasnjív.
Anwendbarkeit, f. naobernjívost, prikládnost, hasnjívost, korístnost.
Anwenden, v. a. naoberníti, oberníti, obráčati, porábiti, vpotrěbiti, poslúžiti se.
Anwendung, f. naobernítva, porába, vpotrěbljenje.
Anwerben, v. a. (Soldaten) najémati, nažolníriti, v vojášnjo zapísati; (ein Mädchen) snubiti; um etwas —, prosíti, iskati, tražiti. [báč, snubók.
Anwerber, m. najemávec; snu-
Anwerbung, f. najémanje; snublenje, snubítva.
Anwerfen, v. a. metáti od. lu*čati na kar, nametáti*, nalučati; mit Kalch —, ova ometáti. [nazóčen, pri
Anwesend, a. vpričen, vpri
Anwesenheit, f. vpričnost, čejóčnost, nazóčnost, pr pribítnost. [záti na
Anwiehern, v. n. zaherzáti,
Anwirken, v. a. pritkáti, dc tkati.
Anwohnen, v. a. zraven s váti od. prebívati.
Anwohner, m. sosed, sta vec; — der Save, pos — der Drau, podrávec t
Anwuchs, m. prirástek, vr vrast, vrastnja, vrastev
Anwünschen, v. a. želéti, v
Anwurf, m. namèt, name (Vorlegschloß) narba, ver
Anwurzeln, v. n. vkorěni vkoreníniti se.
Anzahl, f. števílo, broj, množtvo, množa, množ
Anzapfen, v. a. na pipo načéti.
Anzaubern, v. a. pocóprati cóprati, očárati, načára
Anzäumen, v. a. obúzdati, zdati, ujzdati.
Anzeichen, n. znamnje, znam men, znák, biljéga, známnje, oznámka.
Anzeichnen, v. a zaznámiti námnjati, zabiljéžiti.
Anzeige, f. naznanílo, por oglás, navkáz, proglás, tožba.
Anzeigen, v. a. naznániti, niti, na znanje dati, pc ti, naznáčiti; zatóžiti,
Anzeigend, a. oznaníven, znaníven.

Anzeiger, *m.* poročník, naznanovávec; tožnik, tožitelj; (Schild) kazálo.
Anzettel, *m.* osnova, osnútek.
Anzetteln, *v. a.* osnováti, snováti; fig. snováti, zatrósiti.
Anziehen, *v. a.* (spannen) napéti, napénjati, natégniti, natégovati; (heranziehen) privléči, pritégniti; Kleider —, obléči, obláčiti; (Schuhe) obúti, obúvati; (Vieh) odrediti, odgóji-ti; — v. n. prihájati, približeváti se, bližávati se.
Anziehend, *a.* vabljív, mamljív, vgoden, prijéten.
Anzug, *m.* potég, potéglej; (Kleidung) naprávа, opráva, noša, odélo, oblačílo; obútev; približovanje.
Anzüglich, *a.* zanimív; (beißend) grizéčen, špičast, žaljív, zbodljív. lljív, zapaliteln.
Anzündbar, *a.* vžigáven, raznet-
Anzünden, *v. a.* vžgati, prižgati, vžigati, prižigati, raznétiti, zapaliti.
Aorte, *f.* odvódnica.
Apathie, *f.* brezčútnost, bezčutje.
Apfel, *m.* jabelko, jabuko.
Apfel=, *a.* jabelčni, jabučni.
Apfelbaum, *m.* jablán, jablána, jablón, jablo, jablano.
Apfelgarten, *m* sad, lekóvše, jablonišče. lěnjak, jabélěnica.
Apfelmost, *m.* jabelěnik, jabel-
Apfelrund, *a.* jabukast. lník.
Apostel, *m.* apóstelj, dvanajst-
Apostelamt, *n.* apostólstvo.
Apostolisch, *a.* apostólski.
Apotheke, *f.* *lěkárna, lěkárnica, apotéka.*
Apotheken=, *a.* lěkárni.
Apotheker, *m.* lěkár, lěkárnik, apotékar. lkarski.
Apotheker=, *a.* lěkárski, apoté-
Apothekerkunst, *f.* lěkárstvo, apotekarija. lvje.
Apothekerwissenschaft, *f.* lěkosló-
Apparat, *m.* priprav, priprava.
Appellation, *f.* apelacija, priziv.
Appellations=Gericht, *n.* prizivno sodiše, razsójna sodnija, nadsodnija.
Appelliren, *v. a.* prizívati.
Appetit, *m.* tek, slá.
Appetitlich, *a.* tečen, slasten, mikáven.
Aeppich, f. Eppich.
Applaudiren, *v. a.* pljeskati, z rokámi pljeskati.
Applaus, *m.* plesk, pleskanje.
Aprikose, *f.* kajsija.
April, *m.* malitraven, apríl, (ilir.) travanj; (čeɦ.) duben, (poln.) kwiecen. lvrěme.
Aprilwetter, *n.* nestanovítno
Apropos, *ad.* na besědico, no.
Aequator, *m.* vravnovár.
Aerar, *n.* deržávni zaklád, deržávna blagájna.
Arbeit, *f.* dělo, posel, opravílo, radnja, poslovánje, raba.
Arbeiten, *v. a.* dělati, poslováti, raditi, truditi se, rabiti.
Arbeiter, *m.* delavec, težák, posleník, nadničár, rabótnik, — in, *f.* dělávka, dělávkinja, težákinja.
Arbeitsam, *a.* děláven, posl-
Arbeitsamkeit, *f.* dělávnost, p- lénost.
Arbeitshaus, *n.* dělávšnica, [illegible] lavnišnica, dělávnica.

Arbeitslohn, *m.* dnina, plačílo, plača, mezda.

Arbeitslos, *a.* brezposlén, brez děla.

Arbeitslosigkeit, *f.* brezposlénost, danguba.

Arbeitstag, *m.* dělávnik.

Arche, *f.* barka; skrinja, skrinjica.

Architektur, *f.* stavitélstvo, zidárstvo.

Archiv, *n.* listóvna, listovnica, pismohráua, pismoshranba.

Archivarius, *m.* listóvnik, pismohranítelj.

Arg, *a.* hud, hudóben, napčen, opák, zločést; ärger, gorje, gorše, huje, hujše.

Aerger, *m.* serd, napáka, ljutost, jeza; pohújšanje.

Aergerlich, *a.* (zum Zorne geneigt) jezovít, serdovíten; (zum Zorn reizend) dražljív, jezljív, jezáven; (Aergerniß enthaltend) pohujšljív.

Aergern, *v. a.* jeziti, dražiti, serdíti, togotíti; (Aergerniß geben) pohújšati.

Aergerniß, *n.* pohújšanje.

Arglist, *f.* sumljívost, lukávšina.

Arglistig, *a.* sumljív, lukáv.

Arglos, *a.* prostodúšen, prostomíseln, brezzlóben.

Argument, *n.* dokáz, priček.

Argwohn, *m.* sum, súmnja, sumnjívost.

Argwöhnen, *v. a.* sumiti, sumnjati, sumnjívati.

Argwöhnisch, *a.* sumnjív, sumnjíven.

Arie, *f.* napév, viža, popév.

Aristokrat, *m.* boljár, plemenitúš, plemovládnik.

Aristokratie, f. boljárstvo, plemstvo, *plemovládstvo.*

Aristokratisch, *a.* boljárski, plemovláden.

Arithmetik, *f.* čisloslóvje, aritmétika.

Arithmetisch, *a.* aritmétičen, čisloslóven.

Arleskirsche, *f.* drin.

Arm, *m.* roka, naroč, naróčje, rama, rameno, rukáv, mišica; (— eines Flußes) struga; (Griff) deržálo.

Arm, *a.* vbog, vbožen, běden; (dürftig) siróten, siromáški, potrěben; — werden, *v. n.* vbožati se, zbožati se, božati se.

Armband, *n.* zapéstnica, naróčnica, naróкvica.

Armbein, *n.* gornja cěv.

Armbinde, *f.* povéza, prevéza.

Armbrust, *f.* samójstra, samostrěl, lok.

Armbrustschütze, *m.* samostrělec, ločár.

Arme, *m.* siromák, vbožec, vbogi; potrěbni.

Armee, *f.* armáda, vojska, vojna.

Aermel, *m.* rokáv.

Armenanstalt, f. Armenhaus.

Armenbüchse, *f.* milostínjska skrinjica, milóšnica.

Armengeld, *n.* milošnja, milostnina, milostínjski dnar.

Armenhaus, *n.* siromášnica, sirotíšnica, vbožnica, vbogomilnica.

Armselig, *a.* siromášen, vbog, vbožen, rěven, boren.

Armseligkeit, *f.* siromášnost, vbožnost, rěvnost, bornost.

Armsessel, *m.* nasloníven stol, stol z naslónom.

Armuth, *f.* siromáštvo, vbožtvo.

Arrest, *m.* ječa, tamnica, voza.

Arrestant, *m.* vjetnik, voznik, tamníčnik.
Arretiren, *v. a.* vjeti, vlovíti.
Arsch, *m.* zadnica, perda, rit, sedálo.
Arschbacke, *f.* zadnik, ritnik.
Arschlings, *a.* ritniško, na rit.
Arsenal, *n.* orožnica morska.
Arsenik, *m.* mišnica, mišomòr.
Arsenikhältig, *a* mišičen.
Art, *f.* (Gattung) pleme, plod, baža, versta, ploha; (Weise) viža, načín; (Form) podoba, vlastítost; (Sitte) šega, navada, navaja, običáj; (Anständigkeit) dostójnost, pristójnost, vljudnost.
Arten, *v. n.* se po komu zvreči, nach dem Vater —, očétovo žaro goníti.
Artig, *a.* vljuden, priljúden, dvorljív.
Artigkeit, *f.* vljudnost, dvorljívost.
Artikel, *m.* član, članek, stavek, poglávje.
Artillerie, *f.* topníštvo.
Artillerist, *m.* topnič́ár.
Arzenei, *f.* lek, zdravílo, vračilo.
Arzeneibereiter, f. Apotheker.
Arzeneibereitung, *f.* priprávljanje zdravíl.
Arzeneien, *v. n.* lečiti se, zdraviláriti, vračiláriti.
Arzeneikunde, *f.* lěkárstvo, vračitélstvo, zdravitélstvo.
Arzeneimittel, f. Arzenei.
Arzt, *m.* vrač, vračítelj, zdravnik, zdravítelj, lěčnik.
Aerztlich, *a.* vračitélski, zdravitélski, lěkárski.
Asch, *m.* (Fisch) lipan.
Asche, *f.* pepél; *(eines verwesten Körpers) prah, perst.*
Aschenbrenner, *m.* pepeljar.
Aschenbrödel, *n.* pepeljúha.
Aschenfarbig, *a.* pepéljast.
Aschenfaß, **Aschengefäß**, *n.* pepelníčnica.
Aschenkrug, *m.* pepélnik, pepeljnák.
Aschensalz, *n.* potáša, lužna ob. lugasta sol.
Ascher, *m.* lužnik, lužnják.
Aschermittwoche, *f.* pepelníca, pepelníčna srěda.
Aescherig, *a*, pepeljav, pepélnat.
Aeschern, *v. a.* pepéliti, opepéliti, popepéliti.
Aschfarbig, f. Aschenfarbig.
Aschicht, f. Aescherig.
Aspe, *f.* jagnjed, topol, trepetlika.
Aß, *n.* (in der Karte) es, as, kic; (Gewicht) gran.
Assekuranz, *f.* zavarvanje, zavárstvo, bratovšnja sv. Florjana.
Assekuriren, *v. a.* zavárvati, se v bratovšnjo sv. Florjana zapísati.
Assel, *f.* stanoga, mirnik.
Assignation, f. Anweisung.
Assigniren, f. Anweisen.
Assimiliren, *v. a.* vpodóbiti, vpodóbovati.
Assistent, *m.* pomočnik.
Assistiren, f. Beistehen.
Ast, *m.* veja, grana, odráslek, odraslina, sverž.
Aestchen, *n.* vejčica, grančica.
Aesterich, *m.* tlak, tlà [illegible]
Aesthetik, *f.* lěposlóvje [illegible]
Aesthetisch, *a.* lěposló[illegible] sosslóven.
Aestig, *a.* vejàt, vej[illegible] granast, sverža[illegible]
Astpletzer, *m.* vej[illegible]

Astrolabium, *n.* zvězdoglédiše.
Astrolog, *m.* zvězdoslóvec.
Astrologie, *f.* zvězdoslovje.
Astrologisch, *a.* zvězdosloven. zvězdoslóvski.
Astronom, *m.* zvězdoznánec.
Astronomie, *f.* zvězdoznánstvo.
Astronomisch, *a.* zvězdoznánski.
Astwerk, *n.* vejovje, granje.
Asyl, *n.* zavétje, zavèt, utoćišče.
Atheist, *m.* brezbožnik, neznabog, bogonevěrnik.
Atheisterei, Atheismus, *m.* brezbožje, bezbožánstvo, bogonevěrstvo.
Atheistisch, *a.* brezbožen, bogonevěren.
Athem, *m.* sapa, duška; duh, dih; – holen, dihati, diháвati; zu — kommen, odehníti se, odíhati se.
Athemlos, *a.* brez sape, brezsápen.
Athemröhre, *f.* sapnik, odihálce, dušnik.
Athemzug, *m.* sóp, odíh, odíhlej, dahnútje; einen — thun, dahniti, dehniti.
Athmen, *v. a.* dihati, sopsti; — *v. n.* dišati.
Aether, *m.* jeter, tanjši zrak; nebo.
Aetherisch, *a.* jeterski, nebéški.
Atlas, *m.* (Zeug) raz, atlas; (Landkarten-Sammlung) atlas zemljopísni.
Athmosphäre, *f.* atmosféra, zračje, dihokróg, zrakomórje.
Attestat, *n.* svedóčba, spriček, spričovánje.
Attestiren, *v. a.* svedóčiti, pričati.
Attich, m. habàt, hebèt, apta.
Atzel, f. Elster.
Aetzen, v. a. kermiti, pitati, pesati, hraniti; (locken) vabiti, mamiti.
Aetzend, *a.* vjedóven, —e Gifte, vjedíce.
Aetzstoff, *m.* kermílo; vabílo, vaba.
Au weh! *i.* o joj! pre joj! joj mene! o jemene.
Auch, *c.* tudi, tud, ter, i, take.
Auctorität, *f.* Ansehen.
Audienz, *f.* poslúh.
Auditeur, *m,* sodnik vojáški.
Aue, *f.* loka, livada, log, trata.
Auerhahn, *m.* divji petelin, rusni kokot.
Auerhenne, *f.* divja kokoš, rusna kura.
Auerkuh, *f.* divja krava.
Auerochs, *m.* tur, bivol, divji bik.
Auf, *prp* na, po; (hinauf) gor; auf der Stelle, zdajci, precèj. hipoma.
Auf! *i.* gori! vstani! na noge!
Aufackern, *v. a.* naoráti, razoráti; (nochmals) preoráti; (fertig ackern) zoráti, dooráti.
Aufarbeiten, *v. a.* zdělati, dodělati.
Aufathmen, *v. n.* odahníti se.
Aufätzen, *v. a.* razpésati.
Aufbahren, *v. a.* na oder polóžiti.
Aufbau, *m.* zidanje, gradba, stavba.
Aufbauen, *v. a.* zidati, gradíti, staviti, sozidati, zagraditi, postaviti.
Aufbäumen, *v. a.* vpeti se, podpréti se; (aufwinden) navíjati, navíti, namotávati, namótati.
Aufbefinden, sich, *v. r.* biti na nogah, ne ležáti.
Aufbehalten, *v. a.* hraniti, shraniti, hranováti; den Hut —, pokrít ostáti, ne odkrítì se.

Aufbeißen, *v. a.* razgristi, pre-
grízniti.
Aufbellen, *v. a.* zalájati.
Aufbersten, *v. a.* razpóčiti se,
razletéti se. [stiljati.
Aufbetten, *v. a.* postljáti, po-
Aufbewahren, *v. a.* shraniti, hra-
niti. [nica, shraniše.
Aufbewahrungsort, *m.* hranil-
Aufbiegen, *v. a.* zavíhniti, za-
vihati, podvíhniti, podvíhati.
Aufbieten, *v. a.* (Truppen) spoz-
váti, zbrati; Verlobte —, okli-
cati, oklicováti; Alles —, vse
moči napéti, vse poskúsiti.
Aufbietung, *f.* spozóv, spoz-
vánje, bera; oklic.
Aufbinden, *v. a.* navézati; (in
die Höhe binden) podvézati;
(aus einander binden) razvé-
zati, odvézati; einem etwas —,
nalagáti kogar. [pihovati.
Aufblähen, *v. a.* napíhniti, na-
Aufblasen, *v. a.* napíhniti, na-
pihovati (durch Blasen öffnen)
odpíhniti, odpihovati, raz-
píhniti; Feuer —, podvžgáti,
raznétiti, razvnéti. [ostáti.
Aufbleiben, *v. n.* bditi, zbujen
Aufblühen, *v. n.* razcvěsti, raz-
cvětéti, razěvétati, procve-
téti, procvětati. [zvèrtati.
Aufbohren, *v. a.* razvèrtati,
Aufbrauchen, *v. a.* vpotrébiti,
potróšiti, porábiti.
Aufbrausen, *v. n.* zašuméti, za-
hruméti, zabrúšćati, (im Zorn)
razserditi se, razjeziti se, raz-
kačiti se, raztogotéti se.
Aufbrausend, *a.* ljut, razserd-
ljiv, razkačljiv, *raztogotljiv.*
Aufbrechen, *v. a. razlomiti,* raz-
biti; (Brief) razpečátiti; —
v. n. razpóčiti, razpókniti;
(von Geschwüren) prędréti se,
zliti se; (von Knospen) raz-
cvětati, pricvětati; sich auf
den Weg machen, se na pot
podáti. [čátenje; razcvět.
Aufbrechen, *n.* razbitje; razpe-
Aufbreiten, *v. a.* sprestréti, spre-
stírati, razprostréti, razpro-
stírati.
Aufbringen, *v. a.* (auferziehen)
odgójiti, zrediti; (zusammen-
bringen) dobiti, vkup spra-
viti; (einen Kranken) ozdrá-
viti, izlěčiti; (erzürnen) raz-
serditi, razljutiti, razkáčiti,
razdrážiti, razjeziti, znemí-
riti.
Aufbringend, *a.* dražljiv, jezíven.
Aufbruch, *m.* razpók, razlòm;
razpečátva; razcvět; odhód,
odlázek.
Aufbürden, *v. a.* natováriti, na-
ložiti; einem etwas —, koga
po čem dolžiti, čega kriviti.
Aufdamen, *v. a.* pokriti.
Aufdämmen, *v. a.* zajéziti, pre-
jéziti. [driti se.
Aufdämmern, *v. n.* svitati, ve-
Auf daß, *c.* da, de.
Aufdecken, *v. a.* odkriti, raz-
kriti; (bedecken) pokriti, za-
kriti; den Tisch —, na mizo
pokriti od. pokrivati; (offen-
baren) razodéti, razo[illegible]
Aufdecker, *v. a.* odkriv[illegible]
kriváč.
Aufdingegeld, *n.* naje[illegible]
Aufdingen, *v. a* najeti, [illegible]
bo vzeti, pogoditi.
Aufdingung, *f* najém, [illegible]

Aufdörren, *v. a.* nasušiti, posušiti.
Aufdrängen, *v a.* vsiliti, vtlačiti.
Aufdrehen, *v. a.* razsúkati; nasúkati.
Aufdreschen, *v. a.* omlátiti, pomlátiti, zmlátiti.
Aufdringen, s. Aufdrängen.
Aufdrucken, *v. a.* pritísniti, pritiskati.
Aufdrücken, *v. a.* raztisniti, natisniti; razbiti, stolči.
Aufdunsen, *v. n.* napíhniti se.
Aufdünsten, *v. n.* hlapéti, shlapéti, puhati, izpúhati.
Aufeinander, *ad.* jeden za drugim, zaporédoma, zaporéd.
Auf einmal, *ad.* na enkrat, na mah.
Aufeisen, *v. a.* led nasékati od. nabíti.
Aufenthalt, *m.* prebítek, prebivanje, stanovánje; — **Ort**, prebivališe, stanovalíše; (Zögerung) obotáva, obotávlanje, odlášanje.
Auferlegen, *v. a.* naložiti, veléti, naročíti, (gerichtlich) prisóditi.
Auferlegung, *f.* nalog, velítva, naročilo.
Auferstehen, *v. n.* (vom Tode) od smerti vstati, uzkèrsnuti.
Auferstehung, *f.* od smerti vstajenje, uskersnútje.
Auferstehungsfest, *n.* velika noč, vuzem.
Auferwachen, *v. n.* zbudíti se, prebudíti se, zdramiti se; (zum Leben) obudíti se.
Auferwecken, *v. a.* zbudíti, prebudíti, zdramiti; (ins Leben rufen) obudíti.
***Auferweckung**, f.* *zbujenje, zbuja; obúd, obúda.*
Auferziehen, *v. a.* zrediti, ugójiti, odhraniti.
Aufessen, *v. a.* pojésti, spesti, povžiti.
Auffädeln, *v. a.* nizati, nanízati, nizgati, nanízgati.
Auffahren, *v. n.* (vor Schrecken) kviško planiti, od. skočíti, prestrášiti se; (im Zorn) razsèrditi se, raztogotéti se, razljútiti se; (anstoßen) zadéti, zadévati; (sich erheben) zvdiči se, prikázati se.
Auffahrend, *a.* naglojézen, togóten.
Auffahrt, *f.* die — Christi, vnebohod.
Auffallen, *v. n.* pasti od. padniti na kar; *v* očí vdariti; — *v. r.* pobíti se.
Auffallend, *a.* očevíden.
Auffangen, *v. a.* vlovíti, vjeti, vhvatati.
Auffangung, *f.* vlovítva, vjetva, vjetje.
Auffassen, *v. a.* vlovíti, vjeti; (begreifen) razúmiti, razumeti, zastópiti, dokúčiti; (auflegen) nalóžiti, nalágati.
Auffassungsvermögen, *n.* razumívna moč.
Auffeilen, *v. a.* prepíliti.
Auffeuchten, *v. a.* prevlážiti.
Auffinden, *v. a.* najti, iznajti, nahodíti.
Aufflammen, *v. a.* vplameníti; (aufmuntern) podbudíti, vneti; — *v. n.* plamenéti, vplaméniti se.
Aufflattern, *v. n.* sferfráti, sferfoléti, vzletéti.
Aufflechten, *v. a.* razplésti, razplétati.
Auffliegen, *v. n.* zletéti, vzletéti, odletéti.
Aufflug, *m.* vzlet, polèt.

Auffordern, *v. a.* povábiti, pozváti, podbuditi, primárnjati; opoméniti.

Aufforderung, *f.* povába, poziv, podbuditva; opoména, opoménitva.

Auffressen, *v. a.* požréti, pojésti, pozobáti.

Auffrischen, *v. a.* sèverstiti, oživiti, poživiti, razhladiti; (aufmuntern) podbuditi, osèrčiti.

Auffrischung, *f.* oživitva, razhlád; podbúda.

Aufführen, *v. a.* navoziti, naváżati; (ein Gebäude) staviti, graditi, zidati, zidáriti; (sich betragen) zadèržati se, obnášati se, vesti se; (ein Schauspiel) igráti; einen bei jemanden —, koga komu priporočiti; (anführen) navoditi.

Aufführung, *f.* navážanje; stavba, gradba; zadèržanje, obnášanje, vedenje; igra; priporóčenje, priporóčba.

Auffüllen, *v. a.* dopólniti, napólniti. Izadača, vprašanje.

Aufgabe, *f.* nalóga, navdája;

Aufgabegebühr, *f.* nadavina, nadev.

Aufgang, *m.* izhód, iztok; (Aufwand) potróški, troški, zatróški, zatráta, potráta.

Aufgangs=, *a.* izhódni, iztóčni.

Aufgeben, *v. a.* nadáti, naložiti; veléti, naročiti, poročiti; (dazu geben) pridáti, pridjáti; (fahren lassen) opustiti, na stran djati, odložiti; das Leben —, konec vzeti, smert storiti, vmreti, vmirati; die Hoffnung —, obúpati.

Aufgeblasen, *a.* napihnjen, ošáben, ohól.

Aufgeblasenheit, *f.* napihnjenóst, ošábnost, ohólost.

Aufgebot, *n.* napóved, napovèst, proglás; (von der Kanzel) oklic.

Aufgehen, *v. n.* (von der Sonne) iziti, goriti, izhájati; (vom Tage) zaznávati se, svitati se, daniti se, zazorjati se, zaznáti se, prisvitati se, zazóriti se; (sich öffnen) odpréti se, odpirati se; (sich auftrennen) sporjáti se, razpárati se; (von Knospen) scimiti se, razcvèsti, razcvètati, razcvététi; (vom Eis) topiti se, raztopiti se, tajati se, raztájati se, raztájiti se, taliti se, raztáliti se; (aufgehen) zapráviti se, potrátiti se, zatrátiti se; (aufgehen lassen) zapráviti, potrátiti, zatrátiti; (als eine Schleife) razvézati se.

Aufgeigen, *v. a.* zagósti.

Aufgeklärt, *a.* prosvéčen, učen, prebrisan omikan.

Aufgeklärtheit, *f.* prosvečenóst, učenóst, prebrisanóst, omikanóst.

Aufgeld, *n.* nadávek, nadev.

Aufgelegt, *a.* nalóžen; (guter Laune sein) dobre ali židane volje biti, vesel, radosten.

Aufgeräumt, *a.* pospravljen, dobre volje, židane volje, vesel, radosten.

Aufgeräumtheit, *f.* dob[illegible] židana volja, veselo[illegible] dostnost.

Aufgeschaut, *a.* na stran[illegible]

Aufgeweckt, *a* radosten, živ, živéčen, živáhen.
Aufgewecktheit, *f*. živost, živéčnost, živáhnost. [nalívati.
Aufgießen, *v. a*. nalíti, nalíjati,
Aufgraben, *v. a*. (ausgraben) izkopáti, izkápati; (locker machen) prekopáti, prekápati; (öffnen) odkopáti, razkopáti, odkopováti, razkopováti.
Aufgreifen, s. Auffassen.
Aufgürten, *v. a*. razpásati, odpásati; (dazu befestigen) pripásati, opásati. [lív.
Aufguß, *m*. opárek, nalív, pri-
Aufhaben, *v. a*. na sebi iméti; den Mund —, zjati, zijáti.
Aufhacken, *v. a*. presékati, prekopáti; (mit dem Schnabel) prekljuváti; (Alles hacken) posékati; (klein machen) sosékati, sosekljáti, načáplati.
Aufhalt, *m*. zadèržek, vstavek, pomúdek.
Aufhalten, *v. a*. zadèržati, zaderžávati, vstaviti, vstavljati, múditi; Jemanden bei sich —, koga pri sebi iméti; (offen halten) ne zaprèti, odpèrto iméti; sich —, *v. r*. biti, prebívati, stanováti, mudíti se, baviti se; sich über etwas —, se potégniti za kar, jeziti od. ljutiti se zavolj česar.
Aufhaltsam, *a*. zaderžljív, mudljív.
Aufhängen, *v. a*. obèsiti, obèšati; einem etwas —, koga nalagáti, komu kar navézati.
Aufhaspeln, *v. a*. namótati, zmotati, motati.
Aufhauen, *f*. Aufhacken.

Aufhäufeln, *v. a*. nakúpčati, nakopíčiti.
Aufheben, *v. a*. vzdígniti, vzdíči, vzdigati, vzdigávati; (aufbewahren) shraniti, hraniti, poshrániti; (widerrufen) preklícati, odpráviti, vničiti, odpozváti, odpoklícati; (endigen) dovèršiti, dokončáti; die Tafel —, od mize vstati, izza mize vstati.
Aufhefteln, *v. a*. odkópčati, razkópčati; (festmachen) prikópčati, pritèrditi.
Aufheften, s. Aufhefteln.
Aufheitern, *v. a*. razveselíti, razveselováti, razvédriti, razjasniti; sich —, *v. r*. razjásniti se, jasniti se, razvédriti se, vedriti se, razbístriti se.
Aufhelfen, *v. a*. podpomágati, pripomágati; fig. na noge postáviti, vzdigniti; sich —, opomágati si.
Aufhellen, s. Aufklären.
Aufhenken, s. Aufhängen.
Aufhetzen, *v. a*. poščúti, ščuti, našúntati, šuntati, nadrážiti, dražiti; (erzürnen) razjéziti, razljútiti, razkáčiti, razdrážiti.
Aufhetzer, *m*. šuntár, dražítelj.
Aufhetzung, *f*. poščútva, šuntanje, dražba, draženje.
Aufhilfe, *f*. podpomóč, pripomóč, pomóč.
Aufhorchen, *v. n*. slušati, poslúšati.
Aufhören, *v. n*. prenéhati, prestáti, dovèršiti se, končáti se, prejenjati, prenehávati, prestájati, jenjovati.

Aufhören, *n*. konec, sverha, prestánek, prenèh, prenéblej.
Aufhüllen, *v. a*. razkriti, razkrivati, odkriti, odkrivati.
Aufhüpfen, *v. n*. poskočiti, kviško skočiti.
Aufkauf, *m*. kúp, pokúp, kupovína, kupovánje.
Aufkaufen, *v. a*. pokúpiti, kupiti.
Aufkäufer, *m*. kupec.
Aufkehren, *v. a*. izmésti, pomésti.
Aufkehricht, *n*. smetje.
Aufkeimen, *v. n*. scimiti se, ciміti se, kaliti, kal pogánjati, berst nastáviti.
Aufkitten, *v. a*. prikéljiti, prilepiti.
Aufklären, *v. a*. razbístriti, izobráziti, razvédriti, prosvétiti, izjásniti, omíkati; sich —, *v. r*. (vom Wetter) razjásniti se, razvédriti se; (sich aufklären) na dan priti, na svitlo priti, izjásniti se.
Aufklärer, *m*. razsvetítelj, prosvetítelj, izobražovávec.
Aufklärung, *f*. izobráženje, prosvěčenje, prosvěta, prosvět.
Aufklärungssucht, *f*. brepenénje po prosvěti, prosvětarija.
Aufklauben, *v. a*. pobráti, pobírati.
Aufkleben, Aufkleiben, Aufkleistern, *v. a*. nalépiti, prilépiti, prikéljiti.
Aufklopfen, *v. a*. raztolči, streti, razbiti.
Aufknacken, *v. a*. zgristi, razgristi, razlésknuti.
Aufknöpfen, *v. a*. razknépati, odkopčáti, razknofljáti, odknofljáti.
Aufknüpfen, v. a. razvozljáti, odvézati, razvézati; (aufhängen) obesiti, obéšati.
Aufkochen, *v. a*. prekúhati, zvariti; — *v. n* kipéti, skipéti, vreti, zavréti.
Aufkommen, *v. n*. vstati, vzdigniti se; (von Kranken) ozdravéti, ozdráviti se; (von Pflanzen) rasti, prijéti se; zu Vermögen kommen, opomágati si, spomóči si.
Aufkommen, *n*. ozdrávljenje; uspéh.
Aufkrämpen, *v. a*. zavíhati, zafèrliti.
Aufkratzen, *v. a*. prepráskati, oprásniti; ogrébsti.
Aufkräufeln, *v. a*. skodrati.
Aufkündigen, *v. a* odpovédati, oporéči. pověst, oporéka.
Aufkündigung, *f*. odpóvěd, odpověst, oporéka.
Aufkündigungs=, *a*. odpovědni, oporéčni.
Auflachen, *v. n*. nasmejáti se, nasméhniti se, nasmehljáti se.
Aufladen, *v. n*. nalóžiti, nalágati, nakládati, natovóriti, nabásati; basati.
Auflader, *m*. nalagávec, továrnik, basavec.
Auflage, *f*. nalóga, nalóžba, nakláda; (Steuer) dača, davek, veča, štibra; (Druck) natísk, natís, izdanje.
Auflassen, *v. a*. odpèrto pustíti, otvóreno nehati.
Auflauern, *v. a*. prežati na koga, na preži stati.
Auflauerer, *m*. prežátelj, prežún.
Auflauerung, *f*. prežanje, preža, prežba, pazba.
Auflauf, *m*. stiska, gnječa, privrénje, brúp; (Aufruhr) pra-

skas, buna, punt; (des Wassers) kipénje.

Auflaufen, *v. n.* (sich häufen) namnóžiti se, nakùpiti se, nabráti se; (von Flüssen) narásti se, narášati se, natékati se; (geschwollen werden) otéči, otékati. [se.

Aufleben, *v. n.* oživéti, oživíti se, oživljati se.

Auflegen, *v. a.* nalóžiti, nalágati; (auftragen) zapovědati, poročiti, naróčiti, veléti; (Buch) izdáti, založíti.

Auflehnen, *v. a.* naslóniti, naslánjati, prislóniti; sich —, *v. r.* vpreti se, naslóniti se; (sich widersetzen) protíviti se, suprotíviti se, vpérati se, vpréti se.

Auflehnung, *f.* naslónenje, naslonítva; protivlenje, protívnost.

Aufleimen, *v. a.* prikéljiti, prilépiti.

Auflesen, *v. a.* pobráti, pobírati, brati. [branje.

Auflesung, *f.* bera, bratva,

Anfliegen, *v. n.* ležáti na čem, počívati na čem; sich —, *v. r.* sich wund liegen, naležáti se do kervávega, preležáti si kožo.

Auflockern, *v. a.* zrahljáti, zrahljívati, prerahljáti.

Auflodern, *v. a.* splamenéti, kviško švigniti od. švigati.

Auflösbar, *a.* razvezljív, razrěšljív; raztopljív.

Auflösen, *v. a.* razvézati, odvézati, razrěšiti, odrěšiti, *razplésti*, odplésti; (schmelzen) *raztopíti*, topiti, raztápljati; (eine Versammlung) razpustíti; ein Räthsel —, zastavíco vganiti.

Auflösend, *a.* razrěšiven, odrěšiven; raztopíven.

Auflöslich, s. Auflösbar.

Auflöslichkeit, *f.* razvezljívost, razrěšljívost, odrěšljívost; raztopljívost. [moč.

Auflösungskraft, *f.* raztopívna

Auflösungsmittel, *n.* raztopílo.

Auflöthen, *v. a.* privaríti, navaríti; (das Loth aufschmelzen) razvaríti, odvaríti, prevaríti.

Aufmachen, *v. a.* odprěti, odpírati, otvóriti; (aufbinden) razvézati, odvézati; (einen Brief) razpečátiti; (eine Nuß) raztolči, stolči, razbíti; sich —, *v. r.* spraviti se, spravljati se, vzdigniti se.

Aufmahlen, *v. a.* zmleti, pomléti, domléti, somléti. [lati.

Aufmalen, *v. a.* naobráziti, namá-

Aufmarsch, *m.* povèrstenje, nastóplenje, nastópanje, nahód

Aufmarschiren, *v. n.* nastópati povèrtit i se; zverstiti se, red stopiti. [dati, zidat

Aufmauern, *v. a.* sozídati, poz

Aufmerken, *v. a.* paziti, sluša vančati; (aufzeichnen) zaznár njati, zapísati, zabiljéžiti.

Aufmerker, *m.* slušátelj; za sátelj, biljéžnik.

Aufmerksam, *a.* pazen, pazl pozóren, vančljív, pomı

Aufmerksamkeit, *f.* paznost, ljívost, pozórnost, var vost, pomnja, pomnjí

Aufmischen, *v. a.* změšati

Aufmuntern, *v. a.* podb podbújati, vjunáčiti,

čiti; (den Schlafenden) zbuditi, buditi, zbujati, zdramiti, dramiti; (aufheitern) razveseliti, oveseliti.
Aufnageln, *v. a.* pribiti.
Aufnähen, *v. a.* prišiti. prišivati; pošiti, pošivati.
Aufnahme, *f.* sprejétje, vzetje; (Gedeihen) vzrast, vzdiga.
Aufnehmen, *v. a.* sprejéti, dočákati; (von der Erde) vzdigniti, vzdiči, vzdigati; (wachsen) rasti, vzdigati se; es mit einem —, měriti se s kom, lotiti se koga; (Geld) v posód vzeti, izposóditi; (eine Gegend) narisati, izměriti; (von trächtigen Kühen) perčenjati, vimnjati.
Aufnehmen, *n.* in — kommen, v navado od. v običáj priti.
Aufnieten, *v. a.* pribíti, pribíjati.
Aufnöthigen, *v. a.* vsiliti, vtlačiti, primúditi, prisíliti od. primórati kogar s čim.
Aufopfern, *v. a.* posvétiti, aldováti, žertvováti; sich —, *v. r.* žertvováti se.
Aufopferung, *f.* posvečenje, aldovánje, žertvovanje, žertva.
Aufpacken, *v. a.* nalóžiti, nalágati, natovóriti, natovárjati.
Aufpappen, s. Aufkleben.
Aufpassen, *v. a.* priměriti, poměriti, priměrjati, poměrjati; poskúsiti, poskúšati; — *v. n.* paziti, vančati; (auflauern) prežáti, na pazbi od. preži stati.
Aufpasser, *m.* prežatelj; — bei Stadtthoren, stražár, vratár, čuváj.
Aufpfeifen, *v. a.* zažvížgati, zažvíždati.
Aufpflügen, s. Aufackern.
Aufpichen, *v. a.* prismóliti.
Aufpicken, *v. a.* prekljuváti, razkljuváti, prepíkati.
Aufplatzen, *v. n.* počiti, poknili, razpóčiti, razpókniti, razpóčiti se, razštèrkniti se, regniti.
Aufprägen, *v. a.* pritisniti, pritiskati, vtisniti.
Aufputz, *m.* lišp, kinč, nališp nakínč, ures; naprava.
Aufputzen, *v. a.* olišpati, zlišpati, nališpati, okínčati, nakínčati, urésiti; napráviti, naprávljati; okrásiti.
Aufquellen, *v. n.* izvírati, vreti, vervráti, kipéti, iztékati; (ausgedehnt werden) narásti, namočíti se.
Aufraffen, *v. a.* pográbiti, pobásati; sich —, *v. r.* vzdigniti se naglo.
Aufrauchen, *v. n.* kadíti se, dimiti se, puširi se; — *v. a.* pokadíti, skadíti, sožgáti, popúšiti.
Aufräumen, *v. a.* pospráviti; počistiti; aufgeräumt sein, dobre od. židane volje biti, pri volji biti.
Aufrechnen, *v. a.* vračúniti, zaračúniti, narájtati.
Aufrecht, *ad.* ravno, pokónci, stegnjeno; *a.* pokónčen, raven, stegnjen.
Aufrechthalten, *v. a.* vzderžati, začúvati.
Aufrecken, *v. a.* kviško pomolíti od. molíti.
Aufregen, *v. a.* razdrážiti, na-drážiti.

Aufreiben, *v. a.* (durch Reiben öffnen) preríbati; (fertig reiben) zribati, poríbati; (vertilgen) potrébiti, iztrébiti, izkorěniti, pokončáti, končáti.

Aufreichen, *v. a.* nanizati, nanizgati; zverstiti.

Aufreißen, *v. a.* razdrěti, razdérati, raztèrgati; (eine Thür) razpahniti; das Maul —, zazijáti; die Wunde —, ranó razvráziti od. razodrěti; — *v. n.* (aufgerissen werden) razodréti se; (von Wunden) predrěti se, zliti se.

Aufreizen, *v. a.* dražiti, nadrážiti, šuntati, našúntati, podpihováti.

Aufreizer, *m.* šuntár, rovár, kèrt, podpihovávec.

Aufrichten, *v. a.* zravnáti, povzdígniti, po koncu postáviti, na noge postáviti; (trösten) potolážiti, tolážiti, tažiti, těšiti.

Aufrichtig, *a.* iskrén, ravnosèrčen, ravnodúšen, istinit, odpert, prostomíseln, trizen.

Aufrichtigkeit, *f.* iskrénost, ravnosèrčnost, ravnodúšnost, ravnodúšje, istinitost, prostomiselnost, triznost.

Aufrichtung, *f.* zravnánje, povzdiga, povzdignútje; tolažba, toláženje, tažba, taženje.

Aufriegeln, *v. a.* zapahe odpotísniti od. odbiti.

Aufriß, *m.* čertež, naríś, osnova.

Aufritzen, *v. a.* oprásniti, razprásniti, odrěti, ogúliti.

Aufrollen, *v. a.* (zusammenrollen) zavíti, zavíjati; (auseinanderrollen) razvíti, razvíjati.

Aufrücken, *v. a.* napréj pomekníti od. pomakníti; (einem etwas vorrücken) spočítati, spočítovati, očítati, oponášati.

Aufruf, *m.* pozív, pozóv, razglás; oznanílo, naznanílo.

Aufrufen, *v. a.* sklicati, priklícati, prebudíti; (die Namen lesen) preklicováti, preklícati.

Aufruhr, *m.* punt, spuntanje, praska, buna.

Aufrühren, *v. a.* změšati, razměšati, podměšati, preměšati; spuntati, pobúniti, spodbesáti.

Aufrührer, *m.* puntár, rovár, šuntár, brodač, podpihavec.

Aufrührerisch, *a.* bunljív, podpiháven, puntárski; — sein, puntáriti se, puntati se.

Aufs, (auf das), — neue, znova, na novo, vnovič; — längste, najdelj, najdalje, naj dalše.

Aufsägen, *v. a.* prežágati, razžágati.

Aufsammeln, *v. a.* pobráti, pobírati, zbrati, zbirati, brati, pokúpiti, skupljati.

Aufsässig, *a.* neprijátelski, zavidljív, zavísten, zavíden; — sein, piko iméti, merzéti na koga.

Aufsatteln, *v. a.* osedláti, nasedláti.

Aufsatz, *m.* nastávek, napostávek; (schriftlicher) sostávek, spisek, spis.

Aufsaugen, *v. a.* posísati, pocízati, pocezáti, popíti.

Aufsäugen, *v. a.* oddojiti, nadojiti.

Aufschaben, *v. a.* nastèrgati; prestèrgati, preglodáti.
Aufschauen, *v. n.* poglédati; kviško poglédati, se na viš ozréti, oči povzdigniti.
Aufscheuchen, *v. a.* splašiti, razplášiti, izplášiti.
Aufschichten, *v. a.* navèrstiti, uverstiti; zlagati, skladati od. složiti jedno na drugo.
Aufschiebbar, *a.* odložiteln, odložljiv.
Aufschieben, *v. a.* odlóžiti, odlášati, odlágati, odkládati; (durch Schieben öffnen) odpotísniti, odmákniti.
Aufschieber, *m.* odlagavec.
Aufschießen, *v. n.* (von Pflanzen) zrasti.
Aufschlag, *m.* (am Rocke) zavrátek, okrajek, osléc, zasléc; — des Hutes, zaviháj, kraječna; (des Preises) postávlenje; podrážanje, navdár; (Erhöhung der Abgaben) povékšanje, pomnóženje; warme Aufschläge, topli okladki.
Aufschlagen, *v. a.* razbíti, prebíti, raztrúpiti, strupiti, raztólči; (ein Kleid) zavíhati, zasléči; (Nüsse) zgristi, stolči; ein Zelt —, vtaboriti se, taboriše postáviti od. razpéti; (ein Buch) odpréti; etwas im Buche —, kej v bukvah poiskáti; eine Wohnung —, nastániti se, naséliti se; die Augen —, poglédati, oči odpréti.
Aufschlichten, s. Aufschichten.
Aufschließen, *v. a.* *odpréti, odpérati, odkleníti, odklépati*; otvóriti, (erklären) izjásniti, odkríti, razlóžiti; sich — *v. r.* razcvésti, razcvetéti, razcvétati.
Aufschließer, *m.* ključár, vratár; —in *f.* ključarica, vratarica.
Aufschlitzen, *v. a.* razpárati, razcépiti, porjáti, razporjáti, prerézati.
Aufschluchzen, *v. a.* zajókati se, zaplákati, zavékati.
Aufschlürfen, *v. a.* posèrkati.
Aufschluß, *m.* odklep, odklénba, odklenítva, otvór, otvórenje; (Erklärung) izjásnenje, razjásnenje, razláganje, razkáz; razcvét.
Aufschmausen, *v. a.* pojésti, pozobáti.
Aufschmelzen, *v. a.* raztopíti, raztáliti, razpláviti, razpustíti.
Aufschmieren, *v. a.* namázati; (durch Schmieren verbrauchen) zmazati, pomázati.
Aufschmücken, s. Aufputzen.
Aufschnacken, *v. a.* kolcáti.
Aufschnallen, *v. a.* prikópčati; (die Schnalle öffnen) razkópčati, odkópčati.
Aufschnappen, *v. n.* hlopniti, zahlópniti; — *v. a.* (ein Wort) vlovíti, pohlópniti.
Aufschneiden, *v. a.* prerézati, razrézati; (Brod) narézati; (das Schneiden vollenden) zrezati, porézati; (mit einem Schnitte bemerken) zarézati; *v. n.* bahati se, hvaliti se, štimáti se.
Aufschneider, *m.* narezávec, rezávec; baháč, bahún, hvalúž.

Aufschneiderei, *f.* bahanje, bahárija. [zarez, zaréza.
Aufschnitt, *m.* preréz, prereza;
Aufschnüren, *v. a.* odvézati, razvézati, odrěšiti; (dazu schnüren) privézati, navézati; (auffädeln) nanízati, nanízgati.
Aufschößling, *m.* mladika, mladica, zraslek, odráslek, scimek. [poplášiti, splášiti.
Aufschrecken, *v. a.* prestrášiti,
Aufschreiben, *v. a.* napísati, zapísati; (anmerken) zaznámiti, zabiljéžiti.
Aufschreien, *v. n.* vsklikniti, zakríčati, zadréti se, vikniti; — *v. a.* s kričanjem prebúditi, zdramiti od. zbudíti.
Aufschrift, *f.* napis, nadpís, naslóv.
Aufschub, *m.* odlóg, odlášanje, obotávlenje, odláganje, odkládanje.
Aufschürzen, *v. a.* podpásati, podpasovati, zagerniti.
Aufschütteln, *v. a.* potrésti, stresti, zdramiti.
Aufschütten, *v. a.* nasúti, nasípati; nalíti, nalíjati, nalívati.
Aufschwänzen, *v. a.* rep podvézati.
Aufschwatzen, *v. a.* nagovoríti, nagovárjati.
Aufschweißen, *v. a.* privaríti, navaríti.
Aufschwellen, *v. a.* nadúti, razduti, napíhniti; *v. n.* (vom Wasser) kipéti, rasti, narášati; (vom Teige) kipniti, na*kípniti; (von den Theilen des Körpers)* *otéči*, otékati, na*dúniti se;* (sich mehren) množiti se, razmnožiti se, narášati se, narásti se. [vína.
Aufschwemme, *f.* nanòs, napla-
Aufschwemmen, *v. a.* naplaviti, nanositi, nanášati.
Aufsehen, *v. n.* poglédati, ozréti se; (auf etwas sehen) gledati, paziti.
Aufsehen, *n.* pozórnost, slovítva; dies macht —, slovi, v oči pada.
Aufseher, *m.* nadzirátelj, ogledúh, čuváj, stražár.
Aufseheramt, *n.* stražárstvo.
Aufsein, *v. n.* bdeti, bedéti, biti na nogah; (offen sein) odpèrto od. otvoreno biti; früh —, urániti.
Aufsein, *n.* bdenje, čuvanje.
Aufsetzen, *v. a.* postáviti, po koncu postáviti; den Hut —, pokríti se; (schriftlich) spisati, napísati, sostáviti; sein Kopf —, svojo termo vbogati, biti svoje glave; sich —, *v. r.* vsesti se, zasésti konja; (sich widersetzen) vprěti se.
Aufsetzer, *m.* postávljavec.
Aufseufzen, *v. n.* vzdihniti.
Aufs höchste, *ad.* naj več, naj više, do skrajnega.
Aufsicht, *f.* skerb, ravnánje, vodba; — führen, skerb iméti, koga voditi, s kom ravnáti.
Aufsieden, *v. n.* zavréti, skipéti, kipéti; — *v. a.* prekúhati, prevaríti, zvaríti. [pečátiti.
Aufsiegeln, *v. a.* odpečátiti, raz-
Aufsitz, *m.* vsed, zaséda.
Aufsitzen, *v. n.* (die Nacht) prebudíti, prebdéti, presedéti

auf das Pferd —, konja zasésti, se na konja vsesti, se na konja posadíti; (von Vögeln) posésti, posédati, nasésti, nasédati se, vsesti se; (betrogen werden) nàletéti, nabrúsiti se, nasvínkati se.
Aufspalten, v. a. razcépiti, cepiti, razkálati, kalati.
Aufspannen, v. a. razpéti, raztégniti, razvíti, razprostréti; (Segel) razpustíti, razpéti, razvíti; (spannend zurück ziehen) odpéti, odvrěti.
Aufsparen, v. a. prihrániti, za prihódno potrěbo hraniti, prištéditi.
Aufspeisen, s. Aufessen.
Aufsperren, v. a. odprěti, odpírati, odkléniti, odklépati, otvóriti; das Maul —, ziniti, zijáti, režati se.
Aufspielen, v. a. zaigráti.
Aufspießen, v. a. nabósti, natakníti.
Aufspinnen, v. a. (Alles spinnen) spresti, poprésti; sich die Finger —, preprésti si perste do k·rvávega.
Aufsprengen, v. a. vtergati, zlomíti, prelomíti.
Aufspringen, v. n. poskóčiti, kviško skočiti oder planiti; (von der Thür) odprěti se, odkléniti se; (aufplatzen) počiti, razpókniti; (von Kleidern) razporjáti se.
Aufsprossen, v. n. rasti, zrasti, mladike pogánjati, berst gnati.
Aufsprößling, *m. mladika, mladica, ogranek, popek.*
Aufsprudeln, v. n. izvírati.
Aufsprung, m. skok, poskók; pok, poka, pokotina, poklína.
Aufspulen, v. a. navíti, navíjati, namótati, motati.
Aufspüren, v. a. oslèditi, zasléditi, izvòhati, obvóhati; fig. iskáti, najti. [našúntati.
Aufstacheln, v. a. podšúntati,
Aufstand, m. punt, puntaríja, hrup, vstaja, buna, metež.
Aufstäubern, s. Aufjagen.
Aufstechen, v. a. prebósti, izbósti, predrèti.
Aufstecken, v. a. natákniti, natékniti, natíkati; (mit Nadeln in die Höhe) podtákniti, podtíkovati; eine Fahne —, bandéro razvíti od. razpéti.
Aufstehen, v. a. (offen stehen) odperto od odklénjeno biti; (vom Sitze) vstati, vstajati, vzdigniti se; von der Krankheit —, ozdráviti se, opopráviti se; gegen einen —, zoperstáviti se, vstaviti se, vprěti se komu, spuntati se proti komu.
Aufsteigen, v. n. popéti se, zlesti, podigniti se; (vom Rauche) valíti se; (von Dünsten) hlapéti; (entstehen) nahájati; (von Gestirnen) izhájati, izjíti, prikázati se, pomolíti se; (von Magenblähungen) rigati, rigniti.
Aufstellen, v. a. (eine Falle) nastáviti, nastávljati; (Kegel) postáviti, postávljati; (Garben) razstáviti, razstávljati, razpostáviti, razpostávljati;

Zeugen —, pripeljáti priče, spričati se; Netze —, mrěže razpéti; in Reihe und Glied —, sporéditi, zverstiti, vverstiti. [rati.

Aufstemmen, *v. a.* vpreti, vpi-

Aufstöbern, *v. a.* izvóbati, zaslěditi, oslěditi, spoditi.

Aufstöpseln, *v. a.* odčepiti, čep preč dregniti.

Aufstossen, *v. n.* (von Mägenwinden) rigati se, težo dělati. (begegnen) srečati koga, naměriti se s kom; —, *v. a.* razbiti, odbíti, odriniti, razpáhniti. [ren, nakísel.

Aufstößig, *a.* pokváren, skva-

Aufsträuben, sich, *v. r.* ježiti se, po koncu stati.

Aufstreben, *v. n.* težiti, hrepenéti se vzdiči, tarsiti se.

Aufstreichen, *v. a.* namázati, pomázati; (aufwärts streichen) gladiti narobe od, na viš.

Aufstreifen, *v. a.* zavíhati, zasúkati; (die Haut) ogúliti, odrěti.

Aufstreuen, *v. a.* potrósiti, natrósiti, nasúti, nasipati, posipati, sipati; (im Stalle) nastláti, nastiljati.

Aufstülpen, *v. a.* zavíhati, zafèrliti, pogeníti; (zudecken) povézniti.

Aufstürzen, *v. a.* pokriti, povézniti; — *v. n.* poskočiti, skočiti. [čkati.

Aufstutzen, *v. a.* zlišpati, okin-

Aufstützen, *v. a.* naslóniti, naslánjati. [trážiti.

Aufsuchen, *v. a.* poiskáti, po-

Aufsud, *m.* zavárek, odvár.

Aufthauen, *v. a.* tajati, raztájati, taliti, raztáliti, topiti raztopíti, odméčiti, odmákati: — *v. n.* mit se.

Aufthauung, *f.* odméka, odtája

Aufthun, *v. a.* odpréti, odpírati, otvóriti; (aufdecken) razkriti, odkriti. [natèrpati

Aufthürmen, *v. a.* nakopičiti

Auftischen, *v. a.* pogostiti, počastiti, jěsti dati, jěd na mizo postáviti.

Auftrag, *m.* naročilo, naročénje, naróčba, poročilo, nalóga, zapóvěd, vkaz, vkaza, zavkáz.

Auftragen, *v. a.* nanésti, nanášati, donésti, donášati; (befehlen) naróčiti, poróčiti, veléti, reči, vkazati.

Auftragsgeber, *m.* naróčnik naročitelj. [pat

Aufträufeln, *v. a.* kapati, naka

Auftreiben, *v. a.* (Reife) nabít nabijati; (Wild) razpodíti, iztérati; (Geld) dobíti, spraviti, vkup spraviti; (aufblasen) napíhniti, nadúti.

Auftrennen, *v. a.* razporjáti razpárati.

Auftreten, *v. n.* nastópiti; wider Jemand —, vstati ob vzdigniti se proti komu.

Auftrinken, *v. a.* popíti, izpít

Auftritt, *m.* nastóp, vstop; (das Gehen) hod, hoja; (Ereigniß) zgoda, prigóda, dogódba dogadjáj, slučáj.

Auftrocknen, *v. a.* posušiti, vsušiti, osušiti; — *v. n.* posušiti se, osušiti se, vsahníti vsehniti.

Auftröpfeln, s. Aufträufeln.
Auf und ab, *ad.* gor in dol, semtertjè.
Aufwachen, *v. n.* zbudíti se, prepudíti se, zdramiti se, predrámiti se.
Aufwachsen, *v. n.* zrasti, narásti, narášati, prirásti.
Aufwallen, *v. n.* kipéti, vskipéti, vreti, zvreti; im Zorn —, razserdíti se, razgnjévati se, razjáriti se, raztogotéti se. [gnjev, togòt, jarost.
Aufwallung, *f.* kipénje, vrenje;
Aufwälzen, *v. a.* naváliti, naváljati. [potráta, zatráta.
Aufwand, *m.* potrošek, strošek;
Aufwärmen, *v. a.* pogréti, pregréti; fig. ponovíti, obnovíti; aufgewärmte Lüge, stara laž.
Aufwarten, *v. a.* strěči, postrěči, služiti, dvoriti; Aufwartung machen, poklóniti se, priklóniti se.
Aufwärter, *m.* strěžáj, strěžnik, strěžbenik, služábnik, dvornik; —in, *f.* služábnica, strěžbeníca, službeníca, služkinja.
Aufwärts, *ad.* kviško, nakvíško, naviš, gor; den Fluß — proti vodi.
Aufwartung, *f.* strěžba, postrěžba, dvorba, poklón, priklón. [míti, omíti.
Aufwaschen, *v. a.* opráti, po-
Aufwaschwasser, *n.* pomíje.
Aufwecken, *v. a.* zbudíti, prebudíti, budíti, zdramiti, predrámiti; fig. razveseliti.
Aufweichen, *v. a.* odmečíti, razmečíti, namočíti, namákati, odmočíti, odmákati.
Aufweisen, *v. a.* pokázati.
Aufwenden, *v. a.* potrátiti, zatrátiti, potróšiti.
Aufwerfen, *v. a.* izkopáti, navreči; einen Damm —, nasíp napráviti; eine Frage —, poprášati. prašanje predlóžiti; aufgeworfene Lippen, debéli žnabli, debéle ustnice.
Aufwickeln, *v. a.* namótati, zmotati, navíti, zviti; (auseinander wickeln) razmótati, razvíti, odvíti.
Aufwiegelei, *f.* burenje, burívost, puntanje.
Aufwiegeln, *v. a.* búriti, buniti, puntati, pobúriti, pobúniti, spuntati.
Aufwiegelnd, *a.* burljív, bunljív.
Aufwiegen, *v. a.* změriti, potéhtati. [vnik, brodáč.
Aufwiegler, *m.* puntár, bunó-
Aufwieglerisch, *a.* puntárski.
Aufwindeln, *v. a.* (ein Kind) razvíti, razvíjati.
Aufwinden, s. Aufwickeln.
Aufwischen, *v. a.* zbrisati, pobrísati, otréti.
Aufwischer, *m.* brisálo, otiráč.
Aufwühlen, *v. a.* razríti, razrívati, podríti, narováti.
Aufwurf, *m.* namèt, nasíp, nanòs; okóp.
Aufzählen, *v. a.* spočitati, naštéti, naštévati, izbrójiti.
Aufzechen, *v. a.* popiti, zapíti.
Aufzehren, *v. a.* sněsti, pojésti, povžiti; zavžiti, potróšiti.
Aufzeichnen, *v. a.* zapisati, vpi-

sati, zaznámiti, zaznámnjati, zabiljéžiti.

Aufzeichner, *m.* zaznamovátelj, biljéžnik, vpisátelj.

Aufzeichnung, *f.* zapis, vpis.

Aufzeichnungsbuch, *n.* zapísnik, zapísna knjiga.

Aufzeigen, s. Aufweisen.

Aufziehbrücke, s. Zugbrücke.

Aufziehen, *v. a.* (öffnen) odprěti, otvóriti; in die Höhe ziehen, potégniti, gor potégniti, vzdigniti, dvigati; (die Uhr) naviti, navíjati, navréti, navérati; (Saiten) napéti, napénjati; (groß ziehen) zrediti, redíti, odhrániti; (bei Webern) osnováti, nasnováti, snováti; (den Hahn am Gewehre) natégniti, napéti; einen —, koga dražiti; — *v. n.* (einherziehen) iti, priti, nastópiti, stopati.

Aufzug, *m.* vzdiglej; (Aufschub) odlóg, odgód; (im Schauspiele) čin, dělo, djanje, prikáz; (bei Webern) osnóva, osnútek; feierlicher —, svečanóst, svetkovánje.

Aufzwängen, *v. a.* s silo odprěti.

Aufzwicken, *v. a.* odščípniti, odščípati.

Aufzwingen, s. Aufnöthigen.

Augapfel, *m.* zenica, serklo.

Auge, *n.* okó; (an Pflanzen) oko, popika, popek, popolják; (in der Karte) pika, oko; große Augen machen, čuditi se, debélo gledati.

Äugeln, *v. a.* namigávati.

Augen=, *a.* očésen.

Augenarzt, *m.* zdravnik za oči, očár.

Augenarznei, *f.* lěk za oči.

Augenbeschreibung, *f.* okopísje.

Augenblick, *m.* hip, trenútek, mah, mig.

Augenblicklich, *ad.* na mah, v enim hipu od. trenútku, zdajci, ko bi trenil.

Augenbraune, *f.* obèrva. hile.

Augenglas, *n.* očale, očálnice.

Augenlied, *n.* trepávnica.

Augenlust, *f.* poželénje očés, očésna slà, razkóšje.

Augenmaß, *f.* měra na oko; nach dem —e, na oko, po očesu, kakor oko kaže.

Augenmerk, *n.* naměra, cilj, nakána.

Augenpulver, *n.* prah za oči.

Augensalbe, *f.* maža za oči.

Augenschein, *m.* vid, pogléd; in — nehmen, spreglédati, spregledováti, spregledávati, oglédovati.

Augenscheinlich, *a.* očevíden, očit, javen, očivésten.

Augenscheinlichkeit, *f.* očevídnost, očitost, bělodánost, očivéstnost.

Augenspiel, **Augensprache**, *f.* namigávanje, pomiglovánje.

Augenstern, *m.* zenica.

Augentriefen, *n.* solzávost.

Augenverblendung, *f.* obsěna.

Augenweide, *f.* paša za oči, razkóšje.

Augenweh, *n.* bolězen v očéh.

Augenwimper, *f.* vejica, trepávica.

Augenwink, *m.* namíglej, pomíglej.

Augenzahn, *m.* srednji zob.

Augenzeuge, *m.* priča, okovíd.

Augig, *a.* okàt; ein—, jednook.

August, *m.* avgúst, velki sorpán; (ilir.) kolovóz; (cech.) srpen; (poln.) sierpien.
Aurora, *f.* zora, zarja.
Aurorfarbe, *f.* zorna, rumèna, rujna boja.
Aurorfarbig, *a.* rumèn, rumén-kast, rujen, višnjel.
Aus, *prp.* iz; od; — *ad.* kon-čáno, dokončáno.
Ausarbeiten, *v. a.* izdělati, do-dělati; (verfassen) spisati, so-stáviti, izdělati.
Ausarbeitung, *f.* izdělanje, do-dělanje; spis, sostávek.
Ausarten, *v. n.* odroditi, izro-diti se, izvréči se, se na hudo vzreči; popáčiti se.
Ausathmen, *v. n.* dihati, od-dahníti se; *v. a.* die Seele —, vmréti, dušico pustiti.
Ausbacken, *v. a.* izpéči, speči; — *v. n.* izpéči se, speči se.
Ausbaden, *v. a.* skopati; fig. etwas — müssen, terpéti za druziga.
Ausbauen, *v. a.* sozídati.
Ausbedingen, *v. a.* spogodíti, ugovoriti, uréči, pridèržati, za se obdèržati.
Ausbedingung, *f.* ugóvor, po-godba, spogoditva, prider-žanje. [povědati.
Ausbeichten, *v. a.* izpovéti, iz-
Ausbeißen, *v. a.* (einen Zahn) zlomíti. [právljati.
Ausbessern, *v. a.* popráviti, po-
Ausbesserung, *f.* poprava, pó-právek, poprávljanje. [liti.
Ausbeten, *v. a.* izmóliti, zmo-
Ausbeute, *f.* *dobiček, dobi-tek, dohódek, plod, korist.*
Ausbeuteln, *v. a.* stresti, stro-siti.
Ausbeuten, *v. a.* Alles —, vse preiskáti od. prevréči.
Ausbiegen, *v. n.* ogníti se, zog-níti se, ogíbati se.
Ausbieten, *v. a.* prodávati, na prodáj iméti, na prodaj ponúditi.
Ausbilden, *v. a.* izobráziti, izo-braževáti, omíkati, prosvé-titi.
Ausbildung, *f.* izobráženje, izo-braževánje, omika, prosvé-čenje. [teln.
Ausbildungsfähig, *a.* izobraži-
Ausbitten, *v. a.* izprósiti, iz-móliti.
Ausblasen, *v. a.* pogasíti, vga-síti; (überall verkündigen) iz-tróbiti, razglasiti; das Le-benslicht —, vmoríti, vbiti.
Ausbleiben, *v. n.* izostáti, ne priti, izostájati. [větéti.
Ausblühen, *v. n.* ocvésti, oc-
Ausbohren, *v. a.* izvèrtati, pre-vèrtati. posódi vzeti.
Ausborgen, *v. a.* izposóditi, v
Ausbrauchen, s. Verbrauchen.
Ausbrauen, *v. a.* izvaríti, zva-ríti, dovaríti.
Ausbrechen, *v. a.* izlómiti, pro-lómiti, izbíti; (die Mauer) prebiti; (die Speisen von sich geben) izrígati, izbljúvati, iz-blúti, izmetáti; (einen Zahn) vtergati, izrúti; — *v. n.* vstati, prikázati se; in Thrä-nen —, zajókati, zaplákati; er brach in Thränen aus, so[illegible] so ga polile od. oblile; in Gelächter —, zasmejáti

se na glas smejáti začéti; (vom Kriege) postáti, začéti se, počéti se.

Ausbreiten, v. a. razšíriti, razšírjati, razprostrániti, razprostréti, razprostírati; ein Gerücht, glas razsúti, raztrésti, raztróbiti; die Arme —, roke širiti od. stegniti; sich —, v. r. razširiti se, širiti se, razprostréti se, razposéliti se; (von einer Thiergattung) razplóditi se, zaplóditi se, zarediti se, namnóžiti se.

Ausbrennen, v. a. izžgáti, izžígati, izkúriti; —, v. n. izgoréti, izkúriti se; (aufhören zu brennen) pogoréti.

Ausbringen, v. a. izspráviti; (unter die Leute bringen) razglasíti; eine Gesundheit —, zdravico napíti od napívati, na zdravje napíti.

Ausbruch, m. izlóm, prolóm; (Anfang) začétek, počétek, začétje, postánek; (Ausbruch des Weines) somotók, samotóč; vino prežlahtno.

Ausbrühen, v. a. izpáriti.

Ausbrüten, v. a. izvalíti, izplóditi, izléči; fig. izmísliti, izkováti.

Ausbügeln, v. a. iztíbljati, potíbljati, pogláditi.

Ausbund, m. izgléd, izvèrstnost, stvar izvèrstna; — von Schönheit, uzoríta lěpota; (Auswurf) izmèt, smet, zveržek, izvèrg.

Ausbündig, a. izvèrsten, preslávěn.

Ausbürsten, v. a. izščétati, izkartáčiti.

Ausbüßen, f. Büßen.

Auscuriren, v. a. izlěčiti.

Ausdampfen, v. n. izhlapéti, shlapéti.

Ausdämpfen, v. a. izvětriti; (ein Feuer) zadušíti, vgasíti.

Ausdauer, f. terpež, terpežnóst; terpežljívost, poterpežljívost.

Ausdauern, v. n. terpéti, trajati, obstáti; — v. a. preterpéti, prenésti, prebíti, poterpéti.

Ausdauernd, a. preterpljiv, poterpežljív; terpežen.

Ausdehnbar, a. raztegljív, stegljív, raztegníteln, razpenljív.

Ausdehnbarkeit, f. raztegljívost, stegljívost, raztegnítelnost, razpenljívost.

Ausdehnen, v. a. raztégniti, natégniti, stegniti; (ausbreiten) razprostrániti.

Ausdehnend, a. raztegnjíven, stegnjíven.

Ausdehnung, f. raztégnjenje, raztegnútje; (Fläche) prostor, prostránost.

Ausdehnungskraft, f. raztegnjívna moč.

Ausdenken, v. a. izmísliti, iznájti.

Ausdeuten, v. a. razlóžiti, razlágati, iztolmáčiti.

Ausdeuter, m. razlagávec, tolmač.

Ausdichten, f. Ausdenken.

Ausdienen, v. a. doslúžiti, izslúžiti.

Ausdingen, f. Ausbedingen.

Ausdonnern, v. n. odgrométi, odgerméti.

Ausdorren, v. n. posušíti se, sušiti se, vsahníti.

Ausdörren, v. a. posušíti, osušiti, sušíti.

Ausdrängen, s. **Verdrängen**.
Ausdrehen, *v. a.* zviniti, izviniti, izviti. [titi, domlátiti.
Ausdreschen, *v. a.* omlátiti, zmla-
Ausdruck, *m.* izráz, govòr, beséda; (in der Malerei) izobráženje.
Ausdrucken, **sich**, *v. r.* izráziti se.
Ausdrücken, *v. a.* ožéti, ožméti, ožémati; (mit Worten) izráziti.
Ausdrücklich, *a.* razlóčen, razlóžen, naročít; (mit Fleiß) naláš, nalášč, navláš.
Ausdrucksvoll, *a.* izrázen, mnogoznáčen. [čeno žito.
Ausdrusch, *m.* mlačva; omlá-
Ausdunsten, *v. a.* izvétriti.
Ausdünsten, *v. n.* hlapéti, hlap od sebe dajati, čaditi se, kadíti se.
Ausdünstung, *f.* hlap, čad, hlapénje, kadnja, izkája, izpár.
Ausdünstungsmesser, *m.* hlapoměr.
Ausebnen, *v. a.* izravnáti, poravnáti. [brániti.
Auseggen, *v. a.* povláčiti, po-
Auseinander, *ad.* narázen, razrázen, saksébe, vsaksébe; (in Zusammensetzungen) raz.
Auseinanderbrechen, *v. a.* razlómiti. [drúžiti, razlóčiti.
Auseinanderbringen, *v. a.* raz-
Auseinandergehen, *v. n.* saksébe iti, raziti se.
Auseinandersetzen, *v. a.* razstáviti; (erklären) razlóžiti, razlágati, izjásniti. [tégniti.
Auseinanderziehen, *v. a.* razpo-
Auseitern, *v. n.* ognójiti se.
Auserkoren, **Auserlesen**, *a.* izbrán.
Auserlesen, *v. a. odbráti, odbírati.*

Auserwählen, *v. a.* izbráti, izbirati, izvóljiti. [bráni.
Auserwählter, *m.* izvóljenc, iz-
Ausessen, *v. a.* pojěsti, snesti, povžiti.
Ausfahren, *v. a.* (einen Weg) povóziti, razvóziti; — *v. n.* (zu Wagen) odpeljáti se od. peljáti se nekámur.
Ausfall, *m.* navál, nivála, naskók; einen — thun, navalíti, naskočíti.
Ausfallen, *v. a.* izpásti; (einen Ausgang nehmen) končáti se, konec vzeti, izíti. [poloviti.
Ausfangen, *v. a.* spoloviti, iz-
Ausfaulen, *v. n.* izgnjíti, izodgnjíti, izperhnéti.
Ausfegen, *v. a.* zmesti, zmetati.
Ausfeilen, *v. a.* izpíliti, opíliti; (ausbessern) popráviti, poprávljati.
Ausfertigen, *v. a.* (fertig machen) izgotóviti; dati, izdáti, opráviti, naprávitі.
Ausfinden, *v. a.* iznájti, najti.
Ausfindig, s. **Ausfündig**.
Ausfischen, *v. a.* izríbiti, poríbiti, poloviti ribe.
Ausflattern, *v. n.* izferfráti, sferfoléti. [plétati.
Ausflechten, *v. a.* razplésti, raz-
Ausflicken, *v. a.* okèrpati, pripébniti, popráviti.
Ausfliegen, *v. n.* izletéti, zletéti, vzletéti.
Ausfließen, *v. n.* iztéči, iztakati.
Ausflöhen, *v. a.* bolhe lovíti od. poloviti, izbólhati.
Ausflucht, *f.* izgóvor, ovínk; Ausflüchte machen, izgovárjati se, ogibati sè česar.

Ausflug, *m.* izlèt, vzlet.
Ausfluß, *m.* iztók, iztákanje; (der Anfang des Flusses) izvír, vrelo, izvirališe; (die Mündung des Flusses) iztók, ustje.
Ausfolgen, *v. a.* izróčiti, predáti.
Ausfordern, *v. a.* pozváti na boj, izpozváti, izpoklícati.
Ausforderung, *f.* pozòv.
Ausforschen, *v. a.* izprašováti, izpítovati, izpítkovati, poskúšati.
Ausfragen, s. Ausforschen.
Ausfressen, *v. a.* izjésti, pojésti, snesti; — *v. n.* zaměriti se; sich —, *v. r.* nažréti se, najésti se, natláčiti se.
Ausfuhr, *f.* izvóžnja, izvozítva.
Ausführbar, *a.* izvodljív, mogoč, možen.
Ausführbarkeit, *f.* izvodljívost, mogóčnost, možnost.
Ausfuhrhandel, *m.* izvózna tergovína.
Ausfuhrzoll, *m.* izvoznína, plača za izvóžnjo.
Ausführbar, *a.* izpeljáven.
Ausführen, *v. a.* (aus dem Lande) izvozíti, izvážati, izpeljáti; einen Beweis —, dokázati; (zu Stande bringen) izpeljáti, včiniti, dokončáti, dovèršiti.
Ausführlich, *a.* obširen, natánjčen, dovodit, razložit, razlóčen; — erzählen, natánjko od. potánjko pripovedováti.
Ausführlichkeit, *f.* obširnost, natánjčnost, razlóčnost, razložítost.
Ausfüllen, *v. a.* izpólniti, napólniti, dopólniti; mit Erde —, zasúti, zasípati.
Ausfündigmachen, *v. a.* najti, iznájti, nalázíti, iznalázíti.
Ausfüttern, *v. a.* nakèrmiti, napíčati; (ein Kleid) podstáviti, podstávljati, podlóžiti, podkládati.
Ausgabe, *f.* izdávek, izdátek, izdájk, trošek; (eines Buches) izdánje.
Ausgang, *m.* izhód, izíd; (Ende) konec, sverha; (eines Wortes) končnica, koncóvka.
Ausgärben, *v. a.* ostrójiti.
Ausgeben, *v. a.* izdáti, izdávati, izdájati; (ein Buch) izdáti na světlo dati, na svět izdati; (nach und nach an Verschiedene vertheilen) razdáti, razdájati, razdajáti; (bei einer Karte —,) naigráti, děliti; — *v. n.* zdati, iznósiti, donósiti; sich — *v. r.* (für etwas) dělati se, iméti se.
Ausgeber, *m.* izdátelj, izdajátelj, klučár; —in, *f.* klučaríca. [cěnítva.
Ausgebot, *n.* prodaja, prodaj;
Ausgeburt, *f.* izród, odród.
Ausgedinge, *n.* vgovorítva.
Ausgehen, *v. n.* izíti, izhájati, od doma iti; (von den Haaren) spadáti; (Geld) zmanjkati, pománjkovati; (Farbe) zgubívati se, zgubíti se, pušati; (Feuer) vgasniti, vgašati se; (Traum) izíti, vresníčiti se, dopolniti se; auf etwas —, naměniti na kar, naklépati na kar, kar na misli iméti; leer —, nič ne dobíti; einem

Befehl — lassen, razglásiti zapóved; auf Abenteuer —, klatiti se, potépati se od. skitati se po světu; (zu Ende gehen) poiti; (sich endigen) končáti se: (vom Teige) nakípniti; (bei den Jägern. und im Bergbaue) iznájti.

Ausgekerbt, a. zobàt; nazóbljen.

Ausgelassen, a. razúzdan, prešérn, razpušen; — heit, f. razuzdanost, prešérnost.

Ausgelassener, m. razuzdan.

Ausgemacht, a. končán, dokončán; (gewiß) gotov, očiten, jasen.

Ausgenommen, ad. razún, zvun, mimo, izvàn, osim.

Ausgeschlagen, a. krastav, šantav. [bast.

Ausgewachsen, a. gerbav, ger-

Ausgiebig, s. Ergiebig.

Ausgießen, v. a izliti, izlijati, izlivati; sein Herz —, svoje serce odkriti; seinen Zorn über jemand —, svojo jezo nad kom spustiti.

Ausgießung, f. izlitje, izlív.

Ausglätten, v. a. izgláditi, pogláditi, vgladiti.

Ausgleichen, v. a. vravnáti, poravnáti, zjednáčiti, fig. pogoditi se, poravnáti se.

Ausgleiten, Ausglitschen, v. n. spodèrkniti, zderkniti, pополzniti se, posmákniti se.

Ausglimmen, v. n. stleti, iztínjati.

Ausglühen, v. a. razběliti.

Ausgraben, v. a. izkopáti, izkápati, izkopováti, izjámati; (in Kupfer, Stein) vdělati, vrezati.

Ausgrübeln, v. a. iztúhtati, izmisliti. [se.

Ausgurgeln, sich, v. r. izgergráti

Ausguß, m. izlív, izlij, izlítje, izlivanje.

Ausgußröhre, f. cěvka, cěv. [se.

Ausbaaren, Aushären, v. n. misati

Aushacken, v. a. izsékati, izdólbsti; (mit dem Schnabel) izkljuváti.

Aushalten, v. n. preterpéti, prenesti, prestáti; (standhaft bleiben) obstáti, prestáti.

Aushändigen, v. a. izróčiti.

Aushändigung, f. izróčenje, izróčba, izročilo.

Aushangen, v. n. viseti zunaj.

Aushängen, v. a. obésiti vun, izobésiti, izobéšati. [mnje.

Aushängschild, n. kazálo, zna-

Ausharren, s. Ausdauern.

Aushauchen, v. a. izdíhati, dihniti; Wohlgerüche —, dišeti, mirisati; die Seele —, izdáhniti, vmrěti, dušo spustiti.

Aushauen, v. a. izsékati, posékati; iztesáti, otesáti; (Fleisch) prodati, prodájati; in Stein —, vdělati v kamen; (auspeitschen) izbiti, stepsti; (behauen) otesáti.

Aushaueisen, n. dleto.

Ausheben, v. a. izvzdići, izvzdigniti, izvzdigati; Soldaten —, odvzeti od. jemáti k vojšákom, nabírati od. skupljati vojšáke.

Aushecheln, v. a. izdèrzati.

Aushecken, v. a. izváliti, izléči.

Ausheilen, v. a. izcěliti, izlěčiti, ozdráviti; — v. n. cěléti, ozdravéti.

Ausheitern, s. Aufheitern.
Aushelfen, v. a. pripomágati, na pomóč priti.
Aushenken, s. Aushängen.
Aushöhlen, v. a. izvótliti, izdólbsti. [lína duplja.
Aushöhlung, f. votlenje; vot-
Ausholen, v. a. (ausforschen) izprašováti, izpitováti, izpitávati; (den Arm ausstrecken) stegniti, mahniti; — v. n. (zum Springen) zagnáti se, pognáti se, nastáviti se; fig. weit —, od kraja začéti, na dolgo in širóko razlágati.
Aushorchen, s Ausforschen.
Aushören, v. a. doslúšati, do konca poslúšati.
Aushülfe, f. pomóč, pripomóč, podpomóč. [móčen.
Aushülfs-, a. pomóčen, pripo-
Aushülsen, v. a. izlúšiti, izlúskati, olúpiti. [gladováti.
Aushungern, v. a. izstrádati, iz-
Aushunzen, s. Ausschelten.
Aushusten, v. a. izkášljati; v. n. izkášljati se.
Ausjagen, v. a. izpodíti, spodíti, izgnáti, iztérati; einem den Angstschweiß —, v strah koga nagnáti.
Ausjäten, v. a. opléti, izpléti, oplévati, izplevéliti.
Auskämmen, v. a izčesáti, razčesáti, počesáti. [vnik.
Auskämmekamm, m. redki gla-
Auskauf, m. odkúp, izkúp.
Auskaufen, v. a odkúpiti, izkúpiti.
Auskaufsgeld, n odkupnina.
Auskehren, v. a. poméstí, po*métati*, *zmesti*, zmetati; (mit der Bürste) izščetiti, izščétati, izkertáčiti, očístiti. [smet.
Auskehricht, n. smetje, smeti,
Auskeimen, v. n scimati, izcimati, cimiti se.
Auskeltern, v. a. prešati, izpréšati, izžmeti, izžémati, izstískati, izstiskávati.
Auskennen, v. a. poznáti; sich —, v. r. in etwas —, kar znati. razumiti se na kar.
Auskerben, v. a. narézkati.
Auskernen, v. a. košice iztrébiti.
Auskiesen, s. Auswählen.
Auskitten, v. a. izkéljiti, s keljem izmázati. [měriti.
Ausklaftern, v. a. na sežnje iz-
Ausklagbar, a. izpravdljív, kar se izprávdati more.
Ausklagen, v. a. izprávdati, popravdi dobíti; v. n. íztóžiti se, natóžiti se.
Ausklären, s. Aufklären.
Ausklatschen, v. a. izpléskati; (ausplaudern) raztróbiti.
Ausklauben, v. izbráti, izbírati.
Ausklauben, n. izbír, izbíranje, prebírka. [rátelj.
Ausklauber, m. prebiráč, izbi-
Ausklauberei, f. preberljívost, izberljívost, zberljívost.
Ausklauberisch, a. preberljív, zberljív, izberljív, škarlojedičen.
Auskleiden, v. a. sleči, slačiti, razpráviti, razprávljati; (die Beschuhung) izzúti, izzúvati.
Ausklopfen, v. a. iztépsti, izbíti, stresti. [izmodriti.
Ausklügeln, v. a. izmodrováti,
Auskommen, v. n. izíti; fig. razglasiti se; (vom Feuer) priká-

záti se, začéti se, navstáti; (seinen Unterhalt finden) živíti se; mit Jemanden -, shajati od. pogájati se s kom.

Auskommen, n. potrěba, potrěbšina, živétje, živlenje, hrana; sein — haben, živétje iméti. imeti od česar živéti; sein reichliches — haben, se dobro iméti, dobro shajati.

Auskramen, v. a. izlóžiti oder izlágati na prodáj.

Auskratzen, v. a. izpráskati, izdrěti, izkopáti.

Auskriechen, v. n. izlésti, izláziti.

Auskühlen, v. a. razhladíti, ohladíti.

Auskundschaften, v. a. oglédovati; (ausforschen) izprašováti; (ein Land) obhodíti, obláziti.

Auskundschafter, m. ogléda, ogleduh.

Auskunft, f. věst, izvěstje, dozvédenje, sprava, obznánjenje; einem — über etwas geben, koga o čem izvěstiti, koga s čem soznániti; — bekommen, dozvédeti.

Auskunftsbureau, n. obznanovávnica.

Auslachen, v. n. zasměhováti koga, rugati se komu; (genug lachen) nasmejáti se.

Auslachen, n. zasměh, zasměhovánje, poruga.

Auslachenswerth, a. směšen, zasměhovánja vrěden.

Auslacher, m. zasměhovávec, směhun.

Ausladen, v. a. izlóžiti, izlágati, izbásati; (ein Gewehr) izprázniti.

Auslader, m. težák.

Auslage, f. potrošek, trošek, strošek.

Ausland, n. ptujína, tujína, ptuja zemlja, inostráni svět.

Ausländer, m. ptujec, inostránec.

Ausländisch, a. ptuj, ptujšen, inostrán, inostránski.

Ausländisches, n. ptujšnost, inostrani proizvódi.

Auslangen, v. n. dovolj iméti, dosti biti.

Auslassen, v. a. razpustíti, razpúšati, izpustíti, izpúšati, raztopíti; (weglassen) izpustíti, odpustíti, odstáviti; seine Gedanken über etwas —, odkríti misel svojo o čem.

Auslassung, f. razpušénje, izpušénje; izpústek; (was ausgelassen worden ist) razpušáva.

Auslassungszeichen, n. odveržáj.

Auslauf, m. (des Wassers) odtók, iztók, odtákanje; (der Flotte) odjádranje, odvóžnja, odpeljánje.

Auslaufen, v. n. iztéči, steči, steči se, stekati se; (von einem Schiffe) odjádrati, odpeljáti se.

Auslausen, v. a. poiskáti od. iskáti uši.

Ausläuten, v. a. zvoníti od. odzvoníti komur.

Ausleben, v. n. doživéti, živlenje pustíti, vmrěti; ein ausgelebter Mensch, iztróšen člověk.

Auslecken, v. a. izlízati, polízati, izlizávati.

Ausleeren, v. a. izprázniti, vprazdniti, sprazdniti.

Auslegen, v. a. (Waaren) izlóžiti, izlágati, izkládati; (Geld für einen) plačati, platiti; (erklä-

ren) razlóžiti, razlágati, razkládati, izjásniti; (bei Tischlerarbeiten) oblóžiti, oblágati; gut oder schlecht —, za dobro alj zlo iméti.
Ausleger, *m*. razlagávec; Jeder ist der beste — seiner Worte, vsaki sebe naj bolj razúmi.
Auslegungskunst, *f*. razlagoslóvje.
Ausleiden, *v*. *n*. preterpéti, prestáti.
Ausleihen, *v*. *a*. posóditi, na posod dati, razposóditi.
Ausleiher, *m*. razposojevávec, posoditelj.
Auslenken, s. Ausbiegen.
Auslernen, *v*. *a*. izučiti; — *v*. *n*. izučíti se; einen Menschen —, spoznáti človéka.
Auslesen, *v*. *a*. prebráti, izbráti, prečítati, izštéti,
Auslichten, *v*. *a*. zredčiti, izčístiti, izsékati (gojzd).
Ausliefern, *v*. *a*. izročíti, predáti.
Auslieferung, *f*. predája, izročílo. [dajávni.
Auslieferungs=, *a*. izročívni, pre-
Ausliegen, *v*. *n*. preležáti; preležáti se; (vom Weine) vstati se. [gáti, izmámiti.
Auslocken, *v*. *a*. izvábiti, izla-
Auslösbar, *a*. odkupljív.
Auslöschen, *v*. *a*. vgasíti, pogasíti, vgašati, pogášati; (eine Schrift) izbrísati; — *v*. *n*. vgasniti, gasniti, vgasnívati.
Auslöschlich, *a*. vgasljív, pogasljív; izbrisljív.
Auslösen, *v*. *a*. odkúpiti, rěšiti; *(ausschälen)* *izlúšiti*, odlúšiti, *oljúpiti*. [ljupenje.
Auslösung, *f*. odkúp; lušenje,
Auslösungs=, *a*. odkúpni.
Auslüften, *v*. *a*. prevětriti, izvětriti.
Ausmachen, *v*. *a*. (vollenden) dokončáti, končáti, dodělati, dovèršiti; (ausschelten) kregati, pokrégati, grajati; (festsetzen) odlóčiti, odréditi; — *v*. *n*. znesti, činiti; das macht nichts, to nič ne dene; es macht nicht viel aus, ni mnogo; ein ausgemachter Narr, pravi bedák. [léti.
Ausmahlen, *v*. *a*. pomléti, som-
Ausmalen, *v*. *a*. namálati, izmálati, napéngati, pobójati.
Ausmärgeln, *v*. *a*. razslabíti, iztróšiti. [ljiti.
Ausmarken, *v*. *a*. ograníčiti, omé-
Ausmarsch, *m*. odhod, odtegnútje. [tégniti.
Ausmarschieren, *v*. *n*. odíti, od-
Ausmästen, *v*. *a*. podredíti, napítati, odebéliti, podkèrmiti.
Ausmeißeln, *v*. *a*. izdólbsti.
Ausmelken, *v*. *a*. pomólsti, pomlésti, izmólsti, izmlésti, podojíti. [biti.
Ausmerzen, *v*. *a*. iztrébiti, potré-
Ausmeßbar, *a*. změrljív.
Ausmessen, *v*. *a*. izměriti, změriti, měriti. [od. izmetáti.
Ausmisten, *v*. *a*. gnoj izkídati
Ausmitteln, s. Ausfindigmachen.
Ausmünden, *v*. *n*. stekati se, vtekati se. [prebráti.
Ausmustern, *v*. *a*. preglédati,
Ausnagen, *v*. *a*. izglodáti; oglodáti; preglodáti.
Ausnähen, *v*. *a*. obšíti, prešíti, obšivati.
Ausnahme, *f*. izjém, izjémek,

iznímka, izvzetek; mit —, zvun, razún.
Ausnahmsweise, *ad.* pod navado, pod običajem, nenávadno, neobično, izvanrédno.
Ausnehmen, *v. a.* izvzeti, izjemáti; (ausschließen) izvzéti; (sehen) viditi, razpoznáti; sich — *v. r.* pristáti, odlíkovati se; er nimmt sich gut aus, lěpo ga je poglédati.
Ausnehmend, *a.* osobít, neobíčen, izvanréden, odličen.
Ausöden, *v. a.* pustóšiti, opustóšiti.
Auspacken, *v. a.* raztovóriti, iztovóriti, izprázniti, izpráviti.
Auspariren, *v. a.* odverníti, odvráčati. [gnáti, spodíti,
Auspeitschen, *v. a.* iztépsti, iz-
Auspflastern, *v a.* s kamnjem oblóžiti.
Ausplappern, Ausplaudern, *v. a.* izžlabráti, izklopotáti.
Ausplündern, *v. a.* obrópati, porópati, okrásti, poróbiti, opléniti. [nik.
Ausplünderer, *m.* ropár, razbój-
Auspolstern, *v. a.* podblazíniti.
Ausposaunen, *v. a.* raztróbiti, raztrobéntati, razglásiti.
Ausprägen, *v. a.* skováti, kováti.
Auspredigen, *v. a.* predigo končáti. [viti.
Auspreisen, *v. a.* razslávljati, sla-
Auspressen, *v. a.* izžméti, izžémati, izstískati, izpréšati.
Auspumpen, *v. a.* po cevki izčrepáti.
Ausputzen, *v. a.* zlěpšati, océditi, ozálšati, *okinčati; (das Licht) pogasíti, vgasíti; (einen Ver-*weis geben) posvaríti, pokrégati.
Ausquetschen, *v. a.* izgnjéčiti.
Ausradiren, *v. a.* izstèrgati.
Ausrasen, *v. n.* izdivjáti se, iztogotéti se, pomíriti se, vpokójiti se.
Ausrasten, s. Ausruhen.
Ausrauchen, *v. a.* pokadíti, izkadíti, popúšiti, izpíti; — *v. n.* izkadíti se, skadíti se, izdímiti se.
Ausräuchern, *v. a.* (mit Weihrauch) pokadíti, okadíti, okájati, nakadíti; (Schinken) sušíti, osušíti, posušíti.
Ausraufen, *v. a.* izpípati, izpúljiti, izčúpati, izrováti.
Ausräumen, *v. a.* otrébiti, iztrébiti, izčístiti, izprázniti.
Ausraupen, *v. a.* iztrébiti gosénce.
Ausräuspern, *v. a.* u. *v. n.* izkášljati se, izhèrkati, herkati se.
Ausräuten, s. Ausrotten.
Ausrechen, *v. a.* izgrábiti, izgrábljati, ograbiti, ográbljati.
Ausrechnen, *v. a.* izračúniti, preračúniti. [preračún.
Ausrechnung, *f.* račún, izračún,
Ausrecken, s. Ausstrecken.
Ausrede, *f.* izgóvor, ovínk, izbég.
Ausreden, *v. a.* izgovoríti, izgovárjati, izréči, izústiti; einem etwas —, izgovoríti komu kar, pregovárjati kogar od kar; sich — *v. r.* izgovoríti se, izgovárjati se, oprávdati se.
Ausregnen, *v. n.* izdeževáti, deževáti henjati.

Ausreiben, v. a. iztréti; izríbati, poríbati.

Ausreichen, v. n. dosti biti, dosti iméti.

Ausreinigen, v. a. izčistiti, očístiti.

Ausreiſen, v. n. odíti, odpotováti, na pot se podáti.

Ausreißen, v. a. izdréti, iztèrgati; Zähne —, zobe tergati od. vtergati; — v. n. stergati se, pretèrgati se; (entflie=hen) vteči, vjiti, pobégniti, uskočíti, zbežati, pobrísati jo.

Ausreißer, m. uskòk, pobégnež.

Ausreiten, v. n. izjézditi, konja zasésti.

Ausrenken, v. a. zviniti, zvréči.

Ausreutern, v. a. prerešétiti.

Ausrichten, v. a. opráviti, včiniti; eine Hochzeit —, pir prigotóviti, pripráviti, dati, služiti; einen Gruß —, pozdráviti; eine Bothſchaft —, povědati, na znanje dati; (ver=läumden) ogovoríti, ogovárjati, osírati, oščávljati, obrékovati.

Ausringen, v. n. konec vzeti, smert storiti; — v. a. ožméti, ožémati. [izcurljáti.

Ausrinnen, v. n. iztéči, izcúriti,

Ausroden, v. a. izkèrčiti.

Ausrollen, v. a. razvíti, razvíjati.

Ausrotten, v. a. izkoréniti, izkorěníniti, izkèrčiti, iztrébiti, pokončáti.

Ausrucken, Ausrücken, v. n. odriniti, odíti; (aufziehen) nastópiti.

Ausruf, m. vskrik, vsklik, zakričáj; razglášenje, razglás.

Ausrufen, v. n. zakríčati, zavpiti, vsklikniti, kričati, vpiti; (ver=kündigen) preklícovati, preklícati, razglásiti, razglášati, javljati.

Ausrufer, m. glasnik.

Ausrufungszeichen, n. podpičje, klícáj.

Ausruhen, v. n. počíti, počíti se, počívati se, oddahníti se.

Ausrunden, v. a. zvokrógliti, zobliti.

Ausrupfen, v. a. izpípati, izpúljiti; (ein Härchen) zmekniti.

Ausrüſten, v. a. (bewaffnen) oboróžiti, oboróžjati; (verſehen) oskerbéti, prevíditi.

Ausrutſchen, ſ. Ausgleiten.

Ausſaat, f. setva, setvina.

Ausſäen, v. a. sejáti, vsejáti, posejáti.

Ausſage, f. povĕd, izpóvĕd, govor; — der Zeugen, svĕdočánstvo.

Ausſagen, v. a. povĕdati, izpovĕdati, izréči; (vor Gericht) pričati, svĕdóčiti, frei —, svobodno govoríti.

Ausſägen, v. a. izžágati, odžágati.

Ausſatz, m. goba, garje, srab.

Ausſätzig, a. gobav, gobast, garjev, srabljív.

Ausſäubern, v. a. počistiti, očístiti, sčistiti, osnážiti.

Ausſaufen, v. a. izpiti, spiti, popíti.

Ausſaugen, v. a. izsesáti, posesáti; (entkräften) oslabíti, iztrósiti.

Ausſäugen, v. a. nadojiti.

Ausſchaben, v. a. izstèrgati.

Ausſchälen, v. a. oljúpiti, ljupiti, izljúpiti.

Ausschank, m. prodája pijáč.
Ausscharren, v. a. izkopáti, izkopováti.
Ausschattiren, s. Schattiren.
Ausschätzen, v. a. céniti.
Ausschauen, s. Aussehen.
Ausschäumen, v. a. izpěniti, s pěnami izvréči; — v. n. odpěniti se.
Ausscheeren, v. a. izstríči.
Ausscheiden, v. a. izlóčiti, odlóčiti; — v. n. odlóčiti se, razlóčiti se. [váti
Ausschelten, v. a. okrégati, opsováti
Ausschenken, v. a. kerčmáriti, točíti, tabernáti.
Ausscherzen, v. n. izšáliti se.
Ausscheuchen, v. a. splašiti, poplášiti. [pošíljati, izposláti.
Ausschicken, v. a. razposláti, razpošíljati
Ausschiessen, v. a. izvstreliti, izstréljati. [izdévati.
Ausschiffen, v. a. iz ladje na brěg izdévati
Ausschimpfen, v. a. opsováti, psováti. [razprávljati.
Ausschirren, v. a. razpráviti, razprávljati
Ausschlachten, v a. meso prodájati.
Ausschlafen, v. n. naspáti se, naspávati se; den Rausch —, izspávati vino.
Ausschlag, m. pervi vdar; — der Wage, premáh, premáhlej, prevága, pretég; der Sache den — geben, dokončáti stvar; (Entscheidung) odlóčenje, odlóka, (auf der Haut), srab, garje, krasta; (des Pferdes) ritanje.
Ausschlagen, v. a. izbiti, razbiti, izbijati; *(etwas Angebotenes) ne prijéti, ne vzeti,* zavréči; (zurückschlagen) nazaj zbiti od. spodíti; — v. n. (von Pferden) ritati, rincati, berkati, berkniti; (von der Wage) nagníti se, premáhniti, obésiti se; (von Bäumen) gnati, pogánjati, popkati, zalistávati; (auf der Haut) izpustíti se, spušati se, osúti se; (sich endigen, schlecht oder gut) izíti, konec vzeti, sprevréči se, (von der Uhr) odbíti, odkláti.
Ausschlämmen, v. a. glinjo izpráti.
Ausschleifen, v. a. izbrúsiti.
Ausschleppern, v. a. polópati, izlópati, polóskati, počavsáti.
Ausschliessen, v. a. dveri pred kom zaprěti; (von einer Gesellschaft) izkljúčiti, izlóčiti, odáljiti; fig. izvzéti, izjemáti; ausschliessendes Recht, pravo samovlastíto od. izkljuačívo.
Ausschliessend, a. izkljuačíven, izločíven. [ključív.
Ausschliesslich, a. izkluačljív, izključív
Ausschluchzen, v. n. navtrínjati se, navékati se, natarnjávati se. [se.
Ausschlummern, v. n. nadrémati se
Ausschlüpfen, v. n. vjiti, izmúzniti se, izdèrkniti.
Ausschlürfen, v. a. posèrkati, izsèrkati.
Ausschluss, m. izkljúčenje, izkljúčba; izjém; mit —, zvun, razún. [schelten.
Ausschmähen, Ausschmälen, s. Ausschelten
Ausschmauchen, s. Ausrauchen.
Ausschmeissen, s. Auswerfen.
Ausschmelzen, v. a. raztopiti, razpustíti, razpúšati; — v. n.

raztopíti se, razpustíti se, razpúšati se; das Ausgeschmolzene, razpušáva, raztoplína.
Ausschmieden, v. a. okováti, podkováti; (losschmieden) odkováti. [omázati, izmázati.
Ausschmieren, v. a. namázati,
Ausschmücken, v. a. okínčati, olěpšati, zlěpšati, okrásiti.
Ausschnallen, v. a. odkópčati, odkopčávati, razkópčati, razkopčávati.
Ausschnarchen, v. n. naherčáti se, naherkati se, nadernjóhati se. [oddáhniti se.
Ausschnauben, v. n. odsopsti se,
Ausschnäuzen, v. a. vsekniti.
Ausschneiden, v. a. izrézati; porézati; odrézati; (Bäume) iztrébiti, trèbiti, podkléstiti; (Waaren) pródati, prodávati po laktu. [stiti, izgláditi.
Ausschneiteln, v. a. klestiti, skle-
Ausschnitt, m. zaréz, zaréza; izrez, izréza; poréz, poréza.
Ausschnitzeln, v. a. izrezljáti, izrézkati.
Ausschnüren, v. a. razvézati.
Ausschöpfen, v. a. izčrepáti, počrepáti, pojémati, izjémati.
Ausschossen, v. n. (von Aehren) zmetávati se; (von Bäumen) gnati. [odrastlek, odrastek.
Ausschößling, m. odraslek,
Ausschoten, v. a. oljúpiti, otrébiti.
Ausschreiben, v. a. (aus etwas) izpísati, prepísati; (zu Ende schreiben) napísati, dopísati; (einen Reichstag) razpísati, *pozváti, razglasíti.*
Ausschreiben, n. oglás, proglás, razpís; izpís.

Ausschreiber, m. izpisár.
Ausschreibung, f. izpís, prepí napísanje; razpís, razpísanj razglášenje.
Ausschreien, v. a. razkríčati, ra glasiti; sich — v. r. izkriča se, nakríčati se, nadrěti se
Ausschroten, v. a. zvotliti, pr vótliti; (herauswälzen) izva jati, izvalíti.
Ausschuhen, v. a. izzúti, izzúva
Ausschürfen, v. a. izríti, ríti, i kopáti, rovati, jamati, izr vati, izjámati.
Ausschuß, m. izstrèl; izmèt, pr bírek, izvèržek, odvèržel (bei einer Versammlung) o bor, odbórstvo, izbor.
Ausschußmitglied, m. odbórni izbórnik.
Ausschußtag, m. odborni dan.
Ausschußmann, s. Ausschußmitglie
Ausschütteln, v. a. iztrésti, stres iztrósiti.
Ausschütten, v. a. (eine Flüssig keit) izlíti, izlíjati, razlíti, ra lívati; (etwas Trockenes) izsú izsípati, razsúti, razsípat (einen Sack) izprázniti, spra niti; sein Herz —, odkríti o odprěti serce.
Ausschwämmen, s. Ausschwemme
Ausschwänken, v. a. izplákni izpráti, políniti.
Ausschwären, v. n. ognojíti s zagnojíti se.
Ausschwärmen, v n. (von Biene rojíti, izrójiti se; (von Me schen) naklátiti se, priti k p meti, spametováti se.
Ausschwatzen, s. Ausplaudern.
Ausschwefeln, v. a. nasumpóri

Ausſchweif, *m.* ovínk.

Ausſchweifen, *v. a.* izpráti, izplákniti; iztesáti; — *v. n.* (im Reden) zablóditi, oddaljiti se, zajti; (im Leben) razúzdano od. nečisto živéti, nečistováti, prešestováti.

Ausſchweifend, *a.* razúzdan, razgójzdan, nečíst, nesrámen, razpúšen, prešésten.

Ausſchweifling, *m.* nečístnik, nesrámnež, prešestovávec.

Ausſchweifung, *f.* nečístnost, razuzdanóst; nečistovánje, prešestovanje, razúzdano od. razpúšeno živlénje.

Ausſchwemmen, *v. a.* izpláviti, popláviti, popláhniti, izpláhniti.

Ausſchwitzen, *v. n.* izpotíti se; (das Erlernte) zabiti, pozábiti.

Ausſegeln, ſ. Abſegeln.

Ausſehen, *v. a.* preglédati, doglédati; — *v. n.* viditi se, činiti se, kazati se, priliko iméti; wie ſieht es aus? kako je? ihr ſehet gut (ſchlecht) aus, zdravi, bolni, ste viditi.

Ausſehen, *n.* vid; lice; podóba, obráz, slika; dieß muß ein anderes — bekommen, to se mora spreoberníti.

Ausſeihen, *v. a.* precedíti, precéjati, izcedíti, izcéjati.

Ausſeimen, *v. a.* precedíti od. očistiti sterd.

Außen, *ad.* zvunaj, zvune, vunaj, [zunaj.

Ausſenden, *v. a.* razposláti, razpošiljati, izposláti, odposláti.

Außenfläche, *f.* povèršje, povèršnost.

Außenſeite, *f.* zvunájno lice, *vunájna podoba od. stran.*

Außer, *prp.* razún, zvun, razvún, brez, verh, izvan.

Aeußere, ſ. Aeußerlich.

Außerehelich, *a.* nezákonski.

Aeußeres, *n.* zvunájšnost.

Außergerichtlich, *a.* nevráden, nesodben.

Außerhalb, *ad.* zvunaj, zunaj.

Aeußerlich, *a.* zvunájn, vunájn, zvunájšen.

Aeußern, *v. a.* na znanje dati, izréči se, izústiti; — *v. n.* izústiti se, naznániti, izpovēdati.

Außerordentlich, *a.* nenávaden, neobíčen, neobičaju, zvunréden; — *ad.* silno, močno, rameno, vele.

Aeußerſt, *a.* zadnji, posléden, nakónčen, skrajn; — *ad.* nad vsim, ne za izréči.

Ausſetzen, *v. a.* izpostáviti, izpolóžiti; (tadeln) grajati, kregati, poprávljati; (aufſchieben) odstáviti, odlóžiti, odlágati, odnášati, odkládati; einer Gefahr —, staviti, potísniti od. vreči v nevarnost; ſich der Gefahr —, podáti se v nevárnost; einen Gehalt —, plačo odréditi od. odlóčiti.

Ausſein, *v. n.* ne biti domá, zvunaj biti; (geendiget ſein) miniti, končáti se; es iſt aus mit ihm, so mu odzvoníli.

Ausſicht, *f.* vid, razgléd, izgléd; upanje, up, nada.

Ausſieben, *v. a.* presjáti.

Ausſiechen, *v. n.* posušíti se.

Ausſieden, *v. a.* izvaríti, izkúhati.

Ausſingen, *v. a.* izpéti, speti.

Ausſinnen, v. a. izmísliti, iztúhtati, iznájti.

Ausſöhnbar, a. potolažljiv, pomirljiv, spravljív.

Ausſöhnen, v. a. spraviti, potolažiti, pomíriti.

Ausſöhnend, a. potolažíven, tolažíven, miríven.

Ausſöhnung, f. sprava, pomírenje.

Ausſondern, v a. odlóčiti, izlóčiti.

Ausſonderung, f. odlóčba, izločba, izločítva.

Ausſpähen, v. a. ogledováti, pregledováti; zaslēdíti, zaslēdováti.

Ausſpäher, m. ogléda, ogledúh.

Ausſpann, m. odpréga, odpreg; postája.

Ausſpannen, v. a. napéti, napénjati, razpéti, razpénjati; (die Pferde) razpréči, razprégati.

Ausſpaßen, v. n. íznorčáti se. izšáliti se.

Ausſpaziren, v. n. sprehodíti se, izšétati.

Ausſpeiſen, v. a. pojēsti, odjēsti.

Ausſpenden, v. a. razdēlíti, dēlíti, razdáti, razdájati, razdávati, podēlíti.

Ausſpender, m. dēlívec, podēlítelj.

Ausſperren, v. a. dveri pred kom zaprēti od. zapírati; die Füße —, razpéti, razkoráčiti noge.

Ausſpeien, v. a. izpljúniti, izpljuváti; (Feuer) izmetávati, bljuváti.

Ausſpielen, v. a. izigráti, naigráti, (durch die Lotterie) razigráti; (zu Ende ſpielen) doigráti, izigráti, igro končáti.

Ausſpinnen, v. a. izprésti; (Ränke) *skováti*, izplésti, izmisliti.

Ausſpioniren, ſ. Ausſpähen.

Ausſpotten, v. a. jemanden —, zasmēhováti kogar, posmehováti se komu, rugati se komur.

[posmēh, porúga.]

Ausſpottung, f. zasmēhovanje,

Ausſprache, f. pregóvor, izgóvor, izréka, izustenje.

Ausſprechen, v. a. izréči, pregovoríti, izústiti.

Ausſpreizen, v. a. razpéti; die Flügel —, razkríliti.

Ausſprengen, v. a. izbíti, odbíti, izvréči; (ein Gerücht) razšíriti, razšírjati, raznášati, razkríčati; es geht das Gerücht, glasí se, povē se.

Ausſprießen, ſ. Ausſproſſen.

Ausſpringen, v. n. izskóčiti, odskóčiti.

Ausſpritzen, v. a. izkropíti, izpèrskniti, izbsikati.

Ausſproſſen, v. n. gnati od. poganjati berst, kliti, cimiti se, berstiti se.

Ausſprößling, m. berst, cima, mladíka.

Ausſpruch, m. izústek, izrék, pregóvor, izrečénje; razsódba; zapóvēd.

Ausſprühen, v. a. metáti, sipati, od. rigati ogenj.

Ausſpucken, v. a. pljuniti, izpljúniti, izpljuváti.

Ausſpülen, v. a. izmíti, izmívati, ízpláhniti, izpráti.

Ausſpülicht, n. pomíje.

Ausſpüren, v. a. zaslēdíti, oslēdíti, izvóhati.

Ausſtaffiren, v. a. Jemanden —, kogar oblēči od. z oblēko preskerbéti.

Ausſtand, m. dolg, ostánek od dolga.

Ausſtändig, *a.* dolžen.
Ausſtatten, *v. a.* prevíditi, oskerbéti; ſeine Tochter —, vdati hčer. [terna, dota
Ausſtattung, *f.* previdenje; ju-
Ausſtäuben, *v. a.* izpráširi.
Ausſtäubern, ſ. Ausſtöbern.
Ausſtechen, *v. a.* izbósti, izpehníti, izkopáti; (ein Glas Wein) izprázniti, izpíti.
Ausſtecken, *v. a.* obésiti, izobésiti, iztakníti.
Ausſtehen, *v. a.* prestáti, preterpéti, prenésti. [krásti.
Ausſtehlen, *v. a.* okrásti, po-
Ausſtellen, *v. a.* razstáviti, izstáviti, izpostáviti; izložiti, izlágati; Wachen —, postáviti od. odrediti; (einen Wechſel) napisati, dati; (tadeln) popráviti, poprávljati, grajati
Ausſterben, *v. n.* odvmrěti, zavmrěti, povmrěti, odvmírati, zavmírati. [šina.
Ausſteuer, *f.* dota, juterna, děl-
Ausſteuern, ſ. Ausſtatten.
Ausſtinken, *v. n.* izsmerdéti.
Ausſtöbern, *v. a.* zaslěditi, oslěditi, izvohati; izplášiti, izgnati, pregnáti.
Ausſtochern, *v. a.* zobe izčístiti od iztrébiti.
Ausſtocken, *v. a.* (porópe) izkèrčiti, izsékati.
Ausſtopfen, *v. a.* natláčiti, napháti, nagatíti.
Ausſtören, *v. a.* razríti, razkopáti, razróvati, prebèrskati, preiskáti.
Ausſtoß, *m.* odbítje, izbítje.
Ausſtoſſen, *v. a.* odríniti, izriniti, odbiti, izbiti.
Ausſtrecken, *v. a.* stegniti, raztégniti, molíti; (die Arme) razpéti, razširiti, širiti; (anziehen) napéti, napénjati, natégniti, natégovati.
Ausſtreichen, *v. a.* (Falten) izgláditi, razgláditi; (mit der Feder) izbrísati, zbrisati, brisati; (mit Ruthen) tepsti, pretépati, pretépsti.
Ausſtreuten, *v. a.* izprávdati.
Ausſtreuen, *v. a.* raztrésti, raztrósiti, razsípati, razsúti; fig. raznésti, razglásiti.
Ausſtricken, *v. a.* izklínčati.
Ausſtriegeln, *v. a.* izčesáti, pogláditi, izčóhati.
Ausſtrömen, *v. n.* razliti se, razlívati se, razlíjati se.
Ausſtudieren, *v. a.* izučiti se. naučíti se; (erſinnen) izmísliti.
Ausſtürmen, *v. n.* izbésniti se, vpokojiti se, pomíriti se, izbruméti, iznevihtováti se.
Ausſtürzen, *v. a.* zverníti, prevalíti, prekúcniti; (etwas Flüſſiges) razliti; (ein Glas Wein) izpíti, popíti. [pírati.
Ausſtützen, *v. a.* podprěti, pod-
Ausſuchen, *v. a.* izbráti, izbírati; odbráti, odbírati, poiskáti; (Alles) preiskáti, premetáti.
Ausſuchung, *f.* izbíranje, izbéra, odbíranje.
Ausſühnen, ſ. Ausſöhnen.
Austäfeln, *v. a.* oblóžiti, obdéskati, izdéskati.
Austanzen, *v. n.* izplesáti, odplésati, izrájati se.
Austauſch, *m.* zaměna, preměna.
Austauſchen, *v. a.* zaměniti, pre-

měniti, zaměnjati, změnjati, zaměnjováti.
Austauscher, *m.* zaměnjávec.
Auster, *f.* ostra, ostrica, škólj-ka.
Austerbehälter, *m.* osternják.
Austerfänger, —fischer, *m.* ostrí-gar.
Austerfischerei, *f.* ostrolòv, ostrolovítva, školjkolòv.
Austerweib, *n.* ostrigaríca.
Austheilen, *v. a.* razdělíti, izděliti, razdáti, razdávati.
Austheilung, *f.* razdělítva, razdělba.
Austheilungs=, *a.* razděliven.
Austhun, *v a.* sleči, svleči, slačiti; (ein Licht) vgasíti; (ausleihen) posóditi.
Austiefen, *v. a.* izvotlíti, izrováti, izríti, iskopáti, izdólbsti.
Austilgen, f. Vertilgen.
Austilger, f. Vertilger.
Austilgung, f. Vertilgung.
Austoben, *v. n.* izdivjáti, izbésniti, vmiriti se, vpokójiti se.
Austrag, *m.* znesek, znesba; (gerichtliche Entscheibung) razsóda, razsódba, razlóčba, odlóčba, razlóčenje, dokončánje, konec.
Austragen, *v. a.* iznésti, iznósiti, iznášati; (ausplaudern) raznášati, razglasíti; — *v. n.* znesti, činiti.
Austrauern, *v. n.* dožalováti se, izžalováti se, izžalóstiti se.
Austräumen, *v. n.* dosanjáti, *presanjáti.*
Austreiben, v. a. izgnáti, izgánj-*ati, izgóniti,* iztérati, od-

spodíti; (von Pflanzen) gn berstiti se, cimiti se.
Austrennen, *v. a.* odporjáti, porjáti, odpárati, izpár
Austreten, *v. a.* poteptáti, ceptáti, raztéptati, pogá pomandráti; die Schuhe shoditi se, čévle razhod — *v. n.* mit dem Fuße —, p stopiti, prekoráčiti se; (Flüssen) izlíti se, jez pre liti od. predrěti; (flüchtig r den) pobégniti, zbegniti, vt (aus einer Gesellschaft) od piti, izstópiti; aus dem Di treten, iz službe stopiti, sl bo pustíti.
Austriefen, f. Auströpfeln.
Austrinken, *v. a.* izpíti, po
Austritt, *m.* odstóp, izstóp des Flusses, popláva, po vica; (Flucht) pobég, beg
Austrocknen, *v. a.* posušiti, i šiti, presušiti; — *v. n.* pc šíti se, vsahníti.
Austrommeln, *v. a.* razb njáti; fig. raztróbiti, raztr raznésti.
Austrompeten, *v. a.* raztról
Auströpfeln, *v. n.* izkapljáti.
Austünchen, f. Ausweißen.
Austunken, *v. a.* izpomóčiti, pomákati, izmákati.
Ausüben, *v. a.* storíti, včin věžbati, vaditi; eine Kunst biti umétnik, věžbati s čem.
Auswachsen, *v. n.* dora odrásti, izrásti; ausgewa sein, gerbav biti.
Auswägen, *v. a.* izměriti, i gati; iztehtati, potéžati.

Auswahl, f izbór; (das Auswählen) izbíranje, zbera.
Auswählen, v. a. izvóliti, izbráti, izbírati, odbráti, odbírati.
Auswalzen, v. a. izváljati, poválјati.
Auswanderer, m. izselovávec, preselovávec, preselovátel.
Auswandern, v. n. seliti se, preséliti se, preselováti se.
Auswanderung, f. selovanje, selítva, preselovánje, preselítva.
Auswärmen, v. a. pogréti, pogrévati; sogréti, sogrévati; razgréti, razgrévati.
Auswarten, v. a. dočákati, pričákati.
Auswärtig, a. zvunájn, vunájn, inostrán, ptuj, ptujšen.
Auswärts, ad. zvunaj, od zvunaj; in der Fremde, na ptujim, v tujih krajih.
Auswaschen, v. a. omíti, izmíti, omívati; opráti, izpráti, opérati; (Wäsche) spráti, prati, opráti.
Auswässern, v. a. izvodeníti, namóčiti; zu Wasser werden, zvodenéti.
Auswechsel, m. izměna, zaměna, preměna, změna, změnítva.
Auswechselbar, a. izměnljív, změnljív, zaměnljív, preměnljív.
Auswechseler, m. měnítelj, měnljávec.
Auswechselung, f. Auswechsel.
Ausweg, m. izhod, pot; ovínk, izbèg, izgóvor; fig spasenje, rěšenje.
Auswehen, v. a. izpúhniti, izpúhati.
Ausweichen, f. Erweichen.
Ausweichen, v. n. einem —, zognúti, ogníti od. izogíbati se kogar.
Ausweichung, f. zogibanje; zogib.
Ausweiden, v. a. izčrévati, razpráviti; (abweiden) popásti, izpásti; (ausjäten) opléti, oplévíti.
Ausweinen, v. n. izplákati se, najókati se, nacvíliti se.
Ausweis, m. spriček, dokáz; izkaz, svědóčba.
Ausweisen, v. a. izgnáti, pregnáti, prognáti; (mit Zeugnissen) izvižati, spričati, dokázati, svědóčiti.
Ausweisung, f. spričanje, spríčba, dokáz.
Ausweiszettel, m. spriček, prični listič.
Ausweißen, v. a. poběliti, oběliti.
Ausweitern, v. a. razširiti, razprostrániti, raztègniti.
Auswendig, ad. zvunaj, na pamet, iz glave; — a. zvunájn, zvunájšen.
Auswerden, v. n. zveršiti se, pri kraju biti, kraj biti čemu.
Auswerfen, v. a. izvréči, izmetáti, izlúčati, odbáciti, izbljuvàti; (verwerfen) zavréči, odvréči; (bestimmen) odlóčiti, odréditi; (eine Speise) izrígati, izbljuváti.
Auswerflich, f. Auswürfig.
Auswerfling, f. Auswürfling.
Auswetzen, v. a. izbrúsiti, nabrúsiti; fig. pregrěško popráviti, opráti se.
Auswickeln, v. a. razvíti, razvíjati, razmótati.
Auswiegen, f. Auswägen.
Auswinden, v. a. ožéti, ožéma-

ti; (Getreide) veti, izveti, vejati, izvéjati.

Auswindschaufel, f. vevnica, vejáča.

Auswintern, v. a. (den Winter über erhalten) čez zimo prihrániti od. obdèržati; — v. n. pomèrzniti, ozébsti, pozébsti.

Auswirken, v. a. (den Huf) izrézati, obrézati; (bei Jägern) sleči, slačiti, razpráviti; (bewirken) zadobíti, obdèržati, izprósiti; (ein Gewebe vollenden) stkati, dotkáti; — v. n. končáti od. dovèršiti svoje dělo.

Auswischen, v. a. izbrísati, obrísati, otréti.

Auswittern, v. a. prevětriti, zvětriti; (entdecken) zaslědíti, obvóhati; —v.n. iznevíhtiti se.

Auswölben, v. a. oblókati, obókati.

Auswölken, sich, v. r. razvédriti se, razpráviti se, izjásniti se.

Auswuchs, m. zrast; (Höcker) gerba.

Auswühlen, v. a. izríti, izrováti.

Auswurf, m. izmèt, smet, izvèrg, zveržek; — der Gedärme, smrad; — des Blutes, pljuvanje kervi.

Auswürfeln, v. a. izvádlati.

Auswürfig, a. izvèržen.

Auswürfling, m. izvèrženc, trebež.

Auswurzeln, v. a. izkorěniti, izkorěníniti, izkèrčiti, s korěnom vred izdrěti.

Auswüthen, v. n. izdivjáti se, nadivjáti si, izbésniti se, nabésniti se, vpokójiti se.

Auszacken, v. a. narézkati, narezljáti.

Auszahlen, v. a. izpláčati, izplátiti, popláčati.

Auszahler, m. izplačítelj.

Auszählen, v. a izbrójiti, prebrójiti, soštéti, preštéti; (auf die Seite zählen) odbrójiti, odštéti.

Auszähneln, v. a. nazóbkati, nazobljáti, nazóbčati, nazobikati.

Auszanken, v. a. okrégati, izpsováti; — v. n. nakrégati se, nakláti se, nasvájati se.

Auszapfen, s. Abzapfen, Ausschenken.

Auszäunen, v. a. ogradíti.

Auszechen, s. Austrinken

Auszehenten, v. a. izdesétiti, izdesetíniti, desetíniti.

Auszehren, v. a. (zehrend entkräften) sušíti, posušíti, činžati, sčinžati; — v. n. sušíti se, posušíti se, činžati se, sčinžati se.

Auszehrung, f. sušíca, jetika, dera.

Auszeichnen, v. a. zaznámovati, zaznámnjati; (aus einem Buche) izpísati; (einen hervorthun) povíšati, povelíčati, poslávíti; sich —, v. r. povíšati se, slavnega se skázati, slavo zadobíti.

Auszeichnung, f. izpísanje, povíšanje, poslávlenje.

Ausziehen, v. a. izvléči, izvláčiti, izpotégniti, izpotégovati; (ausbreiten) iztégniti, stegniti, razšíriti; (schriftlich) izpísati, izvóditi; (auskleiden) sleči, slačiti, razpráviti, razprávljati; (Stiefel) izzúti, izúvati; einen —, koga ocigániti, okrásti od. sleči; (ausdehnen) natégniti, iztégniti,

natégovati; — *v. n.* seliti se, preséliti se, preselováti se; oditi, odriniti, odlaziti.
Auszieren, *v. a.* okinčati, nakinčati, okinčiti, olěpšati.
Auszimmern, s. Austäfeln.
Auszirkeln, s. Abzirkeln.
Auszischen, *v. a.* izpsikati.
Auszug, *m.* odid, odlazek; — aus der Wohnung, preselítva, selítva, preselovánje; — aus einer Schrift, izpis, izvód, izvádek, izpísek.
Auszugsweise, *ad.* vkratkim, pokráčeno, v izpisu.
Auszupfen, *v. a.* izpípati, izpúljiti, izčúpati. [jétnost.
Authenticität, *f.* istinítost, verAuthentisch, *a.* istinít, verjeten.
Autographisch, *a.* samopisan; izvíren.
Autokrat, *m.* samovladár.
Autokratie, *f.* samovladárstvo, samovláda.
Autor, *m.* pisátelj, spisátelj, spisávec, začétnik, počétnik.
Autorisiren, *v. a.* povlástiti.
Autorschaft, *f.* pisatélstvo.
Autorität, *f.* veljáva, veljávnost, važnost, poštěnje, dostojánstvo.
Auweh, *i.* ah! oh! gorjé! joj in gorjé! joj! préjój! joj meni! ojémene! jaoh! vajme!
Avancement, *n.* povíšanje.
Avanciren, *v. n.* povišan biti.
Avantgarde, *f.* sprednja vojska.
Avertiren, s. Benachrichtigen.
Avisbrief, *m.* naznanívno oder objávno pismo.
Axe, *f.* Achse.
Axiom, *n.* zakladna točka.
Axt, *f.* sekira; (Fällart) drěvnica, podiráča, drěvnjáča; (breite Art) bezjáča, širóška, šampláka; (Pletzer) pretósek.
Ärtchen, *n.* sekírica.
Axtblatt, *n.* sekírno lice, lice pri sekíri.
Axthelm, *m.* uho od sekíre.
Axtstiel, *m.* topòr, toporíše, deržálo.
Atzen, *v. a.* kermiti.
Azur, *m.* lazur.
Azurblau, Azuren, Azurnen, *a.* lazúrast, moder.

B.

Baar, s. Bar.
Baare, s. Bahre.
Baccalaureat, *n.* bakalárstvo.
Baccalaureus, *m.* bakalár.
Bach, *m.* potok.
Bach=, *a.* potóčni.
Bache, *f.* divja prasíca; — r, *m.* divji merjásec. [(trava).
Bachmünze, *f.* vodéna meta
Bachstelze, *f.* pasteríca, pasteríčka, pliska, tresorépka.
Bachweide, *f.* rakíta, iva; — n=gehölz, *n.* rakítovje, rakítje.
Backe, *f.* Backen, *m.* lice.
Backen, *v. a.* peči, speči; hart-gebackenes Brod, prepéčen kruh; (Obst) sušiti.
Backenbart, *m.* brada, muštáce.
Backengrübchen, *n.* jamica v licu.
Backenstreich, *m.* zaúšnica, klapoúšnica, berljúznica; — geben, klapoúšniti, berljúzniti, v lice vdariti.

Backenzahn, *m.* kotnik, kotnják, kotešnik.
Bäcker, *m.* pek, pekár; —in, *f.* pekinja, pekarica.
Bäcker=, *a.* pekárski.
Bäckerei, *f.* pekaríja, peka.
Bäckerhandwerk, *n.* pekárstvo.
Bäckerladen, *m.* pekárnica.
Backgeld, *n.* pečarína.
Backhaus, *n.* pekárna.
Backobst, *n.* sušeno sadje; pečeno sadje.
Backofen, *m.* krušna péč.
Backpfanne, *f.* ponva, ponvica, ponóvca.
Backschaufel, *f.*, Backschieber, *m.* lopár.
Backstein, *m.* opéka.
Backtrog, *m.* niške, miščé.
Backwerk, *n.* pecívo, pekaríja.
Bad, *n.* kopelj, kopelja; (warmes) toplice; (Dunstbad) parna kopelj.
Badecur, *f.* kopanje.
Badegast, *m.* kopelnik.
Badegeld, *n.* kopalína.
Badehaus, *n.* kopališe, kopálna.
Baden, *v. a.* kopati; — *v. n.* kopati se.
Bader, *m.* kopelnik; (Arzt) ranocělnik.
Badestube, f. Badehaus.
Badewanne, *f.* kopélnica, kad za kopanje.
Badewarm, *a.* mlačen, mlaben, ko krop.
Badewasser, *n.* voda za kopanje.
Badezeit, *f.* čas ob. god za kopanje.
Badezeug, *n.* sprava za kopanje.
Bagage, *f.* bertljága, basáža; (Gesindel) derhál, druhal.
Bagatelle, f. maličkost, troha, *cempér.*
Bähen, v. a pariti, popáriti, pogréti.
Bahn, *f.* pot, cesta, steza; tir, gaz; kolotéк, koléje.
Bahnen, *v. a.* pot ravnáti, cesto dělati, kerčiti; ein gebahnter Weg, tverda cesta.
Bahnhof, *m.* kolodvòr.
Bahre, *f.* nosílo; oder mertváški.
Bahrtuch, *n.* mertváški pert, mertváško pokrovílo.
Bai, f. Bucht.
Bajonett, *n.* bodák, bajonét.
Balancirstange, *f.* dróg ravnotéžni, ranta ravnotéžna.
Balanz, *f.* ravnoteža, ravnotéžje.
Balcon, *m.* mostóvž, prizòr, balkon.
Bald, *ad.* skoraj, skor, kmalo, kmal, v kratkim, berž.
Baldachin, *m.* nebo, baldahin.
Baldig, *a.* skorájšen.
Baldigst, *ad.* naj popréj.
Balester, *m.* samójstra, samostrèl, lokostrèl.
Balg, *m.* koža, kožica; méh.
Balgen, sich, *v. r.* ruti se, ruvati se, tergati se, pipati se, tepéžiti se, boriti se, pekati se.
Balger, *m.* tepežník, tepún.
Balgerei, *f.* tepež, ruvanje, pipanje, borenje.
Balken, *m.* bruno, bervno, trám; stropóvnica.
Ball, *m.* kepa, mačik, gruda, gruča; (Spielball) oblica, oblička; (großer Ball, Balon) oblo, balón; (Tanzfest) ples, plesíše, bál.
Ballen, *m.* kipa; (an Händen und Füßen) peščáj.
Ballet, *n.* balétni ples.
Ballförmig, *a.* kepast.

Ballgast, m. plesávec, plesovnik.
Ballspiel, n. igra z kepami.
Balsam, m. balzam, dišeče od. drago mazilo; fig. tolážba, utéha. mazíln.
Balsam=, a. balzamov, drago-
Balsambüchse, f. škatla za dišeče mazilo. [od balsama.
Balsamduft, —. geruch, m. duh
Balsamholz, n. balsamovína.
Balsamiren, v. a. maziláriti, balzamirati.
Balsamisch, a. balsamski. [je.
Balsamöhl, n. dragomazilno ol-
Ban, m. ban.
Band, n. trák, verpec, pantlič; (zum Binden) vezílo, vezálo, véz; (Reif) obróč; Bande, pl. okóvi, spone, verige. pote, želézje.
Band, m. (Einband) véz; (Buch) knjiga, zvezek, děl, bukve.
Bändchen, n. vezlej, vezica; (kleines Buch) knjižica, zvezček, bukvice.
Bande, f. (am Billard) kraj, rób; (Rotte) trop, četa, šok; (Gesellschaft) godbéno družtvo, godcovski zbor.
Bandelier, n. ramenica.
Bandhacken, m. štakelj.
Bändig, a. krotek, vkroten.
Bändigen, v. a. vkrotiti, obúzdati; vtažiti, vpokójiti.
Bandit, m. razbójnik, hajdúk, lúpež. [kár.
Bandmacher, m. verpčár, tra-
Bandmasche, f. kokárda, navézek.
Bandnadel, f. igla, jeglička.
Bandreif, m. obróč.
Bandschleife, f. Bandmasche.
Bandtresse, f. galún.
Bandweberei, —wirkerei, f. trakárstvo, verpčárstvo, trakaríja.
Bandweide, f. rakíta.
Bandwurm, m. plosnata glista.
Bange, a. tesen, tesnóben, težek, britek, nemíren, bojazljiv; —n, v. a. iznemirováti.
Bangigkeit, f. tesnôba, tesnóst, britkóst, nemír, nemírnost.
Bänglich, s. Bange.
Bank, f. klop; alle durch die —, zaporédama vsi, brez razlóčka, bez iznémka vsi; —chen, n. klopica.
Bankbohrer, m. sveder.
Bankeisen, n. želézen zob v zidu.
Bankerott, a. propádel.
Bankerott, m. bankrót, propád.
Bankerottier, m. propádnik.
Bankerottiren, v. a. propásti.
Bankert, m. pankert.
Bankett, n. gostítva, gostovanje, oběd, sobèt.
Bankettiren, v. a. gostíti, gostováti; — v. n. obědovati, obèdati. [pí.
Banklehne, f. naslonílo od klo-
Banknote, f. bankóvec, banknota.
Bann, m. preklétstvo, proklétstvo, preklétje; izgnánje, pregnanje, prognánstvo.
Bannen, v. a. prekléti, prokleti; izgnáti, pregnáti, prognáti; (Geister) zarotíti, rotíti.
Banner, m. zaklinjávec, preklinjávec, zarotítelj.
Bannfluch, — strahl, m. preklétje, proklétstvo.
Bannung, f. zaroténje, rotenje.

Banse, f parna.
Bansen, m. požirák prežvéčene živine. [snopje.
Bansen, v. a. zlagati od. parnáti
Bar, a. gotóv; (rein) čist; (los) nag, gol, prazen; — fuß, bós.
Bär, m. medvéd; einem einen Bären anbinden, nasadíti od. nalagáti koga; (ein mürrischer Mensch) mermrávec.
Barake, f. bajta, bajtica, koča, kolíba.
Barbar, m. divják; (Tyrann) trinóg, ljutnik, grozovítnež.
Barbarei, f. divjáštvo, divjáčnost; trinóštvo,
Barbarin, f. divjákinja.
Barbarisch, a. divjaški, divjáčen; ljut, grozoviten.
Barbe, f. mrena (riba).
Bärbeißig, a. mermráv.
Barbier, m. brijáč, bradobrívec.
Barbieren, v. a. briti, brijati, obríti, podbríti.
Barbiermesser, n. britva.
Barbierstube, f. brivnica.
Barbierzeug, n. brijáška roba.
Barchent, m. parhant.
Barchenten, a. iz parhanta, parhanten.
Bären-, a. medvédji.
Bärenführer, m. medvédar.
Bärenhäuter, m. potepénec, postopáč, lenúh, klatež.
Bärenhäuterei, f. postópanje, lenôba.
Bärenjagd, Bärenhetze, f. medvédji lov, medvédja gonba.
Barfrost, m. ivje, imje; slana.
Barfuß, a. bós, bosonóg, gologóg.
[illegible] m. bosák, bosáč.
Barfüßigkeit, f. bosôta.
Barhäuptig, a. razogláv, brezogláv, gologlav, z odkrít glavó.
Bärin, f. medvéda, medvedíca
Barke, f. barka, ladja, čoln.
Barmherzig, a. milosten, milostljív, vsmilen, milosèrčen milosèrden.
Barmherzigkeit, f. vsmilenje, milosèrčnost, milosèrdje, milosèrdnost.
Bärmuff, m. kolčak. [nica
Barmutter, f. materníca, plod
Barometer, m. zrakomèr, vrèmenik. [prostnil
Baron, m. barón, svobodnil
Baronesse, f. baronéza, svobódnica.
Barsch, m. okún (riba).
Barsch, a. osóren, oster; siróv
Barschaft, f. gotovína, premoženje. [siróvos
Barschheit, f. osórnost, ostrósi
Bart, m. brada, rese; ein einzelnes Barthaar, barúsa, resa Bärtchen, n. bradica.
Bartart, f. bradatíca, bradlj bradlica.
Bärtig, a. bradát, bradast, barúsast, resast, resát.
Bartlos, a. golobrád, brezbraden, nebradát.
Bartschere, f. Barbiermesser.
Basalt, m. bazalt (kamen).
Base, f. teta, tetka, očínja, učinja. [(rastlina
Basilie, f. bosilják, božil
Basilisk, m. bazilisk.
Basis, f. Grundlage.
Baß, m. bás, globòk glás.
Baßgeige, f. bás, velike gosli

Baffin, *m*. vodnják.
Baffist, *m*. basíst, globokopévec.
Baft, *m*. lič, ličje, lika, lúp.
Baftard, *m*. pankèrt, nezákonski, sín, kurvič.
Baftei, *f*. osíp.
Baften, *a*. ličnat, iz ličja.
Baftfeil, *n*. ličnata vérv.
Bataille, *f*. bitva, bitka, boj.
Bataillon, *n*. bataljón, odpólek.
Batift, *m*. tančíca, tenčíca.
Batiften, *a*. tančičen, iz tančíce.
Batterie, *f*. otópjek.
Baßen, *m*. repar.
Bau, *m*. stavba, stavlenje, gradba, gradenje, zidanje; (der aufgeführte Bau) zgrada, stavba, stavbina; — des Körpers, zrast, strúk, stas; — der Füchse, Dachse, jama, berlóg.
Bauamt, *n*. stavski urád.
Bauart, *f*. način zidanja, stavba.
Bauaufseher, *m*. zidárski ogléda.
Bauch, *m*. trebùh, črevó; vamp.
Bauch=, *a*. trebúšni.
Bauchdiener, *m*. trebúšnik.
Bauchfell, *n*. terbúšina.
Bauchfett, *n*. salo.
Bauchfluß, *m*. driskavíca, griža.
Bauchgrimmen, *n*. griža, črevoból.
Bauchgurt, *m*. podpás.
Bauchig, Bäuchig, *a*. trebúhast, črevovít, vampast.
Bauchkolik, *f*. tród.
Bauchkrankheit, *f*. bolězen v trebúhu, tród.
Bauchredner, *m*. trebuhoglásnik.
Bauchrednerkunst, *f*. trebuhoglásje.
Bauchriemen, f. Bauchgurt.
Bauchschmerzen, *pl*. Bauchweh, *n*. griža.
Bauchspeicheldrüse, *f*. slinívka.
Bauchwinde, *pl*. vétri; ich habe —, vètri me ženó.
Bauchwassersucht, *f*. trebúšna vodeníca.
Bauchwurm, *m*. trebúšna glista.
Bauen, *v. a*. staviti, graditi, zidati, auf einen —, oslánjati se od. zaúpati na koga; Luftschlösser —, po vetru zidati; Seide, Wein —, se s svilorėjo, z vinorėjo pečáti.
Bauer, *m*. kmet, kmetovávec; — sein, kmetováti; (verächtlicher Bauer) kmetávs.
Bauer, *n*. kletka, ptičnica.
Bauer= *a*. kmetiški, kmetíski, kmečki. [capín.
Bauerbengel, *m*. neobtésanc,
Bauergut, — haus, *n*., kmetíja, kmetiška hiša, kmečko imétje, kmetísko pohištvo.
Bauerhofsbesißer, *m*, gospodár.
Bäurin, *f*. kmetíca, kmetinja.
Bäuerisch, *a*. kmetíski, kmečki; siróv, neúčen, neotésán; — *ad*. po kmečko, po starim od. domáčim.
Bauerkittel, *m*. kiklja.
Bauerkleid, *n*. kmečka oblěka od. oprávа.
Bauernfrohne, *f*. robota, tlaka.
Bauernstand, *m*. kmetstvo.
Bauerschaft, *f*. kmeti, kmetovávci.
Bauersprache, *f*. prost jezik.
Bauersleute, *pl*. kmeti, kmetovávci.
Bauersmann, s. Bauer.
Bauerstolz, *m*. slěpa od. neúmna baharíja.

Banfe, *f* parna.
Banfen, *m*. požirák prežvéčne živine. [snopje.
Banfen, *v. a.* zlagati od. parnáti
Bar, *a.* gotóv; (rein) čist; (los) nag, gol, prazen; — fuß, bós.
Bär, *m*. medvéd; einem einen Bären anbinden, nasadíti od. nalagáti koga; (ein mürrischer Mensch) mermrávec.
Barake, *f*. bajta, bajtica, koča, kolíba.
Barbar, *m*. divják; (Tyrann) trinóg, ljutnik, grozovítnež.
Barbarei, *f*. divjáštvo, divjáčnost; trinóštvo,
Barbarin, *f*. divjákinja.
Barbarisch, *a*. divjaški, divjáčen; ljut, grozoviten.
Barbe, *f*. mrena (riba).
Bärbeißig, *a*. mermráv.
Barbier, *m*. brijáč, bradobrívec.
Barbieren, *v. a.* briti, bríjati, obríti, podbríti.
Barbiermesser, *n*. britva.
Barbierstube, *f*. brivnica.
Barbierzeug, *n*. brijáška roba.
Barchent, *m*. parhant.
Barchenten, *a*. iz parhanta, parhanten.
Bären-, *a*. medvédji.
Bärenführer, *m*. medvédar.
Bärenhäuter, *m*. potepénec, postopáč, lenúh, klatež.
Bärenhäuterei, *f*. postópanje, lenôba.
Bärenjagd, Bärenhetze, *f*. medvédji lov, medvédja gonba.
Barfrost, *m*. ivje, imje; slana.
Barfuß, a. bós, bosonóg, golonóg.
Barfüßer, m. bosák, bosáč.
Barfüßigkeit, *f*. bosôta.
Barhäuptig, *a*. razogláv, brezogláv, gologlav, z odkríto glavó.
Bärin, *f*. medvéda, medvedíca.
Barke, *f*. barka, ladja, čoln.
Barmherzig, *a*. milosten, milostljív, vsmilen, milosèrčen, milosèrden.
Barmherzigkeit, *f*. vsmilenje, milosèrčnost, milosèrdje, milosèrdnost.
Bärmuff, *m*. kolčak. [nica.
Barmutter, *f*. materníca, plod-
Barometer, *m*. zrakomèr, vrèmeník. [prostnik.
Baron, *m*. barón, svobodnik,
Baronesse, *f*. baronéza, svobódnica.
Barsch, *m*. okún (riba).
Barsch, *a*. osóren, oster; siróv.
Barschaft, *f*. gotovína, premoženje. [siróvost.
Barschheit, *f*. osórnost, ostróst;
Bart, *m*. brada, rese; ein einzelnes Barthaar, barúsa, resa; Bärtchen, *n*. bradica.
Bartart, *f*. bradatíca, bradlja, bradlica.
Bärtig, *a*. bradàt, bradast, barúsast, resast, resàt.
Bartlos, *a*. golobrád, brezbráden, nebradàt.
Bartschere, f. Barbiermesser.
Basalt, *m*. bazalt (kamen).
Base, *f*. teta, tetka, očínja, ujčínja. [(rastlína).
Basilie, *f*. bosilják, božílka
Basilisk, *m*. bazilisk.
Basis, f. Grundlage.
Baß, m. bás, globòk glás.
Baßgeige, f. bás, velike gosli.

Baffin, *m*. vodnják.
Baffist, *m*. basíst, globokopévec.
Baft, *m*. lič, ličje, lika, lúp.
Baftard, *m*. pankèrt, nezákonski, sín, kurvíč.
Baftei, *f*. osíp.
Baften, *a*. ličnat, iz ličja.
Baftfeil, *n*. ličnata vérv.
Bataille, *f*. bitva, bitka, boj.
Bataillon, *n*. bataljón, odpólek.
Batist, *m*. tančíca, tenčíca.
Batisten, *a*. tančičen, iz tančíce.
Batterie, *f*. otópjek.
Batzen, *m*. repar.
Bau, *m*. stavba, stavlenje, gradba, gradenje, zidanje; (der aufgeführte Bau) zgrada, stavba, stavbina; — des Körpers, zrast, strúk, stas; — der Füchse, Dachse, jama, berlóg.
Bauamt, *n*. stavski urád.
Bauart, *f*. način zidanja, stavba.
Bauaufseher, *m*. zidárski ogléda.
Bauch, *m*. trebùh, črevó; vamp.
Bauch=, *a*. trebúšni.
Bauchdiener, *m*. trebúšnik.
Bauchfell, *n*. terbúšina.
Bauchfett, *n*. salo.
Bauchfluß, *m*. driskavíca, griža.
Bauchgrimmen, *n*. griža, črevoból.
Bauchgurt, *m*. podpás.
Bauchig, Bäuchig, *a*. trebúhast, črevovít, vampast.
Bauchkolik, *f*. tród.
Bauchkrankheit, *f*. bolězen v trebúhu, tród.
Bauchredner, *m*. trebuhoglásnik.
Bauchrednerkunst, *f*. trebuhoglásje.
Bauchriemen, *f*. Bauchgurt.
Bauchschmerzen, *pl*. Bauchweh, *n*. griža.
Bauchspeicheldrüse, *f*. sliniívka.
Bauchwinde, *pl*. vètri; ich habe —, vètri me ženó.
Bauchwassersucht, *f*. trebúšna vodeníca.
Bauchwurm, *m*. trebúšna glista.
Bauen, *v*. *a*. staviti, gradíti, zidati, auf einen —, oslánjati se od. zaúpati na koga; Luftschlösser —, po vetru zidati; Seide, Wein —, se s sviloréjo, z vinoréjo pečáti.
Bauer, *m*. kmet, kmetovávec; — sein, kmetováti; (verächtlicher Bauer) kmetávs.
Bauer, *n*. kletka, ptičnica.
Bauer= *a*. kmetiški, kmetíski, kmečki. [capín.
Bauerbengel, *m*. neobtésanc,
Bauergut, — haus, *n*., kmetíja, kmetíška hiša, kmečko imétje, kmetísko pohíštvo.
Bauerhofsbesitzer, *m*, gospodár.
Bäurin, *f*. kmetíca, kmetinja.
Bäuerisch, *a*. kmetíski, kmečki; siróv, neúčen, neotésán; — *ad*. po kmečko, po starim od. domáčim.
Bauerkittel, *m*. kiklja.
Bauerkleid, *n*. kmečka oblěka od. oprávа.
Bauernfrohne, *f*. robota, tlaka.
Bauernstand, *m*. kmetstvo.
Bauerschaft, *f*. kmeti, kmetovávci.
Bauersprache, *f*. prost jezik.
Bauersleute, *pl*. kmeti, kmetovávci.
Bauersmann, s. Bauer.
Bauerstolz, *m*. slěpa od. neúmna baharija.

Bauertölpel, *m.* cepec, capín.
Bauervolk, f. Bauersleute.
Bauerwesen, *n.* kmetstvo.
Baufällig, *a.* razpadljiv, porušljiv; das Haus ist —, hiša se hoče podréti.
Baufälligkeit, *f.* razpadljivost, prorušljivost.
Baufrohne, *f.* zidárska robota.
Baugefangene, *m.* robijáš.
Baugerüst, *n.* zidárski oder.
Bauherr, *m.* zidárski gospodár.
Bauhof, *m.* gradilnica, zidárnica.
Bauholz, *n.* lěs, graja.
Baukosten, *pl.* troški od graje.
Baukunst, *f.* stavitélstvo, graditélstvo, zidárstvo, zidarija.
Bauleute, *pl.* zidárji, težáki.
Baulich, *a.* im baulichen Stande, v dobrim stanju.
Baum, *m.* drěvo stablo; (Weberbaum) berdo; die Bäume, *pl.* drěvje.
Baum-, *a.* drěvésni, drěvni.
Baumaterial, *n.* gradivo, stavivo.
Baumbart, *m.* bradovje.
Baumbast, *m.* ličje, lika; kožica.
Baumbeschreibung, *f.* drěvopis.
Bäumchen, *n.* drěvésce, drěvésčice; — *pl.* drevjice.
Baumeister, *m.* zidárski mojster, stavitelj.
Baumeln, *v. n.* kinkati, štaklati.
Bäumen, sich, *v. r.* vstavljati se, vstaviti se; ritati.
Baumfrucht, *f.* sad, voće.
Baumgärten, *m.* sadovnják, sadonósnik, vočnják.
Baumgrille, *f.* cverček.
Baumhacker, *m.* berglez, plezár.
Baumharz, *n.* kecmec.
Baumhecke, *f.* drěvésni plót.
Baumhöhle, *f.* duplja, dupljo, dupljina.
Baumleiter, *f.* lestvica vertnárska.
Baummarder, *m.* gornja kuna.
Baummast, *f.* žir.
Baumöhl, *n.* maslinje olje, laško olje.
Baumsaft, *m.* mezga.
Baumsäge, *f.* žaga vertnárska.
Baumschere, *f.* škarje vertnárske.
Baumschule, *f.* vertna šola, sadiše drěvésic.
Baumstamm, *m.* deblo.
Baumstark, *a.* korenjáški, premóčen, močen kot štempibar.
Baumtrieb, *m.* popek.
Baumweide, *f.* sviba.
Baumwolle, *f.* pavola, laška volna.
Baumwollen, *a.* pavolnat, pavolnast.
Baumwollengarn, *n.* povolnata preja.
Baumzapfen, *m.* abránka.
Baumzucht, *f.* drěvjoreja; (Obst-) sadjoréja.
Bauplatz, *m.* prostor za zidanje od. stavlenje, stavišče.
Baureif, *m.* abráta.
Bausch, *m.* žmokel, žmoklič; in — und Bogen verkaufen, vse poprék, edno v drugo prodájati.
Bauschutt, *m.* podertina, razvalina.
Bauwerk, *n.* zgrada, stavba.
Bauwesen, *n.* stavníja, zidarija.
Baxen, *v. n.* rogvati se.
Beabschieden, sich, *v. r.* posloviti se, slovo vzeti.
Beabsichtigen, *v. a.* na misli iméti, naměniti se, naměnjávati se, naměriti, naměrjati.

Beachten, v. a. obzir iméti, ozírati se, paziti.
Beachtung, f. ozír, obzír.
Beachtungswürdig, Beachtungswerth, a. znáten, znaméniten.
Beamte, m. urádnik, vradnik, činóvnik; — sein, urádovati.
Beängstigen, v. a. plašiti, strašiti, znemírovati.
Beanständigen, v. a. obustávljati, zaustávljati, zaderžavati.
Beantworten, v. a. odgovoríti, odgovárjati; (schriftlich) odpísati, odpisávati. |pís.
Beantwortung, f. odgóvor; od-
Beantwortungsschreiben, n. odpís.
Bearbeiten, v. a. obdělati, izdělati; podělati.
Beauftragen, v. a. naróčiti, poróčiti, nalóžiti, zavkázati; wer ist damit —? komu je to naróčeno od. nalóženo.
Beäugeln, v. a. ogledati, ogledováti. |dati, razglédati.
Beaugenscheinigen, v. a. spreglé-
Beaugenscheinigung, f. spregléd, razgléd.
Bebauen, v. a. obdělati, obdělávati; das Feld —, kmetováti.
Beben, v. n. dergetáti, potrepetávati, trepetáti, tresti se, majati se. |getánje.
Beben, n. trepèt, dergèt, der-
Beblechen, v. a. obkováti.
Beblümen, v. a. s cvětjem okínčati, oboróžati. |vávljati.
Bebluten, v. a. okerváviti, oker-
Bebrühen, v. a. popáriti.
Becher, m. kupa, kozárc, čaša, torilo.
Bechern, v. n. pijánčovati.

Becken, n. vmiválnica, medenica; kotel.
Beckenförmig, a. medeníčast.
Bedachen, v. a. pokríti, pokrívati.
Bedacht, m. premíslek, premíšlik, pomíslik, opáz, oprêz, opáznost, opréznost.
Bedächtig, Bedächtlich, Bedachtsam, a. premíšlen, opázen, oprézen. |Bedacht.
Bedachtsamkeit, Bedächtlichkeit, f.
Bedachung, f. pokrívanje; streha.
Bedanken, sich, v. r. zahváliti se.
Bedarf, s. Bedürfniß.
Bedauern, v. a. omilováti, pomilováti, obžalováti.
Bedauernswerth, Bedauernswürdig, a. milovánja vrěden, žalivrěden.
Bedecken, v. a. pokríti, pokrívati; (behüten) braniti, čuvati; (begleiten) spremiti.
Bedeckung, f. pokrívanje; pokròv, pokriválo, pokróvec; obrána, branba; spremítva, straža.
Bedenken, v. a. premísliti, premišlováti, pomísliti, pomišlováti, razmišlováti; razsoditi, presòditi; einen —, misliti na koga, se kogar spomeníti.
Bedenken, n. premišlovánje, razmišlovánje, pomišlovánje; (Zweifel) dvom, súm, sumnja, dvomnja, dvomba; (Meinung) mnenje, zdétje, čút; — tragen, dvomiti, sumiti, sumnjati.
Bedenklich, a. nevárn, pogibeln.
Bedenklichkeit, f. nevárnost, pogibel.

Bedenkzeit, *f.* čas za premísliti se.
Bedeuten, *v. a.* oznániti, oznámiti, na znanje dati, objáviti; (belehren) podučíti; sich — lassen, se podučíti dati; (befehlen) veléti, vkazati, reči; — *v. n.* poméniti, znamenováti; es hat nichts zu —, nič ne de, nič ni za to; das hat viel zu —, to je stvár silno imenítna.
Bedeutend, *a.* pomĕnljív; (angesehen) imenít, imenítcn, znamenít, veljáven, znaten; — *ad.* precéj, mnogo.
Bedeutung, *f.* pomĕn, pomĕna, pomĕmba, pomĕnek, znamovánje: von —, imenít, veljáven, znamenít.
Bedielen, *v. a.* podéskati.
Bedienen, *v. a.* streči, postréči, služiti, dvoriti; sich einer Sache —, vpotrebováti ob. poslúžiti se kake rĕči.
Bediensam, *a.* strežljív, postrežljív, postréžen, dvorljív.
Bediensamkeit, *f.* strežljívost, postrežljívost, postréžnost, dvorljívost. [služáj.
Bediente, *m.* strežáj, strežnik,
Bedienung, *f.* strežba, postréga, postréžba, poslúžba, poslúga; (sämmtliche Bedienten) strežáji, družína.
Bedingen, *v. a.* ugovoríti, pogodíti se, spogoditi se.
Bedingend, *a.* pogajáven, pogajíven, pogodíven, pogódben.
Bedingt, *a.* pogójen, ugovóren.
Bedingung, *f.* pogòj, spogòj, *pogód*, *pogódek*, pogódba, *ugovór*.
Bedingungsweise, *ad.* pogódbeno, pod pogójem, pogójema.
Bedrängen, *v. a.* zatírati, tlačiti; nadlegováti, natólcováti; in bedrängten Umständen, v nadlógah, v nevólji.
Bedrängniß, *f.* nadlóga, nadlega, nadléžnost, nevólja, nevóljnost, stiska.
Bedrohen, *v. a.* groziti, protíti, pretiti; žugati.
Bedrohend, *a.* grozíven, protíven, pretíven; žugáven.
Bedrohlich, *a.* grozljív, pretljív, protljív. [odérati.
Bedrücken, *v. a.* zatírati, tlačiti,
Bedrückend, *a.* zatiráven, tlačíven.
Bedrücker, *m.* zatirávec, tlačitelj, odèrtnik.
Bedrückerei, *f.* odertníja. [jíti.
Bedüngen, *v. a.* pognojíti, ogno-
Bedünken, *v. n.* zdeti se, zazdévati se, dozdévati se; domnévati se.
Bedünken, *n.* zdetje, mnenje, dozdév, zazdév, dozdévek.
Bedürfen, *v. n.* trĕbováti, potrĕbováti; ich bedarf, meni je trĕba.
Bedürfniß, *n.* potrĕba, potrĕbnost, potrĕbšina, potrĕbóča.
Bedürftig, *a.* vbog, vbožen, boren, siromáški; potrĕben.
Bedürftigkeit, *f.* vbožtvo, sirmáštvo, sila; potrĕbnost.
Beehren, *v. a.* počastíti, občastíti.
Beeiden, **Beeidigen**, *v. a.* zapriséči, s priségo potérditi.
Beeidet, *a.* zapriséžen, priséžen.
Beeidete, *m.* priséžnik, porótnik.

Beeidigung, *f.* priséga, zapriséga, zapriséžba.
Beeifern, sich, *r. r.* prizadéti si, prizadjáti si, nastójati, poprezváti.
Beeiferung, *f.* prizadétje, prizadjánje, prizadévanje, skerb, nastójanje.
Beeilen, sich, *v. r.* nagliti, nagliti se, ponágliti se, pohítriti se, požúriti se, pospéšiti se.
Beeinträchtigen, *v. a.* Jemanden —, škodvati od. vskratiti komu, prikrájšati kogar.
Beeinträchtigend, *a.* škoden, škodváven. [krivíca.
Beeinträchtigung, *f.* škoda, kvár; Beenden, Beendigen, *v. a.* končáti, dokončáti, skončáti, sveršiti, dovèršiti; dognáti.
Beendigung, *f.* končánje, dokončánje, sveršátek. [vati.
Beengen, *v. a.* stisniti, stiská-
Beerben, *v. a.* einen —, podélšati po komu.
Beerdigen, *v. a.* pokopáti, zakopáti, pokopávati; zahrániti.
Beerdigung, *f.* pokóp, pogrèb.
Beerdigungsmahl, *n.* pogrébšina.
Beere, *f.* jagoda; zerno; —lein, *n.* jagódica, jagodičica, jagodíčka.
Beerwein, *m.* samotók.
Beet, *n.* gred, greda, leha; (auf Aeckern) ogon, ogónek.
Beetweise, *ad.* po gredah.
Befahren, *v. a.* obvóziti; povóziti; einen Weg —, voziti se od. peljáti se po cesti; einen Schacht —, spustíti se v rudnik.
Befallen, *v. a.* (von Krankheiten) napásti, popásti, obiti; von Schrecken —, prestrášen, preplášen, poplášen.
Befassen, sich, *v. r.* pečáti se, pučáti se; zabávljati se.
Befangen, *v. a.* napásti, popásti; — werden, osúpniti; er ist mit darin —, to se tudi njega vtiče, tudi on je v tim zapléten.
Befehden, s. Bekriegen.
Befehl, *m.* povélje, zapóved; vkáz, zavkáz; (Obergewalt) oblást, vlast, zapovedníštvo; (Commando) vodstvo, vojvódstvo, vodítva.
Befehlen, *v. a.* zapovédati, zapovedováti, veléti, velévati, vkázati; (auftragen) naróčiti, reči; gospodováti; Gott befohlen, z bogom, bog z vami, bog s tabój. [Gebieterisch.
Befehlerisch, Befehlshaberisch, s.
Befehligen, *v. a.* zapovédati, zapovedávati.
Befehlshaber, *m.* zapovedník, velítelj, vodja, vojvoda; vojskovod, vojskovodítelj.
Befehlswort, *n.* zapóved, povélje, vkáz. [fig. popráviti.
Befeilen, *v. a.* opíliti, popíliti;
Befestigen, *v. a.* vterditi, vèverstiti, vkoréniti.
Befestigung, *f.* vterdenje, vterdítva; (Festung) terdnjáva.
Befeuchten, *v. a.* ovlážiti, povlážiti, namóčiti, pomókriti.
Befeuchtung, *f.* ovlažítva, namočítva, namoka.
Befiedern, *v. a.* opérjiti, naperésiti.
Befinden, *v. a.* najti; für gut —,

za dobro spoznáti od. priznáti; sich —, v. r. počútiti se, iméti se, znajti se.
Befinden, n. počútje; zdravje; stanje, okólnost; nach — der Sachen, poleg okólnostih.
Befindlich, a. znajdljív; pritómen. [plétati.
Beflechten, v. a. oplésti, po-
Beflecken, v. a. oskrúniti, ognúsiti, onečéditi, omadežváti, pogerdíti; mit Blut —, okerváviti, okervávljati.
Befleckung, f. oskrúnba, ognúšenje, omadežvánje; okervavítva.
Befleißen, sich, v. r. prižadjáti si, prizadéti si, prizadévati si, skerbéti.
Beflissen, a. skerbljív, prizadetljív, marljív.
Beflissenheit, f. prizadétje, prizadévanje, skerbljívost, marljívost.
Beflissentlich, s. Beflissen.
Beflügeln, v. a. operútiti; fig. pospéšiti, ponágliti.
Beflügelt, a. perútast, krilát; fig. uren, nagel, pospéšen, berzen.
Befolgen, v. a. storíti, poslúšati, izpólniti, naslědováti, posnémati.
Beförderlich, a. pospešljív, pospéšen, hasovíten, pripomogljív.
Befördern, v. a. pospéšiti, podpomágati, podpírati; einen zu einem Amte —, pripomóči *od. pripomág*ati komur do *česar, povíšati* kogar; Waaren —, *naprej spr*aviti, dalj spravljati oder naprej pošílja robo.
Beförderung, f. pospéšenje, pod pomáganje, podpiranje; pri pomóč; pošiljanje, razpoši janje. [magilo, pospešil
Beförderungsmittel, n. podpc
Befrachten, v. a. obtovóriti, ob lóžiti.
Befragen, v. a. poprášati, pc prašováti, razprašováti, ra pitávati; sich bei einem —, s kom posvetováti.
Befreien, v. a. osvobóditi, osl bóditi, odrěšiti, rěšiti, opr stiti, otéti, spasiti.
Befreier, m. odrěšeník, rěšítel osvobodník, spasítelj.
Befreite, m. rěšenc, svoboc nják, prosták.
Befreiung, f. odrěšítva, osv bódenje, otétje, spasenje,
Befremden, v. n. začúditi se, ču diti se, zavzeti se, čudno zdeti.
Befremdend, a. čudovíten, ču den, neobíčen.
Befressen, v. a. ogrísti, oglod ti, objésti.
Befreunden, v. a. sprijátlit združiti, pobrátiti.
Befreundeter, m. roják, prija telj; drúg; pobratím.
Befreundung, f. prijatélstvo; pc bratímstvo.
Befriedigen, v. a. zadovóljit zadóstiti; vmiriti, vspokójit potoláziti; (erfüllen) izpólnit
Befriedigend, a. zadovoljív, za dostljív, potolažíven, tol živen.
Befruchten, v. a. oplóditi, or

dovítiti, zaroditi, zaplóditi; vbréjati, obreméniti.
Befruchtet, *a.* vbrejan.
Befruchtung, *f.* oplódba, zaródba; vbrejanje, orodovítje.
Befruchtungsſame, *m.* rodovitno seme, rodovíten prah.
Befugen, *v. a.* povlástiti, poobláſtiti; dopustiti.
Befugniß, *f.* pooblást, pooblástenje, pravíca, dopušénje, dopústek.
Befugt, *a.* povlásten, pooblásten.
Befugter, *m.* povlástnik, pooblástenec.
Befühlen, *v. a.* potípati, potipávati, pohlátati, pošlátati.
Befürchten, *v. a.* bati se, plašiti se, v strahu biti, strašití se.
Befızen, *v. a.* krecati.
Begaben, *v. a.* obdaríti, obdarováti. |ljen, oskèrbljen.
Begabt, *a.* obdorován, prevídBegaffen, *v. a.* pozijáti, obzijáti, polúkati.
Begaffer, *m.* zijálo.
Begängniß, ſ. Leichenbegängniß.
Begatten, ſich, *v. r.* spojati se; omóžiti se, možiti se; oženiti se, ženiti se.
Begattung, *f.* spoj; možítva; ženitva.
Begattungstrieb, *m.* spojatljivost.
Begeben, ſich, *v. r.* podáti se, podájati se, spraviti se, spravljati se, odíti, odhájati; (ereignen) dogoditi se, prigoditi se, primèriti se, pripásti, pripéčti se; einer Sache —, se odréči česar, *opustiti kar.*
Begebenheit, *f. zgoda, zgodba,* dogódba, prigódba, dogadjáj. |lej, slučáj.
Begebniß, *n.* dogódek. primèrBegegnen, *v. n.* einem —, koga sreèati od. sreèávati, namèriti se s kom; (ſich ereignen) primèriti se, nakljúèiti se.
Begegniß, *n.* primèrlej, naklúèba, naklúčenje, sluèáj.
Begehen, *v. a.* obíti, obhoditi; (Feſt) praznováti, obhájati, posveèováti, svetkováti, slaviti; (ausüben) dopernésti, dopernášati, storíti, vèiniti; Fehler —, grèšíti, zagrèšiti se, zajti, zablóditi.
Begehr, *m.* želja, zahtév.
Begehren, *v. a.* želéti, poželéti, hotéti, zahtévati; terjati; ein Mädchen zur Ehe —, prosíti od. snubiti déklico.
Begehren, *n.* želja, poželénje, zahtévanje; terjanje; snublenje, snubítva. |ven.
Begehrend, *a.* pohóten, zahtéBegehrlich, *a.* poželjív, pohotljív, zahtevljív, želéèen.
Begehrlichkeit, *f.* poželjívost, pohotljívost, zahtevljívost, želéčnost.
Begeifern, *v. a.* oslíniti, zaslíniti; fig. začèrniti, poèèrniti.
Begeiſtern, *v. a.* nadúšiti, nadušováti; podbudíti, osèrčiti.
Begeiſternd, *a.* nadušíven, podbudíven. |iskrén.
Begeiſtert, *a.* nadúšen, plamtéč, Begeiſterung, *f.* nadúšenje, nadúšnost, iskrénost, plamtéčnost.
Begier, Begierde, ſ. Begehr, Begehren.

Begierig, *a*. želјen, poželјen, pohóten, pohlépen.
Begierlichkeit, *f*. poželjívost, pohót, pohlépa, pohótnost, pohlépnost.
Begießen, *v. a*. políti, polívati; poškropíti, škropíti.
Beginn, *m*. počétek, začétek, počétje, začétje.
Beginnen, *v. a*. počéti, začéti, počénjati, začénjati.
Begipsen, *v. a*. posádriti, potrésti s škajólo.
Beglaubigen, *v. a*. potèrditi, potvèrditi, posvedóčiti, spričati. [svedóčba, spričba.
Beglaubigung, *f*. potèrdba, po-
Beglaubigungsschein, *m*. spríček.
Begleiten, *v. a*. spremiti, spremljati, sprevóditi.
Begleiter, *m*. spremljávec; drug, družban, sodrúg, pajdaš; — in, *f*. spremljávka, drugaríca.
Begleitung, *f*. družtvo, sprevód.
Beglücken, *v. a*. vsrečiti, osréčiti, osrečováti, posréčiti; blagoslóviti. [číven.
Beglückend, *a*. osrečíven, posre-
Beglückt, *a*. srečen, osréčen, posréčen, blagoslóvljen.
Beglückung, *f*. osréčba, sreča; blagoslóvlenje.
Begnadigen, *v. a*. pomilóstiti, prizanésti, milost skazati; (das Leben schenken) živlénje ohrániti.
Begnädigend, *a*. prizanesljív, prizanesíven, pomilostíven.
Begnadigung, *f*. pomilóstenje, *prizanésba*, *prizanášba*, milost.

Begnügen, sich, *v. r*. zadovoljiti se, zadovóljen biti.
Begnügsam, s. Genügsam.
Begnügsamkeit, s. Genügsamkeit.
Begraben, *v. a*. pokopáti, zakópáti, pogrébsti.
Begräbniß, *f*. pokòp, pogreb.
Begräbnißfeier, *f*. pogrébšina.
Begräbnißgebühr, *f* pogrebnína.
Begräbnißgruft, *f*. grobnica, raka. [grobiše.
Begräbnißplatz, *m*. pokopališe,
Begränzen, *v a*. oméjiti, razmejiti, postáviti mejnike, omedjášiti, ograníčiti.
Begränzung, *f*. meja, oméja, razméja, ograníčenje, oméjenje. [*r*. obrásti, zarásti.
Begrasen, *v. a*. popásti; — *v*.
Begraut, *a*. ser, séd.
Begreifen, *v. a*. prijéti, poprijéti, poprijémati, ošlátati, otípati; (in sich fassen) zapopásti, zapopádati, zadèržati, zadéržávati, obséči, obségati, iméti; (einsehen) razúmiti, zastópiti, zapopásti.
Begreiflich, *a*. razumljív, zastopljív; zapopadljív.
Begriff, *m*. (Umfang) obség, obséžek okoliše, okróg; (Inbegriff) zapopádek, zaderžáj; (Idee) misel, mišlénka, umisel; im — sein, hotéti, pripravljati se; von etwas einen — haben, razúmiti kar, znanje od. vednost od česar iméti.
Begründen, *v a*. vtemeljiti, uvésti, ustanóviti; (erweisen) dokázati, spríčati. [čitni
Begründer, *m*. vtemeljitelj v

Begrüßen, v. a. pozdráviti, pozdrávljati, pozdravljováti.
Begrüßung, f. pozdráv, pozdrávljenje.
Begucken, v. a. spreglédati, ogledováti.
Begünstigen, v. a. pomágati, pripomagováti; brániti, štititi, prijázen od. priklónjen biti.
Begünstiger, m. pomagávec, branítelj.
Begünstigen, Begünstigung, f. pomáganje, pomóč, pripomóč, obrána, zaštita.
Begürten, v. a. opásati, prepásati.
Begütern, v. a. obdáriti, obdrováti.
Begütert, a. premóžen, zmožen, bogat.
Begütigen, s. Besänftigen.
Behaaren, sich, v. r. zarásti, okosmátiti se.
Behaart, a. kosmát, lasát, obrášen, zarášen.
Behacken, v. a. obsekati, obsekováti; otesáti; (die Erde) okopáti.
Behaftet, a. mit etwas —, poln, podvèržen; mit dem Fieber — sein, merzlico iméti.
Behageln, v a. pobíti, potólči.
Behagen, v. n. ljubiti, dopásti, po volji biti, prikúpiti se, dobro djati, prjétno od. ljubo biti.
Behagen, n. prijétnost, ljubost, radost.
Behaglich, a. prijéten, prijetljív, vgoden, povóljen, sladek.
Behaglichkeit, f. prijétnost, vgodnost, povóljnost, sladkóst.
Behaltbar, a. zapomnjív, pomnjív.
Behaltbarkeit, f. zapomnjívost, pomnjívost.
Behalten, v. a. obdèržati. obderžávati; ohrániti; die Oberhand —, nadvládati, obvládati, predobíti; fig. etwas bei sich —, molčati, pri sebi obdèržati; im Gedächtnisse —, zapómniti, pomniti, ne pozábiti.
Behälter, m. —niß, n. shranba, shrana, omár, škrinja, shraníše, hraníše.
Behaltsam, a. zapomnjíven, pomnjíven, pomen.
Behämmern, v. a. poklepáti, oklepáti, oklepováti, klepáti.
Behandeln, v. a. obdělati, obdělováti; jemanden —, obhájati, postópati, ravnáti, od. dělati s kom, obnášati se od. zaderžávati se proti komu; eine Materie —, pisati, pisáriti od. govoríti, pogovárjati se o čem; ärztlich —, lečiti, zdraviti, zdraviláriti; (eine Waare) za céno se pogodíti, kúp skleníti od. storíti.
Behändigen, s. Einhändigen.
Behandlung, f. obdělávanje; obhájanje, ravnánje, postópanje; pisarenje, pogovárjanje; lečenje, zdrávlenje, zdravilárenje.
Behänge, n. obvesílo, zagernílo, zagrinjálo.
Behangen, a. obvéšen, zagérnjen; okínčan.
Behängen, v. a. obvésti, navésiti, obvéšati, zagerníti, zagrínjati; (ausschmücken) okínčati.
Behängt, s. Behangen.
Beharnischen, v. a. oklópiti.

ſen) pripisati, koga česar dolžiti od. kriviti; (beipflichten) prav dati, s komur ene misli biti.
Beileid, *n*. pomilovánje.
Beileids=, *a*. pomilovávni.
Beiliegen, *v. n*. prilóžen, dodán, blizo biti.
Beiliegend, *a*. prilóžen, dodán, pridján, priklóplen, priběšen.
Beimeſſen, *v. a*. pripísati, pripisováti, priměriti od. priměrjati komur kar.
Beimiſchen, *v. a*. priměšati, podměšati, medměšati.
Beimiſchung, *f*. priměšanje; priměšanica.
Bein, *n*. (Knochen) kost; (ein großer Knochen) kostnjáča; (Schienbein) nožna cev, golén, goléno, golájno, pišála; (Fuß) noga.
Beinahe, *ad*. skoraj, skorej, skor; malo da ne.
Beiname, *m*. priime, perímek, primek.
Beinbruch, *m*. prelòm kostí, kostilòm.
Beinchen, *n*. kośíca, koščíca.
Beindürre, *a*. suh kot kost.
Beinfraß, *m*. bramórka.
Beineben, Beinebenſt, Beinebſt, *ad*. zraven, zravno, poleg, kre, niz.
Beinern, *a*. kostén, od kostí.
Beinfraß, *m*. gnjila kost, gnjilina v kosti.
Beingerippe, *n*. kostják, okóstnica, rebrovje, hrodje.
Beinhart, *a*. terd kot kost.
Beinhaus, *n*. kostnják, kostnica, *kostúrnica*.
Beinicht, *Beinig*, *a*. kostnàt, *kosténast*, kostovít, kostóben.
Beinkleider, *pl*. hlače.
Beinlos, *a*. bez kostí.
Beinmark, *n*. mozeg.
Beiordnen, *v. a*. pridáti, dodáti.
Beipflichten, *v. a*. privóliti, odóbriti; in etwas' —, v čem jedne misli biti.
Beirath, *m*. sovèt, svèt.
Beiräthig, *a*. einem — ſein, komu svetováti, svèt dajáti.
Beiſammen, *ad*. vkup, vkupej, skup, skupej, zajédno.
Beiſatz, *m*. dodátek, pristávek, primétek, dostávek.
Beiſchaffen, ſ. Anſchaffen.
Beiſchießen, *v. a*. privréči, prilóžiti, pridáti.
Beiſchlaf, *m*. spoj. prispávanje, prilég, jeb.
Beiſchläfer, *m*. priležník, jebávec; —in, *f*. spavalíca, spavančíca, spanjačíca, jebaníca.
Beiſchlag, *m*. ponaréjen denár.
Beiſchließen, *v. a*. pridáti, dodáti, prilóžiti, priklópiti; (zuſchließen) zapréti, zakléniti.
Beiſchluß, ſ. Beilage.
Beiſchreiben, *v. a*. pripísati; zraven napísati.
Beiſchrift, *f*. pripis; opázka.
Beiſein, *n*. nazóčnost, pritómnost, pričijóčnost; im —, vpričo, nazóči.
Beiſeit, Beiſeits, *ad*. posébej, na samim, posámesno, od strani; — ſetzen, *v. a*. odstáviti, odstrániti.
Beiſeitſetzung, *f*. odstávba, odstávlenje, odstránenje.
Beiſetzen, *v. a*. pristáviti, prilóžiti; eine Leiche —, pokr

páti od. pogrébsti merlíča; (die Segel) razpéti, napéti.
Beisetzung, *f*. pristávlenje, priložénje; pokòp, pogrèb.
Beisichtig, s. Kurzsichtig.
Beisitz, *m*. prisédba.
Beisitzen, *v. n*. prisedovati, sedéti poleg česar.
Beisitzer, *m*. prisédnik.
Beisitzeramt, *n*. prisedníštvo, prisedníja.
Beispiel, *n*. priměr, priměra, priměrlej, izgléd, razgléd, priklád.
Beispiellos, *a*. bezpriměrn, neprikláden, nečúven.
Beispiellosigkeit, *f*. bezpriměrnost.
Beispielweise, *ad*. na priměr.
Beispringen, *v. n*. priskóčiti, doskóčiti, pritéči, pripomágati, pripomóči.
Beistand, *m*. pomóč, podpomóč; (die beistehende Person) pomočník, pomagáč; (bei der Trauung) kúm, starašína; der rechtliche —, zagovorník, zagovarjávec, pravdosrědník.
Beistandsgelder, *pl*. pomoč v dnarjih.
Beistehen, *v. n*. pomágati, pomóči, podpomágati, v pomóč biti; so wahr mir Gott beistehe! pri moji duši.
Beisteher, *m*. pomočník, pomagáč; —in, *f*. pomočníca, pomagávka.
Beisteuer, *f*. pomóč, pripomóč; miločna, milodár; prispévek.
Beisteuern, *v. a*. v dnarjih pomágati od. pomágovati; *prispéti, napomágati.*
Beistimmen, *v. n*. privóliti, podóbriti; s kom ene misli bíti.
Beistrich, *m*. protec, vejica, rez, prenéhlej.
Beißen, *v. a*. gristi, vgristi, ugrísti, vgrizniti; vjesti, vjedati, zajédati; (von Fliegen, Schlangen) pičiti, pikniti, pikati; (jucken) skleti, serbéti, ščeméti, čmeti; (vom Gewissen) jesti, peči, mučiti, gristi; die Zähne zusammen —, stisniti zobé; sich —, *v. r*. gristi se, klati se, pekati se, pikatí se, svajati se.
Beißend, *a*. bodljív, zbodljív, zbadljív; sklíjóč, skeléč.
Beißig, *a*. grizljív, vgrizljív; (zänkisch) svajljív.
Beißkorb, s. Maulkorb.
Beißzahn, *m*. prednji zób.
Beißzange, *f*. kleše, kleščè.
Beitisch, *m*. miza posébna.
Beitrag, *m*. prinések, donések, dohódek, pripomóček, prispévek, nadávek.
Beitragen, *v. a*. prinésti, prinášati, donésti, pripomóči, prispéti, prilóžití, privréči, nadáti.
Beitreiben, *v. a*. (Steuern) pobíratí, pobráti; prignáti, prigánjati.
Beitreten, *v. n*. pristópiti, dostópiti.
Beitritt, *m*. pristóp, dostóp.
Beiwache, *f*. straža posébna.
Beiwagen, *m*. vóz posébni.
Beiwerk, s. Nebenwerk.
Beiwohnen, *v. n*. stanováti od. prebívati pri komu; einer Sache —, bíti pri čem; einem

Weibe —, pri ženi spati od. ležáti. [log, prilást.

Beiwort, n. ime pridávno, pri-

Beizählen, v a. prištéti, prištévati.

Beize, f. (die Falkenjagd) lov na sokóle; (im Wasser) močénje, namákanje; — der Gärber, stroj; (die Beizmaterie) peza, omáka; — der Kupferstecher, vjedka.

Beizeiten, ad. zgodéj, rano, zaranega, začása, časno. [ti.

Beizen, a. a. lovíti sokóle, peza-

Beizimmer, f. Nebenzimmer.

Bejahen, v. a. pritèrditi, potèrditi, terditi. [terdiven.

Bejahend, a. priterdljiven, po-

Bejahrt, a. prilèten, ostarljiv, pri letih, ostarél, lètit.

Bejahrtheit, f. prilètnost, ostarélost, lètitost.

Bejammern, v. a. obtožováti, obžalováti, oplakováti, jadikováti.

Bejammernswerth, a. jaden, žalovanja vrèden.

Bekämpfen, v. a. premágati, nadvládati; (im Kampfe begriffen sein) bíti se, boriti se, vojskováti se, tolči se, od. harvati se s kom.

Bekannt, a. poznán, znan, poznát; sich mit einem — machen, spoznáti se od. upoznáti se s kóm; einem etwas — machen, komu kar na znanje dati, koga o čem sozná-niti. [znanka.

Bekannte, m. znanec; — f.

...ntheit, f. poznátost, po-

Bekanntlich, a. kakor je znano.

Bekanntmachen, v. a. razglasíti, na znanje dati, naoglásiti, objáviti, razznániti. znániti,

Bekanntmachung, f. razglás, oglás, naznanilo.

Bekanntschaft, f. znanje, znanstvo; (die Personen, die man kennt) znanci.

Bekannt sein, v. n. slovéti.

Bekannt werden, v. n. razglasíti se, med ljúd priti.

Bekehren, v. a. spreoberníti, spreobráčati, preobráčati.

Bekehrung, f. spreobernítva; spreobráčanje.

Bekennen, v. a. izpovédati, obstáti; (im biblischen Sinne) oznanováti, spoznávati, spoznáti; sich — v. r. spoznáti se. [znovávec.

Bekenner, m. spoznávec, spo-

Bekenntniß, n. spoznánje, izpóved, izpovèst.

Beklagen, v. a. obžalováti, žaliti, žalováti se; sich —, v. r. pritóžiti se, potóžiti, potóžiti se, tožiti se.

Beklagenswürdig, a. jaden, nevoljen, obžalovánja vrèden.

Beklagung, f. tožba, pritóžba, potóžba; žaljenje, obžalovánje.

Beklatschen, v. a. (verläumden) ogovárjati, osírati, oščaljati, černiti, počèrniti; (etwas klatschen) blebetáti, petáti, kvasáti; (zur Beifallbezeugung) pleskati komu

Beklauben, v. a. obráti, ráti.

Bekleben, v. a. oblèpiti.

Bekleiden, *v. a.* oblěči, obláčiti; Wände —, pokríti, povlěči zidóve; ein Amt —, oprávljati urádne opravíla, uradováti; einen mit einem Amte —, komur službo dati.
Bekleidung, *f.* oblačílo, oblěka; obláčenje; uradovánje.
Beklemmen, *f.* Beängstigen.
Beklommen, *a.* vznemírjen, v stiskah.
Bekommen, *v. a.* dobíti, zadobíti, dobívati, sprejéti, dosěči: er bekommt Zähne, zobje mu rasejo; Risse —, popokati, popóknıti; eine Krankheit —, preboléti, zboléti, oboléti; ein Kind —, roditi; (gut oder schlecht) vdati se, djati, prilěči se, biti v dobro alj hudo.
Beköstigen, *v. a.* živíti, preživiti, komur živež dati, rediti, hraniti.
Bekräftigen, *v. a.* potvèrditi, potèrditi; okrépiti, pokrepiti, okrépčati, pokrépčati.
Bekräftigend, *a.* poterdíven, potverdíven.
Bekränzen, *v. a.* věnčati, ověnčati.
Bekratzen, *v. a.* popráskati, opráskati, oprásniti.
Bekreisen, *v a.* okróžiti.
Bekreuzen, *v. a.* prekrížati, pokrížati, okrížati; sich —, *v. r.* prekrížati se.
Bekriechen, *v. n.* lesti, laziti, plaziti (po čem), oblaziti.
Bekriegen, *v. a.* einen —, vojskováti se, od. bojováti se s kóm.
Bekritteln, *v. a.* pretrésti, pretresováti, pretrésati.
Bekrönen, *v. a.* okrónati, kronati.
Bekümmern, *v. a.* žaliti, žalostiti, mučiti; sich —, *v. r.* skerbéti se, skerb iméti, mar biti; über etwas —, žalováti, tugováti, žalostiti se.
Bekümmerniß, *f.* briga, skerb; tuga, žalost, nevólja.
Bekümmert, *a.* brižen, skerben, poskèrben, skerbljív, marljív; tužen, žalosten.
Beküssen, *v. a.* poljúbiti, izljúbiti, izcělováti.
Belächeln, *v. a.* etwas —, posměhávati se čemu.
Belachbar, *a.* směšen,
Belachen, *v. a.* zasměhováti, směјáti se čemu, rugati se komur. [lha vrěden.
Belachenswerth, *a.* směšen, smě-
Belachung, *f.* zasměhovánje, porúga.
Beladen, *v. a.* oblóžiti, oblágati, otovóriti, nahásati.
Beladung, *f.* tovor, naklád.
Belagerer, *m.* obsédnik, obsedovávec.
Belagern, *v. a.* obsésti, obsedováti, obsedati, oblěči; einen —, kogar natvézati, komur mira ne dati.
Belagerte, *m.* obsédenc, obsedjenik.
Belagerung, *f.* obséda, obsédba, obsedovánje, obséja, obséd.
Belagerungs=, *a.* obsédni.
Belagerungsgeschütz, *n.* veliki od. obsédni topóvi.

Belagerungskunst, *f*. obsedníštvo.
Belagerungswerke, *pl*. obsédne zabráne. [tost.
Belang, *m*. važnost, znamení-
Belangen, *v. n*. (betreffen) tikati se, tikati, vtikati, obtikati se, dotikati se, zadéti, zadévati; (gerichtlich) tožiti, obtóziti, zatóžiti.
Belangend, *a*. gledé, v obzíru.
Belangung, *f*. tožba, obtóžba, obtóženje.
Belasten, s. Beladen.
Belästigen, *v. a*. nagájati, nadlégovati, nadlégati, ponadléžiti, nadléžovati, nadlego dělati, obtvézati, obtvezováti, dražiti.
Belästigend, *a*. nadléžen, draživen, nagajáven.
Belästigung, *f*. nadléga, nadlegovánje, draženje, nagájanje.
Belauben, *v. a*. pokríti z listjem, sich —, *v. r*. zalistávati se, zalistiti se, listati, oblepéniti se, opèrjiti se, perjiti se.
Belaubt, *a*. listnàt, listovít, lepenàt.
Belauern, *v. a*. zalezávati, oblezováti, prežati (na kogar) poslušávati.
Belauf, *m*. znesek, vkupnína.
Belaufen, sich, *v. r*. (auf eine gewisse Summe sich erstrecken) znesti, iznesti, dotéči se, činiti; (von Thieren) izpójati se, izgóniti se, izjáhati se.
Belauschen, s. Belauern.
Beleben, *v. a*. požíviti, oživiti, *oživljati*, razživiti, podbuditi; (einen Todten) oživiti oživljati.
Belebend, *a*. životvóren.
Belebt, *a*. živ, živéčen, živáhen, vesél; —heit, *f*. živost živéčnost, živáhnost, veselost.
Belecken, *v. a*. oblízati, oblizniti, oblizováti; ein beleckter Mensch, lizún, sladkún.
Beleg, *m*. dokázek, spriček svedóček; (Beilage) dokláda prilóga, dodátek.
Belegen, *v. a*. obložíti; pokríti (ein Pferd) pripustíti; m Schriften —, dokázati, spričati, posvedóčiti; einen m Strafe —, kazniti, kaznováti, pokárati.
Belehnen, *v. a*. v posod od. vžitek dati.
Belehren, *v. a*. podučíti, podučávati.
Belehrend, *a*. podučíven, podúčen, naúčen, podnaúčen
Belehrung, *f*. podúk, podučénje, navk, podúčba.
Beleibt, *a*. tolst, debèl, živóten, tělnat; —heit, *f*. debelost, živótnost.
Beleidigen, *v. a*. žaliti, razžáliti, razžalováti, razgnjévit zazljútiti, razjéziti.
Beleidigend, *a*. žalíven, žaljív razžaljív.
Beleidiger, *m*. žalnik, razžálnik —in, *f*. žalnica, razžálnica
Beleidigte, *m*. razžáljenc.
Beleidigung, *f*. žala, razžala žalenje, razžalítva.
Beleihen, s. Belehnen.
Belesen, a. bukvah zvéden.

Belesen, *v. a.* obráti, obírati, otrébiti.
Beleuchten, *v. a.* razsvětliti, razsvětlováti, osvětiti, razsvětiti; razjásniti.
Beleuchtung, *f.* svěčáva; razsvětlenje; razjásnenje.
Belfern, *v. n.* bevkati, lajati, hripati; pikati se.
Belieben, *v. n.* poljúbiti se, zljúbiti se, dopásti, hotéti se.
Belieben, *n.* volja, dopádenje, želja, vgodnost.
Beliebig, *a.* vgoden, poljúben; — viel, po volji, kakor se ljubi.
Beliebt, *a.* ljubljen, ljub, prijéten; —heit, *f.* ljubljenost, prijétnost.
Belladonna, *f.* vovčja od. pasja jagoda.
Bellen, *v. n.* lajati; zu — anfangen, zalájati.
Belletrist, *m.* lěposlóvec.
Belletristisch, *a.* lěposlóven.
Belletristik, *f.* lěposlóvje, lěposlovstvo.
Beloben, *v. a.* pohváliti, hvaliti.
Belobung, *f.* pohvála, hvala.
Belobungs-, *a.* pohválni.
Belobungsschreiben, *n.* pohválnica, pohválno pismo.
Belohnen, *v. a.* obdaríti, obdarováti, nadaríti, platiti, naplátiti, poměžditi.
Belohnung, *f.* dar, darílo, obdarílo, nadarílo, plača, plačilo.
Belügen, *v. a.* nalagáti, zlagati se (komur).
Belustigen, *v. a.* razveselíti, razveselováti, obveselíti, veselíti, kratkočasováti, *zabaviti*.
Belustigend, *a.* veseln, kratkočásen, zabaven.
Bemächtigen, sich, *v. r.* osvójiti si, prisvójiti si, prilástiti si, prioblástiti si.
Bemackeln, s. Besudeln.
Bemalen, *v. a.* popéngati, poobráziti, pomálati.
Bemannen, *v. a.* oróžiti, oróžati, oboróžati.
Bemänteln, *v. a.* zakríti, zakrívati, pokríti, prikríti.
Bemasten, *v. a.* ojambóriti, jamboro postáviti.
Bemauern, *v. a.* obzídati, zazídati.
Bemausen, *v. a.* pográbiti, zagrábiti, pobásati, pozmíkati.
Bemeistern, *v. a.* vžugati, predobíti, vsiliti, nadvládati, premágati; sich, *v. r.* osvójiti si, prilástiti si; nadvládati se, vzderžati se.
Bemengen, sich, *v. r.* mit etwas —, měšati se v kar, vtikati se v kar.
Bemerkbar, *a.* znamenít, poznát, slaven.
Bemerken, *v. a.* zapáziti, opáziti, zaglédati, ovánčati, občútiti; (mit kurzen Worten erwähnen) opoměniti, opomínjati, oměniti.
Bemerkung, *f.* opómba, opomín, opoměnek; opázka, pazka, dostávek.
Bemitleiden, *v. a.* pomílovati, obóžovati, obžalováti, vsmilenje iméti, omilováti.
Bemittelt, *a.* premóžen, zmožen, bogàt.
Bemoost, *a.* mahovit, zarášen od. obrášen z mehovjem.

Bemühen, v. a. truditi, potrúditi; sich — v. r. truditi se, potrúditi se, pehati se, mučiti se, prizadéti si, prizadjáti si, prizadjévati si; sich um ein Amt —, iskáti službo.
Bemühen, n. prizadětek, prizadětje, opòr, vpeh.
Bemühung, f. trud, potrúd, trudba, prizadětev, prizaděva, prizaděvnost.
Bemüßigen, v. a. primórati, prisíliti, pripéti, prižúgati.
Benachbart, a. soséden, v soséščini, obližen.
Benachrichtigen, v. a. poróčiti, oznániti, naznániti, na znanje dati, objáviti, izvěstiti.
Benachrichtigung, f. poróčba, naznánba, na znanje danje, věst, naznanílo.
Benachrichtigungs-, a. poročívni, naznanívni.
Benachtheiligen, v. a. škodvati, v škodo biti, škoditi.
Benagen, v. a. oglodáti, ogrísti.
Benähen, v. a. obšíti, obšívati.
Benamen, v. a. imenováti, naimenováti, ime dati, nazváti.
Benarbt, a. pegast.
Benebeln, v. a. omráčiti; sich — v. r. opíti se, vpijániti se.
Benedeien, v a. blagoslávljati, blagoslóviti, slaviti, poveličováti, dičiti, hvaliti.
Benedictiner, m. benediktínar.
Benedictiner-, a. benediktínarski.
Benehmen, v. a. vzeti, odvzéti, odjémati; sich —, v. r. zadèržati se, zaderžávati se, obnésti se, obnášati se, ponášati se, ponosíti se, ravnáti.
Benehmen, n. zadèržanje, obnáša, ponáša, obnášanje, obnósa, obnòs.
Beneiden, v. a. zavíditi, zavídati, zaviden biti.
Beneidenswerth, a. zavidljív.
Beneider, m. zavídnik, zavídnež; — in, f. zavídnica.
Beneidung, f. zavíst, zavíd; zavídanje, zavístje.
Benennen, v. a. imenováti, poimenováti, ime dati, nazváti.
Benennung, f. ime, nazòv, nazív; imenovánje.
Benetzen, v. a. omóčiti, namočiti, omókriti, poškropíti, navlážiti, orosíti, obrosljáti, orosováti.
Bengel, m. (Knittel) cepec, porezávnik; (ein Grobian) capín, tarbàn, cepec, štorklež.
Bengelhaft, a. neotésan, zaróbljen. [(oréhe).
Bengeln, v. a. klatiti, cajsrati
Benippen, v. a. okúsiti.
Benöthigen, v. n. potrěbováti, trěba biti. [trěbóča.
Benöthigen, n. potrěbšina, po-
Benummern, v. a. obrójiti, števílke napísati.
Benutzen, Benützen, v. a. vživati, vživljati, pohasnováti, korístiti se; zu etwas —, porábiti za kar, pohásniti od. povžitkováti.
Beobachten, v. a. paziti, pazováti, opazováti, pozórovati, smatrati; (als Regeln) izpólniti, izpolnováti, deržati se česar, ravnáti po čem.
Beobachter, m. pazovávec, pazítelj, paznik.

Beobachtung, *f.* pazba, pazenje; izpolnovánje.

Beobachtungsort, *m.* pazovávnica.

Beordern, *v. a.* odréditi, vkazati, poveléti; einen wohin —, posláti kogar kam; ich bin beordert, imám zapóved.

Bepacken, *v. a.* nalóžiti, oblóžiti, otovóriti, otovárjati.

Bepanzern, *v. a.* oklópiti, obklópiti, obklépati.

Bepechen, *v. a.* nasmóliti, osmóliti.

Bepflanzen, *v. a.* nasaditi, nasájati.

Bepflastern, *v. a.* podlážiti.

Bepflügen, *v. a.* pooráti.

Bequem, *a.* vgoden, prikláden, ročen, priróčen, priličen; (faul) lěn, lěnjív.

Bequemen, *v. a.* prisposóbiti; sich — *v. r.* povóliti se, vdati se (čemu); ravnáti se (počem).

Bequemlich, s. Bequem.

Bequemlichkeit, *f.* vgodnost, prikládnost, ročnost, priličnost; lěnost, lěnôba.

Beranden, *v. a.* zaróbiti, obróbiti.

Berathen, *v. a.* svetvati, svetováti; sich — *v. a.* poměnkovati se, pogovárjati se (čez kar) věčati, posvětvati se.

Berathschlagen, s. Berathen.

Berathung, *f.* poménk, pomenkovánje, posvèt, posvetovánje, věčanje, pogovôr.

Berauben, *v. a.* obrópati, porópati, pokrásti, oplěniti, poróbiti.

Beräuchern, *v. a.* pokadíti, nakadíti.

Beraumen, *v. a.* odréditi.

Berauschen, *v. a.* opíti, prepíti, vpijániti; omámiti. [ljen.

Berauscht, *a.* piján, opít; omámljen.

Berechenbar, *a.* obračunljív, izračunljív.

Berechnen, *v. a.* obračúniti, izračuniti, preračúniti, prerájtati, zrajtati; fig. razsóditi, presóditi.

Berechnung, *f.* obračún, preračún, prerájt; fig. razsój, razsódba.

Berechtigen, *v. a.* povlástiti, pooblástiti, pravico dati od. poděliti, opravíčiti.

Berechtigt, *a.* povlástjen, pooblástjen, opravíčen.

Berechtigung, *f.* pooblást, pravo, oblást, opravíčenost.

Bereden, *v. a.* nagovoríti, nagovárjati, prigovárjati; etwas einem —, obrekováti kogar od. ogovárjati; sich — *v. r.* pogovoriti se, pogovárjati se, dogovoríti se, poměnkvati se, poměniti se.

Beredsam, Beredt, *a.* zgovóren, razgovóren, zgovorljív, beséden, rečít.

Beredsamkeit, *f.* zgovórnost, zgovorljivost, besědnost, rečítost.

Beredung, *f.* nagovór, nagovárjanje; pogovór, dogovór.

Beregnen, *v. a.* odežiti, zmočíti, omókriti.

Bereichern, *v. a.* obogátiti, bogátiti, oblagovítiti; sich — *v. r.* obogatéti, obogátiti se, oblagovítiti se.

Bereifen, *v. a* naobróčiti, obróče nabiti od. nabijati.

Bereisen, v. a. preíti, obíti, obhodíti.
Bereit, a. pripráven, priprávljen, gotóv, naréd; (willig) voljen, hoten.
Bereiten, v. a. pripráviti, priprávljati, prigotóviti, zgotóviti.
Bereiten, v. a. (ein Pferd) objáhati.
Bereits, ad. vže, uže, žé, júr, več.
Bereitschaft, f. priprávnost, gotóvost, nared; in — sein, gotov od. pripravljen biti; in — haben, gotóvo iméti.
Bereitung, f. pripráva, priprávljanje, priprávek.
Bereitwillig, a. pripráven, poslúžen, povóljen; — keit, f. poslúžnost, povóljnost, priprávnost.
Bereuen, v. a. skesáti se, kesáti se, obžalováti, žalováti se.
Bereuung, f. skesánje, kés.
Berg, m. gora; (Anhöhe) berdo; (Alpe) planína.
Berg-, a. gorni, gorski.
Bergab, ad. nizgóre, nazdòl, z gore, pod sé.
Bergader, f. rudna žila.
Bergakademie, f. rudársko učilišče.
Bergälteste, m. rudárski starešína od. staróśta.
Bergamottenbirn, f. bergamótnica.
Bergamt, n. rudársko glavárstvo.
Bergan, Bergauf, ad. v brĕg, nazgòr, v reber, med sé.
Bergarbeiter, s. Bergknappe.
Bergart, f. ruda; freundliche —, ruda bogáta.
Bergbarte, f. rudárska sekirica.
Bergbau, m. rudaríja, rudárstvo, rudstvo, rudokópje; gorníja — treiben, rudováti, rudáriti.
Bergbaukunst, f. rudaroslóvje rudárstvo; goroslóvje.
Bergbeamte, m. rudárski vradnik
Bergbeschreibung, f. goropísje.
Bergbewohner, m. gorán, gorjánc, gorénc, gorák, slemár — in, f. goránka, gorěnka.
Bergen, v. a. ohrániti, spasiti (verbergen) zakrívati, zakríti
Bergeule, f. ušáta sova.
Bergfestung, f. tverdjnáva na gori, gradič.
Bergfink, m. gorska zeba, osatíca
Berggang, m. rudna žila.
Berggebrauch, m. gorjánska navada.
Berggegend, f. ogórje, gornat okolíca, pogórje.
Berggericht, n. rudárska sodnija; gornaríja.
Berggewächs, n. planínska rastljína
Berggipfel, m. goličáva, verh, kopica.
Berggrube, f. predeh.
Bergharz, n. gorska smola.
Berghauptmann, m. rudárski nadstójnik; — schaft, f. rudársko nadstojníštvo.
Berghöhle, f. gorska pečína, luknja, pást.
Bergicht, Bergig, a. gornàt, goràt, gorovíten, brĕgovít, berdovít, berdást.
Bergknappe, m. rudár, rudokóp, rudnár.
Berglampe, f. jamníšarça, lešèrba.
Bergmann, s. Bergknappe.
Bergmännchen, n. škrat, škratelj
Bergmännisch, a. rudárski; gorski.
Bergmannswesen, s. Bergwesen.

Bergrath, m. rudárski svetovávec.
Bergrecht, n. rudársko pravo.
Bergrücken, m. sleme; ein langer —, gorovje.
Bergschlucht, f. klanec, špilja.
Bergspitze, f. verhol.
Bergsturz, m. pláz, plazóvje.
Bergthal, n. medgórje.
Berguntet, f. Bergab.
Bergverständige, m. rudoznanec.
Bergvolk, n. goráni, gorjánci.
Bergwerk, n. ruda, rudaríja, rudarníja; rudnik.
Bergwesen, n. rudárstvo, rudaríja, rudokópje.
Bergwissenschaft, f. rudoslóvje, rudoslóvstvo.
Bergzinn, m. čisti kosítar.
Bericht, m. poročílo, glás, naznanílo, izvěstóvanje, věst; — erstatten, f. Berichten.
Berichten, v. a. poróčiti, poróčati, naznániti, na znanje dati, izvěstiti, objáviti, izvěstóvati.
Berichterstattung, f. Bericht.
Berichtigen, v. a. popráviti, poprávljati; uréditi, dokončáti; (die Schuld) plačati, popláčati, platiti.
Berichtigung, f. poprava, poprávek; plačílo, poplačílo.
Beriechen, v. a. obvóhati, ponjúšiti.
Beritten, a. objáhan.
Bernhardiner, m. bernardín.
Bernstein, m. jantar, burčen.
Bersche (Fisch), peršelj.
Berst, m. poka, poč, pokotína, poklina, *špranja; reža, spokervina.*
Bersten, v. n. počiti, pokniti, razpóčiti se, popókati; regniti.
Berüchtigt, a. razglášen, razkríčan, razvikan; er ist ein — er Räuber, on je čelovódja tolovájev. [znoríti.
Berücken, v. a. pamet změšati,
Berücksichtigen, v. a. obzírati se, obzír iméti, gledati (na kogar).
Berücksichtigung, f. obzír, ozír, pogléd.
Beruf, m. zvanje, poklíc; (innerliche Neigung) vesélje; (Pflicht) dolžnóst; (Amt) stališ, stan, stanje.
Berufen, v. a. poklicati, pozváti; sich —, v. r. auf etwas, vpírati se na kar, braniti se s čím. [glavni posel.
Berufsarbeit, f. — geschäft, n.
Berufsmäßig, a. pristojen, priměren zvanju od. stališu.
Beruhen, v. n. zaviseti, viseti, zaležáti, počívati; auf etwas —, oslánjati se na kar.
Beruhigen, v. a. vmiriti, pomíriti, vspokójiti, potolážiti, utážiti, utéšiti.
Beruhigung, f. pokòj; utěha, tolážba, potolážba, potoláženje.
Berühmt, a. slaven, glasovít, imeníten; — heit, f. slava, glasovítost, imenítnost.
Berührbar, a. dotíćen.
Berühren, v. a. dotákniti se, dotékniti se, dotíkati se, movsáti se, žuliti se; (mit dem Stäbchen) kecniti, šleníti, dregniti. [tüklej.
Berührung, f. dotika, dotik, do-

Berührungs=, a. dotični.
Besäen, v. a. posejáti, obsejáti, vsejáti; posúti, posípati.
Besage, ad. poleg, po.
Besagen, v. a. dokázati, reči; besagter Maßen, kakor je rečéno.
Besaiten, v. a. napéti strune, ostruniti.
Besalben, v. a. pomázati, pomaziláriti.
Besänftigen, v. a. vtoláživi, potoláživi, pomíriti, vkrotíti, utěšiti.
Besänftigend, a. tolaživen, krotíven, těšíven.
Besatz, m. rob, zarôb, obšěv, obšěvek, podšěvek.
Besatzung, f. posádka, posáda.
Besaufen, v. a. opiti, prepíti, vpijániti.
Besäumen, v. a. obrobiti, zarobiti, obšívati.
Beschaben, v. a. ostèrgati, postrúgati.
Beschädigen, v. a. poškódvati, oškódvati, poškóditi, pokváriti, pohábiti, poréuti.
Beschädigung, f. poškóda, pokvár, kvár, pohába.
Beschaffen, a. (wie beschaffen) kák, kakšen, kakošen, kakoršen, kakov; (so beschaffen) tak, takšen, takošen, takov.
Beschaffenheit, f. kakšnost, takšnost; vlastítost, svojstvo; — des Leibes, narav, postáva.
Beschäftigen, v. a. dělo dati; sich —, ongáviti, dělati, raditi; er beschäftiget sich mit Nichtsthun, on nič ne děla.
Beschäftigung, f. posel, dělo, rada.
Beschälen, v. a. obljúpiti, ogúliti; (eine Stutte) vbrejiti, pripustíti k cel
Beschäler, m. pastúh, pas celák, rajnišar.
Beschälung, f. skok, past pripúščenje.
Beschämen, v. a. osramo zasrámiti, posrámiti, o méti.
Beschämend, a. sramóten.
Beschämung, f. sramôta, zas osramótenje.
Beschatten, v. a. obsěnčiti, sěnčiti, obsěniti, sěnčiti, sěnčati.
Beschattung, f. obsěnčje, obs
Beschauen, v. a. ogledo oglédati, preglédati, op váti, pazováti.
Beschauer, m. ogledávec.
Beschaulich, a vidljív; mišljív; — keit, f. vidljív razmišljívost.
Beschäumen, v. a. popě opěniti, oslíniti.
Bescheid, m. razsódek, od otvèt, odlóček; odgóv odpís; — wissen, věděti znati kej, razúmiti se kej; — thun, komur n ob. napívati.
Bescheiden, v. a. (einem et poděliti, dati, podaríti, sóditi; (einen wohin) vka poklícati.
Bescheiden, a. změren, kro tih; razúmen; — heit, změrnost, krotkóst; raz nost.
Bescheinen, v. a. obsjáti, o vati, obsěvljati, osvětiti.
Bescheinen, Bescheinigen, ·

dokázati, skazati se, posvědóčiti, spričati. [sprička.
Bescheinigung, *f.* svědočba.
Bescheißen, *v. a.* osráti, posráti; fig. ogoljfáti, ocigániti, odréti.
Beschenken, *v. a.* obdaríti, obdarováti, oblagodáriti.
Bescheren, *v. a.* poděliti, darováti, poklóniti, odlóčiti, odréditi.
Beschicken, *v. a.* poslati; das Vieh —, skerbéti za živino; das Feld —, obdělováti polje, obradjívati.
Beschienen, *v. a.* okováti.
Beschießen, *v. a.* streljati (na kar).
Beschiffbar, s. Schiffbar.
Beschiffen, *v. a.* barkati, ladjati (po čem); oblădjati.
Beschilfen, *v. n.* s terstjem obrásti od. zarásti.
Beschimmeln, *v. n.* plesnéti, plesnovati, splesnéti, splesnováti.
Beschimmelt, *a.* plesnjev, splesnjív.
Beschimpfen, *v. a.* psovati, opsovati, gerditi, změrjati (konur); (Schimpf zufügen) osramotiti.
Beschimpfung, *f.* psóst, psuja, ovánje; osramótenje.
Beschindeln, *v. a.* oškódljati.
Beschinden, *v. a.* ogúliti, odréti.
Beschirmen, *v. a.* varvati, obvár-, obrániti, braniti, štititi.
Beschirmer, *m.* várh.
Beschirmung, *f.* vár, varstvo, na, branba.
Beschlafen, *v. a.* (eine Sache) sliti, premísliti; (ein le- Frauenzimmer) *skurvati.*
Beschlag, *m.* (*von Brettern*) *ograda,* pregrája; (eines Pferdes) podkev; (einer Flinte) okòv; (Verboth) zaustáva, prepóvěd; mit — belegen, zaustáviti, prepovědati.
Beschläge, *n.* okòv, podkòv, kovánje; ográja, pregrája.
Beschlagen, *v. a.* okováti; podkováti; obíti, ogradíti; (Bauholz) otesáti; — *v. n.* splesnjéti, plesnovati. [prepóvěd.
Beschlagnehmung, *f.* zaustáva,
Beschleichen, *v. a.* oblěsti, zalěsti, prikrásti se.
Beschleifen, *v. a.* pobrúsiti, obrúsiti.
Beschleunigen, *v. a.* podvízati, pospěšiti, pohítriti, požúriti.
Beschließen, *v. a.* dokončáti, končáti, dovèršiti, izvèršiti, dodělati; (zumachen) zaprěti, zapěrati; (einen Beschluß fassen) skleníti, sklepati, odlóčiti.
Beschließer, *m.* vratár, ključár; — in, *f.* vratarica, ključarica.
Beschluß, *m.* konec, dokončánje, sverha; sklép, odlóček, zaključek. [ogerdíti.
Beschmatzen, *v. a* onečéditi,
Beschmeißen, s Bewerfen.
Beschmieren, *v. a.* obmázati, pomázati; (ein Kleid) vmazati, zamázati.
Beschmutzen, *v. a.* vmazati, zamázati; oskrúniti, ogèrditi, onesnážiti.
Beschneiden, *v. a.* obrězati, obrězováti; (Haare) obstriči, pristríči.
Beschneidsel, *n.* obrězek.
Beschneien, *v. a.* osněžiti, zaaněžiti.

Beschnittener, *m.* obrězanc; skoplenc, skoplenik.
Beschönigen, *v. a.* izgovárjati, izgovoríti, zakrívati, zatúšiti.
Beschränken, s. Einschränken.
Beschränkt, *a.* tesen, tesnóten; — heit, *f.* tesnôča, tesnôta.
Beschreiben, *v. a.* popísati, opísati, opisováti, obrísati; (einen Bogen voll) napísati.
Beschreibung, *f.* popís, opís, popisovánje, obrís.
Beschreien, *v. a.* razglasíti, razkríčati, raztróbiti; (Jemanden) vurčiti.
Beschreiung, *f.* vurak, urak.
Beschuhen, *v. a.* obúti, obúvati.
Beschuhung, *f.* obúv, obúválo, obúja, obútvą, obutálo.
Beschuldigen, *v. a.* obkríviti, obkrívljati, krivíti, dolžíti, obdolžíti, obdolžováti.
Beschuppen, *v. a.* sprevíditi z ljuskami.
Beschuppt, *a.* ljuskáv, ljuskinat.
Beschütteln, *v. a.* mit dem Kopfe —, pohrípati, kimati od. potrésti z glavó.
Beschütten, *v. a.* políti, políjati, oblíti; (mit etwas Trockenem) posúti, posípati, obsúti.
Beschützen, *v. a.* varvati, obvárvati, braniti, čuvati, štititi.
Beschützer, *m.* várh, branítelj, čuvár; — in, *f.* varhinja, čuvarica.
Beschwängern, *v. a.* vbrejiti, napólniti, obrěméniti.
Beschwatzen, *v. a.* pregovoríti, *pregovárjati*, nagovoríti.
Beschweift, *a.* repast, repàt.
Beschweißen, *v. a.* oznójiti.

Beschwerde, *f.* težáva, težkóča, težkóta, potéža, potežáva, nadlóga; (Klage) tožba, pritóžba, potóžba.
Beschweren, *v. a.* obtéžiti, težiti; sich — *v. r.* über etwas —, tožiti se od. potóžiti se verh česar.
Beschwerlich, *a.* težáven, težkóčen, težkóten, trudovíten; — keit, *f.* težávnost, težkóča.
Beschwerung, *f.* brěme, tovor, butara.
Beschwichtigen, *v. a.* potolážiti, vtolážiti, utěšiti, vmiriti.
Beschwören, *v. a.* (mit einem Eide betheuern) priséči, zapriséči, rotíti se; (Geister) rotíti, zarotíti.
Beschwörung, *f.* priséga, priséžba; rôt, roténje, zarótba.
Beseelen, *v. a.* osèrčiti, oživíti, nadúšiti, oduševljáti, oduševljávati; fig. podbudíti, pokrěpčati, vjunáčiti.
Besehen, *v. a.* preglédati, razglédati, razvíditi.
Beseitigen, *v. a.* odstrániti, odmakníti.
Beseligen, *v. a.* zvelíčati, ozvelíčati, osrěčiti.
Beseligend, *a.* zveličáven, osrěčáven.
Besen, *m.* metlja.
Besenbinder, *m.* metljár.
Besenkraut, *n.* metlovína.
Besessen, *a.* obséden, běsen.
Besetze, *n.* obšěv, obšěvek, zaróbi.
Besetzen, *v. a.* nastáviti, nastávljati, zastáviti; (eine Stadt) obsesti, oblěči; (einen Platz) posésti, zasésti, zasédati; (mit Bäumen) obsadíti, zasadíti; (ein Tüchel) obšiti, obrobiti.

zaróbiti; ein Amt —, postáviti v službo.
seufzen, v. a. vzdihati od. vzdihávati (nad čém).
sichtigen, s. Beschauen.
siegeln, v. a. zapečátiti.
siegen, v. a. premágati, zmagati, obládati, preobládati, obéditi, predobiti, vžugati, siliti. [gávec, pobédnik.
sieger, m. premagávec, zma-
siegler, m. pečátnik.
singen, v. a. opěvati, popěvati, repěvljati, spěvljati.
innen, sich, v. r. spomniti se, domisliti se; (sich bedenken) pomišljováti, premišljováti; (sich entschließen) skleníti; (sich sammeln) zvědeti se, k sebi priti, pametováti se.
innung, f. zvěst, zavěst, zavěstje, zvěd, pamet; zur — mmen, zvěděti se, spamenováti se, zavěděti se.
innungslos, a. nezvěsten.
, m. posést, poséstvo, poba; in — nehmen, osvójiti polástiti se.
n, v. a. posésti, posédati, dováti, iméti; eine Kunst mati, razúmiti se.
m. poséstnik, vlastnik;
, f. poséstnica, vlastníca.
hme, Besitznehmung, f.
, osvójenje, dobitje,
, n. posedníštvo.
, Besitzung, f. imanje,
t. piján, opít; — heit, ost, pijánstvo.
a. podplátiti.

Besolden, v. a. plačati, platiti, službo plačati, mězdati.
Besoldung, f. plača, plačilo.
Besonder, a. posében, posamésen; (ausgezeichnet) posében, izvérsten. [sobstvo.
Besonderheit, f. posébnost,
Besonders, ad. posébno, sosébno, osobito, zlasti; (einzeln) posébej, posébe, na samim, samši. [čati, obsónčiti.
Besonnen, v. a. sončati, obsón-
Besonnen, a. premišljen, opázen, pameten; — heit, f. premišljénost, opáznost, zavědnost.
Besorgen, v. a. skerbéti, oskerbéti, poskerbéti, oskerbljávati; (befürchten) bati se, v strahu biti.
Besorglich, a. skerben, skerbljív, poskérben; bojazljív; — keit,
Besorgniß, f. skerb; strah, bojázen.
Besorgt sein, v. n. skerbéti; für einen —, bati se od. v strahu biti zarad kogar.
Bespannen, v. a. zapréči, zaprégniti, napréči; (eine Trommel) napéti.
Bespeien, v. a. opljuváti, opljúniti.
Bespiegeln, sich, v. r. oglédati se, ogledávati se. [présti.
Bespinnen, v. a. preprésti, za-
Besprechen, sich, v. r. pogovárjati se, pogovoríti se, razgovárjati se, měniti se, poměnkvati se, poměniti se; dogovoríti se.
Besprechung, f. pogóvor, razgóvor, poměnk; dogóvor.
Besprengen, s. Bespritzen.

Bespringen, *v. a.* (als ein Hengst) skočíti, skakati.
Bespritzen, *v. a.* pokropíti, kropíti, poškropíti, škropíti, obrízgati.
Bespucken, s. Bespeien.
Bespülen, *v. a.* opírati, prati, lizati.
Besser, *a.* bolši, bolji; — *ad.* bolje, bolši.
Bessern, *v. a.* bolšati, pobólšati, poprávljati, popráviti; (von Kranken) bolšati se, bolje biti, okrévati.
Besserung, *f.* poprava, poprávek; okrévanje.
Bestallen, *v. a.* službo dati od. podělíti.
Bestand, *m.* obstòj, obstojéčnost, obstánek, stalnost, terpež; (das Uebrige) ostánek, ostátek; (Pacht) najém, najémstvo, najémščína.
Bestandinhaber, Bestandmann, *m.* najémnik.
Bestandgeld, *n.* najemnína.
Bestandherr, *m.* najmóvnik.
Beständig, *a.* stalen, stanóven, stanovíten, stanoten, obstójen; neprestán, veden, věčen; — *ad.* vedno, neprestano, neprenéhama.
Beständigkeit, *f.* stalnost, stanovítnost; neprestánost, neprestánje, stanóvnost.
Bestandtheil, *m.* obstójnost, obstójni děl, čast, dělina.
Bestärken, *v. a.* potvèrditi, potèrditi, vterditi, pokrěpiti, pokrěpčati,
Bestätigen, *v. a.* potvèrditi, posvědóčiti, pričati.
Bestätiger, *m.* svědók, priča.
Bestätigung, *f.* svědočba, spričba, spriček.
Bestatten, *v. a.* pokopáti, zakopáti, zagrébsti, pogrébsti.
Bestattung, *f.* pokòp, pogrèb.
Bestauben, *v. n.* zaprášiti se, oprášiti se.
Bestäuben, *v. a.* zaprášiti, oprášiti.
Bestäubt, *a.* prašen, zaprášen.
Beste, (der, die, das) *a.* naj bolši, narbolji; aufs —, am —n, —ns, naj bólje, narbolj; das —, naj bolje; das gemeine —, občno dobro.
Bestechen, *v. a.* podkúpiti, podmázati, podmítati.
Bestechlich, *a.* podkupljív, podmazljív.
Bestechung, *f.* podkúp, podkúplenje.
Besteck, *n.* tók; (zum Essen) nož in vilce.
Bestecken, *v. a.* obtekníti, obtíkati, natakníti.
Bestehen, *v. n.* prestáti, prebiti; (dauern) terpéti, stati, obstáti; (aus etwas) biti, obstáti; auf etwas —, vpréti se od. vpirati se na kar, obstati na čem.
Bestehend, *a.* zložen, sestávljen, zastojéč.
Bestehlen, *v. a.* pokrásti, okrásti.
Besteigen, *v. a.* (ein Pferd) zasésti, zasédati; einen Berg —, iti od. hoditi na goro.
Bestellen, *v. a.* (wohin) reči, veléti, zavkázati (komur nekámor priti); (anordnen) napráviti, odréditi, vkazati; (etwas bei Jemanden) najéti, naróčiti; (einen Auftrag) opráviti; einen über etwas —, [illegible]

róčiti komur kaj; einen Acker —, obdělováti polje, sejati.
Besteller, *m.* naróčnik.
Bestellung, *f.* povélje, zavkáz; naprávа, odrédba; noróčba, naročilo; opravilo, izročilo; obdělovánje.
Besteuern, *v. a.* dače naložiti, obdáčiti.
Bestialisch, *a.* živínski.
Bestie, *f.* zvěr, zvěrína.
Bestimmen, *v. a.* odlóčiti, odréditi, ustanóviti, opredělјiti; naznáčiti, odměniti, odkázati; sich —, odlóčiti se.
Bestimmend, *a.* odločíven, odredíven, razločiven.
Bestimmt, *a.* razlóčen, odlóčen, dolóčen, naznačen, točen; odlóčen, odrédjen; *ad.* razlóčno, točno, zarěs, za cělo.
Bestimmtheit, *f.* razlóčnost, dolóčnost, točnost.
Bestimmung, *f.* odlóčba, ustanóvlenje; poklíc, cílj, konec; osóda, udes. [dávno.
Bestimmungswort, *n.* ime pri-
Bestmöglichst, *ad.* ko je naj bolj mogóče. [bíti, odébliti se.
Bestocken, sich, *v. r.* deblo do-
Bestoßen, *v. a* zaděvati se (v kar); (mit der Feile) opíliti, spíliti.
Bestrafen, *v. a.* kazniti, kaznováti, pokárati, kaštígati; mit Worten —, pokrěgati, posvaríti.
Bestrafung, *f.* kazen, pokáranje, kaštiga; pokrěg, posvarílo. [vati, obžáriti.
Bestrahlen, *v. a.* obsjáti, obsě-
Bestreben, sich, s. Bemühen, sich.
Bestreben, Bestrebung, s. Bemühung.
Bestreichen, *v. a.* namázati, pomázati, obmázati; mit Unschlitt —, olójiti.
Bestreift, *a.* prižan, vpriżan, prugav, pisan, močíradast, pester.
Bestreiten, *v. a.* prepírati se, pravdati se, bíti se; (Ausgaben) zmoči, zmagati, dotégniti s troški.
Bestreuen, *v. a.* potrósiti, potrésti, poštúpati, posúti, posípati; mit Salz —, osóliti, posóliti.
Bestricken, *v. a.* oplesti, oplétáti, zaplésti, omrěžiti.
Bestürmen, *v. a.* napásti, napádati, navalíti, vdariti, zagnáti se (na kar); (mit Bitten —, natvézati, nadlegováti, nagájati.
Bestürmung, *f.* napád, navála, vdár, naskók, zagón.
Bestürzen, *v. a.* pokríti, povézniti; fig. splašiti, preplášiti, prestrášiti
Bestürzt, *a.* pláh, plašen, splašen, prestrášen.
Bestürzung, *f.* strah, trepèt, splašba, smeča, zadréga, sodèrga.
Besuch, *m.* obísk, obiskánje.
Besuchen, *v. a.* obiskáti, obiskováti, obiskávati.
Besudeln, s. Beschmutzen.
Betagt, *a.* prilěten, postáran, ostarljív, staroвíčen.
Betasten, *v. a.* pošlátati, potípati.

Betäuben, *v. a.* omámiti, oglú-
šiti, zaglúšiti. [šiv.
Betäubend, *a.* omamljív, oglu-
Betäubt, *a.* omámljen.
Betäubung, *f.* omamíca, omá-
ma, oglúšenje.
Betbank, *f.* klečávnica, klečálo.
Betbruder, *m.* svetohljínec.
Betbuch, *n.* molitveník, molit-
ne bukve, molítovska oder
molítvena knjiga.
Beten, *v. a.* moliti, pomóliti.
Betglocke, *f.* večernica, zdrava
Marija. [síti, orosljáti.
Bethauen, *v. a.* obrosíti, oro-
Bethaus, *n.* cerkva, božja hi-
ša, božji hram, molívnica.
Bethaut, *a.* rosen, orosèn.
Betheuern, *v. a.* zapriséči, za-
priségati.
Betheuerung, *f.* priséga.
Bethören, *v. a.* zaslěpiti, oslě-
piti, znoríti, zbedáčiti, za-
mámiti, prekániti. [zíti.
Bethränen, *v. a.* zasolzíti, osol-
Betiteln, *v. a.* imenováti, naz-
váti, naslóviti, nadpísati.
Betonen, *v. a.* potézati.
Betonung, *f.* potéz, potéza,
potéga.
Betracht, *m.* pogléd, ogléd,
ozír; in —, gledè, v ozíru,
v poglédu, zavóljo.
Betrachten, *v. a.* gledati, pre-
gledováti, pozorovati; (in
Gedanken) premišljováti, raz-
mišljováti, premísliti; (vor-
sehen) prevíditi, motriti.
Beträchtlich, *a.* znaten, zna-
menít; —keit, f. znatnost,
znamenítost.
Betrachtung, *f.* gledanje, pozo-
rovánje; premišlovánje, raz-
mišljovánje; ozír, obzír,
ogléd.
Betrag, *m.* znesek, skupnína.
Betragen, *v. a.* znesti, znašati,
činiti; sich —, *v. r.* obná-
šati se, ponášati se, zadèr-
žati se, ravnáti se, ponó-
siti se.
Betragen, *n.* obnáša, obnáša-
nje, zadèržanje, ravnánje,
ponáša, ponòs.
Betrauern, *v. a.* obžalováti,
obžalostváti, žalovati od. ža-
lostiti se (zavolj kogar).
Betrauernswürdig, *a.* obžalo-
váven, žalóben, obžalová-
nja vrěden.
Beträufen, **Beträufeln**, *v. a.*
okápljati, nakápljati.
Betreff, *m.* in —, gledè, gle-
dèč, v obzíru, obstrán, za-
strán.
Betreffen, *v. a.* zasáčiti, vlo-
víti, dobíti, vjeti; — *v. n.*
tikati se, dotíkati se, zadé-
vati, zadéti.
Betreffend, *a.* dotíčen, zadé-
ven.
Betreiben, *v. a.* (sehr treiben)
prigánjati, pogánjati; (besor-
gen) skerbéti se, oskerbljá-
vati, oskerbéti, oprávljati;
Hauswirthschaft —, gospodá-
riti, gospodíniti; Feldbau —,
kmetováti; Viehzucht —, se
pečáti z živinoréjo.
Betreten, *v. a.* stopiti (na kar);
(ertappen) zasáčiti; den Weg
—, podáti se na pôt.
Betrieb, *m.* pogájnk, pogón,
skerb, podbáda, gospodár-

stvo, gospodínstvo; kmetovánje; živinoréja.

Betriebſam, a. déláven, skerben, skerbljív; — keit, f. dělávnost, skerbnost, skerbljívost.

Betriegen, v. a. goljfáti, ogoljfáti, prekániti, vkaniti, preváriti, prevěriti; (prellen) ocigániti, opráviti, ožéti, podlěsti, ocjaziti.

Betrieger, m. goljúf, goljúfec; — in, f. goljúfa, goljufica.

Betriegerei, f. goljfija, ogoljfija, goljúfnost, prevěra.

Betriegeriſch, a. goljúfen, lažnjív.

Betrinken, v. a. opíti, vpijániti.

Betroffen, a. zmeden, prestrášen.

Betrüben, v. a. žaliti, žalostíti, žalostváti, greníti, mučíti; ſich —, v. r. žalováti, tugováti, jadikováti.

Betrübniß, f. žalost, žál, žalôba, tuga, jád.

Betrübt, a. žalosten, žalôben, tužen, jaden.

Betrug, f. goljfija, prevěra, prevara, varka, podvód.

Betrügen, Betrüger, Betrüglich, ſ. Betriegen ꝛc.

Betrunken, a. piján, opít.

Betſchweſter, f. svetohljínka.

Betſtuhl, ſ. Betbank.

Bett, n. postelj, postlja, postélja; (eines Wildes) leža, lóž, ležáj, (eines Fluſſes) struga.

Bettboden, m. dno od postelje.

Bettchen, n. postljica, postéljka, posteljca.

Bettdecke, f. odéja, odévka.

Bettel, m. trohica, mervica, cempér, ničkica.

Bettelarm, a. rěven, vbožen, gòl in nág, gol in bós, siromášen.

Bettelbirne, ſ. Bettlerin.

Bettelei, f. beračenje, beračíja.

Bettelweib, ſ. Bettlerin.

Bettelgeſindel, n. beráči, beračíja, siromášťvo.

Bettelhaft, a. beráčen, berášk, siromášen, siromášk.

Bettelherberge, f. prenočiše beráško.

Bettelleute, pl. beráči, prosjáki.

Bettellumpen, pl. cunje beráške.

Bettelmann, ſ. Bettler.

Bettelmünze, f vbogaimé, milodár, milošna.

Betteln, v. a. prosíti, beráčiti, milodáre prosíti.

Bettelſack, m. beráški rónc, beráška torba od. mavha.

Bettelſtab, m. beráška palica.

Bettelſtand, m. beráštvo.

Bettelſtolz, m. prazna prevzétnost, neumni ponòs.

Bettelvolk, ſ. Bettelgeſindel.

Betten, v. a. stljati, stíljati, posteljo napráviti od. postljáti.

Bettgenoſſe, m. posteljni továrš od. drúg.

Bettgeräthe, ſ. Bettzeug. [pet.

Bettgeſtell, n. posteljnák, špam-

Bettkammer, ſ. Schlafzimmer.

Bettkiſſen, n. vzglavje, podzglávje, spodglávje.

Bettlägerig, a. betežen, boleháven, bolěhen.

Bettler, m. beráč, prosják,

kodež; — in, f. beračica, beráčinja.
Bettlerleben, n. beráčenje.
Bettsack, m. sura, blazína.
Bettstatt, f. Bettgestell.
Betttuch, n. pert, vilahen, plahta.
Bettüberzug, m. obvlěčilo, obvlák, povláka.
Bettzeug, n. posteljnina, postelna roba.
Bettzieche, f. Bettüberzug.
Betünchen, v. a. poběliti, oběliti.
Betze, f. psica, pesíca.
Beuche, f. žehta.
Beuchen, v. a. žehtati.
Beuchfaß, n. žehtnjak.
Beuge, f. pregib, zagib, prigib, zavój.
Beugen, v a. všibniti, šibniti, vkloníti, vklanjati, kloniti, prikloniti, pripógniti, prigeníti; (demüthigen) ponižati, znižati; (in der Sprachlehre) sklanjati.
Beugsam, a. vklanjáven, vklonljiv, gibčen.
Beugung, f. priklon, vklanjanje; sklanjanje.
Beule, f. tvór, túr, gúmba, gumpa, otók.
Beulig, a. tvorast, gumbast, gumpast.
Beunruhigen, v. a. uznemíriti, vznemírovati, vznemíriti, ne dati pokója, nemotiti, pokój dělati.
Beunruhigung, f. nemír, nepokój.
Beurkunden, v. a. dokázati, potvèrditi, posvědóčiti.
Beurlauben, v. a. odpustíti, posloviti, slovo dati; sich —, v. r. slovo jemáti od. vzeti, *posloviti se.*

Beurtheilen, v a. soditi, razsóditi, razsójvati.
Beurtheiler, m. sodnik, razsódnik.
Beurtheilung, f. sodba, sodenje, razsódba, razsódek.
Beurtheilungskraft, f. razsódnost.
Beute, f. plěn, róp, poróp, dobič.
Beutel, m. mošnja, kesa; —chen, mošnjica; (in der Mühle) sitnica.
Beutelförmig, a. mošnjast.
Beutelkasten, m. mučnica.
Beuteln, v. a. tresti, trositi; (mit dem Kopfe) potrésati, kimati.
Beutelschneider, m. mošnjoréz, zmikávt.
Beuten, v. a. plěniti, robiti, harati.
Beutler, m. mošnjár; —in, f. mošnjárica.
Bevölkern, v. a. obljúditi, obljudovítiti, zaséliti, naséliti.
Bevölkerung, f. obljúdenje, obljúd, stanovništvo, ljudstvo.
Bevollmächtigen, v. a. povlástiti, pooblástiti, vso oblást poděliti.
Bevollmächtiger, m. povlástnik, pooblastítelj.
Bevollmächtigte, m. pooblástenec.
Bevollmächtigung, f. pooblástenje, polnovlástje.
Bevor, ad. prěd, préj, predenj, poprěd, popréj.
Bevormunden, v. a. oskerbuka dati.
Bevorrechten, Bevorrechtigen, v. a. dati od. dajati prednost
Bevorstehen, v. n. čakati.
Bevorstehend, a. bodóč, dojdó
Bevortheilen, v. a. prevèri prevárиti, opraviti od. opr vljati (za kar).

Bevortheilung, *f*. prevěra, prevára; kvár.
Bewachen, *v. a*. čuvati, začúvati, čuti, stražiti, bdeti (nad kóm). [sti, obrášati.
Bewachsen, *v. n*. zarásti, obrá-
Bewachung, *f*. straža; čuvanje.
Bewaffnen, *v. a*. oróžiti, oboróžiti.
Bewahre, *i*. Gott —, Bog prenési, Bog obvári od. ne dáj.
Bewahren, *v. a*. varvati, obvarováti, obrániti, čuvati, začúvati, braniti.
Bewähren, *v. a*. dokázati, doskúsiti; sich —, *v. r*. vzistíniti se, potvèrditi se.
Bewahrer, *m*. čuvár, stražar.
Bewährt, *a*. izkúšen, istinit.
Bewandert, *a*. izkúšen, véšt, okreten.
Bewandt, *a*. takov, takšen.
Bewandtniß, *f*. okólnost, okólšina.
Bewässern, *v. a*. navodníti; močíti, zamákati.
Bewegen, *v. a*. geníti, ganíti, mičeti, v serce seči; (die Theile eines Ganzen) objúgati, majati, omájati, gibati: (zu etwas) pregovoríti, priprávıti; sich —, *v. r*. sukati se, teči, tekati; (von Menschen) razhodíti se, sprehodíti se, razhájati se; sich zum Mitleid — lassen, vsmiliti se.
Beweggrund, s. Bewegungsgrund.
Beweglich, *a*. gibljív, omajljív, gibčen; (rührend) ganljív; —keit, *f*. gibljívost gibčnost; ganljívost.
Bewegung, *f*. gibanje; (Antrieb) nagib, nagòn; (Aufruhr) vstaja, punt, buna.
Bewegungsgrund, *m*. vzrók, nagòn, pričína.
Beweiben, *v. a*. ožéniti, ženiti.
Beweinen, *v. a*. objókati, objokávati, obžalostováti, jokati se od. tarnjávati (za kóm).
Beweinenswürdig, *a*. tužen, jaden.
Beweis, *m*. dokáz, spričba, spriček, dovód; —führung, *f*. dokázenga.
Beweisen, *v. a*. dokázati, dokazováti, spričati, posvèdóčiti. [svědočíven.
Beweisend, *a*. dokazíven, po-
Beweisgrund, *m*. dokáz, dovód.
Beweislich, *a*. dokazljiv, spričljív. [smo.
Beweisschrift, *f*. dokazívno pi-
Beweißen, *v. a*. poběliti, obèliti.
Bewenden, *v. a*. es dabei — lassen, tako od. pri tem pustíti, zadovóljiti se s tím.
Bewerb, *m*. posel.
Bewerben, sich, *v. r*. prizadéti si, prizaděvati si, iskati, želéti; (um ein Frauenzimmer) snubiti.
Bewerber, *m*. snubáč, snubók.
Bewerbung, *f*. prizadětje, želja; snubítva, snubljenje.
Bewerfen, *v. a*. obmetáti, zametáti.
Bewerkstelligen, *v. a*. včiniti, narediti, napráviti, izpólniti.
Bewerkstelligung, *f*. včín, narédba, naprava.
Bewetteifern, sich, s. Wetteifern.
Bewichsen, s. Wichsen.

Bewickeln, v. a obvíti, obvíjati, zavíti, zamótati.
Bewilligen, v. a. dopustíti, dovóliti, dozvóliti, privóliti.
Bewillkommen, v. a. pozdráviti, sprejéti. [sprejétje
Bewillkommung, f. pozdráv,
Bewirkbar, a. včinljív, sposobljív.
Bewirken, v. a. včiniti, storiti, opráviti, sposóbiti; zadobíti.
Bewirthen, v. a. pogostíti, gostíti.
Bewirthung, f. pogostítva, postrežba, gostba, gostítba, gostníja, pogostníja.
Bewohnbar, a. prebiváven, za prebívanje; —keit, f. prebivávnost. [bívati (v čem).
Bewohnen, v. a. stanovati, pre-
Bewohner, m. prebivávec, stanóvnik, selnik.
Bewölken, sich, v. r. obláčiti se, obvléči se, tamníti se, potamníti se, tamnéti.
Bewölkt, a. obláčen; tamen, mračen.
Bewundern, v. n. občúditi, občudováti; čuditi se, čudovati se, diviti se (čemu).
Bewundernswürdig, a. čudovíten, čudopóln, čuden.
Bewußt, a. svěst, zavěden; es ist mir —, to mi je znano; seiner — werden, zavědeti se.
Bewußtlos, a. nesvěsten; —igkeit, f. nesvěstnost.
Bewußtsein, n. zavěst, zavěstje, svěst; zavědenje, zvědímost, zavědnost.
Bezahlen, v. a. plačati, izpláčati, platiti, popláčati.
Bezahlung, f plača, plačílo, poplačílo, platež, popláta.
Bezähmbar, a. vkrotljív; —keit, f. vkrotljívost
Bezähmen, v. a. vkrotíti, krotíti, pokrotíti, (die Leidenschaften) berzdati, stražiti.
Bezaubern, v. a. očárati, začárati, pocóprati; (für sich gewinnen) zabájati, obájati.
Bezaubernd, a. zabajáven, zabajatljív, očaráven, čaroben.
Bezauberung, f. očára, očáranje, začára.
Bezäunen, s. Umzäunen.
Bezechen, v. a. opíti, vpijániti.
Bezeichnen, v. a. zaznámnjati, zaznámiti, značiti, zaznáčiti, zabiljéžiti; mit Strichen —, načèrkati, nakresláti, opísati, obrísati.
Bezeichnung, f. zaznamovánje, poznamovanje, zaznám, znák; opís, obrís.
Bezeichen, v. a. skazati, skazováti, dokázati, včiniti; sich —, v. r. skazati se, vesti se, obnášati se.
Bezeihen, s. Beschuldigen.
Bezeugen, v. a. posvědóčiti, dokázati, spričati, potvérditi.
Bezeugung, f. posvědóčenje, svědóčba, svědočánstvo, spričba, dokáz.
Bezichtigen, s. Beschuldigen.
Beziehen, v. a. (erhalten) vleči, dobíti; (eine Violine) napéti, ovléči; (Stühle) pokríti, prevléči; ein Haus —, preséliti od. vseliti se v hišo; (Waaren) kupováti, dobívati; sich —,

v. r. nanášati se, zanášati se, zanésti se, vtikati se.
Beziehend, a. nanašáven, tikáven.
Beziehung, f. dobitje, nanášanje; obzír, ozír, poglěd.
Bezielen, v. a. naměriti, namisliti, naklépati (na kar), hotéti.
Bezirk, m. krǿg, okrǿg, okrǿžje, okráj, okrájna, kotar.
Bezirks=, a. krožni, okrǿžni.
Bezirksgericht, n. okrǿžno sodišče.
Bezüchtigen, f. Beschuldigen.
Bezuckern, v. a. posladkǿriti, pocúkrati.
Bezug, m. ogléd, obzír.
Bezüglich, a. dotičen, zadéven; ad. gledé, obstrán.
Bezwecken, f. Bezielen.
Bezweifeln, v. a. dvomiti, sumiti, sumnjati (nad čém).
Bezwingen, v. a. vžugati, vsiliti, posíliti, predobíti, pobéditi, oblådati; vkrotiti.
Bezwinger, m. dobítnik, posílnik. [bedljív; vkrotljív.
Bezwinglich, a. predobljív, po-
Bezwingung, f. posílje, predobitje, pobéda, oblådanje.
Bibel, f. sveto pismo.
Bibel=, a. svetopisemski.
Bibelausgabe, f. izdánje svetega pisma. [tega pisma.
Bibelauslegung, f. razlága sve-
Bibelfest, a. znán od. zvěden v svetim pismu.
Bibelmäßig, ad. priměrno svetemu pismu, po svetim pismu, poleg svetega pisma.
Biber, m. breber, daber, bober.
Biber=, a. brebrov, dabrov, bobrov. [brovína.
Bibergeil, n. brebrovna, da-
Biberhut, m. kastórast klobuk.
Bibliothek, f. knjižnica, knjigoshrána, bukvalíše, knjižíše.
Bibliothekar, m. knjižnik, knjižničár. [topisménski.
Biblisch, a. svetopísemski, sve-
Bicke, f. zobáča, pík.
Bickelhaube, f. čeláda, šišák.
Bicken, v. a. kljuváti, kljuti; (mit der Bicke) kerčiti, pikati.
Bieder, a. pošten, ravnodúšen, ravnosèrčen, dober, pravodúšen, pravéden, — heit, keit, f. pošténje, ravnodúšnost, pravodúšnost, dobrǿta, pravédnost.
Biedermann, m. poštenják, pravédnik. [vodúšje.
Biedersinn, m. pošténje, pra-
Biederweib, n. žena poštena od. pravedna. [nagib, zgiba.
Biege, f. giba, prigíb, pregíb,
Biegefall, m. padež, sklǿn (v slovnici).
Biegeln, f. Bügeln.
Biegemuskel, f. kolěnce.
Biegen, v. a. prigeníti, pogeníti, všibiti, kriviti, všipniti.
Biegsam, a. šibek, vitek, viven, gibek, gibčen; — keit, f. šibkóst, gibčnost.
Biene, f. čbéla, bčela, bučéla, čebéla, pčela.
Bienen=, a. čbélni, bčélni.
Bienenbau, m. Bienenzucht, f. čbelaríja, čbelárstvo.
Bienenbauer, Bienenzüchter, m. čbelar.

Bienenfresser, m. žuna. [lják.
Bienenhaus, n. bčelínjak, uln-
Bienenkönigin, f. matica
Bienenkorb, Bienenstock, m. bčel-
nik, úl, pánj, sod.
Bienenflugloch, n. žrelo.
Bienenmännchen, n. trot, ležák, trobec.
Bienenschwarm, m. roj. [lec.
Bienenstachel, m. želo, žela, ža-
Bienenwolf, m. brigóvnica.
Bienenzelle, f. piskrica.
Bienlein, Bienchen, n. čbelica, čbeličica, čbelíčka.
Bier, n. pivo, ól. [nica.
Bierbank, f. pivárnica, olár-
Bierbottich, m. pučel za pivo.
Bierbrauer, m. pivar, pivovár, olovár. [várnica.
Bierbräuerei, f. pivaríja, pivo-
Bierfaß, n. sôd za pivo.
Biergäscht, m. péna od piva.
Biergast, m. olopívec. [pívek.
Biergeld, n. dnarji za pivo, na-
Bierglas, n. pivni kozárc.
Bierhefe, f. drožje, medénce.
Bierkessel, m. pivovárski kotel.
Bierkeller, m. pivnica, pivoklét.
Bierkrug, m. pivna ročka.
Bierrausch, m. pijánost od piva.
Biersaufer, m. olopívec, pivopívec.
Bierschank, m. pivaríja, točenje piva, prodája ola.
Bierschenke, f. pivnica.
Bierschild, n. olárski věnec od. kožélj.
Bierschlauch, m. pivni méh.
Biersteuer, f. olarína, pivarína.
Biertrinker, m. olopívec, pivo-*pívec*.

Bierzeichen, n pivársko kaza
Bierzwang, m. samoprod olarska.
Bieten, v. a. ponúditi, poı jati, nuditi; (die Hand) ı dáti, dati; (einen guten M gen) vošiti, želéti; (im Ko cěniti; einem die Spitze vpreti se komur, kos l komur.
Biez, m. cizej, cizek, sisek
Bigamie, f. dvožénstvo.
Bigott, a. hinávšen, sve hljínski.
Bilch, m. Bilchmaus, f. pc
Bilchloch, n. polšina.
Bild, n. podóba, podóbši slika, kíp, obráz, izdól prilíka; obrís; —chen, podóbica, obrázček.
Bilden, v. a. izobráziti, ob ziti, obrazováti, slikati, kováti; (cultiviren) izobra vati, otesávati, omíkov vzdelávati; (veranstalten) práviti, vrediti, osnov vstanovíti.
Bildend, a. izobražováven, i braziven, omikáven, n čen, ponaúčen.
Bilderbuch, n. knjiga s po bami od. s slikami.
Bildercabinett, n. kiposhrá zbirka podób.
Bilderdeuter, m. kiposlóvec.
Bilderdeutung, f. kiposlóvje
Bilderdienst, m. malikvávs
Bilderhandel, m. prodája pod
Bilderkunde, f. kipoznánstv
Bilderschrift, f. kipopís.
Bildersprache, f. jezik nadá jen, govòr v pripodób

Bilderverehrung, f. Bilderdienst.
Bilderwerk, n. kipovje.
Bildgießerei, kipolévje.
Bildhauer, m. kipotvórec, kiporéz, dolbnik.
Bildhauerei, f. kipotvórstvo, kiporéztvò, dolbništvo.
Bildlich, a. pripodóben, prilíčen, vznešen.
Bildniß, n. obráz, poobráz, slika, kíp, podóbšina.
Bildsäule, f. stóp, kíp.
Bildschön, a. krasen, sprelěp.
Bildseite, f. glava (pri penézih).
Bildung, f. izobrážėnje, izobražovanje, izobraženóst, razsvěta, otès, omíka; naprava, osnova. [móč.
Bildungskraft, f. izobrazívna
Billard, n. biljár; — spielen, biljáriti.
Billardspiel, n. biljárenje.
Billardspieler, m. biljárnik.
Billardzimmer, n. biljárnica.
Billet, n. pismice, listič; (zum Angedenken) spomnica; (zum Abschiede) opróstnica.
Billig, a. pravéden, priměren, spravedljív, pravíčen, prav; pristójen, priličen.
Billig, Billigermaßen, ad. po pravíci, po pravej pravíci.
Billigen, v. a. podóbriti, odóbriti, za dobro spoznáti, priznáti.
Billigkeit, f. pravédnost, pravičnost; pristójnost, priličnost.
Billion, f. biljón.
Billsenkraut, n. zobnik, trava sv. *Apolónije, volčja jagoda.*
Bimsstein, m. votlič, morska péna, lahek kamen.
Binbart, f. bradlja.
Binde, f. zavòj, obvéza, obvézek, prevóza, prevěza, véz; (die Kopfbinde) šapel; (zum Fatschen) povòj; (um die Mitte) pás, pojás.
Binden, v. a. vezati, zvezati, zavézati; (alles binden) povézati; ein Faß —, obróčati, nabíti obróče na sôd.
Binder, m. vezáč, vezávec; sodár; — in, f. vezávkinja; sodaríca.
Binderschlägel, m. nabòj.
Bindewort, n. vez, véznik, veznica.
Bindezeichen, n. veznica.
Bindfaden, m. vézna nit, vezek, motóz. [zánke.
Bindschuhe, pl. opánki, podve-
Binnen, prp. v, za; — heute und morgen, do jutra.
Binnenzölle, pl. medměsne colníje.
Binse, f. bic, lóč, sit, sita; die —n überhaupt, bičje, ločje, bičovje.
Binsenkraut, n. bika, zebnik.
Binsig, a. bičnàt, ločnàt, sitovít. [životopísec.
Biograph, m. življenjopísec,
Biographie, f. življenjopís, životopís, životopisje.
Biographisch, a. življenjopísen, životopísen.
Birke, f. brěza; die —n, brězje.
Birken, a. brězov. [zov lěs.
Birkenholz, n. brězovína, brě-
Birkensaft, m. brězovica, brězov sók.

Birkenhain, Birkenhorst, *n.* brězovec, brězováča, brězóvka.
Birkenwald, *m.* brězje.
Birn, *f* bruška, gruška.
Birnbaum, *m.* bruška, gruškovo drěvó.
Birnbäumen, *a.* bruškov. gruškov.
Birnbaumholz, *n.* gruškovina.
Birnförmig, *a.* bruškast.
Birnmost, *m.* gruškóvnica, bruškovíca.
Birnwald, *m.* gruškovje.
Bis, *prp.* do; —*e.* dokler, dokle. dok. [— thier, *n.* šakal.
Bisam, *m.* mošéják, mošák;
Bisam=, *a.* moškáten.
Bischen, *n.* trohica, mervica, cempér, vgrizlej, nekaj, nekolíko, kolčikaj.
Bischof, *m.* vladika, škof, biskup.
Bischöflich, *a.* vladiški, škofóvski, biskupski. [fijstvo.
Bischofsamt, *n.* vladíštvo, ško-
Bischofshut, *m.* **Bischofsmütze**, *f.* mitra.
Bischofsstab, *m.* škofóva palica.
Bischofswürde, *f.* Bischofsamt
Bisher, *ad.* dozdàj, doslėj, dosihdob, dosíhmal, datíhmal, dosàd.
Bisherig, *a.* dozdájšen, dozdájn, dosadánj, dosadánjšen, dosihdóben.
Bison, *f.* Auerochs.
Biß, *m.* vgriz, vgrizek; (von Schlangen, Mücken 2c.) vpik, píč, pik.
Bissen, *m.* vgrizlej, vgrižlej, troha, trohica, malíčkost, koséček.
Bissig, *a.* grizáven, vjédljív, vjéden, svadljív; —e Worte, zbadljive. bodé besėde.
Bisthum, *n.* škofij
Bisweilen, *ad.* vč gdekad. gdekád
Bitte, *f* prošnja. p
Bitten, *r.* *a.* pros moliti; zu Gaste
Bitter, *a.* grenek, dek, gorek, gorj
Bitterböse, *a.* zlob
Bitterkeit, *f.* grenk grenkòta, brítk gorkôba, zagól
Bitterlich, *a.* gren kljàt, britkóste milo se jokati.
Bittersalz, *n.* gren
Bitterwasser, *n.* gr
Bittgesuch, *n.* pro
Bittsteller, *m.* pros
Blachfeld, *n.* ravn ravnja, poljána,
Blachfrost, *m.* suh
Blähen, *v.* *a.* nap hávati, nadúva
Blähungen, *pl.* vě
Blank, *a.* (von čist, svitel; (bl (gelblos) súh, čí
Blänkern, *v.* *n.* pu
Blärren, *v.* *n.* dré napénjati se.
Bläschen, *n.* měhúr měhek; mozólč žulek.
Blase, *f.* mehúr, blase) božúrek, hór, berbúnk měh; (Hitzblase) zúlj; (von zu žúlj, ožúlk.

lasebalg, *m.* měh, pihálo, pihávnik.
lasen, *v. a.* pihati, pihniti, puhati, véti, duvati; (auf der Flöte) piskati, svírati; (auf dem Horne) diblati, trobiti; (auf der Posaune) trobéntati; (Glas) dělati; ein Instrument —, svirati, igráti; piskati.
Blaserohr, *n.* dibla.
Blasicht, *a.* mehúrast; mozólast.
Blasig, *a.* mehúrnat; mozólnat.
Blasinstrument, *n.* piskálo, svirála.
Blaß, *a.* blěd; etwas —, blědóven; — werden, oblědéti, blědéti, blěditi se.
Blaßblau, *a.* modrobléd.
Blässe, *f.* blědost, blědôba, blědóča; (eines Pferdes) liša, lisa; ein Pferd mit einer —, lisast konj.
Bläßhuhn, *n.* sulika.
Blatt, *n.* list, lěpen; die Blätter, listje, lepénje; (Blätter von Papier) listi, listóvi; vom — wegspielen, na pervi pogléd piskati; fig. das — hat sich gewendet, sprevèrglo se je.
attähnlich, *a.* listast.
tten, *v. a.* muziti od omúti listje, osmúkati lepénje, ušiti.
ter, *f.* mozólj, žúlj; (die ...) osěpnice, kozé.
rig, *a.* listnat, listnast, ...vit.
los, *a.* bez listja.
...magen, *m.* preberávnik.
n, *v. a.* prebirati, pre...ti v bukvah.
...rbe, *f. pega, pika.*

Blatternarbig, *a.* pegast, pikast, osépničast, kozast.
Blattereinimpfung, *f.* postavlenje osépnic.
Blätterweise, *ad.* list po listu, od lista do lista.
Blattkäfer, *m.* božja kravica.
Blattlaus, *f.* listna vúš, tekút.
Blattreich, *s.* Blätterig.
Blattseite, *f.* strana.
Blau, *a.* sinj, moder, pláv, plavkast, višnél, višnjev.
Blauäugig, *a.* modroók, plavoók.
Bläue, *f.* módrína, modrílo, sinjína.
Bläuel, *m.* peráča, perúlja, trepka.
Blauen, *v. a.* modriti, pomódriti.
Bläuen, *v. a.* biti, nabíjati, tolči, mahati, hrepati.
Blaufarbe, *f.* modra boja.
Blauholz, *n.* brasilijánski lěs.
Bläulich, *a.* sinjklat, modrast, višnélkast, modrél, zamodrèl, slív, slivkast.
Blaumeise, *f.* senica, seníčica.
Blausäure, *f.* pruska kislína.
Blauspecht, *m.* plezár.
Blaustein, *m.* kamúder.
Blauwasser, *n.* nebéška voda.
Blech, *n.* pleh, plehovína, ploča, pločevina. [pločasta.
Blechdach, *n.* strěha plehnata,
Blechern, *a.* plehnat, plehnast, pločast.
Blechfabrik, *f.* plehárna, pločarna.
Blecken, *v. n.* režati se, zobe kazati.
Blei, *n.* svínc, olovo, svinčenína.
Blei-, *a.* svinčén.
Bleiartig, *a.* svinčnast, olóvnast.
Bleiben, *v. n.* ostáti, ostájati;

im Kriege —, poginiti v vojski; bei etwas —, deržati se česar.
Bleiben lassen, v. a. pustiti, opustiti, nehati, zanemárati.
Bleibend, a. stalen, obstoječ, terpéžen.
Bleich, a. blěd; etwas —, blědóven, blědljàt; — werden, blědéti, blěditi se, oblěditi se.
Bleiche, f. blědost, blědòba, blědóča, blědez.
Bleichen, v. a. běliti, oběliti, vběliti; — v. n. bleděti, blěditi. [bělívka.
Bleicher, m. bělívec; — in, f.
Bleichicht, a. blědóven, blědkast.
Bleichplatz, m. bělilo, běliše.
Bleichsucht, f. blědíca.
Bleiern, a. svinčen, olóven.
Bleierz, n. svinčéna ruda.
Bleifabrik, f. svinčárna, olovárna.
Bleifarbig, a. svinčénklat.
Bleiglätte, f. svinčena gladkína.
Bleigrau, a. sív kot svinec.
Bleigrube, f. svinčéni rudnik.
Bleihaltig, a. svinčenat, olóvnat.
Bleiicht, a. svičenast, olóvnast.
Bleikugel, f. svinčéna krogla, svinčnica.
Bleiloth, n. svinček.
Bleirecht, ad. navpik.
Bleisalz, n. svinčéna sol.
Bleistift, m. čerček, svinčnik, olovka. [svinčnikar.
Bleistiftmacher, m. čerčkár,
Bleistiftrohr, n. cevkica od svinčnika. [od. belôba,
Bleiweiß, n. svinčéna belína
Bleiwurf, s. Bleiloth.
Bleizucker, m. svinčnat sladkor.
Blende, f. senčilo; slěpilo.
Blenden, v. a. slepíti, oslépiti, zaslěpiti, oči izkopáti; (von der Sonne) blišéti, bliščati; fig. mamiti, omámiti, slepáriti, oslepáriti.
Blendend, a. blišív; slěpljív.
Blender, m. slepár.
Blendlaterne, f. slepíca, tatica.
Blendung, f. oslepénje; bliš, blišénje; mamlenje, mamílo.
Blendwerk, n. sleparíja, slepárstvo, slepotíja.
Blick, m. pogléd, gléd; (Augenblick) még, blisk, mah, trenútek, zamežek; (Schimmer) blesk, blisk, blíš, blišôba, blišína.
Blicken, v. a. poglédati, gledati, sich — lassen, pokázati se, dati se viditi; sich nicht — lassen, ne perkázati se; — v. n. sjati, bleščéti, blisketáti, světiti.
Blickfeuer, n. derníce.
Blind, a. slép, slepôten; — machen, oslepíti; — werden, oslépniti, oslepéti; (vom Glase) temen, mračen; — laden, sam smodnik nabásati, na slepo nabítí; ein — Lärm, prazen šunder od. šment; ein — Schuß, strěl v zrák.
Blinde, m. slépec; — f. slepíca.
Blindgeboren, a. slép rojen od. rojstva slép. [pótnost.
Blindheit, f. slepóta, slepóst, sle-
Blindlings, a. slepo, bez razúma, slepôtno. [slepič.
Blindschleiche, f. slepír, slepovòs,
Blinken, v. n. bliskáti se, blisketáti se, bliščati se, svetiti se, lesketáti se.

Blinzen, Blinzeln, *v. n.* mižgetáti, zamižgetáti, vternjeváti; mežúrkati. [munja.

Blitz, *m.* blísk, strěla, tresk,

Blitzableiter, *m.* gromosvód, strělosvód.

Blitzen, *v. n.* bliskati, bliskati se; (gäh aufleuchten) zablízniti, zabliskati.

Blitzschnell, *a.* bérz ko strěla.

Blitzstoff, *m.* gromovína.

Blitzstrahl, *m.* strěla, gromska strěla.

Block, *m.* klada, kreda; pánj, terkel, porúngel; štór, štromelj. [zaséda.

Blockade, *f.* obstóp, obkólenje,

Blockhaus, *n.* tverdnja dervéna; (Gefängniß) ječa, voza, tamnica.

Blockiren, *v. a.* obstópiti, obkóliti, zasésti. [kovíd.

Blödauge, *m.* slabovíd, krat-

Blöde, *a.* glóp, tóp, slab; (im Umgange) sramežljív, pláh, plašen; er hat — Augen, imá slabe, kalne od. berláve oči.

Blödigkeit, *f.* glopóst, topóst, slabóst; plahota, plašnost; kalnošt, berlávost.

Blödsichtig, *a.* slabovíden, kratkovíden, berláv; — keit, slabovídnost, berlávost.

Blödsichtige, s. Blödauge.

Blödsinn, *m.* Blödsinnigkeit, *f.* glopóst, topóst, slabost.

Blödsinnig, *a.* glóp, tóp.

Blöcken, *v. n.* (von Schafen) bekati, bekniti, beketáti; (von Ziegen) meketáti; (von Rindern) mukati.

Blond, *a.* bělôben, pláv, žút.

Blondine, *f. plavka, plavoláska.*

Blondhaarig, *a.* plavokós, žutovlás.

Bloß, *a.* nág, gol; (an Füßen) bós, bosonóg; (vom Haupte) gologláv, brezogláv; (arm) siromášen, vbožen; (rein) čist, sám. gol; mit bloßen Händen, s praznimi rokámi; — *ad.* zgolj, samo, le; sich der Gefahr — stellen, podáti se v nevárnost.

Blöße, *f.* golota, goljáva, golína, golost, nagota; eine — geben, pokázati svojo slabost, odkríti svoje slabósti.

Blühen, *v. n.* cvesti, cvetéti, cvetati; (heran —) pricvetéti, pricvétati; fig. v navadi biti.

Blühend, *a.* cvetéč, cvetel, razcvetèn. [čica, cvetek.

Blümchen, *n.* cvetlíčica, cvetí-

Blume, *f.* cvetlíca, cvetíca, cvétka, cvét. [cvetni.

Blumen-, *a.* cvetlíčni, cvetíčni,

Blumenbeet, *n.* cvetna greda.

Blumenbusch, *m.* cvetna kitica, kitica od cvetja.

Blumengarten, *m.* cvetínjak.

Blumengärtner, *m.* cvetínjar.

Blumengehänge, *n.* cvetno pletivo.

Blumengöttin, *f.* Cveta, boginja od. cvětja.

Blumenkelch, *m.* cvetna čašica.

Blumenknospe, *f.* popek, popica, cvetlíčna.

Blumenkohl, *m.* karfijól.

Blumenkorb, *m.* cvetni jerbásček.

Blumenkranz, *m.* věnec iz cvětja.

Blumenkrone, *f.* kitica na cvětju, cvetna krončica.

Blumenlese, *f.* cvetobérnja.

Blumenliebhaber, *m.* cvetoljub.

Blumenliebhaberei, *f.* cvetoljúbje.
Blumenmaler, *m.* malar cvětlíc.
Blumenmonat, *m.* máj, velkitráven.
Blumenreich, *a.* cvetonósen, cvetoródеn, cvetoplóden, cvetnát, cvetovíten.
Blumensprache, *f.* govòr v pripodòbah.
Blumenstaub, *m.* rodovítni práh.
Blumenstrauß, *m.* povoják.
Blumenthee, *m.* čáj carski.
Blumentopf, *m.* lonec za cvetje.
Blumenwerk, *n.* cvetje, cvetóvje.
Blumenzeit, *f.* cvetnja.
Blumenzucht, *f.* cvetovódstvo, cvetnija.
Blumenzwiebel, *f.* cvetna čibúlica.
Blumicht, *a.* cveten, cvetnást, cvetast, cvetličast.
Blumig, *a.* cvetast, cvetnát, cvetovít.
Blümlein, s. Blümchen.
Blut, *n.* krí, kerv; mit — beflecken, okervávіti, okervávljati.
Blut=, *a.* kervni.
Blutader, *f.* kervnica, kervna žila.
Blutarm, *a.* prevbóžen, prevbóg, gol in nág.
Blutartig, *a.* kervávast, kervnast.
Blutauswurf, *m.* pljuvanje kervi.
Blutbad, *n.* kerviprelitje.
Blutbefleckt, *a.* kervív, okervávljen.
Blutbeschreibung, *f.* kervopisje.
Blutbrechen, *v. a.* kri pljuvati.
Blutdürstig, *a.* kervožéjen, kervolóčen, kervolók, grozovíten.
Blutegel, *m.* pijavica, pijávka, pivola, pivolica.
Bluten, *v. n.* kri teče od. cerlá (komur); zu Tode —, kerv iztéče (komur).
Blutfarbe, *f.* rudéča boja.
Blutfarbig, *a.* kervávast.
Blutfluß, *m.* kervotók; (rothe Ruhr) kerva, griža.
Blutflüßig, *a.* kervotóčen.
Blutfremd, *a.* čisto neznán, ves neznán.
Blutgefäße, *pl.* žilovje.
Blutgeld, *n.* kervív dnár.
Blutgericht, *n.* glavni sôd, smèrtna sodba.
Blutgerüst, *n.* mèrtvaški oder.
Blutgeschwür, *n.* bula.
Blutgier, *f.* kervolóčnost, okrútnost, grozovítost.
Blutgierig, *a.* kerviželjen.
Blüthe, *f.* cvét; die — n, cvětje.
Blüthezeit, *f.* cvetnja, cvetanje.
Bluthochzeit, *f.* kervávi pir; noč sv. Jernéja.
Bluthund, *m.* kervopíja.
Blutig, *a.* kervív, okervávljen.
Blutjung, *a.* mlád kot kaplja, premlád.
Blutlassen, *n.* kervopúšanje.
Blutlehre, *f.* kervoslóvje.
Blutlos, *a.* bez kerví.
Blutrache, *f.* kervna osveta.
Blutregierung, *f.* krutovláda samosílje, kervolóčtvo.
Blutreich, *a*, kervnat, poln kervi
Blutreinigend, *a.* kervočistíven
Blutreinigung, *f.* čišenje kervi
Blutroth, *a.* rudeč kot krí.
Blutrünstig, *a.* kervív, kervomóčen.
Blutsauer, *a.* prebrítek.
Blutsauger, *m.* strigón, štrigón
Blutschande, *f.* prešestvánje žlahti, kervosrámnost.

Blutschänder, *m.* kervosrámnik.
Blutschänderisch, *a.* kervosrámen.
Blutscheu, *a.* kervobójeu.
Blutschuld, *f.* kervárstvo.
Blutschweiß, *m.* kervávi pót.
Blutsfreund, *m.* žlahtnik po kervi, roják; — in, *f.* žlahtnica po kervi, rojákinja. [kervi.
Blutsfreundschaft, *f.* žlahta po
Blutstropfen, *m.* kaplja kerví.
Blutumlauf, *m.* okrogli ték kerví, krogoték kerví.
Bluturtheil, *n.* smertna obsóda ob. razsódba.
Blutvergießen, *n.* kerviprelívanje, mandránje.
Blutverlust, *m.* zgubítek kerví.
Blutwenig, *ad.* neizrééčeno malo.
Blutwurst, *f.* kervavíca, kerváva klobása.
Blutzeuge, *m.* mučeník, marterník.
Blutzwang, *m.* kervobólja.
Bock, *m.* kozel, jarec; (am Weberstuhl) volk; (der Zimmerleute) kozáča; (Fehler) blód, pogréšek, pregréšek; einen — schießen, z motíko strèlíti.
Böckchen, *n.* kozlè, kozlíč, jarček.
Bocken, *v. n.* perskati se; (bockicht riechen) smerdéti po kozlu.
Bockfell, *n.* kozlíčina, kozlíčovna.
Bockfleisch, *n.* kozlovína, kozlétina, kozje mesó.
Bockgestank, *m.* smrád.
Bocksbart, *m.* kozja brada.
Bockshorn, *m.* kozji róg; einen ins — jagen, prestrášiti kogar.
Bockspfeife, *f.* dude, gajde, žvegle, dible, rožnica.
Boden, *m.* zemlja, zemljíštvo, zemljíše; *(Fußboden) tla, tlan, pod; (einer Tiefe) dno; (des* Hauses) podstrèha: (Oberboden) strop, dile: (der Presse) kernica; (Getreideboden) žitnica; zu — drücken, potláčiti.
Bodenfenster, *n.* lina.
Bodenlos, *a.* brez dna.
Bodensatz, *m.* goša, gošáva, gošèáva, gošèavína; (Schmerbodensatz) podmást.
Bofist, *m.* kervnica, bovistnica.
Bogen, *m.* kolobár; (eines Gewölbes) obók, oblók; (zum Schießen) lôk, samostrèl, samójstra; (Violinbogen) ločec, goslén lôk; (des Papiers) pola, listan, lepénj.
Bogenfeile, *f.* pila z oblôkam.
Bogenförmig, *a.* lokast, obôkast, oblôkast.
Bogengang, *m.* obóčnica, obókan shód ob. shodnica.
Bogengröße, *f.* velikóst od pole, polovnína.
Bogenlaube, *f.* brajda.
Bogenmacher, *m.* lokár.
Bogenschloß, *n.* klučávnica.
Bogenschuß, *m.* lokov strèláj.
Bogenschütze, *m.* lokostrèlec.
Bogenweise, *ad.* list za listam, po poli.
Bohle, *f.* podnica, mostníca.
Bohlen, *v. a.* podati, popódati.
Bohne, *f.* bob.
Bohnen=, *a.* bobov; Böhnchen, *n.* bobek, bobej.
Bohnen, *v. a.* povóšiti, vošiti, voščiti, z voskam mazati ob. gladiti.
Bohnenacker, *m.* bobíšče, bobíše.
Bohnenförmig, *a.* bobast, bobovnàst; — e Schmalzkuchen, bobki.

Bohnenstroh, *n.* bobovína.
Bohren, *v. a.* vertati, vertiti, izvertati.
Bohrer, *m.* svéder, nabózec, vertávnik; (Nagelbohrer) žrebélnik. |svedrec.
Bohrerchen, *n.* svederc, svederček.
Bohrschmied, *m.* svedrár.
Bohrspäne, *pl.* izvértki.
Boisalz, *n.* morska sól.
Bolle, *f.* čibúlica, lúk.
Böller, *m.* možar, movžar, možnar. |lukovit.
Bollicht, Bollig, *a.* čibúlnat,
Bollwerk, *n.* zasíp, osip, brana, braníše, branílo, ográdje.
Bolzen, *m.* strěla, pšica; žrèbel, klin; zagójzda.
Bombarde, *f.* bombárda.
Bombardement, *n.* bombardiranje.
Bombardier, *m.* bombardír.
Bombardieren, *v. a.* bombardirati, bombe metáti.
Bombe, *f.* bomba.
Bombenfeuer, *n.* metánje bómb.
Boot, *n.* šajka, ladjica, barkica, čóln.
Bootsknecht, Bootsmann, *m.* mornár, morujár; (auf Flüssen) ladjar, veslár.
Bord, *m.* kraj, krajnik, rôb, bók; (des Flußes) brég; über — werfen, iz ladje vreči; an — gehen, v ladjo stopiti.
Bordiren, *v. a.* obróbiti, robiti, zarobiti, oprámati.
Bordirung, *f.* obrób. obróblenje, prami. |rezánec, kočič.
Borg, *m.* (ein verschnittener Eber)
Borg, *m.* posód, posóda, posodba, posodilo, zaúpanje; auf
— nehmen, v pos dólg vzeti; auf — posod dati.
Borgen, *v. a.* (etwa izposóditi si, pos posod vzeti; (e posóditi, posojé sojilo dati; (W od. upanje dati.
Borger, *m.* izposo
Borgweise, *ad.* n
Borke, *f.* (der (eines Geschwü
Born, *m.* vrelo vír, zdénec.
Börse, *f.* (öff shodíše kup mošnja, ke
Borst, *m.* rež poklína, šp
Borstbesen, *m*
Borste, *f.* še Igels) pši
Borsten, st ježiti se,
Borstenhänd
Borstig, *a.*
Borstwisch
Borte, *f.* prevó
Bösartig zločés hudó
Böschun
Böse, neté
Böse, jez re po č s

razjáriti, razkáčiti; — werden, razsèrditi se, razjéziti se, serditi se, jeziti se, ljutiti se.
Bösewicht, m. zločín, zločínec, zlotvór, hudóbnež, hudóbnik.
Boshaft, a. pakosten, naposten; — igkeit, Bosheit, f. pakost, napáka, napost.
Bosseln, v. a. kegljati, kugličati.
Bosselplatz, m. keglíše.
Bossiren, v. a. iz voska podóbe dèlati od. naprávljati.
Böswillig, a. zlovóljen, oštrékel, hudožéljen; — keit, f. zlovóljnost, oštréklost, hudožéljnost.
Bosteln, f. Kegeln.
Botanik, f. rastlinoslóvje; rastlínstvo, zelišarstvo. [zelišar.
Botaniker, m. rastlinoslóvec,
Botanisch, a. travárski, rastlinski, zelišarski.
Botanisiren, v. a. rastljináriti, rastljíne zbirati, zelišáriti.
Both, n. ponúda; obéčanje.
Both, f. Boot.
Bote, m. sel, poslánc, posel; glasnik; — in, poslánca, poslánka; einen — n um einen schicken, po kogar posláti.
Botenamt, n. poselska služba, selstvo.
Botenlohn, m. potnína. [níštvo.
Botenwesen, n. selstvo, posla-
Botmäßigkeit, f. oblást, vlást, gospodstvo; unter seine — bringen, podjármiti.
Botschaft, f. poročilo, glás, vèst.
Botschafter, m. poročnik, poslanik, glasnik.
Böttcher, m. bečvár.
Böttchers, a. bečvárski.
Bottich. m. bečva, bečev, kád, čeber.
Bouteille, f. Flasche.
Brach, a. púst; — liegen, púst biti.
Brachacker, Brachfeld, n. zare, praha.
Brachen, v. a. zarę oráti, na zarah oráti, zarati.
Brachmonat, m. juni, rožencvét.
Brack, m. otrébek, obírek.
Bracken, v. a. trébiti, otrébiti, obírati.
Brackendistel, f. kotarlján (trava).
Bracker, m. trebnik, obiráč.
Brand, m. požár, pogòr, požig; ogenj; (die Hitze) vročína, žgalína; (im Getreide) snét, snetje, snetjáva, černe; (ein angebranntes Stück Holz) ogorek, vigórek, opálek; (Seng) smód, osmód, posmód; (der kalte Brand) prisád, vžganica, mesotróvnica, legar, zgorečíca; in — stecken, zažgáti, zasmoditi, zapáliti; in — aufgehen, pogoréti, zgoréti.
Brandbettler, m. pogorélec.
Brandblase, f. mehír, mešír, mehúr.
Brandbrief, m. pogorélsko pismo.
Branden, v. n. buriti se, pluskati.
Brander, m. požgajevíca, požgajávec.
Brandflecken, m. ožgálek, osmódek.
Brandfleckig, a. snetóvnat.
Brandgeruch, m. zasmodlína, zažgavína, smodnína, prismodnína.
Brandgeschmack, m. smód, smojevína, prismojen dúh.
Brandglocke, f. Sturmglocke.

Brandicht, *a*. zagóren, prismó-jen, pripaljen.
Brandig, *a*. snetív, snetljív, snetjáv; —keit, snetívost, snetljívost.
Brandkorn, *n*. snetjávo žito.
Brandkugel, *f*. zažigávna krogla, ognjéna krogla..
Brandmal, *n*. vvžig, vžgalína, vžgano znamnje.
Brandmalen, Brandmarken, *v. a*. vižigati, vižgáti, znamnje vižgáti.
Brandmauer, *f*. zid proti ognju, ognjopáz.
Brandmeise, *s*. Kohlmeise.
Brandnerl, *m*. pogorélčeč, černjěvka. [ven dár.
Brandopfer, *n*. žgavšina, žga-
Brandsalbe, *f*. mažа za žgalíno.
Brandschaden, *m*. škoda od ognja, pogornína.
Brandschatzen, *v. a*. žgavšni davk odlóčiti.
Brandsohle, *f*. drugi podplat, znotrájni podplat.
Brandspritze, *s*. Feuerspritze.
Brandstätte, *f*. pogorélše, pogoríše.
Brandsteuer, *f*. požgávšnica.
Brandstifter, *m*. zažigávec.
Brandung, *f*. odboj morja; hukanje morja, plusk, pluskòt.
Brandversicherung, *f*. zavárvanje proti ognju.
Brandversicherungsanstalt, *f*. pohíštna zavarvávnica.
Branntwein, *m*. žganje, žganjíca, vodka.
Branntweinbrenner, *m*. *žganjičar*, *žganjár*.
Branntweinbrennerei, *f*. ríja, žganjárstvo.
Branntweingeist, *m*. žg
Branntweinglas, *n*. č žganjíco.
Branntweintrinker, *m*. ž
Brasilienholz, *n*. brasilj
Bratbock, *m*. róšt, ko
Braten, *v. a*. peči, s *v. n*. peči se, speči
Braten, *m*. pečénka, gebratene Sachen, I
Bratenwender, *m*. raž čévnik, sukavec.
Bratmaschine, *f*. oródj
Bratofen, *m*. péč za I
Bratpfanne, *f*. pekla za pecívo, pekóvni
Bratspieß, *m*. raženj,
Bratwurst, *f*. klobása síca, meséna klobá
Brauch, *s*. Gebrauch.
Brauchbar, *a*. porabl snovíten, korísten; porabljívost, hasn korístnost.
Brauchen, *v. a*. pot trěba biti, trěbovát ti, špogati, poráb hásniti, pohasnov braucht es der Wo tih beséd.
Brauen, *v. a*. varíti, (Branntwein) žgati dělati.
Brauer, *m*. pivovár
Brauerei, *f*. olovaríja, ríja. [v
Brauhaus, *n*. pivovár
Braukessel, *m*. kotel za
Brauknecht, *m*. pom varenju.

Braun, *a.* rujàv; cernománjast, rús.

Bräune, *f.* rujavína, rujavíca, rujávost; (Krankheit) davíca, kušar.

Bräunen, *v. a.* peržiti, peči; —, *v. n.* rujavéti, černiti se; (reifen) zreliti, dozrévati, rumeníti se, rumenéti, bernéti.

Bräunlich, *a.* rujávklat, rujávkast, černkast, zarujél.

Braunroth, *a.* višnjev, višnjel.

Braus, *m.* šúm, hrúp, hrúm, hrúš, vríš; in Saus und — leben, razújzdano živéti.

Brause, *f.* kipenje, gomizlánje, vrenje, kisanje.

Brausen, *v. n.* šuméti, veršéti, hruméti, bučeti, hrušati; (von scharfen Getränken) gomizljáti, vreti, peniti se; (vom Wasser) peniti se, vreti, kipéti, šuméti, besniti

Brausen, s. Braus.

Brausend, *a.* šumen, besnív, šuméč, veršéč. [trenjáča.

Brausewind, *m.* vĕtrenják, vĕ-

Braut, *f.* nevésta, zaróčnica.

Brautbett, *n.* ženitvánska postelj, zakonska postelja.

rautführer, *m.* drúg, družban.

räutigam, *m.* ženin, ženih, zaróčnik. [ga, rjušnica.

autjungfer, *f.* družíca, dru-

autkleid, *n.* svatbéna oblĕ-a, pirno oblačílo.

utkranz, *m.* pirni vĕnec.

utleute, *pl.* zaróčnici, že-n in nevésta. [pír.

tmal, *n.* gostba, *svatba*,

tmesse, *f. maša za svate.*

Brautring, *m.* vestnik, zakonski perstan.

Brautschatz, *m.* dota, juterna.

Brautwerber, *m.* snubáč, snubók.

Brauwesen, *n.* pivovárstvo.

Brav, *a.* priden, verli, ják, dober; (tapfer) hraber, junáški.

Brechbar, *a.* kerhek; zlomljív, prelomljív; —keit, *f.* kerhkóst, kerhkoba, kerhkota; zlomljívost.

Breche, *f.* terlica.

Brechelstube, *f.* terílnica.

Brechen, *v. a.* lomíti, lamati, zlomíti, preljomíti, razlomíti, streti, raztrúpiti, razbíti, pobíti; (Flachs) treti, otréti; (übertreten) prestópiti, prelomíti; das Wort —, obljúbe ne deržati ob izpólniti, zlagáti se; das Stillschweigen —, pregovoríti, pregúčati; (Blumen) vtergati, tergati, zbirati; (den Hals) zlomíti; den Stab über einen —, obsóditi kogar; Bahn —, pot naréjati, narediti; gebrochene Stimme, slab glás; die Ehe —, prešestováti; — *v. n.* prebíti se, pobíti se, strupiti se, zlomíti se, raztólči se; (zerspringen) počiti, pokniti; (von den Augen) vgašati se; gebrochene Augen, kalne, motne ob. mračne oči; der Tag bricht an, svita se, svitje, dení se; sich —, *v. r.* bljuváti, bljuti, tergati se, kozláti. [vánjem.

Brechfieber, *n.* merzlica z. blju-

Brechlerin, *f.* teríca, terílja.
Brechmittel, *n.* bljuvílo.
Brechruhr, *f.* griža.
Brechweinstein, *m.* kamen za bljuvanje, bljuvni venšterg.
Brechzeug, *n.* orodje za lamanje, lomílo.
Brei, *m.* kaša.
Breit, *a.* šír, širòk, šíren; prostórn, prostrán; sich — machen, šíriti se, košatíti se, košiti se; weit und —, na daleko in širôko.
Breitaxt, *f.* Breitbeil, *n.* bradlja, širóška, bezjáča.
Breite, *f.* šír, širokóst, širja, širína, širjáva; prostor, prostránost.
Breiten, *v. a.* šíriti, razšíriti, razšírjáti, razšírjávati, razprostérati, razprostrániti.
Breitschulterig, *a.* plečát, ramenàt, širôkih plèč.
Breiumschlag, *m.* kašni obkládek od. obvézek.
Bremse, *f.* obád, žalj, brencelj; (ein Klemmwerkzeug) kljupa.
Bremsen, *v. a.* (ein Pferd) skerčiti, v kljupo djati.
Brennbar, *a.* zgorljív, gorljív; —keit: *f.* zgorljívost, gorljívost. [cílo.
Brenneisen, *n.* kodrílo, koder-
Brennen, *v. a.* žgati, ožígati, paliti; Haare —, vlase kodrati; (Ziegel) peči; (Silber) čistiti; sich —, ožgáti se; mit heißem Wasser sich —, opáriti se; die Sonne brennt, *sonce peče*; der Pfeffer brennt, *poper ščíplje*; (eine brennende Empfindung verursachen) skleti, čmeti, ščeméti, žgati, peči; serbéti; — *v. n.* goréti, plamenéti, kuriti se; (beißen) peči, žgati, ščeméti, skleti.
Brennend, *a.* čmél, sklijóč, skeléč; goréč, plamtéč, iskrén, vatrén. [zen) snet
Brenner, *m.* žganjár; (an Pflan-
Brennglas, *n.* zažigávnik, vžigávnik, vžigálo.
Brennholz, *n.* derva.
Brennnessel, *f.* kropíva, kopríva.
Brennofen, *m.* péč, pečníca.
Brennöhl, *n.* žgavni olej, svétílno olje.
Brennpunkt, *m.* ognjíšče.
Brennstoff, *m.* kurjáva, kurívo, netívo, palívo. [víni.
Brenzeln, *v. n.* smerdéti po žga-
Bresche, *f.* prelòm, luknja, prodòr.
Brett, *n.* deska, blanja, dilja dila; —chen, *n.* deskica, blanjica, diljica, dilčica.
Brettern, *a.* iz désk, iz dil, d skast, blanjast.
Bretterwerk, *n.* deskovje, dilo
Brettnagel, *m.* dilnik, deskják.
Brettsäge, *f.* pila, žaga.
Brettschneider, *m.* pilar, ž
Breve, *f.* papeški list.
Brevier, *n.* breviár.
Brezel, *f.* preca.
Bricke, *f.* piškór.
Brief, *m.* list, pismo.
Brief-, *a.* listovni.
Briefbothe, *m.* pismonó
Briefchen, *n.* listič, pis
Briefgeld, *n.* listovína,
Brieflich, *a.* pismén, v

Briefschaften, *pl.* listi, pisma.
Briefsteller, *m.* pisár, pisátelj; (ein Buch) pismár, listár.
Brieftasche, *f.* listnica.
Brieftaube, *f.* listonósni golob.
Briefträger, *m.* pismonós, listninar. [lista.
Briefumschlag, *m.* zavítek od
Briefwechsel, *m.* dopisávanje, dopisovánje. [dopisováti.
Briefwechseln, *v. a.* dopisávati,
Brigade, *f.* brigáda.
Brigadier, *m.* brigadír.
Brillant, Brilliant, *m.* briljánt, dragi kamen, alem.
Brillen, *pl.* očále, očálnice, očnice, hile.
Brillenfutteral, *n.* tók od očál.
Brillenglas, *n.* steklo od očál.
Brillenmacher, *m.* očálar.
Brilliren, *v. n.* sjati, sevati.
Bringen, *v. a.* prinesti, prinášati, donésti; (führen) pripeljáti, privóditi, dovésti; (hervorbringen) izdělati, zaplóditi; (verursachen) uzróčiti, činiti; (vollenden) dokončáti, sveršiti, dodělati, dogotóviti; einen um etwas —, pripráviti kogar ob kar, komur kar sleči; in Ordnung —, vrediti; unter die Leute —, raztróbiti, raztrósiti; zu Papier —, napísati, zapísati; ein Kind zur Welt —, roditi, poroditi; auf guten Weg —, k dobremu zaverníti; etwas über das Herz —, podstópiti se; lotiti se; in Erfahrung —, zvědeti, zaznáti, slišati; Waaren an Mann —, blago *razprodáti; eine* Tochter an Mann —, vdati oder omožíti hčer; es weit —, daleč priti, sich ums Leben —, končáti se, vbiti se; zu Stande —, včiniti, napráviti, osnováti, zavésti.
Britsche, s. Pritsche.
Bröckchen, *n.* kosček, droblej, drobtínca, mervica, vgrižlej, kerhlič.
Bröckeln, *v. a.* drobljáti, razdrobljáti, razmèrviti, merviti.
Brocken, *m.* kos, merva, drobèti, kerhel, drúm.
Brocken, *v. a.* drobíti, razdrobíti, podrobíti, razmèrviti.
Brockenweise, *ad.* po kosih od. drobtih.
Bröcklig, *a.* drobljív, mervljiv.
Brod, *n.* kruh, hlěb.
Brodbäcker, *m.* krušar; —in, *f.* krušaríca.
Brodbank, *f.* pekárnica. [nica.
Brodkorb, *m.* krušnjak, slamBrodkrumme, *f.* srědica, srěda.
Brodlaib, *m.* hlěb, koláč.
Brodlos, *a.* brez kruha, bez živeža. [kruha, stradež.
Brodmangel, *m.* pománjkanje
Brodsack, *m.* rónc.
Brodschaufel, *f.* lopár.
Brodschnitze, *f.* krajček kruha.
Brodschrank, *m.* hlebnica, hlebnják.
Brodsuppe, kruh v juhi.
Brombeere, *f.* kopínšica, ostróžnica. [ostróženčovje.
Brombeerstaude, *f.* kopinje,
Bronz, *f.* med, medovina, medenína.
Bronzen, *a.* medovit, medén.

Bronziren, v. a. pomédìti.
Brosame, f. drobtína, merva, komád. [vica, komadič.
Brösсhen, n. drobtínca, mer-
Bruch, m. zlom, odlómek, prelòm, razlòm; (Spalte, Riß) poka, poklína, poč, razpóka; (im Eisen) plena, splena; (Falte im Tuche) giba, zagiba, zgiba, guba; (Leibesschaden) kila; er hat einen —, je kilav od. kilast; (im Gefäße) škerbina; zerbrochene Stücke, črepíne, odlómki; Friedens —, začetek vojskovánja; (im Rechnen) zlomek.
Bruch, n. mlaka, muža, bára.
Bruchband, n. prevòzą na kilo.
Brüchig, a. nezvèst; popókan.
Bruchkraut, n. kilavíca.
Bruchstein, m. neotesán kamen.
Bruchstück, n. odlómek; kós, komád, čertica.
Brücke, f. móst; die —n, mostóvje, mostovína.
Brückchen, n. mostič.
Brücken-, a. mostni, pomóstni.
Brückenbalken, m. mostníca, pomostníca.
Brückenbogen, m. mostni obók.
Brückenjoch, n. poli.
Brückenzoll, m. Brückengeld, n. mostnína, pomostnína.
Brückenzolleinnehmer, m. mostovínar, mostnínar.
Brudel, m. pár, púh, sopúh; (Quelle) vrèlo, burk, vrèlec.
Brudeln, v. n. vrèti, vervráti, burkljáti.
Bruder, m. brat, bratr; leiblicher —, pravi brat, brat po kervi.
Bruder-, a. bratínski, bratovski. [lček.
Brüderchen, n. bratec; bratrí-
Bruderkind, n. sinóvec.
Brüderlich, a. bratovski, bratínski. [bratomórstvo.
Brudermord, m. bratovbójstvo,
Brudermörder, m. bratomòr.
Bruderschaft, f. bratínstvo, pobratínstvo; — trinken, pobrátiti se.
Brudersohn, m. sinóvec, bratánec, bratínec.
Brudertochter, f. sinóvka, sestrána.
Bruderweib, n. svakinja.
Bruderzwist, m. bratodražba, bratosvája.
Brühe, f. juha, polívka, sók.
Brühen, v. a. pariti, popáriti, opáriti.
Brühheiß, a. vrél, žgeč kot krop
Brühtrog, m. parnica.
Brüllen, v. a. (vom Löwen) rjovéti, rjuti, rikati; (vom Rindvieh) mukati, bukati, tuliti; (vom Donner) grométi hruščati, ruščati, treskati germéti.
Brummbär, Brummbart, m. mermrávec, mermrálo, godernjálo.
Brummeisen, n. brunda, brumda; das — schlagen, brumdati, brundati.
Brummen, v. n. mermráti, gosti, godernjáti, renčati.
Brummkreisel, m. žverk, bernčilo, bernkíca.
Brunnet, a. čermlén, zagorél, zagorélkast, zarujél.
Brunst, f. buk, góni, pojàt-

, pój, pohot, bukanje,
nje, túr, serbež.
en, v. n. bukati se, go-
se, pojati se, turjati se,
kati se.
zeit, f. čas bukanja, po-
a, turjanja, merkanja.
, Brunnen, m. studenc,
nc, vodnják, kladez;
offener — štepih; (Quelle)
o, vrělec.
n=, a. studenčni.
nbecken, m. korito.
nkresse, f. kreša bobóvec.
nmeister, m. studénčar.
nquelle, f. vrělčina, vrělc.
nstube, f. vodárna, vo-
e.
nwasser, a. studénčnica.
, f. ogenj, vatra, po-
pogòr; gorkost, vroč-
.; (Begattungstrieb), f.
ft.
ig, a. vróč, žarek, go-
—keit, f. vročína, žar-
:, žár; pohotljívost.
zeit, f. Brunftzeit.
n, v. n. scati; (bei Kin=
) culati.
f. persi, grudí; (der
en) sisek, cizej.
, a. persni.
ild, n. popèrsje.
n, sich, v. r. hvaliti se,
riti se, košatíti se, dičí-
se, slavíti se, ponášati
kazati se, ustiti se.
ell, f. Zwergfell.
ck, m. napèrsnik. [sih.
eschwür, n. gumpa v per-
arnisch, m. oklóp, per-

Brusthöhle, f. persno dupljo.
Brustkrankheit, f. bolězen v persih.
Brustlatz, m. persnica, varnoš.
Brustlehne, f. persobrán.
Brustmittel, zdravílo za persi.
Brustriemen, m. podpèrsnik.
Brustschild, n. persni oklóp od. škit, napèrsje.
Bruststück, n. grôd, popèrsje.
Brustthee, m. čáj za persi.
Brustwarze, f. cicek, cizej, persna bradavíčica. [deníka.
Brustwassersucht, f. persna vo-
Brustweh, n. bodláji v persih.
Brustwehr, f. persobrán.
Brut, f. valénje, plodenje, sedénje na jajcih; (die Jun=gen) plód, zaplód.
Brutal, a. divji, živínski; siróv, divji, gróp.
Brutalität, f. siróvost, divjóst, gropóst.
Brüten, v. a. ploditi, valíti, na jajcah sedéti; fig. kováti, snováti.
Bruthenne, kvoklja, kokla.
Bube, m. fant, fantín, fantalín, otročaj, děčák. děčik, (ein schlechter Mensch) potepín, potepúh, tepež, klatež, vlačúgar.
Buben, v. a. huren und —, zapléčovati, skitati se, potépati se, vlačúgati se, vesováti.
Bubenstück, n. Büberei, f. dečarija, tepež, goljfija.
Bübin, f. potepúla, vlačúga, možkúla.
Bübisch, a. zločést, zvit.
Buch, n. knjiga, bukve; (Theil)

zvezek, děl; zu —e tragen, zapísati. [govéz.
Buchbinder, m. bukvovéz, knji-
Buchbinderei, f. bukvovezárna, knjigovezárna, bukvovezávnica. [par, natískar.
Buchdrucker, m. tiskár, štam-
Buchdruckerei, f. tiskárna, tiskárnica, štampárnica, bukvotístvo. [štampárstvo.
Buchdruckerkunst, f. tiskártsvo,
Buchdruckerwesen, n. tiskaríja, štamparíja.
Buche, f. bukva, bukev.
Buchbäumen, a. bukov; —es Holz, bukovína, bukovnína.
Bucheichel, f. bukevca.
Büchelchen, n. knjižica, bukvice.
Buchen, s. Buchbaumen.
Buchenmast, f. žír bukova.
Buchenwald, m. bukovje, bukovína. [knjížnik.
Bücheraufseher, m. knjižničar,
Bücherbrett, n. polica za bukve.
Bücherfreund, m. knjigoljúb.
Büchernarr, m. knjižurín.
Büchersaal, m. Büchersammlung f. knjižnica, knjižíše, bukvíše, knjigosbrána.
Bücherschrank, m. omár za knjige, knjižnják.
Büchersprache, f. knjižévni jézik.
Büchertrödler, m. starínar.
Bücherverzeichniß, n. popís knjíg.
Bücherwurm, m. molj; (von Menschen) knjižurín.
Buchfutteral, n. obódek, tók.
Buchhalten, v. a. račúnske knjige voditi.
Buchhalter, m. knjigovódja, računovódja.
Buchhalterei, f. knjigovódst računovódstvo.
Buchhandel, m. knjigotèržt knjigárenje, bukvárenje.
Buchhändler, m. knjigotèrž knjigár.
Buchhandlung, f. knjigárn knjigárnica, bukvárni bukvárna.
Buchladen, s. Buchhandlung.
Buchmast, f. žír; žirovína.
Buchsbaum, m. zeleníka, ze níca, zelénec.
Buchsbäumen, a. zeleníkov.
Buchsbaumholz, n. zelenil vína.
Büchse, f. (Schachtel) škat (Gewehr) puška, puša, puk
Büchsenmacher, m. škatlar; ; škar. [sovi
Büchsenschaft, m. puščéna obl
Büchsenschuß, m. strél iz pu
Büchsenspanner, m. puškóvn
Buchstab, m. pisme, pismén čerka.
Buchstabiren, v. a. slogati, s govati, slabíkovati, sla kati, skladati.
Buchstäblich, ad. poleg besè točno.
Bucht, f. zalív, zatok.
Buchweizen, m. ajda, haj hajdina; ajdovína.
Buckel, m. gerba, gerbaví herbet, pleči.
Buckelig, a. gerbast, gerba čast, gerbavíčat.
Bücken, sich, v. r. priklo se, priklánjati se, vklanj se, nakloníti se; sker se.
Bückling, m. priklón, pokl

. prodavnica, krama,
jávnica.
m. bivol; — kalb, bi-
; —kuh, f. bivolíca.
t, a. bivólski; fig.
án, gróp.
v. n. mučiti se, na-
i se, razbíjati od. bě-
glavo. [zagíb.
. zgiba, zgíb, prigíb,
m. stremén; (über der
obróč, lók, oblók.
n, n. tiblo.
v. a. tiblati.
i. goríca, kóm, hríb,

n. ljubljeník, ljubov-
esovávec, zapléčova-
hotívec; — f. lju-
za, ljubljeníca, veso-
, hotívka.
v. a. (um ein Frauen-
) snubiti, bodíti za
mit einer —, vlačú-
:, prešestováti, veso-

m. ljubljeník, vlačú-
-in, f vlačúga.
), a. vlačúgarski, ve-
ki.
t, f. vesníja.
f. goder, oder; (im
r) igrávnica; (Schau-
)ozoríšče.
. papeško pismo.
i. bik, vol.
fer, m. samosòv.
b, n. tele, biček.
n. razglás; Armee —,
ni razglás.
. tof! paf! čof!
m. zavěz, zavéza,
zvez, savéza; družtvo, zbòr;
der alte —, stari zakon.
Bund, n. zvez, zvezek, zve-
žek; — Stroh, otèp slame.
Bundbruch, m. věrolómstvo,
věrolómje.
Bundbrüchig, a. věrolómen.
Bündel, n. peča; — Heu, oté-
pek sená. [véznik, drúg.
Bundesgenoß, m. savéznik, za-
Bundeslade, f. skrinja mirú in
sprave, skrinja zveze.
Bündig, a. valján, veljaven,
zavezív, obvezív; (mit wenig
Worten) kratek, doslěden,
temeljít; —keit, f. valjánost,
obvezívost; kratkóča, do-
slědnost, temeljítost.
Bündniß, n. savéz.
Bunt, a. pisan, šaren, šaro-
vít, prižan, vprižan; mo-
číradast, pasast.
Buntfärbig, a. šarovíten, gra-
hast, šekast.
Buntspecht, m. veči detalj.
Bürde, f. brěme, butara, bu-
taro, tovor.
Bureaukratie, f. pisárstvo,
vradníčarstvo.
Burg, f. grád, grajšína, (fe-
ster Platz) tverdnjáva, tverd-
nja, gradič.
Bürge, m. porok.
Bürgen, v. n. poróčiti se, po-
rok biti, dober stati, jam-
čiti.
Bürger, m. měst ján, měščan,
gradjan; (Staatsbürger) der-
žavljján.
Bürger-, a. měščánski, grad-
jánski, deržavljánski.
Bürgergarde, f. městna straža.

Bürgerin, f. městjánka, měščánka, gradjánka.
Bürgerkrieg, m. domáča vojska.
Bürgerlich, a. města, měščánski; —es Gesetzbuch, bukve deržavljánkih pravíc.
Bürgermeister, m. městni glavár.
Bürgerrecht, n. měščánko pravo, deržavljánsko pravo.
Bürgerschaft, f. městjánstvo, gradjánstvo, měščáni.
Bürgerschule, f. měščánska šola.
Bürgersfrau, f. městjánka, měščánka.
Bürgersinn, m. domoljúbje.
Bürgerstand, m. versta gradjánov.
Burggraf, m. grajšínski gróf, grajski gróf; —in, f. grajska grofinja; —schaft, grajska grofníja. [od tverdnjáve
Burghauptmann, m. povélnik
Bürgschaft, f. poróštvo, poročánstvo, zagotóvščina.
Burgvogt, m. grajski oskerbník, gradíčnik.
Burgwache, f. gradska straža.
Burgwächter, m. gradski stražár, gradičár.
Bursche, m. fant, fantín, děčák, momák; Lehr—, učénec. [líti.
Bürschen, v. a.. strěljati, vstrě-
Bürste, f. ščét, kartáča, kertáča, šet. [kertačíca.
Bürstchen, n. ščetka, šetica,
Bürsten, v. a. ščetati, kertáčiti, kartáčiti, ščetiti.
Bürstenbinder, m. ščetar, ščetovník.
Bürzel, m. ritica, zadnica; rép.
Burzelbaum, m. prekúc, živi hrást, kozelc; — prekúcovati se, prek se, kozelce dělati, ži ste staviti; einen — prekúcniti se, živi h stáviti, kozelc nare
Burzeln, v. n. zvalíti s kúcniti se, stermogl pasti.
Busch, m. germ, ter Blumen) kitka, povo šel; (von Federn) zvez Stroh) snop.
Büschchen, Büschel, n. kitica, pušelc, snopčič.
Buschholz, n. germovj mje, hrást, hrastje
Buschicht, a. germovn stnat, hrastoven, ko šat. [
Buschklepper, m. razbój
Buschwerk, n. hrastnír stnína.
Busen, m. nědra, něd drije, nadrije, lon fig. serce, grudi.
Busenfreund, m. naj lju
Buß-, a. spokórni.
Buße, f. pokóra, spo
Büßen, v. a. pokoríti, ríti, spokoríti se; (a plačati, platiti; für e terpéti zavolj česar.
Büßer, m. spokórnik; spokórnica.
Bußfertig, a. spokóren šen; —keit, f. spo skrušenóst.
Bußgebet, n. spokórna
Bußpsalm, m. pesmi o re, pokórnice.

Bußtag, m. dán pokóre.
Butte, f. deža, vedro; brenta.
Büttel, m. bríč, biríč.
Butter, f. srovo maslo, zmetanc, puter.
Butterbrod, n. kruh in zmetanc.
Butterfaß, n. medilnica, pinja.
Butterkräpfel, m. daščica.
Buttermilch, f. zmedki, zmetki, matúda, batúda. [mesti.
Buttern, v. a. maslo naréjati,
Butterteig, m. testo iz srovega masla.
Butz, Butzen, m. recelj, pucek.
Büttner, f. Böttcher.
Burbaum, f. Buchsbaum.

C.

(Man suche auch unter K und Z.)

Cabale, f. zvijáča, zvijačina, kovárstvo, spletka, zaplétka.
Cabalenmacher, m. kovárnik, spletkár. [zbirka.
Cabinet, n. kabinét, prisóba;
Cacao, m. kakao; — baum, m. kakao drèvó.
Cadet, m. kadét, mlajšec.
Cadetenschule, f. vojniška šola.
Caftan, m. kaftan. [vapniti.
Calciniren, v. a. vapno sožgáti,
Calculiren, v. a. račúniti, prevdárjati.
Calecutischer Hahn, m. puran, purman, kavran; Calecutische Henne, pura, kavra.
Cölibat, n. brezzákonstvo; (von Männern) bežženstvo; (von Frauenzimmern) neudája.
Calfaktor, m. kalfinar.
Calmus, m. kolmež.
Camasche, f. komáša, nogačíca.
Camerad, m. továrš, drúg, drugár, pajdaš.
Cameradschaft, f. tovaršíja, továrštvo, pajdáštvo, družéstvo.
Campher, m. kafra.
Campher-Spiritus, m. kafrovec.
Campiren, v. n. šotóriti, všotóriti se.
Canal, m. prekóp, vodotók, vodoròv, žléb; (Meerenge) prelív.
Canapee, n. sedálo, ležálo; [počiválo.
Canarienvogel, m. kanárček, kanárka. [lvec.
Candidat, m. ponúdnik, čakolvec.
Candiren, v. a. sladkóriti, zasládkoriti.
Cannefas, m. kanafas.
Canon, m. kanon; pravílo.
Canonicat, n. kanonikát.
Canonicus, m. kanónik.
Canonisch, a. kanónski, kanoníški.
Canonisiren, v. a. posvétiti, med svetníke postáviti.
Canonisirung, f. posvéta, posvéčenje.
Canonissin, f. kanoníca.
Cantate, f. popěvka.
Cantilene, f. pěsmica, pěsníčka, popěvkica.
Canton, m. okráj, okrájna.
Cantoniren, v. n. po vaséh ležati od. polégati.
Cantor, m. cerkovnik; predstójnik pěvcev.
Cap, m. predgórje, berdo.
Capellan, m. kaplán; — ei, f. kaplaníja. [pil.
Capelle, f. cerkvica, kapélica,

Caper, *m.* gusár, ropár, razbójnik morski.
Caperei, *f.* gusárstvo, morsko razbojníštvo. [(ladje).
Capern, *v. a.* vloviti, loviti
Capiren, *v. a.* razúmeti, razúmiti, zastópiti.
Capitulation, *f.* predája.
Capituliren, *v. a.* predáti; pogóditi se. [suknja, halja.
Caputt, Caputtrock, *m.* dolga
Capuze, *f.* kapúca, kuklica.
Carabiner, *m.* konjiška puška, konjaniški samokrés, kratka ročnica.
Carabinier, *m.* konjik, konjaník.
Caraffine, *f.* štuca, čutara, karafina.
Caravane, *f.* karavána.
Carbonade, *f.* bežóle, persice, sekano mesó, karbonáda.
Cardinal, *m.* kardinál.
Cardinalshut, *m.* kardinálski klobuk.
Cardinalswürde, *f.* kardinálstvo.
Carfiol, *a.* karfijól.
Caricatur, *f.* karikatúra.
Carmeliter, *m.* karmelítar.
Carmeliterorden, *m.* karmelitarski red. [karmezínast.
Carmesin, *a.* karmezín; — roth,
Carneval, *m* púst, mesopúst; — feiern, pustováti.
Carrete, *f.* kolésel.
Carriole *f.* dvokólnica, kolésel.
Cartel, *n.* izglédno pismo; pozòv na boj; listič.
Carthause, *f.* kortuzijánski samostán.
Carthäuser-Mönch, *m.* kartuz iján.
Carthäuser-Nonne, *f.* kortuzijánka.

Caserne, *f.* vojníško pos[illegible] kasárna, vojárna.
Castell, *n.* tabor, tverd[illegible] ográdje, pěvnost, gra[illegible] sotíšče. [gradíč[illegible]
Castellan, *m.* pográdnik, kaste[illegible]
Castrat, *m.* skopec, skopl[illegible] koplenik. [izmó[illegible]
Castriren, *v. a.* skopiti, ko[illegible]
Casus, *m.* padež, sklón; [illegible] čáj, pripétek, dogódek.
Caviar, *m.* ikra.
Caution, *f.* zastáva, porókš
Ceder, *f.* cedra, cedrovo dr[illegible]
Cederholz, *n.* cedrovína.
Censiren, *v. a.* pregledovati razsojováti spise.
Censor, *m.* razsojovávec spis[illegible] razsódnik knjižni.
Censur, *f.* razsódba knji[illegible] dovólenje k tisku.
Centaur, *m.* polkònj.
Centifolie, *f.* stolistnica, s[illegible] listínka.
Central, *a.* osrěden, srědo[illegible] čen, vsrěden; — regierung srědišna oblást. [vsrěd
Centralisiren, *v. a.* poosrěd
Centralist, *m.* jednokopitn centralíst. [točn[illegible]
Centralität, *f.* osrědnost, srě[illegible]
Centralpunkt, *m.* srědišče, [illegible] dína, srědotóčje. [div
Centrifugal, *a.* srědoběžen, od[illegible]
Centrifugalkraft, *f.* srědob nost, odsrědívnost.
Centripetal, *a.* srědotéžen, s dotvézen, dosrědíven.
Centripetalkraft, *f.* srědotéžn[illegible] srědotvéznost, dosrědívn[illegible]
Centrum, f Mittelpunkt.
Centuria, f. stotína.

nie, f. obréd, običáj,
śni.
niell, n. obrédnost.
nienmeister, m. obrédnik.
, v. a. obkóliti, opásati.
iti. [zílo.
it, n. potèrdni líst, doka-
f. odstópni líst.
f. napól kriti vóz.
ppe, f. priládnji čolnič,
a.
raph, m. medopísec.
raphie, f. medopisje.
raphisch, a. medopisen.
eon, n. nestálen člóvěk,
bábnež.
gnerwein, m. žampán-
:, žampánjsko vino.
n. změs změšanina,
njáva, siróva gruda,
híca.
, f zložna zastavica.
er, m. (Kennzeichen) znám.
mje, znák; (Eigenschaft)
ij, znám.
erisiren, v. a. označováti
siti, opísati, značováti,
ti.
erisirt, a. označen, opísan.
ristik, f. značájnost.
ristisch, a. značájen.
erlos, a. bezznačájen,
načajen, nestálen.
nerstag, m. velki četèrtek.
tag, m. velki petek.
f. dostójnost, stališ.
stag, m. velíka sabóta.
in, m. plazár, mazáč,
r, oděrúh.
che, f. velki teden, ve-
eděłja.
, f. nastéržek.

Chatulle, f. skrinja, škrinjica.
Chemie, f. ločba, kemíja.
Chemiker, m. ločbenik, ločébnik.
Chemisch, a. ločbén.
Cherub, m. kerubim. [spletka.
Chikane, f. zvijáča, zvijáčina,
Chirurgie, f. ranárstvo, rano-
célstvo, ranocělníštvo.
Chirurgisch, a. ranárstven, ra-
nocělníški. [cělnik.
Chirurgus, m. ranárnik, rano-
Chlor, m. zelénc.
Chokolate, f. šokoláda, čokoláda.
Chokolatenhändler, m. šokoládar.
Cholera, f. kolera, moríja.
Chor, m. zbor; (die Emporkirche)
porčehne, porke, kór, pě-
vališče.
Choralmusik, f. cerkvéna godba.
Choralist, m. cerkvéni pěvec.
Choraltar, m. velki oltár, prédnji
oltár od. žertvenik.
Choramt, n. pěta meša.
Chorherr, m. kanónik, korar.
Chrisam, n. sveto olje, križmo.
Christ, m. Kristus, Kristuš;
(Bekenner der christlichen Reli-
gion) kristján, keršenik,
věrni.
Christabend, m. sveti večer, ve-
liki post, božična nóč.
Christbaum, m. božičnica.
Christenheit, f. keršánstvo, kerst-
jánstvo, kristjáni.
Christenthum, n. keršánstvo,
keršánska věra, kristjánski
zakon.
Christfest, n. božič, sveti dan.
Christgeschenk, n. kolóda, kolédni
dár. [věren,
Christgläubig, a. keršanskověren,
Christin, f. kristjána, keršenica.

Christkindchen, Christkindlein, *n.* děte Jezus, božje děte.
Christlich, *a.* keršánski, kerstjánski.
Christmesse, *f.* polnóčnica.
Christmonat, *m.* gruden, decémber.
Christnacht, *f.* sveta nóč.
Christtag, *m.* božič, božičen dan, sveti dán.
Christus, *m.* Kristus, Krístuš.
Chronik, *f.* lětopís, lètopísi, časopís. [časopísec.
Chronikenschreiber, *m.* lětopísec,
Chronisch, *a.* lětopísen, časopísen.
Chronolog, *m.* časoslóvec.
Chronologie, *f.* časoslóvje.
Chronologisch, *a.* časoslóven.
Chrisolith, *m.* zlati kamen.
Chur, *f.* izbòr; izborníštvo.
Churfürst, *m.* izbórni knéz, izbórnik; — in, *f.* izbórnica.
Churfürstenthum, *n.* izbórna knežíja, izbornikovína.
Churfürstlich, *a.* izbórn, izborníški.
Churwürde, *f.* izborníštvo.
Chymie, f. Chemie.
Cicerone, *f.* prevažovávec, vodja.
Cider, *m.* tolkla; jabélčníca, gruškovíca, breskóvnica.
Cigarre, *f.* smodka, cigárka, dimka.
Cikade, *f.* skeržatica.
Cipresse, *f.* cipressa, — nholz, *n.* cipresovína.
Circularschreiben, *n.* obhodni list.
Circulation, *f.* okrogli ték, krogoték.
Circuliren, *v. n.* v kroge teči ob-
raztákati se, obhaja..., díti, obtékati.
Cisterzienser, *m.* cistercijan..
Cisterne, *f.* vodnják, rupa, štirna kapnica. [terdnjávica
Citadelle, *f.* gradič, ográdje
Citation, *f.* pozòv, pozív, pozváj
Citiren, *v. a.* pozváti, pozívati eine Stelle, — navodíti; Geister —, duhóve rotíti, zarotiti.
Citrone, *f.* lemóna, láški oreh
Citronen=, *a.* lemónin, lemónov
Citronenhändler, *m.* lemónar.
Citronengelb, *a.* lemónast.
Civil, *a.* civíln; deržavljánski měščánski; světóven.
Civilbeamte, *m.* urádnik, vradni světóvni.
Civilisiren, *v. a.* izobrazováti izobraževáti, izobráziti, vzdě, lávati, otesávati, omíkati prosvětiti.
Civilisirung, Civilisation, *f.* izobráženje, izobraženóst, vzdlanóst, otès, otesávanje, omíl prosvěta.
Clarinett, *n.* klarinét.
Classe, *f.* učívnica, réd; ve
Classisch, *a.* klasičen, izvèr
Clausur, *f.* zatvòr, zapèra.
Clavier, *n.* glasovír, klavi
Clerisei, *f.* duhovníštvo, hóvščina, duhóvstvo.
Client, *m.* branjenec.
Cloak, *m.* rov.
Clubb, *m.* shod, zbor; sl zbiralíšče. [
Coadjutor, *m.* spomočn
Cochenille, *f.* košenílj
Cocosbaum, *m.* kokosr
Cocosnuß, *f.* kokos, oreh.

Cölestiner, *m.* celestínar.
Colibri, *m.* kolíbrič.
Collationiren, *v. a.* prispodóbiti, prispodóbljati, preglédati.
Collecte, *f.* bera, berbja, zbirka, bira.
Collectiren, *v. a* zbirati, bernjati.
Collectiv, *a.* zberen.
College, *m.* drúg,; součénec.
Collegium, *n.* kolégija, zbor; (Vorlesung) prednášanje.
Colonie, *f.* nasélbina, nasélje, vselstvo, selíšče, selílo; eine — gründen, poséliti, naseliti; — *v. n.* poséliti se, naséliti se.
Colonist, *a.* naselnik, selnik, vselnik.
Colorit, *n.* barvítost.
Columne, *f.* stupec, rědek.
Comitat, *n.* stolica. [bórstvo.
Comitee, *n.* izbòr, odbòr, od-
Commandant, *m.* povélnik, velitelj, zapovědník. [voda.
Commandeur, *m.* načélnik, voj-
Commandiren, *v. a.* zapovědati, velévati, povelévati.
Commando, *n.* povelníštvo, zapovědníštvo. [nenje.
Commentar, *m.* razlága, razjás-
Commerz, *m.* obhód, občenje.
Commis, *m.* tergovski hlapec od. streže.
Commißbrod, *n.* vojníški kruh.
Commissär, *m.* komisár, pověrenik. [reníštvo.
Commission, *f.* komisíja, pově-
Commissionär, *m.* komisijonár.
Commode, *f.* ormár. [čenje.
Communication, *f.* obhód, ob-
Communiciren, *v. a.* obhájati; — *v. n.* obhájati, obhájati se, vživati.
Communion, *f.* obhajílo.
Communist, *m.* občenúh.
Compagnie, *f.* četa, četnína, kardélo; (Verein) družtvo, tovaršíja.
Compagnon, *m.* drúg.
Compaß, *m.* kompas.
Complet, *a.* popóln.
Compliment, *n.* poklón, naklón, pozdráv.
Complimentenmacher, *m.* klanjálo.
Complot, *n.* dogovòr; zaklétva, zarótva. [zlagati.
Componiren, *v. a.* složiti, skladati,
Componist, *m.* skladátelj (godbe).
Composition, *f.* skladba; složba,
Comptoir, *n.* pisárna; založíšče.
Concentriren, *v. a.* zakùpiti, zakùpljati, vsrěditi, vsrědíšiti, vsrědíniti, sosrěditi, vsrědnjiti.
Concept, *n.* pisáva.
Concert, *n.* koncert, glasbéna beséda, veselíca.
Conchilien, *pl.* školjke.
Concilium, *n.* zbor, zbiralíšče; cerkvéni zbor.
Concipiren, *v. a.* napísati, sostáviti, pismo sostáviti.
Concipist, *m.* spisovávec, perovódja.
Concret, *a.* predméten.
Concubine, *f.* spavančica, spanjalica.
Concurs, *m.* konkúrs, oglás službe, natečáj, razpís službe.
Condolenz, *f.* pomilovánje.
Condolenzschreiben, *n.* pomilovávno pismo.
Conducteur, *m.* spremnik (vozov), sprevoditelj.

Confekt, *n.* pojědnica, zakúski, konfékt. [měnkovánje.
Conferenz, *f.* posvetovánje, po-
Confeſſion, *f.* priznánje; vě-roizpovédanje.
Confiscation, *f.* pobránje imetka.
Confisciren, *v. a.* ves imetek pobráti.
Congreß, *m.* shód, zbirališče.
Conſcription, *f.* zapisovánje.
Conſequent, *a.* dosléden.
Conſequenz, *f.* doslědnost.
Conſervatorium, *n.* glasbéno učilíšče.
Conſiſtorium, *n* duhóvni svet.
Conſonant, *m.* tihnik, tihnica, soglásnik, soglásnica.
Conſorten, *pl.* továrši, pajdaši.
Conſtabler, *m.* topnik, topničár; puškár. [ustavodájen.
Conſtituirend, *a.* ustavodajáven,
Conſtitution, *f.* ustáva, vstáva.
Conſtitutionel, *a.* ustáven; — itât, *f.* ustávnost.
Conſtruction, *f.* stroj.
Conſul, *m.* konzul, posvètnik.
Conterfei, *n.* podóbšina, slika, poobrázek.
Conto, *m.* izpísek, konto, račún.
Contract, *m.* pogódba, pogóda, pogód, dogóvor.
Contrahiren, *v. n.* pogodíti se, dogovoríti se, dogovárjati se.
Contraſigniren, *v. a,* protipodpísati, podpísati, pripodpísati.
Contraſt, *m.* nasprótje, protívnost, razlíčnost, razlíka.
Contreband, *a.* prepovědan, zabránjen.
Contrebandwaare, f. zabranjevína, *prepovědane reči,* branjevína.
Contribution, *f.* dača, davek, namét. [naglédnik.
Controlle, *f.* nagléd; — ur, *m.*
Contumaz, *f.* zapertíja.
Convent, *m.* shód. shodišče.
Conventionsmünze, *f.* srebern dnár.
Convict, *n.* hranilíšče, sobivalíšče, zavod, rejíšče; — iſt, *m.* rejénc, hranjenc.
Copie, *f.* prepís, prepísek.
Copiren, *v. a.* prepísati.
Copiſt, *m.* prepísnik, prepisátelj.
Copulation, *f.* porǿka, zaróki, zaróka.
Copuliren, *v. a.* poróčiti, zaróčiti.
Corduan, *m.* kordován.
Cornet, *m.* zastávnik, stavničár. [korporál.
Corporal, *m.* desetník, kaprál,
Correct, *ad.* bez pogrěškov, spraven.
Corrector, *m.* poprávnik.
Correctur, *f.* pópráva; popravljanje. [pisátelj.
Correſpondent, *m.* dopísnik, do-
Correſpondenz, *f.* dopisáva; dopisávanje. [dopisováti.
Correſpondiren, *v. a.* dopisávati.
Corſar, *m.* gusár, morski razbójnik.
Courier, *m.* berzoték, jaderník.
Cours, *m.* tečáj; (des Geldes) cěna. [uvítek.
Couvert, *n.* zavitek, zavój,
Cravall, *m.* tepež; punt, šment, šunder.
Creatur, *f.* stvár, stvorje.
Credenz, *f.* napój, napítek.
Credenziren, *v. a.* napívati, napíti.
Credenztiſch, *m.* lavra.

Credit, m. zaúp, zaúpanje, dověrnost; auf — nehmen, na posódo vzeti; auf — geben, na zaúpanje dati, posóditi.
Creditbrief, m. dověrno pismo.
Creditiren, v. a. posóditi, posójovati, na zaúp dati.
Crepiren, v. n. cerkniti, pocèrkati, pocépati, stegniti se.
Criminal, a. kaznováven.
Criminale, n. kaznovávstvo; kaznovávne bukve.
Criminalgericht, n. kaznovavníja, kaznovávna sodníja.
Crucifix, n. razpétje, razpélo, sveta martra.
Cultiviren, v. a. obdělováti, obdělávati, obdělati; izobražováti. otesávati, vzdělávati.
Cultur, f. izobražovánje, izobráženje, otès; reja; obdělovánje.
Cur, f. zdravljenje, lečba, vračba.
Currende, f. obhodni list; razglás.
Currentschrift, f. tekóči pís.
Custos, m. čuvár, nadglédnik.
Cymbel, f. cimbale, polúdrica.
Cypresse, f. Cipresse.

D.

Da, ad. tú, tukaj, tukej, ovdě, ovdje; hier und da —, tù in tam, semtertjè; tam v tej reči, po takim; von —, odtód; —, c. kader, kedar, ko, ki, kak; (weil, jenachdem) ker, potèm ki, potèm ko, jer; da doch, čerávno, desirávno; (alsdann) *tedàj, po tem.*
Dabei, ad. zraven, poleg; nazóči, vpričo, vpričejóč; pri tem, pri njem, pri nji ꝛc.; er will überall - sein, povsód hoče biti; ich bin —, jaz pristópim; es bleibt —, tako ostáne, pri tem naj ostáne.
Dach, n. strěha, króv.
Dachboden, m. podstrěšje.
Dachdecker, m. pokriváč, krovec.
Dachfahne, f. Wetterfahne.
Dachforst, m. sleme.
Dächlein, n. strěhica, strěšica.
Dachmoos, n. strěšni máh.
Dachrinne, f. žlěb.
Dachröhre, f. cěv od žlěba.
Dachs, m. jazbec, jazvec,
Dachsbau, m. jazbina, jazvina.
Dachschindel, m. škodlja.
Dachsfell, n. jazvěčina, jazvěčovna.
Dachshund, m. jazbičár, jazvičnik.
Dachspitze, f. sleme, verh od strěhe.
Dachstein, f. Dachziegel.
Dachstroh, n. strěšnica, škopa.
Dachstuhl, m. podstrěšina, podstrěhje, rušt.
Dachtraufe, f. káp, kapílo; (das herabfallende Regenwasser) kapnica.
Dachung, f. pokrivanje; (das Dach selbst) strěšje, postrěšje, krovje.
Dachziegel, m. strěšna opéka, strěšnik, kórc.
Dadurch, ad. s tím, po tim, s tem, po tem, s to, z unim, po onim.
Dafern, ad. ako, ko, če.
Dafür, ad. za tó; ich kann nichts —, jest nisim kriv; —

halten, misliti, měniti, soditi.

Dagegen, *ad*. proti tomu, proti njemu, zoper tó; nasprót, nasprǿti, usuprót; — sein, protíviti se, zoperstávljati se; — *c*. (hingegen) temǿč, temúč, ampak.

Daheim, *ad*. domá, kod kuče.

Daher, *ad*. (von einem Orte her) od tam, odtámkaj, odtamdǿd, odtámsem; odtǿd, odtúlesem; (deßhalb) zatǿ, zatǿrej, torej, táj, tedaj, zavolj tega, daklem, zatégavolj, zatégadel, zastrán tega, zarad té rěči; (bis daher) dozdáj, dosǿrej, dotlè, dotǿd.

Dahier, *ad*. tù, tukaj, tukajle, tule, ovde.

Dahin, *ad*. tje, tam tje, ta, tǿt; (so weit) dotǿd, dosèm, dotlè, tako daleč, dosǿd; (hinweg) proč, preč.

Dahinaus, *ad*. tuvùn.

Dahingeben, *v. a*. oddáti, podáti.

Dahingegen, *ad*. temu nasprǿti pa, proti temu pa.

Dahinsein, *v. n*. pogíniti, propásti; zavmrěti; er ist dahin, po njem je.

Dahinten, *ad*. zadi, tu zadi, tam zadi, odzádja, odzád; — bleiben, opéšati, obnemágati.

Dahinter, *ad*. za tem, v tem, tu znotraj, zá tǿ, za njí; — kommen, zvěditi, zaznáti, zalediti.

Dahlen, s. Tändeln.

Damalig, *a*. tačásen, tadášenj, *ondášenj*, takráten, tedánj.

Damals, *ad*. tadaj, tedaj, tada, tačas, onda, takrat, tistikrat, tistkrat.

Damascenerarbeit, *f*. damascénsko dělo.

Damascenerklinge, *f*. damascénka, damascénska sablja.

Damasciren, *v. a*. damaskováti, nasékati (s srebram alj zlatam).

Damast, *m*. kamúka, tomǿšk.

Damasten, *a*. kamúkast, tomǿškast.

Dame, *f*. gospà, gospǿja; (in der Karte) kraljica; (im Damenspiel) dama.

Damenbret, *n*. damnica.

Damenspiel, *n*. damovánje; das — spielen, damováti.

Damenstein, *m*. damnik.

Damhirsch, *m*. poljélen.

Dämisch, *a*. norčav, norljav, bedast, ludast, pahnjen, cebnjen.

Damit, *ad*. s tim, z letím, s totím, po tem; — *c*. da, de, ki.

Dämlich, *a*. norčávast, bedálast, ludálast.

Damm, *m*. jéz, nasíp, osíp, okòp.

Dämmen, *v. a*. zasípati, nasípati, okopávati, nasípe naprávljati; (Wasser) jezíti, zajezíti, zagrájati.

Dammerde, *f*. pérst, černa zemlja, bernja.

Dämmerig, *a*. mračen, sumráčen, tmavast.

Dämmern, *v. i*. (des Abends) mračíti se; es dämmert, mrači se, mrák nahaja; (des Morgens) svitati se, daníti se, zoriti se, prizárjati.

Dämmerung, *f*. mrák, sumrák, zatòn; (des Morgens) zorja, zarja, svit.

Dampf, *m.* pár, sopár, para; čád, dim; sláb; hláp, hlúp, púh, sopúh.
Dampfbad, *n.* parna kopelj.
Dampfel, *n.* krovájc.
Dampfen, *v. n.* pariti se; čadíti se; kadíti se; hlapéti, hlupéti, puhtéti tamati se.
Dämpfen, *v. a.* (Feuer) vgasíti, vgašati, pogasíti, vdušíti, zadušiti, potantáti; (Zorn) potolážiti, vtolážiti, tolážití, vtažiti, potážiti, vmiriti, pomíriti, utěšiti; (Fleisch) pariti, hlapiti; (den Ton eines Instrumentes) vmičiti, pomíčiti.
Dämpfend, *a.* pogasíven, tolažíven.
Dämpfer, *m.* gasilo; tažilo, mirílo; parobród.
Dämpfig, *a.* hlapen, čaden, dimen, dimnat, sopáren; — **keit**, *f.* hlapnost, čadnost, sopárnost. [dušnik.
Dampfloch, *n.* hlapnica, odúška,
Dampfmaschine, *f.* parostròj.
Dampfmesser, *m.* paromĕr.
Dampfschiff, *n.* parobród.
Dampfwagen, *m.* parovóz, hlapón.
Daneben, *ad.* zraven, zravno, poleg, pokráj; mimo tega, zraven ob. razún tega, k temu, verh tiga, pri tem.
Danieden, *ad.* tu dol, tam doli.
Danieder, *ad.* v níz, ob tla, na tla; — **werfen**, ob tla trešiti.
Dank, *m.* hvala, zahvála, zahváljenje; — sagen, zahváliti se; einem — wissen, zahválen komu biti; Gott sei —, hvala Bogú, Bog bodi *zahváljen, slava Bogú!*
Dankbar, *a.* hvaléžen, zahválen, blagodáren, haren; — **keit**, *f.* hvaléžnost, blagodárnost, harnost, zahválnost.
Dankbarlich, s. Dankbar.
Danken, **Danksagen**, *v. a.* zahváliti, zahváliti se; blagodáriti.
Dankeswerth, *a.* hvalevrĕden.
Dankerfüllt, *a.* poln hvaléžnosti.
Dankfest, *n.* zahválen svetek.
Dankgebet, *n.* zahválna molítva.
Danklied, *n.* zahválnica, zahválna pĕsem.
Danklos, *a.* nehvaléžen, nezahválen, neharen.
Dankopfer, *n.* zahválna svĕčanóst, zahválna darítva, hvalno darílo. [váliti se.
Danksagen, *v. a.* zahváliti, zah-
Danksagung, *f.* zahvála, hvala, zahválnost, zahváljenje, blagodárenje.
Danksagungsschreiben, *n.* zahválno pismo, zahválnica.
Dann, *ad.* tedaj, tadaj, tada, tačas, takrat, onda; — und wann, včasi, včasih, kadkad, po časih, nekokda, redkodà.
Dannen, von dannen, *ad.* odóndod, odúnod, odtamtod, odtu sem, od tam sem, odtosej.
Dannenhero, s. Daher.
Daran, *ad.* v tem, na tem, na tim, pri tem; was liegt mir —, kaj mi je za to; er ist schlecht —, slabo mu gré, je v revnim stanju; es ist nichts —, nič ne velja; sie sind unrecht —, vi se motite.
Darauf, *ad.* na tó, na tem; po tem, potlé; — gehen, smert

storiti, zamrěti, vmrěti, poginiti; — ausgehen, naměriti ob. naměniti se na kar, naměnjen biti; den Tag —, drugi dan; — geben, nadáti, popréd dati.
Daraufgeld, *n*. naděl, nadávek.
Daraus, *ad*. iz tega, iz teh.
Darben, *v. n*. stradati, postrádati, glád terpéti, gladováti.
Darbieten, *v. a*. ponúditi, ponújati, nuditi; dati, podáti.
Darbringen, *v. a*. prinésti, prinosíti, prinášati, donésti, dopernésti; poklóniti, posvétiti, darováti.
Darein, *ad*. v tó, v letó.
Dargeben, *v. a*. darováti, poklóniti, poděliti, dati, podáti.
Darhalten, *v. a*. podáti, ponúditi, ponújati, pružiti.
Darin, *ad*. v tem, v ti rěči; (innerhalb) znotraj, znotri, notre, notri.
Darlegen, *v. a*. predlóžiti, predstáviti, položiti (pred kogar); (beweisen) razkázati, dokázati, razlóžiti.
Darlehen, *n*. posojilo, posóda, posodilo.
Darlehnen, Darleihen, *v. a*. posóditi, posójvati, v posod dati.
Darlehner, Darleiher, *m*. posódnik, posojavec, posodítelj.
Darm, *m*. črěvo, črěva, dróbь, drobje.
Darm=, *a* črěvni. črěvésni.
Darmbruch, m. kila; den — habend, kilav; kilast.
Darmgicht, f. črěvésni protin, črěvoból, skernina v vih, tród. [lajno.
Darmkoth, *m*. govno, govnja,
Darmsaite, *f*. struna, strunja iz črěv.
Darnach, *ad*. po tem, potém, na tó, za tem, za tim, potlé, potlàm; er frägt nichts —, nič ne mara za to, nič mu ní za tó.
Darneben, f. Daneben.
Darre, *f*. sušenje, sušilo; (Krankheit) sušica.
Darreichen, *v. a*. podáti, podájati, dati, ponúditi, ponújati, pružiti.
Darren, *v. a*. sušiti, posušiti.
Darrofen, *m*. sušivnica, sušilnica, sušnica, fernača.
Darmsucht, *f*. sušica.
Darschießen, f. Vorschießen.
Darstellen, *v. a*. predstáviti, predstávljati, pred oči postáviti, pokázati; opísati, popísati, obrisati, zobráziti, prikázati.
Darstellung, *f*. predstáva, pred stávljenje, navistáva; opís popís, obrís, prikáz.
Darstrecken, *v .a*. natégniti; f ponúditi, podáti, poděli (Geld) posóditi.
Darthun, *v. a*. dokázati, vóditi, razkázati, dop dati, popísati, izobrísat
Darüber, *ad*. od tega, o verh tega, zastran tega, tó; (während der Zeit) tem, točas, tičas; (üb sem) črez to, nad tém čéz; nichts darüber o runter, ne manj ne

will mich — machen, se hočem tega lotíti; es geht alles — und darunter, vse gré navskriž.
Darum, c. zató, zatórej, torej, táj, zatégadĕl, zategavóljo, zavolj tega, obstran od. zbog tega; — daß, zató ker, zakáj, kajti; — ad. okóli, okólj, okróg, króg; (um diese Sache) za tó, po tó.
Darunter, ad. pod tem, pod tó, pod unim ꝛc. vmĕs, med; — etwas legen, kaj podvréči od. podlóžiti.
Das, prp. s. Der.
Daselbst, ad. ondi, onda, tam, tamo, tamkaj, tamlé; ovdĕ, tukaj.
Daselbstig, a. tamošenj, ondóten, ondášenj, ovdašenj, tukajšen.
Dasein, n. bitje, bitnost, bistvo; (Gegenwart) nazóčnost, pritómnost, pribítje, vpričijóčnost.
Dasein, v. n. vpričo, nazóči, vpričijoč, pritómen biti; (existiren) bivati, živéti.
Dasjenige, s. Derjenige.
Dasig, s. Daselbstig.
Dasmal, ad. tokrat, letokrat, tobart, za sadáj, tajkrat.
Daß, c. da, de; dabi, dab', debi, najbi; damit —, za da; (seit) kar, da.
Dasselbe, s. Derselbe.
Datiren, v. a. lĕto in den napísati od zapísati; es datirt sich von lange her, temu je žé davno.
Dativ, m. (v slovnici) dajáven, dajáteln, treči padež, prisvojívnik. [daktíl.
Dattel, f. pavčik, dotala, Dattelbaum, m. datlovnik, daktílovo drevó.
Datum, n. lĕto in dan; datum; bis dato, dozdáj.
Daube, f. doga; die —n zum Zusammenstellen fertig machen, doge spehníti.
Däuchten, v. i. zdeti se, dozdĕvati se, videti se, činiti se.
Dauer, f. terpež, obstálnost, trajanje.
Dauerhaft, a. obstoječ, obstójen, terpéžen, obstáven.
Dauerhaftigkeit, f. obstojéčnost, obstójnost, terpéžnost, obstávnost.
Dauern, v. n. terpéti, trajati; (verharren) ostáti; obstáti, zderžati se.
Dauern, v. n. (leid sein) žál biti, militi se; sich kein Geld — lassen, ne marati za dnar.
Daumen, m. palec. [lečnják.
Däumling, m. palečnik, pa-
Daus, f. svinja, prasíca.
Davon, ad. od tega, od totega, od letega, od te rĕčí; (weg) proč, preč, vstran, vkraj; — bringen, odnésti; sein Leben — bringen, živ vjiti; — gehen, vjiti; — fliegen, odletéti; — kommen, rĕšiti se, odnésti jo; — fahren, odpeljáti se; — fliehen, pobĕgniti, odbĕžati; — jagen, odgnáti, odpoditi; — schleichen, zmuzniti se, potégniti jo; — ziehen, oditi, odhájati.

Davor, *ad.* pred tím, pred tem, pred tó ꝛc.; ich kann nichts davor, nič ne morem za tó; — bewahre uns Gott, tega Bog ne dáj, Bog obvári nas tega.
Dawider, *ad.* proti temu, temu naspròt, zoper tó; — sein, protíviti se; naspròti biti.
Dazu, *ad.* k temu, verh tega, za tó; thun —, glej, trudi se; prizadéni si; — bringen, pripráviti; — gewinnen, pridobíti; — helfen, pripomóči, pripomágati; — rechnen, priračúniti, pričíslìti; — schreiben, pripísati; — thun, pridjáti, dodjáti, prilóžiti.
Dazumal, *ad.* tedaj, takrat, tačas, tistokrat, onda.
Dazwischen, *ad.* med tem, vměs, vměsama, vsrědcj, srěd tega; v tó, do tega.
Debatte, *f.* pretres.
Decanat, *n.* dekaníja, tehantíja.
Decanus, Dechant, *m.* dekán, tehant.
December, *m.* decémber, gruden; (ilir.) prosínac; (čech.) prosinec; (poln.) grudzien.
Deckbalken, *m.* stropnica, stropóvnica. [húta.
Deckbett, *n.* perína, odéja, pla-
Decke, *f.* odéja, oděvka, oděválo; (Deckel) pokriválo, pokròv, pokróvec; — des Zimmers, strop, stropje, dile; *mit einem unter einer — stecken*, *s kóm v en róg trobiti.*
Deckel, *m.* pokròv, pokróvec, pokriválo.
Decken, *v. a.* pokrívati, pokríti, kríti, zakríti; (bedecken) odévati, odéti; (beschützen) braniti, štititi; sich —, osegúriti se, zagotóviti se; den Tisch —, mizo obložíti, na mizo prostírati.
Decker, *m.* krovec, pokrivàč.
Deckmantel, *m.* plájš za pokríti se; fig. plájš, zakriválo, zagrinjálo, zastòr.
Deckung, *f.* kritje, pokrívanje, oděv; fig. bramba, branílo, okrílje; (Begleitung) družtvo, spremljenje.
Declamiren, *v. a.* besědováti, besěditi, prednášati, deklamírati.
Declamation, *f.* besědovanje, besědba, deklamácija.
Declination, *f.* sklanjanje, sklonba, sklanja, sklanjáva.
Decoriren, *v. a.* okínčati.
Decret, *n.* razkáz, odkáz; povélje, odlóčba.
Decretiren, *v. a.* odkázati, odlóčiti, vstanóviti.
Dediciren, f. Widmen.
Defect, *m.* nedostátek, pománjk; — *a.* manjkav, pomanjkljiv.
Definition, *f.* opreděljenje.
Definitiv, *a.* dokónčen.
Degen, *m.* meč, palaš, kord.
Degengefäß, *n.* kordež.
Degengehänge, *n.* pás od. pojás za meč.
Degenklinge, *f.* mečovína.
Degenknopf, *m.* mečni gumb; (ein redlicher Mann) pravi móž, korenják.

Degenscheide, *f.* mečnica, nožnica.
Degradiren, *v. a.* v nižjo oder manjšo službo postáviti, degradírati.
Dehnbar, *a.* vlačen, raztegljív, stegljív; razpenljív, raztanjljív; — keit, *f.* vlačnost, raztegljívost; razpenljívost, raztanjljívost.
Dehnen, *v. a.* tezati, raztegováti, raztégniti; razpén ati, razpeti; raztanjívati, raztánjšati, stanjšati; projiti, razprójiti; (in der Sprachlehre) zategováti, zatégniti; sich —, lecati se, vlekniti se, razpénjati se. [grez.
Deich, *m.* nasíp, osíp, zasíp; Deichen, *v. a.* nasípati, osípati, zasípati, zasúti; jeziti, zajéziti, gatíti, zagatíti.
Deichsel, *f.* oje, ojice, rudo; (Dechsel) tesla.
Deichseleisen, *n.* ogerlíni.
Deichselgabel, *f.* škarje, ojnice.
Deichselpferd, *n.* ojníčen od. rudoven konj. [prí ojésu.
Deichselring, *n.* klép od. oklép
Dein, Deine, Dein, *pr.* tvoj, tvoja, tvoje.
Deinethalben, Deinetwegen, Deinetwillen, *ad.* zavolj tebe, za tebe dělj.
Deinig, s. Dein.
Deist, *m.* božnik; — erei, *f.* božnikovánje.
Delinquent, *m.* obsojeník, zločin.
Delphin, *m.* dupín, pliskavíca.
Demnach, *ad.* po tem, po tem takim, takó, za tó, zastrán tega; torej, *zatórej*.

Demokrat, *m.* ljudovládec.
Demokratie, *f.* ljudovláda, ljudovládje, ljudovladíja.
Demokratisch, *a.* ljudovláden.
Demohngeachtet, *ad.* nič manj, z vsim tim. [nost.
Demuth, *f.* ponížnost; pohlév-
Demüthig, *a.* ponížen, pohléven.
Demüthigen, *v. a.* ponížati, ponižovati, vkrotíti.
Dendrit, *m.* dervnik (kamen).
Dengeln, *v. a.* klepáti, poklepáti.
Dengelstock, *m.* babica.
Dengelzeug, *n.* klepálo, klepí.
Dengler, Dengelhammer, *m.* klepáč.
Denkart, s. Denkungsart.
Denkbar, *a.* mišljiv, mislíteln.
Denkbuch, *n.* zapisna knjiga, dnevnik.
Denken, *v. a.* u. *n.* misliti, premišlováti; (hoffen) nadjati se; (meinen) měniti, misliti, soditi; (gesonnen sein) naměniti, naměriti, měniti, misliti; (sich erinnern) pomniti, spomniti se, spoměníti se.
Denker, *m.* mislítelj, mislež.
Denkfreiheit, *f.* svobodna misel; svoboda misliti.
Denkkraft, *f.* mislívnost.
Denklehre, *f.* slovje.
Denkmal, *n.* spomnílo, spomínek, spomínščina, pametnik, spomnjež.
Denksäule, s. Denkmal.
Denkspruch, *m.* prislovíca, poslovíca, izrék.
Denkstein, *m.* spoměník.
Denkungsart, *f.* mišljáva, način mišlenja.
Denkwürdig, *a.* ímenit, znamе-

nit, slaven; — keit, *f.* imenitost, znamenitost.

Denkzettel, *n.* spoměnica, spominka.

Denn, *c.* zakáj, kajti, jer, jerbo; (als) kakor, kot, ko, od; es sei —, daß samode, ki; tode, ki.

Dennoch, *ad.* vendar, vonder, le, saj, sajle, venderlè, li time.

Departement, *n.* okoliš, kotar.

Depesche, *f.* poslaníca, pošíljka.

Dephie (Fisch), dupin, pliskavka

Deponiren, *v. a.* zahrániti dati.

Deputation, *f.* poslaníštvo, poslánci, poróčniki; odbòr, odbórstvo.

Deputirter, *m.* poslánec, poslánik, poróčnik; odbórnik.

Der, die, das, wird als Geschlechtswort im Slovenischen nicht ausgedrückt, — *pr.* (dieser, derjenige ꝛc.) te, ta, táj od. ti, ta, to; toti, tota, toto; letí, letá, letó; tele, tale, tole; (welcher) kteri, katéri, ki, koji.

Derb, *a.* terd, tverd, čverst; jedrovít; grόp, osóren, siróv, neotésan; — heit, *f.* tverdóča, čverstóča; gropóst, osórnost, siróvost.

Dereinst, *ad.* někdaj, něgdaj, někad, někogda.

Derenthalben, Derentwegen, Derentwillen, *ad.* zavolj njih, za teh vólj; zatò, zatégaděl, zastran tega, torej, zatórej.

Dergestalt, *ad.* po takim, po tem *takim, tako,* na te način.

Dergleichen, Desgleichen, *ad.* takšnih, takih, takovih, kih; takšnega, tacega, vega, ovakega.

Derhalben, s. Daher.

Derjenige, diejenige, dasjenig tisti, a, o; tajísti, a, tísti, a, o; onilé, onalé, c

Dermaleinst, *ad.* někdaj, ně někógda.

Dermalen, *ad.* sadàj, sada,

Dermalig, *a.* sadánj, sad sedánj, zdánj.

Dermaßen, *ad.* tako, tako tako zlo, na tolko.

Dero, *pr.* vaš; njihov.

Derselbe, dieselbe, dasselbe te, tá, tó; oni, a, o; u o; tisti, a, o; isti, a, o.

Derweilen, *ad.* med tím, t

Derwisch, *m.* derviš.

Descendent, *m.* potémík, mik, zarodič. [pob

Deserteur, *m.* vskók,

Desertiren, *v. a.* vskočíti, číti, poběgniti.

Desfalls, s. Deshalb.

Deshalb, Deshalben, *a.* torej, taj, zatégadě gavóljo.

Despot, *m.* trinóg, samosilnik, silnik.

Despotisch, *a.* trinóški samosilen.

Despotismus, *m.* trinóš nost, samosílje, kr

Destilliren, *v. a.* dest žgati, variti.

Desto, *ad.* tim, s

Deswegen, s. Deshal

Detaschement, *n.* četa.

Detaschiren, *v.*

poslati, odposlati, odrediti (oddělk vojske).
Detail, n. podróbnost.
Detailliren, v. a. na drobno popísati.
Deuchten, s. Däuchten.
Deuten, v, a. razlágati, razkládati, razlóžiti, tolmáčiti, raztolmáčiti; (ein Zeichen geben) znamnje dati; (mit der Hand) mahniti; (mit den Augen) migniti, pomígniti; — v. n. (zeigen) kazati, pokázati; (vorbedeuten) poměníti, znamenováti, predznamenováti.
Deuter, m. razlagávec, razkládavec, tolmač.
Deutlich, a. jasen. bister, razlóčen, razložen, razumljív, razgovéten; — keit, f. jasnost, razlóčnost, razgovétnost, razúmnost, razlóžnost,
Deutsch, a. němški, němački; — n. němščina, němšina; — machen, poněmčiti; — werden, poněmčiti se; — gewordener, m. poněmčenec.
Deutsche, m. němec; — f. němka.
Deutschmeister, m. veliki mešter reda němškega.
Deutschthümler, m. němškútar, němcún; — ei, f. němškutaríja, němškútarstvo.
Deutung, f. razlága; razláganje, razkládanje, tolmáčenje.
Devise, f. geslo.
Dezember, s. December.
Diacon, m. dijákon.
Diadem, n. krona.
Dialect, s. Mundart.
Dialog, m. razgovor, dvogovor, pogovor.
Diamant, m. dragi kamen, demant.
Diamanten, a. demanten.
Diameter, s. Durchmesser.
Diät, f. změrnost od. red v jědi in pijáči, življáva.
Diäten, pl. plača vsakdánja, potróški.
Dich, pr. tebe, te.
Dicht, a. góst, gošat; jederčen, jederčast (von Metallen).
Dichte, Dichtheit, f. goša, gošáva, gošica, gošča; jederčnost, gostóba.
Dichten, v. a. peti, pěvati, popěvati, pěsmi zlagati; (sinnen) misliti; (ersinnen) izmísliti, izmišljováti, iznájti; all sein — und Trachten, vse njegóve misli in děla.
Dichter, m. pěsnik, pěsmeník; — in, f. pěsmeníca.
Dichterisch, a. pěsníški, pěsmeníški, pěsmén.
Dichterling, m. pésmičár.
Dichtkunst, f. pěsníštvo, pěsmeníštvo.
Dichtung, f. pěsem, pěsma, poezíja; láž, izmišljótina, zmišlenje, sanjaríja.
Dick, a. debel, tolst, rejen; (von Flüssigkeiten) góst.
Dickbauch, m. terbúšnik, vamp.
Dickbäuchig, a. terbúšnat, vampast, tělnat.
Dickbein, n. stegno, latki.
Dicke, f. debelína, debelóst, rejenóst; goša, gošča, gošíca.
Dickfleischig, a. mesnat, mesovnat.
Dickhäutig, a. debelekože; — e Hände, nažúljene roke.

Dickicht, n. gošáva, goša, hosta, hostje, hoščje. [váč.
Dickkopf, m. glavúh, bikáč, gla-
Dickköpfig, a. glavàt.
Dickleibig, s. Dickbäuchig.
Dick werden, v. n. debelíti se, odebelíti se, redíti se.
Dictando, n. narěkba.
Dictiren, v. a. naríkati, narěkovàti, narěkvati.
Dieb, m. tat, kradljívec.
Dieberei, f. tatvíja.
Diebin, f. tatíca, kradljívka.
Diebisch, a. tatínski, tatóven, kradežen.
Diebsbande, f razbojníška tropa, četa razbójnikov.
Diebstahl, m. tatvína, tatba, kradež.
Diele, f. deska, blanja, dila, platnica.
Dielen, v. a. podati, popódati.
Dienen, v. a. služiti; streči, postréči, dvoriti; bei einem —, biti v službi pri komu.
Diener, m. sluga, služnik, služébnik, služábnik; — in, f. služébnica, služábnica, služica, služkinja. [žébnici.
Dienerschaft, f. družína, slu-
Dienlich, a. služíven, služen, prospěšen, koristen, hasnovít.
Dienst, m. služba, služenje.
Dienstag, m. torek, vtorek; am —, v torek; am — früh, v toro jutro.
Dienstbar, a. služében, podložen; — keit, f. služébnost, podlóžnost.
Dienstbothe, m. posel, družínče.
Dienstleifer, m. marljívost v službi, poslúžnost.
Dienstentlassung, f. odpúst službe, poslóvljenje.
Dienstfertig, Dienstbeflissen, poslúžen, poslužljív, postr žen, postrežljív; — keit, heit, f. poslužnost, postré nost.
Dienstfrei, a. próst od službe.
Dienstleistung, f. poslužba, služb
Dienstleute, pl. služébniki, dr žína.
Dienstlohn, m. mezda.
Dienstlos, a. bez službe.
Dienstmagd, s. Dienerin.
Dienstpflichtig, a. služében; r boten.
Dienstwillig, a. voljen, poslužlj
Dienstzwang, m. rabotníštvo.
Dieselbe, s. Derselbe.
Dieser, diese, dieses, pr. té, tá od. táj, tá, tó; toti, a, tele, tale, tole; leti, a, o.
Diesfalls, ad. v obzíru tegá.
Diesjährig, a. lětašenj, lětošej
Diesmal, ad. takrat, tokrat, l tokrat, tobàrt.
Diesseits, ad. na tej strani.
Dieterich, m. ključ tatínski.
Dill, m. koper (trava).
Ding, n. rěč; roba; bistv bitva, stvár; guter — e sei vesél, dobre volje biti.
Dingen, v. a. najéti, najéma
Dinglich, a. rěčen, stvare bistven, bitvén.
Dinstag, s Dienstag.
Dinte, s. Tinte.
Diözes, f. škofíja.
Diplom, n. diplóm, listi pooblastívna, častji list, d stójnski list.
Dir, pr. tebi, ti.

Direct, *a*. neposrèden, na ravnost. [ravnítelj.
Director, *m*. vodja, ravnitelj,
Direction, *f*. vodstvo, redilélstvo, ravnitélstvo.
Dirigiren, s. Leiten.
Dirne, *f*. děkla, děčla; (Mädchen) děklič, děkle, děvójka; (eine schlechte Dirne) šlambúra, vlačúga, potepúla.
Discant, *m*. diškánt, škánt; — ist, *m*. diškantíst.
Disputation, *f*. prekarjanje, pekanje, prikòr, prepír.
Disputiren, *v*. prekárjati se, prikárjati se, pekati se, pričkati se, prepírati se.
Distel, *f*. osat, osét, bodec, stric; die — n, dračje.
Distelfink, *m*. osatíca, stričevka.
District, *m*. okráj, okrájna, króg, okróg.
Division, *f*. razštěva, dělítva.
Döbel, *m*. klin, kolec.
Döbeln, *v*. *a*. s klini pribíjati od. pribíti.
Doch, *c*. vendar, vonder, vunder, ipak, ali; time (wird nachgesetzt).
Docht, *m*. stenj, nitnik.
Docke, *f*. (Puppe) ljila, punca, čeča, igráča, donda; (eine kurze, dicke Säule) kipčič.
Doctor, *m*. doktar; učítelj, naučitelj; — in, *f*. doktaríca.
Doctorhut, *m*. doktarski klobuk.
Doctorwürde, *f*. doktórstvo.
Documente, *pl*. pisma svědočánska.
Doge, *m*. dožd.
Dogge, *m*. engleski *pes*.
Dohle, *f*. *kavka*.
Dohne, *f*. zajnka, progla, locanj.
Dolch, *m*. hanžar, jatagan, bodólce, meč, nož.
Dolde, *f*. verh, veršič, verhólika.
Dolmetschen, *v*. *a*. tolmáčiti, tolkováti, razlágati, razkládati.
Dolmetscher, *m*. tolmač, tolmáčnik, razkladávec.
Dom, *m*. **Domkirche**, *f*. stolna cerkev od. cerkva.
Domäne, *f*. **Domänengut**, *n*. deržavno imánje. [nica.
Domcapitel, *n* korarstvo, stol-
Domdechant, *m*. stolni dekán.
Domherr, *m*. korar, kanónik, stolnik. [dominikánar.
Dominikaner, *m*. dominikán,
Domino, *m*. domino (versta maškáre).
Dompfaff, s. Gimpel.
Dompropst, *m*. stolni prošt.
Donner, *m*. grom, germljavína, trěsk.
Donnerer, *m*. gromovník.
Donnerkeil, *m*. strěla, trěsk.
Donnerkrachend, *a*. gromopóčen.
Donnern, *v*. *n*. grométi, germéti, trěskati. [vèrtek.
Donnerstag, *m*. četèrtek, čet-
Donnerstimme, *f*. gromovíti glás.
Donnerstrahl, *m*. blesk, blísk, munja. [germljevína.
Donnerwetter, *n*. groménje,
Doppeladler, *m*. orel dvoglávni.
Doppelbier, *n*. bolši pivo.
Doppelflinte, *f*. dvojka, dvocévka.
Doppelflügel, *pl*. vratnice.
Doppellaut, *m*. dvoglásnik, dvoglásnica.
Doppeln, *v*. *a*. dvojiti, pod-

vójiti, dvojáčiti, podvojáčiti, dvostrúčiti, podvostrúčiti; die Stiefel —, skornje podplátiti od. podšiti; (mit Würfeln spielen) kočkati, vadljati. [stóplej.
Doppelpunkt, m. dvopíčje, na-
Doppelpfeife, f. vidalice.
Doppelsinn, m. dvojnost, dvojbénost. [ben.
Doppelsinnig, a. dvojen, dvoj-
Doppelt, a. dvoj, dvojnat, dvojnasóben.
Doppelzüngig, a. jezíčen, dvojezíčen; — er, m. jezíčnik, dvojezíčnik.
Dorf, n. vás, vés, selo.
Dorfbewohner, m. vasčán, selján, seljak; — in, f. vasčanka, seljánka. [vesníčka.
Dörfchen, n. vesica, vesníca,
Dorfgemeinde, f. selska občina od. srenja.
Dorfleben, n. kmetiško živlenje.
Dorfleute, pl. vasčáni, seljáni.
Dorfrichter, m. vesníški sodec od. sodnik.
Dorfschaft, f. selo, kmetija, občina, vasníca.
Dorfschenke, f. kmetíska pivnica od. kerčma.
Dorfschulmeister, m. kmetíški šolnikar od. učeník.
Dorn, m. tern; die —n, ternje; (in der Schnalle) jezíček; — im Auge, tern v petí. [terš.
Dornbusch, m. ternjovec, dráč,
Dornen, a. ternjev, ternov.
Dorngebüsche, n. ternje, glogje, *dračje, tèršje*.
Dornhecke, f. plót od ternja.
Dornicht, a. ternast, ternat.
Dornig, a. ternovít, ternov
Dorren, v. n. sušiti se, p šiti se, vsahnjívati, vsal sahníti. [presúšati, o
Dörren, v. a. sušiti, pos
Dörrhaus, n. sušívnica.
Dort, Dorten, ad. tam, t onde, ondi; — her, od tam sem, od ondód. [
Dorthin, ad. tam tje, ti
Dortig, a. ondóten, o šenj, tamošen.
Dose, f. škatla, škatlica; baks—, tobáčnica, tobak
Dosis, f. davka.
Dotter, m. rumenják, žo
Drache, m. zmáj, pozój, kón.
Drachenblut, n. pozójna k
Drachme, f. drahma.
Dragoner, m. dragónar.
Dragonermäßig, ad. po gónarsko.
Drath, m. čvežen, svilo, ka; (Pechdrath) dreta.
Dräthern, a. svilnat, čve svilen.
Drathgitter, n. mreža, om
Drathleuchter, m. svilnat nik.
Drathsaite, f. čvežnata st
Drathsieb, n. svileno sito šeto iz svila.
Drathzieher, m svilar; svilarija, svilarnica.
Drama, n. drama, tugol igrokáz.
Dramatisch, a. dramátišk gokázen; igrokázen.
Drang, m. stiska, gnječ snóta, rivanje, tlačenje tige Begierde) pohòt,

lenje, nagib; (Betrübniß) britkóst, muka; Harn –, tiš; vor dem — der Geschäfte, pred silo opravíl.
Drängen, v. a. tlačiti, tižčati, stiskati, rivati, porívati, riniti, gnjetiti ;. sich —, v. r. siliti se, napénjati se; fig. mučiti, skerbéti.
Drangsal, n. nadlóga, nevólja, stiska, britkóst, muka.
Dräuen, s. Drohen.
Drauf, s. Darauf.
Draußen, ad. tovne, vunė, vunàj, zvuni.
Drechselbank, f. vertávka, strugávni stol.
Drechseln, v. a. vertávkati, strugati, stružiti.
Drechsler, m. vertávkar, strugár, tokár.
Drechsler=, a. tokárski, strugárski.
Drechslerhandwerk, n. tokárstvo, strugárstvo
Dreck, m. govno, lajno, blato, kalúža, nesnága, bloja, plodra.
Dreckig, a. govnat, lajnast, ognjúsen, osrán, hlaten, kalúžen, nesnážen, plodrast.
Dreckkäfer, m. govnjáč.
Drehbaum, m. Drehkreuz, n. kríž, vreteno.
Drehen, v. a. sukati, vertéti; sich —, v. r. sukati se, teči, vertéti se.
Drehling, m. ročíca.
Drehschwinge, f. sukalica.
Drei, num. trije, tri; —, f. trojica, trojka.
Dreibeinig, a. trikósten, trinóžen, trinogát.
Dreieck, n. trivógel, trivoglína.
Dreieckig, a. trivoglát, trivoglást, na tri vogle.
Dreieinig, a. trojedin.
Dreieinigkeit, f. trojíca, trojstvo.
Dreierlei, a. trój.
Dreifach, a. trojni, trojnat.
Dreifaltigkeit, s. Dreieinigkeit.
Dreifuß, m. trinogávnica, kozica.
Dreifüßig, s. Dreibeinig.
Dreigespann, n. trojína.
Dreihändig, a. trirók.
Dreihundert, num. trí stó, tri stotíne.
Dreihundertste, a. tristóten.
Dreijährig, a. trilěten, tri lěta star.
Dreikönigsfest, n. praznik sv. tréh kraljev.
Dreiköpfig, a. trojgláv, trigláv, trigláven.
Dreimal, ad. trikrat, tribárti, triput.
Dreimalig, a. trikráten, tribárten, tripúten.
Dreimonatlich, a. trimĕsečen.
Dreiseitig, a. tristrán, trojstrán.
Dreisilbig, a. trizlóžen.
Dreisitzig, a. s tremi mĕsti, na tri mĕsta.
Dreispännig, a. s tremi konji.
Dreist, a. dérz, derzen, derzovít, predèrzen, smĕl, smión, serčen, pogúmen, smĕven.
Dreistigkeit, f. derznost, derzovítost, predèrznost, smĕlost, serčnóst, smĕvnost.
Dreisylbig, s. Dreisilbig.
Dreißig, num. tridesét, tristi.
Dreißiger, m. tridesĕt lęt star človek.
Dreißigjährig, a. tridesétlěten.
Dreißigste, a. tridesétí, tristi.

Dreitägig, *a.* tridnéven, tridánski.
Dreitausend, *num.* tri tisúči, jezéra od. hiljáde, tri tavžent.
Dreitheilig, *a* raztrójen.
Dreizack, *m.* trozóbje, trizóbje.
Dreizackig, *a.* trozóben, trizóben.
Dreizehn, *num.* trinajst, trinest.
Dreizehnhundert, *num.* trinajst stó, trinajst stotín.
Dreizehntausend, *num.* trinájst hiljád, tisuč od. tavžent.
Dreizehnte, *a.* trinajsti.
Dreizehntens, *ad.* trinajsto.
Dreschen, *v. a.* mlatiti, zmlatiti, pomlátiti, domlátiti; (schlagen) tepsti, biti, suváti, pobíjati.
Dreschen, *n.* mlát, mlačenje.
Drescher, *m.* mlatič, mlatec.
Dreschflegel, *m.* cepec, cép, capec. [níše, skedenj.
Dreschtenne, *f.* gumno, gum-
Dreschvollendungsmahl, *n.* domlátki. [mlačva.
Dreschzeit, *f.* mlát, mlatítva,
Dressiren, *v. a.* učíti, priučíti, priučívati, naučíti.
Drillbohrer, *m.* sveder, svider, durgelj.
Drillen, s. Bohren.
Drillich, *m.* trojnik.
Drilling, *m.* trojčik, trojčič, trojček; (Triebrad in den Mühlen) vreteno, vertílo.
Dringen, *v. a.* (in einen) siliti, prisíliti; (durchdringen) predrěti, vdrěti; auf etwas —, *po sili kar hotéti* iméti, *obstati v čem, g*nati se na kar; *(einen zu etwas)* persíliti, pergánjati, nagánjati, die N[...] dringt, sila je.
Dringend, *a.* — e Noth, skr[...] na sila; — e Bitte, veli[...] prošnja; es ist nicht —, sile, ní potrěbe, — bitt[...] priserčno od. vroče prosi[...]
Drittel, **Dritttheil**, *n.* tretji d[...] tretjína, tretjínka, tretj[...]
Dritter, — e, — es, *a.* tretj[...] trečí.
Dritthalb, *ad.* dvá in pól.
Drittens, *ad.* tretjič, tret[...] tretkič. [zver
Droben, *ad.* gori, tori; — a[...]
Drohen, *v. a.* protíti, preti[...] žugati, pestiti, groziti s[...] protiti se; das Haus droht e[...] zustürzen, hiša se hoče p[...] drěti. [beć, lež[...]
Drohne, *f.* trót, trotnica, tr[...]
Drohung, *f.* pretba, pretnj[...] grožnja, groženje, žuganj[...]
Drohwort, pretnja, pretívn[...] od. grozívna beséda.
Drollig, *a.* směšen, šaljív, š[...] len zabáven.
Dromedar, *n.* dromedár, ve[...] bljud arábski.
Drönen, *v. n.* donéti, oriti s[...] tresti se, grométi.
Drossel, *f.* drozeg; (Adamsapf[...] gertánec, adamíca.
Drüben, *ad.* unkraj, unstra[...] na unim kraju, na uni stra[...]
Drüber, s. Darüber.
Druck, *m.* tlačenje, dušen[...] davljenje, gnječenje; [...] skanje; stís, stísk; tíš, ti[...] (von Schriften) tís, natís, [...] tisk, tiskanje, štampa, št[...] panje.

Drucken, *v. a.* tiskati, natiskati, natiskováti, natisniti, štampati, naštámpati.

Drücken, *v. a.* tlačiti, dušiti. daviti, gnjetiti, stiskati; (quälen) zatírati, tlačiti, stiskati; (von todten Gegenständen) tišati, tiščati; (von Schuhen) žuliti, ožúliti; (durch Drücken befestigen) pritískati, pritísniti; (schmiegen, sich) stisniti se.

Drückend, *a.* težek, neznósen, —e Hitze, sparčina, spara.

Drucker, *m.* tiskár, štampar.

Drücker, *m.* (Handhabe an Schlössern) klupica.

Druckerei, *f.* tiskarnica, tiskarna; tiskaríja, štamparíja.

Druckerlohn, *m.* tiskarnína, štamparína.

Druckerpresse, *f.* tiskárska preša, natiskávnica.

Druckerschwärze, *f.* štamparsko černílo.

Druckfehler, *m.* tiskárski pogrěsek od. omíl, natísni pogrěšek.

Druckjahr, *n.* lěto tiskanja.

Druckkosten, *pl.* tiskárski stroškí, potróški za štampanje.

Druckort, *m.* město tiskanja.

Druckpapier, *a.* tiskárski papír, papír za tiskanje.

Drud, *m.* vrág, škratec, copernik, pošast.

Drude, *f.* mora.

Druide, *m.* druíd.

Drum, **Drunter**, s. Darum, Darunter.

Druse, *f.* (Pferdekrankheit) vozger; gromáda (od kristálov).

Drüse, *f.* žleza; (Geschwür) tvór, ikra.

Drüsengeschwulst, *f.* otečene žleze.

Drüsig, *a.* žlezast. žlezav. žlezat; tvorast, ikrast.

Du, *pr.* ti.

Dual, *m.* dvobroj. dvobròjnik.

Dukaten, *m.* zlát, cekin, rumen zlát.

Ducken, **sich**, *v. r.* potúhniti se, počéniti, skerčiti se.

Duckmäuser, *m.* potúhnjenc, potúhnjenik, poniglávec.

Dudeln, *v. a.* dudati, dudováti, v dude od. gajde igráti.

Dudelsack, *m.* dude, gajde, mešníce.

Dudelsackröhre, *f.* dudec.

Duell, *n.* dvobòj, dvaboj.

Duellant, *m.* dvobójnik.

Duelliren, **sich**, *v. r.* biti se od. tolči se s kom.

Duett, *n.* dvopev.

Duft, *m.* pár, sopár, hláp, púh, sopúh; (die zarte Ausdünstung) dúh, dih, izdíh, dibt, puht, miris, vónj, dišílo.

Duften, *v. n.* dišati, dihati, mirísati, vonjati; kadíti se, pušiti se, hlapéti.

Duftig, *a.* dišéč; dišáven, mirísen; zakájen, zapúšen.

Dulden, *v. a.* terpéti, preterpéti, prenášati, prenésti; (zu lassen) dovóljiti, pripustíti, dopustíti, dopúšati.

Dulder, *m.* terpín, terpínec.

Duldsam, *a.* vsterpljív, poterpežljív, krotek; — **keit**, *f.* vsterpljívost, poterpežljívost, krotkóst.

Dumm, *a.* bedast, aboten, neú-

men, avšast, norčav, terčen, budálast. [bezobrázen.
Dummdreist, a. prederzovíten,
Dummheit, f. bedačíja, bedáštvo, neúmnost, abota, noréávost, budaláščina.
Dummkopf, m. bedák, abotnik, avša, trap.
Dumpf, a. molkel, votel; glúh.
Dümpfel, m. tomún, komún, kotel (v rěci).
Dumpfig, a. molkel, votel; (von der Nässe verderbt) mokróten, zatúhel, vlažen, stuhnjen, plesnjev; — werden, stuhniti, plesnéti.
Düne, f. prôd, prodovína, pěščena hropáta, prodovje.
Düngen, v. a. gnojíti, pognojíti, nagnojíti.
Dung, Dünger, m. gnój, klát.
Dunghaufen, m. gnojíše, gnojíšče, gnojníšče.
Düngung, f. gnojítva, gnojenje.
Dungwasser, n. gnojnica, gnojšnica. [zétnost, ohólost.
Dünkel, m. zdětje, mněnje; prev-
Dunkel, a. temen, temav, temnóten, temnočen, temoten, tmast, mračen, obláčen; (trüb) kalen, moten; fig. nerazúmen, nerazumljív. [mrák.
Dunkel, n. tma, tmina, tmica,
Dunkelblau, a. sínj, temnomóder.
Dunkelbraun, a. temnorujàv.
Dunkelgelb, a. temnožólt.
Dunkelgrau, a. temnosív.
Dunkelgrün, a. temnozelèn.
Dunkelheit, f. tma, tmina, temnota, temnóst, mračnost; fig. nerazumljívost, zatemnélost.

Dunkeln, v. n. temniti se, te[...] néti, mračíti se, nočíti se
Dunkelroth, a. temnorudéč..
Dünken, v n. zděti se, vi[...] se, dozděvati se, zazděv[...] se; mich dünkt es, zdi se [...] dozděva se mi; er dünkt [...] weise, modriga se imá od. mi
Dünn, a. tanek, tenek; (schüt[...] rědek: — machen, raztén[...] raztánjšati, stanjšati, razt[...] jívati; — werden, tanjšati raztánjšati se, raztanjívati
Dünne, Dünnheit, f. tank[...] tenkóst, tenja, tankota, t[...] kóča; rědkóst, rědkóta; (menschlichen Körper) lakótni tišína, slapina.
Dunst, m. para, hláp, sláb; ([...] Feuer und gewärmten Sach[...] sopúh, púh, čád, pár, d[...]
Dunsten, v. n. hlapéti, čaditi pariti se, dimiti se, pušiti
Dünsten, v. a. pariti, va[...] pražiti.
Dunstig, a. čaden, zakájen, [...] páren, dimnast, zapèrt, [...] púhel, nezráčen.
Dunstkreis, m. dihokróg, ob[...]
Duodez, n. dvanajstérka, d[...] najstína.
Durch, prp. skóz, skozi; (v[...] mittelst) po, s; — und — [...] do kože moker.
Durchackern, v. a. preoráti, r[...] oráti, pod rál spraviti.
Durcharbeiten, v. a. obdělati, [...] dělováti, predělati, ob[...] diti; den Teig —, vměsiti zaměsiti testo; sich — v spraviti se, prelomíti, [...] tisniti (skóz kár).

Durchaus, *ad.* po vsakim, po vsem, po vsakim načinu, na vsako vižo; (völlig) scěloma, vun in vun; — nicht, nikákor ne, pod nikákor, na nobéno vižo, pod nobén način.

Durchbeben, *v. a.* pretrésti, potrésti, zgruditi, prešiniti.

Durchbeißen, *v. a.* pregrísti, razgrísti.

Durchbeizen, *v. a.* premočiti, premákati, prejěsti, prejědati, pregristi.

Durchbeten, s. Ausbeten.

Durchbetteln, *v. a.* preberáčiti, preprošnjáčiti; sich —, *v. r.* preberáčiti se, z beráčenjem se živiti.

Durchbeuteln, *v. a.* pretrésti, pretrésati, presjáti, pretrósiti.

Durchblasen, *v. a.* prepíhati, prepíhniti, prepihováti; (vom Winde) pihati od. duvati po.. skóz...

Durchblättern, *v. a.* prebráti, prebirati, prečítati; (flüchtig) pretéči, prebégati, preglédati.

Durchbläuen, *v. a.* nabíti, nabijati, otépsti, nažgáti.

Durchblicken, *v. a.* pregledati, prezréti, previditi; — *v. n.* kazati se, viditi se.

Durchbohren, *v. a.* prevèrtati; (Schmerzen verursachend) prebósti, prebádati, predrěti, prepehníti, prešíniti.

Durchbraten, *v. a.* prepéči, speči, popéči; — *v. n.* prepéči se, speči se, popéči se.

Durchbrausen, *v. n.* prešuméti, preveršéti, prehruméti.

Durchbrechen, *v. a.* prelomíti, *predréti*; *prebíti*, pretólči; — *v. n.* podréti se, pogrézniti se, prelomiti se.

Durchbrennen, *v. a.* prežgáti, prežigati; — *v. n.* pregoréti.

Durchbringen, *v. a.* spraviti skóz..; (verschwenden) zapráviti, zatrátiti, raztépsti; (ernähren) preživiti, prerediti; sich —, *v. r.* preživiti se, živiti se. [prevál.

Durchbruch, *m.* prelóm, predòr,

Durchdenken, *v. a.* premisliti, razmisliti, razsóditi, prežinjati, razmótriti.

Durchdrängen, sich, *v. r.* pretíščati se, prerívati se, preríniti se, skóz preríti, pregnjétiti se.

Durchdringen, *v. a.* u. *n.* predréti, pretisniti, predírati, pretiščati; prebósti, prebádati, predréti, prešíniti, preséči; (als ein Wort) obveljáti.

Durchdringend, *a.* ojster.

Durchdringlich, *a.* prebodljív, prešinljív.

Durchdrücken, *v. a.* pretíščati, pretískati, prežméti, prežémati; preríniti.

Durcheilen, *v. a.* prehitéti, preletéti, prebégati, pretéči.

Durcheinander, *ad.* vsevměs, vsevskríž, vsevprék, skozendruga, eden skóz druzega; — mischen, preměšati, zaměšati, razměšati; — werfen, prevréči, razvréči, razmetáti.

Durchfahren, *v. n.* peljáti se, vozíti se (skóz..); (vom Blitze) švigniti, švigati.

Durchfall, *m.* hitrica, drista, švigla, driskavica.
Durchfallen, *v. n.* prepásti, skóz pasti; fig. neizbrán biti.
Durchfaulen, *v. n.* pregnjíti, zgnjíti, strohnéti, sperhnéti.
Durchfeilen, *v. a.* prepíliti, prepilováti.
Durchfeuchten, *v. a* premočíti, premákati, prevlážiti.
Durchfeuern, *v. a.* strěliti oder strěljati (skoz kej); (den Ofen) razgréti, razbéliti, razžariti, razkúriti, raznétiti.
Durchflammen, s. Entflammen.
Durchflechten, *v. a.* preplésti, preplétati, uplésti, spreplésti.
Durchfliegen, *v. n.* proletéti, prolétati, preletéti.
Durchfließen, *v. n.* pretéči, pretékati, teči skóz.. po..
Durchfluß, *m.* pretòk, pretákanje, preték.
Durchforschen, *v. a.* preiskáti, premótriti, razmótriti, pretéhtati. [pregrísti, prejésti.
Durchfressen, *v. a.* preglodáti,
Durchfrieren, *v. n.* ozébsti, premèrzniti, zamèrzniti.
Durchfuhr, *m.* prevóz, provóz.
Durchführen, *v. a.* peljáti, vesti, vozíti (skóz kako město); fig. vćíniti, izpeljáti, izvésti, izvèršiti, opráviti.
Durchführung, *f.* izpeljáva; izpeljánje, izvédenje, vvedenje, vravnáva.
Durchgang, *m.* hód, prehód, prohód.
Durchgängig, a. občen, občenít; — *ad.* *vsi* vkup, v´obče.
Durchgärben, v. a. ostrójiti, strojiti; (durchprügeln, s. durchbläuen).
Durchgehen, *v. n. u. r.* prejíti, prehodíti; (durch einen Ort) skóz iti; (flüchtig werden) vjiti, poběgniti, vběžati; (bei einer Wahl) izbrán biti; — *v. a.* (eine Schrift) preglédati, prebráti, prečítati; sich die Füße —, nažúliti si noge; (die Schuhe) pohodíti, potèrgati.
Durchgehends, *ad.* povsód, povsót, vselej; sploh, obče.
Durchgießen, *v. a.* prelíti, prelívati; precedíti, precéjati.
Durchglühen, *v. a.* razběliti, razžáriti.
Durchgraben, *v. a.* prekopáti, prekopávati, prekopováti, prejámati, preróvati.
Durchgreifen, *v. n.* razplóditi se, zaplóditi se; — *v. a.* seči, segati skóz kár.
Durchgucken, *v. n.* lukati, polúkati skoz...
Durchhauen, *v. a.* presékati, preséči; sich —, *v. r.* izbóriti se, s sabljo si pót narediti; Alles —, vse zapráviti, zatrátiti.
Durchhaus, *n.* hiša z dvema vratama.
Durchhecheln, *v. a.* perderzáti, odèrzati, oríhljati; fig. pretrèsti, pretréšati, presjáti, obráti, obírati. [nétiti.
Durchheizen, *v. a.* razkúriti, raz-
Durchhelfen, *v. a.* skóz kár pomágati; einem —, komu podpomágati, na roko iti.
Durchhellen, s. Erhellen.
Durchhitzen, s. Durchfeuern.

Durchhöhlen, v. a. prevótliti. zvotliti, predólbsti; prevèrtati.
Durchirren, v. a. preblóditi. pretávati. obhoditi.
Durchjagen, v. a. pognáti, spoditi (koga skóz kar): (sein Vermögen) zapráviti, potrátiti, zatépsti; alles durch die Kehle —, vse pojésti in popiti.
Durchkälten, v. a. razmráziti, zmraziti, premráziti, razhladiti. [razčesáti.
Durchkämmen, v. a. počesáti,
Durchkäuen, v. a. preživekáti. prežévati, prežvéčiti, preživakáti.
Durchklopfen, v. a. prebiti, pretrúpiti, razbiti, raztrúpiti, pretólči, raztólči; fig. namlátiti, nažgáti.
Durchkneten, v. a. vměsiti, zaměsiti, měsiti.
Durchkochen, v. a. prevariti, zvariti, prekúhati; — v. n. prekúhati se, zvariti se.
Durchkommen, v. n. skóz priti; (entkommen) vjiti, izbáviti se. rěšiti se. [ob. moči.
Durchkönnen, v. n. skóz magati
Durchkratzen, v. a. razpráskati, razčóhati.
Durchkreuzen, v. a (die See) obvóziti, prekrížati, preládjati, prebárkati; sich — v. r. križati se.
Durchkriechen, v. n. oblésti, obláziti, prelésti, prepláziti.
Durchlaß, m. prepúst, prepuščénje.
Durchlassen, v. a. prepustiti, skóz pustiti; Getreide —, vijati. veti žito. [svitlost.
Durchlaucht, f. jasnost. svètlost.
Durchlauchtig, a. jasen. svitel: —st, a. prejasen. presvitel.
Durchlaufen, v. n. pretéči: vteči. vskočiti: — v. a. obiti. obhoditi: (auf einem Pferde) objáhati. [čistiti.
Durchläutern, v. a. očistiti. pre-
Durchleben, v. a. preživéti.
Durchlesen, v. a. prebráti. prebirati. prečitati. preštéti.
Durchleuchten, v. a. razsvètiti, razsvètliti; — v. n. skozi svètiti se.
Durchliegen, sich, v. r. preležáti se.
Durchlöchern, v. a. prevèrtati, luknjo narediti; (Kleider) stergati. natèrgati. [sápiti.
Durchlüften, v. a prevétriti. pre-
Durchmarsch, m. prehód. prohód.
Durchmarschiren, v. n. skoz iti, prehoditi, skoz maršírati.
Durchmengen, Durchmischen, v. a. premèšati, změšati, poměšati. [izměriti.
Durchmessen, v. a. preměriti,
Durchmesser, m. posrědák, preměrnik, preměrje.
Durchmustern, v. a. preglédati, spreglédati, pretrésti, spreoberniti, spretakniti.
Durchnagen, v. a. preglodáti, razglodáti. [šívati.
Durchnähen, v. a. prešiti, pre-
Durchnässen, v. a. premočiti, razmočiti, omočiti, razmákati, omokriti, premokriti.
Durchpflügen, v. a. preor[illegible] razorati.
Durchprausen, v. n. prevei

Durchpressen, *v. a.* prežméti, prežémati, préprésati.
Durchprügeln, *v. a.* namlátiti, nakúriti, nažgáti, pretépsti.
Durchräuchern, *v. a.* prekadíti, prekájati; (vom Fleisch) posušíti, sušíti, na dim obésiti.
Durchrechnen, *v. a.* preračúniti, izračuniti, prečísliti.
Durchregnen, *v. n.* predežíti, preperšéti; es regnet durch, dež skoz gré od. pada, skozi deží od. perší.
Durchreiben, *v. a.* pretréti, pretríbati, (wund reiben) do kervávega ožúliti od. otréti.
Durchreise, *f.* prehód, prepót; auf der —, mimogredé.
Durchreisen, *v. n.* prehodíti, mimo iti, prepopotováti, skozi popotováti; — *v. a.* obhodíti.
Durchreisende, *m.* potnik, popótnik; — *f.* potnica, popótnica.
Durchreißen, *v. a.* predréti, razdréti; pretèrgati, raztèrgati; prelomíti, razcépiti; — *v. n.* razdréti se, raztèrgati se; prelomíti se, razcepiti se.
Durchreiten, *v. n.* prejézditi, objáhati, prejáhati.
Durchrennen *v. a.* preríniti, skoz poríniti, prebósti, prepehníti; — *v. n.* predírjati.
Durchritt, *m.* prejézd.
Durchrühren, *v. a.* změšati, preměšati.
Durchrütteln, *v. a.* pretrésti, premájati, prejúgati, premeketáti.

Durchsäen, *v. a.* presejáti.
Durchsägen, *v. a.* prepíliti, prežágati. [sóliti.
Durchsalzen, *v. a.* osóliti, pre-
Durchsäuern, *v. a.* nakísliti, pokísati; — *v. n.* skisati se, kisati se, prekísati se.
Durchschallen, *v. n.* razlégati se, odměvati se; oríti se po...
Durchschauen, *v. a.* preglédati, razglédati; jemanden —, kogar spoznáti; *v. n.* skoz gledati, viditi se skoz; (durch eine Öffnung schauen) gledati, zreti, lukati skoz.
Durchscheinen, *v. a.* obsijáti, obsěvati, razsvětiti; — *v. n.* viditi se skóz, sijati, svetiti se od. gledati skóz.
Durchscheinend, *a.* skozen.
Durchscherzen, *v. a.* prešaliti.
Durchscheuern, *v. a.* prečístiti prerešetáti, pretrésti.
Durchschieben, *v. a.* premakníti potísniti, poríniti (skóz kar
Durchschießen, *v. a.* prestrěli strěljati skozi; (die Zeile Buchstaben) razmakníti; Buch mit Papier —, knji s papírjam prešiti.
Durchschiffen, *v. a.* preládj prebárkati.
Durchschimmern, *v. n.* prebl prebliskávati, presévati, bijati od. vdarjati skozi.
Durchschlafen, *v. n.* pres prespávati.
Durchschlag, *m.* prebítje, lòm, (in der Küche) c cedílnik, scedílo; (ein fel) dleto; (Pfriemen)
Durchschlagen, *v. a.*

prebijati, prelomiti, pretrùpiti, pretréti, pretólči; (Flüssigkeiten) precediti, precéjati; (als Tinte durch Papier) premočiti, premákati; sich — v. r. prebiti se, izbiti se, predréti skóz.

Durchschleichen, v. n. u. r. prelésti, preláziti; zmuzniti se, premúzniti se, premúzati se.

Durchschleifen, v. a. prebrúsiti; (auf der Schleife) peljáti se od. voziti se (po sanéh).

Durchschlingen, v. a. preplésti, zaplésti, prevléči, prepásati.

Durchschlüpfen, v. n. zmuzniti se skóz, premúzniti se, smukniti skóz.

Durchschneiden, v. a. prerézati, razrézati, odrézati, razrězováti; razcěpiti, presěkati.

Durchschnitt, m. rěz, prerěz, prerěza, prerězba, prerězek; (der Linien) križanje; primèr, priměra, priměrnik; im —, v priměri, obče, sploh, poprěk, vprěk.

Durchschütten, v. a. preliti; presúti.

Durchschwimmen, v. a. preplávati.

Durchschwitzen, v. a. prepotiti, preznojiti, oznojiti, omókriti.

Durchsegeln, v. n. prejádrati, prejádriti, prebróditi.

Durchsehen, v. n. viditi, gledati, zreti skóz; v. a. preglédati, razglédati, previditi, spreviditi.

Durchseihen, v. a. precediti, precéjati, cedíti.

Durchseiher, m. cedilo, cedilnik, cedilnica.

Durchsetzen, v. a. izvoditi, izpeljáti, opráviti; — v. n. prejézditi, prejáhati.

Durchsein, v n. bíti skóz.

Durchseufzen, v. n. prevzdihati, prezdihováti, prejèčati.

Durchsicht, f. preglèd, razgléd, prezir; vid.

Durchsichtig, a. skozen, prezráčen, progléden, previdljiv; — keit, f. skoznost, prezráčnost, prezerljivost.

Durchsieben, v. a. presejáti, presèvati, presítiti.

Durchsickern, v. n. prekápati, prekápljati.

Durchsingen, v. a. prepèti, prepěvati.

Durchsinken, v. n. pogrézniti se, vgrézniti se, pretóniti se.

Durchsitzen, v. a. u. n. presésti; presedéti, presédati.

Durchspähen, v. a. preglédati, zaslěditi, oslèditi, zazvèdeti.

Durchspalten, v. a. precèpiti, razcèpiti, razdvójiti, presèkati.

Durchspicken, v. a. poslaniniti; (eine Rede) nakititi, okinčati.

Durchspielen, v. a. preigráti, čas z igro zatrátiti; zaigráti.

Durchspießen, v. a. prebósti, prebádati, prepéhniti.

Durchsprengen, v. a. poškropiti; naškropiti, pokropiti; — v. n. skakoma prijáhati od. prijézditi.

Durchspringen, v. n. skočiti od. skakati skozi.

Durchstänkern, v. a. nasmraditi, osmráditi, zasmráditi; (durchsuchen) premetáti, prevrěči, prestékniti, preiskáti.

Ebenung, *f*. ravnánje, poravnítva, poravnánje, zravnánje.
Eber, *m*. merjásec.
Eberraute, *f*. Eberreis, *n*. abarat, oślak.
Echo, *n*. jék, jeka, odjék, odměv, odmíh, damlj.
Echt, *a*. pristen, pravi, istinít, zakonít; dober; — es Gold, suho zlato; — heit, *f*. pristnost, pravost, istinítost; zakonítost; dobróta.
Ecke, *f*. ogel, vogel; (Winkel) kôt.
Eckhaus, *n*. hiša na oglu.
Eckig, *a*. voglát, oglast, vogloviten.
Eckschrank, *m* omarič.
Eckstein, *m*. ogelnik, vogelnik, ogelni kamen.
Edel, *a*. žlahten, blág, verli; (— geboren) blagoróden, plemenít, žlahten.
Edeldame, Edelfrau, *f*. žlahtnica, plemenítnica.
Edelgeboren, *a*. blagoróden, plemenít.
Edelgesinnt, *a*. blagodúšen, blagosèrčen.
Edelgestein, *n*. drago kamenje.
Edelhof, *m*. grád, grajšína, dvor žlahtníški.
Edelknabe. *m*. žlahtnič, plemič.
Edelmann, *m*. žlahtnik, plemenítnik, plemič.
Edelmännisch, *a*. žlahtníški, plemenítniški.
Edelmuth, *m* blagodúšnost, blagodúšje, blagočútje, žlahtnosèrčnost, plemenítost, žlahtnost.
Edelmüthig, *a*. blagodúšen, blagočúten, žlahtnosèrčen, plemenít, žlahten.

Edelstein, *m*. dragi kan
Eden, *n*. raj, perivòj.
Edict, *n*. proglás, razl
Edictalfrist, *f*. progláše
Effect, *m*. vspěh, uspěl
Effecten, *f*. Güter, Habs
Ege, Egge, *f*. brana.
Egen, *v. a*. vlačiti, po
Egoismus, *m*. sebičnos
pašnost, samoljúbje.
Egoist, *m*. sebićnik, sam
samoljúb; — isch, *a*.
samopašen, samoljú
Ehe, Eher, *a*. préj, prě
préj, poprěd.
Ehe, *f*. zakon, ženítba
nína; (von Frauen
vdaja; Kinder erster -
pervega moža od. pe
Eheband, Ehebündniß, *n*.
vezílo.
Ehebett, *n*. zakonska p
Ehebrechen, *v. n*. pre
prešéstiti. [*f*. p
Ehebrecher, *m*. prešés
Ehebrecherisch, *a*. preš
šestováven, preše
Ehebruch, *m*. prešéstv
prešestovánje.
Ehebürde, *f*. zakon
Ehecontract, *m*. ju
ženítbena pogó
Ehedem, *ad*. nek
nekadáj, pred
Ehefrau, Ehegatti
lin, Ehegenossin
róčnica, supr
Ehegatte, Eheger
Ehegenoß, *m*.
suprúg, drúg
Ehegestern,
predvčéraj

Ehegestrig *a.* predvčéranj, predvčérajšen.
Eheleiblich, *a.* zakonski, v zakonu rojen; vlasten.
Eheleute, *pl* móž in žena, zakonski, zakonci, zaróčniki.
Ehelich, *a.* zakonski.
Ehelichen, *v. a.* u. *n.* (von Männern) ženíti, ženíti se, oženíti se, za ženo vzeti; (von Frauenzimmern) možíti, možíti se, omožíti se, vdati se, za moža dati; (ohne Unterschied des Geschlechtes) zaročíti se.
Ehelos, *a.* neoženjen, sebiten; nevdána, sebitna, v sebitnim stanu.
Ehelosigkeit, *f.* bezzakónstvo, sebiten stán.
Ehemalig, *a.* prejšen, popréjšen, nekdájn, někdášen, něgdánj, minúl, pretekel.
Ehemals, *ad.* někdaj, něgdaj, prej, popréd.
Ehepaar, s. Eheleute.
Ehepacten, s. Ehecontract.
Ehern, *a.* medén, medeníčen, bronast.
Ehescheidung, *f.* razvéza zakona.
Ehesegen, *m.* zakonski blagoslóv, poróka.
Ehestand, *m.* zakon, zakonstvo, zakonski stán, brák.
Ehestens, aufs Eheste, *ad.* berž ko berž, naj préd ko bó mogóče.
Ehesteuer, *f.* juterna, dota.
Eheverlöbniß, *n.* zaróki, zaróčki, zavodle.
Ehrabschneiden, *v. a.* obrekováti, poštenje jemáti od. kratiti.
Ehrabschneider, *m.* *obrekovávec.*
Ehrbar, *a.* pošten, časten, dostójen, vrěden, — **keit**, poštěnost, dostójnost, vrědnost.
Ehrbegierde, *f.* slávoljúbje, častiljúbje, čestižélčnost.
Ehrbegierig, *a.* slavoljúben, častiljúben, čestižélčnost.
Ehre, *f.* část, čést, poštenje; hvala, slavá; dika; in — n halten, spoštováti, častíti; bei meiner —, pri moji duši, tako mi poštěnja; — dem — gebührt, vsakemu část in poštěnje; das ist aller — n werth, to je vrědno in poštěno.
Ehren, *v. a.* častíti, čestíti, spoštováti, poštováti; slaviti, hvaliti; dičiti.
Ehrenamt, *n.* část, dostojánstvo.
Ehrenbezeugung, *f.* spoštovanje, častitovánje, počastítje; die letzte — erweisen, poslědno část skazati.
Ehrenfest, *a.* spoštován.
Ehrenbogen, *m*, častni lók od. obók.
Ehrengedächtniß, **Ehrendenkmal**, *n.* spoměník.
Ehrengelag, *n.* gostba, oběd.
Ehrenmann, *m.* pošten človek, poštenják.
Ehrenmitglied, *n.* častni člen od. úd.
Ehrenname, *m.* slov, slavno od. poštěno imé.
Ehrenpforte, *f.* vrata od. obók slavodobítni.
Ehrenposten, s. Ehrenamt.
Ehrenpreis, *m.* verónika (trava), lehtica, jelíčnik.
Ehrenreich, s. Ehrenfest.
Ehrenrettung, *f.* obrána poštěnja.
Ehrenrührig, *a.* obrěkovávén, nepoštèn, sramóten.

Ehrensache, *f*. čestítna stvár.
Ehrenschänder, s. Ehrabschneider.
Ehrenstelle, s. Ehrenamt.
Ehrentrunk, *m*. zdravica, zdravljíca.
Ehrenvoll, *a*. časten, čestit.
Ehrenwache, *f*. častna straža.
Ehrenwerth, *a*. častljív, častitljív, čestivrěden.
Ehrenwort, *n*. móž beséda.
Ehrenzeichen, *n*. čestítno znamnje.
Ehrerbietig, *a*. spoštljív, spoštováven; — keit, *f*. spoštljívost.
Ehrfurcht, *f*. spoštovánje, poštovánje.
Ehrgefühl, *n*. pošténje, pošténost, blagi čút.
Ehrgeiz, *m*. slavohlépje, častihlépje, častimárnost.
Ehrgeizig, *a*. slavohlépen, častihlépen, častimáren.
Ehrgier, Ehrgierig, s. Ehrsucht, Ehrsüchtig.
Ehrlich, *a*. pošten, pravéden, častíven; — keit, *f*. pošténost, pravédnost, častívnost.
Ehrliebe, *f*. častiljúbje.
Ehrliebend, *a*. častiljúben.
Ehrlos, *a*. nepoštèn, bez pošténja; — igkeit, *f*. nepošténje, nepošténost.
Ehrsam, *a*. pošten, časten, čestit, čestitljív; — keit, *f*. pošténje, čestitost.
Ehrsucht, *f*. čestiglád, slavohlépje.
Ehrsüchtig, *a*. čestigláden, slavohlépen. [ljémščina.
Ehrungstaxe, *f*. primščina, pri-
Ehrvergessen, *a*. nepoštèn, nepravéden.
Ehrwürden, Ew. vaša častivrédnost, *čestitljívi*, spoštováni.
Ehrwürdig, *a* častljív, častitljív, čestít, častivrěden.
Ei, *i*. aj! glej glej! léj lej!
Ei, *n*. jajce; — chen, *n*. jajčice, jajček.
Eibe, *f*. Eibenbaum, *m*. tís, tisovo drěvo, tisje, lapúh.
Eibenholz, *n*. tisovína.
Eibisch, *m*. sléz, skles.
Eichapfel, s. Gallapfel. [dób.
Eiche, *f*. Eichenbaum, *m*. hrást,
Eichel, *f*. želòd.
Eichelmast, *f*. žír, žirnica, žirovína, žirov. [žiróvnica.
Eichelmastgebühr, *f*. žirovnína,
Eichen=, *a*. hrastov, dobov.
Eichenholz, *n*. hrastovína, dobovína.
Eichenwald, *m*. hrastje, dobje, hrastovje, dobovje.
Eichhorn, Eichhörnchen, *n*. iverca, veverca, veveríca, vigórica.
Eid, *m*. priséga, zapriséga; — ablegen, priséči, zapriséči.
Eidam, *m*. zet.
Eidbruch, *m*. věrolómstvo.
Eidbrüchig, *a*. věrolómen, krivoróten.
Eidechse, *f*. kuščar, martínec.
Eiderdunen, *pl*. perje séverni[l] gosí.
Eidergans, *f*. Eidervogel, *m*. sė verna od. morska gós.
Eidesformel, *f*. priséga.
Eidgenoß, *m*. soprisėžnik.
Eidgenossenschaft, *f* savéz, zve
Eidlich, *a*. prisėžen; — *ad*. p priségo.
Eidschwur, s. Eid.
Eierdotter, *m*. rumęnják, čák, čermlák.
Eierklar, n. bělák.

Eierkrebs, *m.* rakovica.
Eierkuchen, *m.* **Eierschmalz**, *n.* cvertje, jájčnik, ocvírk.
Eierschale, *f.* luskína, luščina.
Eierstock, *m.* jajěnjak.
Eifer, *m.* gorljívost, marljívost, iskrénost, vnetost, vatrénost; (Bemühung) prizadětje, prizadětek, prizaděv, prizadjánje, skerb.
Eiferig, *a.* gorljív, marljív, iskrén, vnét, vatren; skerben, prizadětljív.
Eifern, *v. n.* plamtéti, goréti; skerbéti se, prizaděvati sé, prizadéti si; (wetteifern) tekmati; (eifersüchtig sein) ljubosúmniti.
Eifersucht, *f.* ljubosúmnost, rěvnívost, ljubomórnost.
Eifersüchtig, *a.* ljubosúmen, rěvníven, ljubomóren.
Eiförmig, *a.* podólglat, jajčast, navéznjen.
Eigen, *a.* lasten, vlasten, vlastít, sobstvén; (besonder) posében, sosében, osobit; (wunderbar) čuden, čudovit; sich etwas — machen, prísvójiti od. prilástiti si kar; naučíti se česar.
Eigenen, sich, *v. r.* vdati se, pristáti
Eigendünkel, *m.* prevzétnost, ohólost.
Eigenhändig, *a.* vlastoróčen, z vlastnó rokó pisan.
Eigenheit, *f.* posébnost, osobítost; vlastitost, svojstvo.
Eigenliebe, *f.* samoljúbje, sebičnost.
Eigenliebend, *a.* *samoljúben, sebičen.*

Eigenlob, *n.* samohválje, samolástna hvala.
Eigenmächtig, *a.* samovólen, svojovóljen, samovlásten.
Eigennutz, *m.* samopášnost, samopríd, samogóltnost.
Eigennützig, *a.* samopášen, samopríden, samogólten.
Eigens, *ad.* nalaš, navlašč, zategavóljo.
Eigenschaft, *f.* lastnóst, vlastítost, svojstvo; kakóst, kakšnóst.
Eigensinn, *m.* svojoglávnost, termoglávost, terma.
Eigensinnig, *a.* svojogláven, termogláven, term, termast; — e, *m.* svojoglávnik, svoglávnež.
Eigenthum, *n.* vlást, lást, vlastnína, lastnína, lastína, vlastovína.
Eigenthümer, *m.* vlastnik, lastnik; — in, *f.* vlastnica, lastnica.
Eigenthümlich, *a.* lastovít, posében, vlastít; — keit, *f.* lastovítost, posébnost, vlastítost.
Eigenthumsrecht, *n.* vlastovítost, pravo vlastítosti, vlastníštvo.
Eigentlich, *a.* pravi, pravíčen, istinít; — *ad.* prav, po pravim, po pravíci, zlasti.
Eigenwille, *m.* svojovólja, lastna volja.
Eigenwillig, *a.* svojovóljen, lastnovóljen.
Eignen, sich, s. **Eigenen**, sich.
Eiland, *n.* otòk, ostròv.
Eilbothe, *m.* tekávnik, tekún, jaderník.
Eile, *f.* hitrína, hitróst. spěh, berznóst, spěšnost, pospěšnost, urnost, naglost, spetje.

Eilen, *v. n.* hitéti, speti, spěšiti se, pospěšiti se, berziti, uriti se, žuriti se.
Eilend, *a.* hiter, spěšen, pospěšen, berz, berzen, jadern, uren, nagel.
Eilends, *ad.* berž, hitro, jaderno, urno, na mah, na spéh.
Eilf, *num.* jednajst, enajst, ednajst; — er, *m.* ednajšica; — erlei, *a.* ednajstéri; — fach, *a.* ednajstérni; — fältig, *a.* jednastérnat.
Eilfertig, *a.* uren, berzen, spěšen; — keit, *f.* urnost, berzóst, spěšnost.
Eilfjährig, *a.* enajstlěten, jednajst lět star.
Eilfmal, *ad.* jednajstkrat, ednajstbart, jednajstpútih.
Eilftel, *n.* jednajstina, jednajstérka. [enajsti.
Eilfe, *a.* jednajsti, ednajsti,
Eilftehalb, *ad.* deset in pól.
Eilftens, *ad.* ednajsto, jednajsto.
Eilig, *a.* spěšen, pospěšen, berz, hiter; — st, *a.* kakor je hitro mogóče.
Eilmarsch, *m.* berzi hód, hitrostóp.
Eilwagen, *m.* berzovoz.
Eimer, *m.* vedro, okòv; (Brunnen=) cevta.
Ein, eine, ein (wird als Geschlechtswort nicht ausgedrückt; — *num.* jeden, eden, en, a, o; — *pr.* jeden, něki, někdo, některi.
Einackern, *v. a.* zaoráti.
Einander, *ad.* endrúgega, jeden druziga, med sebój, vzajémno, *medjusóbno*; einer dem andern, *eden druzemu*; aus — gehen, *razíti se, saksébe* iti.

Einärnten, f. Einernten.
Einäschern, *v. a.* požgáti, ... liti, posmodíti.
Einathmen, *v. a.* dihati, ...
Einäugig, *a.* jednoók, čo...
Einballen, **Einballiren**, *v. a* ... víti, zavíjati.
Einbalsamiren, *v. a.* pom... ríti, pomázati z dišéčim ...
Einband, *m.* véz, vezilo, zvezba.
Einbegriffen, *ad.* mit —, s... v družtvu, zajédno s ...
Einbeißen, *v. a.* nagrísti, ... siti, vardjáti.
Einbeizen, *v. a.* vstrojiti, v...
Einberichten, *v. a.* poroči... na znanje, oglasíti.
Einbetteln, sich, *v. r.* vb... se, vlizniti se.
Einbiegen, *v. a.* prigenít... geníti, podgeníti; vp... vkloniti.
Einbilden, sich, *v. r* ... vmisliti ob. vmišljávati mišljávati si; sich etw... štimáti se, ponosíti se...
Einbildung, *f.* domislik, zdětje, dozděvek; štim... stimánost; domišlenóst
Einbildungskraft, *f.* domi... vmišljáva, obrazívost... mišljívost, namišljívos...
Einbinden, *v. a.* zvezati... zati, zavézati.
Einblasen, *v. a.* vpihniti... hováti; ins Ohr —, š... pošeptáti.
Einblätterig, *a.* jednolíst...
Einbläuen, *v. a.* zabíti, za...
Einbrechen, *v. a.* razlomít... lomiti, raztèrti, razbit...

[illegible] podréti. poderati. [illegible]drèti. [illegible]. [illegible] — r. a. zlomiti se. [illegible]. razbiti se. [illegible] se; [illegible] mit Gewalt vdréti [illegible]. [illegible] prelomiti. [illegible] se. [illegible] vom Feinde zagnati se. vpasti. napásti. napad [illegible]: [illegible] der Zeit) nahaiati. nastaiati. nastópati. pribaiati.

Einbrennen, r. a. vžigati. vžigati. vsmoditi: [illegible] zapariti: (schmalzen) zabèliti. obèliti. bèliti. začiniti.

Einbrennsuppe, f. požgána juha. požganica.

Einbringen, r. a. vnesti. vnositi. vnaiati; (Getreide) vspraviti. vpravljati: das Versäumte —, pomúdo popráviti; (Gewinn bringen) donésti. donášati. prinésti; einen Gefangenen —, vlovíti zločina, (ersetzen) povrníti, povráčati.

Einbrocken, v. a. nadrobíti, vdrobíti, podrobíti; fig. prisóliti komu.

Einbruch, m. prelóm, predór. vlom, polomást; (des Feindes) vpád, napád; (der Nacht) mrák.

Einbrühen, v. a. zaprážiti; popáriti

Einbürgern, v. a. vdomiti, vdomáčiti, vměstiti, naséliti.

Einbuße, f. zguba,. zgubítek, kvár, vjima, škoda.

Einbüßen, v. a. zgubíti, zgubo terpéti, na zgubi biti, škodo iméti; die Augen —, oslèpiti.

Eincassiren, v. a. pobráti, pobírati. [gradíti.

Eindämmen, v. a. zajéziti, za-

Eindämmern, v. n. [illegible] se [illegible] se. [illegible]

Eindringen, [illegible]. v. n. vdréti se [illegible] se. [illegible] se. vriniti se

Eindrehen, v. a. [illegible] [illegible]. [illegible] —. [illegible] nakodrati lase

Eindringen, v. n. predreti. prelomiti. prelomastiti prebiti. auf einen —, na kogar vrisniti. napasti kogar; sich — r. r. s. Eindrängen, sich.

Eindruck, m. vtisek. vtis; fig. čut. čutjenstvo. [vtiskati.

Eindrucken, v. a. vtiskati. na-

Eindrücken, v. a. vtisniti. vtiskati. noter potisniti; zabiti. vdariti.

Einengen, v. a. zavlačiti.

Einer, num. jeden. eden. en.

Einerlei, a. jednak. enak. jeden; jednoróden: es ist —, to je vse jedno; das ewige —, nesrámna čečkorija.

Einernten, v. a. požeti. žeti. spraviti. spravljati; fig. zadobiti. dokopati se (česar).

Einfach, a. enójn, enojnát. jednóten, nesostávljen. jednér, jednostáven, enoversten; fig. próst, priprost; — heit, f. enójnost, enovèrstnost; fig. prostóst, priprostóst.

Einfädeln, v. a. vdeniti. vdéti; eine Sache —, osnováti, vrediti, razrediti.

Einfahren, v. n. vvozíti se, vpeljáti se; (im Bergwerk) spustíti se v rudnik.

Einfahrt, f. vvožnja.

Einfall, m. vpád, navál, navála,

(Einsturz) razdòr, predòr, vdor, razpád, (Gedanke) misel, ženj, domíslik.

Einfallen, *v. n.* vpasti, vpadati, vpadniti; (vom Feinde) vdreti, predréti, vpasti, navalíti, osúti; (einstürzen) razdréti se, vdreti se, razpásti, sosúti se, zrušiti se, podréti se, razdírati se, razpádati, rušiti se, sosípati se; (sich erinnern) spomniti se, spoměniti; einem —, v glavo ob. na misel priti, domísliti se.

Einfalt, *f.* prostóta, priprostóst, norčávost.

Einfältig, *a.* próst, pripróst, norčav, bedálast.

Einfaltspinsel, *m.* bedák, budálo, cepec, kalín.

Einfalzen, *v. a.* vzložiti, vskladati.

Einfangen, *v. a.* zasáčiti, vlovíti; (mit einer Mauer) ogradíti, obzídati.

Einfassen, *v. a.* (etwas mit etwas) ogradíti, obíti, obdjáti; (mit einer Mauer) obzídati; (mit einem Saume) obróbiti, zaróbiti, obšíti; in Gold —, okováti v zlato, obložíti z zlatam; (etwas in etwas) napólniti, pobásati, pográbiti; eine Flasche —, oplésti steklenico.

Einfassung, *f.* ograda; obrób, obšěv; okóv, oblóga.

Einfeilen, *v. a.* zapíliti.

Einfeuchten, *v. a.* namóčiti, namákati.

Einfinden, sich, *v. r.* znajti se, *sniti se, soíti se*; priti, *dojti.*

Einflechten, *v. a.* zaplésti, vp[...] vpletati.

Einflicken, *v. a.* všiti, vš[...] vstaviti, vkerpati; sich [...] —, měšati se, vtikat[...] v vse.

Einfliegen, *v. n.* vletéti.

Einfließen, *v. n.* vsteči, vste[...] teči (v kar); — lassen, [...] niti, v misel vzeti.

Einflößen, *v. a.* vliti, vlijati, [...] vati; fig. Muth —, ojun[...] (kogar); vdahniti (kar)

Einfluß, *m.* vtók, vstók; uplív, móč, vteža; er hat [...] len —, mnogo zamóre[...] veljá.

Einflußreich, *a.* uplíven.

Einflüstern, *v. a.* prišeptáti šeptáti. [...]zgai

Einfordern, *v. a.* terjati; (Schu[...]

Einförmig, *a.* jednoličen, noslíčen, jednák; — kei[...] jednolíčnost, jednoslíč[...] jednákost.

Einfressen, *v. a.* vjedati, [...] dati, vjěsti; (Schimpf) terpéti, preboléti.

Einfrieren, *v. n.* zamèr[...] vmerzniti. [...]včers

Einfrischen, *v. a.* včver[...]

Einfügen, *v. a.* vložiti, podl[...] podtekníti.

Einfuhr, *f.* vvožnja, uvó[...] dovožnja; — zoll, *m.* voznína.

Einführen, *v. a.* privézti, vésti, vvésti, dovodíti; Dieb —, vreči tata v tam[...] (Moden) vvesti, vpeljáti.

Einführung, *f.* dovédenje, v[...] vpeljánje.

Einfüllen, v. a. napólniti; nalíti.
Einfurchen, v. a. zabrázditi; vcepiti.
Einfüßig, a. jednonóg.
Eingabe, f. prošnja; vlóga, vložba.
Eingang, m. vhód; (Einleitung) vvód, uvód, vpeljánje; er fand wenig —, malo so ga obrájtali, malo so na njega pazili. [čétku, od kraja.
Eingangs, a. s počétka, v za-
Eingangszoll, m. vhodnína.
Eingeben, v. a. dati, dajati; einem Gift —, zadáti komu; fig. vdahniti, nadáti.
Eingebildet, a. zmišljen, vmišljen; dozdéven, prevzéten.
Eingebogen, a. zvinjen, navínjen, veznjen; vlecnjen, skljušen.
Eingeboren, a. jedín, edín, edinorójen; (im Lande geboren) domáč, dománj; ein Eingeborner, m. roják, deželák, domoródec.
Eingedenk, a. pomljív, pomnjív, spomljív; — sein, pomníti, spomniti se, spomínjati se.
Eingefallen, a. vpaden, vpadel; kummern, meršav, vlecnjen.
Eingefleischt, a. vrojen, vrašen.
Eingehen, v. n. vjiti, noter iti, vhodíti, vhajati; (einwilligen) pripustíti, privóliti, dovóliti; Zeitungen sind eingegangen, novine so prišle od. došle; eine Wette —, staviti se; (begreifen) v glavo iti; (zu Grunde gehen) pogíniti; (einstürzen) razvaliti se, razpásti; eine Gewohnheit — lassen, zapustíti od. opustíti navado.

Eingemachtes, n. začínba, jušád.
Eingenommen, a. zavzét, priklónjen, prijáteln, vnét; für sich —, samoljúben; — heit, f. zavzétje, priklonjenóst. [naráven.
Eingepflanzt, a. prirójen, vrojen,
Eingeschränkt, a. stisnjen, obméjen, ograníčen; — leben, varčno od. pičlo živéti.
Eingeständniß, f. Geständniß.
Eingestehen, v. a. priznáti, obstáti, izpovědati.
Eingeweide, n. drób, drobje, drobovína, črěva, črěvje, osèrčje, utróba; — wurm, m. glista.
Eingewurzelt, a. vkorénjen, vkoreninjen; zastáran, zarášen.
Eingezogen, a. krotek, tih, zmiren; samóten; — heit, f. krotkóst, zmirnost; samóta, samótnost. [líti.
Eingießen, v. a. vliti, vlivati, za-
Eingraben, v. a. zakopáti, zagrébsti, pokopáti; (in Metalle) vsekati, vrezati, vdolbsti, vdělati.
Eingreifen, v. n. u. a. seči, segati, vseči, dirniti; in Jemandes Rechte —, segati, zaletávati se od. měšati se v druziga pravice; (als Räder) loviti se, zadévati se, vjemati se. [zalét; lovljènje.
Eingriff, m. seganje; zalétanje,
Einguß, m. vlitje, vlitek, vlív, vlita rěč.
Einhägen, v. a. zagradíti, ogradíti.
Einhäkeln, v. a. zapéti, vpneti, vkopčati; sich —, zaplésti se.

Eilen, *v. n.* hitéti, speti, spěšiti se, pospěšiti se, berziti, uriti se, žuriti se.
Eilend, *a.* hiter, spěšen, pospěšen, berz, berzen, jadern, uren, nagel.
Eilends, *ad.* berž, hitro, jaderno, urno, na mah, na spéh.
Eilf, *num.* jednajst, enajst, ednajst; — er, *m.* ednajšica; — erlei, *a.* ednajstéri; — fach, *a.* ednajstérni; — fältig, *a.* jednastérnat.
Eilfertig, *a.* uren, berzen, spěšen; — keit, *f.* urnost, berzóst, spěšnost.
Eilfjährig, *a.* enajstlěten, jednajst lět star.
Eilfmal, *ad.* jednajstkrat, ednajstbart, jednajstpútih.
Eilftel, *n.* jednajstina, jednajstérka. [enajsti.
Eilfte, *a.* jednajsti, ednajsti,
Eilftehalb, *ad.* deset in pól.
Eilftens, *ad.* ednajsto, jednajsto.
Eilig, *a.* spěšen, pospěšen, berz, hiter; — st, *a.* kakor je hitro mogóče.
Eilmarsch, *m.* berzi hód, hitrostòp.
Eilwagen, *m.* berzovoz.
Eimer, *m.* vedro, okòv; (Brunnen=) cevta.
Ein, eine, ein (wird als Geschlechtswort nicht ausgedrückt; — *num.* jeden, eden, en, a, o; — *pr.* jeden, něki, někdo, něktéri.
Einackern, *v. a.* zaoráti.
Einander, *ad.* endrúgega, jeden druziga, med sebój, vzajémno, medjusóbno; einer dem andern, *eden druzemu*; aus — gehen, *razíti se, saksébe* iti.

Einärnten, s. Einernten.
Einäschern, *v. a.* požgáti, p... liti, posmodíti.
Einathmen, *v. a.* dihati, so...
Einäugig, *a.* jednoók, čor...
Einballen, Einballiren, *v. a.* ...víti, zavíjati.
Einbalsamiren, *v. a.* poma...ríti, pomázati z dišéčim ol...
Einband, *m.* véz, vezílo, zv... zvezba.
Einbegriffen, *ad.* mit —, sk... v družtvu, zajédno s ti...
Einbeißen, *v. a.* nagrísti, p... siti, vardjáti.
Einbeizen, *v. a.* vstrojiti, vpé...
Einberichten, *v. a.* poročáti, na znanje, oglasíti.
Einbetteln, sich, *v. r.* vber... se, vlizniti se.
Einbiegen, *v. a.* prigeníti, geníti, podgeníti; vpo... vkloniti.
Einbilden, sich, *v. r.* mi... vmisliti od. vmišljávati, mišljávati si; sich etwas štimáti se, ponosíti se s...
Einbildung, *f.* domislik, ... zdětje, dozděvek; štim... stimánost; domišlenóst.
Einbildungskraft, *f.* domišl... vmišljáva, obrazívost, mišljívost, namišljívost.
Einbinden, *v. a.* zvezati, ...zati, zavézati.
Einblasen, *v. a.* vpihniti, ...hováti; ins Ohr —, še... pošeptáti.
Einblätterig, *a.* jednolíste...
Einbläuen, *v. a.* zabíti, zab...
Einbrechen, *v. a.* razlomíti, ...lomiti, raztèrti, razbiti;

Haus) podrěti, podérati, razdrěti, porúšiti, posúti; — v. n. zlomíti se, prelomíti se, razbíti se, zrúšiti se; (mit Gewalt) vdrěti, predrěti, prelomíti, polomástiti se; (vom Feinde) zagnáti se, vpasti, napásti, napad storíti; (von der Zeit) nahájati, nastájati, nastópati, prihájati.

Einbrennen, v. a. vžgati, vžigati, vsmodíti; (einbrühen) zapáriti; (schmalzen) zaběliti, oběliti, běliti, začíniti.

Einbrennsuppe, f. požgána juha, požganíca.

Einbringen, v. a. vnesti, vnosíti, vnašati; (Getreide) vspraviti, vpravljati; das Versäumte —, pomúdo popráviti; (Gewinn bringen) donésti, donášati, prinésti; einen Gefangenen —, vlovíti zločína, (ersetzen) povrníti, povráčati.

Einbrocken, v. a. nadrobíti, vdrobíti, podrobíti; fig. prisóliti komu.

Einbruch, m. prelóm, predór, vlom, polomást; (des Feindes) vpád, napád; (der Nacht) mrák.

Einbrühen, v. a. zaprážiti; popáriti

Einbürgern, v. a. vdomiti, vdomáčiti, vměstiti, naséliti.

Einbuße, f. zguba, zguhítek, kvár, vjima, škoda.

Einbüßen, v. a. zgubíti, zgubo terpéti, na zgubi biti, škodo iméti; die Augen —, oslěpíti.

Eincassiren, v. a. pobráti, pobírati. [gradíti.

Eindämmen, v. a. zajéziti, za-

Eindorren, v. n. vsušíti se, posušíti se, vsahniti.

Eindrängen, sich, v. r. vtlačiti se, vsiliti se, vgnječiti se, vriniti se.

Eindrehen, v. a. zasúkati, zavíti; die Haare —, skodrati od. nakódrati lasjé.

Eindringen, v. n. prędréti, prelomíti, prelomástiti; prebíti; auf einen —, na kogar vrisniti, napásti kogar; sich — v. r. s. Eindrängen, sich.

Eindruck, m. vtisek, vtís; fig. čút, čutjénstvo. [vtískati.

Eindrucken, v. a. vtiskati, na-

Eindrücken, v. a. vtisniti, vtiskati, noter potísniti; zabíti, vdaríti.

Einegen, v. a. zavláčiti.

Einer, num. jeden, eden, en.

Einerlei, a. jednák, enák, jeden; jednoródden; es ist —, to je vse jedno; das ewige —, nesrámna čečkorija.

Einernten, v. a. požéti, žeti, spraviti, spravljati; fig. zadobíti, dokopáti se (česar).

Einfach, a. enóju, enojnàt, jednóten, nesostávljen, jednér, jednostáven, enoversten; fig. próst, pripróst; — heit, f. enójnost, enovèrstnost; fig. prostóst, priprostóst.

Einfädeln, v a. vdeníti, vdéti; eine Sache —, osnováti, vrediti, razrediti.

Einfahren, v. n vvozíti se, vpeljáti se; (im Bergwerk) spustíti se v rudnik.

Einfahrt, f. vvožnja.

Einfall, m. vpád, navál, navála;

(Einsturz) razdòr, predòr, vdor, razpád. (Gedanke) misel, ženj. domíslik.

Einfallen, r. *n*. vpasti, vpadati, vpadniti; (vom Feinde) vdreti predréti, vpasti, navalíti, osúti; (einstürzen) razdréti se, vdreti se, razpásti, sosúti se, zrušiti se, podréti se, razdírati se, razpádati, rušiti se, sosipati se; (sich erinnern) spomniti se, spoméniti einem —, v glavo ob. na misel priti, domisliti se.

Einfalt, *f*. prostóta, priprostóst, norčávost.

Einfältig, *a*. próst, pripróst, norčav, bedálast.

Einfaltspinsel, *m*. bedák, budálo, cepec, kalín.

Einfalzen, *v*. *a*. vzložiti, vskladati.

Einfangen, *v*. *a*. zasáčiti, vloviti; (mit einer Mauer) ograditi obzídati.

Einfassen, *v*. *a*. (etwas mit etwas) ograditi, obiti, obdjáti (mit einer Mauer) obzídati (mit einem Saume) obróbiti zaróbiti, obšiti; in Gold —, okováti v zlato, obložíti z zlatam; (etwas in etwas) napólniti, pobásati, pográbiti; eine Flasche —, oplésti steklenico.

Einfassung, *f*. ograda; obrób, obšèv; okóv, oblóga.

Einfeilen, *r*. *a*. zapiliti.

Einfeuchten, *r*. *a*. namóčiti, namákati.

Einfinden, sich, *r*. *r*. znajti se, sniti se, soíti se; priti, dojti.

Einflechten, *r*. *a*. zaplésti, vplesti, vpletati.

Einflicken, *r*. *a*. všiti, všivati, vstaviti, vkerpati; sich überall —, měšati se, vtikati se v vse.

Einfliegen, *r*. *n*. vletéti.

Einfließen, *v*. *n*. vsteči, vstekati, teči (v kar); — lassen, omeniti, v misel vzeti.

Einflößen, *v*. *a*. vliti, vlijati, vlivati; fig. Muth —, ojunáčiti (kogar); vdahniti (kar).

Einfluß, *m*. vtók, vstók; uplív, móč, vteža er hat vielen —, mnogo zamóre veljá.

Einflußreich, *a*. upliven.

Einflüstern, *v*. *a*. prišeptáti, pošeptáti. [zganjati.

Einfordern, *r*. *a*. terjati; (Schulden)

Einförmig, *a*. jednoličen, jednosličen, jednák; — keit, *f*. jednoličnost, jednosličnost, jednakost.

Einfressen, *r*. *a*. vjedati, zajédati, vjěsti; (Schimpf) preterpéti, preboléti.

Einfrieren, *v*. *n*. zamèrzniti, vmerzniti. [včerstviti.

Einfrischen, *r*. *a*. včverstiti,

Einfügen, *r*. *a*. vložiti, podlóžiti, podtekníti.

Einfuhr, *f*. vvožnja, uvóžnja, dovožnja; — zoll, *m*. dovoznína.

Einführen, *r*. *a*. privézti, dovésti, vvésti, dovodíti; einen Dieb —, vreči tata v tamnico; (Moden) vvesti, vpeljáti.

Einführung, *f*. dovédenje, vvódi, vpeljánje.

Einfüllen, v. a. napólniti; nalíti.
Einfurchen, v. a. zabrázditi; vcepiti.
Einfüßig, a. jednonóg.
Eingabe, f. prošnja; vlóga, vložba.
Eingang, m. vhód; (Einleitung) vvód, uvód, vpeljánje; er fand wenig —, malo so ga obrájtali, malo so na njega pazili. [čétku, od kraja.
Eingangs, a. s počétka, v za-
Eingangszoll, m. vhodnína.
Eingeben, v. a. dati, dajati; einem Gift —, zadáti komu; fig. vdahniti, nadáti.
Eingebildet, a. zmišljen, vmišljen; dozděven, prevzéten.
Eingebogen, a. zvinjen, navínjen, veznjen; vlecnjen, sključen.
Eingeboren, a. jedín, edín, edinorójen; (im Lande geboren) domáč, dománj; ein Eingeborner, m. roják, deželák, domoródec.
Eingedenk, a. pomljív, pomnjív, spomljiv; — sein, pomníti, spomniti se, spomínjati se.
Eingefallen, a. vpaden, vpadel; kumern, meršav, vlecnjen.
Eingefleischt, a. vrojen, vrašen.
Eingehen, v. n. vjiti, noter iti, vhodíti, vhajati; (einwilligen) pripustíti, privóliti, dovóliti; Zeitungen sind eingegangen, novine so prišle od. došle; eine Wette —, staviti se; (begreifen) v glavo iti; (zu Grunde gehen) pogíniti; (einstürzen) razvalíti se, razpásti; eine Gewohnheit — lassen, zapustíti od. opustíti navado.

Eingemachtes, n. začínba, jušád.
Eingenommen, a. zavzét, priklónjen, prijáteln, vnét; für sich —, samoljúben; — heit, f. zavzétje, priklonjenóst. [naráven.
Eingepflanzt, a. priròjen, vrojen,
Eingeschränkt, a. stisnjen, obméjen, ograníčen; — leben, varčno od. pičlo živéti.
Eingeständniß, f. Geständniß.
Eingestehen, v. a. priznáti, obstáti, izpovědati.
Eingeweide, n. dròb, drobje, drobovína, črěva, črěvje, osèrčje, utròba; — wurm, m. glista.
Eingewurzelt, a. vkorénjen, vkoreninjen; zastáran, zarášen.
Eingezogen, a. krotek, tih, zmiren; samóten; — heit, f. krotkóst, zmirnost; samóta, samótnost. [líti.
Eingießen, v. a. vliti, vlivati, za-
Eingraben, v. a. zakopáti, zagrébsti, pokopáti; (in Metalle) vsekati, vrezati, vdolbsti, vdělati.
Eingreifen, v. n. u. a. seči, segati, vseči, dirniti; in Jemandes Rechte —, segati, zaletávati se od. měšati se v druziga pravice; (als Räder) lovíti se, zadévati se, vjemati se. [zalét; lovljènje.
Eingriff, m. seganje; zalétanje,
Einguß, m. vlitje, vlitek, vlív, vlita rěč.
Einhägen, v. a. zagradíti, ogradíti.
Einhäkeln, v. a. zapéti, vpneti, vkopčati; sich —, zaplésti se.

Einhällig, *a.* jednoglásen; — keit, *f.* jednoglásje.
Einhalt, *m.* ovéra, zavéra, zaprěka, zaderžek, vstavba; — thun, s. Einhalten.
Einhalten, *v. a.* ovréti, ovérati, zavréti, zaprěčiti, zadèržati, vstaviti; — *v. n.* prestáti, zadèržati se; im Reden —, premólkniti.
Einhandeln, *v. a.* vteržiti, priteržiti, vbarantáti.
Einhändig, *a.* jednorók.
Einhändigen, *v. a.* izróčiti, izporóčiti, v roke dati.
Einhändigung, *f.* izróčba, izročítva.
Einhängen, *v. a.* obésiti v kar; (Thüren ꝛc.) nastáviti, izbésiti.
Einhauchen, *v. a.* vdihniti, vdihováti, vdahníti, nadahníti.
Einhauen, *v. a.* vsekati, zasékati, zasadíti; (im Kriege) mahati, klati, sekati; (Thüren, Fenster) razbíti, raztrúpiti, polomíti.
Einheben, *v. a.* nastáviti, izobésiti, nasadíti (vrata).
Einheften, *v. a.* pripehníti, vpehniti, vpneti.
Einheimisch, *a.* domáč, dománj; sich — machen, vdomáčiti se.
Einheirathen, sich, *v. r.* priženíti se.
Einheit, *f.* jedínka, edínka, jednica, jednota; cělótnost; — lich, *a.* cělóten.
Einheizen, *v. a.* zanétiti, zakúriti, zapáliti.
Einhelfen, *v. a.* pripomágati, *dopomóči.*
Einhellig, s. Einhällig.

Einhemmen, *v. a.* za' vérati; zapréti.
Einher, *ad.* sem, sem
Einhergehen, *v. n.* h dojti.
Einherreiten, *v. n.* jez
Einhertreten, *v. n.* ko rákati.
Einhetzen, *v. a.* priuči
Einhohlen, *v. a.* dobit doséči; (sammeln) brati, skupljati, k Versäumte —, zan práviti; Nachricht - žati, razpítati, popi
Einholung, *f.* dohít,
Einhorn, *n.* jednoróg,
Einhufig, *a.* jednokop
Einhüllen, *v. a.* zavíti zamótati, zagerníti njati, odéti; zakríti
Einjagen, *v. a.* priuči čiti na lov; vgnáti vpodíti, vtěrati; Schrecken —, pres plášiti kogar, v st viti.
Einjährig, *a.* jedno
Einig, *a.* edín, e soglásen, enomí jen; (einzig) jed werden, složiti se pogodíti se.
Einiger, einige, ei teri, někatéri, několiko, něk
Einigermaßen, *ad* kakšno, někó
Einigkeit, *f.* jedi žnost, soglá jedínstvo.
Einimpfen, *v. a.*

m. nakúp, pokúp,
e.
v. a. kupiti, kupo-
ıkupiti; sich —, kupiti
tvo, naséliti se.
m. kupec; — in, f.
.
. Ilód, žlota.
odséda; gostívnica;
išče, prenočivališče.
v. n. odsésti, vgostí-

v. a. zabíti, zatrúpiti,
ti, zagójzdati.
v. a. narězljáti, na-

, v. a. vreči v ječo,
vtamníčiti.
v.a. zalépiti, zakéljiti,
, prikéljiti.
v. a. obtóžiti kogar
esár.
rn, v. a. prišleníti;
; ein Wort —, okle-
ědo. [medméstje.
rungszeichen, n. oklépje,
n. soglásje, jedínstvo,
st, složnost. [lépiti.
, v. a. prilépiti; za-
v. a. oblěči, oblá-
. pristròjiti, nakítiti.
n, v. a stisniti, pri-
, vškerníti, vklupati.
t, v. a. zavézati, za-
[hati, zavaríti.
v. a. zakúhati, vku-
n, v. n. vjiti; (Nutzen
donosíti, donášati,
r, dojti, dohodíti;
ß —, podáti od. pre-
rožnjo; dawider —,
e čemu.

Einkommen, n. dohódek; pre-
jémek. [lésiti.
Einkörpern, v. a. vtrupliti, vtě-
Einkriechen, v. n. vlesti, vlaziti.
Einkünfte, pl. dohódki, pre-
jémki.
Einladen, v. a. naložíti, nalá-
gati, nakládati, natovóriti;
einen —, povábiti, pozváti
kogar. [čín, zavčín.
Einlader, m. vabež, vabič, zov-
Einladungsbrief, m. Einladungs-
schreiben, n. povabílno pismo,
pozívni líst.
Einlage, f. vloga, vložba; (in
ein Spiel) stava, stavba, stav-
ka; (eines Briefes) dodátek,
prilóga.
Einlaß, m. vpustek, vpuščenje.
Einlassen, v. a. vpustíti, vpu-
šati, noter pustíti; sich — v.
r. in etwas —, pustíti se od.
měšati se v kar; das Tuch —,
navlážiti sukno; mit einem —,
družiti se, združiti se od.
sprijátliti se s kom.
Einlaufen, v. n. vběžati, vteči
noter; in den Hafen —, pri-
plávati, prijádrati, pripel-
játi se; (anlangen) dojti, do-
hájati, priti.
Einläuten, v. a. ein Fest 2c. —,
zvoníti na svetek, oglasíti
praznik.
Einlegen, v. a. vložiti, vlagati,
vkladati; eine Fürbitte —, pro-
síti; Schande mit etwas —,
osramótiti se; Ehre mit —,
opošténiti se, oprati se; Re-
ben —, saditi tersje; Fleisch
—, osóliti mesó; Waaren —,
zložiti, zděvati blagó.

Einrücken, *v. a.* (eine Zeile) navnoter premakníti; — *v. n.* priti, pribájati; (in eines Andern Stelle) naslědbati, nastópiti, prevzéti (službo druziga).
Einrühren, *v. a.* vměšati, zaměšati; priměšati.
Eins, *num.* jedno, edno, eno; noch —, še enkrat, še nekaj; in einem fort, nepreněhama, venoměr, neprestáno; — sein, — werden, pogodíti se, zjedíniti se.
Einsaat, *f.* vsetva, vsetev, vsév.
Einsäen, *v. a.* vsejáti, vsjati.
Einsalben, *v. a.* pomázati, namázati.
Einsalzen, *v. a.* osóliti, vsoliti.
Einsam, *a.* samóten, samšen, sám; — *ad.* na samim ob. samótnim.
Einsamkeit, *f.* samóta, samóča, samótnost, samíja.
Einsammeln, *v. a.* brati, pobírati, zbirati, skupljati, (Schulden) zganjati.
Einsatz, *m.* stava, stavba, stavka, vstava; vloga, zalóga, zastáva.
Einsäuern, *v. a.* zakísati, okísati, pokísati.
Einsaugen, *v. a.* posèrkati, posèrkniti, popíti, sèrkati, piti; (Muttermilch) pocezáti, cezáti.
Einsäumen, *v. a.* zaróbiti, obróbiti.
Einschalten, *v. a.* medměstiti, medstáviti.
Einschärfen, *v. a.* naročíti ojstro, zabíti v glavo; zaprétiti, zagrozíti.
Einscharren, *v. a.* zagréb... grébsti, zakopáti.
Einschenken, *v. a.* natóčit... kati, nalíti, nalíjati.
Einschicken, *v. a.* poslá...
Einschieben, *v. a.* vp... vriniti; (einschalten) n... či, medstáviti; Brod Ofen —, hlebe vsa... vsadíti.
Einschiebsel, *n.* medméte...
Einschießen, *v. a.* Brod Ofen —, hlébe vsa... vsadíti; (entzweischieß... strělíti, razstrelíti; ...vaditi se v strelja... navádíti se.
Einschiffen, *v. a.* na ladj... viti; sich —, *v. r.* n... se podáti.
Einschlachten, *v. a.* zakl...
Einschlafen, *v. n.* zasp... drémati; (von Gliedern ...niti, odrevenéti, p... oblěsenéti.
Einschläfern, *v. a.* vspat... vati, vspančkati.
Einschlag, *m.* (eines Brie... dátek, prilóga; (U... zavítek, zavòj; (im ... zagib, pogib; (bei ... bern) votek; (im We... šek; (Rath) svet, so...
Einschlagen, *v. a.* zabíti ...jati, zatólči, zatrúp... Webern) vtkati, vote... káti; (entzweischlagen) prebíti, raztrúpiti; ...vier) zavíti, zamóta... Weg) ...iti, oditi, na... (po čem); (ein Klei... biti; — *v. n.* (vom Blitz)

,' v. r. vgnjezditi
ti se, zaplóditi se,
zarájati se, vko-

v. a. vsiliti.
iščáva, puščóba,
ína, pustínja, pu-

ednoúh.
a. vtovóriti, vlo-
ti; (in Stroh, Pa-
zamótati; (schwei-
i.
a. obkóljiti.
a. pripísati k fari.
a. zasadíti, vsa-
adíti, vkoreníniti;
r Haß, vkorén-
tárana jeza.
a. zaoráti, poorá-

v. a. vcěpiti.
a. enfúnten, en

a. zasmóliti.
a. vsoliti, pre-

a. fig. vtisniti. v
iti v glavo, za-
sniti, vpneti.
a. stisniti, vti-
a. vtolči, vmla-
vdomiti.
v. a. nastániti,
v. a. vgnječiti,

Einrammeln, v. a.
lči.
v. a. pospráviti,
dnend) razpolóžiti;
lstópiti od. dati
stehen) dopustíti,

dovóliti; die Möbeln —, raz-
rediti od. razstáviti pohíšje.
Einrechnen, v. a. zaračúniti, za-
rájtati.
Einrede, f. vgovor, protínba,
prigóvor, protigóvor, zgovor.
Einreden, v. a. nagovárjati,
prigovárjati, nagovoríti; (in
die Rede fallen) v besědo ska-
kati od. segati; sich nichts —
lassen, nić ne poslúšati.
Einreiben, v. a. vtréti, natréti,
namázati; (Brod) nadrobíti,
podrobíti. [podáti.
Einreichen, v. a. vložíti, dáti,
Einreihen, v. a. vverstiti, uvèr-
stiti, vrediti, vredovati.
Einreißen, v. a. vtergati, na-
tèrgati, raztèrgati; (ein Haus)
podréti, podérati, razrúšiti,
razdjáti, razóriti; — v. n.
raztèrgati se; razcěpiti se,
pokniti; fig. (von Mißbräu-
chen) zaplóditi se, razšíriti
se, razplóditi se. [níti.
Einrenken, v. a. uvíniti, speh-
Einrennen, v. a. razbíti, pre-
dréti, razlomíti.
Einrichten, v. a. (ein Glied) vra-
vnáti, vvezati; (ordnen) vra-
vnáti, razréditi, napráviti;
sich wornach —, ravnáti se po
čem; sich im Hause —, kupiti
si hišno spravo.
Einrichtung, f. vravnánje, vrav-
náva, naprava, naredbà,
urédba, naprávek; (für das
Zimmer) pohíšje, kložnja,
šara.
Einriegeln, v. a. zapáhniti.
Einritt, m. vjezd. [věti.
Einrosten, v. n. zarjavěti, vrja-

Einrücken, v. a. (eine Zeile) navnoter premakníti; — v. n. priti, pribájati; (in eines Andern Stelle) naslědbati, nastópiti, prevzéti (službo druziga).
Einrühren, v. a. vměšati, zaměšati; priměšati.
Eins, num. jedno, edno, eno; noch —, še enkrat, še nekaj; in einem fort, neprenéhama, venoměr, neprestáno; — sein, — werden, pogodíti se, zjedíniti se.
Einsaat, f. vsetva, vsetev, vsév.
Einsäen, v. a. vsejáti, vsjati.
Einsalben, v. a. pomázati, namázati.
Einsalzen, v. a. osóliti, vsoliti.
Einsam, a. samóten, samšen, sám; — ad. na samim od. samótnim.
Einsamkeit, f. samóta, samóča, samótnost, samíja.
Einsammeln, v. a. brati, pobírati, zbirati, skupljati, (Schulden) zganjati.
Einsatz, m. stava, stavba, stavka, vstava; vloga, zalóga, zastáva.
Einsäuern, v. a. zakísati, okísati, pokísati.
Einsaugen, v. a. posèrkati, posèrkniti, popíti, serkati, piti; (Muttermilch) pocezáti, cezáti. [obróbiti.
Einsäumen, v. a. zaróbiti,
Einschalten, v. a. medměstiti, medstáviti.
Einschärfen, v. a. naročíti ojstro, *zabíti* v glavo; *zaprétiti, zagrozíti.*
Einscharren, v. a. zagrébsti, grébsti, zakopáti.
Einschenken, v. a. natóčiti, n[...]kati, nalíti, nalíjati. [prá[...]
Einschicken, v. a. posláti; [...]
Einschieben, v. a. vpotis[...] vriniti; (einschalten) med[...]či, medstáviti; Brod in Ofen —, hlebe vsajati vsadíti. [stá[...]
Einschiebsel, n. medmétek, m[...]
Einschießen, v. a. Brod in Ofen —, hlébe vsajati vsadíti; (entzweischießen) p[...]strělíti, razstreliti; sich [...]vaditi se v streljanju navádíti se.
Einschiffen, v. a. na ladjo s[...]viti; sich —, v. r. na la[...] se podáti.
Einschlachten, v. a. zakláti.
Einschlafen, v. n. zaspáti; drémati; (von Gliedern) otè[...]niti, odrevenéti, prem[...] oblěsenéti.
Einschläfern, v. a. vspati, vs[...]vati, vspančkati.
Einschlag, m. (eines Briefes) [...]dátek, prilóga; (Umsch[...] zavítek, zavòj; (im Nä[...] zagíb, pogíb; (bei den [...]bern) votek; (im Wein) [...]šek; (Rath) svet, sovet.
Einschlagen, v. a. zabíti, z[...]jati, zatólči, zatrúpiti; [...] Webern) vtkati, votek p[...]káti; (entzweischlagen) raz[...] prebíti, raztrúpiti; (in [...]pier) zavíti, zamótati; ([...] Weg) iti, oditi, nagn[...]ti (po čem); (ein Kleid) sa[...]biti; — v. n. (vom Blitz) vdar[...]

trešiti, tresniti; (als Zeichen der Einwilligung) v roko seči, roko dati; in Jemands Fach —, tikati se česar, segati do česar, spadati v kar; (gelingen) po volji iti.
Einſchleichen, ſich, v. r. vkrasti se, podkrásti se, vlesti se.
Einſchließen, v. a. zapréti, zatvóriti, zakleníti; (umringen) obkóljiti, obdáti, obléči, opásati, einen Brief —, prilóžiti, pridjati, dodáti; (mit in etwas) privzéti.
Einſchließlich, ad. prilóženo, stim vréd.
Einſchlucken, v. a. pogóltniti, požréti, požírati.
Einſchlummern, v. n. zadrémati.
Einſchlürfen, v. a. posèrkati, nablópiti se.
Einſchluß, m. prilóga, dodátek; medstávje, medméstje; (predklep; zaklép) mit —, s... vred.
Einſchmeicheln, ſich, v. r. vlizati se, vlizniti se, prikúpiti se.
Einſchmelzen, v. a. raztopíti, razpústiti, razpláviti.
Einſchmieden, v. a. okováti.
Einſchmieren, v. a. namázati, zamázati.
Einſchmutzen, v. a. omázati, ogèrditi; onečéditi. [péti.
Einſchnallen, v. a. zakópčati, za-
Einſchneiden, v. a. zarézati, narézati; zakrójiti, nakrížati.
Einſchneidig, a. z enim rězam.
Einſchnitt, m. zarěz, zaréza, rez; zakrój; (an Säulen) žléb, brazda, žlód.
Einſchnüren, v. a. zasrědkati, zašnórati.
Einſchoppen, v. a. vgatíti.
Einſchöpfen, v. a. zajeti, zajemáti, črepáti, načrepáti.
Einſchränken, v. a. zagradíti, obúzdati, zaújzdati, prikrátiti, oméjiti, ograníčiti; ſich —, v. r. stisniti se, pritèrgati si (kej).
Einſchränkung, f. zagrája, obúzdanje, prikrátenje, omejítva, ograníčenje. [zaškerníti.
Einſchrauben, v. a. vvintati,
Einſchreibegebühr, f. vpisnína.
Einſchreiben, v. a. zapísati, vpisati; zabiljéžiti, zaznámiti.
Einſchreibung, f. zapísanje, vpisba; zaznámba.
Einſchreiten, v.n. měšati se(v kar).
Einſchrumpfen, v. n. skerčiti se, sključiti se; zgerbáčiti se; stisniti se. [métek.
Einſchub, m. medstávek, med-
Einſchuß, m. votek.
Einſchütten, v. a. vsuti, vsipati; (eine Flüſſigkeit) vliti, vlivati.
Einſchwärzen, v. a. začèrniti, očèrniti; zamázati; Waaren —, blago podkrásti, vpotúhati.
Einſchwatzen, v. a. nagovárjati, prigovárjati. [posvétiti.
Einſegnen, v. a. blagoslóviti;
Einſegnung, f. blagoslóv, blagoslóvlenje; posvéčenje.
Einſehen, v. a. sprevíditi, preglédati; spoznáti, razúmiti, razpoznáti, uvíditi.
Einſeifen, v. a. zamjíliti, namjíliti.
Einſeitig, a. jednostrán, pristrán; gerbàt; — keit, f. jednostránost, pristránost.

Eintreffen, *v. n.* an einem Orte —, dojti, dospéti; (zusammenstimmen) soglásiti se, soglášati se; (in Erfüllung gehen) zgodíti se, dogodíti se, izpólniti se, izíti se, nastópiti.
Eintreiben, *v. a.* vzgnati, vzganjati, vgnati, vspodíti, vspojati; Geld—, zganjati, pobírati, terjati; einen Pfahl —, zabíti, zasadíti kol.
Eintreten, *v. n.* vstopiti, noter stopiti; (als ein Zeitpunkt) nastópiti, nastáti; prigodíti se; — *v. a.* tlačiti, teptáti, zatláčiti; (entzwei treten) razbíti, razteptáti, raztláčiti. [jati.
Eintrichtern, *v. a.* fig. vliti, vli-
Eintritt, *m.* vstóp, vshod; nastóp; počétek, začétek, pričétek.
Eintrocknen, *v. n.* vasahníti, vsušíti se, posušíti se.
Eintröpfeln, *v. a.* nakápati, nakápljati.
Eintunken, *v. a.* pomóčiti.
Einüben, *v. a.* uváditi, naváditi, uvěžbati, zuríti
Einverleiben, *v. a.* prídrúžiti, vdružiti, príspójiti, zjedíniti.
Einverständniß, *n.* porazúmljenje, soglásje; in gutem —, *v* miru ob. zastópnosti.
Einverstehen, sich, *v. r.* porazúmiti se; dogovoríti se.
Einwachsen, *v. n.* vrasti, prirásti, vrašati.
Einwägen, *v. a.* odměriti, odměrjati, odtéhtati.
Einwand, *f.* Einwendung
Einwandern, *v. n.* vseliti se, nastániti se, obljud (kar).
Einwärts, *ad.* navnóter, ter, vznoter; — gehen tati, vkleknjeno hodíti
Einwässern, *v. a.* prer namóčiti, zamóčiti, kati.
Einwässerung, *f.* namók móka, zamáka. [
Einweben, *v. a.* vtkáti; f
Einwechseln, *v. a.* zaměni měnjati, vměnjati. m
Einwechselung, *f.* zaměna nítba. [
Einweichen, *v. a.* namóčiti
Einweihen, *v. a.* posvétiti goslóviti. [goslóv
Einweihung, *f.* posvéčenje
Einweisen, *v. a.* uvóditi; stiti.
Einwenden, *v. a.* vgov prigovárjati, vgovoriti rati se, proti govoríti
Einwendung, *f.* vgovor, góvor, vpor.
Einwerfen, *v. a.* metati, vreći (v kar); (zerschl razbíti, razmetáti; (Ei machen) vgovárjati, várjati, prikárjati.
Einwickeln, *v. a.* zavíti, ovíjati; (ein Kind) povíjati.
Einwiegen, *v. a.* zazíbati
Einwilligen, *v. n.* dovóliti vóliti.
Einwindeln, *v. a.* povíti,
Einwirken, *v. n.* segati, dotíkati se, včiniti, se; — *v. a.* vtkati.
Einwohner, *m.* osébnik,

osibeník, prebivávec; — in, f. osébnica, gostja, osibeníca. [vor, odpòr.
Einwurf, m. vgovor, prigó-
Einwurzeln, v. n. vkoréniti se, vkoreníniti se, zakoreníniti se.
Einzählen, v. a. odštéti, odbrójiti; prištéti, priračúniti, zaračúniti.
Einzapfen, v. a. natóčiti, natákati, začépiti.
Einzäunen, v. a. ogradíti, zagradíti, s plotam obdáti.
Einzäunung, f. ograda, ográja, plót.
Einzeichnen, v. a. narísati; zaznámiti, zabiljéžiti, zapísati.
Einzeln, a. posamésen, sám; samóten, saksében; — ad. posébej, po samim, samótež.
Einzelweise, ad. posámič, samótež, samši.
Einziehen, v. a. (einen Faden) vdeti, vdeníti; jemanden —, zapréti, zatvóriti; die Bezahlung —, pománjšati plačo; Güter —, imánje vzeti od. otéti; Kundschaft —, izpítati, zbarati; der Schwamm zieht das Wasser ein, goba vodo pije.
Einzig, a. jedín, sám; — und allein, samó, lĕpo samó.
Einzug, m. vhód, prihód.
Einzwängen, v. a. zatísniti.
Eis, n. léd; — =, a. leden, ledovít. [derkelca, derča.
Eisbahn, f. tir,, ledéna gáz,
Eisberg, m. gora ledéna, snežník.
Eisbock, m. kozáča. [jati léd.
Eisen, v. a. sekati léd, pobí-
Eisen, n. želézo, gvoždje; (Fesseln) želézje, pote, spone, okóvi.
Eisen=, n. želézni, gvozdéni.
Eisenbahn, f. železnica, želézna cĕsta.
Eisenbahnarbeiter, m. želéznocéstnik, želéznokar.
Eisenbergwerk, n. železna ruda od. rudnik.
Eisendrath, m. želézno svilo.
Eisenerz, n. želézna ruda.
Eisenfeil, n. želézni opilki.
Eisengrau, a. siv kot želézo.
Eisengrube, f. Eisenbergwerk.
Eisenhaltig, a. železovít, gvozdenít. [plávž, fužína.
Eisenhammer, m. bat želézni;
Eisenhandel, m. teržtvo z želézjem, železníštvo.
Eisenhändler, m. želéznikar.
Eisenhandlung, f. železníšnica.
Eisenhut, m. omèj, urájnica.
Eisenschimmel, m. sirast konj.
Eisenschlacke, f. žlindra, plena.
Eisenschmied, m. kováč; — in, f. kovačíca.
Eisenschmiede, f. kováčnica.
Eisenspäne, pl. želézni odpílki.
Eisenstange, f. róž.
Eisenwaare, f. želézje, gvoždje.
Eisenwerk, n. železnína, gvozdenína; plavž.
Eisern, a. želézen, gvozdén, (hartherzig) okrúten, nevsmilen; tverd [hropáta.
Eisfeld, n. ledenína, ledéna
Eisgang, m. sréž.
Eisgrau, a. ser, sĕd.
Eisgrube, f. lednják, ledníca.
Eiskalt, a. studén, ledén, leden, ledostúden.

Eiskeller, s. Eisgrube.
Eisloch, n. lavra.
Eismeer, n. ledéno morje, zmerzlo morje.
Eisscholle, f. kora, ploša ledéna, ledóvje.
Eisschuh, s. Schlittschuh.
Eisstoß, s. Eisscholle.
Eisvogel, m. zimoróděk.
Eiszacken, Eiszapfen, m. ledénka, kruncel, žvengel, krunec.
Eitel, a. nečímern, prazen, niščéten; (eingebildet) óhol, nadút, —keit, f. nečímernost, praznóst; ohólost, nadútost. [lád, ognojína.
Eiter, m. gnój, gnjíla, gnji-
Eiterbeule, f. vrěd, gnojavíca, tvór.
Eiterig, a. gnojen, zagnójen, vredast, tvorast, ognójen.
Eitern, v. n. gnojíti se, zagnojíti se, pribírati se.
Eiternessel, f. sitna kopríva.
Eiterstock, m. steržén.
Eiweiß, n. bělák; — stoff, m. běljákec.
Ekel, m. gnús, gnjús, stúd, gnusôba, skernóba, ostúda, merz, gáb; einen — vor etwas haben, gnjusiti se, gabiti se, studití se; merzéti.
Ekel, Eckelhaft, Eckelig, a. gnjusen, gnusljív, merzek, gabljív, zopern, skernóben.
Ekeln. sich, v. r. studiti se, gnjusiti se, gabíti se, merzíti se, pristúditi se.
Ekelname, m. pogèrdno imé.
Ekloge, f. pastírska popěvka.
Elasticität, f. vlačívost, pružívost, *elastíčnost.*
Elastisch, a. vlačív, pružív.
Elbogen, m. laket, loket, k mólc.
Electricität, f. elektríčnost.
Electrisch, a. elektríčen, ele tríški.
Electrisiren, v. a. elektrisira
Electrisirmaschine, f. električ stroj, elektríčnica.
Element, n. živelj, pervín (Anfangsgründe) počétki.
Elementarisch, a. elementárn počéten.
Elen, Elendthier, n. lós, alcé
Elend, n. rěva, rěvščina, r vnóst, nevólja, srošćina, n dlóga, muka; (Verweisun pregnánstvo.
Elephant, m. slón. [lokó
Elfenbein, n. slonova kóst, k
Elfenbeinern, a. slonkostén, slonove kostí. [komc
Elle, f. vatel, práč, la
Ellipse, f. oglína, kolohár.
Ellission, f. pogólt. [sran
Elsen, Elsenbaum, m. črei
Elster, f. sraka, svraka.
Eltern, pl. stariši.
Emanzipiren, v. a. vslobod čiti, osvoboditi.
Emigrant, m. izsélnik, i vávec, selnik. [s
Eminenz, f. prevzvišenó
Emmerling, m. sternád nádka.
Empfang, m. sprejém, jétje, sprejémek; prijétje, dobít, dobít jemnína
Empfangen, v. a. sprejé jémati; (eine Sache) dobiti; — v. n. spr

Empfänger, *m*. prejémnik; — in, *f*. prejémnica.
Empfänglich, *a*. sposóben, pripráven, goden, dovzéten; — keit, *f*. sposóbnost, pripránost, godnost, dovzétnost. [cétek.
Empfängniß, *f*. spočétje, spo-
Empfangschein, *m*. prejémni list.
Empfehlen, *v. n*. priporočíti, priporočováti, poročíti; ich empfehle mich; z Bogam, srééno (im Weggehen).
Empfehlung, *f*. priporočilo, priporóka, priporočítva.
Empfehlungsbrief, *m*. — schreiben, *n* priporočívno pismo.
Empfindbar, *a*. čutljív, občuten; — keit, *f*. čutljívost, občútnost. [stvovávnost.
Empfindelei, *f*. čutljívstvo, čuv-
Empfindeln, *v. n*. čutljíviti, čuvstvováti.
Empfinden, *v. a*. čutiti, občútiti; übel —, za zlo vzeti od. iméti.
Empfindlich, *a*. čutljív, naglojézen; - keit, *f*. čutljívost, nagla jeza; empfindlich strafen, ojstro kazniti.
Empfindsam, *a*. občuten, nježen; — keit, *f*. občútnost, njeżnost.
Empfindung, *f*. čut, čuvstvo, čutenje, čutjénstvo, čutnost, občút, občútek, občútlej.
Empfindungslos, *a*. bezčútcn, brezčutljív; — igkeit, bezčútje, bezčútnost, brezčutljívost.
Empfindungsvermögen, *n*. čutljívost, *občutljívost*.
Empfindungswort, *n*. klicávka, medmèt.
Empor, *ad*. gor, gori, navzgor, kviško, nakvíško, verh, v víš; — heben, povzdígniti, vzdigniti. [vališče.
Emporkirche, *f*. porčehne, pe-
Emporschwingen, sich, *v. r*. povzdígniti se.
Emporsteigen, *v. n*. valíti se kviško, vzdigniti se.
Empören, *v. a*. spuntati, pobúniti, podšúntati; sich —, *v. r*. spuntati se, vstaviti se, zoperstáviti se, spuntáriti se, pobúniti se; (erzürnen) razkáčiti, raztogotíti, razsèrditi.
Empörend, *a*. puntárski, strašen, grozen, strahovít
Empörer, *m*. puntár, buntóvnik, vstajnik.
Empörerisch, *s*. Aufrührerisch.
Empörung, *s*. Aufruhr.
Emsig, *a*. marljív, maren, děláven, priden; — keit, *f*. marljívost, marnost, dělávnost, pridnost.
Ende, *n*. kraj; konec, končína; sverha, izíd, sveršétek; zu — bringen, končáti, dokončáti, sveršiti; zu — gehen, iztékati se, potékati.
Enden, Endigen, *v. a*. končáti, dokončáti, sveršiti, dovèršiti, dognáti; — *v. n*. končáti se, dokončáti se, konec vzeti od. jemáti; (aufhören) henjati, jenjati; (sterben) vmrěti.
Endlich, *a*. končen, dokónčen, časen; poslednj, skra-

jen, zadnji; — *ad*. zadnič, slednjič, naposléd, poslédnjič, naposlédnjič, najpóslije, usled.
Endlichkeit, *f*. končnost, časnost; minútje, minúlost.
Endlos, *a*. neskónčen, bezkónčen, věkovít.
Endlosigkeit, *f*. neskónčnost, bezkónčnost, věkovítost.
Endreim, *m*. soglásje.
Endschaft, *f*. konec, dokončánje, sverha.
Endschluß, *m*. sverha. [covka.
Endsylbe, *f*. končnica, kon-
Endung, *f*. padež, sklón.
Endursache, *f*. glavni vzrók.
Endurtheil, *n*. slednja razsódba.
Endzweck, *m*. cílj, sverha, naměra.
Engagement, *n*. najémšina.
Engagiren, *v*. *a*. najéti, najémati; sich — *v*. *r*. najéti se.
Engbrüstig, *a*. sipljív, tesnosèrčen, zadúšen, ozkopèrsen; —keit, *f*. sipljívost, tesnosèrčnost, zadúšnost, ozkopèrsnost.
Enge, *a*. ozek, tesen.
Enge, *f*. ožína, ozkóča, tesnóst, tesnóba, tesnóta, tesnóča; (Engpaß) klanec, tesnína, sotíšje.
Engel, *m*. angelj, angel.
Engel=, *a*. angelski.
Engelrein, *a*. čist kot angelj, prečíst, bez madeža.
Englisch, *a*. angelski; — er Gruß, angelsko češčenje
Enkel, *m*. vnúk, unúk; — in, *f*. vnuka, vnuška.
Entadeln, *v*. *a*. plemstvo otéti.
Entäußern, sich, *v*. *r*. se, rěšiti se, anati réči se.
Entbehren, *v*. *a*. pogrěš grěšovati, ne iméti, česar).
Entbehrlich, *a*. nepotrěl grěšljív; — keit, *f* trěbnost, pogrěšljívo
Entbieten, *v*. *a*. poroči na znanje, naznáni zu sich —, po koga komu priti veléti; sich ponúditi se, ponújati
Entbinden, *v*. *a*. odvéz rěšiti, razrěšiti; sic osvobóditi; (vom K freien) obábiti, povi bähren) porodíti, pov einem Sohne, einer entbunden werden, sin porodíti.
Entbindung, *f*. odvéza zanje, razrěšenje; kunft) poród, porodít vítva.
Entblättern, *v*. *a*. omúli ziti, listje osmúkati: *v*. *r*. listje zgubívati ot
Entblöden, sich, *v*. *r*. pre se, derzniti se.
Entblößen, *v*. *a*. razkríti, razodéti, razodévati slekniti; das Schwert tégniti meč; sich vo —, znebiti se česar, od. zapráviti kar.
Entblößt, *a*. razkrít, nág, gol.
Entblößung, *f*. razkrítje
Entbrennen, *v*. *n*. vneti pálitu se, vžgati se,

—, zaljúbiti se; in Zorn —, razjéziti se, razkáčiti se.

Entdecken, *v. a.* (der Decke berauben) razkríti, razodéti; (etwas Unbekanntes auffinden) iznájti, najti, zaznáti; (enthüllen) odkríti; (bekannt machen) razglasíti, ovāditi, razodéti, razkríti, obznániti, objáviti.

Entdecker, *m.* znajdnik, zaznātelj.

Entdeckung, *f.* znajdba, znajdenje, zaznánje; razglašénje, razkrítje.

Ente, *f.* raca; eine kleine —, račica.

Entehren, *v. a.* onečastiti, v nečást pripráviti, osramotíti.

Entehrend, *a.* sramóten, nepoštén.

Entehrung, *f.* nepošténje, sramota; osramoténje.

Enterben, *v. a.* odděľšati, iz dědičov izlóčiti.

Enterich, *m.* racman, račnik.

Entfahren, *v. n.* vteči, zmakniti se, vjiti; es entfuhr mir ein Wort, zaréklo se mi je.

Entfallen, *v. n.* vpasti, izpásti; *fig.* pozábiti, zazábiti.

Entfalten, *v. a.* razvíti, razvijati; razkladati; sich —, *v. r.* razcvetéti, razcvétati, popčati se, razpópčati se, odpréti se, odpérati se.

Entfärben, sich, *v. r.* ohlědéti, poblědéti, zarumenéti; barvo preméniti.

Entfernen, *v. a.* oddáljiti, oddáljšati, odstrániti, oddalečiti, odpráviti, odlóčiti; sich —, *v. r.* vmakníti se; oddáljiti se, *vběžati, vskočíti,*

Entfernt, *a.* oddáljen, odlóčen, dalek.

Entfernung, *f.* oddáljenje, oddalítva; dalečína, daljína, delja, dalja, daljáva, daljnost, delečáva.

Entfesseln, *v. a.* odkováti, razkováti, želézje odvzéti; osvobóditi; razúzdati, razbérzdati.

Entfiedern, *v. a.* opúljiti, oskúbsti, oguliti.

Entflammen, *v. a.* vsplamtíti, razvnéti, vplameníti, razpáliti; — *v. n.* vsplamtéti, razvnéti se, vplamenéti, razpáliti se.

Entfliegen, *v. n.* odletéti, sfeŕáti.

Entfliehen, *v. n.* pobégniti, vběžati, vteči, zmakníti se, odnésti jo.

Entfließen, *v. n.* iztéči, izvírati, pritékati.

Entfremden, *v. a.* odptújiti, poptújiti, poptújčiti; (stehlen) pogrābiti, vzeti, odnèsti, vkrasti.

Entführen, *v. a.* odpeljáti, vpeljati; otéti, ugrábiti.

Entgegen, *prp.* proti, naprót, napróti, nasprót, naspróti; — gehen, naspróti iti; — laufen, naspróti teči od. dirjati.

Entgegengesetzt, *a.* naspróten, protíven.

Entgegnen, *v. a.* odpovědati, djati.

Entgegen sein, *v. n.* protiviti se, naspróti biti.

Entgehen, *v. n.* vjiti, vbajati, vteči, vběžati.

Entgelt, *n.* plača; ohne —, zastónj, zapstónj, muhte.

Entgelten, *v. n.* platiti; terpéti (za kar); — lassen, kazniti.

Entgleiten, v. n. spolzniti se, zmakníti se. [vneti se.
Entglimmen, v. n. zatléti, vtleti,
Entglühen, v. n. vplamenéti, zažaréti, vneti se.
Entgürten, v. a. odpásati.
Enthalten v. n. zadèržati, obséči, zapopásti, iméti v sebi; sich —, v. r. vzderžati se, zderžati se, ogniti se.
Enthaltsam, a. změren; — keit, f. změrnost.
Enthaupten, v. a. ob glavo djati, glavo odsěkati, čehati.
Entheiligen, v. a. ne posvečováti, oskrúniti, ognúsiti; den Nahmen Gottes —, božje ime po nevrědnim imenováti.
Enthüllen, v. a. odkríti, odkrívati, razkríti, razgerníti, razgrinjati.
Enthusiasmus, Enthusiastisch, s. Begeisterung, Begeistert.
Entjungfern, v. d. skurvati děvíco.
Entkleiden, v. a. sleči, slačiti, razpráviti, razpravljati.
Entkommen, v. n. rěšiti se, izbáviti se; vteči.
Entkräften, v. a. oslabíti, ob móč pripráviti; die Kraft verlieren —, oslabéti, opěšati, obnemágati.
Entladen, v. a. raztovóriti, razbásati; izprázniti; osvobóditi, rěšiti. [kraj, kre, niz.
Entlang, prp. zraven, poleg,
Entlarven, v. a razšémati, krinko raz obráz vzeti.
Entlassen, v. a. odpustíti, spustíti, iz službe djati od. pahniti.

Entlaufen, v. n. vteči, vběža vjiti, vskočiti.
Entledigen, v. a. rěšiti, osvob diti, izbáviti; sich eines V sprechens —, izpólniti obljúb sich —, v. r. znebiti se, r šiti se, zavésti se.
Entlegen, a. oddáljen, dalje dalek, nastránski, odlóče odróčen; — heit, f. odd jenost, daljnost, dalečí daljáva, daljína, odlóčeno dalekost.
Entlehnen, v. a v posod od. posod vzeti, izposóditi si.
Entleiben, v. a. vbiti, vmorí vsmertiti; sich —, v. r. ko čati se, si konec storíti, vm ríti se, vsmertiti se
Entleibung, f. vboj, vbojstv vbitje, vmor, vmoríja, vm rítev.
Entlocken, v. a. izvábiti, izmám
Entmannen, v. a. kopiti, piti, škopiti, ízmóžiti, obá
Entnehmen, v a. vzeti, od otéti; fig. rěšiti, osvob (ersehen) viditi, spoznáti víditi. [bíti; razt
Entnerven, v. a. oslabíti,
Entnervung, f. slabóst; ljenje, razslábljenje.
Entrathen, s. Entbehren.
Enträthseln, v. a. vg vganjati zastavíco; razlóžiti, razjásniti, čiti.
Enträthselung, f. vgan
Entreißen, v a. iztèr gati, izsiliti, oté vzeti, izdréti, izrú osvobóditi, rěši

Entrich, s. Enterich.
Entrichten, v. a. plačati, platiti, izplátiti, dati, odrájtati.
Entrichtung, f. odrajtvílo, plá-čilo; plačanje, odrájtanje.
Entrinnen, v. n. iztéči, izcúriti; vjiti, vskočiti.
Entrollen, s. Aufrollen.
Entrücken, v. a. vmakniti, izmákniti; iztérgati, vgrabiti; der Tod entrückte ihn, smert ga je vzela, pobrála od. vgrabila.
Entrunzeln, v. a. zgladiti, izgèrbati; fig. sich —, izjásniti se
Entrüsten, v. a. razkáčiti, razsèrditi, raztogotiti, razjáriti, razljútiti, razčemeriti, razgnjévati. [gnjév.
Entrüstung, f. serd, jár, čemer,
Entsagen, v. n. odréči se, odríkati se, slovó dati.
Entsatz, m. pomóč, napomóč.
Entschädigen, v. a. odškóditi, odškódvati, škodo poverníti.
Entschädigung, f. odškódvanje; odškódba.
Entschädigungsgesetz, n. postáva zastrán odškódvanja.
Entscheiden, v. a. razsóditi, razlóčiti, odlóčiti; rěšiti.
Entscheidend, a. razsóden, razsodiven, odlóčen, odločíven.
Entscheidung, f. razsód, razsóda, razsódba, odlóčba, razlóčba, razlóček.
Entschlafen, v. n. zaspáti; (sterben) vmrěti, preminiti, zamréti.
Entschlafen, a. zamérl, mertev.
Entschlagen, sich, v. r. znati se, znebiti se, rěšiti se, odréči se, odpovědati se.
Entschleiern, v. a. razkriti, odkriti; razjásniti, razlóžiti.
Entschließen, sich, v. r. skleniti, odlóčiti se, nakániti, namísliti.
Entschließung, Entschluß, m. sklép, sklenba, odlóček, namísel, naklép.
Entschlossen, a. hraber, korenjáški, smél; stanovít, odločít, odvážen; — heit, f. hrabrost, smělost; stanovítost, odvážnost, odločítost.
Entschlummern, v. n. zadrémati, zaspáti; fig. zamréti.
Entschlüpfen, v. n. zmuzniti se, spolzniti se; vmakníti se, zběžati.
Entschuldigen, v. a. zagovoríti, zagovárjati, izgovárjati, odvètovati.
Entschuldigung, f. zagovárjanje; zagóvor, izgóvor, odvět.
Entschwinden, s. Verschwinden.
Entschwingen, sich, v. r. vzletéti, odletéti, izpred očí zginiti.
Entseelen, v. a. vmoríti, vbiti.
Entseelt, a. mertev, zamérl, pokójen.
Entsetzen, v. a. des Amtes —, ob službo djati, iz službe pahniti, posloviti, slovó dati; eine Stadt —, osvobóditi, izbáviti od. obrániti město obléženo, na pomóč priti mu; sich —, v. r. osterméti, odreveněti, osúpniti, prestrášiti se, preplášiti se, zgroziti se.
Entsetzen, n. ostermélnje, odrevenénje, osúp, groza, strah,

vor — einer den andern anbli- cken, spoglédati se.

Entſetzlich, *a.* strašen, strahovit, grozen.

Entſetzung, *f.* slovódanje, poslovitva; osvobódenje, obrána.

Entſiegeln, *v. a.* razpečátiti, odpečátiti. [odpásti, vjiti.

Entſinken, *v. n.* vpasti. spasti.

Entſinnen, ſich, *v. r.* domísliti se, spomniti se, spomeníti se.

Entſpinnen, ſich, *v. r.* začéti se, povstáti, vneti se

Entſprechen, *v. n.* vdati se, pristáti se, zlagati se, priměriti se; er entſpricht ſeinem Amte, on se možko obnáša v svojim poslu; (befriedigen) zadovóljiti.

Entſprießen, *v. n.* scimiti se, prirásti, prirášati, izrásti, prikliti; er entſprießt aus dieſem Geſchlechte, on je té rodovíne.

Entſpringen, *v. n.* vskočiti, vběžati, poběgniti; (von Quellen) izvírati, vervráti, vreti, iztákati se; (entſtehen) začéti se, bivati, dohodíti.

Entſproſſen, *a.* rojen.

Entſtehen, *v. n.* začéti se, povstati, rodíti se, izrásti, izcímiti se, scimiti se, zaplóditi se.

Entſtehung, *f.* začétek, počétek, pričétek, povstánek.

Entſtellen, *v. a.* razmesáriti, oskrúniti, onespodóbiti.

Entſtellt, *a.* zabúhel; razmesárjen, oskrúnjen.

Entthronen, *v. a.* zvreči ob. pahniti iz prestóla, ob prestol *pripráviti.*

Entübrigen, *v. a.* prihrániti, prištéditi; entübriget ſein, b[illegible] bez česar.

Entvölkern, *v. a.* prebiva[illegible] pomoríti; ob stanóvnike p[illegible] práviti.

Entwachſen, *v. n.* odr[illegible] vzrasti.

Entwaffnen, *v. a.* razoró[illegible] razoróžiti, oróžje pobráti.

Entwäſſern, *v. a.* izsušíti, pos šiti, izvódniti. [ili,

Entweder, *c.* oder, ali, alj, [illegible]

Entweichen, *v. n* pobégn[illegible] vmakníti se, vjiti, vteči, vsk[illegible] číti.

Entweichung, *f.* poběg, zb[illegible] vskók, uskók, vték.

Entweihen, ſ. Entheiligen.

Entwenden, *v. a.* odnésti, vze vmakníti, vkrasti.

Entwendung, *f.* tatbina, vkra[illegible] dež, kradež.

Entwerfen, *v. a.* načèrtati, očèr[illegible] tati, narísati, obrísati; (ein Brief) sostáviti; (ein Vorhabe[illegible] osnováti, snováti, osnúti.

Entwickeln, *v. a.* razvíti, razv[illegible] zati; ſich —, *v. r.* razviti [illegible] razsnováti se, izrásti, razrás[illegible] se, scvěsti se, razcvěsti se.

Entwickelung, *f.* razvítek, ra[illegible] vítje, razsnóva, razrásl[illegible] razsnútje, razsnútek, razv[illegible] razcvét.

Entwinden, *v. a.* izvíti, izu[illegible] kníti; izrúti, izruváti.

Entwiſchen, ſ. Entweichen.

Entwöhnen, *v. a.* odváditi, [illegible] vájati; ein Kind —, od[illegible] viti děte.. [odst[illegible]

Entwöhnung, *f.* odváda, odv[illegible]

Entwurf, *m.* osnóva, osnút[illegible]

[illegible] načert načertek načert e [illegible] [illegible].

Entwurzeln, *v. a.* izkoreniniti izkoreniti izruti izdreti s korenom [illegible] izruvati porovati

Entzaubern, *v. a.* odčarati od-

Entziehen, *v. a.* odvzeti uzkratiti otegniti odtergati odvmakniti. sich —, *v. r.* vmakniti se, tegniti se zaogniti se zoghati se, ukloniti se odtegniti se

Entziffern, *v. a.* izjasniti razložiti razkladati

Entzifferung, *f.* izjasnilo razložba razlaga razkladanje.

Entzücken, *v. a.* razveseliti obveseliti obradovati vsplamteti, ushititi. [veselje

Entzücken, *n.* radost. iskrenost.

Entzückend, *a.* radosten. razveseljiven. obradovaven, radopóln.

Entzündbar, *a.* vnemljiv, zapaljiv; **keit**, *f.* vnemljivost. zapaljivost.

Entzünden, *v. a.* vneti, vnemati. vigati, vžigati. zažgati, zažigati. podžgati: sich —, *v. r.* vplameneti, vneti se, zažgati se.

Entzündung, *f.* vnetje. vžiganje, vnetica, uvnetica. [pre -.

Entzwei, *ad.* na dvoje, raz -.

Entzweibrechen, *v. a.* prelomiti, razlomiti.

Entzweien, *v. a.* razdvójiti, razdružiti. razpártiti. razsváditi, unemiriti.

Entzweigehen, *v. n.* regniti, pobiti se, streti se.

Entzweischneiden, *v. a.* preterzati, razterzati

Entzweischlagen, *v. a.* pribiti. razbiti. pretrupiti polomiti.

Entzweiung, *f.* svada. razpartija razdělenost. nezdruženost. razkolnost.

Enzian, *m.* zvěč. [beršlej.

Epheu, *m.* beršlan. baršlan,

Epidemie, *f.* kuga. mor.

Epidemisch, *a.* kužen morniven.

Epigramm, *n.* nadpis. pesica, zabavljica [ss Balanta.

Epilepsie, *f.* božjast. bolězen

Episch, *a.* pevateln. davorski.

Epistel, *f.* pismo. list. poslanica.

Epitaph, *n.* grobni nadpis.

Epoche, *f.* doba. pretek.

Epopee, *f.* junaška pěsma od. davorija

Er, *pr.* on.

Erachten, *v. a.* soditi. měniti, misliti. spoznáti. zdeti se.

Erachten, *n.* sod. mněnje, misel. spoznánje. zdetje.

Erarbeiten, *v. a.* pridělati, priraditi.

Erbadel, *m.* plemstvo naslédno.

Erbarmen, sich, *v. r.* vsmiliti se, smiliti se, vsmilováti se, vsmilenje iméti, pomilováti.

Erbarmen, *n.* **Erbarmung**, *f.* vsmiljenje, milost, pomilovanje, milosèrčnost.

Erbärmlich, *a.* rèven, vbóg, vbožen, věkav, běden, jaden pomilovánja vrěden; (schlecht) gerd, slab, strasten; [illegible] *f.* rěvnost, vbožtvo, vbožn[illegible] bědnost, jadnost; gerd[illegible] slabost.

Erbarmungsvoll, *a.* smiljen, vsmiljen, milosèrčen.
Erbarmungswürdig, *a.* vsmiljenja od. pomilovanja vrěden.
Erbauen, *v. a.* sozídati, izzídati, postáviti; (geistlich) boljšati, napobóljšati, v izgléd biti; (Früchte) pridělati.
Erbaulich, *a.* boljšljív, napobolšljív, izgléden, priměren, podučíven.
Erbauung, *f.* sozídanje; sozídba; podúk, podučénje.
Erbe, *m.* dědič, naslédnik; — *n.* dědnína, dědína, dědščina, dědišna, dělež, naslednina, naslédbina, naslédje; das väterliche —, očínstvo; das mütterliche —, materínstvo; das großväterliche —, dědínstvo; das großmütterliche —, babínstvo.
Erbeben, *v. n.* stresti se, potrésti se, obmájati se, zamájati se, vstrepetáti, zatrepetáti, objúgati se, stresniti se.
Erbeigen, *a.* dědišen, nasléden, dědičen, podělšen.
Erben, *v. a.* naslěditi, naslědováti, dědíti, podědováti, podělšati, dělšati, dobiti (po kom).
Erbeten, *v. a.* izmóliti, izprosíti.
Erbetteln, *v. a.* izberáčiti, naberáčiti, priberáčiti, nakóditi, sprosíti. [biti, dobíti.
Erbeuten, *v. a.* zapléniti, zaró-
Erbfähig, *a.* dědíven, naslědíven; — keit, *f.* dědívnost, naslědívnost.
Erbfehler, m. naslědna mana.
Erbfeind, m. glavni neprijátelj.

Erbfolge, *f.* naslědje.
Erbfürst, *m.* naslědni knéz.
Erbgenoß, *m.* sodědič, sonaslědnik; — in, *f.* sodedíčna, sonaslědnica.
Erbgraf, *m.* gróf naslědni.
Erbgut, *n.* dědično poséstvo.
Erbieten, sich, *v. r.* ponúditi se, ponújati se, nuditi se.
Erbieten, *n.* Erbietung, *f.* ponúda, ponúdba, ponúd, ponúdek.
Erbin, *f.* dědíčna, naslědnica, dělkinja. [naprosíti.
Erbitten, *v. a.* izprosíti, sprosíti,
Erbittern, *v. a.* razljútiti, razserditi, razdrážiti, razkáčiti, razgnjéviti, raztogotíti.
Erbitterung, *f.* ljutóst, serd, serdba, razdražba, gnjév, togôta.
Erbittlich, *a.* milosèrčen, milosèrden, vsmiljen, sprosljív, prijázen.
Erbkaiser, *m.* car naslědni
— reich, *n.* carevína naslědn
Erbkönig, *m.* kralj naslědn
— reich, *n.* kraljevína naslědn
Erbland, *n.* deržáva naslědn
Erblassen, Erbleichen, *v. n.* [illegible] blědéti, oblědéti; fig. vmr
Erblasser, *m.* oporočítelj; — *f.* oporočiteljíca.
Erblich, *a.* děden, dědíšen, dičen, nasléden, podělš[illegible]
Erblicken, *v. a.* zaglédati, [illegible] dati, zazréti, zapáziti.
Erblinden, *v. n.* oslěpéti, puiti, obnevíditi, ob očí
Erblos, *a.* bez otrók, be slědnikov; brez dednír
Erbnehmer, s. Erbe, *m.*
Erborgen, s. Borgen.

Erbergt, a. izposójen, posójen; (falsch) lažnjiv.
Erbosen, v. a. razkáčiti, razljútiti, razlóbiti.
Erbot, s. Anerbieten.
Erbötig, Erbietig, a. gotov, pripravljen, voljen.
Erbpacht, m. najèm naslědni.
Erbprinz, m. kraljevič od. cesárović naslědni.
Erbprinzessin, f. kraljevna od. cesarevna naslědna.
Erbrechen, v. a. razbiti, razlomiti, sterti; (einen Brief) razpečátiti; sich — v. r. bljuváti, rigati, kozláti; izbljuváti se, izrígati se.
Erbrecht, n. naslědno pravo.
Erbschaft, s. Erbe, n.
Erbse, f. grah.
Erbsen, a. grahov.
Erbsenacker, m. grahíše.
Erbsenbaum, m. grahóvnik.
Erbsenstroh, n. grahovína, grahovnica.
Erbsünde, f. vrojen grěh, poródni grěh.
Erbtheil, n. del, děles.
Erbuhlen, v. a. izmámiti od. izlagáti (v ime ljubézni).
Erbvertheilung, f. razdělítva dedníne.
Erbvertrag, Erbvergleich, m. pogódba od naslědja.
Erbzins, m. naslědna obrést.
Erdachse, f. podvóz, os, osovina od zemlje.
Erdacht, a. izmíšljen, vmišljen.
Erdapfel, m. podzemljíca, korún, podzemljíške jabelka od. gruške, krompír; — acker, m. korunovíšče.

Erdapfelbranntwein, m korúnovec. krompirjevo žganje.
Erdart, f. zemlja. versta od zemlje, berno, sperstenina.
Erdartig, a. zemljät, zemnàt, zemnät.
Erdbahn, f. zemeljni ték.
Erdball, m. zemlja, zemäljska krogla. |trés zemlje.
Erdbeben, n. zemljepotrés, po-
Erdbeere, f. jagoda, jagódica; (Pröbstling) truskelica. smokavica. |godna trava.
Erdbeerpflanze, f. jagódnica, ja-
Erdbeschreibend, a. zemljopisen.
Erdbeschreiber, m. zemljopisec.
Erdbeschreibung, f. zemljopis, zemljopisje. |zemlján.
Erdbewohner, m. zemljičán,
Erdbirn, s. Erdapfel.
Erdboden, m. zemlja, zemljíše, tla, pérst.
Erdbrand, m. podzemäljski ogenj.
Erde, f zemlja; svét.
Erdenge, f. vožína zemäljska, medmórje. |jováti; iznájti.
Erdenken, v. a. izmísliti, izmisl-
Erdenklich, a. mogóč, vsemogóč.
Erdepheu, m. budra.
Erderschütterung, s. Erdbeben.
Erdfarbe, f. zemljéna barva.
Erdgeschoß, n. pozémje.
Erdhaltig, a. zemnát; perstnát, persténast.
Erdharz, n. smola rudokópna.
Erdichten, v. a. izmísliti, izmišljováti; iznájti.
Erdichtung, f. zmislénka, [illegible] lénka, izmišljenje; laž, mišljótina.
Erdig, s. Erdhaltig.

Erglühen, v. n. razběliti se; — v. a. razběliti, pripáliti.
Ergötzen, Ergötzlichkeit, f. Ergetzen, Ergetzlichkeit.
Ergraben, v. a. dokopáti; skopánjem dobíti.
Ergrauen, v. n. postárati se, vběliti se; (zu grauen anfangen) zaźréti, zazrévati.
Ergreifen, v. a. prijéti, poprijéti, popásti, zagrábiti, zgrabiti; die Flucht —, poběgniti, vbežati, vteči; die Gelegenheit —, poslúžiti se prilike.
Ergrimmen, v. n. razserdíti se, razljútiti se, razjézati se.
Ergrübeln, v. a. razmuhováti, izbádati, izbósti, iztúhtati.
Ergründen, v. a. zapopásti, iztúhtati, premériti.
Erhaben a. (erhöht) vzdignjen, privzígnjen, povzdignjen, zvišan; (hoch) visòk, previsòk; (an Würde überlegen) povíšan, vzvišan, veličásten; — heit, f. vzdignjenost; visokóst; vzvišanost, veličástvo, veličástnost, višína.
Erhalten, v. a. ohrániti, vzderžati; (nähren) živíti, redíti, braniti; (bekommen) dobíti, obdèržati, prejéti, prejémati.
Erhalter, m. rednik, várh.
Erhaltung, f. ohránba, vzderžanje; reja, redítva, hranba, hranenje; dobítje, obdèržanje, prejétje, prejém, prejémanje. [barantáti
Erhandeln, v. a. pritèržiti, pri-
Erhängen, sich, v. r. obésiti se.

Erharten, v. n. vterdéti, diti se.
Erhärten, v. a. potvèrditi,
Erhaschen, v. a. popásti, grábiti, vjeti, vloviti, téči.
Erheben, v. a. vzdigniti, v… vzdigati, prizígniti, pov… niti; zu Ehren —, pov… vzvišati; (Geld) prejéti, bíti, ein Geschrei —, za… zaklíkniti, zakríčati; … Streit —, začéti od. pr… prepir; einen bis an den … mel —, koga v zvězde… váti; eine Klage wider e… —, nakopáti pravdo ko… sich — v r. vstati, v… niti se; (entstehen) vzdiči… povstáti; (stolz sein) prev… se; wider einen —, vpret… komu, nad koga iti.
Erheblich, a. važen, znat… — keit, f. važnost, znatn…
Erhebung, f. vzdignenje, p… diga; povíšanje; prejé… vstaja, punt. [bíti pó …
Erheurathen, v. a. priženíti,
Erheischen, f. Erfordern.
Erheitern, v. a. razjásniti, … védriti, razveselíti; sich v. r. razjásniti se, jasniti… razvédriti se. [né…
Erheizen, v. a. razkúriti, …
Erhellen, v. a. razsvětiti, … jásniti; daraus erhellt, iz … se vidi.
Erhenken, v. a. obésiti.
Erheucheln, v. a. doséči hlinbi, ishlíniti. [ré…
Erhitzen, v. a. razgréti; p…
Erhitzt, a. razgrèt, vróč, v…

Erhöhen, v. a. povelíčati. povelíčováti, povikšati, višati. povikšávati, povišati; (loben) hvaliti, slaviti, razslávljati; (vermehren) pomnóžiti. umnožiti, povéčati, povékšati.

Erhöhung, f. (Anhöhe) veršič. bréğ, brežúljek, rób, grič; povelíčovánje, povišanje; hvalenje, slavljenje; pomnóžba, povékšanje.

Erholen, sich, v. r. (von einer Krankheit) opomágati si, opomagováti si, okrévati, oporáviti se, oporávljati; (ausruhen) počíti se, počiniti se, izláziti se, oddahniti se, odmóriti se; sich Rathes —, za svet prašati.

Erholung, f. okrévanje, oporávljanje; počítje, počitek, počínek, oddíh, oddíhlej, odmòr.

Erhören, v. a. vslišati, uslišati.

Erhörung, f. vslúh, vslišanje.

Erjagen, v. a. vlovíti, dotéči, zasáčiti.

Erinnerer, m. opominjávec.

Erinnerlich, a. pomnjív; es ist mir schon —, se že spomnim.

Erinnern, v. a. opómniti, opoměníti, opomínjati, spomniti; sich —, v. r. pomniti, spomniti se, spomínjati se, pamtiti, brihtati se.

Erinnerung, f. opoměna, opomín, opómba, opomínek, spoměna, uspoména.

Erinnerungskraft, f. — vermögen, n. pomnjež, pomnjívost, briht.

Erkalten, v. n. ohladiti se. ohladeti.

Erkälten, sich, s. Verkühlen, sich.

Erkältung, s. Verkühlung.

Erkämpfen, s. Erfechten.

Erkannt, a. znan. poznát. poznán.

Erkargen, s. Ergeizen.

Erkaufen, v. a. prikúpiti. kupiti: (bestechen) podkúpiti. podmàzati.

Erkaufung, f. prikúp. prikúpljenje; podkúp. podmázanje.

Erkennbar, a. poznáten. spoznanljiv.

Erkennen, v. a. spoznáti. razpoznáti, zaznáti: (gerichtlich). razsóditi. prisóditi. priznáti; etwas mit Dank —, hvaléžen ob. zahválen biti.

Erkenntlich, a. hvaléžen, zahválen, haren. blagodáren; — keit, f. hvaléžnost. zahválnost, harnost, blagodárnost.

Erkenntniß, f. spoznánje, poznánje razpoznánje, spoznátva; zur — kommen, zavédeti se, osvèstiti se, k pometi priti; zur — bringen, na pravi pót pripeljáti; (Urtheil) odlóčba, razsód.

Erker, m. lina, podstréšnik, žlód.

Erkiesen, v. a. izbráti, izvóliti.

Erklärbar, a. razložljiv, razkláden.

Erklären, v. a. razlòžiti, razlágati. razkládati, razjásniti, raztolmáčiti; den Krieg — vojsko napovédati; in Acht —, pregnáti, v pregnánstvo posláti; (gerichtl.) izréči, razsóditi; sich —,

izréči se, izjásniti, svojo misel povédati.
Erklärung, f. razláganje, razlága, razkládanje; napóvěd vojske; pregnanstvo, izréka, razsód.
Erklärungsart, f. razlagáva.
Erklecken, v. n. zadóstiti, dovòlj od zadósti biti.
Erklecklich, a. dovóljen.
Erklettern, Erklimmen, v. a. doplézati, priplézati.
Erklingen, v. a. zazvonéti, zabobnéti, oglasíti se, zazvončáti, zazvéčati.
Erklopfen, v. a. stolči (oreh).
Erkoren, a. izvóljen, izbrán.
Erkranken, v. n. preboléti, razboléti, oboléti, zboléti, zbetežáti, obetežáti, obležáti.
Erkriegen, v. a. dobíti, zadobíti.
Erkühnen, sich, v. r. predèrzniti se, podstópiti se, osméliti se.
Erkundigen, sich, v. r. poprášati, popítati.
Erkünsteln, v. a. izmódriti, umětno izdělati.
Erlahmen, v. n. ohrométi, ohromáti.
Erlangen, v. a. doséči, dobíti, zadobíti, doségniti, postíči.
Erlangung, f. doséžba, doséga, doség, dobítje, doséžek.
Erlaß, m. odpúst, odpústek; razglás, oglás.
Erlassen, v. a. (ein Schreiben) izdáti; (nachlassen) odpustíti, odstópiti, oprostiti; einem den Eid —, odrěšiti kogar prisége.
Erlaßjahr, n. sveto lěto.
Erläßlich, a. odpustljiv.

Erlauben, v. a. dopusti[ti], vóliti, dozvóliti. [v...
Erlaubniß, f. dopušánje
Erlaubt, a. dopúšen; sloboden.
Erlaucht, a, světli.
Erlaucht, f. světlóst.
Erlauern, v. a. zalésti, ...
Erläutern, v. a razjásnit[i] ... lóžiti, izčístiti.
Erle, f. jelša, jolša, ol...
Erleben, v. a. dožívéti, ... kati.
Erledigen, v. a. rěšiti.
Erledigung, f. rěšilo.
Erlegen, v. a. vbiti, vn... Geld —, platiti, plača...
Erlegung, f. vmor, vb... plačilo.
Erleichtern, v. a. olájšat[i] ... lájšati, zlajšati, pol... izlásiti, izlahkótiti
Erleiden, v. a. preterpéti ... péti, prenésti.
Erleidlich, s. Leidlich.
Erlen, a. jelšov, olšji.
Erlenholz, n. jelšovina.
Erlenwald, n. jelšje, je...
Erlernen, v. a. naučíti se ... číti se, izučíti se.
Erlernung, f. naúk, na...
Erlesen, v. a. izbráti, iz...
Erleuchten, v. a. razsvěti[ti] ... světliti.
Erliegen, v. n. obnemága[ti] ... šati, obležáti, pasti.
Erlogen, a. zlagán, izn... das ist —, tó je láž.
Erlös, m. izrěšek, dobí...
Erlöschen, v. n (verlöschen) ... sniti, pogasniti, poga... (sich verwischen) zabrís...

ise; (ausſterben) pom-
spomréti, izvmréti;
zu ſein aufhören) ne
več.
v. a. rěšiti, odrěšiti;
ti, osvobóditi, spasiti.
n. odrěšeník, odrě-
odkupítelj, spasítelj.
f. rěšenje, odrěsen-
rěšítva; odkúpljenje,
e, spasítva.
, ſ. Ergetzen.
en, v. a. povlástiti,
stiti, oblást dati.
, v. a. opoméniti,
jati, posváriti.
g, f. opoměna, opo-
t, v. n. zmanjkati,
kati, manjkati; es er-
mir an Geld, dnarja
ob. mi manjka.
ung, f. pománjkanje,
k, zmanjkanje, ne-
k.
, ſich, v. r. ohrábiti
náčiti se, osméliti se.
v. n. opéšati; obne-
, oslabéti, vtruditi
v. a. vtruditi, pre-
oslabíti.
l, f. opéšanje, obne-
e, oslabljénje, vtrúd.
l. rokáv.
v. a. izmčriti, raz-
fig. razsóditi, zapo-
preceníti.
n mneuje, sód, misel
, v. a. vmoríti, po-
vbiti, pobíti.
s, f. vmor, pomòr,
vbitek.

Ermüden, v. n. vtruditi se, struditi se; — v. a. vtruditi, struditi. [vpehan, oslabél.
Ermüdet, a. truden, vtruden,
Ermuntern, v. a. podbudíti, podbújati, posèrčiti, spodbosti, spodbádati; (aus dem Schlafe) zbudíti, zbujati, zdramiti, izdrámiti.
Ermunterung, f. podbúd, spodbúd, podbúdek, spodbudek, podbúda, spodbáda.
Ernähren, v. a. živiti, preživíti, redíti, prerediti, hraniti, gojiti, kojiti.
Ernährer, m. redník, redítelj, hranítelj; — in, f. redníca.
Ernennen, v. a. naimenováti, imenováti, postáviti, odlóčiti (za kar).
Erneuen, Erneuern, v. a. obnovíti, ponovíti, ponávljati.
Erneuerung, f. ponovljenje, obnovítva.
Erniedrigen, v. a. ponížati, nižati, poníziti; ſich — v. r. ponížati se.
Ernſt, m. Ernſthaftigkeit, f. resnóst, rěsnóba, terdna volja, stalnóba; (Strenge) strogóst, ojstróst; im —e, brez šale, po pravíci; es iſt —, je rěsníca.
Ernſt, Ernſthaft, Ernſtlich, a. rěsen, rěsnóben, stalen, ojster, stróg.
Ernte, f. žetva; fig. dobítek, dobit, koríst.
Erntefeſt, n. žetvina oblětnica.
Erntemonat, m. velkisèrpàn.
Ernten, v. a. žeti, požéti; (Wein) nabráti, nabérati.

oberer, m. premagávec, zmagávec, dobítnik.
robern, v. a. osvójiti, posvójiti, premágati, vzeti oblá-dati; (gewinnen) predobíti, dobíti, priklóniti si.
Eroberung, f. osvójenje, vzétje, premága, obládanje; predo-bítje, dobít.
Eröffnen, v. a. odpréti, od-pérati, otvóriti; einen Brief —, razpečátiti od. otvóriti list; (entdecken) razodéti, raz-kríti, objáviti; seine Meinung —, svojo misel povédati; (anfangen) začéti, pri-čéti.
Erörtern, v. a. pretrésti, pretresováti, presóditi, razsóditi, razsójvati, razjásniti.
Erörterung, f. pretrés, pretrésba, pretrèsovánje, razsód, razsóda, razjasnilo.
Erpicht, a. auf etwas — sein, hrepenéti, kopernéti od. derhtěti po čem, željen, barek od. pohlépen česar biti.
Erpressen, v. a. iztláčiti, izžméti, izžémati, iztíščati; fig. izsísati, odréti, vgrabiti.
Erproben, v. a. poskúsiti, izskúsiti. [preskúšen.
Erprobt, n. izkúšen, zvéden,
Erquicken, v. a. okrěpčati, pokrěpčati, okrěpiti, poživíti, oživíti.
Erquickend, a. krěpčáven, pokrěpčáven, poživiten.
Erquickung, f. okrěpčanje, pokrěpa, poživitva.
Errathen, v. a. vganíti, vgoníti, vgadáti, pogóditi.

Erregen, v. a. vzbudíti, vzdići, vzročiti, vzrokováti, pobudíti.
Erreichen, v. a. dosěči, dosé-gniti, dospéti, steči; im Laufe —, dohitéti, dojti; ein ho-hes Alter —, doživéti, do-čákati starost.
Erreichung, f. dosěga, dosěžba, doség, dosežek, dospétek, dospétje.
Erretten, v. a. otéti, otévati, rěšiti, izbáviti, spasiti.
Erretter, m. rěšitelj, otét[...] spasitelj.
Errettung, f. rěšitva, otét, je, otétva, izbávenje, [...] senje.
Errichten, v. a. postáviti, po[...] stáviti, napráviti, vtemeljíti, povzdìči; [...] díti, vpeljáti.
Erringen, v. a. dokopát[...] česar), zadobíti od. [...] velikim trudam, st[...]
Erröthen, v. n. zarud[...] menéti, prebárvat[...] (Schande) zastíditi [...] mováti se; er err[...] ga je polila, rud[...] obšla, srám ga j[...]
Erröthen, n. rud[...] stíd. [klic[...]
Errufen, v. a. d[...]
Errungenschaft, f[...]
Ersättigen, v. a. nab[...] kèrmiti, nab[...]
Ersättlich, a. na[...]
— keit, f. na[...] vost.
Ersatz, m. po[...] vračba, po[...] naknáda, [...]

Ersaufen, v. n. vtopíti se, vtoniti, potóniti. [píti.
Ersäufen, v. a. vtopíti, poto-
Erschaffen, v. a. vstvariti, vstarjati, stvariti, stvoriti.
Erschaffer, m. stvarítelj, stvarnik.
Erschaffung, f. vstarítva, vstarenje, stvorenje.
Erschallen, v. n. razlégati se, donéti, hruměti; zadonéti, zahruméti; razglasíti se.
Erscheinen, v. n. prikázati se, prikazováti se, pojáviti se, pomolíti se; vor Gericht —, pred sodbo dojti ob. priti; (von Büchern) izíti, na svét ob. svítlo priti. [líti.
Erschießen, v. a. vstrělíti, ustrě-
Erschlaffen, v. n. obnemágati, oslabéti, oslábniti, potrošiti se, popustíti.
Erschlagen, v. a. vbiti, vmoriti.
Erschleichen, v. a. prikrásti se; zadobiti ob. doséči po ovínkih. [izlízati.
Erschmeicheln, v. a. izmámiti,
Erschnappen, v. a. popásti, vloviti, vhlopniti, dohlópniti, pohávzniti.
Erschöpfen, v. a. izčrepati, izprázniti, izjémati, izjéti; sich —, v. r. izprázniti se; (an Kräften) oslabéti, vtruditi se.
Erschrecken, v. a. prestrášiti, preplášiti, poplášiti, vstrašiti, vplašiti.
Erschrecken, n. stráh.
Erschrecklich, a. grozen, strašen, poplášen, strahovit.
Erschrocken, a. prestrášen, vplašen, poplášen, pláh; —heit, f. stráh, vplašnost, trepèt.

Erschüttern, v. a. stresti, vskolébati, zmajati, potrésti.
Erschütterung, f. strés, potrés, vskolébanje.
Erschweren, v. a. otéžiti, stežati, stežkati; das Herz —, stiskati sercé.
Erschwingen, v. a. doséči, doletéti, vletéti (do česar).
Ersehen, v. a. vgledati, zaglédati, dozréti, zapáziti; (erwählen) izbráti, izvóliti; seine Zeit —, ob svojim času kej storíti; aus dem Schreiben —, iz pisma viditi ob. spoznáti.
Ersetzen, v. a. poverníti, povráčati, naknáditi, naméstiti, nadoméstiti, nadomestováti, dostáviti. [vzdíhniti.
Erseufzen, v. n. vzdihniti, po-
Ersichtlich, a. daraus ist —, iz tega se vidi ob. iz tega je očítno.
Ersingen, v. a. zapéti.
Ersinnen, v. a. izmísliti, iznájti, izmišljováti.
Ersparen, v. a. prihrániti.
Ersparniß, Ersparung, f. prihrána, prihranítva.
Erspielen, v. a. priigráti, dobiti po igri.
Erspinnen, v. a. naprésti.
Ersprießen, v. n. hasniti, hasnováti, korístiti.
Ersprießlich, a. hasnjív, korísten; — keit, f. hasnjívost, koríst, korístnost.
Erst, ad. šele; (am ersten) v pervič, v pervo; stoperv, najpréj, najpréd; (eben jetzt) kar, ravno kár, ravno zdaj, zdajci.

Erzbisthum, *n.* nadškofija.
Erzböse, *a.* prehúd, prehudóben, prehásan, zločést.
Erzbösewicht, *m.* veliki hudobnež, prehudóbnež.
Erzdieb, *m.* zmekávec, tat tatov, zmikávt.
Erzeigen, *v. a.* skazati, izkázati.
Erzen, *a.* ruden, medén, bronast, brončnat.
Erzengel, *m.* arhángelj.
Erzeugen, *v. a.* roditi; (hervorbringen) pridélati, izdélati, izvésti.
Erzeuger, *m.* roditelj, izvoditelj.
Erzeugniß, *n.* izvód, proizvód, pridélek, izdélek, plód.
Erzeugung, *f.* zaród, rojenje; (bei Thieren) zaplód; plód.
Erzgebirge, *n.* rudnata gora; Krušna gora.
Erzgrube, *f.* rudnik, predèh.
Erzhaltig, *a.* rudovít.
Erzherzog, *m.* nadvójvoda; — in, *f.* nadvojvodica.
Erzherzoglich, *a.* nadvójvodov, nadvójvodski.
Erzherzogthum, *n.* nadvojvodina, nadvojvodija.
Erzherzogwürde, *f.* nadvojvódstvo.
Erziehen, *v. a.* odgójiti, gojiti, odrediti, rediti, izrediti, izkójiti.
Erzieher, *m.* odgojitelj, reditelj; — in, *f.* odgojitelca, rednica.
Erziehung, *f.* odgójenje, odgòj, reja, rejenje.
Erziehungsanstalt, *f.* gojiše, odgojališe, braniliše, izrejališe, odgojilnica, odgojilšnica.
Erziehungsstunde, *f.* dětovódstvo.
[illegible] *a.* (nach etwas zielen) měriti, naklěpati; (erreichen) dosěči.
Erzittern, *v. n.* strepetáti, stresti se, zaderhtéti, potrésti se, stresniti se.
Erzkämmerer, *n.* nadkómornik, nadključár.
Erzkanzler, *m.* nadpečátnik.
Erzlügner, *m.* lažnjivi lažnjivec.
Erzmarschall, *n.* nadmaršál, nadvojskovód.
Erzschatzmeister, *m.* nadblagájnik.
Erzschenk, *m.* nadčášnik.
Erzürnen, *v. a.* razjéziti, razserditi, razkáčiti, razgnjévati, raztogotiti.
Erzvater, *m.* očák, predèd.
Erzwingen, *v. a.* prisíliti, dosiliti, izsiliti.
Es, *pr.* to, ovo; ono.
Esche, *f.* Eschenbaum, *m.* jese[illegible]n, jasan; limóvec.
Eschen, *a.* jesenov, jasanov.
Eschenholz, *n.* jesenovina.
Eschenwald, *m.* jesénovje.
Esel, *m.* osel; — chen, *n.* o[illegible]lič, oslè.
Eselei, *f.* oslarija, oslárstvo.
Eselein, *f.* Eselchen.
Eselhaft, *a.* oslast, oslóvski.
Eselin, *f.* oslica.
Eselsarbeit, *f.* živinsko [illegible]délo, pretéžko délo.
Eselsfüllen, *n.* oslé.
Eselshaut, *f.* oslóvčina, oslóva koža.
Eselskopf, *m.* oslóva glava.
Eselsohr, *n.* oslóvo uho; (in Büchern) zafèrlec.
Eselstall, *m.* oslárnica.
Eseltreiber, Eselhirt, *m.* oslár.
Espe, *f.* Espenbaum, *m.* osika.
Espen, *a.* osikov.
Espenholz, *n.* osikovina.

Karte) svinja.
ßdljiv, snedljiv;
ėdljivost.
e, pečnica, žgal-

sti, pojésti, snesti.
l, jědilo, piéa,

ec; ein Vielesser,
dúh, jědún, po-

lce, vilice.
okis, océt, jesih.
ı. kisovár; — ei,
a.
prekísel.
ica.
tit.
jestvina, živež,
nina.
:, oblíž.
f. narodopis, na-

ektéri, nekatéri,
koliko; — mal,
kokrat, nekoli-

lè, morebíti, zna-

nekaj, nekóljko,
ljčikaj, kaj.
; — zwei, vaju,
[zavolj vas.
. vaš; — twegen,
vjér, čúk, čóp.
. burkež, burklež.
plenik, skoplenc,

ž.
e.
evangélski.
evangelist.

Evangelium, *n.* evangélje, vanjélje.
Ewig, *a.* věčen, věkovit, věčít, vekověčen; — *ad.* věčno, věkoma, na věke, věkomaj.
Ewigkeit, *f.* věčnost, věkovitost, věkověčnost.
Examen, s. Prüfung.
Examiniren, s. Prüfen. [tlost.
Excellenz, *f.* prejásnost, presví-
Execution, *f.* potéra.
Executiv, *a.* izvedíven, izpeljáven.
Exempel, s. Beispiel.
Exemplar, *n.* eksemplár; (Abdruck) iztis, iztísek, natísek.
Exemplarisch, *a.* izgléden, v izgléd. [bine, bilje.
Exequien, *pl.* zadúšnice, zadúš-
Exerciren, *v. n.* uriti se, vežbati se od. vaditi se (v orožju).
Exercirplatz, *m.* urjiše, vadiše (v orožju).
Exil, s. Verweisung.
Exiliren, s. Verweisen.
Existenz, *f.* bistvo, bitje.
Existiren, *v. n* bivati, biti.
Expectoriren, sich, *v. r.* izprázniti serce. [právljati.
Expediren, *v. a.* odpráviti, od-
Expedit, *a.* gotov; berz, hiter.
Expedition, *f.* odprávljanje.
Expeditor, *m.* odprávnik, odpravítelj.
Experiment, *n.* skusba, poskús.
Explication, Expliciren, s. Erklärung, Erklären.
Exterieur, *n.* zvunájšina, zvunájšnost.
Extra, *ad.* posébno, sosébno.
Extract, s. Auszug.
Extrahiren, s. Ausziehen.

...ra-Post, f. izrédna pošta, ...osebni vozovlák.
...trem, n. skrajnost, skrajína.
...culant, f. Verwiesener.
...y, s. Ei.

F.

Fabel, f. basen, basna, zmislik, zmisléuka, bajka.
Fabeldichter, m. basnik, basnoslóvec.
Fabelhaft, a izmišljen, basnjast, [nevěrjéten.
Fabellehre, f. basnoslóvje.
Fabeln, v. n. basáti, basnováti, zmišljávati, lagáti, pripově-dati, blesti.
Fabriciren, v. a. dělati, naprávljati.
Fabrik, f. fabrika, továrna.
Fabrikant, m. fabrikánt, továrnik.
Fach, n. preděl, predal, predělce; polica, hranba; (Geschäft) opravilo, dělo.
Fachen, v. a. pahati.
Fächeln, v. a. pahljáti, opahljáti, opahováti, hladiti, mahláti, pihljáti, veti, vejati.
Fächer, m. pahálo, pahljáča, hladilo, věternik, věternica, mahálnica.
Facit, n. znesek, skupnína.
Fackel, f. baklja, plamenica, svetílka, lučina.
Fackeln, v. n. blisketáti, plamtéti, blešéti, plaměnéti.
Fackelträger, m. baklonóša, bakljonós.
Fackelzug, m. bakljáda.
Facsimilie, n. snetek.
... m. dělovoditelj, dělovódja; (im Rechnen) čini...ka, vekšávka.
Factorei, f. dělovodstvo.
Factur, f. račún tergovski.
Facultät, f. fakultét, učilišče...
Fade, a. neslán.
Faden, m. nit, sukanec; (Klaf-ter) sežénj.
Fädchen, n. nitka, nitica.
Fadennackend, a. gol in nag, g... in bós.
Fadennudeln, pl. rězanci.
Fadenrecht, Fadenweise, ad. po... niti.
Fadenscheinig, a. rědek.
Fadenwurm, m. živa nit.
Fagott, m. fagot.
Fagottist, m. fagotíst.
Fähig, a. sposóben, zmože... ume... kader, prikláden, učljív.
Fähigkeit, f. sposóbnost, umno... zmožnost, prikládnost.
Fahl, a. žoltikljat, blěd, žo... kast, plavanjklat, vél.
Fahne, f. zastáva, bandéra, b... déro.
Fahnenjunker, Fähndrich, m. ...stávnik, bandér...
Fahnenwache, f. straža pred ... boram.
Fahnschmied, m. kovač voják...
Fahrbar, a. vožen, (von Flü...) broden, brodiv.
Fähre, f. brod, brodiše, pre...
Fahren, v. n. peljáti se, v...; — v. a. peljáti, v... vesti; — lassen, opustiti, ... stiti; in die Augen —, z... se v oči.
Fährgeld, n. brodnína, bro...
Fahrlässig, a. nemáren, ... ljiv, zamarljiv, lenív...

Fahrlässigkeit, *f.* nemárnost, nemarljívost, lenívost.
Fahrgeleise, s. Geleise.
Fährmann, *m.* brodnár, brodník.
Fahrniß, *f.* imétek, blagó, premožénje, glešt (gibívo).
Fahrt, *f.* voźnja, pot, potovánje.
Fährte, *f.* slěd, oslěd, trag.
Fahrweg, *m.* vozni pót, vozna cesta, kolovóz, koléje.
Fahrzeug, *n.* ladja, barka, brod, šajka, čoln.
Falb, s. Fahl.
Falbe, *m.* žoltko, žoltec, žolti konj; — *f.* žolta, žolta kobila.
Falke, *m.* sokol. [sokolam.
Falkenbeize, Falkenjagd, *f.* lov z
Falken=, *a.* sokólovi.
Falkenier, *m.* sokólnik.
Falknerei, *f.* sokolárstvo, sokóljna.
Fall, *m.* pad, padec, padljej, padež; (Abnahme) vpád, vpádanje; (Vorfall, Zufall) primérlej, slučáj, prigódek, zgodek; (in der Sprachlehre die Endung) padež, pad.
Fallbrücke, s. Zugbrücke.
Falle, *f.* pást, padalíca; (Nachstellung) zanjka, zvijáča.
Fallen, *v. n.* pasti, padati, vpasti; (sich wund) pobíti se, pobíjati se; (sich zu Tode) vbíti se; (im Preise) vmánjšati se, vpasti; (von Flüssen) vtekati, vteči, padati; (krepiren) cerkniti, krepniti, pogíniti; einem um den Hals —, kogar objéti; einem zu Füssen —, pred kogar se vreči; ins Wort —, komú v besédo seči, besédo presékati; einem schwer —, britko komú biti; Hoffnung — lassen, upanje zgubíti, obúpati.
Fällen, *v. a.* (Bäume) podréti, podérati, posékati; (erschießen) vstre líti; ein Urtheil —, razsóditi, sod izréči, odlóčiti.
Fällig, *a.* zapádel.
Falliment, *n.* bankrótstvo.
Falliren, *v. n.* bankrotírati.
Falls, *ad.* ako, če.
Fallschirm, *m.* venčik, padostròj.
Fallstrick, *m.* zanjka, progla, pást; (Nachstellung) zvijáča, zvijáčina.
Fallsucht, *f.* božjást, padavíca.
Fallsüchtig, *a.* božjásten, padavičen.
Fallthür, *f.* lesa, klupa.
Falsch, *a.* lažnjív, kriv, golúfen; — Geld, ponaréjen dnár; falscher Mensch, zavit, nevoščljív človek; falsch schwören, po krivim priségati, od. rotíti se.
Fälscher, s. Verfälscher.
Falschheit, *f.* laž, hudobíja, goljfíja, golúfnost. [krív.
Fälschlich, *ad.* lažljív, lažnjív,
Falsett, *n.* Falsettstimme, *f.* glás nenarávni.
Falte, *f.* guba, zgiba, gerba, navráp, guza. [gerbica.
Fältchen, *n.* gubica, zgibica,
Fälteln, *v. a.* v gubice zbrati, v zgibice složíti od. zlagati, zgibčati, zgibiti.
Falten, *v. a.* nabírati, gubati, zgibiti, v gube zbrati, v gube skládati; Hände —, roke sklenúti od. sklepati.

Falter, m. metúlj, veša.
Faltig, a. nabrán, gubat, zgibàt, gerbat, gerbast, navrápan, guzast.
Falz, m. zguba, brazda; (Rinne, Fuge) žleb, žlód, reža, vréz, jarek.
Falzbein, n. gladílo. gladílka.
Falzen, v. a. v gube zložiti od. skladati; (Falze einschneiden) vžlebiti, žlebe vrezati; (abschaben bei den Gärbern) ostrúgati, strugati.
Familiär, a prijáteljski, prijázen, dománj.
Familie, f. družína, rod, rodbína, rodovína.
Fanatiker, m. prenapétnež.
Fanatismus, m. soblázen.
Fang, m. lov, vlov, lovítva, lovljénje.
Fangeisen, n. pást, lovka.
Fangen, v. a. lovíti, vlovíti. vjeti, vjemati, zgrabiti; (Feuer —) vneti se, vnemati se, vžgati se; fig. razserdíti se, razjězati se. [verša.
Fangnetz, n. mreža lovska, zanjka,
Fantasie, f. vmišljáva, domišljáva, obráznost, domišljivost.
Fantasiren, v. n. sanjáti, blesti, blancováti, domišljávati, blaznováti, blazniti.
Fantast, m. sanjávec, bedálež, pahnjenec, blaznívec, blaznik. [zmišlen.
Fantastisch, a. sanjáški, blazniv,
Farbe, f. boja, barva; (im Kartenspiele) mast; (die Gesichtsfarbe) lice.
Färbeholz, n. lěs za bojárenje.

Färbekunst, f. boj járska umétnost,
Färben, v. a. boj barvati; — sich reifenden Obst) do grün —) zelenéti (sich gelb —) ru meníti se.
Farbenmischung, f.
Farbenspiel, n. prel
Farbenspielen, v. n.
Färber, m. bojár,
Färberei, f. bojaríj barvanje.
Färberkessel, m. k
Färberröthe, f. bro
Farbig, a. pobój prižan, pisan.
Farrenkraut, n. pra praprot, prapra
Färse, f. juníca, lóvnica.
Farsenkalb, n. telič
Farz, m. perdec,
Farzen, v. n. per pezdéti.
Fasan, m. fazán;
Fasanerie, f. fazá ja; bažantníšt
Fasanenwächter, n
Faschine, f. snóp,
Faschinenwerk, n. povje.
Fasching, s. Fastn
Fasel, m. pleme,
Faseler, Faselhar vetrenják.
Faselei, f. bed
Faselhaft, Faselig šaljiv, trapa sléč.
Faseln, v. n. b

bedáliti, sanjáti. žaliti se. (zunehmen) množiti se. plemeniti se. [lasek.
Faser, m. tanka nit, nitka.
Fasen, v. a. čajžati.
Fasennackend, a. golonág, gol, nag.
Faseole, f. feržól.
Faser, f. nitka, kitka, žilica, miška, žilka.
Faserig, a. nitkast, žiličen, žilčnat, miškav, žilovit.
Faß, n. sod, pučel, brenka, bečva.
Faßbinder, m. sodár, pučelár, bečvar.
Fäßchen, n. sodič, pučélik, brenčica, bečvica.
Faßdaube, f. doga.
Fassen, v. a. (ergreifen) prijéti, popásti, zagrábiti, zgrabiti, vlovíti; (Steine in Gold) vložiti, vstáviti, obložiti, okováti z zlatam; (in sich enthalten) zaderžati, obséči, zapopásti; (begreifen) zapopásti, razúmeti, pojmiti, zastópiti; Muth —, ohrábriti se, sagóriti se, osérčiti se, (sich fassen) zavésti se, k sebi priti, sich kurz —, na kratko reči od. povédati; einen Vorsatz —, predvzéti si; (sich gefaßt machen auf etwas) pripráviti se na kaj; Wurzel —, vkoreníniti se, zakoreníniti se, vrasti se.
Faßhahn, m. pipa.
Faßlich, a. razumljív, razumévén, razumen, umévén, zastópen, zastopljív, zapopadljív, razgovéten.
Faßlichkeit, f. *razumljívost*, razumevnost, zastopljívost, razgovétnost, umevnost.
Faßreif, m. obróč, obránk.
Fassung, f. (eines Steines) okov, oprava. (des Gemüthes) zavest, zaved. mir od. pokoj duśni: außer Fassung sein, ne zavésti se; in seiner Fassung bleiben, miren ostáti.
Fassungskraft, f. razúm, razumévna móč, razumévnost, razúmnost.
Faßzapfen, m. čép.
Fast, ad. skoro, skor, skorej, malo da ne, majhno da ni.
Fasten, v. n. postiti se, postováti se. [stitva.
Fasten, n. post, posténje, po-
Fasten, f. post.
Fastenspeise, f. postna jèd.
Fastenzeit, f. post, veliki od. dolgi post.
Fastnacht, f. pust, mesopúst, (— halten) pustováti.
Fastnachtslustbarkeiten, pl. zabave, veselice pustne.
Fasttag, m. post, dan postni.
Fatal, a. vsóden; (unangenehm) nesréčen, neprijéten.
Fatalität, f. nesréča, beda.
Fatum, n. osóda, udes.
Faul, a. gnjil, trohljív, perhnél, trohnél, trohnév; (träg) lèn, lènív, nemáren.
Faulbaum, m. kerhlíka, kerlíka.
Fäule, Fäulniß, f. gnjilóba, gnjilína, gnjilost, trohnóba, gnjilád; glén, glenóba.
Faulen, v. n. gnjiti, gnjiliti, perhnéti, trohnéti.
Faulenzen, v. n. lèníti se, lènív biti, vmanjúhe pasti, pose-

dováti, postópati, roke križem deržati, lěnóšiti.
Faulenzer, m. lěnúh, lěnívec, lěnjak, zavaljúh, vmanjúh.
Faulenzerei, f. lěnóst, lěnóba, lěnívost, vmanjóst.
Faulenzerin, f. lěnívka, lěnjáča.
Faulfieber, n. gnjila trešljika, mačúh.
Faulheit, f. s. Faulenzerei.
Faulthier, n. lenívec, tihohód.
Faum, s. Schaum.
Faust, f. pest, pestníca; fig. roka, eine — voll, prišče, perišče. [pešica.
Fäustchen, n. pestica, pešička,
Fausthandschuh, m. rokavíca.
Faustrecht, n. pestna pravíca, pravda silnega.
Favorit, m. s. Günstling.
Faxen, pl. norčije, bedačije.
Februar, m. svečan, február; (illir.) veljáča; (čech.) unor; (poln.) luty.
Fechten, v. n. (kämpfen) bojváti se, biti se, boriti se; (kunstgemäß fechten) mečováti se, boriti se, pikati se; (betteln) prositi, beráčiti; (mit Worten) prepirati se, pravdati se, prikárjati se. [bojvávec.
Fechter, m. boják, borec,
Fechthandschuh, m. rokavica za mečovánje.
Fechtkunst, f. borenja umetnost, mečovarija, mečovávstvo.
Fechtmeister, m. boreški mojster.
Fechtplatz, m. boriše, mečova-[nje. lvánje.
Fechtschule, f. šola za mečelišče.
Feder, f. (am Vogel und zum Schreiben) pero, pere, peresce; (Federn überhaupt) perje; (auf dem Hute) kop, perúška; (am Spinnrade) perotníca, peretnica; (Borsten von wilden Schweinen) ščetina; (Floßfeder) plavúta, splav, perotníca.
Federbett, n. pernica, pernata postelj.
Federbüchse, f. pernjak, perotnják.
Federbusch, m. perjanica, kóp, kopa. [razteglјív.
Federhart, a. tverd ko pero [illegible]
Federharz, n. smola raztegljiva [illegible]
Federhut, m. klobuk, s perjanico [illegible]
Federig, a. pernát, poln perja [illegible]
perésnat.
Federicht, a. perjast, perésnat [illegible]
Federkiel, m. peról, pisék, c[illegible] od perésa.
Federkraft, f. raztegljivost.
Federkrieg, m. križévni od. [illegible]pisméni prépír.
Federkissen, podglávnik pern[illegible]ti.
Federlaus, f. tekút.
Federleicht, a. lahek ko p[illegible]rje od. perésce. [illegible]
Federlos, a. brez perja.
Federmesser, n. perorézec, per[illegible]és
Federn, v. n. perje zgubiti, o[illegible] puščati, skubsti se, perji[illegible] se.
Federpose, f. s. Federkiel.
Federspiel, n. strašilo za ptic[illegible] lov z sokolam.
Federspule, s. Federkiel.
Federvieh, n. peretnina, per[illegible] nina, kuretina, pernáta vád.
Federwildpret, n. pernáta jáčina, divja perutnina
Fee, f. vila, bèla žena, nica, žalek žena, mod[illegible]

Feucht, *a*. vlažen, moker, mokróten, močérn; — werden, odvólgniti, zmočiti se.
Feuchten, *v. a*. vlažiti, ovlážiti, močiti, namočíti, namákati, vmákati.
Feuchtigkeit, *f*. vlaga. mokrína, vlažnost, mokróta, mokrótnost, moča, močáva, mók, močírnost.
Feuchtigkeitsmesser, *m*. vlagomér.
Feudalsystem, *n*. lenska sostáva.
Feuer, *n*. ogénj, vatra; (Feuersbrunst) ogénj, pogór, požár; (Lebhaftigkeit) živóst, živéčnost, goréčnost, iskrénost, vatrénost, vjnetost.
Feueranstalt, *f*, zavarvávnica proti ognju.
Feuerartig, *a*. ognju podóben, ognjevít, žarovít.
Feuerbecken, *n*. žerjavnica, oglénka.
Feuerblase, *f*. mehúr, mebír, mešírček.
Feuerbrand, *m*. glavnja, ogórek, ugórek, žark.
Feuerdrache, *m*. skrat, škratec, škratel.
Feuereimer, *m*. méh.
Feuerfarbe, *f*. ognjéna, ognjéva od. žarjáva boja od. barva.
Feuergefährlich, *a*. ognjoneváren.
Feuergeräth, *n*. gasílo.
Feuergrube, *f*. žerjávka.
Feuerherd, *m*. ognjíšče, komen, lješa.
Feuerig, *a*. ognjén, žaréc, žarjáv; (lebhaft) živ, živéčen, goréč, vnét.
Feuerknecht, *m*. gasívec.
Feuerkröte, *f*. modràs, močeràd, močeràv.
Feuerkrücke, *f. grebjla, greblica.*
Feuermaal, *n*. znamnje.
Feuermaschine, *f*. kresívo, ognjívo.
Feuermauer, *f*. zidan zatrep, zíd proti ognju, ognjopáž, opáž.
Feuermesser, *m*. ognjomér.
Feuermörser, *m*. možar, movžar.
Feuern, *v. a*. (heizen) netiti, kuriti, znetiti, zakúriti; (brennen) žgati, paliti; (schießen) strèliti, strèlati, vstrèljiti; (Hitze fühlen) goreti.
Feuerofen, *m*. pèč.
Feuerregen, dež ognjéni.
Feuerrohr, *n*. puška, pukša, roćnica.
Feuerroth, *a*. žarjáv od. ruděč kot ogénj, žeréč, ognjen; (von Haaren) rudéč; (— werden) rudéčiti se ko ràk.
Feuersbrunst, *f*. ogénj, požár, pogor.
Feuerschaden, *m*. kvar od. škoda ognja.
Feuerschaufel, *f*. lopár.
Feuerschein, *m*. zarja.
Feuerscheu, *a*. ognjabojéč, ognjaplášen, ognjopláh.
Feuerspeiender Berg, *m*. gora goréča.
Feuerspritze, *f*. gasívnica, brizglja, brizgávnica.
Feuerstahl, *m*. jeklo, ocel.
Feuerstätte, *f*. (Herd) ognjišče; (Brandstätte) pogoríšče, goríšče.
Feuerstein, *m*. kresávnik, kresívnik, kremén, kresávni kamen.
Feuerstrahl, *m*. žár, žárk.
Feuerwerk, *n*. vmetáven ogenj, ognjicanje.
Feuerwerker, m. ognjovmétnik.

(bei der Artillerie) topnik, topničár. [lognjénstvo.
Feuerwerkskunst, f. ognoslovje,
Feuerwuth, f. plamozlóba.
Feuerzange, f. klešče od. kleše za oglje. kljupa. [netilo.
Feuerzeug, n. kresivo, ognjivo,
Fibel, f. abecédna knjiga, abecedár, bukvár.
Fiber, f. žilica, žilka, nitka, kitka, kitica, miška.
Fichte, f. Fichtenbaum, m. smreka.
Fichten, a. smrekov.
Fichtenholz, n. smrekovina.
Fichtenwald, m. smrečje, smrekovje.
Fidibus, m. zapálek, vžigalca.
Fieber, n. treslika, tresliea; (kaltes —) merzlica; (hitziges —) vročníca.
Fieberhaft, a. tresličen, merzličen, vročníčen.
Fieberschauer, m. zima, merzlica, groza. [lska skorja
Fieberrinde, f. kina, peruán-
Fiedel, f. korítnice, gosli; (ein Strafwerkzeug) kloda, terlica.
Fiedelbogen, m. lók, goslen lók.
Fiedeln, v. n. gosti, škrípati, korítničati, čmigati.
Fiedler, m škripač, čmigávec.
Fiedern, f. Befiedern.
Figur, f. podóba, obráz, slika; postava, stas. [podóbah
Figürlich, a. pripodbno, v pri-
Filiale, podružnica
Filtriren, v. a.
diti
Filtrir

pec, skopín, skerljívec, lakomnež, stiskovec.
Filzen, v. a. klobučíno délati; (Verweise geben) kregati, grajati, svaríti; — v. n. (geizen) skopáriti, skerljáti, lakomen biti; — sich, v. r. (sich verwirren) měšati se, homotáti se, zaplésti se, zaplétati se.
Filzhut, m. kosmínast klobuk.
Filzig, a. skóp, preskóp, skerljív, skopárski, lakomen, terd.
Filzigkeit, f. skopóst, skopí skoparija, skerljívost, lakomnost.
Filzlaus, f. keršél, klóp, k kléšč, keršélo.
Filzmacher, m. kosmínar.
Fimmel, m. konóplja, s
Finanzen, pl. dohódki, stvo, penezníštvo.
Finanzminister, m. minis nárstva.
Findelhaus, n. hiša za nike od. najdene ot
Findelkind, n. najdenil nik, najdeno děte, ženc.
Finden, v. a. najti, n decken) iznájti, kriti, (dafür halten iméti; (Gnade) biti, se, navá

f. divja bčela.
, f. žito, poljski per-
polščina.
, n. oródje oratársko.
, f.- muren, murenč,
marša, šurk, cverček.
, n. jereb, jerébica.
m. vajvoda, vojvóda,
l, vojskovódja, vojs-
[vojskovódstvo.
würde, f. vojvódstvo,
el, m. kum, kumín,

f. meja, zara, mejník.
n. tabor, taboríšče.
hall, m. vikši vojsko-
feldmaršal.
, f. poljska miš.
, m. zemljomérec,
mér.
nst, f. zomljomérska
ost, zemljomérstvo.
, f. turška od. vojníška
[nírski od. vojníški.
er, m. duhóvnik žol-
f. divja roža.
m. vojáški klíc, geslo.
, m. vojníški ranovráč.
f. divjí golób. [bel.
m. šikovnik, feldwe-
m. stezda, steza.
f. ledína.
, n. znak vojníški.
eister, m. generál
va, poljni zbrojmešter
m. vojska, pohód v
[plašče.
. sternišče; (Radfelge)
oža, (die lebendige Haut)
(— der Schafe) kerzno;
ge) mrena; (das abge-
—) ljev.

Fellchen, n. kožica.
Felleisen, n. torba, kernír, ronc.
Felsen, Fels, m. skala, skalo-
vína, čeréna, peč, pečína,
stena; collect: skalóvje.
Felsengruppe, f. skalina-, pe-
čóvje, skalje.
Felsenkluft, f. pečina, pokotína.
Felsenwand, f. stena, skaléna.
Felsicht, a. skalnast, pečóvnast.
Felsig, a. skalnát, skalovít, peči-
nat, pečovnát, kamenít, čerenát.
Fench, m. bér, bár.
Fenchel, m. koper.
Fenster, n. òkno, prozor; (ohne
Glas) okninjak, okínjak.
Fensterchen, n. óknice.
Fenstergitter, n. rešétka, kríž,
omréžje v okni. [lóčnica.
Fensterladen, m. obòknica, ob-
Fensterscheibe, f. steklo v okni,
šibra.
Ferien, pl. prazniki.
Ferkel, n. prasè, prasec, pra-
šič, prasček, odojče, kočej.
Ferkeln, v. n. prasíti se, opra-
síti se.
Fern, a. dalnj, dalájn, daláj-
šen, daljen, dalek, dalečen;
— ad. daleko, daleč, daleče;
das sei — von mir, bog me
obvári pred tím.
Ferne, f. dalečína, dalja, daljava,
daljina, daljnost, dalekóta.
Ferner, a. dalanj, dalajšen, —
ad. dalj, dalje, vnapréj. ra-
zun tega verh tega.
Fernerhin, ad. za napréj, dalje,
v napréj, v napréd.
Fernglas, n. očnik, dalékogled.
Fernrohr, n. zvezdóčnik, dalé-
kogled, teleskóp.

(bei der Artillerie) topnik, topničár. [ognjénstvo.
Feuerwerkskunst, *f.* ognoslovje,
Feuerwuth, *f.* plamozlóba.
Feuerzange, *f.* klešče od. kleše za oglje, kljupa. [netílo.
Feuerzeug, *n.* kresívo, ognjívo,
Fibel, *f.* abecédna knjiga, abecedár, bukvár.
Fiber, *f.* žílica, žilka, nitka, kitka, kitica, miška.
Fichte, *f.* Fichtenbaum, *m.* smreka.
Fichten, *a.* smrekov.
Fichtenholz, *n.* smrekovína.
Fichtenwald, *m.* smrečje, smrekovje.
Fidibus, *m.* zapálek, vžigalca.
Fieber, *n.* trešlika, tresliea; (kaltes —) merzlica; (hitziges —) vročníca.
Fieberhaft, *a.* tresličen, merzličen, vročníčen.
Fieberschauer, *m.* zima, merzlica, groza. [ska skorja.
Fieberrinde, *f.* kina, peruánFiedel, *f.* korítnice, gosli; (ein Strafwerkzeug) kloda, terlica.
Fiedelbogen, *m.* lók, goslen lók.
Fiedeln, *v. n.* gosti, škrípati, korítničati, čmigati.
Fiedler, *m* škripač, čmigávec.
Fiedern, s. Befiedern.
Figur, *f.* podóba, obràz, slika; postava, stas. [podóbah.
Figürlich, *a.* pripodbno, v priFiliale, podrúžnica.
Filtriren, *v. a.* cedíti, precedíti, precéjati.
Filtrirtuch, *n.* cedílo, cedívnik.
Filz, *m.* klobučína, kosmína; *(ein derber Verweis)* svarílo, *svarítev*, graja; (Knicker) skopec, skopín, skerljívec, komnež, stískovec.
Filzen, *v. a.* klobučíno děl (Verweise geben) kregati, g jati, svaríti; — *v. n.* (geiz skopáriti, skerljáti, lakom biti; — sich, *v. r.* (sich v wirren) měšati se, homo se, zaplęsti se, zaplétati
Filzhut, *m.* kosmínast klob
Filzig, *a.* skóp, preskóp, sl ljív, skopárski, lakom terd.
Filzigkeit, *f.* skopóst, sko skoparíja, skerljívost, komnost.
Filzlaus, *f.* keršél, klòp, kl kléšč, keršélo.
Filzmacher, *m.* kosmínar.
Fimmel, *m.* konóplja, semi
Finanzen, *pl.* dohódki, den stvo, penezníštvo.
Finanzminister, *m.* minísťer nárstva.
Findelhaus, *n.* hiša za razp nike od. najdene otróke.
Findelkind, *n.* najdeník, razp nik, najdeno děte, podv ženc.
Finden, *v. a.* najti, naíti; (e decken) iznájti, nalésti, kriti, (dafür halten) spozn iméti; (Gnade) doséči, biti, zadobíti; — sich, *v.* (in etwas, in Jemanden) z déti se, navádiui se če od. kogar; (zusammenkomm najti se, sniti se; (vorko men) najti se, biti.
Finder, *m.* najdec, najdnik
Findig, *a.* brihten, zuml muhast.

Finger, m. pèrst; (lange — haben) smolo na pèrstih imeti, dolge roke iméti, krasti; (einem auf die — sehen) paziti na kogar; sich die — verbrennen) opéči se, opáriti se; — Gottes, roka božja.

Fingerhandschuh, m. rokavíca s pèrsti.

Fingerhut, m. napérstnik, napérstnjak, napérstek, napèrstec.

Fingerling, m. pèrstnik, pavčnik, mošnica za pèrst.

Fingerring, m. perstan, perstaj.

Fingerzeig, m. znaménje; — geben, kímniti, migniti, namígniti, pomígniti.

Fink, m. zeba, šinkovec, činkelca.

Finne, f. (am Gesicht) mozól, mozólč, mozólček, ogerce; f. pl. (bei den Schweinen) ikra, stroge; f. pl.; (am Fische) ribje peró, plavúta.

Finnig, a. mozólčát, ogerčast; ikren, ikernàt.

Finster, a. tèmen, temnít, temnóten, temnóčen, temóčen, mračen; ein —es Gesicht machen, čelo nagérbati.

Finsterling, m. mračnják.

Finsterniß, f. tèma, tmà, tmína, temnóta, temnóča, temóta, mrak; (Sonnen- und Mondesfinsterniß) merknenje, sonca, lune, mèsca.

Finte, f. izmišljótina.

Firlefanz, m. traparíja, bedačija, norčija.

Firma, f. imé, naslóv.

Firmament, n. nebó, obnébje, podnébje, obok neba, obzórje, nebez, terdína.

Firmen, v. a. birmati, birmovati. [birmovánje.

Firmung, f. birma, birmanje,

Firmling, m. birmanec; f. birmanka.

Firner, m. snèžnik, lèdovník.

Firste, f. (eines Daches) sleme, verh; (eines Berges) vèrh goré; (im Bergbau) teme.

Fiscal, m. deržávni odvétnik.

Fisch, m. riba.

Fisch-, a. ribji.

Fischaar, Fischgeier, m. ribji orel, ribja kanja, morski orel

Fischangel, f. vodíca, voda, tèrn, ternek, udica. [kita.

Fischbein, n. kost ribja, ribja

Fischblase, f. ribji méh ob. mehúr. [jína.

Fischbrut, f. ribice, ribja mla-

Fischen, v. a. ribiti, ribe lovíti, ribáriti, poríbiti, poribáriti. [lóvec.

Fischer, m. ribàr, ribič, ribo-

Fischer-, a. ribarski.

Fischerei, f. ribaríja, ribenje, ribárstvo, ribji lòv.

Fischergarn, Fischernetz, n. mreža ribarska, verša, draga.

Fischerin, f. ribaríca, ríbičinja.

Fischerkahn, m. ladja ribarska, čoln. [ribaríja, ríbolov.

Fischfang, m. ribenje, ribljenje,

Fischflosse, f. plavúta, ribje pero, perotníca, splav.

Fischgabel, f. ostní. [tern.

Fischgräte, f. ribja kóst, ribji

Fischhälter, m. ribnik, ribnjak.

Fischhandel, m. ribji tèrg, ribičárstvo.

Fischhändler, *m.* ribár, ribičar, ribji tèržec.
Fischköder, *m.* vabilo, vaba, mama. [ribji soménj.
Fischmarkt, *m.* ribje teržišče,
Fischnetz, *n.* sak, sakenca.
Fischotter, *f.* vidra.
Fischreich, *a.* ribèn, ribovít, poln ríb, ribnàt.
Fischreuse, *f.* verša, sàk, vlák
Fischrogen, *m.* ikre, ribje jajca.
Fischtag, *m.* den za ribenje; postni den.
Fischteich, *m.* ribnik, ribnjak, vbírt.
Fischthran, *m.* ribja mást, ribji ólej.
Fischzeug, *n.* ribársko oródje.
Fischzug, *m.* vlák ribji.
Fist, *m.* pèzdec, perdec.
Fisten, *v. n.* pezdéti, popezdévati, spezdéti se, perdéti.
Fistel, *f.* (eine Röhre) cěv, žvegla; (Röhrgeschwür) piávka, odpèrta rana, tvorstvo.
Fittich, *m.* krilo, perot, perotnica, haba, lětanica, krilót.
Fitze, *f.* motvóz, prevóza.
Fix, *a.* (fest) tverd, tverden, stanovít; (hurtig) berzen, ročen, uren; (—er Gehalt) gotóva mezda; ich bin — und fertig, sim pripravljen.
Fixiren, *v. a.* vtèrditi, vstanovíti; (fest ins Auge fassen) v kogar oči vpréti.
Fixstern, *m.* zvězda stalna, stavnica, nepremíčna zvězda, nepremíčnica.
Flach, *a.* raven, plan, plaščàt, *plošnàt*, plošen; (nicht tief) *plitek*, plitev; die —e Hand, dlán, peščáj; der —e Verstand, slaba pamet.
Fläche, *f.* ravnína, ravní ravnjáva, ravnóta, ravn ravena, plaščád, ploska, p ščád.
Flächen, *v. a.* ravnáti, vr vnáti, poravnáti, zravná ploskati.
Flächeninhalt, *m.* prostór, ob. cěla poverhnja ob. veršnost. [vnomé
Flächenmaß, *n.* ravnoméra,
Flachs, *m.* lán, lén, pred
Flachs-, *a.* lanén, predí
Flachsbreche, tèrlica.
Flachsdarre, *f.* laníšnica.
Flächsen, *a.* lanén, predí
Flachsfeld, *n.* laniščе, pr višče, predíšе.
Flachsfink, *m.* konoplénka, noplíšica, rěpnik.
Flachshechel, **Flachsraufe**, *f.* g bén, dèrsej, rihel.
Flachssame, *m.* lanéno ob. p dívno seme.
Flackern, *v. n.* švigati, švig plamtiti, plamtéti, lizati.
Fladen, *m.* pogača, krap gibánica, macovt.
Flagge, *f.* zastáva; band bandero (na barkah).
Flaiden, *pl.* pleve.
Flaidensack, *m.* plevnica.
Flämmchen, *n.* plaménčik, beljc. [b
Flamme, *f.* plám, plamen,
Flammen, *v. n.* plameněti, pla titi, plameníti, s plamen goréti.
Flammicht, *a.* plamenít.
Flanell, *m.* flanél.

Flanke, *f*. bok, strana, boka, lakótnica.
Flankiren, *v. n*. herum —, potépati se, klatiti, tepéšiti se; skitati se.
Flasche, *f*. stéklenica, sklenica, majolika, čutara.
Fläschchen, *n*. skleníčica, majoličica, čutarca.
Flaschenkürbiß, *m*. buča [pec.
Flaschenzug, *m*. škerpci, šker-
Flattergeist, *m*. vetrénjak, veternik, vetrež, pahljívec, pahljáč. [stanovíten.
Flatterhaft, *a*. lahkomíseln, ne-
Flatterhaftigkeit, *f*. lahkomíslnost, nestavítnost.
Flattern, *v. n*. ferfolěti, ferfráti, ferkati, ferkljáti, ferkniti, ferčáti, fofotáti, sfofotáti, sferfolěti, sferfráti, sferčati, prěpeléti; (flatterhaft sein) nestanovíten biti; (von der Fahne) vijati se, vijúgati se, jugati se.
Flau, *a*. slab, oslábljen, medel, kumern.
Flaum, *m*. méh, pavola.
Flausch, *m*. žmokel, žmoklič.
Flause, *f*. izgòvor; zavúšnica; norčija. [kita, kitica.
Flechse, *f*. suha od. běla žila,
Flechsicht, *n*, kitast, žilčast.
Flechte, *f*. (Haarflechte) *f*. pletenica, kosa; (auf der Haut) lišaj; (Wagenflechte) spletenica, kripaj, štorija, (Hürde) lesa.
Flechten, *v. a*. plesti, splesti, splétati; (Kränze) viti, plesti.
Flechtwerk, *n*. spleténje, pletívo, spletenína, pletenína.

Fleck, *m*. (Platz) město, prostór, kraj; (zum Flicken) kerpa, zaplata.
Flecken, *m*. (Marktflecken) terg, teržič; (beschmutzte Stelle) madež, maróga, lisa, znamek; (im Gesichte) pega, pika, sisa.
Flecken, *v. a*. kérpati, zakèrpati; — *v. n*. (Flecken bekommen) znáti se, vmadežováti se, vmázati se, vmarógati se.
Fleckig, *a*. maróġast, marogàt, vmázan; pegast, pikast, sisast.
Fledermaus, *f*. topír, netopír, mračnik, pirožlek, škeržábec, dupír. [ométálo.
Flederwisch, *m*. perót, omélo,
Flegel, *m*. cep, cepec, mlatílo; (grober Mensch) čep, grobján, cepec [post, neotésanos.
Flegelei, *f*. grobjánstvo, gro-
Flegelhaft, *a*. grobjánski, grop, neotésan.
Flehen, *v. n* moliti, prosíti, milo prosíti, preprosíti.
Flehen, *n*. prošnja, molitva, prepròšnja, mila prošnja, prosba. [nižen.
Flehentlich, *a*. mil, premil, po-
Fleisch, *n*. měso; (Körper) tělo, truplo, pólt; (wildes —) divje méso. [nica, mesárnja.
Fleischbank, *f*. mesníca, mesár-
Fleischbrühe, *f*. juha meséna.
Fleischer, *m*. mesár; — in, *f*. mesaríca. [mesaríja.
Fleischerhandwerk, *n*. mesárstvo,
Fleischerhund, *m*. mesárski pes.
Fleischerknecht, *m*. mesárski hlapec.
Fleischern, *a*. mesén.

nestanovitnost, lahkomiselnost, povèršnost.

Flüchtling, *m*. begún, begúnec, pobégnež, pobégnik, vbéžnik, vskók, vetrénjak.

Flück, *a*. goden, zrél.

Flug, *m*. let, polét, letáj, letánje; ein — Vögel, kita.

Flügel, *m*. perót, perotníca, baba, perúta, letanica, krilót, krilo; (an der Windmühle) vèterníca; (ein musikalisches Instrument) glasovír; (die — hängen lassen) žalováti; (Seite) bók, boka.

Flügeladjutant, *m*. pribóčnik.

Flügelwerk, *n*. kuretína, letnína, peretnína, kuretnína.

Fluglogh, *n*. žrelo, žerélo, lètna, luknja, lètávnica.

Flugs, *ad*. taki, zdajci, kmalo, jaderno, pohitóč, hitóč, smuk.

Flugsand, *m*. sviž, pesek letéči.

Flugschrift, *f*. letéče od. letávo pismo, letavíca.

Flur, *f* ravno polje, poljána, planjáva, ravnína; polje, njiva; okolica, okráj; dvor, veža, privéžje.

Flurstein, *m*. mejník.

Fluß, *m*. (das Fließen) tók, teča, tečína; (Fluß) rèka, potok, voda; (das Schmelzen) raztópljenje, raztápljenje, plav, plavnja, plaven, plaváj.

Flußbett, s. Fluthbett.

Flußfisch, *m*. rèčna od. potóčna riba.

Flüssig, *a*. tekóč, tekóčen, raztópljen, raztáljen.

Flüssigkeit, *f*. mók, tók, tekóča, *tekóčost*, tekočína, te*kóčnost*; tonja.

Flußpapier, s. Fließpapier.

Flußwasser, *n*. tekóča voda.

Fluth, *f*. (nach der Ebbe) pritók, pritéka, naras, rast, natók; (Wasserfluth) val, slap popláva, potóp; die — en, valóvi, valóvje, slapóvi.

Fluthbett, *n*. (das Gerinne) žleb, vodotók, struga, koríto, vodotečína, (an den Mühlen) zajéza.

Föderativ, *a*. zavézen, zvézen, svezen.

Fohlen, s. Füllen.

Fohlen, *r*. *a*. žrebiti, vžrebiti, vžrebiti se.

Föhre, *f*. bòr, hoja, hojka.

Föhren, *a*. borov, hojkov.

Föhrenwald, *m*. borovje.

Folge, *f*. naslédek, poslédek, poslèdica, naslédba, nastópek; (die Zukunft) prihódnost, bodóčnost; in der Folge der Zeit, z vrèmenam, s časam; in der —, vnapréd, zanapréj; (— leisten) poslúšati, vbógati, pokóren biti.

Folgen, *r*. *a*. slèditi, slèdováti, naslèdováti, poslèdovati; iti od. hoditi (za kom); (an die Reihe kommen) priti, nastópiti, nastópati; nahájati; (gehorchen) pokóren biti komu); bogati, slušati, poslúšati (kogar).

Folgend, *a*. slèdéč, nasléden, prihóden, slèdiven.

Folgends, *ad*. (nachher) po tém, (folglich) po tém ali, po takim, zató, zatórej, tedaj, za tega volјv.

Folgerecht, *a*. doslèden.

Flispern, Flistern, *n.* šepet, cverkút, žubor.
Flittergeld, *n.* pozlatnína, lóš, lošenína.
Flittern, *v. n.* lesketáti; blěsketáti. tičje.
Flitterstaat, *m.* zvunájno lěpo-
Flitterwoche, *f.* pervi zakonski dnevi.
Flitschrose, *f.* purpelica.
Flitzbogen, *m.* lok.
Flitzpfeil, *m.* pšica.
Flocke, *f.* Flocken, *m.* kosma, kosem, kosmič, kunadra, potréšula; (Schneeflocke) sněžínka.
Flocken, *v. a.* kosméti, kunádrati; (vom Schnee) sněžéti, sněg pada.
Flockicht, *a.* kúnadrast, kosmínast.
Flockig, *a.* kunadràt, kosmovít.
Floh, *m.* bolha.
Flöhen, *v. a.* iskati od. loviti bolhe, bolhováti.
Flöhkraut, *n.* bolšínjak.
Flor, *m.* (Blüthe) cvět, cvětje, razcvét, cvěténje; (dünngewebter Zeug) pàjčolan.
Florettseide, *f.* zadnja žida od. svila.
Floriren, *v. n.* cvěsti, cvětéti, slovéti, sluti.
Floß, *m.* plavica, povódnica, šajka, vor, plav, plavka.
Flößen, *v. a.* (Holz) naplavováti, plaviti; (mit dem Floßgarn fischen) z sakom ribiti, ribe lovíti.
Floßfeder, *f.* spláv, plavúta, ribje peró.
Flößer, *m.* plavičar, povódničar.
Floßmeister, *m.* plavovódja.
Flöte, *f.* pišál, piščál, pišálo, žvegla, *vidalice, postranica.*
Flöten, *v. n.* piskati, žvegláti; (— gehen) vtéči, pobégniti.
Flötenspieler, *m.* piskavec, žveglár.
Flötenstöpfel, *m.* denc.
Flott, *a.* plavajóč; (— werden) vzdići se; (— machen) vzdíči, odtísniti na vodo; (— leben) razvujzdano, vesélo od zapravljívo živéti.
Flotte, *f.* ladjóvje, brodóvje, barkóvje.
Flötz, *m.* sklád, pláz; (Flur im Hause) dvòr, veža.
Fluch, *m.* klétva, klétvina, klétvica, preklětje, prekléstvo, preklětva, preklínanje, proklétje.
Fluchen, *v. n.* kléti, prekléti, preklínjati, šentováti, hudičováti, proklínjati.
Flucher, *m.* klěvec, preklínjavec, šentovávec.
Flucht, *f.* běg, poběg, vběg; (die — nehmen) poběgniti, v běg se podáti od. vzdíči, běžati, běgati, vteči; (in die — schlagen) v běg razkropíti, v běg zagnáti, zapodíti.
Flüchten, *v. a.* osvobóditi, rešiti; — *v. n.* pobégniti, pobežati, vběgniti, vbéžati, vjiti, vskočíti, vteči.
Flüchtig, *a.* běgóč, běžljív, poběžljív, vběžljív, vbéžen; (schnell vergehend) begóć, begljiv, preminóč, minóć, nestanovíten; (leicht, schnell) lahek, berzen, hiter; (leichtsinnig) lahkomíseln, poverhnósten.
Flüchtigkeit, *f.* hitrost, berzost,

nestanovitnost, lahkomiselnost, povèršnost.

Flüchtling, m. begún, begúnec, pobégnež, pobégnik, vbéžnik, vskók, vetrénjak.

Flück, a. goden, zrél.

Flug, m. let, polét, letáj, letánje; ein — Vögel, kita.

Flügel, m. perót, perotnica, haba, perúta, letanica. krilót, krilo; (an der Windmühle) věternica; (ein musikalisches Instrument) glasovír; (die — hängen lassen) žalováti; (Seite) bók, boka.

Flügeladjutant, m. pribóčnik.

Flügelwerk, n. kuretína, letnína, peretnína, kuretnína.

Flugloch, n. žrelo, žerélo, lětna, luknja, lětávnica.

Flugs, ad. taki, zdajci, kmalo, jaderno, pohitóč, hitóč, smuk.

Flugsand, m. sviž, pesek letéči.

Flugschrift, f. letéče od. letávo pismo, letavíca.

Flur, f ravno polje, poljána, planjáva, ravnína; polje, njiva; okolíca, okráj; dvor, veža, privéžje.

Flurstein, m. mejnik.

Fluß, m. (das Fließen) tók, teča, tečína; (Fluß) rěka, potok, voda; (das Schmelzen) raztópljenje, raztápljenje, plav, plavnja, plaven, plaváj.

Flußbett, s. Fluthbett.

Flußfisch, m. rěčna od. potóčna riba.

Flüssig, a. tekóč, tekóčen, raztópljen, raztáljen.

Flüssigkeit, f. mók, tók, tekóča, tekóčost, tekočína, tekóčnost; tonja.

Flußpapier, s. Fließpapier.

Flußwasser, n. tekóča voda.

Fluth, f. (nach der Ebbe) p[illegible]i tók, pritéka, naras, ra[illegible]t natók; (Wasserfluth) val, sl[illegible]p popláva, potóp; die — [illegible]n valóvi, valóvje, slapóvi.

Fluthbett, n. (das Gerinne) ž[illegible]b vodotók, struga, koríto. [illegible]o dotečína, (an den Mühlen) zajéza.

Föderativ, a. zavézen, zvé[illegible]en svezen.

Fohlen, s. Füllen.

Fohlen, r. a. žrebíti, vžre[illegible]bíti, vžrebiti se.

Föhre, f. bòr, hoja, hojka.

Föhren, a. borov, hojkov.

Föhrenwald, m. borovje.

Folge, f. naslédek, poslédek, poslědíca, naslédba, nastó-pek; (die Zukunft) prihód-nost, bodóčnost; in der Folge der Zeit, z vrěmenam, s ča-sam; in der —, vnapréd, zanapréj; (— leisten) poslu-šati, vbógati, pokóren biti.

Folgen, r. a. slěditi, slědovati, naslědováti, poslědovati; in od. hodíti (za kom); (an die Reihe kommen) priti, nastó-piti, nastópati; naháj[illegible]ti; (gehorchen) pokóren biti (ko-mu); bogati, slušati, po-slúšati (kogar).

Folgend, a. slědéč, nasléden, prihóden, slědiven.

Folgends, ad. (nachher) po tém, (folglich) po tém ali, po tem takim, zató, zatórej, te[illegible]aj, za tega voljv.

Folgerecht, a. doslěden.

Folgern, *v. a.* soditi, izvóditi, vaditi, dovóditi.
Folgerung, *f.* izvód, vadjenje, dovód.
Folgesatz, *m.* izvódek.
Folgewidrig, *a.* nedosléden.
Folgezeit, *f.* prihódnost, bu-dučí od. prihódnji čas, zanámstvo. [tega voljo.
Folglich, *ad.* zatorej, tedaj, za
Folgsam, *a.* pokóren, vbogljív, slušljív, poslúšen.
Folgsamkeit, *f.* pokórnost, poslušnost.
Foliant, *m.* kniga, polovna kniga, polatnica.
Folio, in —, *ad.* v velikósti cělega lista; ein Narr in —, veliki norec.
Folter, *f.* muka, peza; (große Angst) težáva, tesnóta, britkóst, sila, stiska. nadlega.
Folterbank, *f.* mučílnica, težávnica, natezávnica.
Folterer, *m.* mučitelj.
Foltern, *v. a.* múčiti, pezati; stiskati.
Fond, *m.* glavnica, matica, jistína, zavód.
Fontäne, *f.* vodomèt.
Foppen, *v. a.* šaliti se, dražiti, nasměhováti se nad kom, za norca iméti, v směh iméti, na směh postáviti, v směh obráčati, kogar na konju iméti.
Förderlich, *a.* napomóčen, pospéšen, hasnovít, spěšen.
Fordern, *v. a.* terjati, tirjati, iskáti; (vor Gericht) pozváti, poklicati.
Fördern, *v. a.* (Erz zu Tage —,) kopáti rude; (beschleunigen) spešiti, pospéšiti; (begünstigen) pomágati, dopomóči, podpírati; (vorwärts bringen) posláti, odpráviti.
Forderung, *f.* térjanje, iskánje; (Schuld) dolg.
Förderung, *f* pomáganje, podpíranje, pošpéšenje.
Forelle, *f.* postèrv, postèrva.
Form, *f.* podóba, podóbstvo, obràz, videz, slika, tvorílo, oblíka, opráva.
Formalität, *f.* obredi, *pl.* obični réd, navada. [knige.
Format, *n.* veličína, velikóst
Formen, *v. a.* podóbiti, podováti, obráziti, obrazováti, slikováti. vtvóriti, izobráziti, naslikati; *fig.* narediti, véiniti.
Former, *m.* podóbnik, podobár.
Formiren, *v. a.* podóbiti, naréditi, storíti, slikováti, vtvoríti, dělati.
Förmlich, *a.* prav, po vsem pravim, podóben. [šega.
Förmlichkeit, *f.* obredi, naváda,
Formular, *n.* obrázek.
Forschen, *v. a.* zvedováti, izprašováti, izpitávati, razprašováti, razpitávati, razslědováti, raziskávati; (untersuchen) prejiskávati, raziskováti, presledováti, premišljaváti.
Forscher, *m.* raziskávec, prejiskovávec, razprašovávec.
Forst, *m.* (eines Daches) sléme; (ein Wald) lés, gora, dobrava, log, gojzd, šuma.
Förster, *m.* gojzdnár, šumár.
Försterei, *f.* gojzdnarija, léso-

vprášba, vprašek, baranje, pobaranje, pitanje, otázka.

Fragen, *v. a.* vprášati, prašati, vprašováti, poprášati, barati, pobárati, pitati, popítati; (nichts darnach —,) nič ne márati.

Fragepunkt, *m.* **Fragestück**, *n.* vprašanje, vprašba, pitanje.

Frager, *m.* vprašávec, pitávec.

Fragezeichen, *n.* vprašáj.

Fragment, Bruchstück, *n.* vlomek, čertica.

Fraiß, *f.* skernina.

Franko, *ad.* prosto, platjeno, plačano, franko, bezplátno.

Franse, *f.* prem, franža.

Franzband, *m.* vez francóški.

Franzbranntwein, *m.* francóška žganíca.

Franzbrot, *n.* francóški beli kruh.

Fraß, *m.* (das Fressen) žrenje, žretje; (Neigung zum Fressen) požréšnost, požèrtnost, požerúhnost; (Futter) kerma, hrana, piča.

Fratze, *f.* nagèrbano lice; smešna stvár; — n erzählen, šale zbijati.

Fratzenhaft, *a.* smešen.

Frau, *f.* (Ehefrau) žena, ženíca, zaročnica; (Frauensperson) ženska, žena; (Fau vom Hause) gospodínja, gospodaríca, gazdaríca, (als Titel) gospá.

Frauenfest, *n.* gospódniea, gospójnica.

...auenkäfer, *m.* polonica.

...uenkleid, *n.* suknja ženska.

...uenkloster, *f.* Nonnenkloster.

...enschneider, *m.* ženski šivár.

Frauenschu...

Frauensleu...

Frauenzimm...

Fräulein, ... spodari...

Frech, *a.* ... sramežl... dèrzen, razgojzc...

Frechheit, ... mežljiv... sramnos...

Frei, *a.* s... mosvój skerbi; polje it... sam od... rad, s... vóljno; predèrz... zen, sm...

Freibeuter, ... nik od...

Freibeutere...

Freibrief, *n*...

Freibürger ... svobód...

Freidenker, ... vérec, domísel...

Freien, *v.* ... snubiti, ženiti se...

Freier, *m*... snobòk ženin.

Freifrau, *f.* ...

Freigebig, ... darovit...

Freigebigke... režljivó...

Freigelass...

jati, nasadíti; (vermehren) pomnóžiti, razmnóžiti, vmnóžiti, razšíriti, razšírjati; — ſich, v. r. rasti, razrášati se, plemeníti se, množiti se, roditi se, ploditi se, razplóditi se.

Fortpflanzung, f. vmnóženje, razšírjenje; množenje; razplod, razšir, množítva.

Fortreden, v. a. govoríti ob. beséditi ob. marnováti dalje.

Fortreiſen, v. n. odíti, odríniti, odpotováti, potováti dalje.

Fortreiten, v. n. odjábati, odjézditi.

Fortrollen, v. a. valjati, — ſich, v. r. valjati se.

Fortrücken, v. a. odmekníti, podmekníti; — v. n. napredováti.

Fortſchaffen, v. a. odpráviti, pròč spraviti ob. spravljati, odstrániti.

Fortſchicken, v. a. odpraviti, pròč poslati ob. pošíljati.

Fortſchieben, v. a. odtísniti, odtiščati, odmekníti, pomekníti.

Fortſchleichen, ſich, v. r. vkrasti se, odkrasti se, skriti se, zmuzniti se, vjiti.

Fortſchlafen, v. n. spati, spavati, še dalj spati, ne prebudíti se.

Fortſchleppen, v. a. odvléči; — ſich, v. r. životáriti, hraniti se.

Fortſchreiben, v. a. pisati dalje.

Fortſchreiten, v. n. napredováti, dalj iti, napréd stopati, dalej koráčiti, uspéti.

Fortſchritt, m. uspěh, naprědek; — machen, naprédováti, uspéti.

Fortſegeln, v. n. odjádriti, odjádrati, odladjati, odbarkati, odpeljáti se.

Fortſetzen, v. a. podáljšati, podáljšávati, podaljšováti, nadaljováti, poslědováti.

Fortſtoßen, v. a. odtísniti, odtiskováti, odríniti.

Forttragen, v. a. odnésti, vnesti.

Forttreiben, v. a. odgnáti, odgánjati.

Fortwachſen, v. a. rasti, porášati.

Fortwähren, v. n. terpéti, ne henjati, ne premíniti.

Fortwährend, a. neprestán, veden.

Fortwälzen, v. a. odváljati, valjati.

Fortwandern, v. n. odíti, potováti, odríniti, odromati.

Fortweiſen, v. a. odpraviti.

Fortwollen, v. n. odíti hotéti.

Fortwurzeln, razrašati se v korenine, vkoreníniti se.

Fortziehen, v. a. odvléči, dalje potégniti ob. vleči; — v. n. odíti, odríniti, odhájati, iti na dalje; preseliti se, izséliti se.

Fourage, f. kèrma (za konje).

Fracht, f. tovór, tovórstvo, teža, nakláda, vožnja.

Frachtbrief, m. vozni list.

Frachtgeld, n. voznína, vožnja; brodarína.

Frachtſchiff, n. ladja tergóvska.

Frachtwagen, m. težki vóz.

Frack, m. frák.

Fractur, **Fracturſchrift**, f. pismo gotiško ob. lomljeno.

Frage, f. vprašanje, prašanje,

Frequenz, *f.* mnoż, mnożina. množica. [ba na apno.
Fresco, *n.* Frescomalerei, *f.* mal-
Fressen, *v. a.* jesti, żreti. požirati; (Körner) zobáti, pozobáti; (beißen, zerfressen) jedati, zjedati, prejédati, prejésti.
Fressen, *n.* (die Handlung des Fressens) żrénje, żrétje; (die Speise) jéd, piéa, kerma.
Fresser, *m.* żerec, pożerúh, požréžnik, jedún. [gostbe.
Fresserei, *f.* velike gosti od.
Freßgierig, f. Gefräßig.
Freßtrog, *m.* korito.
Frettchen, *n.* Frette, *f.* lasica.
Freude, *f* vesélje, radost.
Freudenbezeugung, *f.* skazanje radosti. [gód od. praznik.
Freudenfest, *n.* veseljíca, vesèl
Freudengeschrei, *n.* ukanje, krikanje, krík, juckanje.
Freudenlos, *a.* nevesél, brezradósten, brez vesélja.
Freudenreich, *a.* vesél, radósten, prevesél, poln vesélja, veséln.
Freudenthränen, *pl.* solze od vesélja, od. radósti.
Freudig, *a.* vesél, radósten.
Freudigkeit, *f.* vesélje, radost.
Freuen, sich, *v. r.* veselíti se, radováti se (nad čem).
Freund, *m.* prijátelj, drúg, perjátnik; — in *f.* prijátljica, družíca, prijátnica.
Freundlich, *a.* prijázen, príjazljív, míl, sladek, vljuden.
Freundlichkeit, *f.* prijáznost, prijazljívost, vljudnost.
Freundschaft, *f.* príjatéljstvo (die Verwandten) rodovína, žlahta.

Freundschaftlich, *a.* prij játeljski, prijátelje
Frevel, *m.* pregréha, hudòba, zloba, zl zlodéjstvo, blazen znost.
Frevelhaft, Freventlich grésen, predèrzen zloben, blazniv, zločést.
Freveln, *v. n.* pregréš zniti, blaznováti.
Frevler, *m.* blaznivec, l
Friede, *m.* mir, pokó
Friedeliebend, *a.* miralj ražéljen.
Friedensantrag, *m.* pon
Friedensbruch, *m.* pr mirú, mirolom.
Friedensbrüchig, *a.* mi
Friedensrichter, *m.* sod
Friedensschluß, *m.* mi mirú, vtèrdenje m
Friedensstifter, *m.* sré rítelj. [
Friedensstörer, *m.* razn
Friedenstractat, *m.* pog volj mira. [vor za
Friedensunterhandlung,
Friedfertig, Friedlich, bend, Friedsam, *a.* m rovít, miroviten, miroljúben, mirov krotek, pokójen.
Friedfertigkeit, *f.* mirn vítost, krotkost, p
Friedhof, *m.* pokopališ mertvíšče.
Friedlich, miróven.
Frieren, *v. n.* (Kälte zebsti; (gefrieren) zmerzováti, pomè

merzováti; (mich friert es) zebe me, mrazí me.
Friesel, m. vsépence.
Frisch, a. (kühl) hladen, merzel; (roh) siróv; (neu) nov, presen čist; (munter) vesél žív, živéčen, berzen, zdráv, čeverstev, čil, boder.
Frische, f. hlád; čeverstvóst, čilost, živost, berzína, bodrost.
Frischen, v. a. hladiti razhladíti, krěpčati, čeverstvíti; (bei den Jägern) čistiti pse; (von Metallen) pretopíti, pretápati — v. n. vprasíti se.
Frischling, m. mladi prasíč, prase, spomladánec, divje prase.
Frischofen, m. péč za pretáplanjè rúd.
Friseur, m. kodrávec, kodrež.
Frisiren, v. a. kódráti, gladiti, oplésti, oplétati.
Frist, f. (eine bestimmte Zeit) doba, rók, obrók; (der Aufschub) odkládek, odlòg; (Zeit) čás, vék.
Fristen, v. a. obrók dati; (aufschieben, verlängern) odkládati. odlóžiti, odlágati; (das Leben —) živíti od. hraniti se.
Fristweise, ad. po dobah, po obrókih.
Frisur, f. koder, kodro.
Froh, a. vesél, radosten, rad, dobrovóljen (— werden) razveselíti se, veselíti se, radováti se.
Fröhlich, a. vesel, radosten, dobre volje, radostljív, raden, gmeten.
Fröhlichkeit, f. veselje, radost, radovánje, dobra volja. gmetnost
Frohlocken, v. n. radováti se, ukáti, krikati, veselíti se.
Frohlocken, n. radovanje, ukánje, krik, radost, vesélje.
Frohn, m. biríč, bríč.
Frohne, f. Frohndienst, m. rabota, tlaka, tlačnja.
Fröhnen, v. n. (Frohndienste verrichten) rabotiti, rabotováti, raboto od. tlako oprávljati; (überhaupt dienen) služiti, streči. [ti podvèržen.
Frohnbar, Frohnpflichtig, a. rabo-
Fröhner, m. rabotnik, rabočán, tlačan.
Frohnfeste, f. tranča. [těló.
Frohnleichnam, m. svete rěšnje
Frohnleichnamsfest, n. tělovo, svetega rešnjega tělésa den od. praznik.
Frohsinn, m. veseli dúh, vesélo sercé, dušni mír, dobrá volja.
Fromm, a. (gottesfürchtig) pobóžen, bogoljúben, bogabojéč, nabóžen, bogaróden; (sanft) krotek, kroták, tih, lěpih navád, miren.
Frömmelei, f. svetohlímba.
Frömmeln, v. n. pobožnost hliniti, svetohlíniti.
Frömmigkeit, f. pobóžnost, bogoljúbnost, bogabojéčnost, nabóžnost, bogaródnost; krotkost, tihost, mirnost.
Frömmler, m. hinávec, svetohlinec, svetec.
Fronte, f. lice; versta, čelo.
Frosch, m. žaba (der grüne Teichfrosch) rujht, rujhtáč; (der Laub—) rega, rakovec. vega, vegavica.

Fröschchen, *n.* žabica.
Froschlache, Froschpfütze, *f.* luža. kalúža. luža polna žab.
Froschlaich, *m.* žabnik. žabnjak. žabje jajca. krak.
Frost, *m.* mraz. zima. zmerzal. zmerzlina. zmerzlota. ivje.
Fröstelu, *v. n.* mraziti, zebsti.
Frucht, *f.* sad. plod. žito: (Wirkung) naslèdek. poganjk. poslèdica: (von Thieren) plod. porod. zalega
Fruchtauge, *n.* popek.
Fruchtbar, *a.* roden. rodovit. rodoviten. ploden. plodovit. sadonosen. sadopolen. plodonosen.
Fruchtbarkeit, *f.* rodnost rodovitost. rodovitnost. plodnost. plodovitost.
Fruchtbaum, *m.* sadno *od.* sadonosno drèvó. [supka
Fruchtboden, *m.* žitnica. kašta.
Fruchten, *v. n.* hasniti, koristiti, v hasen *od.* na korist biti, sadú roditi, roditi, ploditi, sad prinésti, prospéti.
Fruchthandel, *m.* tergovina z žitam.
Fruchthändler, *m.* žitnik, žitar.
Fruchthorn, *n.* rog obilnosti
Fruchtlos, *a.* ne[illegible], nekoristen, [illegible] brezkori[illegible] prida,

Frühapfel, *m.* rano jabelk
Frühbirn, *f.* rana gruška.
Frühe, *f.* jutro. rano; (Morgens) zjutra rano, zgoda. jutro za rana, za bèlega dnè (morgen —) zajtra. zjutrej, zj in der — etwas essen, čati se.
Frühgebet, *n.* zjuternja m
Frühjahr, *n.* Frühling, *m.* mlad. pomlad. mla zmladlètek. protilètje. lètje. vigred. mlado prolètje. [mladánj. vig
Frühlingsrôs, *a.* spomladen
Frühmesse, *f.* rana *od.* z *od.* juternja meša; (im t Advent) zornica, zgo svitnica. svitna meša.
Frühobst, *n.* sadje rano.
Frühpredigt, *f.* prediga ra zjutrenja.
Frühregen, *m.* dèž juternj
Frühreif, *a.* rani, rano prerán, skorozrél, do
Frühreife, *f.* dozór, ra lost. [rano *od.* jut
Frühsonne, *f.* sonce *od.*
Frühstück, *n.* kosilo, k zajterk. [čati, zajter
Frühstücken, *v. a.* kosati,
Frühstunde, *f.* zjuternji ča ternja ura, jutro. [
Frühzeitig, *a.* rán, zgode
Fuchs, *m.* lisica, lesic (der Balg) lisičina, lisič (ein Pferd) ržian, ruja (ein schlauer Mensch) p nece, prebrisan, zvi včéjan *od.* prekánjen (ein Dukaten) cekin,

Fuchsbalg, *m.* lisičina, lisičja koža.

Fuchseisen, *n.* lisice.

Fuchshöhle, *f.* Fuchsbau, *m.* Fuchsloch, *n.* lisičja jama ob. luknja.

Fuchsjagd, *f.* lov na lisico.

Fuchsmännchen, *n.* lisják. lis, lesják. [šavba.

Fuchspelz, *m.* lisičina. lisičja

Fuchsroth, *a.* rujàv ob. žerjàv ko lesica, ridji.

Fuchsschwanz, *m.* rép lisičji.

Fuchsschwänzen, *r. n.* lisičiti, prilizováti se, lisati se.

Fuchsschwänzer, *m.* lisica, prilizovávec.

Fuchsschwänzerei, *f.* prilizovánje.

Fuchtel, *f.* mèč, sablja.

Fuchteln, *r. a.* z mečam udáriti.

Fuder, *f.* vóz, tòvor.

Fug, *f.* pravica, pravo, razlog; (mit Fug und Recht) po vsi pravici.

Fuge, *f.* spéh, sora, spojka, sklenja; Fugen überhaupt, spehje.

Fügen, *v. a.* skleniti, sklepati, složiti, spojiti; (hinzufügen) pridjáti, priložiti, perlágati, dodáti, pridáti, perděvati (anordnen) ravnáti, naravnáti, vrediti, obráčati; — sich *v. r,* (in etwas) vdati se čemur. podáti se; (geschehen) primèriti se, prigodíti se, nakljúčiti se, pripétiti se, dogodíti se.

[illegible]wort, *n.* vez.

[illegible], *a.* prikláden, prilóžen, [illegible]žen, pristójen; — keit, [illegible]stójnost, prikládnost.

[illegible], *f.* spojenje, složítva

skladenje, zostávlenje; Gottes —, ravnánje, ravnilo, vladanje, obráčanje, odsóda, odsód, narédba, uréd- ba, dopúščanje.

Fühlbar, *a.* občúten, občutljiv, počutljiv, čuten.

Fühlen, *r. a.* čutiti, občútiti, počútiti; (betasten) šlatati, ošlátati, pošlátati, tipati, otipati, potípati. [gel.

Fühlhorn, *n.* čuten rožič ob. ro-

Fühllos, *f.* Gefühllos.

Fuhre, *f.* (das Führen) vožnja, voženje; (ein Fuder) vóz; (Fuhrlohn) voznína, vozarína.

Führen, *r. a.* (Jemands Bewegung lenken) voditi, rokovóditi, vižati, ravnáti; (mittelst eines Fuhrwerkes ob. Fahrzeuges) voziti, peljáti, vesti; (Waaren —) teržiti, tergováti, kupčovati (s čem); (verwalten) voditi, ravnáti, oprávljati; (bei sich —), sebój nesti ob. nositi, pri sebi iméti; ein Leben —, živéti; Klagen —, tožiti; einen Prozeß —, pričkati e, pravdati se; Krieg —, vojskovati se, bojevati se; das Wort —, govoriti, gororník biti; einen Namen —, ime iméti, imenováti se; zu Gemüthe —, opomèniti (kogar); hinter das Licht —, prevariti; die Straße führt nach.., cèsta derži na..

Führer, *m.* vodja, vodník, voditelj, vižar; — in, *f.* vodnica, vodnja, voditèljca, vižarica.

Fuhrlohn, *m.* voznina; brodnina

Fuhrmann, *m.* voznik, vozataj.

Fuhrung, *f.* vodstvo, vodba.

Fünftägig, *a.* petdanski, dneven.

Fünftausend, *num.* pettáv

Fünfte, *a.* peti.

Fünftehalb, *a.* polpet.

Fünftel, *n.* petina, peti d

Fünftens, *ad.* petič.

Fünfzehn, *num.* petnajst.

Fünfzehnhundert, *num.* pet... sto, petnajst stotin.

Fünfzehnte, *a.* petnajsti, pet

Fünfzehntel, *n.* petnajstina

Fünfzig, *num.* petdeset. pe

Fünfziger, *m.* petdeset lèt

[illegible]

t, v. a. brazditi, oráti.
f. stráh. strahóta, stra-
nost, bojázen, bojézen,
čnost, trepét, groza;
— Gottes) stráh boži ob.
abojéčnost; (mit —) stra-
ta.
bar, Fürchterlich, a. stra-
, strahovít, prestrášen,
en; — keit, f strašnost,
novítost, prestrášnost,
nost.
n, v. a., — sich, r. r.
se, bojati se, strašiti
stráh iméti (pred čem).
os, a. nestrahljiv, brez
ha, brezbojázljiv, ser-
, pogúmen; — losigkeit,
nestrahljivost, nebojéč-
:, serčnost, pogúmnost,
bojáznost.
am, a. bojéč, plah.
en, plašljiv, strahljiv,
čljiv, bojazljiv; — keit,
bojéčnost, boječljivost.
hljivost, plašnost; pla-
, plašljivost, bojazljivost.
f. vsteklica, ljutica;
nóta, jarost, bés.
, m. pisár vojníški.
chüß, m. vojníški sluga.
', ad. — nehmen, zado-
en biti, za dobro iméti
).
', n. deskica tenka.
en, v. a. pokríti z ten-
leskico.
cher, f. Fürbitter.
m. knéz; — in, f. kne-
, knežinja.
mäßig, a. knežki. [žija.
hum, n. kneževina, kne-

Fürstenwürde, f. knežéstvo, kne-
zovska čast, knežstvo.
Fürstlich, a. knežji, knezovski,
knežev, knežki.
Furt, f. brod, gaz, gazišče,
pregáz, plitvína.
Fürwahr, ad. gotovo, zarěs,
rěs, za rěsníco, po pravici,
zaista.
Fürwort, n. (in der Grammatik)
zaimé, naměstimé, městimé.
Furz, m. perdec, pezdec.
Furzen, v. n. perdniti, perdéti,
pezdéti.
Füselier, m. pešec, pešák.
Füsilliren, v. a. s puško vstrěliti.
Fuß, m. noga; (Maß) črěvel,
šolen; (— eines Berges) pod-
gorje, podnožje gore; zu —
kommen, pěš príti; auf einem
freundschaftlichen Fuße mit Je-
manden stehen, prijateljsko s
kom živéti; (kleiner -) no-
gica, nožica, nožíčica.
Fußbad, n. kopel za noge.
Fußblatt, n. stopalo, nogánca.
Fußboden, m. tlà, pòd.
Fußeisen, n. zaréza; (Fesseln)
okóvi za noge.
Fußen, v. n. stati, vpérati se,
vpréti se z nogámi, noge
vprěti; auf etwas —, vpé-
rati se, zanésti se, zanášati
se na kar.
Fußfall, m. padec na koléna;
einen — thun, pasti pred kom
na kolěna.
Fußfällig, a. klečéč, klečé, klé-
čijóč, ponížen, pokóren.
Fußgänger, m. pešec, pešák,
nogáč, hodec. [stávek.
Fußgestell, n. podnóžje; pod-

Fußgicht, *f.* skernína v nogah, nožni protín.
Fußkuß, *m.* poljúblenje nóg.
Füßling, *m.* stopálo (nogavíc), žòk.
Fußschemmel, *m.* podnóžje, podnóžnik, podnóžnica, podnogálo.
Fußsohle, *f.* podplát. [slěd.
Fußstapfe, *m.* stopínja, stopa,
Fußsteig, *m.* stezda, steza.
Fußtritt, *m.* stopínja, stopáj, korák; (der Fußstapfe) slěd, stopínja; (der Schemmel) podnogálo, podnóžje; (des Webers) podnogávnica.
Fußvolk, *n.* pěšéštvo, pěšáštvo, pèhota, pěšci, nogáči.
Fußwaschen, *n.* vmivanje nóg.
Fußwerk, *n.* obútel, obúv, obutálo.
Fußzehe, *f.* pèrst na nogi.
Futter, *n.* (Unterfutter) podlaka, podkláda, podstava, (Viehfutter) kerma, klaja, piča, merva, hrana, paša; (Futteral, Scheide) nožna, nožnica, nožnice, tók. [ničar.
Futteralmacher, *m.* tokar, nož-
Futterleinwand, *f.* podstáva, platno od. pèrt za podstavo.
Futtermauer, *f.* obzida.
Füttern, *v. a.* (ein Kleid) podvléči, podstáviti, podkládati, (ein Kind) gojiti; (das Vieh) kermiti, nakèrmiti, pičiti, hraniti, jěsti dati, polagati, pokládati.
Futterschneider, *m.* rezáč.
Futterstroh, *n.* slama za kermo.
Futterzeug, *n.* podstava., podlaka.

G.

Gabe, *f.* dár, poklon, darovánje; (Almosen dár, milostínja, mi (Naturgabe) dar, spos
Gabel, *f.* vile; (Eß –) (Heu—) vile, rasohe; *n.* vilice, viličice.
Gabeldeichsel, *f.* vojnic
Gabelförmig, Gabelicht, last, viličast, rasoh
Gabelgehörn, *n.* rogov
Gabelig, *a.* vilčàt, viln sohàt.
Gabeln, *v. a.* vilícati, cáti, na vilice nat vilicami nabósti.
Gackern, *v. n.* (von gogotáti, kokodášk Gänsen und Änten) ga
Gaffen, *v. n.* zijáti, rež
Gaffer, *m.* zijálo, zijál režun.
Gagath, *m* gagat.
Gäh, s. Jäh.
Gähnen, *v. n.* zehati,
Gähnen, *n.* zehanje, zéh.
Gähnsucht, *f.* zehavica,
Gährausbruch, *m.* kisov
Gähre, *f.* kvás; (Hefe kvasenice, drožje, m
Gähren, *v. n.* (v. Teige) kvasíti se, kvasováti sati se; (vom Wein (vom Biere) ježati.
Gährung, *f.* kvasenje vánje; vrenje, vre žanje.
Gährungsmittel, *n.* kva

Fuchsbalg, m. lisičina, lisíčja koža.
Fuchseisen, n. lisice.
Fuchshöhle, f. Fuchsbau, m. Fuchsloch, n. lisíčja jama od. luknja.
Fuchsjagd, f. lov na lisíco.
Fuchsmännchen, n. lisják, lís, lesják. [šavba.
Fuchspelz, m. lisičína, lisičja
Fuchsroth, a. rujàv od. žerjàv ko lesica, ridji.
Fuchsschwanz, m. rép lisíčji.
Fuchsschwänzen, v. n. lisíčiti, prilizováti se, lisati se.
Fuchsschwänzer, m. lisíca, prilizovávec.
Fuchsschwänzerei, f. prilizovánje.
Fuchtel, f. mèč, sablja.
Fuchteln, v. a. z mečam udáriti.
Fuder, f. vóz, tòvor.
Fug, f. pravíca, pravo, razlog; (mit Fug und Recht) po vsi pravíci.
Fuge, f. spéh, sora, spojka, sklenja; Fugen überhaupt, spehje.
Fügen, v. a. skleníti, sklepati, zložiti, spojiti; (hinzufügen) pridjáti, priložiti, perlágati, dodáti, pridáti, perděvati; (anordnen) ravnáti, naravnáti. ...rediti, obráčati; — sich v. r, (in etwas) vdati se čemur. ...dáti se; (geschehen) priměti se, prigodíti se, naključiti se, pripétiti se, dogodíti se.
...wort, n. vez.
...ch, a. prikláden, prilóžen, ...ličen, pristójen; — keit, ...pristójnost, prikládnost.
...g, f. *spojenje, zložítva*

skladenje, zostávlenje; Gottes —, ravnánje, ravnílo, vladanje, obráčanje, odsóda, odsód, narédba, urédba, dopúščanje.
Fühlbar, a. občúten, občutljív, počutljív, čuten.
Fühlen, v. a. čutiti, občútiti, počútiti; (betasten) šlatati, ošlátati, pošlátati, tipati, otípati, potípati. [gel.
Fühlhorn, n. čuten rožič od. ro-
Fühllos, f. Gefühllos.
Fuhre, f. (das Führen) vožnja, voženje; (ein Fuder) vóz; (Fuhrlohn) voznína, vozarína.
Führen, v. a. (Jemands Bewegung lenken) vodíti, rokovóditi, vižati, ravnáti; (mittelst eines Fuhrwerkes od. Fahrzeuges) vozíti, peljáti, vesti; (Waaren —) teržiti, tergováti, kupčovati (s čem); (verwalten) vodíti, ravnáti, oprávljati; (bei sich —), sebój nesti od. nosíti, pri sebi iméti; ein Leben —, živéti; Klagen —, tožiti; einen Prozeß —, pričkati e, pravdati se; Krieg —, vojskovati se, bojevati se; das Wort —, govoríti, gororník biti; einen Namen —, ime iméti, imenováti se; zu Gemüthe —, opoměniti (kogar); hinter das Licht —, prevariti; die Straße führt nach.., césta derži na..
Führer, m. vodja, vodník, voditetj, vižar; — in, f. vodnica, vodnja, voditéljca, vižarica.

Ganz, *a.* vès, cěl; — *ad* clò, čisto, veskolík, popólnoma; — und gar nicht, nikákor.

Ganze, *n.* cělo, cělóst, cělovína, cělína, cělóta, cělotína.

Gar, *a.* gotóv, priprávljen, k redi, dogotóvljen, naprávljen; (von Speisen) priprávljen, k redi, skuhan, zgotóvljen, pečen; —es Eisen, Kupfer, čisto žělězo, čista kotlovina; — es Leder, koža vstrójena.

Gar, *ad.* clo, jako; — nichts-würdig, clo ničvrěden; ganz und gar nichts, clo nič, čisto nič, něč nič, ne trohicc; — alles, vse čisto, clo vse; (sehr) zlò, pràv, odviše; (allzu) prevéč.

Garaus, *m.* konec; (— machen) dokončáti, sveršiti; einem den — machen, vkončáti, vmoríti kogar, ob življenje pripraviti kogar.

Garantiren, f. Bürgen.

Garbe, *f.* snòp; eine Menge von Garben, snopje.

Gärben, *v. a.* strojiti, kože vdělováti; (prügeln) tepsti, tolči, tleči, biti.

Garbenband, *n.* povéslo, povréslo, poréslo.

Garbenzehend, *m.* desetína od snopja od. od poljščine.

Gärber, *m.* strojár.

Gärberei, *f.* strojaríja.

Gärberlohe, *f.* strój.

Gärbermesser, *n.* stergón.

Gärbestoff, *m.* zagóltnec.

Garde, *f.* straža.

Gardine, *f.* Vorhang.

Gardist, *m.* stražnik.

Garn, *n.* preja, predivo, nit (Netz) mreža. [távn-.

Garnhaspel, *f.* motovilo, m[illegible]

Garnison, *f.* posáda, posád[illegible]

Garnitur, *f.* obšív.

Garnknäuel, *m.* klančič, klop[illegible]

Garnsack, *m.* sàk (mreža).

Garnwinde, *f.* motovílo, [illegible] távnik.

Garstig, *a.* gèrd, gnúsen, [illegible] ren, nesnážen, ostúden [illegible] keit, *f.* gerdóba, gnus[illegible] nesnážnost, ostudnost.

Gärtchen, *n.* vertič.

Garten, *m.* vèrt, ográd, v[illegible] tográd, zagráda.

Gartenbau, *m.* Gartenkunst, vertnárstvo, vertnaríja, ve[illegible] níštvo.

Gartenbeet, *n.* greda, leha.

Gartenblume, *f.* vertna cv[illegible] lica, vertníca, ogradní[illegible]

Gartenerde, *f* vertna od. če[illegible] zemlja od. pàrst. [vertí[illegible]

Gartenfrucht, *f.* vertni sád, [illegible]

Gartengewächs, *n.* vertnína, [illegible] vertína, povértje, ver[illegible] rastlína. [pomaránčn[illegible]

Gartenhaus, *n.* vertna hi[illegible]

Gartenmesser, *n.* vrežnik, vin[illegible]

Gärtner, *m.* vertnár, vert[illegible] ogradník; — in, *f.* vert[illegible] ríca, ogradnica.

Gärtnerei, *f.* vertnárstvo, v[illegible] naríja, vertníštvo.

Gas, *n.* gáz, sopúh.

Gäschen, *v. n.* vreti, kipéti pěniti sc, šuméti.

Gäscht, *m.* pěne.

Gäspe, *f.* periše, rokovat.

Gäßchen, n. uličica.

Gasse, f. ulica, ulice, stegne; (— laufen) běganje skóz šibe.
Gassenbube, m. uličár, klatež, potepúh, potépež.
Gassenkoth, m. blato.
Gassenlied, n. Gassenhauer, m. prosta od. prostáčka pěsen.
Gassentreter, s. Pflastertreter.
Gast, m. góst, svát; inostránec, ptujec; (ein schlauer —) prebrisan člóvěk; (zu — e bitten) pozváti na goste.
Gastbett, n. gostna postelja.
Gasterei, f. gosti, gostba, gostovánje, gostníja, gostítba.
Gastfreund, m. gost; — schaft, f. gostoljubje, gostinstvo.
Gastfrei, Gastfreundschaftlich, a. gostóven, gostoljúben, gostomíl.
Gastfreiheit, s. Gastfreundschaft.
Gastgeber, m. gostívnik, oštír, oštarjáš, kerčmár, gostínčar.
Gastherr, m. gostivnik, kerčmar. [stívnica, oštaríja.
Gasthof, m. Gasthaus; n. go-
Gastiren, v. a. gostíti, gostováti, pogostováti; — v. n. gost biti, na gostih biti.
Gastmahl, s. Gasterei.
Gaststube, f. Gastzimmer, izba za goste; pivnica.
Gastwirth, s. Gastgeber.
Gastwirthschaft, f. gostivníštvo.
Gäten, v. a. pleti, opléti.
Gäten, n. Gätzeit, f. pletva, plév. [plevíca, plevúlja.
Gäter, m. plevec; — in, f.
Gatte, m. móž, zaróčnik, zakonik, drúg, družej, tovarš, soprúg.
Gatten, f. v. a. jediniti, zjedíniti, továršiti, stováršiti, družiti, združiti; — sich, v. n jediniti se, zjediniti se; sich begatten, spojati se, paríti se.
Gatien, pl. spodnice, gače.
Gattin, f. žena, zaróčnica, zakonica, družica, soprúga.
Gattung, f. rod, pleme; versta, sorta, šara, baža, razpól. [ópl ót.
Gau, m. kràj, krajína, okràj;
Gauche, f. voda smerdéča, gnój.
Gauchhaar, n. abrónka.
Gauchheil, n. kuroslép.
Gaudieb, m. tat, kradljívec.
Gaukelei, f. Gaukelwerk, Gaukelspiel, n. Gaukelpossen, pl. f. slěparija, slěpárstvo.
Gaukelhaft, Gaukelicht, a. slěpárski.
Gaukeln, v. n. slěpáriti.
Gaukler, m. slěpár. [rajnišar.
Gaul, m. kljuse, kljusa, kónj;
Gaumen, m. nebó.
Gauner, m. cigán, kradljívec.
Gaunerei, f. ciganstvo, kraja.
Gaunern, v. n. krasti, cigániti.
Gazelle, f. gazela, divja koza.
Geächtete, m. pregnánec.
Geäder, n. žile, žilje, žilovje.
Geäß, Geätz, n. hrana, paša, piča. [čenje.
Gebäck, n. peka pekaríja, pe-
Gebälk, n. tramóvje.
Geballt, a. skl učen; die — e Faust, pěstníca.
Gebären, v. a. roditi, poroditi, poviti, — n. rodjenje, poród.
Gebärerin, f. rodica, porodica, porodníca, mati.
Gebärhaus, n. porodníšče.
Gebärmutter, s. Bärmutter.

Gebäude, *n*. poslópje, pohíšje, pohíštvo, hiša; stanje, gradje.
Gebein, *n*. kostí, kostovje, kostje, brodje. [čevkanje.
Gebell, Gebelfer, *n*. laj, lajenje,
Geben, *v. a*. dati, dajáti, davati, podáti; (im Uebersetzen) prevésti, prestáviti; (ein Geschenk) dati, darováti, pokloniti, děliti, podělíti, podarováti; Unterricht —, učiti, podučiti; die Ehre —, počastíti (kogar), čast skazati od. dati (komur); Erlaubniß —, dovoljiti; sich Mühe —, prizadéváti si, prizadéti si, truditi se; Acht —, paziti; zusammen —, ehelich verbinden, poročiti, zaročíti; — sich, *v. r*. vdati se; (vergehen) miniti, preíti; — *v. n*. was gibt es Neues? kaj novega, kaj je novega, kaj se novega godí? es gibt Viele, veliko jih je, mnogi so, mnogo se jih najde.
Geber, *m*. dajávec, dajátelj, daróvnik, darovávec, darítelj dělívec; — in, *f* dajavka, darównica, darovavka, dělívka. [ponáša.
Geberde, *f*. kretanje, zadèržanje;
Geberden, sich, *v. r*. kretati se, obnašati se, zadèržati se, ponášati se..
Gebet, *m*. molítva, molítev, moléнje, žebránje.
Gebetbuch, *n*. kniga molítvena, bukve molítvene, molitvenik.
Gebett, *n*. postelja, posteljína.
Gebettel, *n*. beráčenje, berástvo; beračíja.

Gebiet, *n*. oblást, vlást, krajína, okrájna, okróžje.
Gebieten, *v. a*. zapovědati, zapovědováti, zapovědavati, vkazati, vkazováti, veléti, poveléti, vladati.
Gebietend, *a*. vladajóč, zapovědajóč, velejóč; (in der Grammatik) velíven.
Gebieter, *m*. zapovédník, zapovědovávec, vkazovávec, oblástnik, vlastnik, povélnik, povelítelj, gospodár, vladár; — in, *f*. zapovědníca, oblástnica.
Gebieterisch, *a*. zapovědljív, vkazljív, zapovědníški.
Gebinde, *n*. zvezka, pasmo, prevézka.
Gebirge, *n*. goré, planine, pogórje.
Gebirger, *m*. gorján, gorjánec, gorák, gorénc, goričán; — in, *f*. gorjánka, gorénka, goričánka.
Gebirgig, *a*. gorát, gornát, gorovít.
Gebirgisch, *a*. gorski, nagórski.
Gebirgskante, *f*. kernica.
Gebirgsland, *n*. gornatina.
Gebiß, *n*. zobí, vjedílo, grízlo, zobálo; (der Zaum) berzda, vujzda.
Geblöke, *n*. blejánje, bekánje, mukanje; blejèt, bekèt.
Geblümt, *a*. cvěten, rožát, rožnát, cvětličát, pisan, šaren.
Geblüt, *n*. krí, kèrv; (Blutsverwandtschaft) ród, rodbina krí, kèrv. [skločen.
Gebogen, *a*. krív, zakrívljen,
Geboren, *a*. rojen; ein geborner Slowene, rojen Slovénec, slovénskega rodú.

Geboren werden, *v. n.* róditi se, rojen biti. [segúren, spasen.
Geborgen, *a.* zakrít; fig. rěšen,
Gebot, *n.* zapóvěd, zapověst, povélje, povelénje; (beim Handel) ponuda. [okrájek.
Gebräme, *n.* obšívka, podmèt,
Gebratenes, *n.* pečénka, pečenína.
Gebrauch, *m.* raba, vpotrěbovánje, potrěba, vpotrěblenje, poraba; (Gewohnheit) šega, naváda, obićaj.
Gebrauchen, *v. a.* rabiti, vpotrěbováti, vpotrěbiti, vpotrěbljaváti, vživati.
Gebräuchlich, *a.* navaden, ponávaden, obíčajen, v šegi, v navádi, v obíćaju. (ola).
Gebräude, *n.* varja, uvárek,
Gebrause, *n.* šúm, hrúp, šuménje, veršénje, húk, hučénje.
Gebreche, *n.* tarítva, tarenje.
Gebrechen, *n.* pogrěšek, pománjkanje, slabóst, nepopólnamost, nedostátek, nesavèršenost. [njkati, ne iméti.
Gebrechen, *v. i.* pogrěšati, ma-
Gebrechlich, *a* lomljiv, perhek, kerhek; fig. pobít, potèrt, sláb; — keit, *f.* lomljívost, kerhkost; pobitost, slabóst.
Gebrüder *pl.* bratje, bratja.
Gebrülle, *n.* rjutva, rjovénje, ulenje, tulenje, bučénje.
Gebrumme, *n.* mermránje, renčanje, renčva.
Gebühr, *f.* dolg, dolžnóst; (Zahlung) plača, plačilo, mezda.
Gebühren, *v. n.* *spodobíti se,* slišati se, iti, pristojno biti, pristóji; es gebührt sich, se spodobí, se sliši, je pristójno, pristóji, je dostójno; das gebührt ihm, to njemu sliši od. gré. [ljen, spodobljív.
Gebührlich, *a.* spodóben, pristo-
Gebund, *n.* zavézek, zavežlej.
Geburt, *f.* pòrod. porodítva, rojstvo, rojénje; (Geschlecht) ród, pokolénje; (die Frucht selbst) poród, plód.
Gebürtig, *a.* rojen.
Geburtsadel, *m.* plemstvo prirójeno, žlahtnost prirójena od. naslédna.
Geburtshelfer, *m.* porodníčar, babič, porodni pomočnik; — in, *f.* babica.
Geburtshülfe, *f.* porodničárstvo, babníštvo, babíštvo.
Geburtsjahr, *n.* lěto rojstno od. rojstva.
Geburtsort, *m.* město rojstno, domovína, očéstvo, očina.
Geburtsregister, *n.* rodoslóvje.
Geburtsschmerzen, *pl. m.* bolečíne rojstvene, tunšt.
Geburtstag, *m.* Geburtsfest, *n.* rojstni gód, rojstva dén.
Gebüsch, *n.* gèrm, germíč; (Buschwerk) germovje, gošáva, goščica.
Geck, *m.* tráp, telébec, bebec, smerkolín, gizdelín.
Geckenhaft, *a.* trapárski, gizdav.
Gedacht, *a.* (vorgedacht) goriréčen, rečen, spomenít, hvaljen.
Gedächtniß, *n.* pamet, pomnež; (Andenken) spomín, uspoměna (Denkmal) spominik, spominilo.

Gedächtnißtag, *m.* dan spomína od. uspoměne, soprázník.
Gedämpft, *a.* vgašen, pogášen, zadúšen.
Gedanke, *m.* misel, měna, mišlénka, mišlenje, ženj.
Gedankenleer, Gedankenlos, *a.* brezmiseln, brezmisljív, — e, — keit, *f.* brezmislije, brezmisljívost. [míslek.
Gedankenstrich, *m.* čerta, po-
Gedärm, *m.* Gedärme, *pl.* črěva, drób.
Gedeck, *n.* strěšje, krovje, pokriválo; (Couvert) prostírek.
Gedeihen, *v. n.* tekniti, tjekniti; (am Leibe zunehmen) rastiti, debelíti se; (glücklich gehen) uspéti, napredováti, od rók iti, po godu iti, ponašati se.
Gedeihen, *n.* ték, tjék; uspéh, naprédek, srěča.
Gedeihlich, *a.* tečen, uspéšen, napréden, korísten.
Gedenken, *v. n.* (gesonnen sein) misliti, měniti, naměniti, kaniti, naměrávati; (sich erinnern) spomníti se, opoměníti se, pomniti, uspoměníti se.
Gedicht, *n.* pěsem, pěsen, popěvka; basen, smišlénka, bajka.
Gediegen, *a.* (von Metallen) čist, sám, suh; fig. prav.
Gedinge, *n.* pogódba, sprava, dogóvor.
Gedoppelt, *a.* dvojni, dvogúb.
Gedränge, *n.* stiska, tesnóta, gnječa. [gnječen.
Gedrängt, *a.* stisnjen, natláčen,
Geduckt, sguren, skerčen.
Geduld, *f.* terpljívost, poterplénje, potèrpež, poterljívóst, poterpljívost, pepéžnost, sterplénje.
Gedulden, sich, *v. r.* poterpoterpéžati, imeti poterlénje od. sterplenje, prkati.
Geduldig, *a.* terpljív, poteljív, poterpežljív.
Gedunsen, *a.* otéčen, nadút.
Geeignet, *a.* sposóben, pripven, prikladen.
Geest, *f.* Geestland, *n.* zenpěščena od. pěskovíta.
Gefahr, *f.* nevárnost, pogiopásnost.
Gefährde, *f.* (Gefahr) nevárnopásnost; (Arglist) prevkovárstvo, klama, klmama. [priprá
Gefährden, *v. a.* v nevár
Gefährlich, *a.* neváren, opápogibeln.
Gefährte, *m.* drug, tovarš, daš, spremnik, spremljáv— tin, *f.* druga, tovaršpajdašica.
Gefälle, *n.* (eines Flusses) potó
Gefälle, *pl.* dohodki.
Gefallen, *v. n.* dopásti, dopse, poljúbiti se, zdeti vgodno od. prikúpno biti.
Gefallen, *m.* dopadenje, vgodn
Gefällig, *a.* všéč, prijéten, kupen, vgoden, dopadl(dienstfertig) postréžen, požív; — keit, *f.* všečnost, jétnost, prikúpnost, vgodndopadljívost; postréžnposlužívost.
Gefangen, *a.* vjét, vlóvlj(— nehmen) vjeti, vlovíti

Gefangener, *m*. sužen, rob, jetnik.

Gefangennehmung, *f*. vjetje, vlóvlenje.

Gefangenschaft, *f*. robstvo, suženstvo, sužnost, hlapčíja.

Gefangenwärter, *m*. tamničar.

Gefängniß, *n*. ječa, tamníca, tranča, voza.

Gefäß, *n*. posódba, posóda, osódje; (Degen —) nožna, mečnica, mečénka.

Gefaßt, *a*. (von Steinen) okován; (bereitet) priprávljen, gotov; (sich — machen) pripráviti se.

Gefecht, *n*. bitva, bitka, bój, borba.

Gefieder, *n*. perje; (Federvieh) perutnína, letenína, kuretína.

Gefiedert, *a*. pernàt, perjàt.

Gefilde, *n*. polje, poljana.

Geflammt, *a*. plamnàt, plamenít.

Geflecht, *n*. pletvína, pletívo, pletenína; (Flechte) lišáj.

Gefleckt, *a*. pikast, popíkan, pegast, lisàt, pisan, pisast.

Geflickt, *a*. zakèrpan, izkèrpan.

Geflissen, s. Beflissen.

Geflissentlich, *ad*. u. *a*. nalaš, navlášč; namíšljen, vmíšljen.

Geflister, *n*. šepet, šeptánje.

Gefluche, *n* kletva, preklínjanje, kletje.

Geflügel, *n*. kuretína, letenína, perutnína, pernáta živád.

Geflügelt, *a*. krilàt, habàt.

Gefolge, *n*. sprevód, družba, družína, spremníštvo.

Gefräß, *n*. kerma, piča, klaja, hrana.

Gefräßig, *a*. jéščen, požerúhen, požréšen, požèrten, nesit; — keit, *f*. ješčnost, požerúhnost, požrešnost, požértnost, nesítost.

Gefreiter, *m*. oprosteník.

Gefrieren, *v*. *n*. zmerzniti, zmerzováti, pomèrzniti, zamerzováti, zamèrzniti.

Gefrierpunkt, *m*. zmerzlín, zmerzlínc.

Gefroren, *a*. zmerznjen, zamèrznjen.

Gefrorenes, *n*. sladoléd.

Gefüge, *n*. spojenje, páz, sklád.

Gefüge, Gefügig, *a*. gibek, vitek, gibčen.

Gefühl, *n*. čuvstvo, čutjenstvo, počútstvo, čutlej, občútek, čút, občútstvo; (Tastsinn) tik, pohlàt, potip, típ, tipanje, počútek, čút, občút, čutek.

Gefühllos, *a*. bezčúten, opókel, bezsèrčen, brezdúšen, lesén, derven, brezčúvstven, tèrd; — keit, *f*. bezčútnost, brezčúvstvenost, opóklost, brezdúšnost.

Gefühlvoll, *a*. živočutljív, čutljív, čuvstitélen.

Gefüllt, *a*. póln, napólnjen; nadévan.

Gefunkel, *n*. bliskèt, leskèt, miglánje.

Gefürstet, *a*. poknéžen.

Gegen, *prp*. proti, zoper, suproti; nad, do, v; gegen den Feind zu Felde ziehen, nad sovrázníka iti; (er ist — mich) je zoper mé; (Liebe — Gott) ljubězen do Bogá; (gegenüber) naspróti; — *ad*. (ungefähr) okól, okóli.

Gegen=, *a*. proti, naproten, protíven, sprotíven.

Gegenabsicht, *f*. naměmba nasprótna.

Gegenbefehl, *m*. protivkáza, naprotívno povélje.
Gegenbericht, *m*. oznanilo oder izvěstje protívno.
Gegenbeweis, *m*. dokáz protívni.
Gegend, *f*. strana, kráj, okolíca, okraj, okrájina.
Gegeneinander, *ad*. jeden proti drugemu, jeden do druzega, jeden do drujega; (gegenüber) jeden zoper drujega, jeden nad druzega, nadedendrúga, naspróti.
Gegeneinanderhalten, *v. a*. prispodobíti, prispodabljati.
Gegenfüßler, *m*. prekzemlján.
Gegengeschenk, *n*. dár poklon od. podárk sproten.
Gegengift, *n*. protistrúp, sredek strupa. [log protívni.
Gegengrund, *m*. vzrok od. raz-
Gegengunst, *f*. blagovóljnost vzajémna. [protitóžba.
Gegenklage, *f*. tožba sprotívna,
Gegenkläger, *m*. protitóžnik, sprotíven tožbeník.
Gegenkritik, *f*. razsódba sprotívna, pretres sprotívni.
Gegenliebe, *f*. vzajemna ljubězen od. ljubáv. [dolžnóst.
Gegenleistung, *f*. naspróţna
Gegenlist, *f*. varka od. zvijáča sprotívna. [tívna.
Gegenmacht, *f*. moč od. sila spro-
Gegenmauer, *f*. podsténa, podsténje, podpor, podpórni zíd.
Gegenmittel, *n*. srědstvo, lěk, pomóč.
Gegenpart, *m*. protívnik, na-*sprótnik*, zopernik.
Gegenpartei, *f*. strana od. stranka protívna.

Gegenrede, *f*. odgóvor.
Gegensatz, *m*. protistávek, op[illegible] protislóvje, naspróţje.
Gegenschein, *m*. (des Li[illegible] odblésk, osvít; (Handſ[illegible] gegen eine andere) vzajm[illegible] svedočánstvo. [kontro
Gegenschreiber, *m*. pisár spro[illegible]
Gegenschuld, *f*. dólg vzaj[illegible] protidolg.
Gegenseite, *f*. strana protiv[illegible] (die verkehrte Seite) st[illegible] opáka.
Gegenseitig, *a*. sproten, vzajém[illegible]
Gegenstand, *m*. predmét, [illegible] (Widerstand) vpornost, [illegible] tívnost. [proti
Gegenstoß, *m*. odpór, v[illegible]
Gegenstütze, *f*. podpóra.
Gegentheil, *n*. protívnost; —) naspròti temu; — protívnik, strana protívn[illegible]
Gegenüber, *prp*. proti, nasp[illegible]
Gegenversprechen, *n*. obét [illegible] jémni, obljúba sprotna.
Gegenwart, *f*. sedášnjost, [illegible] tómnost, zdajnost, sa[illegible] njost, sadajnost.
Gegenwärtig, *a*. zdajšnji, [illegible] čujóč, nazóčen, pritóm[illegible] — *ad*. zdaj, dan danášnj[illegible]
Gegenwehr, *f*. protubr[illegible] odpór.
Gegenwind, *m*. věter protív[illegible]
Gegner, *m*. protívnik, zoper[illegible] naspróţnik, overnik, odp[illegible] nik; — in, *f*. protívni[illegible] naspróţnica.
Gehaben, sich, *v. r*. (sich be[illegible] gen) obnašati se, zadèr[illegible] se; (sich befinden) počútiti [illegible] (gehabt euch wohl) bo[illegible]

-avi, z Bogam, srěčno díte.
ge, n. plot, ográja, redíšče; nem in das — kommen) v gar pravíco siliti od. se etováti, měšati se v ptuje sle.
lt, m. (das Enthaltene) za-ržáj, obség, obséžek; (die -foldung) mezda, plačilo, ržba; (Werth) vrědnóst od. na znotrájna.
lten, a. dolžen, obvézan.
nge, n. kite; (Abhang) ster-lna; (Eingeweide) dróbeve. [ljen.
mischt, a. oklópljen, oklép-
ssig, a. sovrážen, nenasten, — keit, f. sovrážnost, navíst.
uft, a. verhovàt.
use, n. (Uhrgehäuse) tók za -e; (bei Früchten) luščína.
ck, n. gnjezdo.
im, a. skriven, skrivšen, jmi; — ad. skrivaj, skri-ma, skrivši, tajno; (— lten) skrivati, tajíti.
imniß, n. skrivnóst, taj-ost.
imnißvoll, a. skrivnósten, rivnósten, tajni, skriv-osti od. tajnosti póln.
imrath, m. tajni od. skrivni etvávec. [pisár.
imschreiber, m. tajnik, skrivni
iß, n. zapóvěd, vkáz po-elje, zapovést.
n, v. n. iti, hodíti; einem s dem Wege gehen, ogníti s ogibati se (kogar); sich -e —, opéhati, opéšati; müßig —, postópati, lenóšiti, posedováti, praznováti; aus einem Orte —, odíti; von einem —, zapustíti kogar; einen Schritt —, stopiti, prekoráčiti se; (aufgehen, vom Teige) kipniti, nakípniti; (sich erstrecken) seči, segati; (verloren —) zgubíti se; zu Herzen —, v serce segati od. seči; an etwas —, lotíti se česar, začéti, začénjati; (in sich —) k sebi priti, zavésti se; schwanger —, noseča biti, nosíti; wie geht es Ihnen? kakó se imáte, kakó se počútite, kakó se vam godí? es geht ein starker Wind, močen věter piše; es geht ein Gerücht, govorí se, glasí se, sliši se; das geht nicht, to ne more biti; es geht an das Leben, gré za glavo; es geht ins zehnte Jahr, je deséto lěto.
Gehen, n. hód, hoja.
Gehenk, n. pás za sabljo. [nec.
Gehenkter, m. oběšenják, oběše-
Geheuer, a. zdráv, brez nevárnosti.
Geheul, n. tulenje, ulenje; (von Kindern) vék, vekanje.
Gehirn, n. mozeg, možgáni.
Gehöfte, n. dvór, dvoríšče.
Gehölz, n. lěs, bòršt, goščáva.
Gehör, n. slúh, poslúh; slišanje, vslišanje; — geben, poslúšati (kogar); — finden, vslíšan biti.
Gehorchen, v. n. poslúšati, slušati, bogati, vbogati (kogar) pokóren biti (komur).

Gehören, v n. kogar biti, spadati; das gehört nicht in mein Fach, to ni moj posel; der Hut gehört mir, klobúk je mój; (gebühren, erfordert werden) iti, slišati; dir gehört die Ehre, tebi gré část; es gehört Zeit dazu, k temu je časa potrěba; — v. r. pristáti se, iti, slišati se, das gehört sich nicht, to ne gré, to se ne pristoji, to ni dostójno od. pristójno.
Gehörig, a. spadajóč; pristójen, dostójen, práv, dolžen.
Gehörlos, a. glúh; — sigkeit, f. gluhost, gluhòta, gluhòba.
Gehörn, n. rogovíle, rogóvi.
Gehörnt, a. rogàt.
Gehorsam, a. pokóren, poslúšen.
Gehorsam, m. pokórnost, pokóršina, poslúšnost.
Gehorsamen, v. n. poslúšati. pokóren biti, bogati, vbogati.
Gehren, m. strěla; klin.
Gehülfe, m. pomočník, pomagáč, pomagávec; — in, f. pomočníca, pomagávka.
Gehwerk, n. kolěsa (pri urah).
Gejauchze, n. ukanje, juckanje, krik.
Geier, m. kanja, jastrob, jastreb, zrakólč.
Geierfalke, zakolč.
Geifer, m. slina, pěna, sline, pěne; (heftiger Zorn) togòta, čemer. [oslinjen.
Geifericht, Geiferig, a. pěnast,
Geifern, v. n. pèniti se, sliniti se, sline cediti.
Geige, f. gòsle, gòsli.
Geigen, v. n. goditi, gòsti.
Geigenbogen, m. gòslen godalo.
Geigenmacher, m. goslár.
Geigensteg, Geigensattel, m bilica.
Geiger, m. godec.
Geil, a. nasláden, pok pohotljív, pojáten, spo hoten, hotljív; (Erde) m:
Geilen, pl. f. mode, mo mošnja, mošnjice.
Geilheit, f. nasládnost, p nost, pohotljívost, poját hotljívost.
Geiß, f. kòza.
Geiß=, a. kòzji. [me
Geißbock, m. kòzel, jarec,
Geißel, m. pòrok, zapor zastavljenik, zalóg.
Geißel, f. bič, šíba.
Geißeln, v. a. bičováti, l biti (z bičam).
Geißelstiel, m. bičník, bič
Geißfell, n. kozlína, ko
Geißhirt, m. kozár, pastí
Geißklee, m. detela b kòzja.
Geist, m. dúh; (Seele (Gespenst) stráh, poš šilo; (Verstand) raz
Geisterbann, m. zaklin roténje.
Geisterbanner, Geister m. zaklinjávec du rotník.
Geisterlehre, f. duho
Geisterstunde, f. poln
Geisterwelt, f. svět
Geistesgabe, f. dár
Geistesgegenwart, nost duha.
Geisteskraft, f. r

Geistig, *a.* dušéven, duhovít, duhóven; (unkörperlich) breztělésen, duhóven, netělésen.
Geistlich, *a.* (unkörperlich) breztělésen, netělésen, duhóven; (priesterlich) duhóvski, duhóven, cerkvén, cerkoven.
Geistlicher, *m.* duhóven, duhóvnik, svešćénik, mešnik.
Geistlichkeit, *f.* duhóvstvo, duhóvšćina, duhovénstvo, duhovniki, duhovni.
Geistlos, *a.* brez pameti, brez duha, bedast, brez velíkega duha.
Geistreich, *a.* umen, ojstroúmen, razúmen, duhovít, velike pameti, prebrisane glave, velikega uma od. duha, duha polni; (vom Getränke) duhovít, jak, silovit, močen.
Geiz, *m.* skopost, lakomnost, lakomost, skopíja, skoparija, skerljívost, stisljívost, terdost.
Geizen, *v. n.* skopariti, skopováti, skóp, lakomen, terd, od. stisljiv biti, skerljáti.
Geizhals, *m.* skopec, skopín, lakomnik, lakomec, skerljívec.
Geizig, *a.* skóp, lakomen, skopárski, skerljiv, tèrd, stisljív.
Gekläffe, *n.* làj, lajanje, čevkanje. [lopotánje, klepèt.
Geklapper, *n.* klopòt, ropòt,
Geklatsche, *n.* plósk, plésk, pleskòt; ploskanje, pleskanje.
Geklimper, *n.* brenčánje, bernkánje, dèrnkanje, dernkòt.
Geklingel, *n.* cengèt, cengetánje, cinglánje; klinkanje.
Geklirre, *n.* rožlánje, šum od oróžja.
Geknister, *n.* praskòt, prasketánje, praščénje.
Geknirsche, *n.* škripanje, škripòt.
Gekrache, *n.* trěsk, trěskanje, treskòt, pokanje, hrùšč.
Gekritzel, *n.* čèrčkanje, čerkèt, čačkanje, mačkaríja. [priselc.
Gekröse, *n.* drób, drobovína
Gekünstelt, *a.* prisíljen, prinúdjen, iskán, nenaráven.
Gelache, **Gelächel**, *n.* směh, hohòt, krohòt, hohotánje.
Gelächter, *n.* směh; krohòt, smejánje. [gostba, pír.
Gelag, *n.* gostí, gostovánje,
Geländer, *n.* deržaj, ograda, shodišče, poprijemáč, nasloníl o.
Gelangen, *v. n.* priti, dójti, dospěti; (zu etwas —) priti do česar; zur Kenntniß —, zvěditi; zur Kenntniß — lassen, na znanje dati, naznániti.
Gelärm, *n.* povòm, vika, klopòt.
Gelaß, *m.* prostòr, město.
Gelassen, *a.* miren, tíh, krotek, sterpljív, prostodúšen, ravnodúšen; — heit, *f.* mirnost, tihost, krotkóst, prostodúšnost.
Geläufig, *a.* vajen, uren, ročen, gibčen, hiter, lahék; — keit, *f.* vajenóst, urnost, ročnost, hitrost, gibčnost, lahkóta.
Geläut, *n.* zvonénje, telémbanje (die Glocken selbst) zvoní, zvonóvi, zvona.
Gelb, *a.* žolt, rumèn; — e Rüben, korénje; — *n.* žoltína žoltlo, žolta boja, žoltíca; — im Ei, rumenják.
Gelben, *v. a.* žoltíti, rumeníti,

požoltiti, porumeniti; — v. n. žoltéti, rumenéti.
Gelbgießer, m. mednik.
Gelbgrün, a. žoltozelén.
Gelbkopf, m. žolna (ptica).
Gelblich, a. žoltkast, rumenkast, rumenklát.
Gelbling, m. sternád.
Gelbroth, a. žoltorudéč.
Gelbschnabel, m. žoltokljunec; (ein junger Geck) golokrádec, mlěkosés.
Gelbsucht, f. žoltíca, žolčíca, zlatenica, nišarba.
Gelbsüchtig, a. žoltičáv, zlateníčav, nišarben.
Geld, v. dnarji, penezi; etwas zu —e machen, predáti.
Geldarm, a. brez dnarjev.
Geldbeutel, Geldsack, m. móšnja kesa, peneznik.
Geldbuße, f. kazen na dnarjih.
Geldgierig, a. srebrolákomen, srebroljúben, srebrožérten.
Geldgier, f. srebrolákomnost, srebroljúbje, srebrožèrtnost.
Geldkasten, Geldschrank, m. Geldkiste, f. skrinja za dnarje.
Geldkasse, f. dnarnica, penéznica.
Geldmäckler, m. mešetár.
Geldstrafe, f. s. Geldbuße.
Geldwechsler, m. dnarjoměnec, penezoměnec.
Gelegen, a. polóžen, postavljen, ležéč; (bequem passend) prilóžen, prikláden, priličen, vgoden; daran ist mir nichts —, tega mi níč ní már, ne máram se za tó.
Gelegenheit, f. prilóžnost, prilíka, vgodnost.
Gelegentlich, a. po prilóžno, prilično.
Gelehrig, a. učljiv, naučl pomniv, umèven, podučl —keit, f. učljivost, nauč vost, podučljivost, pom vost.
Gelehrsamkeit, Gelehrtheit, učenost, nauk, naučeno
Gelehrt, a. učen, naučen, p dučen.
Gelehrte, m. učéni, naučenik
Geleise, n. koléja, kolovóz, k línjak, kolotečína, koles vina, sepína.
Geleit, n. (Begleitung) pót; (G folge) družba, druščína, p vód, spremníštvo.
Geleiten, v. a. sprevóditi, sp vodati, spremiti, spremlj
Geleitsbrief, m. list sprevo od. spremni.
Geleitsmann, s. Begleiter.
Geleitsschiff, n. ladja sprevód
Gelenk, n. gib, člén, sklép.
Gelenk, Gelenksam, a. gib gibčen, ročen, uren, ok ten; — igkeit, f. gibk gibčnost, ročnost, urno okrétnost.
Gelichter, n. versta, sorta, ba
Gelieben, v. n. poljúbiti hotéti se.
Geliebte, f. ljubica, ljubk ljubljénka, ljubóvnica, drag
Geliebter, m. ljubek, ljube ljubljénec, ljubóvnik, ljub ljeník, dragi.
Gelinde, a. mehék, mičen, ra rahel, gladek, blag; —ig keit, f. mehkóst, mičnos gladkóst.

v. n. vdati se, uspěti,
ob. po srěči izíti, po
se vesti.
n. šepèt, šeptánje,
je, cverkút, žubòr.
v. a. oběčati, obětati,
iti; —niß, obět, obě-
obljúba.
komar. [lite, al ní?
jèli, kar ne, ali, jè-
jalov, jal; (geltes Vieh)
a.
. žehtar, črepálo, ko-
Milchgelte) golída, mol-

v. a. veljati, obveljáti;
ilt deinen Kopf, to gré
glavi; das gilt nicht, to
lja; mir gilt das gleich=
to mi je vse jedno.
, f. oveljanost; zur —
n, oveljáti.
n. obljúba, obět.
. želja, poželénje, po-
mik.
v. n. poželéti, poże-
, želéti, mikati, ho-
, pohotěti, želje imeti.
, n. čumnata, jispa,
a, soba, staníca.
, ad. počási, ščasama,
lem, tiho, rahlo, la-

ich, a. počásen, vgo-
lěn; — keit, f. vgod-
[dětorodni úd.
:, dělo, posel; sram,
, m. móž, zaróčnik, za-
:, drug, družéj, su-
—in, f. žena, zaročníca,
íca, družíca, suprúga.
en, v. n. opoměniti, opo-
mínjati; es gemahnt mich, se
mi zdí ob. vidi.
Gemälde, n. kíp, prilika, po-
dóba, obráz, malba.
Gemansche, n. změs.
Gemäß, n. měra.
Gemäß, a. podóben, priměr-
jen, dostójn; —heit, f. po-
dóbnost, priměrjenost, do-
stójnost; in —, poleg, po.
Gemäßigt, a. uměren.
Gemäuer, n. zid, zidína, zi-
dóvje, ozidje.
Gemein, a. občen, občínski;
(alltäglich) vseden, próst, pri-
próst vsakdánji; (niedrig,
schlecht) malopríden, ničvrě-
den; das —e Wesen, posli
občínski.
Gemeine, Gemeinde, f. občina,
občínstvo, občéstvo, sosé-
ska, sosédščina, srenja.
Gemeindeangehörigkeit, f. srenj-
stvénost.
Gemeindebürger, m. srenjstvenik.
Gemeindeglied, n. srénjčán.
Gemeinderecht, n. srenjska pra-
víca. [bojak.
Gemeiner, m. prostak, prosti
Gemeine Wesen, občínstvo, ob-
čínski posli.
Gemeingeist, m. dúh občínski.
Gemeinheit, f. občina; prostota,
neotesánost.
Gemeiniglich, a. veči děl, na-
vadno, običo, v obče.
Gemeinnützig, a. občekorísten;
— keit, f. koríst občínska.
Gemeinplatz, m. město občínsko.
Gemeinschaft, f. občínstvo, ob-
čnost, občina, občéstvo,
družba, družtvo, skupščina;

zgodovínski, resníčen, zgodben.

Geschichtsbuch, n. kniga zgodovínska.

Geschichtsschreiber, m. zgodopísec, zgodopísnik.

Geschichtskunde, f. dogodívščina, zgodoslóvje.

Geschick, n. pristojnost, dostojnost; (Schicksal) osóda, osodvína, sòdba; osòdjenost, (Fähigkeit) sposóbnost, věština; — lich, a. věšt, sposóben.

Geschicklichkeit, f. věština, sposóbnost, urnost, ročnost.

Geschickt, a. věšt, sposóben, uren, veden, umeten, ročen.

Geschieden, a. razděljen, odlóčen; razlóčen,

Geschirr, n posódba, posóda, posódje; (Pferde—) opráva.

Geschirren, v. a. zapréči, vpréči.

Geschlecht, n. ród, rodovína, plěme, pokolěnje; (männlich od. weiblich) spol, poglávje.

Geschlechtsalter, n. věk enega rodú, zaród.

Geschlechtsfolge, pokolěnje.

Geschlechtskunde, f. rodoslóvje.

Geschlechtslos, a. brezspolen, srědnji.

Geschlechtsname, m. priimek, očetovo imé, rodno imé.

Geschlechtsregister, Geschlechtstafel, f. rodoslóvje, kniga rodoslóvna, bukve rojstva.

Geschlechtstheile, pl. spolnice, spolovila.

Geschlechtstrieb, m. pojátnost.

Geschlechtswort, n. člén, členica.

Geschlepp, n. derhál, druhál.

Geschmack, m. (der Geschmacksinn) vkús, okús, slaj; ték, slàj.

Geschmacklos, a. netéčen, teka, neslán, brezvk

— igkeit, f. brezvkı breztéčnost, netéčnost

Geschmackvoll, a. vkúsen,

Geschmeide, n korávde, a nína. zlatnína, sreber zlati lípš od. kinč, dr nost.

Geschmeidig, a. gibek, ličen, tenek, droben terwürfig) pokóren, kı

Geschmeiß, n. merčes, č červádina, lezerčína, golinjád; muhe; (G derhál, druhál, smét

Geschnatter, n. gaganje, l žlabránje.

Geschöpf, n. stvár, st

Geschoß, n. (Schießgewehr) strěla.

Geschrei, n. krič, krik

Geschütz, n. tòpóvi, to strělivo.

Geschützkunst, f. topníštvo laštvo, strělarstvo, čárstvo.

Geschwader, n. tròp, šaka,

Geschwänzt, a. repàt, re

Geschwätz, n. blebèt, k blebetánje, govorénje, tánje, žlabranje, berb

Geschwätzig, a. govorljív čen, žlabràv, berk

— keit, f. govorljívost čnost.

Geschweige, ad. tím man

Geschweigen, v. n. zam ne govoriti, tiho biti měniti; seiner Laster zu molčim njegóve zlostí

Geschwind, a. hiter, bè

n, nagel, uren,
ien.
., f. hitrína, hi-
óst, berzína, ja-
aglica, spèšnost.
beŧunst, f. hitro-
opisje.
ber, m. hitropísec,

. bratje in sestre;
ratánec, bratínc.
sestrič; bratána,
tránka, bratánka.
t. persėženik, per-
ótnik.
richt, n. sodba,
, porotníja, po-

otók, oteklína.
réd.
g, tovarš; (Handw
pomagávec, drú-
rúžnik, hlapec.
združiti, pridru-
žováti, pertovar-
einem —, se h ko-
ižiti.
rijázen, družljív,
druzéven; — keit,
t, družljívost.
, tovaršija, továr-
ba, družtvo, dru-
íja; — er, m. to-

, f. Gesellig.
eine Rede) vlače-
níca; (im Bergbau)
n Netz) svínc.
on, postáva, na-
buch, n. zakonik,
akve.
. zakonodáj, za-

konodátelj, postavodaj, za-
povědník, postavodajávec.
Gesetzgebung, f. zakonodája, za-
konodatéljstvo.
Gesetzlich, a. postáven, zakonít,
po zakonih, po postávah;
— keit, f. postávnost, zako-
nítost.
Gesetzlos, a. nepostáven, brez-
postáven, nezakonít, brez
zakonov; — igkeit, f. nepo-
stavnost, nezakonítost, brez-
postávnost. |ven.
Gesetzmäßig, a. zakonít, postá-
Gesetzt, f. Setzen. |zakonít.
Gesetzwidrig, a. nepostáven, ne-
Geseufze, n. zdihovánje, stók.
Gesicht, n. víd, gléd, pogléd, vi-
denje, oči; (das Angesicht)
lice, oblič. oblíčje, obràz;
(Erscheinung) prikázen; zu —e
bekommen, zaglédati, vglédati.
Gesichtsbildung, f. obràz, lice.
Gesichtsfarbe, f. boja od. barva
v licu. |lobnébje, obzór.
Gesichtskreis, m. obzórje, po-
Gesichtslinie, f. čerta lica.
Gesichtspunkt, m. gledišče, ogled.
Gesims, n. okrájnik, venec
na zidu.
Gesinde, n. družína, čeljád, pó-
sli. -l n. druhál, derhál,
smět.
Gesindestube, f. Gesindezimmer, n.
soba od. jisba družínska.
Gesinnt sein, v. n. misliti, duh
iméti; deutsch —, za němce
zavzét.
Gesinnung, f. misel, dúh.
Gesittet, a. dobronráven, bla-
gonraven, izobrážen; vgla-
jen, lěpih věg.

Gespaltet, a. preklán.
Gespann, m. drúg, tovarš, pajdaš; — n. vprega, zaprégá; — schaft, f. družba, družtvo; (in Ungarn) stolica, varmedja, komitát.
Gespenst, n. pošást, dúh, stráh, strašilo, spaka, prikázen.
Gesperre, n. zaklép, zapéra, zatvór
Gespiele, n. igra, igránje; — m. verstník, továrš, drug; — lin, f. verstníca. tovaršíca, druga.
Gespinnst, preja, predívo; (von Spinnen) pajčina, pavúčina.
Gespött, n. zasměh, zasměhovánje, posměh, porúga.
Gespräch, n. razgòvor, pogòvor, gòvor; — ig, a. razgovòren, pogovòren, zgovòrn, govorljív; — igkeit, f. razgovòrnost, pogovòrnost, zgovòrnost, govorljívost.
Gesprächweise, ad. v razgovòru, v pogovòrih.
Gesprenkelt, a. sernást, sernàt, pester, mavrast, šaren, šár, pegast. [obála, pomórje
Gestade, n. brěg, bereg, kráj,
Gestalt, f. podóba, obráz, prilíka, slika; postáva; — tet, a. naprávljen, naréjen; — ten, v. a. podobiti, podóbváti, napraviti, narediti.
Gestampfe, n. cepét.
Geständig, a. einer Sache — sein, obstáti, priznáti. [stánje.
Geständniß, n. priznánje, ob-
Gestank, m. smrád, vónj.
Gestatten, v. a. pripustíti, dopustiti, privóljiti, pripúščati; — tung, f. pripúščenje, dopúščenje, privóljenje.

Gestäube, n. goščavíca, gern germóvje.
Gestehen, v. a. obstáti, prizná — v. n. (gerinnen) vsesti vsědaji se, vsíriti se.
Gestein, n. kamen, kaménje.
Gestell, (einer Statue) podnóž (um etwas darauf zu legen) p líca; (an der Kutsche) stán.
Gestern, ad. věera, věeraj; Abends, snoči; — strig, věeranj, věerašnji; snočišn
Gestielt, a. nasájen.
Gestirn, n. (Stern) zvězd (Sternbild) zvězdje.
Gestirnt, a. zvězdàt, zvězd zvězdnàt, zvězdovít.
Gestöber, n. píh, spíh, burja
Gesträuch, n. germóvje, ternórobidje, roždje, protje.
Gestreift, a. pàsast, pasàt, vrast, brězast, progast.
Gestreng, a. ojster, strog; pfer) hraber, hrabri; žlah
Gestrichen voll, a. napólnjen
Gestrick, n. pletívo.
Gestübe, n. prahálica, práh.
Gestütt, n. konjski zavod, bilišče.
Gesuch, n. pròšnja, pròsb pròsitba, vlóga, molba.
Gesumme, Gesumse, n. šú brenčánje, brenk.
Gesund, a. zdràv; — brunn m. toplíce; — heit, f. zdravj (die Anwünschung beim Trun zdravíca.
Getigert, a. pegast, šaren.
Getöne, m. glás, žvénk, zvé razléganje.
Getöse, n. šúm, hrum, hr hrušč, povòm, ropòt.

Getrampel, n. topót.
Getränk, n. pitje, pijáča, pitvina, pivo, napój, napítek.
Getrauen, sich, v. r. prederzniti se, upati se, zupati se, podstópiti se, usvobóditi se, pogúma si vzeti
Getreide, n. žito, zèrnje; — boden, m. žitnica, kašta.
Getreidehandel, m. žitarija, tergovánje z žitam.
Getreidehändler, m. žitar, žitnik.
Getreidemarkt, m. tèrg žitni.
Getreidesack, m. vrěča.
Getreu, a. zvěst, zvěsten, věren; — lich, ad. zvěsto, věrno.
Getriebe, n. kolésa; (die Sonnseite eines Gebirges) prisónja, prisónčje.
Getrost, ad. svěstno, s svěstjó, nadežno, svobodno, brez skèrbi, směľo; — sein, miren biti.
Getrösten, sich, v. r. svěstíti se, nadjati se, pričakati.
Getümmel, n. hrúp, praska, halabúka, razbúka, šúm.
Geübt, a. vajen, věšt; — heit, f. vajenost, věstina.
Gevatter, m. kúm, kerstni òče, bòter, kòter; — in, f. kuma, botra, koterca; — schaft, kumstvo, botrina, kotrina.
Geviert, a. v štiri děle razdělen; (viereckig) štirivoglát, v štiri vogle.
Gevierte, n. štirivoglína, stirivogelnik.
Gevögel, n. ptice, letenína, kuretnína, perutnína.
Gewächs, n. (Pflanze) zél, zelišče, *zelše, rastlína, rasténje* bilje; (Auswuchs) izrástek, izrástje.
Gewachsen, a. izrášèen, naraščen; (einem — sein) ladati (kogar) kós, od. enák, vosten komu biti. [ljak.
Gewächshaus, n. toplica, rastlin-
Gewahr werden, r. a. zapáziti, vglédati, zaglédati, začútiti občútiti, zavárati.
Gewähr, f. — leisten, zaporočíti se, porók biti, dòbro stati; — leistung, Gewährschaft, f. póroštvo.
Gewähren, v. a. obéčati, obljúbiti; (bewilligen) dovóljiti, privoljiti, spolniti; (mittheilen) poděliti, skazati, dati; Jemands Bitte —, prošnjo vslišati; dieß gewährt mir Vergnügen, to me razveselí od. veselí.
Gewährsmann, m. porók.
Gewahrsam, m. Gewahrsame, f. straža, varno město.
Gewährung, f. obéčanje, obljúba, dovóljenje, spolnítva.
Gewalt, f. sila, oblást, vlást, móč; (in seine — bringen) prisvojíti, prislastiti si; dem Gesetze — anthun, zakon naopak od. krivo tolmačiti, zakon krivo razlagati. [telj.
Gewaltgeber, m. polnovlastl-
Gewalthaber, m. polnovlástnik.
Gewaltherrschaft, f. silníštvo, neoméjeno vladárstvo.
Gewaltig, a. silen, silovit, posilen, močen, oblásten; jak; mogočen; (schrecklich) strašen; — e Kälte, húd od ojster mráz.

Gewaltiger, m. silnik; vladár; velikaš, oblástnik.
Gewaltigen, v. a. presiliti, premágati, preládati, v oblást pripráviti, nadvládati.
Gewaltsam, Gewaltthätig, a. ob sili, po sili, z silo, silovit, nasílen, posílen; — keit, f. sila, posílnost, nasilje
Gewaltthat, f sila, nasílje posíla.
Gewaltthätigkeit, f. nasilovítost, silovítost, posílnost.
Gewand, n. oblěk, oblěka, oblěč, oděča, oblačílo, óprava.
Gewandt, a. ročen, gibki, zvúren, věšt; — heit, f. ročnost, gibkóst, věština.
Gewarten, gewärtig sein, v. n. nadjáti se, perčakováti, svestiti se, upati. [zen razgòvor.
Gewäsch, n. kvante, blebét, pra-
Gewässer, n. vòde, vodóvje, vodišče. [osnútek.
Gewebe, n. tkanje, pletivo; fig.
Gewehr, n. oróžje, branílo; (Flinte) puška; — fabrik, f. puškarnica; — händler, m. oróžar, puškoprodajávec; — hahn, m. krakar. [víla.
Geweih, n. rogi jelénovi, rogo-
Gewerbe, n. dělo, opravílo, posel, rokodélo, obertništvo.
Gewerbsam, a. děláven, marljiv; — keit, f. dělávnost, marljívost.
Gewerk, n. céh.
Gewicht, n. teža, težína, vtéž, vaga; (bei Wägen) knebelj, kembelj, vtežja; (Wichtigkeit) važnost; — ig, a. težek; važen.
Gewimmel, n. mergolénje, migljanje, gomezljánje.
Gewimmer, n. stók, stol zdihovánje, jeclánje, je
Gewinnst, Gewinn, m. dol dobitva, obrést, obréd
Gewinnbringend, a. kor hasnovít.
Gewinnen, v. a. dobíti, p bíti, obréditi, doséči; (Ge pridělati, dobíti, nažěti; Ueberredung) pridobíti, príčati;. (Oberhand —) mágati, zmagati, prevl nadvládati. [vlar, dobl
Gewinner, m. dobivávec,
Gewinnsucht, a. koristolj dobičkaríja; — süchti koristoljuben, dobičkar
Gewinsel, n. cvilenje, cmévk, cmevkanje.
Gewirk, n. tkanje; (von W sát, sét, pogáče. [směh
Gewirre, homatíja, kode
Gewiß, a. gotóv, istinski nít, segúren, věren; ei wisser, neki, nektéri.
Gewißheit, f. gotovost, i tost, segúrnost.
Gewissen, n. věst; sich e daraus machen, za grě iméti; bei meinem —, moji duši; — haft, a. vě — haftigkeit, f. věstnos
Gewissenlos, a. brezvěsten, věstí; — sigkeit, f. věstnost.
Gewissensangst, f. věstna bri
Gewissensbiß, m. grizenje
Gewissensfreiheit, f. svo věre.
Gewissensprüfung, f. spraše věstí.
Gewissensrath, m. spověd

...friede, f. vésten mír, pokoj. [v véri.
...zwang, m. neterpljívost
..., n. burja, nevíhta, gróm in blísk.
...regen, m. plòha; — wolke, ...ki oblák. [tován.
..., a. zvučèn, spame-
..., a. vgóden, nagnjen, ...hóten, dobrovóljen, ...ád; — heit, f. vgod- nagnjenje, dobrohót- dobrovóljnost.
...n, v. n. naváditi se ...) priváditi si (kar).
...n, v. a. vaditi, vajati, ...iti, priváditi, priučíti.
...eit, f. naváda, šega, ..., váda, navájenost.
...ch, a. navaden, obíčen, ...ídi, v šegi.
... n. obók, lok, oblók;
...manns:) štacúna, štacún.
... a. obókan, v obók

... n. oblák, obláki.
... rovánjé, ritva, navála.
..., n. červád, červadína, ...a, laznína, lezerčína.
... n. začímba, dišava, ...nija, sladinstvo, — haft, ...íven. [dajávec.
...händler, m. dišavopro-
...nägelein, n. Gewürznelke, ...ci.
..., a. zobát.
..., n. prepír, svada, prav-..., razpór, krèg.
... f. Zelt.
..., sich, v. r. spodobíti ...státi, dostáti se, vdati ...ostojno ob. pristójno biti, iti; —d, a. pristójen, dostójen, spodóben. [kanje.
Gezische, n. piskanje, psik, psi-
Gezücht, n. ród, plód, pleme, leglo, poród.
Gezwitscher, n. cvèrk, cverčánje, žvižlánje, žvergólenje.
Gezwungen, a. prísiljen, vsíljen.
Gicht, f. skernína, protín, hudíca, derhavíca, lóm v kostih; — brüchig, a. mertúden, kostničav. [derhavičén.
Gichtisch, a. skerníčen, protínast,
Gichtrose, f. Päonie.
Giebel, m. vèrh, sleme.
Gier, f. Begierde.
Gießbach, m. bistrica, hudoúrnik.
Gießbecken, n. mědenica, vmiválnica, vmivnik.
Gießen, v. a. liti, lijati, vlíti, políti; zlíti; (Metalle) raztopiti, raztápljati, (vom Getränke) točíti, natočíti, natákati.
Gießkanne, f. škropílnica.
Gießschaff, n. lij, liják, lilo, dolívka.
Gift, n. strúp, otróv, jád; (Zorn) jád, togóta, zlòba; —ig, strupen, strupnat, jaden, jadóven, jadovít, otróven; togòten, jaden, jadovít, zlobív, zloben, serdít, ljút.
Giftmischer, m. otróvnik; —in, f. otrovnica; —erei, f. otrovníštvo. [stník, rudéčica.
Gimpel, m. popkar, lepár, ber-
Gipfel, m. vèrh, veršič, veršína, teme, verhúnec, verhól.
Gips, m. mavec, sadra, béli kamen, škajóla.

Girren, v. n. gergotáti, gergotljáti; (seufzen) vzdihováti, povzdihávati.
Gitter, n. rešétka, omrěžje.
Gittern, v. a. preplésti, zamrěžiti, omrěžiti. [réžje.
Gitterwerk, n. rešétkovje, om-
Glacis, n. sprehodišče.
Glanz, m. světlóst, světlóba, blisk, bliščóba, blišóba, bliskót, leskèt, bliš; (Politur) loš, lesk, lik, gladko lice; (Ruhm) slava; dika.
Glänzen, v. n. světiti se, bliščéti, sijáti, sevati se, bliskati se; (von Stiefeln) leskati se; (Aufsehen erregen) slovéti, zaslovéti; — v. a. lošiti, gladiti.
Glänzend, a. sjajen, jasen, svečáven, blišóben, leskéč; slaven, jasen.
Glas, n. steklo, sklen; (Trinkglas) kozárec, krožica; (Stengelglas) čaša, čaška, kupa, kupica; — =, a. stekléni, skleníčni.
Glasarbeit, f. dělo steklársko.
Glasartig, a. steklovít, skleníčast.
Glasbrennerei, f. steklaríja.
Glaser, m. steklár; —in, f. steklaríca.
Glaserhandwerk, n. steklárstvo.
Gläsern, a. steklén, steklovàt, skleníčen. [nizvón.
Glasglocke, f. steklén zvón, skle-
Glashändler, m. skleničár, steklárnik.
Glashaus, s. Treibhaus.
Glashütte, f. steklárna, sklenárna, glažúta, steklárnica.
Glasicht, s. Glasförmig.
Glasmacher, s. Glaser.
Glasmaler, m. malar na ste
— ei, f. steklomálba, m
ríja na steklo. [bü
Glasperle, f. gmiza, stek
Glasscheibe, f. šibra, šipa.
Glasschleifer, m. sklenobr
Glasschmelzer, m. sklenotd
Glasschneider, m. sklenor
Glasschrank, m. omár za st
Glasstein, m. sklenovec.
Glasur, f. lóš, lošenína,
Glasuren, Glasiren, v. a. l
olóšiti; — n. lošenje, l
Glaswaare, f. steklo, stek
na, sklenovína.
Glatt, a. gladek, raven; (
pferig) polzek, sklizek;
glättet) vglajen.
Glätte, f. gladkóst, gladk
ravnína; gladenje, gl
Glatteis, n. polédje, gol
skrapa. [diti, laštiti, b
Glätten, v. a. gladiti, p
Glätter, m. gladívec; lašt
Glättholz, n. gladílo, gladí
laštílo.
Glättmaschine, f. gladílo.
Glättstein, m. gladívnik,
dívni kamen.
Glättzahn, m. zób za glad
Glatze, f. plěša, plěšina,
liša; čela. [plěšiv; č
Glatzig, a. plěš, plěšav, pl
Glatzkopf, m. plèšivec, pl
liško.
Glaube, m. věra; —n beim
verjéti; (Credit) zaúp,
panje.
Glauben, v. a. věrováti; (
etwas) verjéti; (verm
měniti, misliti, mněti.

rtikel, m. članek věre.
ekenntniß, n. věra, vě-
rědanje.
enoß, m. jedenověrec,
rávec.
ehre, f. věroučénje,
erkovni.
wang, m. věrosílje.
, a. věrjéten, věro-
ar se věrováti more.
a. věren; —e, m. věr-
ravověrnik.
a. věri podóben, vě-
a; —keit, f. verovát-

dig, a. věrjéten, věro-
stinit; —keit, f. věr-
, věrovnost, istinítost.
jednák, ednák, enák;
raven; (ähnlich) po-
, sličen; mir ist alles —,
je vse jedno.
l. zdajci, taki, koj, od-
časi, precéj; (eben so)
o, na isti način; (ge=
avno; einem — sehen,
podóben biti; wenn
ávno, desirávno, prem-
koprém; als wenn —,
kakor, ravno kot.
ig, a. jednoródden, spo-
, pripodóben; —keit,
oródnost, pripodób-

utend, a. jednoznáčen.
chtigt, a. enakopraven.
f. Gleichheit.
v. n. podóben biti,
i, sličiti; —v. a. zjed-
, poravnáti, zjedíniti.
stalt, —massen, ad. ta-
ednáko, na tój način.

Gleichfalls, ad. take; na tój način, ednáčki.
Gleichförmig, a. jednák, jednóten, podóben, sličen, prilíčen; priměren; — keit, f. jednákost; podóbnost, sličnost; priměrnost.
Gleichgesinnt, a. jednákomisléč, enácih misli, jednomíseln.
Gleichgewicht, n. ravnotéžje, ravnoteža; ravnotvéznost.
Gleichgültig, a. ravnopláten, jedne vrědnosti; gegen etwas — sein, hladen od. nemáren proti čemur biti; (einerlei) jednák; —keit, f. ravnoplátnost; hladnóča, hladnost, nemárnost; jednákost.
Gleichheit, f. jednákost, enákost, enakota; ravnost; priměrnost.
Gleichlaufend, a. ravnobéžen.
Gleichlaut, m. soglás, soglásje; podóbnost v glasu.
Gleichlautend, a. jednoglásen.
Gleichmachen, r. a. zjednáčiti, izravnáti, zravnáti.
Gleichmaß, f. razměr, razměra; sklád, skladnost; jednákost.
Gleichmäßig, a. razměren; skladen, soglásen; jednák, takov.
Gleichmuth, m. jednakodúšje, jednakodúšnost, enakodušnost.
Gleichnamig, a. soimén, jednéga iména.
Gleichniß, n. pripodóba, prilíka, priklád, pričica.
Gleichnißrede, f. govor v prilíkah.
Gleichnißweise, ad. v pripodóbah; na priklád.
Gleichsam, ad. kakor, kot, kao, kakor da, kakor bi.

Gleichseitig, *a.* jednakostrán, jednakostránski.
Gleichstellen, *v. a.* vsporéditi.
Gleichstimmig, *a.* soglásen, skladen; jedín; —keit, *f.* soglásje; soglásnost, skladnost; jedínstvo.
Gleichung, *f.* ravnanje, izravnovánje; (in der Algebra) priměra.
Gleichviel, *ad.* toliko, toljko; vse jedno; mir ist es —, ne maram.
Gleichwie, *ad.* kakor, tako kakor.
Gleichwinkelig, *a.* ravnokóten.
Gleichwohl, *ad.* z vsim tim, věndar, ipak, ništamánj.
Gleichzeitig, *a.* sočásen, jedna kočásen, sovrěmén, jednodóben; — *ad.* zajédno, vréd, skup.
Gleis, s. Geleise.
Gleißen, *v. n.* světiti se, sjati; hljiniti se, hiniti se.
Gleißner, *m.* hinávec, licuměr; —ei, *f.* hinávstvo, hinávšina, hljimba, licuměrstvo; —in, *f.* hinávka, licuměrka; —isch, *a.* hinávski, himben, hljinávěji, licuměren. [gáz.
Gleitbahn, *f.* derča, derkeljca,
Gleiten, *v. n.* spodèrkniti, spolzniti se; auf dem Eise —, derčati se. [gora, pláz.
Gletscher, *m.* sněžnik, ledéna
Glied, *n.* úd, udo; člén, članek, kotnig; (Reihe bei den Soldaten) versta; (Kettenglied) klep, sklep; (Grad der Verwandschaft) koléno, pokolěnje, (an Pflanzen) kolěnce.
Gliedergicht, —krankheit, *f.* kostnica, pokóstnica.
Gliederlahm, *a.* mertvúd
Gliederlähmung, *f.* mertvı mertvúdba.
Gliederweise, Gliedweise, ı za udom; versta za ·
Gliedmaß, *n.* udo, kotríg.
Glimmen, *v. n.* tleti,
Glimmer, *m.* iskra. [léti
Glimmern, *v. n.* trepetáti
Glimpf, *m.* blagost, člově — lich, *a.* blág, člově
Glitschen, s. Gleiten. [zv
Glöckchen, *n.* zvonček, z
Glocke, *f.* zvón; fig. ura
Glockenblume, *f.* zvončel
Glockenförmig, *a.* zvonovı nu podóben. [*f.* zvoı
Glockengießer, *m.* zvonar
Glockenschwengel, *m.* č kembelj, klepec. [n
Glockenspeise, *f.* —gut, *n*
Glockenspiel, *n.* trijánčan
Glockentaufe, *f.* blagoslóı zvona.
Glockenthurm, *m.* zvoník.
Glockenläuter, Glöckner, *m* nár, cerkovnik.
Glorie, *f.* veličánstvo, ı stje, veličástvo, slava; ligenschein) zarja.
Glorreich, —würdig, *a.* ve stven, veličásten, slave lesláven.
Glosse, *f.* izjásnenje, op
Glotzen, *v. n.* zijáti.
Gluchzen, s. Glucken.
Glück, *n.* sréča; das — wi wohl, srěčen je; — wü rešitováti, vošiti, čes — auf den Weg, z B srěčno! srěčno hodite čen pót.

Glücken, v. n. dati se, nati se, srěčno izíti, za rokó iti.
Glucken, v. n. kvokati, kvokljati, kokvati; — n. kokvanje.
Gluckhenne, f. kvoklja, koklja, kokva, germúlja.
Glücklich, a. srěčen; zur — n Stunde, v dober čas.
Glückliche, a. srěčni.
Glückselig, a. blažen, blagočést, blág; — keit, f. blaženóst, blaženstvo; zveličanje, zveličánstvo. [měrlej.
Glücksfall, m. srěča, srěčen pri-
Glückskind, n. srěčnik, srěčen člóvěk.
Glücksrad, n. kolo od srěče.
Glückwunsch, m. čestítanje; rešitovánje; pozdráv, poklón.
Glückwünschen, v. a. čestítati; rešitováti; (srěčo) vošiti.
Glühe, f. žár, žarénje, žarítva, žig.
Glühen, v. n. žaréti, žarjavéti, plamtéti; — v. a. razběliti, razžáriti, žariti; die Sonne glüht, sonce peče od. pripéka; — d, a. žaréč, žarjáv, razběljen, goréč.
Glühfeuer, n. žerjávica, žerjávka.
Gluth, f. žar, žerjávica, žarjávica, žarjávka.
Gluthpfanne, f. grevnica, oglénka, žarjávnica.
Gnade, f. milost, milosèrdje, blagomilost; (Begnadigung) pomilovánje.
Gnadenbild, n. svetiše, čudopólna podóba.
Gnadenbrod, n. milostínja, milošna; das — essen, *od milosti živéti.*
Gnadengehalt, f. Pension.
Gnadenjahr, n. milostívo lěto.
Gnadenreich, a. milostív, milostljív, milostipóln; — n. nebéško kraljéstvo.
Gnadenstoß, m. smertni v dar.
Gnädig, a. milosten, milostív, vsmiljen, milosèrden.
Gold, n. zlato; —s, a. zlàti, zlatni.
Goldammer, m. sternád.
Goldarbeit, n. zlatarija, zlatársko dělo. [f. zlataríca.
Goldarbeiter, m. zlatár; — in,
Goldbergwerk, n. zlata ruda, zlati rudnik.
Goldblatt, n. list zlatá.
Golddrossel, f. vuga.
Golden, a. zlat, zlaten, zlatov, zlatén, iz zlatá.
Goldfinger, m. perstanec.
Goldfisch, m. zlatóvka.
Goldgrube, f. zlata ruda. fig. studenec bogástva.
Goldgelb, v. romèn, rumén.
Goldhaarig, a. rumenolás.
Goldhaltig, a. zlatovít, zlatonósen, [strěžič.
Goldhähnchen, n. zlatoglávek,
Goldmacher, m zlatotvórec; — kunst, f. zlatotvórstvo, zlatotvórje. [zláčen papír.
Goldpapier, n. pozlátjen od. po-
Goldscheider, m. čistívec zlatá.
Goldschläger, m. zlatotépec.
Goldschmied, m. zlatár.
Goldspinner, m. zlatoprédec; — in, f. zlatoprélja [nína.
Goldstoff, m. zlatovína, zlat-
Goldstück, n. kos zlatá; zlát, rumen zlát, rumenják, cekín.
Goldtinctur, f. zlata mást.

Goldwage, *f.* zlatárska tehtnica.
Goldwäsche, *f.* spiranje zlata, rižovánje, rižovnica; —er, *m.* rižovnik.
Golf, *m.* zalív, zatók.
Golgstoß, *m.* kreda. [*m.* čolnár.
Gondel, *f.* čóln, šajka; —ier,
Gönnen, *v. a.* želéti, vošiti, privóšiti.
Gönner, *m.* dobrótnik, odvètnik; — in, *f.* dobrótnica, odvètnica.
Gosche, *f.* gobec, lape; rivec.
Gosse, *f.* žlěb; struga; jarek.
Gothisch, *a.* gotiški.
Gott, *m.* Bóg; — lob, — sei Dank, hvala Bogú, Bóg bodi zahváljen; — behüte, Bóg prenési, Bog ne dáj. Bóg nas vari; helf' —, na zdravje; — befohlen, z Bogom, srěčno; — grüß dich, Bóg te sprimi; um — Willen, za Boga, za božjo voljo.
Gottähnlich, *a.* bogupodóben.
Götterlehre, *f.* basnoslóvje.
Götterspeise, *f.* nebéška hrana
Göttersprüch, *m.* božja beséda.
Göttertrank, *m.* nebéško pitje.
Gottes-, *a.* božji. [pokopališče.
Gottesacker, *m.* grobje, grobíšče,
Gottesdienst, *m* božja služba; — lich, *a.* cerkóven, svét.
Gottesfurcht, *f.* stràh božjí, bogabójnost, bogabojéčnost.
Gottesfürchtig, *a.* bogabójen, bogabojéč, pobóžen.
Gottesgebährerin, *f.* bogorodíca, božja mati.
Gottesgelehrtheit, — gelehrsamkeit, *f.* bogoslovje.
Gottesgelehrter, *m.* bogoslóvec.
Gotteshaus, *n.* cerke hiša božji hram.
Gotteslästerer, *m.* bo preklinjávec Bóga; bogoklétnica. [bog
Gotteslästerlich, *a.* bog
Gotteslästerung, *f.* b bogoklétva, bogokl
Gottesläugner, *m.* b — in, *f.* bezbóžnica
Gottesläugnung, *f.* b bezbožánstvo
Gottestisch, *m.* zum — *sv.* obhajilu iti.
Gottesvergessen, *a.* b — heit, *f.* bezbóžn
Gottheit, *f.* božánstvo.
Göttin, *f.* božíca, bo
Göttlich, *a.* božji, božánstven; — keit žanstvenóst.
Gottlos, *a.* bezbóžen.
Gottlosigkeit, *f.* bezb
Gottmensch, *m.* bóg-člo gočlóvěk.
Gottselig, *a.* pobóžen, gomil; mein — er V jni oče; —en Anden čnega spomína, — pobóžnost, bogomi
Götze, *m.* Götzenbild, od. lažnjívi bóg, m
Götzenaltar, *m.* oltár vávski.
Götzendiener, *m.* mali — in, *f.* malikovávl
Götzendienst, *m.* malik malikovánje.
Gouvernantin, *f.* nast
Grab, *n.* grob, raka,
Graben, *m.* rov, jama, grapa.

Graben, v. a. kopáti, rováti, grebsti; (in Stein) rezati, sekati.
Grabhügel, m. gomíla, raka.
Grablied, n. pogrébna pěsem.
Grabmahl, n. spomenik, nadgróbje.
Grabscheit, n. motíka.
Grabschrift, f. grobni nadpís, nadgróbnica. [grobišče.
Grabstätte, f. grob; grobje,
Grabstichel, m. dleto.
Grad, m. stopnja, stopnjica, stepenj, stop.
Gradiren, v. a. čistiti sól; prisíliti k obílnišim pridělkom.
Gradual, n. stopájnik.
Graduiren, v. a. na stopnje razděliti; povíšati.
Gradweise, a. po stopnjícah.
Graf, m. gróf.
Gräfin, f. grofica, grofinja.
Gräflich, a. grofovski.
Grafschaft, f. grofovina; grofovstvo.
Gram, m. tuga; gnjév, zloba; potéža, skerb; — a. — sein, merzíti, húd biti.
Grämen, sich, v. r. gnjeviti se, zlobiti se, tugováti, skerbéti se, žalostíti se, moríti se; sich zu Tode —, od žalosti vmrěti.
Grämlich, a. tužen; žalosten; budovóljen; — keit, f. tužnost, budovóljnost, skerb.
Gramlos, a. pokójen, miren.
Grammatik, f. slovnica, pismenóst, — er, m. slovničár.
Grammatisch, a. slovníčen, slovniški; pravílen.
Gran, n. grán, libra.

Granadier, m. granátnik; —s, a. granatníški.
Granat, m. granát; —e, f. granáta, ploskáča.
Grand, m. pród, znós; —ig, a. prodovít, prodnát.
Granit, m. jederčnik, granít, žula; —s, a. graníten, žulov.
Granne, f. resa, os (na klasju).
Gränze, f. Grenze.
Grapp, f. Färberröthe.
Gras, n. trava; — chen, n. travica, travíčica, travíčka.
Grasen, v. n. pasti se; — v. a. kosíti, žeti (travo).
Gräserei, f. košnja od. kosítba trave; paša. [vnik, senožét.
Grasgarten, m. travišče, tra-
Grasgrün, a. prún, zelen kot trava.
Grashalm, m. bíl, bílka.
Grashüpfer, m. kobílica, konjíček. [vnat.
Grasicht, Grasig, a. traven, tra-
Graslauch, m. porej. [vica.
Grasmücke, f. pěnica, muha-
Grasreich, a. traven, travovíten.
Grassiren, v. n. běsniti, běsnováti, vladati.
Graß, Gräßlich, a. strašen, gerd, grozovít, ružen; okrúten; — keit, f. strašnóst, grozovítost; okrútnost. [pašnik.
Grassung, f. travokóšnja; paša,
Grat, m. tern. [běíca.
Gräte, f. ribja kóst, ost, ko-
Grätig, a. poln kostí, koščičav.
Gratulant, m. vošítelj, čestítavec, rešitovávec [továnje.
Gratulation, f. čestítanje, reši-
Gratuliren, v. a. čestítati, vošiti, rešitováti.

Grau, *a.* siv, ser, sěd; das —e, *n.* sivost, serost, sednost.
Graubart, *m.* sivobrádec, serec, sivec.
Graubärtig, *a.* sivobrád.
Gräuel, *m.* gnjusost, gnjusóba; strahóta, strahovítost.
Gräuelthat, *f.* zločínstvo, grozovínstvo, strahovíti čín.
Grauen, *v. n.* sediti, seriti se, siv postájati; (Abscheu haben) gnjusiti, gaditi od. gabiti se. merzéti se, studiti se, es grauet mir, stráh od. groza me je od. imá, bojím se; der Taggraut, svita se, svita, daní se.
Graukopf, *m.* sivoglávec.
Graulich, *a.* sivkljat, serast; (furchtsam) plašljiv; (fürchterlich) strašen.
Gräulich, *a.* strašen, strahovít, grozopóln, studen.
Graupe, *f.* pira, pšeno, phanje; —ln, *v. n.* es graupelt, pira pada.
Graus, *m.* groza, stráh, strahota; razvalíne; — *a.* grozen, strahovít.
Grausam, *a.* ljút, grozovít, grozoviten, okrúten; — keit, *f.* ljutost, grozovítost, okrútnost.
Grauschimmel, *m.* sivko.
Grausend, s. Gräulich.
Grausen, *n.* gnjús. stúd; groza, strah; — *v. n.* es grauset mir, hudo me groza imá, groza me grabi, koža se mi ježi, lasjé se šetínijo.
Gravität, *f.* dostójnost, pristójnost, — isch, *a.* dostójen, pristójen.
Grazie, *f.* milóta, milína, póta; milosténka, milóstn
Greif, *m.* orlolèv.
Greifen, *v. a.* popásti, zagrá vhititi (anfassen) prijéti, vi — *v. n.* um sich —, raz jati se, širiti se, razprost se, dalej ploditi se, dalej gati; (betasten) šlatati, po tati, tipati, potípati.
Greinen, *v. a.* kregati, gra
Greis, *m* starec, staréek, se sivór; — *a.* star, siv, ser,
Greisen, *v. n.* seriti se, se
Grell, *a.* ojster, rezek; svètel.
Grenze, *f.* meja, granica, dja; (Ende) konec, kraj.
Grenzen, *v. n.* graníčiti, stí se, vezati se, mejiti.
Grenzenlos, *a.* neizmèren, br kónčen.
Grenzer, *m.* graničár, mejáč
Grenzkette, *f.* kordón.
Grenzstein, *m.* mejník, mej
Greuel, *m.* gnjusoba.
Griechisch, *a.* gerčki.
Gries, *m.* (Sand) pèsek; (Speise) pšeno.
Griesig, *a.* pèskovít.
Griff, *m.* prijétje, prijém (Handvoll) períšče, šaka, ščíca; (Spanne) péd, peda (Klauen) krempelj, noh (Stiel) deržáj, deržálo, číca, deržáljka, locanj; (Kun griff) zvíjáča.
Griffel, *m.* klinec; dlèto, dlèt
Grille, *f.* čerček, striček, cv ček; (Einbildung) muha, m šica; (Sorge) skerb; — fangen, muhe lovíti.

Grillenfänger, m. muhávec; — in f. muhavica.

Grillenhaft, a. muhav, muhovít, mušičav, muhoven.

Grimasse, f. merda; —n machen, merdati se.

Grimm, m. gnjév, togóta, zlóst, jerd, serdba. [tród.

Grimmen, n. griža, zavíjanje,

Grimmen, v. n. grizti od. zavíjati v terbúhu.

Grimmig, a. gnjeven, togoten, bésen, serdít; (heftig) strašen, grozovít, ljút.

Grind, m. kraste, skrumbe; — ig, a. krastav, skrumbast, skrumbav, grintav; — kopf, m. krastavec.

Grinsen, v. n. režati se.

Grob, a. grop, neotésan, nevljúden, goren, zaróbljen; (nicht fein) debèl, tólst; — heit, f. gropost, nevljúdnost, zaróbljenost. [sanec.

Grobian, m. zaróbljenec, neoté-

Gröblich, a. grop, sich — irren, močno se motiti.

Grobschmid, s. Hufschmid.

Groll, m. zloba, pika, nenavíst, zlóst, meržnja; einen — hegen, merzíti, sovražtvo kuhati, zavíditi.

Groschen, m. groš.

Groß, a. velik; visok; überaus —, srep, ramen; wie —, kakšni; so —, takšni; eine — e Sünde, smertni grèh; — werden, zrastí; odrásti; — en Dank, lèpo se zahvalim; sich — machen, hvaliti se s čem; —s, a. veliki; pre.

Groß, n. dvanajst tucetov.

Großältern, pl. predstárši, dèdej in babica.

Großäugig, a. okàt, velícih oči.

Großbärtig, a. bradàt.

Großbrüstig, a. persnàt.

Größe, f. velikóst, veličína, veličáva, veličínost, velikóča; erster —, pervega reda.

Großenkel, m. prevnúk; — in, f. prevnúkinja.

Großfürst, m. velíki knéz; — in, f. velíka knezinja. [ževína.

Großfürstenthum, n. velíka kne-

Großfürstlich, a. velikoknéžki.

Großgliederig, a. členàt.

Großherr, m. velíki gospodár, turski cár, sultan.

Großkopf, m. glavúh, glaván, glaváč; f. glaváča.

Großköpfig, a. glavàt.

Großmächtig, — st, a. velikozmóžen, velikovlásten.

Großmaul, n. velíke usta; — m. velikoústnež, širokoústnež, hvalísavec.

Großmuth, f. velikodúšje, velikodúšnost, blagodúšnost, veledúšje.

Großmüthig, a. velikodúšen, blagodúšen, veledúšen.

Großmutter, f. babica.

Großoctav, n. velíka osmína.

Großsprechen, v. n. hvaliti se, velíčati se.

Großsprecher, m. hvalísavec, baháč, bahún, bahávs.

Großsprecherei, f. hvalísanje, baharíja. [baháven.

Großsprecherisch, a. hvalísav,

Größtentheils, ad. večidèl, naj več, zvekšinom. [sprechen rc.

Großthun, Großthuer rc. s. Groß-

Großvater, m. děd, dědej.
Großvaterstuhl, m. stol z ročícami ob. habami.
Grotesk, a. čudapóln, čudnovít.
Grotte, f. pečína, špilja, votlina.
Grübchen, n. jamica, jamka, jamkica. [werk) ruda, rudnik.
Grube, f. jama, rupa; (Berg=
Grübelei, f. modrovánje; modrína, modrovína.
Grübeln, v. n. modrováti, tuhtati, umstvováti, si glavo treti ob. běliti; (in der Nase) kopáti, riti, dregati.
Grübler, m. modrovávec, modrín.
Gruft, f. grobnica, grob, raka.
Grummet, n. otava.
Grün, a. zelen; prún; (unreif) nezrèl, nevgóden; der — e Donnerstag, veliki četvèrtek; — e Waare, zelje, zelenjáva, (bei Spiel) zelja.
Grün, n. zelenjád, zelenjáva, zeléna boja.
Grund, m. dno; (eines Gebäudes) temelj, podlága; (Boden) tla, zemlja, zemljišče; (Ursache) vzrok; počétek; korenína; (niedrige Gegend) dol, dolína, draga; (Beweis) dokáz; vom — des Herzens, der Seele, iz vsega serca, iz vse duše; zu — e gehen, pogíniti, konec vzeti; zu — e machen, na nič spraviti.
Grundbau, m. temelj, podlága.
Grundbesitzer, m. poséstnik zemlje, taljni gospodár.
Grundbirn, s. Erdapfel.
Grundböse, a. prehudóben.
Gründen, v. a. snováti, osnováti, vteméljiti, vravnati, zavésti, vpeljáti, vs osnúti, snuti; sich a —, opírati se na ka
Gründer, m. osnovávı meljítelj, vstanovít cétnik; — in, f. za
Grundfalsch, a. ves krí
Grundfeste, f. temelj, podlága, spodek, tv
Grundgelehrt, a. visóko
Grundgesetz, n. temeljna
Grundherr, s. Grundbesi
Grundlage, s. Grundfeste.
Grundlegung, f. vstan vteméljenje.
Gründlich, a. temeljít, čen, doslěden, — keit, f. temeljítc kónčnost, doslědnos
Gründling, m. piškúr, pes
Grundlos, a. bez dnà; bezkónčen; (ung nedovóden, bez — er Koth, globóko
Grundlosigkeit, f. brezen, bezkónčnost; nedov
Grundmauer, f. temeljn
Gründonnerstag, m. zelé tek.
Grundregel, f. temeljno o
Grundriß, m. očèrtje, načèrt, osnóva.
Grundsatz, m. načélo; pravílo, vodílo.
Grundsprache, f. perv povódni jezik.
Grundstein, m. temelj.
Grundsteuer, f. taljni kmetnína, zemljarin
Grundstoff, m. živelj, p
Grundstück, n. zemljišče dědina.

virno pismo.
povód, glavni
ok.
orěníta besěda,

eljna števílnica.
taljna desetína.
aljni davek.
n.
lenéti, zeleníti
elen.
nkast, zelénklat.
léni volk.
eléni dětal.
robáti, hrobo-
— n. hrohòt,
trulenje.
gromáda, rajda.
t. kùpiti, skup-
iti.
v, pozdrávlenje.
ozdráviti, po-

, phanje.
ardian.
ukati, polúkati,

na.
vica.
ar, rajniš, forínt.
áven, dober;
t, f. veljávnost;

nec.
, vgodnost, do-
bei einem in —
kogar milosti.
lónjen, nagnjen,
milosten; (vor-
ísten, vgoden,
iden; ein — er
n véter.

Günstling, m. milostnik, ljubímec, ljubljénček.
Gurgel, f. gerlo, gertánec, požirák, golt, gortàn; Alles durch die — jagen, vse pojěsti in popíti. | izpírati.
Gurgeln, sich, v. r. gergráti, gerlo
Gurgelwasser, n. voda za gergránje.
Gurke, f. kumara, murka.
Gurkenbeet, n. leha za kumare.
Gurt, m. podpróg, podprόga, podpás, podpèrsnik; pás.
Gürtel, m. pás, pojás, opásek.
Gürten, v. a. pasati, opásati, prepásati. | pojásarica.
Gürtler, m. pojásar; — in, f;
Guß, m. lív, lívo, litje, pláv; Regen —, liják, ploha, lijavíca; (Thränengüsse) potóki sólz.
Gußeisen, n. lito želězo.
Gußregen, m. ploha, liják, lijávec.
Gußwerk, n. levárna.
Gut, a. dober; pošten; — es Muthes sein, židane od. dobre volje biti; einem etwas zu — e halten, komur kar prizanésti; einem — sein, ljubiti kogar; — zu Fuß, dober pěšák; eine — e Antwort geben, dobro odgovoríti; für etwas — sein, za kar dober stati od. jamčiti; sich etwas darauf zu — e thun, ponosíti se s čem; bei — er Zeit, v dobro vrěme od. čas; ich habe bei ihm —, dolžen mi je; kurz und —, z jedno besědo; Sie haben — reden, vi lahko govoríti; sie thun nicht — beisammen, nesložni so; wieder gut sein, pomíriti se.

Gut, *n.* dobro; zemlja; imétje, imánje; roba, blagó.
Gutachten, *n.* mněnje, misel.
Gutartig, *a.* dober, dobročúden; — **keit**, *f.* dobróta, dobra čúd. [brenje; zdravje.
Gutbefinden, *n.* priznánje, podó-
Gutdünken, *n.* mněnje, misel; **nach ihrem** —, kakor se vam zdí.
Güte, *f.* dobróta; **in** —, z dobrim; **haben Sie die** —, bodite tako dobri.
Gutheißen, *v. a.* podóbriti, odóbriti; pohváliti.
Gutherzig, *a.* blág, dobrosèrčen; — **keit**, *f.* dobrosèrčnost, blago serce.
Gütig, *a.* dober, blág, blagodareč, milostív, dobrotljív.
Gütlich, *a.* prijázen, prijátelski; **sich** — **thun**, vesélo živéti.
Gutmüthig, *a.* blág, blagodúšen, dobrosèrčen; — **keit**, *f.* blagodúšnost. [grajšák.
Gutsherr, *m.* taljni poséstnik;
Gutstehen, *v. n.* jamčiti, dober stati. [bróta.
Gutthat, *f.* dobročínstvo, do-
Gutthäter, *m.* dobrótnik, dobrodělnik; — **in**, *f.* dobrótnica.
Gutthätig, *a.* blagodáren, dobrotljív, dobrodělen; — **keit**, *f.* blagodárnost, dobrotljívost. [biti.
Gutthun, *v. n.* dober biti, pokóren
Gutwillig, *a.* dobrovóljen, radovóljen, samovóljen, dragovóljen; — **keit**, *f.* dobrovóljnost, dragovóljnost.
Gymnasium, *n.* gimnázij.
Gyps, *m.* sadra, mavec, škajóla; — **s**, *a.* sadrov.
Gypsartig, *a.* sadrovít.
Gypsbruch, *m.* ruda od sad
Gypsdecke, *f.* sadrov strop.
Gypsen, *v. a.* sadrati, osác s sadro poštúpati.
Gypser, **Gypsarbeiter**, *m.* drovnik, sadrar.
Gypserde, *f.* sadrovína.
Gypskalt, *m.* kreč, sadrová

H.

Ha! *i.* ha! hop! aj!
Haar, *n.* lás, vlás; (**die** **Thierhaare**) dlaka, dlačje; **langes Pferdehaar**) žima, ž (**bei einem Pelze**) kosm **bei einem** —, malo da **falsches** —, pristávljeni l **einander in den** — **en li** ruvati se; **die** — **e stehen zu Berge**, koža se mu j **er ist um kein** — **besser**, troho ni boljši; **mit Haut** —, z dušo in tělésam; **kra** —, koder, kodra.
Haarband, *n.* vpletek, oplé
Haarbeutel, *m.* vlasnják; **e einen** —, piján je.
Haarbürste, *f.* ščetka za vla
Haarbusch, *m.* kabaníca.
Haareisen, *n.* kodercílo.
Haaren, *v. n.* misati se, m se, mišiti se.
Haarfein, *ad.* tankó kot vl
Haarflechte, *f.* vpletenica, teníca, kita. [dla
Haarförmig, **Haaricht**, *a.* la
Haarig, *a.* lasàt, vlasàt, kos
Haarklein, *ad.* na tanjko, tánjčno, na drobno. [
Haarkräusler, *m.* kodrež, ko

Haarlocke, *f.* koder, kodra, kosa.
Haarlos, *a.* bez lás; pléš, plešast.
Haarnadel, *f.* vlasenica, vlasníčka.
Haarpuder, *m.* lasopráh, práh za lasjé.
Haarsalbe, *f.* maža za vlasé.
Haarscharf, *a.* ojster ko strúp.
Haarsieb, *n.* sito.
Haarschopf, f. Haarbusch.
Haarstrich, *m.* lika pisména.
Haarwickel, *n.* kodélja.
Haarzopf, *m.* kita.
Habe, *f.* imétje, imánje, imétek, gleštj; (Handhabe) deržáj, deržálo; — und Gut, premóženje, poséstvo.
Haben, *v. a.* iméti; (als Hülfszeitwort) biti; (besitzen) posedéti, posésti; lieb —, ljubiti, milováti, njegováti; Hunger —, lačen biti; ich habe Eile, se mi mudí; Zeit —, vtegniti; da hast du, tù máš, nà; da habt ihr (2) tu mata, imáte, nata, nate; da — sie, tu mate, nate; es hat keine Eile, ní sile; — wollen, hotéti, iskáti.
Haber, f. Hafer.
Haberecht, *m.* pravdaš, pričkovec.
Habhaftwerden, *v. n.* zasáčiti, vloviti, vjeti; dobiti, zadobíti, steči.
Habicht, *m.* jastreb, jastrob, jastran; — snase, *f.* kljukanós.
Habschaft, Habseligkeit, f. Habe.
Habsucht, *f.* lakomnost, samopášnost, dobičkaríja, blagožéljnost.
Habsüchtig, *a.* lakomen, samopá- [šen, blagožéljen.
Hackbeil, *n.* bradlja, sekíra; *pretósek.*
Hackblock, Hackstock, *m.* pánj, terkelj, ploh.
Hackbrett, *n.* sekávnica; (ein Instrument) cimbal, cimbala.
Hacke, *f.* sekíra, bezjáča, der'vnica.
Hacken, *v. a.* sekati, vsekati; (mit dem Schnabel) kljuváti, kljúti, kljunjáti, kavsati, kavsniti. [sekírišče.
Hackenstiel, *m.* topor, toporíše,
Hacker, *m.* sekáč. [rezénje.
Häckerling, *m.* rezaníca, rezanca,
Häckerlingsbank, Häckselbank, *f.* rezní od. rezávni stol, rezávnik.
Häckerlingsschneider, *m.* rezáč.
Hackmesser, *n.* sekálo, sekáč.
Häcksel, Häckselbank, f. Häckerling, Häckerlingsbank.
Hader, *m.* capa, candra, starína. cota; rezanica, škopa.
Hader, *m.* (Zank) svaja, svada, kreg, prikòr, sovráštvo, kavga, pravda.
Haderer, *m.* pravdaš, svadljívec.
Hadern, *v. n.* svajati se, svajováti se, prikárjati se, pravdati se, sporéči se.
Hafen, *m.* pristán. pristája, pristaníše, ladjostáj, ladjostája, luka; (Topf) lonec, pisker.
Hafendeckel, *m.* pokróvec, rena.
Hafer, *m.* oves; — acker *m.* ovsíše; — brod, *n.* ovsenák, — grütze, ovséno pšeno; (gekocht) ovséna kaša; — stroh, *n.* ovsenica. [čarica,
Hafner, *m.* lončár; — in, *f.* lon-
Haft, *m.* [illegible]nost; ječa, tamnica [illegible]
Haft, *m.* knu[illegible];
(Festigkeit) [illegible]

Häftel, n. knupica, petljica, babica, zapóna.
Hag, m. germ, glóg; ograda; — apfel, m. lesníka, — apfelbaum, m. lesníkovec.
Hagebuche, f. gaber, gabrovec, gabrika.
Hagebuchen, a. gabrov.
Hagebuchenholz, n. gabrovína.
Hagebuchenwald, m. gabrovje.
Hagebutte, f. šipek.
Hagebuttenstrauch, m. šipkovec, šipkov germ.
Hagedorn, m. glóg.
Hagel, m. toča; — n, v. n. es hagelt, toča gré od. pada.
Hagelwetter, n. toča.
Hägen, v. a. graditi, zagradíti, zagrájati, ograditi; (Wild) rediti, iméti; Zweifel —, dvomiti; Freundschaft gegen einen —, prijátelj komu biti; Liebe —, ljubézni streči; Zorn —, sovráštvo kuhati, jezo pitati.
Hägereiter, Hägebereiter, m. gojzdár.
Hager, a. súh, slók, ščinžen, meršav; — keit, f. suhóst, slokóst, meršávost.
Hagestolz, m. bezženúh, stari mladéneč.
Häher, m. šoja, šojka, šoga.
Hahn, m. kokót, petelín, kurnik, petel; (am Faße) pipa; (an der Flinte) petelín; rother —, požár, ogenj; Pippen, — zapípnik. [buche, Hagebutte
Hahnbuche, Hahnbutte, f. Hage-
Hahnenfuß, m. samojéd, pizdogríz. [kirék
Hahnengeschrei, n. kokoták, ki-
Hahnenkamm, m. grebèn.
Hahnrei, m. rogonós, rogina.
Hai, Haifisch, m. morski pe
Hain, m. lóg, gáj, loka, d brava; —buche, f. Hagebuch
Häkchen, n. roglič, kavlič; (der Schnur) ternek.
Häkelig, a. roglíčast; ein — Mensch, zbirčljiv od. razm žen človek; eine — e Wag nedotikljíva tehtnica.
Häkeln, v. a. klinčkati, klin kováti; (mit den Nägel grebsti.
Haken, m. rogel, kável; — pflu m. ralo, osipávnik; —sche f. plužno želézo.
Halb, a. pól; polovíca, po vína; polovíčen; — ad. na pól; — und —, srědr — s, pol-, polo-.
Halbbauer, m. polkmèt.
Halbbier, n slabo pivo, pat
Halbbruder, m. polbràt, bra poli. [strán, z
Halben, Halber, pr. zavolj,
Halbheit, f. polovíčnost.
Halbinsel, f. polotòk, polost
Halbiren, v. a. razdvójiti, póliti, razpolóviti, razp víniti; dvojiti, polovín
Halbjährig, a. pol lěten, lěta star. [krόžje, polob
Halbkreis, m. polokróg, pol
Halbkugel, f. polkrógla, po oblína.
Halbmesser, m. polomě̌r, pol poprěčnik, dosrědák.
Halbmond, m. polomě̌sec.
Halboffen, a. pripèrt, privé njen, prislónjen.
Halbstartin, m. polovnják. [nj
Halbstiefel, m. opánka, polo

Halbwegs, *ad.* kolčkaj.
Halbzirkel, *m.* polokróg.
Halde, *f.* razor. [pól.
Hälfte, *f.* polovíca, polovína.
Halfter, *f.* ogláv, oglávnik, oglávka, ujzda. [zdati.
Halftern, *v. a.* ogláviti, obújzdati.
Hall, *m.* jék, jeka, dón, zvúk, zvék, žvenk, glás. [dvorána.
Halle, *f.* lopa, veža, pridvór: dvorána.
Hallen, *v. n.* razlégati se, donéti, zvučiti, žvenkati, glasíti se.
Haller, *m.* solár.
Halm, *m.* steblo, betvo, bíl, biljka, stern; —chen, *n.* steblíček, betvice, biljkica; —knoten, *m.* kolénce.
Hals, *m.* vrat, šiják, šija; (die Kehle; bei Flaschen) gerlo; über — und Kopf, na vrat na nos, skokama; aus vollem —e lachen, grohotáti, režati se.
Halsband, *n.* ogerlín, ogerláj, ovrátnica; (des Hundes) grebenica, moríža, gradaníca.
Halsbinde, *f.* vratník, ovrátnik.
Halsbrechend, *a.* vratolómen, neváren, pogíbeln. [žlezica.
Halsdrüse, *f.* podgèrlika, vratna žlezica.
Halseisen, *n.* ogerljáča.
Halsgericht, *n.* glavna sodba.
Halsgeschwulst, *f.* otékel vrat.
Halsgeschwür, *n.* tvór v vratu.
Halskette, *f.* kolájna, ogèrlje.
Halsschmuck, *m.* Halsgeschmeide, *n.* ogerlína, ovratnína, ogèrlje.
Halsstarrig, *a.* terdovráten, vporen, okóren, terdogláv; —keit, *f.* terdovrátnost, vpornost, okórnost.
Halstuch, *n.* *vratnják, ovratnják.*
Halsweh, *n.* bol v gerlu. [nek.
Halszäpfchen, *n.* jezíček, gerčanek.
Halt, *m.* terpež, krepkóst, stavnost, stanovitost: —, *i.* stój, postój, počákaj: — machen, postáti.
Haltbar, *a.* terpežen, krepek, tverd; —keit, *f.* terpežnost, krepkóst, krepkóta, tverdost, tverdina.
Halten, *v. a.* deržati: (ernähren) iméti, redíti, deržati: (aufhalten) zadèržati, vderžati, vstaviti, vstanóviti: (ein wenig halten) podèržati: (ein wenig aufhalten) pridèržati: (enthalten) deržati, zadèržati; (meinen) méniti, misliti, céniti; den Gottesdienst —, opravljatí, obhájati, božjo službo; Tafel —, obèdvati, gostíti se; Hochzeit —, pirováti, svatbováti; sein Versprechen —, besédo deržati; Haus —, gospodáriti; gospodíniti; hišováti; lieb und werth —, ljubiti, milováti; in Ehren —, poštováti, spoštováti, štimáti; genehm —, privóliti, dopustíti, podóbriti; (für etwas halten) iméti, deržati; Rede —, besédíti, besédováti; das hält nicht Stich, to nima stanja; — *v. n.* vstaviti se, postáti; inne —, prestáti, premólkniti; sich —, *v. r.* ostáti, terpéti, zderžati se; (von einer Festung) déržati se, braniti se, vbraniti se; sich, gut, schlecht, halten, iméti se dobro, slabo; es hält schwer, težko (me) stane.

Halter, *m.* deržáj, deržálo; podpòr, podpóra.
Halunke, *m.* potepúh, klatež, pijáček, rogovílež.
Hamen, *m.* sák, mreža.
Hämisch, *a.* zloben, zločést.
Hammel, *m.* kaštrún, škopún; —**fleisch**, *n.* kaštrunovína.
Hammer, *m.* bat, kladvo, kladívo; —**chen**, *n.* batič, kladvice. [batom.
Hammern, *v. a.* kováti, tolči z
Hammerschlag, *m.* vdar s kladvom; (Schlacken) železínje, okujíne. [tišče.
Hammerstiel, *m.* kladvíšče, ba-
Hammerwerk, *n.* železnica, gvozdjárnica.
Hamster, *m.* skríček.
Hand, *f.* roka; flache —, dlán; geballte —, pést, pestnica; — voll, períše, príšče, pešíca, šaka; die rechte —, desníca, desna; die linke —, lěvica, lěva; vor der —, za zdaj; bei der —, pri rokah; unter der —, pri priliki, pod rokó.
Hand=, *a.* ročni.
Handarbeit, *f.* rokodělo; rokodělstvo; —**er**, *m.* rokoděl, rokodělec; težák.
Handballen, *m.* dlán. [denica.
Handbecken, *n.* vmiválnica, me-
Handbillet, *n.* lastnoróčni listič.
Händchen, *n.* ročica, rokica.
Händedruck, *m.* rokostísk.
Handeisen, **Handfesseln**, *pl.* spone, pote, okóvi, lisice.
Händeklatschen, *n.* pljesk, pljusk, *pljeskanje* z rokámi.
Handel, *m.* tergovína, teržtvo, kupčíja, baránt; posel, dělo; (Zwist) svada, pravda, prepír, prikòr.
Handeln, *v. a.* teržiti, tergováti, kupčeváti, barantáti; (verfahren) obhájati, obnášati se, ravnáti, obhodíti se; von etwas —, govoriti od[illegible] pisati od česar; um eine Waa[illegible] —, teržití, pogovárjati se za[illegible] volj cěne. [ski[illegible]
Handels=, *a.* tergováški, tergov[illegible]
Handelschaft, *f.* tergovína, teržtvo, kupčíjstvo.
Handelsgesellschaft, *f.* društv[illegible] tergováško. [vášk[illegible]
Handelsgewicht, *n.* měra terg[illegible]
Handelsherr, **Handelsmann**, [illegible] tergóvec, kupčovávec, št[illegible] cúnar.
Handelsplatz, *m.* teržíše, tergiš[illegible]
Handelsstadt, *f.* teržno město
Handfaß, *n.* golída.
Handfesseln, s. **Handeisen**.
Handfest, *a.* korenjáški, čve[illegible]
Handgeld, *n.* nadev, nadá[illegible], zakupnína.
Handgemeinwerden, *v. n.* zbiti se, stepsti se, sprijeti se.
Handgemenge, *n.* tepež, boj, tepežíja. [narókvica, zapéstnja.
Handgeschmeide, *n.* naróčnica,
Handgewehr, *n.* ročnica.
Handgreiflich, *a.* ošlatljív; fig. očevíden, jasen.
Handgriff, *m.* **Handhabe**, *f.* deržáj, deržalo, ročník, locanj, vitlo; (beim Kruge) uho.
Handhaben, *v. a.* rokovóditi, voditi, vladati; jemandes Rechte —, braniti pravo kterega.

Handkauf, m. prodája od roke; prodája na drobno.
Handkorb, m. košič, jerbásček, cenja. [či.
Handlangen, v. n. podájati, stre-
Handlanger, m. strežáj, streže, podajáč.
Handleiter, m. vodja, rokovódja.
Handleitung, f. vodstvo, rokovódstvo.
Handleuchter, m. rameník.
Handlich, a. ročen, priróčen, srédnji.
Handlung, f. tergovína, kupčija; (Laden) prodajávnica prodavnica, štacúna.
Handlungsdiener, m. tergováški streže od. služébnik.
Handmühle, f. žernek, žerna.
Handpferd, n. priróčni konj.
Handreichen, v. a. rokováti se, roko podáti.
Handreichung, f. rokovánjè.
Handsäge, f. ročna pila.
Handschellen, s. Handeisen.
Handschlag, m. rokovánje, roka, mož beséda.
Handschreiben, n. ročno pismo, lastnoróčno pismo.
Handschrift, f. rokopís.
Handschuh, m. rokavíca; ein kleiner —, rokavíčica, rokavíčka.
Handschuhmacher, m. rokavíčar; —in, f. rokavičarca.
Handtuch, n. brisálo, brisávka, obrisálo, obrisáč, teráča.
Handvoll, f. troha, periše, perišče, šaka. [kodělo.
Handwerk, n. rokodělstvo, ro-
Handwerker, Handwerksmann, m. rokoděl, rokodělec.
Handwerksbursche, Handwerksgesell, m. rokodělski učenec; popótni rokoděl. [dělsko.
Handwerkszeug, n. oródje roko-
Handwörterbuch, n. ročni slovár, slovnik od. besědnják.
Handwurzel, f. kolénc, zapéstje.
Handzeichnung, f. risanje (z rokó). [čerta.
Handzug, m. potéglej, potéz;
Hanf, m. konoplja, konopla.
Hanf=, a. konopljén, konopen.
Hanfacker, m. Hanffeld, n. konoplišče, konoplíše.
Hanfbreche, f. terlica.
Hanfdarre, f. sušívnica.
Hänfen, a. konopljén, od konoplje, konopen, konopliški.
Hanfleinwand, f. konoplína, konopno platno.
Hänfling, m. konoplénka, konopásek, konoplišica.
Hanfstaude, f. Hanfstengel, m. konopljika.
Hang, m. nadol, berdo, reber, vláz; (Neigung) nagnjenost, nagnjenje, nagnútje, čúd.
Hängeleuchter, m. svěčnik visěči.
Hängematte, f. postelj visěča.
Hangen, Hängen, v. n. viseti, tvezéti; (frei schweben) bengláti, kinkati; — bleiben, obvíseti, zapéti se; sich an einen —, vdan biti komur, naslánjati se na kogar.
Hängen, v. a. obésiti, obvésiti, vesiti; den Kopf —, potúhniti se; an den Nagel —, na kljuko od. kožélj obésiti; sein Herz an etwas —, na kar natvézti, koperníti od. giniti po čém; sich, v. r. obésiti se, zadáviti se.

Hansa, Hanse, *f.* Hansabund, *m.* hanza.
Hanseatisch, *a.* hanzeátski.
Hansestadt, *f.* město hanzeátsko.
Hänseln, *v. a.* einen —, za norca kogar iméti, šale s kóm zbijati. [pavlúha.
Hanswurst, Harlekin, *m.* burklěž,
Hantieren, *v. n.* teržiti, dělati, raditi
Hapern, *v. n.* braniti se.
Hären, *a.* vlasén; (von Roß-haaren) žinjen.
Harfe, *f.* arfa, harfa.
Harfenet, *n.* arfica, harfica.
Harfenist, *m.* arfeníst, harfeníst.
Häring, *m.* slanik, serdún, slaníca, séč.
Härings-, *a.* slanikov, serdunov,
Häringsfang, *m.* slanikolóv.
Häringsfänger, *m.* slanikolóvec.
Harke, *f.* grablje; —n, grabiti, grabljati; —r, *m.* grabljáč, grabljár.
Harlekin, *f.* Hanswurst.
Harm, *m.* tuga, žalost, otóžnost, jád.
Härmen, sich, *v. r.* tugováti, jadikováti, žalóstiti se, objédati se.
Harmlos, *a.* brezskèrben.
Harmonie, *f.* soglás, soglásje, skladnost; (Eintracht) svornost.
Harmoniren, *v. n.* soglasíti se, skladati se; v zastópnosti živéti.
Harmonisch, *a.* soglásen, vbránvstrežen, skladen; složen, svoren. [moča.
Harn, *m.* scavnica, poscávnica,
Harnblase, *f.* mehír.

Harnen, *v. n.* scati, p
vodo spušati od. sp
Harnisch, *m.* oklóp, okl
slej, opèrsnik; einen
jagen, razljútiti kog
— gerathen, razljúti
Harnröhre, *f.* poscálo,
Harnstoff, *m.* scavnik.
Harnstrenge, *f.* Harnz
zapèrta voda.
Harpfe, *f.* kozelc, sto
Harpune, *f.* ostve; —
ostvenik.
Harren, *v. n.* čakati,
váti; nadjati se, nadé
Harsch, *a.* tverd, okó
nast, skrapast; —
sren, skrapa.
Hart, *a.* terd, tverd; ·
sterditi se, terditi
· der Arbeit) težek,
žmeten; (fest) krepe
peven; fig. ojster,
nevsmilen; — es T
kruh; harter Schlaf
od. dubóko spanje;
ten, slabi časi; —
okórnost, vpornost;
che, rod jezik; —
(beschwerlich) hudó;
tik, zraven.
Härte, *f.* tverdína,
tverdóba, terdóta;
težávnost; krepkó
nost; fig, ojstróst, c
okórnost.
Härten, *v. a.* tverdi
diti; (Eisen) kaliti
Harthäutig, *a.* tverdok
béle kože.
Hartherzig, *a.* terdosè
milosèrden, nevsm

milostljív; — keit, f. terdosèrčnost, nemilosèrdnost, nemilostljívost.
Harthörig, a. naglúh.
Hartköpfig, a. tverdogláven, opóren, vporen.
Hartlehrig, a. topogláv.
Hartleibig, a. zapèrt.
Härtlich, a. tverdikast, terdlát.
Hartnäckig, a. vpóren, tverdogláven, tverdokóren, terdovráten; — keit, f. vpornost, tverdokórnost, terdovrátnost.
Harz, n. smola, kecmec.
Harzbaum, m. drevó smolnato.
Harzen, v. a. smoláriti, smolo pobírati; — v. n. smoliti se, smolo pušati. [nát, smolast.
Harzig, Harzicht, a. smolát, smol-
Hasardspiel, n. prepovědana igra.
Haschen, v. a. loviti, grabiti, hlastáti, hvatati, lavkati; nach Beifall —, kopernéti za pohválo.
Häscher, m. birič, pandúr.
Hase, m. zájc, zéc; fig. plašún, begún.
Häschen, n. zajčič. [vje, lešje.
Haselbusch, m. leskovec, lesko-
Haselholz, n. leskovína.
Haselhuhn, n. leštarka.
Haselmaus, f. polh.
Häseln, a. leskov, lešov.
Haselnuß, f. lešnik, lešnják.
Haselruthe, f. leskóvica, leskóvnica, leskova šiba.
Haselstab, m. leskovec.
Haselstaude, f. leska.
Haselwurz, f. kopítnik.
Hasen=, a. zajčji, zečji.
Hasenbalg, m. Hasenfell, n. zajčjevína, zečovina.
Hasenfuß, m. zajčja noga; plašún, strašljívec. [zajce.
Hasenjagd, f. zečji lov, lov na
Hasenklee, n. kiselna.
Hasenpanier, n. das — ergreifen, svoje kopíta pobráti, pobégniti.
Hasenschrott, n. zečjak, zajčjak.
Häsin, f. zajčíca, zečica.
Haspe, f. stežáj, stružáj.
Haspel, m. motovílo, motávnik, motovílnik.
Haspeln, v. a. motáti.
Haß, m. serd, čert, sovráštvo.
Hassen, v. a. čertíti, sovrážiti.
Hasser, m. sovražnik, čertítelj.
Häßlich, a. gerd, odúren, sporen, skurnóben, gaden; —keit, f. gerdóba, gerdóst, odúrnost, spornost, skurnóbnost.
Hast, f. naglost, naglica, berzóst; wohin diese —, kam se tako mudí.
Hastig, a. berz, berzen, berzek, hiter, pospéšen, nagel, jadern; — keit, f. berzóst, berzína, naglost, naglica.
Häscheln, v. a. mazati, na rokah nosíti. [mah na pah.
Hau, m. mah, vdar; — auf —,
Häubchen, n. kapica, čepica.
Haube, f. kapa, čepa; (Federbusch) kopa, kóp; unter die — bringen, vdati, omóžiti.
Haubenlerche, f. kopasta ševa.
Haubenmacherin, f. kaparíca.
Haubenstock, m. kapnjak, lěséna glava.
Haubitze, f. tolkávnica.
Hauch, m. díh, duh, dah, sapa.
Hauchen, v. a. dihati, duhati, dihniti, pihati.

Haudegen, *m.* sablja; bojnik.
Haue, *f.* motíka, rovnica, kopávnica, kopáča.
Hauen, *v. a.* (mit dem Degen) mahati, klati, biti; (Holz) podírati, sekati; (Gras) kosíti, seči; (Getreide) žeti; (behauen) tesáti, otesáti; (mit Ruthen) biti, tepsti, mahati; (mit den Zähnen) vdariti; (mit dem Schnabel) kavsniti, kavsati; (in den Stein) vsekati, vrezati, vdolbsti.
Hauer, *m.* sekáč; (im Bergbau und Weinberg) kopáč.
Häufchen, *n.* kupčič, kopíčica.
Häufeln, *v. a.* kupčati, kopíčiti, kopíce dělati.
Haufen, *m.* kúp, kopa, kopíca.
Häufen, *v. a.* kopíčiti, kopíčati, kùpiti, na kùpe spravljati, na kùp nakládati; sich —, *v. r.* kùpiti se, nakùpiti se, nabráti se, narásti, narášati.
Haufenweise, *a.* kupoma, po kupih.
Häufig, *a.* pogósten, obíln, česten; — *ad.* pogóstno, pogóstama, često
Hauhechel, *f.* gladež.
Haupt, *n.* glava; fig. glava, glavár, poglavár, starašína; aufs — schlagen, potólči, pobíti, premágati, razbiti (neprijatelje); das — abschlagen, čehati, glavo odsékati.
Haupt=, *a.* glavni, poglávni, glavítni, poglavítni.
Hauptabsicht, *f.* glavni cílj, glavna naměra.
Hauptaltar, *m.* veliki oltár.
Hauptanker, *m.* veliko sidro.
Hauptarmee, *f.* glavna vojska.
Hauptartikel, *m.* glavni članek.
Hauptbatterie, *f.* glavni otópjek.
Hauptbinde, *f.* šapel, peča.
Häupteln, sich, *v. r.* glavíčati se, dobívati glave.
Haupthaar, *n.* vlás, lás, kosa.
Hauptkirche, *f.* stolna cerkva.
Hauptkissen *m.* podglávnik, poglávje, vzglavje, podzgláv—
Häuptling, *m.* glavár, poglavi—
Hauptmann, *m.* stotnik, satn—
Hauptpfarrer, *m.* nadfájmoš—, nadžúpnik.
Hauptsache, *f.* pervà stvár.
Hauptsächlich, *a.* glaven, poglaven, poglavit, osobit; — *ad.* osobíto, verh vsega.
Hauptschmerzen, f. Kopfschmerzen.
Hauptsprache, *f.* koreníti *ali* pervótni jezik.
Hauptstraße, *f.* velíka cěsta.
Hauptstück, *n.* poglávje.
Hauptsünde, *f.* glavni grěh; smertni grěh.
Hauptwort, *n.* perva beséda; (in der Sprachlehre) ime, ime samostávno. [glavni cilj.
Hauptzweck, *m.* zadnji konec,
Haus, *n.* hiša, kuča, dóm; (Familie) družína; (Stamm) ród, rodbína, rodovína, pleme; zu —e, domá; nach —e, domú; — und Hof, poslópje, pohíštvo.
Haus=, *a.* hišni; domáč.
Hausbesitzer, *m.* vlastnik *ob.* poséstnik hiše. [*f.* hišnica.
Hausbewohner, *m.* hišnik; —in,
Häuschen, *n.* hišica, kučica.
Hausen, *v. a.* prebívati, stanováti, domováti, živéti; (wirth-

ſchaften) hišovati, gospodáriti, gospodíniti; (lärmen) kregati se, ropotáti.
Hauſen, m. víz, viza, vizavina.
Hauſenblatter, f. vizji mehúr, vizov méh.
Hauſenfleiſch, n. vizovína.
Hausflur, f. predvéžje, predvrátje. [spodínja, gazdaríca.
Hausfrau, f. gospodaríca, go-
Hausgenoſſe, m. domačín; —nſchaft, f. domačínstvo.
Hausgeräth, n. pohišje, pohištvo.
Hausgeſinde, n. družína, posli, čeljád.
Haushalten, ſ. Hauſen.
Haushalten, n. hišovánje; gospodárenje; gospodínjenje.
Haushälter, m. hišnik, ključár, hišovávec; — in, f. hišnica, ključaríca. [gospodárstvo.
Haushaltung, f. hišovávstvo,
Hausherr, m. gospodár, gazdár, vlastnik hiše.
Hauſiren, v. a. kramáriti, teržiti od hiše do hiše.
Hauſirer, m. kramar.
Hausjungfer, f. hčí domáča; ključaríca.
Hauskleid, n. Hauskleidung, f. oblěka vsakdánja od. vsednja.
Hausknecht, m. domáči hlapec; konjár.
Häusler, m. domačín. [ljudi.
Hausleute, pl. domačíni, domáči
Häuslich, a. dománj, domač; (haushälteriſch) gospodarljív, gospodinljív, gospodaríten, domovit; ein — er Menſch, dober gospodár; — keit, f. dománjost; gospodarljívost, domovitost.
Hausmagd, f. děkla.
Hausmann, m. domačín. [dánja.
Hausmannskoſt, f. hrana vsak-
Hausmeiſter, m. hišovávnik, ključár; — in, f. hišovávnica, ključaríca.
Hausmiethe, ſ. Hauszins.
Hausmutter, f. gospodínja, gazdaríca, mati.
Hausſchlüſſel, m. ključ od hiše.
Hausſorgen, pl. skerb domáča.
Hausſuchung, f. hišno preiskánje.
Hausvater, m. gospodár, gazdar, oče. [šovánje, kučánstvo.
Hausweſen, n. gospodárstvo, hi-
Hauswirth, Hauswirthin, ſ. Hausvater, Hausmutter.
Hauswirthſchaft, f. hišovánje; gospodárstvo; gospodínstvo.
Hauszins, m. hišarína.
Haut, f. koža, polt; eine ehrliche —, pošténa duša.
Häutchen, n. kožica, kožčica.
Häuten, ſich, v. r. guliti se, ljeviti se, ljiviti se; — v. a. drěti, iz kože djati.
Häutig, a. kožnat, kožat, kožast.
Hauzahn, m. čekán.
Hay, ſ. Hai. [na noge.
He, Hei! i. ej! aló! he, holla!
Hebamme, f. babica, baba.
Hebammenkunſt, f. babístvo.
Hebebaum, Hebel, m. Hebeeiſen, n. manjga, dróg, vzdigávka, vód; den — dirigiren, manjgati.
Heben, v. a. vzdigniti, vzdigati. vzdigováti, vzdiči; ein Kind aus der Taufe —, boter biti; einen Zweifel —, dvoma rěšiti; zu Ehren —, povzdíči.
Heber, m. vzdigáč, vzdigavec, težák; manjgar.

Hebezeug, *n.* manjgálo, vzdigálo.
Hebräer, *m.* hebréjec, žid, židov.
Hebräisch, *a.* hebréjski, židóvski.
Hechel, *f.* grebeníca, rihláča, grebén, derzáj; einen durch die — ziehen, česáti kogar.
Hecheln, *v. a.* derzati, česáti.
Hechelwerk, *n.* derzovína.
Hechler, *m.* derzáč.
Hecht, *m.* šuka, ščuka, štuka; —chen, *n.* ščukica.
Hecke, *f.* germ, ternjovec, dračje; (Wein—) brajda; (Brut) leglo, zaplód; (lebendiger Zaun) živica, žív plót.
Hecken, *v. a.* leči, ploditi.
Heckenland, *n.* golína, pustína.
Heckenrose, *f.* divja roža, kopínja.
Heckgroschen, Heckthaler, *m.* dnár za sěme puščen.
Heckmutter, *f.* plemeníca.
Heckzeit, *f.* leglo. [truma.
Heerde, *f.* črěda, čeda, trop,
Heer, *n.* vojska, vojna; množ, množina, možtvo, sila, kardélo, šereg, četa.
Heerbahn, *m.* pozòv na vojsko.
Heerbiene, *f.* trot, ropár, porópnik.
Heeresmacht, *f.* vojna.
Heerflüchtig, *a.* poběgel.
Heerführer, *m.* vojskovód, vojvoda.
Heergeräth, *n.* vojáška bertljága, vojáške potrěbe.
Heerpaucke, *f.* talambas.
Heerschaar, *f.* četa.
Heerschau, *f.* oglédanje vojske.
Heerstraße, *f.* velíka cesta.
Heerwesen, *n.* vojáštvo, vojništvo.
Hefen, *pl.* droži, drožjé, kvasnice, troskje, mednice.

Hefig, *a.* drožén, drožàt, drožast, drožnàt.
Heft, *n.* deržáj, deržálo, róč, ročnik, ročnica; (von Papier) svezek, sošítek; (Heftel) kopča, kopčica, zapóna, zapénja, spona, sponka.
Heftel, s. Heft.
Heftelmacher, *m.* sponkár.
Hefteln, *v. a.* kopčati, zapéti, pripéti.
Heften, *v. a.* pripéti, vpeti, vpenjati, zapéti; (ein Kleid) prišíti, zašítí; (ein Buch) sošíti, svezati; die Augen auf etwas —, vpreti od. vpirati oči v kar; den Wein —, vezati tersje.
Heftig, *a.* silen, silovít, močen, ják; nagel, — keit, *f.* sila, silnost, móč, jakóst; naglica, naglost.
Heftlade, *f.* šiválo.
Heftnadel, *f.* velíka igla.
Hegen, s. Hägen.
Hegereiter, s. Hägereiter.
Hehler, *m.* skrivávec, tajitelj; — in, *f.* skrivávka.
Hehlsucht, *f.* tajívost; — ig, *a.* tajíven. [béški, rajski.
Hehr, *a.* slaven, visok; ne-
Heide, *f.* vres, vresje; pustína, ledína, golína, goljava.
Heide, *m.* pagán, ajd, neznabóg.
Heidefläche, *f.* vresiše, vresovišče, vresovína. [od. pšeno.
Heidegrütze, *f.* hajdínsko phanje
Heidekorn, *n.* hajdina, ajdina, ajda. [resje, resica.
Heidekraut, *n.* rés resa, vrés,
Heidelbeere, *f.* černíca, černíka, boróvnica, boróvka, malínica.
Heidelblümchen, *n.* resica.

Heidelerche, f. gorna ševa.
Heidenbekehrer, m. misijonár.
Heidenthum, n. pagánstvo, neznabóštvo. [neznabóžen.
Heidnisch, a. pagánski, hajdovski,
Heiduk, m. hajdúk, pandúr.
Heil, n. blagor, blagost, blažnost, blažénstvo, blagovítost, blagostánje; sreča; — dir! blagor tebi.
Heil, a. zdrav, cěl; die Wunde ist —, rana je zaceléla od. zarásla; — werden, ozdráviti se, ozdravéti, izléčiti se; cěléti, zacěléti. [spasítelj.
Heiland, m. odrěšítelj, odrěšeník,
Heilanstalt, f. zdravíše, celíše.
Heilart, f. lečba, zdravba.
Heilbad, n. toplice. [zaceljív.
Heilbar, a. ozdravljív, oceljív,
Heilen, v. a. zdraviti, lečiti, vračiti, ozdrávljati; (eine Wunde) cělíti; — v. n. celéti, zaceléti. [lív, celíven, lečen.
Heilend, a. zdraviln, lečív, ce-
Heilig, a. svét.
Heilige, m. svetník, blažen; — f. svetnica, blažena.
Heiligen, v. a. posvetíti, posvečováti, svetíti.
Heiligkeit, f. svetóst
Heiligmachend, a. posvetíven, posvečováven.
Heiligmacher, m. posvetítelj, posvečovávec.
Heiligmachung, f posvečénje.
Heiligthum, n. svetíše, svetalíše; (Reliquie) svetínja.
Heilkraft, f. zdravilna móč, lečivost, cělívost.
Heilkraut, n. zdravílno bilje.
Heilkunde, Heilkunst, f. zdravílstvo, lěkárstvo, zdravníštvo, vračitélstvo.
Heillos, a. brezbožen, nevěren; napćen, zločést, zli.
Heillosigkeit, f. brezbóžnost, nevěrnost; napčnost, zločést, zloba. [vračílo.
Heilmittel, n. zdravílo, lěk,
Heilsam, a. zdrav, zdraven, zdravéčen, ozdravíven, korísten; — keit, f. zdravost, zdravéčnost, korístnost.
Heilstoff, m. lečivo, cělívo.
Heilung, f. ozdrávljenje, lečenje, vračítva, zdravitva.
Heim, ad. domú, na dóm, proti domu.
Heimath, f. domovína, domóvje, dóm, vlást, očetnjáva, očína.
Heimathlos, a. bez domóvja.
Heime, f. Heimchen, n. cverček, čerček.
Heimfahrt, f. domuhód.
Heimfall, n. pripádek, napádek.
Heimfallen, v. n. pripásti, napásti, pripádati. [krotek.
Heimisch, a. domáč, dománj;
Heimkehr, s. Heimfahrt.
Heimlich, a. tajen, potájen, skrivšen, skriven; — ad. natihoma, nevidíce, podnítoma, skrivši, skrívaj, skrivoma; — keit, f. tajnost, potájnost, skrivšnost.
Heimreise, s. Heimfahrt.
Heimstellen, v. a na voljo dati.
Heimsuchen, v. a. obiskáti, obiskováti; fig. doséči, napásti.
Heimsuchung, f. obiskánje; fig. kazen, božja roka, bič božji.
Heimtücke, f. potúha, hamičija, kovárstvo, zavitost.

Heimtückisch, *a.* potúhnjen, hamíčen, zavít.
Heimwärts, *a.* proti domu, v domovíno.
Heimweg, s. Heimfahrt.
Heimweh, *n.* kopernénje po domovíni.
Heirath, *f.* svatba, pír; vdaja; ženítva, ženitnína.
Heirathen, *v. a.* (von Männern) ženíti se, oženíti se; (von Frauenzimmern) možiti se, omóžiti se, vdati se, vdajati se.
Heirathsgut, *n.* juterna, dota.
Heirathslustig, *a.* ženíven, vdaven.
Heischen, s. Begehren.
Heiser, *a.* zmolkel, hripav, hripast, hrebav, kriglast, osipljív; — keit, *f.* zmolklost, zmolklína, hripávost, hrebávost, osipljívost, krigla.
Heiß, *a.* vróč, vréč, vrel, goréč; (glühend) gorek, paren.
Heißen, *v. a.* imenováti, zvati, klicati; (befehlen) rikati, zapovédati, veléti, vkazati; willkommen —, pozdráviti; — *v. n.* zvati se, imenováti se, klicati se, praviti se; (bedeuten) znamenováti, hotéti reči, poměniti; wie heißt er, kako se zove, kakó je mu imé; es heißt, govorí se, pravi se, pripovédajo; etwas gut —, podóbriti, odóbriti.
Heißhunger, *m.* pasji od. volčji glád, gladóvnost, gladovítost.
Heißhungerig, *a.* gladóven, gladovít.
Heiter, *a.* jasen, veder, bister, *číst, světel;* (von der Stimme) *jasen, jaren,* čist; (vom Gemüthe) vesél, dobrovóljen; — werden, jasniti se, vedriti se, razjásniti se; — machen, razjázniti, razvédriti; — keit, *f.* jasnost, vedrost; dobra volja.
Heizen, *v. a.* kuriti, netiti, paliti; (von der Sonne) pripékati.
Heizer, *m.* kurjáč; palež, netež.
Heizholz, *n.* kurjáva, netílo, palívo, netívo.
Hektik, *f.* sušica; neduha.
Hektisch, *a.* sušíčen.
Held, *m.* junák. vitez.
Helden=, *a.* junáški, vitežki.
Heldengedicht, *n.* junáška pésma od. popěvka.
Heldenmäßig, Heldenhaft, *a.* junáški, vitežki.
Heldenmuth, *m.* junákost, junakosèrčnost, pogúmnost, sogórnost, oriplám, hrabrénost.
Heldenmüthig, *a.* junáški, junakosèrčen, pogúmen, sogóren, hrabrén.
Heldenthat, *f.* junáštvo, junáški čín.
Heldin, *f.* junačíca, junákinja.
Helfen, *v. a.* pomágati, pomóči, podpomágati, podpomóči, v pomóč priti, priskóčiti, prispéti, pripomágati; helf Gott! na zdravje; Bóg pomáj; es ist nicht zu —, ni pomóči,
Helfer, *m.* pomočník, pomagáč, pomagavec; — in, *f.* pomočníca, pomagávka.
Helfershelfer, *m.* napomočník, pripomagáč.
Hell, *a.* jasen, veder, bister, svitel; jaren; utern, čist; (vom Verstande) prebrísan, jasen, bister; ein — er Wald, rědek gojzd; (durchsichtig) skozen, zračen.

Hellblau, *a.* jasnomóder.
Helle, *f.* jasnost, vedrost, vedrína, svitlóst, svitlóba; jarnost, čistost, čistóča.
Hellebarde, *f.* parta.
Heller, *m.* vinar, belič.
Helioskop, *m.* soncogléd.
Helm, *m.* čeláda, šišák, kacíga; (an der Axt) deržalo, topor, toporišče.
Helvetisch, *a.* kalvinski.
Hemd, *n.* srajca, košúlja, robáča; — chen, *n.* srajčica, košúljica.
Hemmen, *v. a.* vstaviti, vstavljati, obustáviti, vstanóviti, zapréčiti, ovréti, ovérati, zaderžováti; den Wagen —, vóz zavréti od. zavérati.
Hemmisphäre, *f.* polkróžje, poloblína.
Hemmkette, *f.* zavor, zavora, zavernica, zaverák.
Hemmschuh, *m.* kolésni črevel.
Hemmung, *f.* ovéra, zapréka; vstavljenje, vstanóvljenje.
Hengst, *m.* celák, žrebec, rajniśar.
Hengstfüllen, *n.* cizek, žrebè.
Henkel, *m.* locanj, locen, róč, uho; — chen, *n.* ušétce.
Henkeln, *v. a.* ločnati.
Henkeltopf, *m.* lonec z ročico od. ušétam.
Henken, *v. a.* obéšati, obésiti; — *v. n.* viséti.
Henker, *m.* rabelj; fig. kervolók, mučitelj, derešnik; was zum —, kaj zlodja od. hudiča; — knecht, *m.* rabeljski hlapec.
Henne, *f.* kokóš, kokóška, kura.
Her, *ad.* sem, semkaj, semle, tu sem; hin und —, semtertjè, sem pa tjè; von unten —, od spodej; von oben —, od zgorej; weit —, iz dalekih krajev; von dort —, odtód, odtamtód; wo —, von wo —, odkód; von außen —, od zvunaj; von Alters —, od někdaj; — (in Verbindung mit Zeitwörtern) pri.
Herab, *ad.* dol, niz, vniz.
Herabfallen, *v. n.* na tla pasti, spopádati.
Herabhängen, *v. n.* dol viseti; — de Haare, prosti lasjé.
Herablassen, *v. a.* spustíti; sich —, *v. r.* ponížati se.
Herablassend, *a.* ponížen, priljúden, prijúdnost.
Herablassung, *f.* spuščénje; ponížnost, priljúdnost.
Herabnehmen, *v. a.* sneti, dol vzeti.
Herabsetzen, *v. a.* den Preis —, znižati céno; einen —, sramotíti, zasramováti.
Herabstimmen, *v. a.* odpéti, odpénjati (strune).
Herabstoßen, *v. a.* poríniti, potísniti (dol).
Herabträufen, *v. n.* kapati dol.
Herabwürdigen, *v. a.* ponížati, osramotíti, opsováti.
Heraldik, *f.* znakoslóvje; znakoznánstvo; — er, *m.* znakoslóvec; znakoznánec.
Heran, *ad.* sem, semle, tu sem, semkaj; (in der Zusammensetzung) pri, per.
Heranfahren, *v. n.* pripeljáti se.
Herankommen, *v. n.* priti, dojti, prihájati.
Herankriechen, *v. n.* prilésti, prigomáziti; prikróžiti.
Herankunft, *f.* prihód.
Heranlaufen, *v. n.* prilètéti.

Herannahen, sich, v. r. približati se, približováti se.
Heranrücken, v. n. približati se, dohájati, doláziti.
Heranstürmen, v. n. prihrúti, prilomástiti. [rásti.
Heranwachsen, v. n. prirásti, do-
Herauf, ad. gor, sem gor, gor sem.
Heraufkunft, f. vzhód.
Heraufziehen, v. a. gor potégniti.
Heraus, ad. vun, sovèn; iz.
Herausbekommen, v. a. nazáj dobíti. [prinésti.
Herausbringen, v. a. nazáj od. vun
Herausfallen, v. n. izpásti.
Herausfinden, v. a. iznájti. [boj).
Herausfordern, v. a. pozváti (na
Herausforderung, f. pozov od. poziv (na boj).
Herausgeben, v. a. nazáj dati; (ein Buch) izdáti, na světlo dati.
Herausgeber, m. izdátelj.
Heraushelfen, v. a. einem —, pomágati komur.
Herausjagen, v. a. izgnáti, spodíti.
Herauskommen, v. n. vun priti; (bekannt werden) zvědeti se, zazvédeti se; es kommt auf eins heraus, je vse jedno; was kommt dabei heraus, kaj bo iz tega. [pláziti.
Herauskriechen, v. n. izlesti, iz-
Herauslassen, v. a. izpustíti.
Herauslocken, v. a. izmámiti.
Herausmüssen, v. n. vun morati; diese Sache muß heraus, to mora na svitlo.
Herausnehmen, v. a. vun vzeti; sich — v. r. predèrzniti se.
Herausplatzen, v. n. (mit etwas) spodréklo se mi je. [tégniti.
Herausreißen, v. a. izdréti, izpo-
Herausrinnen, v. n. iztéči, iztéka
Herausrücken, v. a. (mit dem Ge... priti na dán.
Herausschütteln, v. a. iztrésti.
Herausschneiden, v. a. izrézati
Herausschöpfen, v. a. izčrepá...
Heraussein, v. n. zvunaj biti
Herausspringen, v. n. izsko... vun skočíti.
Herausstoßen, v. a. izbíti; R... —, blesti, spakedráti se.
Herausstreichen, v. a. izbrís... (loben) hvaliti, slaviti, h... lisati. [térati, iz...
Heraustreiben, v. a. izpodít...
Herauswerfen, v. a. izpáhn...
Herauswickeln, v. a. izmótati, mótati; sich — v. r. izp... se, izmúzniti se.
Herausziehen, v. a. izpotégn... sich —, v. r. izplésti se.
Herbe, a. terpek, britek, žar... gorjúp, grenek, ogáven.
Herbe, f. terpkóst, žarkó... grenkóba, ogávnost.
Herbei, ad. sem, semkaj; ... Zusammensetzungen) pri, p... do.
Herbeibringen, v. a. prinésti.
Herbeifliegen, v. n. prilětéti, ... lététi. [naklón...
Herbeiführen, v. a. pripelj...
Herbeiholen, v. a. iti po kog... pripeljáti.
Herbeirufen, v. a. prizváti.
Herbeischaffen, v. a. priskerb... dobáviti. [pridèrč...
Herbeispringen, v. n. prisko...
Herbeischleppen, v. a. privl... pricjáziti.
Herberge, f. prenočíše, pre... čivalíše, ostáj; — geben, ...

iti, čez nóč iméti, pod
sho vzeti.
rgen, f. Herberge geben.
stellen, v. a. sem vkazati
iti. [nésti.
ingen, v. a. prinésti, do-
t, m. jesen, predzíma.
t, a. jesénski, predzímni.
ten, v. n. jeseníti se.
lich, a. jesénski, predzímski,
dzímen. [témber.
stmonat, m. kimovec, sep-
zeitlose, f. podlésk.
m. ognjíšče, pozad; (Vo-
herd) ptičnica; (Vaterland)
m, domóvje.
, f. črěda, čeda, truma,
rdélo, stado.
r, m. črědnik, čednik.
rch, a. sem skóz.
n, ad. sem noter, tu no-
, noter sem, santer; (in
ammensetzungen) v; — i. le
, vstopte.
bringen, v. a. vnesti, noter
nésti.
lassen, v. a. vpustíti, noter
títi. [kati.
ßen, v. n. pritèkati, doté-
ng, m. fig. tečáj; stanje,
iš.
en, v. a. izdáti, sem dati.
en, v. n. približováti se;
einen —, lotíti se kogar;
zutragen) godíti se; lustig
vesélo biti.
lten, v. a. deržati, podèr-
; — müssen, terpéti.
, f. Häring.
mmen, v. n. dojti, priti;
mmen) proizhájati, rodíti
rodú biti.

Herkommen, n. ród, pleme; (Gewohnheit) navada, šega, obi-
čáj.
Herkömmlich, a. navaden, obi-
čájn, obíčen.
Herkunft, f. prihod; (Abstam-
mung) pleme, rod, rodbína.
Herlassen, v. a. sem pustíti, pri-
pustíti.
Herleiten, v. a. dovodíti, odvodíti.
Herleitung, f. dovód. [tati.
Herlesen, v. a. prebráti, preči-
Hermachen, sich, v. r. über etwas
—, podstópiti se od. lotíti se
česar, počéti kár.
Hermaphrodit, s. Zwitter.
Hermelin, n. popelica, gornostáj.
Hernach, ad. potèm, potlèj, po-
šlej, zatím. [čítati.
Hernennen, v. a. imenováti, spo-
Hernieder, ad. v níz, tu sem dol.
Heroisch, s. Heldenmüthig.
Herold, m. glasnik, klicár.
Herr, m. gospod, gospón, go-
spodín; (Hausherr) gospodár,
gázdár; den großen — spielen,
živéti po gospósko.
Herrchen, n. gospodíčič. [jiti.
Herrechnen, v. a. nabrójíti, izbró-
Herrecken, v. a. molíti; od sebe
molíti.
Herreise, f. povrátek.
Herreisen, v. n. verníti se, po-
vrátiti se, vračati se.
Herren-, a. gospóski, gospódski.
Herrendienst, m. rabota, tlaka;
služba pri gospôdi.
Herrengunst, f. milost velíke,
gospôde. [vski brat.
Herrenhuter, m. česki od. morá-
Herrenlos, a. bez gospóda; brez
službe.

Herrisch, *a.* gospóski, gospódski, (gebietherisch) zapovědljív.

Herrlich, *a* krasen, prelěp, veličásten, veličánstven, slaven; — **keit**, *f.* krasnost, krasóta, veličástvo, veličánstvo, slava, dika; gospódstvo.

Herrschaft, *f.* (Regierung) vladárstvo, vlada; (die Gewalt zu befehlen) oblást, vlást, gospódstvo, gospodovánje; (ein Gut) grajšina, gosposka, gospóščina; (die Herren überhaupt) gospôda, gospóščina.

Herrschaftlich, *a.* gospóski.

Herrschen, *v. a.* gospodováti, gospodstvováti, vladati, kraljeváti, carováti.

Herrscher, *m.* vladár, vladavec; — **in**, *f.* vladarica.

Herrschsucht, *f.* vladožéljnost, vladohtěvnost.

Herrschsüchtig, *a.* vladoželjen, vladohtěven.

Herrücken, *v. a* primakníti, domekníti; — *v. n.* primekníti se, domekníti se. [poklícati.

Herrufen, *v. a.* dozváti, sem

Herrühren, *v. n.* proizíti, izíti, proizhájati.

Hersagen, *v. n.* povédati.

Herschaffen, *v. a.* pripráviti, doskerbéti, dobáviti, priskerbéti. [posláti.

Herschicken, **Hersenden**, *v. a.* sem

Herschieben, *v. a.* sem potisníti od. pomekníti.

Herschießen, *v. a.* sem streliti od. streljati; (Geld) posóditi, popréd dati; (heranlaufen) prilětéti.

Herschleichen, *v. n.* prikrásti se.

Herschleppen, **Herschleifen**, *v. a.* privléči, privalíti, priváljati, pridèrčiti.

Herschreiben, *v. a.* sem pisati, napísati; von daher schreibt sich dieses, tód to izvíra od. izide.

Hersehen, *v. n.* viditi biti.

Hersetzen, **sich**, *v. r.* se sem vsosti, sem sesti, se sem posaditi.

Hersein, *v. n.* biti odkód.

Herstammen, s. Abstammen.

Herstammung, s. Abstammung.

Herstellen, *v. a.* sem postáviti; (in den vorigen Zustand) popráviti; fig. ozdráviti, zvračiti, izléčiti.

Hertreten, *v. n.* pristópiti.

Herüber, *ad.* tu sem, na tó strán, na té kraj [krógkati.

Herum, *ad.* okólj, okóli, okróg,

Herumblättern, *v. a.* v bukvah prebírati.

Herumdrehen, *v. a.* vertéti, su-

Herumfahren, *v. n.* voziti se okóli.

Herumgehen, *v. n.* hodíti okólj, poliájati, sprehájatí se; das geht mir im Kopfe herum, to mi po glavi blodi od. se vertí.

Herumhüpfen, *v. n.* obskakováti.

Herumirren, *v. n.* bloditi, klatiti se, postópatí, potépati se.

Herumlaufen, *v. n.* běgati.

Herumreisen, *v. n.* popotováti, obhodíti. [zdáriti; objábati.

Herumreiten, *v. n.* jahati, je-

Herumspazieren, *v. n.* sprehájati se, sprehodíti se, šetati se.

Herumstreichen, **Herumstreifen**, *v. n.* potépati se, tepsti se, klatiti, skitati se, šetiti se,

Herumstreicher, **Herumstreifer**, *m.*

potepúh, potepún, tepež, klatež, skitávec; — in, f. potepúla, vlačúga.
Herumtreiben, v. a. těrati, goniti semtertjè; (drehen) vertéti, sukati. [raznášati.
Herumtragen, v. a. raznosíti,
Herumtretten, v. a. kobácati.
Herumziehen, s. Herumstreichen.
Herunter, ad. dol, vniz.
Herunterbringen, v. a. dol prinésti; sneti, dol vzeti; (in Verfall bringen)pogubíti, upropástiti.
Herunterkommen, v. n. dol priti; (in Verfall kommen) na nič priti, obožati.
Herunterlassen, v. a. dol spustíti.
Heruntermachen, v. a. einen —, opsováti od. ozmérjati kogar.
Herunternehmen, v. a. sneti, dol vzeti.
Herunterschlagen, v. a. odbiti, odtrúpiti (Aepfel) klatiti, oklátiti, cajsrati, ocájsrati.
Heruntersteigen, v. n. dol zlesti, laziti. [navdòl, pod sé.
Herunterwärts, ad. na vniz.
Herunterwerfen, v. a. na tla vreči od. zmetáti.
Hervor, ad. vun, van, iz.
Hervorblicken, v. n. viditi se, kazati se.
Hervorbringen, v. a. roditi, zaroditi, zaploditi; (veranstalten) naprάviti, načíniti, proizvésti.
Hervorgehen, v. n. izíti, slediti, naslédvati; viditi se.
Hervorkeimen, v. n. kaliti, kliti, cimiti se, berstéti, rasti.
Hervorkommen, v. n. iziti, izhájati, proizíti, proizláziti, izláziti; rasti; pomolíti se, polúkati, prikázati se, zasréti.
Hervorleuchten, v. n. sjati, světiti se; viditi se, videti se; (sich auszeichnen) odlikováti se.
Hervorlocken, v. a. izvábiti, izmámiti.
Hervorragen, v. n. izmoléti, vun moléti, videti se.
Hervorsprossen, s. Hervorkeimen.
Hervorstehen, v. n. viditi se.
Hervorsuchen, v. a. izbráti, izbírati. [váti se, osláviti se.
Hervorthun, sich, v. r. odlikoHervorziehen, v. a. izpotégniti.
Herwälzen, v. a. privalíti, priváljati; — v. n. privalíti se, dovalíti se. [k nam.
Herwärts, ad. tu sem, sem,
Herz, n. serce, serdce; (Muth) serčnost, pogúm.
Herz=, a. serčni, posèrčni.
Herzader, f. serčnica, serčna žila.
Herzählen, v. a. nabrójiti, naštéti, naspočítati,
Herzallerliebst, a. prisèrčen.
Herzbeutel, m. osèrček.
Herzblatt, n. serdéčje; prisèrčje; (Liebling) ljubček.
Herzbrechend, a. tužen, prežálosten. [mein —, dušíca moja.
Herzchen, n. serčice, serček.
Herzeleid, n. tuga, žalost.
Herzen, v. a. milováti, dragováti, božati, dobríkati, objemováti [težkóča, briga.
Herzensangst, f. serčna britkóst,
Herzensfreund, m. prisèrčni prijatelj. [čica.
Herzensgrübchen, n. serčna žli-
Herzenslust, f. radost, veselje

seréno; nach — handeln, po svoji volji dělati.

Herzhaft, a. serčen, kraber, hrabrén. pogúmen.

Herzhaftigkeit, f. serčnost. hrabrost, brabrénost, pogúm. pogúmnost. [vlěči. dovláčiti.

Herziehen, r. a. privlěči. do-

Herzig, a. milén, mil, ljubězen, malen.

Herzinnig, a. prisèrčen, serčen.

Herzlich, a. prisèrčen, serčen, serdéčen; — gern, iz vsega serca; — keit, f. prisèrčnost, serčnost. serdéčnost.

Herzlos, a. bez serca, bezsèrčen.

Herzog, a. vojvoda; — in, f. vojvodica, vojvódinja, vojvódkinja.

Herzoglich, a. vojvódski.

Herzogswürde, f. vojvódstvo.

Herzogthum, n. vojvodina, vojvodovina. vojvodija.

Herzschlächtig, a. dihavičen, sipljiv; — keit, f. dihavičnost. sipljivost. [sèrčen.

Herzstärkend, a. poserčiven, po-

Herzstärkung, f. poserčje. posèrčnost.

Herzstoß, m. smertni vdár.

Herzu, ad. sem. tu sem: (in Zusammensetzungen) pri.per do.

Herzueilen, r. n. prihitéti. prileteti. doskočiti.

Herzug, m. prihód. dohód.

Herzunahen, r. n. približati se.

Herzutreten, r. n. pristópiti.

Herzweh, n. tužno serce, seréna tuga.

Hetze, f. dražba. šunt. šuntarija. ščuv, húsk, huskarija; gonba.

Hetzen, r. a. dražiti, šuntati, ščuvati. huskati; (ein Wild) goniti. terati. [vávec.

Hetzer, m. šuntár, šuntáč, šča-

Hetzhund, m. gonjiv pes, lovski pes. [lovski.

Hetzpeitsche, f. bič ob. korbáč

Heu, n. seno.

Heuernte, f. košnja, kositva, senokóšnja, senoséča.

Heubaum, m. žerd, žerv.

Heuboden, m. senják, senišče, senica.

Heubund, m. otèp sená.

Heuchelei, f. hinjávšina, hinjávstvo. hljimba. himba, himbenost. hinjáva.

Heucheln, v. a. hljiniti se, hliniti. hináv̌čiti, spodrívati se, spakovati.

Heuchler, m. hinávec, hljinjávec. sladivec; — in, f. hinjávka. hljinjávka, sladivka.

Heuchlerisch, a. hinavšen, hinávski. himben, hljinjiv, sladiven. [čega lěta.

Heuer, ad. lětos, lětas, tekó-

Heurig, a. lětošenj. lětašenj.

Heugabel, f. vile, rasohe, podávka. [celj. plást.

Heuhaufen, m. kopica, kopán-

Heuhütte, f, kajon.

Heulen, r. n. tuliti, urlikati, zavijati; (von Menschen) javkati. vekati. tarnjávati, pojémati. cviliti.

Heumahd, f. senokóšnja, košnja. kositva. seča.

Heumähder, m. senosék, senosěč, senokósec. kosec.

Heumonat, m. maliserpán, julij.

Heuschober, m. stog, plást.

ſchrecke, *f*. kobílica, kobílca, konjič, skakavec.
uſchupfe, *f*. košnica.
ute, *ad*. dans, dnes, danas; heut zu Tage, dan danášnji.
utig, *a*. danášenj, dnešen; sedánj, sedájšen. [za senó.
uwagen, *m*. senovlák, kola
xe, *f*. čara, čaróvnica, bohórnica, copernica, štriga, vraža, vražarica, vrača.
xen, *v. a*. čarati, coprati, vražiti, vražáriti.
xengeſchichte, *f*. pripovést od. basna od čarovníc.
xenmeiſter, *m*. čarovnik, copernik, vražár, vračár.
xenſtoff, *m*. coper.
xerei, *f*. vraža, vražaríja, čara, copernija.
ie, ſ. Hier.
ieb, *m*. vdár, vdarek, máh, mahlej, vsek, sunek; er hat einen —, je piján od. prepit; — weiſe, pah na mah, mahama, sekoma. [roga.
ief, *m* trób, glás iz lovskega
iefhorn, *n*. lovski róg, trobílka.
ienieden, *ad*. tu dol; na tim svétu.
ier, *ad*. tu, tukaj, ovde; ovdje; — an, *ad*. na tem, na ti rèči; tu, ovde; — auf, *ad*. potem, potlej, posle, na tó; — aus, *ad*. iz tega; odtód.
Hierbei, *ad*. pritem, pri tej rèči; tu, tukaj. [takó.
Hierdurch, *ad*. stem, po takšnim,
Hierein, *ad*. v tó; tu noter.
Hiergegen, *ad*. proti temu, za tó.
Hierher, *ad*. tu sem; dotód, dotód, doslè.

Hierhin, *ad*. do tje, tót.
Hierin, *ad*. v tem, v tej rèči.
Hiermit, *ad*. s tim; (deßhalb) torej, zatórej. [kšnim.
Hiernach, *ad*. po tem, po ta-
Hiernächſt, *ad*. tik. [blizo.
Hierneben, *ad*. tu zraven, tu
Hiernieden, ſ. Hienieden.
Hieroglyphe, *f*. kipopísmo.
Hierſelbſt, ſ. Hier.
Hierſein, *n*. pribítje, pribítnost, nazóčnost.
Hierüber, *ad*. o tem, verh tega, od tega; nad tím, črèz tó.
Hierunten, *ad*. tu doli, na tem svetu. [tega; med tim.
Hierunter, *ad*. pod tím, spod
Hiervon, *ad*. od tega, verh tega, zastrán tega, črèz tó.
Hierwider, *ad*. proti temu.
Hierzu, *ad*. k temu, na tó.
Hierzwiſchen, *ad*. med to, vmès to, tukaj vmès
Hieſig, *a*. tukajšen, ovdášenj.
Hiſthorn, ſ. Hiefhorn.
Himbeere, *f*. malina.
Himbeerſtrauch, *m*. malinov germ.
Himbeerwein, *m*. malínovec.
Himmel, *m*. nebo; (Aufenthalt der Seligen) nebésa, raj; (Sternenzelt) zvèzdíšče, zvèzdje, ozvèzdje; die Vögel des —s, ptice spod neba; dem — ſei Dank, hvala Bogú! um's —s willen, za božjo voljo, za božjo ime.
Himmel=, *a*. nebéški.
Himmelan, *ad*. kviško, nakvíško, proti nebésam.
Himmelblau, *a*. nebésen, sínj.
Himmelbrand, *m*. lučnek (selibe).
Himmelfahrt, *f*. vnebohód; Ma-

riá —sfest, gospódnica velíka, veliki šmaren.
Himmelhoch, *a*. nebotičen, tiknében; velikánski, srep.
Himmelreich, *n*. nebéški raj, nebéško kraljéstvo, nebésa.
Himmelschreiend, *a*. vnebovpijóč.
Himmelsgegend, *f*. pokrajína.
Himmelskarte, *f*. nebovíd.
Himmelsluft, *f*. podnébni zrák.
Himmelsstrich, *m*. podnébje.
Himmelszeichen, *n*. nebéško znamnje.
Himmelweit, *a*. daleč in daleč.
Himmlisch, *a*. nebéški, nebésen.
Hin, *ad*. tje, ta; proč, preč; — und her, semtertjè; — und wieder, kjer bodi; — sein, pogíniti; (nach einem Orte hin) proti. [pod sé.
Hinab, *ad*. dol, tje dol, vníz;
Hinablassen, *v. a*. spustíti.
Hinabstürzen, *v. a*. pahniti, poríniti, stermogláviti, vreči; — *v. n*. zakaditi se, zvaliti se, stermogláviti se.
Hinabwärts, *ad*. navzdòl, vníz, navníz.
Hinan, Hinauf, *ad*. gor, gori, vzgor, navzgòr, v breg, med sé, na víš, v reber.
Hinauffliegen, *v. n*. vzletéti.
Hinaufsteigen, *v. n*. vzlesti.
Hinaufwärts, s. Hinan. [dvor.
Hinaus, *a*. ven. vun, toven, na
Hinausgehen, *v. n*. vun iti, izíti.
Hinauslassen, *v. a*. izpustíti, vun spustiti. [odlóžiti.
Hinausschieben, *v. a*. odlágati,
Hinauswerfen, *v. a*. na dvor vreči *od*. pahniti.
Hinauswollen, *v. n*. vun iti hotéti; auf etwas —, ciljati, [...] mériti na kar. [na po[...]
Hinauswärts, *ad*. vun, na d[...]
Hinbegeben, sich, *v. r*. iti, [...] dáti se, oberníti se.
Hinbringen, *v. a*. donésti, p[...] nésti; (die Zeit) preživ[...] prebiti.
Hinderlich, *a*. napóten, ovére[...] zaderžljív, muden, zapréče[...], kesen.
Hindern, *v. a*. ovréti, ovérati, opovérati, mudíti, zamudíti, kesníti, zadèržati, na poti biti.
Hinderniß, *n*. Hinderung, *f*. napótje, napótek, ovéra, ovérek, opovéra, zapréka, madek.
Hindin, *f*. košúta, košútka.
Hindurch, *ad*. skóz, skozi, čr[...]
Hineinblicken, *v. a*. vpolúkati.
Hineinbringen, *v. a*. uvésti.
Hineinfressen, *v. a*. alles —, vse polókati, lokati *od*. pogóltniti. [liti.
Hineingehen, *v. n*. ujití, noter
Hineinschleichen, sich, *v. r*. prikrásti se, dovkrásti se, vmuzniti se, vlesti se.
Hineinsinken, *v. n*. pogrézniti se, vgrezniti se, vjezniti se, vdrěti se. [ríniti, zagnáti.
Hineinstoßen, *v. a*. zabósti, po-
Hineinwärts, *ad*. navnóter, navznótraj.
Hineinziehen, *v. a*. noter potégniti; — *v. n*. vdomiti se, vstanováti se, vseliti se.
Hinfallen, *v. n*. pasti, telébiti. telébniti; *fig*. pogíniti, cerkniti.

Hinfällig, *a.* slab, minljív; běgljív, minijóč; — keit, *f.* slabost, minljívost, běgljívost.
Hinfliegen, *v. a.* odlětéti.
Hinfort, Hinfür, *ad.* zanapréj, prihódnjič, u napréj.
Hinführen, *v. a.* pripeljáti, dovésti.
Hingang, *m.* odhód; fig. smert.
Hingeben, *v. a.* dati, oddáti; sich — *v. r.* predáti se, vdati se; posvétiti se.
Hingebung, *f.* vdanost, podánost.
Hingegen, *ad.* naprótì, nasprótì.
Hingehen, *v. n.* tje iti; odíti, pojti; gehe hin, pojdi; — lassen, zanemárati, ne marati (za kar); wie die Zeit hingeht, kako čas mine.
Hingelangen, *v. n.* dospéti, pripéti, stiči. [mériti se kam.
Hingerathen, *v. n.* nalětéti od. na-
Hinhalten, *v. a.* deržati, pružiti, moliti; einen mit leeren Hoffnungen —, kogar za nós voditi od. z prazno žlico pitati.
Hinhelfen, *v. a.* pomágati, pripomágati, dopomóči; sich kümmerlich —, životáriti, živáriti.
Hinken, *v. n.* šantati, hromátati, hromíti, krevljati, hramati, plantati.
Hinkend, *a.* šantav, hrom, krulov, krevljast, šepast, plantav.
Hinknieen, *v. a.* poklékniti.
Hinkommen, s. Hingelangen.
Hinkriechen, *v. n.* dolésti, doláziti; odlésti, odláziti.
Hinlangen, *v. a.* podájati, podáti; — *v. n.* seči, segati, doséči, doségniti; (hinlänglich sein) zadóstiti, dosti biti.
Hinlänglich, *a.* zadósten, doměren, dovóljen, dostójen; — od. zadósti, dosti, dovólj, dovelj; — keit, *f.* zadostnost, dovóljnost, doměrnost, dostójnost.
Hinleben, *v. n.* živáriti, bivati.
Hinlegen, *v. a.* polóžiti; sich —, *v. r.* zbolěti, prebolěti, razbolěti se, obolěti. [slóniti.
Hinlehnen, *v. a.* prislóniti, na-
Hinmachen, sich, *v. n.* podáti se, spraviti se.
Hinnehmen, *v. a.* odvzéti, vzéti.
Hinnen, *ad.* von —, od tód.
Hinraffen, *v. a.* pográbiti, vgrabiti. [líti.
Hinrecken, *v. a.* molíti, pomo-
Hinreichen, *v. a.* podáti, pružiti; — *v. n.* zadóstiti, dosti biti.
Hinreichend, s. Hinlänglich.
Hinreise, *f.* potovánje, hod tje; —n, *v. n.* tje potováti.
Hinreißen, *v. a.* potégniti, popásti, zgrabiti; fig. prevzét biti (od radosti).
Hinrichten, *v. a.* pogubíti, končáti; (einen Missethäter) obsóditi, ob živlénje djati; (in Ordnung bringen) pripráviti, pririéditi. [ljénje.
Hinrichtung, *f.* obsódba, pogub-
Hinrücken, *v. a.* primakníti, približati. [dovésti.
Hinschaffen, *v. a.* tje správiti,
Hinschicken, Hinsenden, *v. a.* posláti, odposláti, odpráviti; das Hin- und Herschicken, razpošiljanje. [ríniti.
Hinschieben, *v. a.* primakníti, po-

Hinſchießen, *v. n.* dostrēlíti, kam vstrēlíti; skočíti ob. lētéti kam.
Hinſchleppen, Hinſchleifen, *v. a.* zavléči, odvléči, zadèrčati.
Hinſehen, *v. n.* gledati, poglédati ob. videti kam.
Hinſehen, *n.* pogléd, ozír.
Hinſehnen, ſich, *v. r.* hrepenéti, kopernéti, želéti, težiti kám.
Hinſetzen, *v. a.* postáviti, nastáviti. [obzír.
Hinſicht, *f.* pogled, ogled, ozír,
Hinſinken, *v. n.* pasti ob. srušiti se h tlam.
Hinſpringen, *v. n.* skočíti.
Hinſtellen, *v. a.* postáviti, polóžiti.
Hinſtrecken, *v. a.* pomolíti, molíti, podèržati, pružiti; zu Boden —, h tlam telébiti ob. vreči.
Hinſtürzen, ſ. Hinſinken.
Hintan, *ad.* odzádaj, odzádja, odzalédja; —ſetzen, zanemárati, v nemar pustíti, zanemáriti, odstáviti.
Hinten, *ad.* zadej, zadi, zada; von —, odzádja, odzalédja, zezádej.
Hintendrein, *ad.* za tím; zadej.
Hinter, *prp.* za, po.
Hinter, der, die, das Hinterſte, *a.* zadnji, skrajni; naj zadnji, naj skrajni.
Hinterachſe, *f.* zadnja podvóz.
Hinterbacke, *f.* zadnica, krajčič, zadnjak.
Hinterbein, *n.* zadnja kóst.
Hinterbleiben, *v. n.* zaostáti, zaostájati.
Hinterblieben, *a.* zapúščen.
Hinterbringen, *v. a.* donésti, donosíti, na znanje dati, poróčiti. [znánje, donášanje.
Hinterbringung, *f.* poróčba, na-
Hinterbug, *m.* podkoléno.
Hinterdrein, *ad.* nazádnje, potém, pošlej.
Hintere, *m.* rit, zadnjica.
Hintereinander, *ad.* zapored, zaporédoma, eden za drugim.
Hinterfuß, *m.* zadnja noga; (Ferſe) peta. [štvo ob. poslópje.
Hintergebäude, *n.* zadnje pohí-
Hintergehen, *v. a.* ogoljfáti, goljfáti, prevēriti, prekániti, oméſti.
Hinterglied, *n.* člen zadnji; (bei den Soldaten) zadnja versta.
Hintergrund, *m.* dno, ozádje, pozádje; dubljína.
Hinterhalt, *m.* zaséda, podséda; (Hilfe) pomóč.
Hinterhand, *f.* zapéstje; in der — ſein, za rokó biti.
Hinterhaupt, *n.* zatílnik, zatilják, zatovec, zatéme.
Hinterlage, *f.* ostáva, zalóg.
Hinterlaſſen, *v. a.* zapustíti, sporočíti, ostáviti. [ostava.
Hinterlaſſenſchaft, *f.* zapuščína,
Hinterleder, *n.* opétek. [bráníti.
Hinterlegen, *v. a.* zalóžiti, za-
Hinterliſt, *f.* kovárstvo, zaséda, lukávščina; — ig, *a.* kováren, lukav, zasedljív, goljúfen, liški; — igkeit, *f.* lukávost, prekanljívost.
Hinterrücks, Hinterwärts, *ad.* odzádja, odzádej, za herbtam, za pleči.
Hintertheil, *m.* zadnji dēl; (des Schiffes) kerma.
Hintertreffen, *n.* zadnja straža.

Hintertreiben, *v. a.* spodnésti, opovréti, pregnáti, popáčiti.
Hinthun, *v. a.* podjáti, kam djati.
Hintreten, *v. n.* pristópiti. [nec.
Hintritt, *m.* smert; odhód, ko-
Hinüber, *a.* na drugo strán, na uno strano, tje prěk, na uni kraj; (in Zusammensetzungen) pre. [prinésti.
Hinüberbringen, *v. a.* donésti,
Hinüberfliehen, *v. n.* vskočíti, prebégniti.
Hinübergehen, *v. n.* prejíti.
Hinüberspringen, *v. n.* preskóčiti.
Hinüberziehen, *v. a.* pretégniti.
Hin und her, *ad.* semtertje, sem ter tje, sem pa tam.
Hinunter, Hinunterwärts, *ad.* dol, vniz, navniz, navzdól.
Hinunterlassen, *v. a.* spustíti.
Hinunterspringen, *v. n.* dol skočíti.
Hinwärts, *ad.* tje.
Hinweg, *ad.* proč, preč, vstrán, na strán, v kraj, spoti, iz poti; (in Zusammensetzungen) od. [gehen, *v. n.* odíti, odhájati.
Hinwegbegeben, sich, *v. r.* Hinweg-
Hinwegfahren, *v. n.* odpeljáti se.
Hinwegfliegen, *v. n.* odlětéti.
Hinwegführen, *v. a.* odpeljáti, odvésti. [odjemáti.
Hinwegnehmen, *v. a.* odvzéti,
Hinwegsetzen, sich, *v. r.* odsésti, presésti; über etwas —, na stran djati, odstáviti, vnemar pustíti od. odlóžiti kar, ne marati, ne már biti česar.
Hinweisen, *v. a.* napótiti, pót pokázati, ovóditi. [zavréči.
Hinwerfen, *v. a.* od sebe vreči,
Hinwieder, — um, *f.* Wieder.

Hinzählen, *v. a.* naštéti, nabrójiti.
Hinziehen, *v. a.* k sebi potégniti; — *v. n.* preséliti se.
Hinzu, *ad.* k temu, verh tega; (in Zusammensetzungen) do, pri.
Hinzufügen, *v. a.* pridjati, pristáviti, dodjáti, dostáviti, dodáti.
Hinzugabe, *f.* dodátek, pridátek.
Hinzugeben, *v. a.* prilóžiti, pridáti, dodati. [dojti k čemu.
Hinzukommen, *v. n.* priti od.
Hinzulassen, *v. a.* pripustiti, dopustíti, dovóliti.
Hinzusetzen, Hinzuthun, *v. a.* pristáviti, dodjáti, pridjáti.
Hinzutreten, *v. n.* pristópiti, približati se.
Hiobspost, *f.* prežalósten glás.
Hippe, *f.* kosa; (Sichel) serp; (ein krummes Gartenmesser) vinjak, orežnik.
Hirn, *n.* mozeg, možgáni.
Hirngespinnst, *n.* zmišlénka, bedačija.
Hirnhaut, *f.* opnica. [gánov.
Hirnlos, *a.* glúp, nór, bez mož-
Hirnschädel, *m.* Hirnschale, *f.* čepínja, hubánja, glubánja, lubánja.
Hirnwuth, *f.* běs, běsnost.
Hirnwüthig, *a.* běsen.
Hirsch, *m.* jelen.
Hirsch-, *a.* jelénov.
Hirschbock, *m.* jelen samec, rogovilež; (in der Brunst) košútnik.
Hirschbrunst, *f.* gonj, búk, pojátnost, spoj, serbež jelenov.
Hirschfänger, *m.* jatagan, hanžar.
Hirschgeweih, *n.* rogovíle, rogovílje, jelénova krona.

Hirſchhorn, n. jelénov róg; — geiſt, m. jelénovec.
Hirſchhaut, f. jelenovína.
Hirſchkäfer, m. klešár, kleščar, rogáč. [jelénka.
Hirſchkalb, n. jelénče, jelénik;
Hirſchkuh, f. košúta, jeleníca.
Hirſchleder, n. jelénova koža.
Hirſchwildpret, n. jelenína.
Hirſchziemer, m. jelénji poděv.
Hirſe, f. proso; — ausſchlagen, plevšati; — treten, proso meti.
Hirſenacker, m. prosíše, prosíšče.
Hirſenbrei, n. prosó, proséno, pšeno od. phanje; (gekocht) jaglíči, proséna kaša.
Hirſenſtroh, n. prosenica, prosenišnica.
Hirt, m. pastír, črědnik, čědnik; — ſein, pasti, pastírčiti, pastirčováti.
Hirten-, a. pastírski.
Hirtenbrief, m. pastírski list.
Hirtenflöte, f. pišál, piščála pastírska, žvegle, brunde.
Hirtengedicht, n. pastírska popěvka od. pěsen.
Hirtenknabe, m. pastírček.
Hirtenleben, n. pastirčovánje, pastirčíja, paša, pastírsko žívlénje, ein — führen, pastírčiti, pastirčováti.
Hirtenſtab, m. pastírska palica; kravola. [ska).
Hirtentaſche, f. torba (pastír-
Hirtin, f. pastarica, pasteríca.
Hiſſen, v. a. vzdigati, vzdigniti.
Hiſtörchen, n. pravóč, basen.
Hiſtorie, Hiſtoriſch, ſ. Geſchichte, Geſchichtlich.
Hitzblatter, Hitzblaſe, f. mozólj, mozóljč, mozóljček.

Hitze, f. vročína, gorkóst, plína, gorkóta; (Eifer) tost, vatra, gorljivost, réčnost; (Zorn) jeza, togota, serd; (Heftigkeit) naglica.
Hitzen, v. a. vročiti; (von Sonne) žgáti, peči, pripeči, pariti, greti.
Hitzig, a. vróč, vréč, gorec, topel; fig. iskrén, vnét, goréč, vatrén; (heftig) nagel; — es Fieber, vročnica, legar.
Hobel, m. skobel, skoblo, strugalo, strúg. [nik.
Hobelbank, f. stružnica, skobel-
Hobeln, v. a. skobliti, strugati, skoblati. [žki, strużki.
Hobelſpäne, pl. ostrúžki, ostér-
Hoboe, f. huba.
Hoboiſt, m. hubíst.
Hoch, a. visok; fig. velik, vzvišen, imenít; (in Zuſammenſetzungen) pre; auf der hohen See, sréd kipéčih valov, vsréd kipečega morja; es ſchon — am Tage, sonce že visóko; es iſt hohe Z je naj skrajni čas, silno mudí; hohes Alter, velika visóka starost; — zu ſ kommen, preveč veljati, drágo biti; hohes Feſt, svetek.
Hochachtbar, a. prepošt precěnjen, prečastít.
Hochachten, v. a. poštová
Hochachtung, f. poštován sténje.
Hochaltar, m. veliki od.
Hochamt, n. velika od. pě
Hochbeinig, a. dolgonó

a. preslàven, ve-
preslovít.
t. prestár.
a. persnàt, persat.
t. čistonémški, gor-
..
gorska ravnína.
hebelgeboren, *a.* bla-
visókoroójen, bla-
[prepoštovánstvo.
n, Euer —, vaše
g, *a.* prečastitljiv,
, prepoštován.
a. visokomíseln
a. prejásen, pre-
[sokorójen.
a. blagorόden, vi-
'. prečásten. [čén.
. visokončèn, preu-
t. moríšče, věšála,

. blagodúšen, bla-
blagosèrčen.
visočína, višína,
.
zlo, jako, vele.
t. preslàven, vele-
sokoslàven.
n. velíki meštor.
a. visokomόčen.
. prevzétnost, ohó-
nost, napúh, pono-

a. prevzéten, ohól,
apúhnjen, ponosít;
revzétnež, ošábnež,

prerudéč.
f. Hochachtung.
:, *a.* blizo porόda,

a. tankovít, visok.

Höchst, *a.* zlo, prezlo, raměno, neskónčno, odviše, jako.
Höchste, *m.* najvíšji', najvéči; poslédenj.
Höchstens, *ad.* k večemu, najviše.
Hochstift, *n.* stolna cerkva.
Hochtrabend, *a.* nadút, napíhnjen, ponosít, hvastav.
Hochverrath, *m.* pregrěha zoper vladárja od. domovíno.
Hochverräther, *m.* pregrěšnik zoper vladárja alj domovíno.
Hochweise, *a.* premόder.
Hochwild, *n.* divjačina, divjína, divjád. zvěrjád.
Hochwohledel, Hochwohlgeboren, *a.* visokoblagorόden, plemenít.
Hochwürden, Euer —, visokovrědni gospόd.
Hochwürdig, *a.* visokovrěden.
Hochwürdige, *n.* sv. rěšnje tělo.
Hochzeit, *f.* svatba, svatbina, svatovščina, ženítva, ženitnína, pir, pirovína.
Hochzeitgast, *m.* svat, svatovnik.
Hochzeitgebühr, *f.* svatbarína.
Hochzeitgedicht, *n.* pirna od. svatbéna pěsen.
Hochzeitkleid, *n.* pirno oblačílo, ženitvánjska oblèka. [včín.
Hochzeitlader, *m.* zovčín, zva-
Hochzeitlich, *a.* piren, ženitvánjski, svatbén, svateben, svatovski.
Hochzeitlied, *n.* svatovska pěsen.
Hochzeitmahl, f Hochzeit.
Hochzeitmutter, *f.* starašica, rjušnica.
Hochzeitvater, *m.* starašína.
Hochzuverehrend, f. Hochgeehrt.
Hocke, f. Bündel.
Hocken, *r. a.* snopje razstávljati.

snopje v razstáve zlagati; — v. n. čepati; zu Hause —, za pečjó sedéti.
Höcker, m. gerb, gerba, gerbáva.
Höckerig, a. gerbàt, gerbovàt, gerbav.
Hode, f. modè, jajce, modíček.
Hodensack, m. mošnja, modjád.
Hof, m. dvor; (Hofraum) dvoríšče; — um die Sonne, Mond, sončni krog, obsónčje, obstrětje měsečno; (Meierhof) pristava; (Hofleute) dvorjanstvo, dvorstvo, dvorniki.
Hof-, a. dvorski, dvorni.
Hofamt, n. dvorska služba.
Hofdame, f. dvoránka.
Hofdiener, m. dvornik.
Hoffart, f. gizda, gizdóst, ošábnost, ohólost, napúh, prevzétnost.
Hoffärtig, a. gizdav, gizdaven, ošáben, ohól, napúhnjen, prevzéten. [nadjati se.
Hoffen, v. a. upati, zaúpati;
Hoffentlich, ad. po prilici, nadéžno, čej, préj ko ne, mendé.
Hoffnung, f. úp, upanje; nadéga, nada. [upanja.
Hoffnungslos, a. bezúpen, bez
Hoffnungsvoll, a. upen, zaúpen, upapóln, pòln upanja.
Hofgericht, n. dvorska sodníja, dvorno sodníšče.
Hofgesinde, n. dvorjánstvo, dvorstvo, dvorníštvo, dvornici.
Hofhaltung, f. dvor.
Hofieren, v. a. dvoriti.
Hofkanzellei, f. dvorna urádnica.
Hofjunker, s. Höfling.
Hoflager, n. dvor, dvorno stanovalíšče.
Hofleben, n. živlénje dvo od. pri dvoru, prídvórst
Hofleute, pl. dvoráni, dvora
Höflich, a. dvoren, vlju dvorljív, priljúden; — f. dvornost, dvorljívost, dnost.
Höfling, Hofmann, m. dvo dvoranič, pridvórnik, d anik, dvornik.
Hofmännisch, a. dvoren, dvo pridvorníški, pridvóren.
Hofmeister, m. podučítelj, telj, dětovód; — in, f. níca, učitéljka.
Hofmeistern, v. a. poduč učiti, gojiti; fig. vkazo zapovédati, umiti (s kó
Hofrath, m. dvorni svetov dvorski svet. [
Hofraum, m. dvoríšče, d
Hofschranz, m. pridvorčán.
Hofstaat, m. dvoránstvo, d stvo.
Höhe, f. viša, višáva, vi visočína, visína, visóst; šjád; sich in die — ri zravnáti se, stegniti se.
Hoheit, f. visokóst; velič
Hohelied, n. Salomónova p
Hohepriester, m. višji duh
Hohepriesterlich, a. višji d vníški.
Hohepriesterthum, n. višje hóvstvo od. duhovníštv
Höher, a. viši, višji, viso
Hohl, a. votel, šupel; Schalle) molkel, top; Augen, globoke od. v očí; — er Zahn, izjéde škerbov zób.
Hohlader, f. těléſna privód

...lbein, n. Hohlmeißel, n. tesla, ...slica.
...lbohrer, m. sveder, durgelj.
...le, f. špilja, votlina, luknja, ...erlóg, šupljína; duplja, dup...ína; pečína; nora, sklanína.
...len, v. a. votliti, dolbsti, ja...ati. [kovít, izdólben.
...lgeschliffen, Hohlrund, a. žleb-
...lmeißel, m. dleto.
...lspiegel, m. zerkálo izdólbeno.
...lung, f. votlenje, jamanje; ...otlina, votljáva, šupljína.
...lweg, m. klanec.
...n, m. posměh, zasméh, po...ga; einem — sprechen, za...měhováti kogar, posměhováti ...e komur.
...nen, v. a. zasměhováti, pos...ěhováti se, rugati se, zasra...ováti, osramótiti.
...ngelächter, n. zasměhovánje, ...osměhovánje, krohòt.
...nisch, a. posměhljív, zasměh-...ív, posměhováven.
...nlächeln, v. n. zasměhávati, ...nejati se (komur).
...nnecken, v. a. posmívati se.
...nsprecher, m. posměhovávec, ...uměhovávec.
...r, m. krosnar, kramar;
...n, v. a. kramáriti; — ei, ...kramaríja, krosnárstvo.
...d, a. vdán, príklónjen, vgod; ...angenehm) ljuběznív, blág. ...ld, milen, prijázen, ljub, ...meten.
...der, s. Hollunder.
...dselig, a. milosten. milost-...ív, blagomil; — keit, f. mi...ost, milostljívost, blagomilost.
...en, v. a. iti po kogar, pri-nésti; Athem —, dihati; den Arzt — lassen, posláti po vrača; alles hat der Teufel geholt, vse je vrág pobrál.
Holfter, Pistolenhölfter, m. tok.
Holla, i. alò! na noge! po koncu! čúj! čujte!
Hölle, f. pekel.
Höllenangst, f. smerten stráh.
Höllenbrand, m. prekléta duša, zavèrženec, pogublénec.
Höllengeist, m. peklénec, zlodej, vrág, hudič.
Höllenhund, m. peklénski pes.
Höllenpein, f. neizréčena bolečína. [ljéstvo.
Höllenreich, n. peklénsko kra-
Höllisch, a. peklén, peklénski.
Hollunder, m. bez, bezeg, bezgovec.
Hollunderholz, n. bezgovína.
Hollunderthee, m. bezov čáj.
Holm, m. hólm, hóm, kóm, brěg; (Insel) otok, ostrov.
Holper, a. gruda.
Holpericht, Holperig, a. neráven, grudovnát, derndrát.
Holz, n. lěs; (ein Stück Holz) dervo; (Brennholz) derva; zu — werden, oblěsenéti; (Wald) lěs, gora, šuma.
Holzabgabe, f. dervarína.
Holzapfel, m. loško jabelko, l... níka.
Holzartig, a. dervnat, derv...
Holzart, f. drevnica, dr... drevnjača [lěsnik...
Holzbirne, f. loška hruška
Holzbock, m. kozáča, bik, ...
Holzboden, m. Holzhütte, ...
kammer, f. dervárnica.
Hölzchen, n. dervce.

Holzen, *v. a.* derváriti, derva spravljati.
Hölzern, *a.* dervén, lěšén; (ungelenk) štorast, butast.
Holzfaser, *f.* laknjic.
Holzflöße, *f.* plavlenje derv.
Holzfrucht, *f.* loški sád, lěsníka.
Holzhacker, Holzhauer, *m* dervár, sěkáč; (ein Vogel) detalj, berglez, plezár.
Holzhäher, *m.* šoja, šojka.
Holzhandel, *m.* dervárstvo, dervaríja, dervárenje.
Holzhändler, *m.* dervárnik.
Holzhaufen, *m.* naton, dervóton, gromáda. [sóven.
Holzicht, *a.* lěsast, dervénast, lě-
Holzkirsche, *f.* loška črěšnja.
Holzlege, *f.* dervárnica, dervóton, skladávnica.
Holzmesser, *m.* dervoměr.
Holzplatz, *m.* dervišče, dervíše.
Holzscheit, *n.* poléno. [kij.
Holzschlägel, *m.* kic, bit, bat, čij,
Holzschneider, Holzstecher, *m.* dervorězec.
Holzschnitt, Holzstich, *m.* dervorěz.
Holzschuh, *m.* coklja.
Holzspan, *m.* trěska.
Holzsplitter, *m.* ivír, ivér.
Holztaube, *f.* divji golób.
Holzwerk, *n.* dervje, dervenína.
Holzwurm, *m.* kukec.
Honig, *m.* méd, medíca, sterd, sterdína. [medeníkovec.
Honigapfel, *m.* sladko jabelko,
Honigbau, *m.* medárstvo, medaríja, běelárstvo, běelaríja.
Honigbauer, *m.* medár, běelár.
Honigbirn, *f.* medeníca.
Honigfladen, *m.* sat, satína, satóvnica, satovje.

Honiggeschmack, *m.* medovína, sterdovína.
Honigkuchen, *m.* sterdenica, potica; (ein mit Honig gefüllte Osterbrod) koláč.
Honigreich, *a.* medovit, medovnát
Honigscheibe, *f.* Honigfladen.
Honigseim, *m.* čista sterd.
Honigsüß, *a.* sladek kot sterd.
Honigthau, *m.* meděna rosa.
Honorar, *n.* plačilo za děl književne, književnína.
Hop! *i.* nú! le! [hmelje
Hopfen, *m.* hmélj, hmeljína
Hopfen=, *a.* hmeljen, hmeljov
Hopfen, *v. a.* hmeljiti. [ljaríja
Hopfenbau, *m.* hmeljárstvo, hme
Hopfenbier, *n.* hmeljnják.
Hopfenfeld, *n.* Hopfengarten, *m* hmeljíšče, hmeljník.
Hopfenhandel, *m.* hmeljárenje — treiben, hmeljáriti.
Hopfenkeimchen, *n.* hmeljíček.
Hopfenstange, *f.* ranta za hmé
Hopfenstaude, *f.* hmeljevína.
Hörbar, *a.* slišáteln, kar čuti more. [ša
Horchen, *v. n.* slušati, posl
Horcher, *m.* poslušávec, sluša
Horde, *f.* trop, truma, kardé četa, mnóž; (Hürde) lestamar. [trop
Hordenweise, *ad.* v trumah,
Hören, *v. n.* slišati, čuti; es gar nichts von ihm zu —, duha ne sluha od njega; läßt sich —, to je pa ne to pa veljá; sagen —, došati, zaslišati; (erhören) všati; (anhören) poslúšati.
Hörer, *m.* slušátelj, poslušát
Horizont, *m.* obzòr, obzó

ridokróg; (am Auf-
Sonne) zrenik.
t. obzóren; ravno-
lrožnína, trobílo.
(Blasinstrument)rog.
rožnast, rogovíten.
rožič.
.. muljast.
ožén, kostén, rogóv.
, m. rogáč, rogáčnik.
čúk.
. rožnica.
rožnast, rogovíten.
·ogát, rogovít.
eršen.
. rožic.
svěčan, február.
. govédje, govéja
oslušalíšče, učílnica.
jězdo, gnězdo; (Di-
ia, gošica, gošáva,
stína.
n. gnjězditi.
čína, klisúra, stěna;
ort) zavétje, zavèt,
če; (Schutz) obrána,
. n. slišálo.
e, spodke, spodnice;
) gače, gatje, zvitice.
m. pás, pojás.
f. blačnica.
m. blačnik.
bolnišnica.
ostija.
hot! [gnenje.
:dig, vzdiglej, vzi-
etíja; (ein unbewohn-
ngut) puša.
übelchen, n. berdice,
, *homec.*

Hübsch, *a.* zál, lěp, vgoden, mi-
čen, fleten.
Huchen, *m.* rót (riba).
Hudeln, *v. a.* šušmáriti, čačkati;
einen —, hudo iméti, pikati
kogar. [sterskáza, šušmár.
Hudler, *m.* čačkar, mazáč, moj-
Huf, *m.* kopito. [podkvada.
Hufeisen, *n.* podkòv, podkóva.
Hüfel, *f.* ostérv; — n, *v. a.*
ostèrvati.
Hufig, *a.* kopítast.
Huflattich, *m.* podběl.
Hufnagel, *m.* podkóvnik, konjáč.
Hufschlag, *m.* podkovánje; konj-
ska stopa.
Hufschmid, *m.* podkováč.
Hüftbein, *n.* kuk, kukovica.
Hüfte, *f.* kuk, bok; bedro,
stegno, kovek.
Hüftweh, *n.* bolečína v bedru.
Hügel, *m.* hrib, grič, hrěg, hóm,
holmec, reber, berdo.
Hügelbewohner, *m.* hriblján,
berdčán. [jarčkast.
Hügelicht, *a.* hribčast, berdast,
Hügelig, *a.* hribovít, hribovnàt,
berdovít, berdovíten, reber-
nat.
Hügelreihe, *f.* riža.
Hugenott, *m.* hugenót.
Huhn, *n.* kokóš, kura, kokóška.
Hühnchen, *n.* piščé, píš, piška.
Hühner-, *a.* kurji, kokóšji.
Hühnerauge, *n.* kurje okó, žulj.
Hühnerdarm, *m.* črévec.
Hühnerei, *n.* kurje jajce.
Hühnergeier, *m.* zakólč, kanja,
kanjúh, jastreb, jastrob.
Hühnergeschrei, *n.* kokodák, ko-
kodákanje. [kokošárstvo.
Hühnerhandel, *m.* piščetarija, ko-

Hühnerhändler, *m*. piščetár, kokošár; — in, *f*. piščetarica, kokošarica.
Hühnerhaus, *n*. Hühnerstall, *m*. kurnjak, kokošnják.
Hühnerhund, *m*. jerebíčar, jerebíčnik.
Hühnerkoth, *m*. kurjek, kurjak.
Hühnerlaus, *f*. tekút.
Hühnerstange, *f*. greda, gredica.
Hühnersteige, *f*. kobáča, kurnjak.
Hui, *i*. smúk; in einem —, na mah.
Huld, *f*. milost, blagovóljnost, dobrovóljnost, prignútje, milostívost.
Huldgöttinen, *pl*. milóstnice.
Huldigen, *v. n*. priklánjati se, dobríkati se; priséči, zapriséči, zapriségati (věrnost).
Huldigung, *f*. priklónstvo; priséga. zapriséga. [priséga.
Huldigungseid, *m*. priséga, za-
Huldreich, *a*. milosten, milostív, blagovóljen.
Hülfe, *f*. pomóč; — leisten, pomágati, pomóči, doskóčiti.
Hülflos, *a*. zapúšen, bez pomóči; běden, rěven. [rěvščina.
Hülflosigkeit, *f*. bědnost, rěvnost,
Hülfreich, *a*. pripomóčen, pomagljív, milostív; — e Hand leisten, pomágati, k pomóči biti.
Hülfsbedürftig, *a*. potrěben; běden.
Hülfsmittel, *n*. pomóček, pomóglej, pomáglej, srědstvo, pripomóček, pripomóglej, pomóč, pripomóč.
Hülfsquelle, *f*. pomóč.
Hülfstruppen, Hülfsvölker, *pl*. pomóčna vojska.

Hülfssylbe, *f*. dostávka.
Hülfswort, *n* pomóčni gl
Hülle, *f*. ogrinjálo, zagri pokriválo, odéja, odělo, válo, zastor, zastrětje; und Fülle haben, vsega iméti.
Hüllen, *v. a*. ogrínjati, oge zagrínjati, odetí, pokr pokriti, zastréti; sich in Mantel —, zavíti se o mótati se v plajšč.
Hülse, *f*. strok; lusk, lu luščina; kožica; plěva.
Hülsen, *v. a*. lupiti, luš skati, olúpiti, olúščiti; *v. r*. lupiti se, luščiti s
Hülsenfrucht, *f*. sočivo, so stročje.
Hülsig, *a*. strokovít. [člov
Human, *a*. vljuden, prilj
Humanität, *f*. vljudnost, ljúdnost, člověčnost.
Hummel, *f*. čmél, čmerél,
Humen, *v. n*. bučati, bc čmeréti.
Hummer, *m*. morski rak.
Humor, *m*. volja, dobra
Humpen, *m*. čaša, kozárc
Hund, *m*. pas, pes, ščene; sie vertragen si — e und Katzen, gledajo pas in mačka. [žek, l
Hündchen, *n*. psiček, pesel
Hundegebell, *n*. láj, lajan
Hundehaus, *n*. — stall, *m*. ps
Hundekoth, *m*. pesjak, pe
Hundeloch, *n*. pasja luknjá fängniß) ječa, tamnica.
Hundert, *num*. stó; — s tína, stotínka.
Hunderterlei, *a*. stotéri.

Hundertfältig, a stotérnat, stovér-
|star.
t, a. stolěten, stó lět
ad. stokrat, sto-
l, a. stokráten.
t. stotni.
ısica, kuzla.
ındis, a. pasji, pe-
.
f. Hundekoth.
ı. peslájnar.
, m. pasji glád.
ıl. pasji dní.
lakota, glád, la-
leiden, f. Hungern.
lačen; gla den, gla-
radan. [žník.
m. stradež, strade-
n. lačen biti; gla-
radati; (fasten) po-
[glád, lakota.
, f. strád, stradež,
n. den — sterben, od
reti. [zajédati.
psováti, terpínčiti,
. skakatí, skakljáti,
ti; skočíti; vor
, poskakováti, ple-
esélja). [vec.
kakáč, poskaková-
, tamar; pletenica.
n. lěsati; zalěsati;
ı. dělanje tamarjev.
a; šlabúra, vlačúga.
. kurvati, kurvati
riti, kurváriti se.
Hurenkind.
n. kurvárnica.
. pankert, mulček,
[f. svodnica.
m. svodnik; — in,

Hurer, m. kurbír, kurvín, kurvár, vlačúgar. [stvo.
Hurerei, f. kurvaríja, kurvár-
Hurerisch, a. kurvárski, kurvínski, vlačugarski.
Hurkind, f. Hurenkind.
Hurtig, a. berz, berzen, hiter, jadern, uren; — keit, f. berzína, berzóst, hitrost, jadernost, urnost.
Husar, m. husár.
Husten, m. kašelj. [váti.
Husten, v. n. kašljati, pokašljo-
Hut, m. klobuk.
Hütchen, n. klobučič.
Huth, f. pazba, straža, opréza, pozòr; (Weide) paša, pastva; pašnik; auf der —, paziti, pozòr iméti.
Hüthen, v. a. varvati, braniti, čuvati; (weiden) pasti; sich — v. r. varvati se, čuvati se.
Hüther, m. várh, čuvár; pastír.
Hutfeder, f. pero za klobúkom.
Hutfilz, m. klobúčina, klobúčovna, klobučnína,
Hutfutter, n. podstávaza klobuk.
Hutkopf, m. oglávnica.
Hutkrämpe, f. zavihaj, zafèrlec, zaferlín, okrájec.
Hutmacher, m. klobúčar, klobúčnik; —in, f. klobúčarica.
Hutmachergesell, m. klobúčarski hlapec. [stvo, klobučaríja.
Hutmacherhandwerk, n. klobúčar-
Hutschachtel, f. klobúčnica.
Hutsche, f. guganica, gugovna, guge, sukaljca, zibánka.
Hutschen, v. a. gugati, gugljáti, ljuljati; — v. n. gugati se, ljuljati se.
Hutschleife, f. trák na klobuku.

Hutkülpe, *f.* strěha (pri klobúku), okrájec.
Hüttchen, *n.* bajtica, lopica, kočica, kolibica.
Hütte, *f.* bajta, lopa, koča, kolíba; (im Bergwesen) rudolévnica, topívnica, lěvárnica.
Hüttenarbeiter, *m.* rudár.
Hüttenmeister, *m.* vodja lěvárnic ob. plavžev. [želéznice.
Hüttenwerk, *n.* plávž, gvozdjárna,
Hutzel, *f.* suhe hruške alj jabelka.
Hyacinthe, *f.* carównica.
Hyder, *f.* hidra.
Hyene, *f* risa, grobovnica.
Hydraulik, *f.* vodoslóvje.
Hydrostatik, *f.* vodoměrstvo.
Hymne, *f.* hvalnica, hvalna pěsen. [duměivec.
Hypochonder, *m.* zlavóljnež, za-
Hypochondrie, *f.* zlavóljnost, zadumčívost, madrón.
Hypochondrisch, *a.* zlavóljen, zadumčív. [klád, jistína.
Hypothek, *f.* zastáva, zalóg, za-
Hypothekar, *m.* zastávnik, zakládnik, [kláda.
Hypothese, *f.* domněnka, pod-
Hypothetisch, *a.* podkláden.
Hysterik, *f.* maternica
Hysterisch, *a.* materníčav.
Hysteronproteron, *n.* měšánica, měšatélka.

I.

Ibisch, f. Eiwisch.
Ich, *pr.* jáz, jez, jest, ja.
Ideal, *n.* uzor, vidína.
Idealisch, *a.* uzóren, vidínj.
Idee, *f.* misel, pojem.
Identisch, *a.* jednoznačen.
Idiotisch, *a.* jednostrán.
Idylle, *f.* pastirska pěsen.
Igel, *m.* jěž, jěžek.
Ihm, *pr.* njemu, mu.
Ihn, *pr.* njega, ga.
Ihnen, *pr.* njim, jim, vam — zweien, njima, jima.
Ihr, *pr.* njej, nji, jej, ji;
Ihr, Ihre, Ihres, *pr.* njén, nj zin; njihov; vaš, svoj.
Ihrethalben, ihretwegen, ihretwillen, *ad.* zovolj vas; zavolj nj
Ihrige, f. Ihr, Ihre, Ihres.
Ihro, *pr.* vaš.
Ihrzen, *v. a.* vikati, vi rikati
Illumination, *f.* razsvětlenje.
Illuminiren, *v. a.* razsvětliti.
Iltiß, *m.* thór, dihúr; — s, thorov, dihúrov.
Im, *prp.* v, u; na.
Imagination, *f.* obráznost.
Imbiß, *m.* mavžina, oběd; kúsek [mat
Immatriculation, *f.* vp
Immatriculiren, *v. a.* vpis matico).
Imme, f. Biene.
Immer, *ad.* vselej, vsole laj, zmiraj, vsígdar, skóz in skóz. prevéne
Immerdar, *ad.* vedno, zmiram, vselej.
Immerfort, *ad.* nepr neprestáno, bez bez konca in kraj
Immergrün, *n.* zelér
Immerhin, *ad.* vedn vsikdaj; — *t.* n
Immermehr, *ad* selaj holj, čed bolj in bolj.

Immerwährend, *a.* vselejšen, veden, neprestán, venoměren; — *ad.* vselej, vedno, neprestáno, venoměr, neprehama.
Immittelst, *ad.* med tím.
Immobilien, *pl.* nepomíčníne.
Imperativ, *m.* velívni način, velívnik.
Imperial, *a.* cesárski, carski.
Impertinent, *a.* prederzen, nesramen, okoren.
Impfarzt, *m.* vcepnik.
Impfen, *v. a.* cepiti, vcepiti.
Impost, *m.* namèt, poplátek.
Impuls, *m.* nagib, nagòn, povód.
In, *prp.* v, vu, u; na, po.
Inbegriff, *m.* obség, obséžek, zaderžáj, zapopádek; mit —, vréd, zajédno.
Inbrunst, **Inbrünstigkeit**, *f.* vroénost, gorljívost, vnetost, plamtéčost, živóst, vatrénost.
Inbrünstig, *a.* vróč, gorljív, vnét, plamtéč, vatrén, žív.
Inclusive, *ad.* najnč.
Indem, *c.* ko, ki; ker; doklèr, kár; — *ad.* med tem, tičeis, tečás. [tičás.
Indessen, **indeß**, *c.* med tím,
Indicativ, *m.* kažúči način, očitni način.
Indig, **Indigo**, *m.* čivit, modríl.
Indirect, *a.* posréden.
Individualität, *f.* osóbnost, osébnost, jednótnost, pojedinost. [jednóten, pojedín.
Individuel, *a.* osóben, osében,
Individuum, *n.* osóba, oséba, jednótnik, pojedínec.
Induction, *f.* uvod, vvód.
Inductionsschluß, *m.* navódni razsódek.
Industrie, *f* obertnost, obertníja, obertníštvo.
Industrie=, *a.* obertníški
Industriös, *a* obertníški, obèrten; —**er Mensch**, obèrtnik.
Infam, *a.* onečasten, onečastiven.
Infanterie, *f.* pešníštvo, pešáštvo, nogáštvo, pešci, pehóta. [peški,
Infanterie=, *a.* pešníški, pešáški.
Infanterist, *m.* pešec, pešák, nogáč. [kapa.
Infel, **Inful**, *f.* mitra, škofova
Infinitiv, *m.* neodločívni način, neodločívnik [ljomérec.
Ingenieur, *m.* zemljoměr, zem-
Ingenieurkunst, *f.* zemljoměrstvo.
Ingleichen, *c.* tako, na ta način.
Ingrimm, *m.* gnjěv, serd.
Ingwer, **Ingber**, *m.* gjumber.
Inhaber, *m.* vlastnik.
Inhalt, *m.* obség, obséžek, zaderžáj, zapopádek.
Inkrustiren, *v. n.* oskórjati se, oskórjiti. [vloženína.
Inlage, *f.* vložba, vloženje;
Inländer, *m.* roják, deželák, domáčín, našinec, domoródec. [róden.
Inländisch, *a.* domáč, naš, domo-
Inliegend, *a.* prilóžen, pridján, priklópljen.
Inne, *ad.* srěd, v; znotraj.
Innehaben, *v. a.* imétí. posésti; na pamet znati, iz glave znati.
Innehalten, *v. a.* henjati, prestáti; vstaviti, vstanóviti.
Innen, *ad.* notri, znotraj; **von** —, od znotraj; **nach** —, navznotraj.
Innere (**der**, **die**, **das**) notrájni, znotrájn, znotrájšen, notréni,

notréjšen, notránjski, vnotránj, vnotern; — *n.* znotránjost, znotránjšina. [vsréd.
Innerhalb, *prp.* notri v; v;
Innerlich, s. **Innere** (der, die, das).
Innewerden, *v. n.* zapáziti, zaglédati.
Innig, *a.* iskrén, istinít, prisérčen, iz céle duše, iz célega serca; — **keit**, *f.* iskrénost, prisèrčnost.
Innung, *f.* ceh, porédek.
Inoculiren, s. **Impfen**.
Inquiriren, *v. a.* preiskovati.
Inquisit, *m.* preiskovanc.
Insaß, *m.* seljan.
Insbesondere, s. **Besonders**.
Inschlitt, *m.* loj; — **kerze**, *f.* lojéna svěča.
Inschrift, *f.* nadpís, naslóv.
Insekt, *n.* mérčes; kukec, žužek.
Insel, *f.* otòk, ostrov.
Inselbewohner, *m.* otočán, ostrovlján; — **in**, *f.* otočánka, ostrovljánka.
Inselchen, *n.* otočič.
Inselt, s. **Unschlitt**.
Inserat, *n.* vtis.
Insgeheim, s. **Geheim**.
Insgemein, *ad.* v obče, sploh.
Insgesammt, *ad.* vse, vsevkup; vsi, vsi vkúp, vsi zajédno, vzajémno.
Insiegel, *n.* pečát.
Insignien, *pl.* gerbi, okinči.
Insolvent, *a.* nemožen plačati.
Insolvenz, *f.* nemožnost plačvanja. [sébno, posébno.
Insonderheit, *ad.* osobito, so-
Inspection, *f.* razgléd.
Inspektor, *m.* nadvódja, nadzórník, nadglednik.
Installation, *f.* vstanóvlj[illegible]
ustanóvljenje.
Installationskommissär, *m.* [illegible]
novítelj, ustanovítelj. [n[illegible]
Installiren, *v. a.* vstanóviti, [illegible]
Inständig, *a.* žív, nepr[illegible]
vróč. [nj
Instanz, *f.* sod, sodnica, *stop*
Instehend, *a.* prihóden, bodó[illegible]
nastópen.
Inster, *n.* drob, drobje, *dro*bovína, vutroba, osèréje.
Instinkt, *m.* pogòn, nagòn, nagíb (narávni). [naprava.
Institut, *n.* zavód; braníšče;
Institution, *f.* urédba, vravnáva.
Instruktion, *f.* predpís, por[illegible]štvo, nalóg; **ich habe viele** — [illegible] imám mnogo podučénco[illegible]
Instructor, *m.* podučítelj.
Instruiren, *v. a.* (**Instruction** [illegible] **ben**) komu predpísati, por[illegible]čiti, nalóžiti; (**einen Schüler**) podučívati, podučíti.
Instrument, *n.* oródje, or[illegible]
nastròj, stroj; (**Schrift**) zap
Instrumental, *m.* druživnik, tv
riteljni.
Instrumentenmacher, *m.* orod
Insult, *m.* zmerja.
Insultiren, *v. a.* zmerjati. [p
Insurection, *f.* povstánje, vs
Insurgent, *m.* vstajnik, [illegible]
stájnik, puntár.
Insurgiren, *v. a.* spuntati,
búniti.
Intabuliren, *v.* v javnic[illegible]
stavlati, zapisati.
Integral, *a.* cělóten, cě[illegible]
pen, cělovít.
Integrität, *f.* cělótnost,
nina, cěloskùpnost, cěl[illegible]

tuell, a. umen, razúmen, [nénost.
ln.
enz, f. razúmnost, um-
enzblatt, n. oglasítelj,
mik, oznanítelj.
v, a. močnosten; —ität,
očnost; (das ist die Stärke
kraft, die Kräftigkeit).
ct, n. prepóved.
ant, a. zanimív, zajímáv,
n,vabíven. [sek; zaděva.
se, n. koríst, dobiček, ha-
en, pl. obrésti.
siren, v. n. zanímati, za-
ti, mikati; (Jemandes Nu-
betreffen) zadĕvati, tikati
lotikati se. [pen.
sirt, a. lakomen, pohlé-
t, n. znotrájnost, zno-
ščina. [za zdaj.
n, ad. za čas, za vreme,
istisch, a. začásen, na-
n, privrĕmén.
tion, f. medmet.
ezzo, n. medigra.
tional, a. mednároden.
lliren, v. a. v besĕdo seči.
et, m. razlagávec, tol-
; - ation, f. razlága.
etiren, v. a. razlágati, raz-
ati, razlóžiti, raztolmáčiti.
nient, f. Vermittler.
niren, f. Vermitteln.
terbe, m. postavni dedič.
a. dovĕren. [zvijáča.
ue, f. spletka, kovárstvo,
de, m. nemóčnik; doslú-
vojšák.
denhaus, n. poslópje za do-
ene vojšáke, nemočnica.
ar, n. popis od. zazna-
ánje (rĕči).

Inventiren, v. a. popísati od. zaznamováti (reči). [znótraj.
Inwärts, ad. navznóter, nav-
Inwendig, a. notrájn, znotránj, vnotrájšen, vnitern; — ad. notri, znotráj, znotre.
Inwohner, m. osebénik, osebenk, gostáč; — sein, osebenkováti, gostováti; (eines Landes) deželák; —in, f. osebénica, gostja.
Inzwischen, ad. med tem, taj čas, tečás, to vrĕme.
Irden, a. parstén, zemljén, glinjen, ilén.
Irdisch, a. pozémaljski, zemaljski, zemski, posvĕten, pozémaljn.
Irgend, ad. gdĕ, kdĕ, nĕkde, negjé; — einer, pr nĕkdo, nĕkák; — etwas, količkaj, koljčkaj, nĕkaj, kej; — wo, gde, gdegod; — woher, od nĕkod; — wohin, nĕkam; auf — eine Art, po nĕkáko, po nĕkákšnim; auf — einem Wege, nĕkod. [podsméh.
Ironie, f. zasmĕh, zabavljica,
Ironisch, a. zasmĕháven, zabavljiški.
Irre, a. bloden, zmoten, blazen.
Irre, f. blód, blodnja, zmota, zmotnjáva, sobláznen.
Irregehen, v. n. zajti, zablóditi.
Irregulär, n. nepravilen; neréden, bearéden.
Irreleiten, — führen, v. a. zapeljáti, zmotiti.
Irreligiös, a. bezbožen, nevĕren; — ität, f. bezbóžnost.
Irren, v. n. bloditi, potikati se, tavati, skitati se; (den rechten

Weg verfehlen) zajti, zablóditi, zabrésti, zagáziti; — v. a. zmotiti, zmesti, spačiti; sich —, v. r. zmotiti se.
Irrenhaus, n. hiša za blazne.
Irrereden, v n. blesti, blaznováti, blancováti, blazniti.
Irrewerden, v n. zmotiti se, obnoréti, ob pamet priti, zblazniti se.
Irrgang, m. blodnja, pomóta, [zmota.
Irrgarten, m. zahodnják, blodišnjak.
Irrgeist, m nevěrnik, nevěrnež, [krivověrec.
Irrglaube, m. krivověrstvo, nevěrstvo, kriva věra.
Irrgläubig, a. krivověren; — keit, f. krivověrnost.
Irrgläubiger, m krivověrec, krivověrnik.
Irrig, a. krív; lažnjív; zmot- [ljív.
Irrlehre, f. krív od. lažnjív navk.
Irrlehrer, m. krív od. lažnjív učitelj.
Irrlicht, n. Irrwisch, m. veša, [lučica, blodíčka.
Irrthum, m. blód, blodnja, omil, zmota, zmotnjáva, pomóta.
Irrung, f. blodenje; blodba, blodnja, zmota.
Irrwahn, m. krivozdétje, klama, mama, blód, blodnja, blodba.
Irrweg, m. zapeljiva pót, od- [céstje, stranpotica.
Isegrimm, m. volk; fig. mermljálo.
Isopp, m. isop, sipanát.
Itzt, s. Jetzt.

J (Jot).

Ja, ad. da, pač; — wohl, pač, tako; — sogar, še; sagen Sie es — nicht, nikár tega ne povéjte; ich habe — . , saj imám; wird er kommen? ja; bode prišel? bode.
Jacht, f. Jachtschiff, n. strělska [ladja.
Jacke, f. jopič, rokaváč, hala.
Jacobiner, m. jakobín.
Jagd, f. lov, gonba, gonja, lovítva; — auf etwas machen, gnati se za kar.
Jagd-, a. lovski.
Jagdbar, a. za lov.
Jagdflinte, f. lovíca, pukša za [lov.
Jagdgerechtigkeit, f. lovsko pravo, lovska pravíca.
Jagdwesen, n. lovstvo, lovnja.
Jagen, v. n. (schnell laufen, reiten) letéti, běžati, dirjati; gnati se; (eilen) hitéti, tirati se, gnati se; — v. a. goníti, podíti, terati; lovíti, lov lovíti, iti na lov od. lov lovít-
Jäger, m. lovec, lovič, gonič; [vítva.
—in, f. lovkinja.
Jägerei, f. lovstvo, lovnja, lo-
Jägergarn, n. lováčka preja.
Jägerhaus, n. lováčka kuča
Jägerhorn, n. lovskí róg, lováčka troblja.
Jägerkunst, s. Jägerei.
Jägermeister, m. lovski od. lováčki glavár.
Jähe, a sterm, stermovít, stermenít; (schnell) nagel, hiter, berz, berzen; (hitzig) nagel, ojster.
Jähe, f. stermóst, stermovítost; naglost, hitrost, berzost; naglica, ojstróst; (ein jäher Abhang) stermína, stermec.
Jähling, ad. nagloma, nanágloma, naglo, iznenáda, naglić.

lěto, godina, godišče.
, n. lětopís, lětnik.
a. lètni, godišnji.
chaffenheit, f. lětina.
rag, m. lětnína.
er, f. — fest, n. oblět-
godišnica. |oblětje.
t, f. lěto, godina,
chsel, m. menja lětnih
, novo lěto, nova go-

l, f. lětnica.
, m. godišče; tečáj.
htniß, n. gód, oblětnica.
t, m. godišnja mezda
ača.
n. lětno plačilo.
rt, n. stolětje, věk.
. lèten, lěto star.
a. vsakolěten, godí-
— ad. vsakega lěta,
godine. [dišnjak.
m. lětnik, lětnjak, go-
t, m. sejem, somenj
). [lětnica.
, m. god, lětnica, ob-
, f. lětni čas.
nd, n. tisučlětje, tisuč-
iljáda ob. jezero lět.
, ad. od lěta do lěta,
ine do godine.
f. Jahreszahl.
, n. desétka.
m. nagla jeza, naglost.
a. naglojézen, nagel.
pl. zijála, oblóčnice.
m. (der höchste Grad
en Weinens) stók, vék,
jávk, javkanje, sto-
(ein hoher Grad des
rěva, nadlóga, sila,
tuga, běda; (fallende
Sucht) božjást, padavíca,
bolězen sv. Balanta.
Jammergeschrei, n. stók, vék,
javk, tarnjanje.
Jämmerlich, a. rěven, běden,
tužen, kukáven; — schreien,
vriščati, kričati.
Jammern, v. n. tugováti, sto-
kati, vekati, javkati, tar-
njati, kukati; es jammert mich,
žál mi je. [dolína sólz.
Jammerthal, n. solzna dolína,
Jammervoll, a. tužen, žalosten,
běden, tugopóln.
Janitschar, m. janičár. [godba.
Janitscharenmusik, f. janičárska
Januar, Jänner, m. prosénec,
január; (ilir.) sěčanj; (češ.)
ledén; (poln.) styčen.
Jaspis, m. jaspid. [plevéliti.
Jäten, v. a. pleti, pleviti, ruti,
Jäter, m. plevač; —in, f. ple-
vačíca.
Jäthaue, f. pleváča, serpica.
Jauche, f. juha; gnojnica.
Jauchert, m. ral, orál, jutro,
(zemlje).
Jauchzen, v. n. vriskati, ukati,
krikati, uckati; radováti se.
Jauchzer, m. ukavec, ukáč, vri-
skáč; uk, vrisk, krik. [žina.
Jausen, m. obrók, obéd, mav-
Jawort, n. privóljenje, volja,
beséda.
Je, a. če, čim, bolj, ko, kolko;
je — je, je — desto, čim —
tim; je zwei, drei . . po dva,
po tri; von — her, od něk-
daj; — zuweilen, včasi, vča-
sih; — nachdem, po tem ka-
kor, kakor. [vsaki način.
Jedenfalls, ad. po vsakim, na

Jeder, *pr*. vsaki, vsaktéri, sledenj; vsi, sleherni.
Jedermann, s. Jeder.
Jederzeit, Jedesmal, *ad*. vsigdar, vsikdar, vselej, vsakokrat.
Jedesmalig, *a*. vsaki; — *ad*. vselej. [vunder.
Jedoch, *c*. vendar, vender, time,
Jedweder, Jeglicher, s. Jeder.
Jeher, von —, *ad*. od někdaj.
Jemals, *ad*. kada, ikad, někdaj kdaj. [tko.
Jemand, *pr*. někdo, kdo, koj,
Jener, jene, jenes, *pr*. oni, uni, onaj, tisti, tajísti, ovi.
Jenner, s. Januar.
Jenseit, Jenseits, *ad*. unkraj, unstran, prěk, na uni strani, na unim kraju, unod.
Jenseitig, *a*. unkrájen, unstránski, unóden.
Jesuit, *m*. jezuít
Jesus, *m*. Jezus, Ježiš.
Jetzig, *a*. sedánj, zdanj, zdajšen, sedájnšen, sadášenj. [sada.
Jetzt, *ad*. zdaj, sadaj, sedaj,
Joch, *n*. jarem, jigo; rál, orál, jutro (zemlje); (Brückenjoch) poli, bruno.
Jochochs, *m*. jarmovec. [stnica.
Jochpfahl, *m*. mostnica, pomó-
Jochriemen, *m*. dega, jarmovka.
Johannisbeere, *f*. ribiz, krěsno grozdje, kosmáča.
Johannisbeerstrauch, *m*. ribiz, ribizovec, kosmáč. [dán.
Johannisfest, *n*. krěs, Janžov
Johanniswürmchen, *n*. krěsníca, krèsníčica, svètlica, ivánšica.
Johanniter, *m*. svetivanorédec; — orden, *m*. svetivanoréd.
Jope, *f*. jopica.

Journal, *n*. dnevnik, d[…] novine.
Journalist, *m*. dnevničár, […]
Journalistik, *f*. dnevn[…] novinárstvo. [ra[…]
Jubel, *m*. radost, uk, k[…]
Jubelfest, *n*. Jubelfeier, dovna svetkovína ob. […]
Jubelgeschrei, *n*. uk, kr[…] vrisk.
Jubelhochzeit, *f*. druga […]
Jubeljahr, Jubiläum, ob. milostljivo lěto.
Jubeln, Jubiliren, *v*. *n* […] kričati, ukati; rad[…] veseliti se; — *v*. […] viti v mir.
Juchart, Juckert, s. Jau[…]
Juchten, Juften, Juchte[…] juhtovína.
Jucken, *v*. *n*. serbéti, […]
Jucken, *n*. serb, serbe[…]
Jucks, *m*. maróga; za[…]
Jude, *m*. žid, židov; […] požiditi se.
Juden=, *a*. židovski.
Juden, *v*. *n*. židáriti, […]
Judenharz, Judenpech, […]
Judenhaus, *n*. židovni[…]
Judenschaft, *f*. židovstv[…]
Judenschule, *f*. židovni[…] góga.
Judenthum, *n*. židovst[…]
Jüdin, *f*. židóvka.
Jüdisch, *a*. židovski.
Jugend, *f*. mladóst; ([…] Leute) mladína, mlaj[…] ščina, mladež; von […] mladega, od mladil[…]
Jugendalter, *n*. mladós[…] lad živobitja.
Jugendblüthe, *f*. cvě[…]

...re, *n*. lěto, godina, godíšče.
...hrbuch, *n*. lětopís, lětnik.
...res-, *a*. lètni, godíšnji.
...resbeschaffenheit, *f*. lětina.
...resertrag, *m*. lětnína.
...resfeier, *f*. — fest, *n*. oblětnica, godíšnica. [oblětje.
...resfrist, *f*. lěto, godina,
...reswechsel, *m*. menja lětnih časov, novo lěto, nova godina.
...reszahl, *f*. lětnica.
...rgang, *m*. godíšče; tečáj.
...rgedächtniß, *n*. gód, oblětnica.
...rgehalt, *m*. godišnja mezda ... plača.
...rgeld, *n*. lětno plačilo.
...rhundert, *n*. stolětje, věk.
...rig, *a*. lěten, lěto star.
...rlich, *a*. vsakolěten, godíšnji; — *ad*. vsakega lěta, ...ake godine. [díšnjak.
...ling, *m*. lětnik, lětnjak, go-
...markt, *m*. sejem, somenj ...liki). [lětnica.
...tag, *m*. god, lětnica, ob-
...eit, *f*. lětni čas.
...usend, *n*. tisučlětje, tisuč-..., hiljáda od. jezero lět.
...ise, *ad*. od lěta do lěta, ...odine do godine.
..., f. Jahreszahl.
...nd, *n*. desétka.
... *m*. nagla jeza, naglost.
... *a*. naglojézen, nagel.
... *pl*. zijála, oblóčnice.
... *m*. (der höchste Grad ...en Weinens) stók, vék, jávk, javkanje, sto-... (ein hoher Grad des ...) rěva, nadlóga, sila, *tuga, běda; (fallende* Sucht) božjást, padavíca, bolězen sv. Balanta.

Jammergeschrei, *n*. stók, vék, javk, tarnjanje.
Jämmerlich, *a*. rěven, běden, tužen, kukáven; — schreien, vriščati, kričati.
Jammern, *v. n*. tugováti, stokati, vekati, javkati, tarnjati, kukati; es jammert mich, žál mi je. [dolína sólz.
Jammerthal, *n*. solzna dolína,
Jammervoll, *a*. tužen, žalosten, běden, tugopóln.
Janitschar, *m*. janičár. [godba.
Janitscharenmusik, *f*. janičárska
Januar, Jänner, *m*. prosénec, január; (ilir.) sěčanj; (čech.) ledén; (poln.) styčen.
Jaspis, *m*. jaspid. [plevéliti.
Jäten, *v. a*. pleti, pleviti, ruti,
Jäter, *m*. plevač; —in, *f*. plevačíca.
Jäthaue, *f*. plevǎča, serpíca.
Jauche, *f*. juha; gnojnica.
Jauchert, *m*. ral, orál, jutro, (zemlje).
Jauchzen, *v. n*. vriskati, ukati, krikati, uckati; radováti se.
Jauchzer, *m*. ukavec, ukáč, vriskáč; uk, vrisk, krik. [žina.
Jausen, *m*. obrók, obéd, mav-
Jawort, *n*. privóljenje, volja, beséda.
Je, *a*. če, čim, bolj, ko, kolko; je — je, je — desto, čim — tim; je zwei, drei . po dva, po tri; von — her, od někdaj; — zuweilen, včasi, včasih; — nachdem, po tem kakor, kakor. [vsaki način.
Jedenfalls, *ad*. po vsakim, na

Kaffee, *m.* kava, kafé, kofé.
Kaffeebohne, *f.* kafétovo zerno.
Kaffeebruder, *m.* kofétar.
Kaffeehaus, *n.* kavárna, kavárnica, kavána.
Kaffeelöffel, *m.* žličica za kavo.
Kaffeemühle, *f.* mlinček od žernek za kavo. [nik, kavár.
Kaffeeschenk, — sieder, *m.* kavár-
Kaffeeschwester, *f.* kofétarica.
Kaffeetasse, *f.* čaša za kavo.
Kaffeetisch, *m.* miza za kavo.
Käfich, *m.* kletka, ptičnica; (Falle) pást.
Kahl, *a.* pléš, plešav, plešast, plešív, gol, čelav, gologláv, lisast, lišast; (arm) bedèn, siromášen, gol in nág; eine — e Entschuldigung, prazen izgóvor.
Kahlheit, *f.* pleša, plešávost, plešívost, čelávost; (eine kahle Gegend) golína, goljáva, golíca, goličáva, pleša.
Kahm, *m.* plesenj, bersa.
Kahmen, *v. n.* plesnjéti, plesnjíviti, bersati.
Kahmig, *a.* plesnjév, bersnat.
Kahn, *m.* čoln, šajka, ladja.
Kähnchen, *n.* čolnič, čolníček, ladjica.
Kai, *m.* brěg, žál, obál.
Kaiser, *m.* car, cesar.
Kaiser=, *a.* carski, cesárski.
Kaiserin, *f.* carica, cesaríca.
Kaiserlich, *a.* carski, cesárski.
Kaiserreich, *n.* carevína, cesarevína.
Kaiserthum, *n.* carstvo, cesárstvo.
Kajüte, *f.* ladna sobica, kajúta.
Kalb, n. tele; (ein ungeschickter Mensch) telebec.

Kalbe, *f.* telica, junica, jalovica. [braviti, storiti.
Kalben, *v. n.* teliti se, oteliti se,
Kälberhaft, *a.* telebávast, norčav.
Kälbern, *v. n.* teliti se, oteliti se, braviti; (Possen treiben) norčováti se, šale zbijati.
Kälbern, *a.* teléčji. [léčja gnát.
Kälberstoß, *m.* Kalbskeule, *f.* te-
Kalbledern, *a.* iz teletovne, iz telečje kože.
Kalbs=, *a.* teléčji.
Kalbsbraten, *m.* pečéna telétina.
Kalbsfell, *n.* telečja koža, telétovna. [létina.
Kalbsfleisch, *n.* teléčje meso, te-
Kalbsschlägel, *m.* teléčja kita.
Kaldaunen, *pl.* drobje, drobnina.
Kalender, *m.* koledár, pratika.
Kalendermacher, *m.* koledárnik, pratikár. [koléselj.
Kalesche, *f.* kolés, kolésnica,
Kaliber, *m.* težina.
Kaligraf, *m.* krasopísec.
Kaligraphie, *f.* krasopís.
Kalk, *m.* vapno, apno, kréč.
Kalkartig, *a.* vapnovít, apnovít, apnast, krečast.
Kalkbrennen, *v. a.* apno žgati, kreč dělati od. paliti.
Kalkbrenner, *m.* vapnar, apničár, krečár.
Kalken, *v. a.* vapniti, apnováti.
Kalkerde, *f.* apnéna zemlja, apnovína, apnenína.
Kalkgrube, *f.* apnénca, vapnenca.
Kalkhandel, *m.* apnarija; — treiben, apnáriti. [ničar.
Kalkhändler, *m.* apnarnik, apnár-
Kalkicht, *a.* apnast, vapnast, krečast. [čen
Kaltig, *a.* apnén, apnovít, kre-

alkhütte, f. apni-
., krečána.
njeník.
pnéna voda.
lamánka.
.. potúhnjenec;
pín, skopár.
n. potuhováti
e; skopáriti.
mež.
, studen, mra-
, mrazen (unem-
tev; mir ist —,
s — e Fieber,

aden, hladokèr-
. hladokèrvnost.
zima, stud, stu-
ota, hlád.
hladiti, prihlá-

len, merzloten,
v. [mlačnost.
zlóba, hladnost,
erzlóben, hla-

masche.
n. velbljúd, vel-
a. [predívo.
rn, n. velbljódje
. velbljódar.
er, gamílica.
nik; lěva.
dimnikar.
lovnik, bezro-
.
nik, češúlj, če-
Webern) berdo,
hnenkamm) gre-
mm) grebenica,
rihláča, kertáča;
) brada; (beim

Pferde) griva, konjska šija;
— des Gebirges, herbet.
Kämmen, v. a. česáti, počesáti.
Kämmer, m. česáč.
Kammer, f. kamra, kambra, čumnata; shranba; Hof —, zbornica.
Kamerad, s. Camerad.
Kammeralwesen, n. deržávno dohodníško opravníštvo.
Kämmerchen, n. kambrica, jizbica.
Kammerdiener, m. posteljnik.
Kämmerer, m. ključár.
Kammerfrau, f. dvorkinja, dvornica.
Kammerfräulein, n. dvorna gospodíčna.
Kammerherr, m. dvornik.
Kammerjungfer, f. hišna.
Kammerjunker, m. dvorni žlahtnič.
Kammerlakei, m. dvorni sluga.
Kammermädchen, s. Kammerjungfer.
Kammmacher, m. glavničár.
Kammrad, n. grebenáča.
Kammwolle, f. česana volna.
Kämpe, m. birič.
Kampf, m. bor, borílo, boj, borba, bitka.
Kämpfen, v. n. boriti se, bojáriti se, bojováti se, biti se, tolči se, vojskováti se.
Kämpfer, m. bojovník, vojnik, borec, bojovávec.
Kampfer, m. kafra; — geist, m. kafrovec.
Kampfplatz, m. boríšče, bojíšče, bojovalíšče, poboríšče, ratíšče, mejdan.
Kanal, s. Canal.
Kandidat, s. Candidat.
Kandelzucker, m. kandíran sladkor.
Kaninchen, n. morski zéc, kralíček, hišen zájc, kunec.

Kaninchengehäge, *n.* ograda za hišne zajce. [ročkica
Kännchen, *n.* skleníčka, čutarka,
Kanne, *f.* sklenica, čutara, ročka, verč.
Kannengießer, *m.* kositlar.
Kannenkraut, *n.* konjski rép.
Kanonade, *f.* ognjícanje, strěljáva, pucnjáva, strěljanje s topi.
Kanone, *f.* tóp. [od. oblica
Kanonenkugel, *f.* topova krogla
Kanonenschuß, *m* strěl iz topa.
Kanonier, *m.* topnik, topničár, topčíja. [topov, ognjicati.
Kanonieren, *v. a.* strěljati iz
Kante, *f.* rob, kraj, vogel, strana; (Gebirgskante) kernica.
Kantig, *a.* robàt, voglàt.
Kanzel, *f.* prižnica, leca, predižnica, prodikávnica.
Kanzellei, *f.* pisárnica, urádnica, pisárna [pisár.
Kanzelleischreiber, Kanzellist, *m.*
Kanzelleistyl, *m.* urádna pismáva od. pisáva. [digar, govorník.
Kanzelredner, *m.* predižnik, pre-
Kanzler, *m.* pečátnik.
Kapaun, *m.* kopún. [rezati.
Kapaunen, *v. a.* kopiti, skopiti,
Kapital, *n.* glavnica, jistina, istníga, istenga.
Kapitalist, *m.* upnik.
Kappbaum, *m.* oglávnik.
Kappe, *f.* čepica, kapa.
Kappen, *v. a.* (vom Hahne) rastiti, narástiti; (die Hähne) skopiti, kopiti, rězati; (die Bäume) otrěbiti, iztrěbiti, obsěkati; das Ankerthau —, presěkati *sidrenják.*
Kappfenster, n. lina.

Kappzaum, *m.* oglávnik, uzda. [shra
Kapsel, *f.* mošnjica, skr
Karausche, *f.* karaz (riba)
Karavane, *f.* karavána.
Karbatsche, *f.* bič, korbá
Karbatschen, *v. a.* bičati pretěpati, mahati, kor
Kardätsche, *f.* kertáča.
Kardätschen, *v. a.* kertáči
Karfunkel, *m.* oglínk.
Karg, *a.* skop, skoporít, parski, skopáren, sker
Kargen, *v. n.* skopáriti, s váti, skerljiti. [skerl
Kargheit, *f.* skopóst, sko
Kärglich, *a.* pičel; rědek.
Karpfen, *m.* karp, šaran.
Karre, *f.* Karren, *m.* sa nica, gród, tolíga, tačka zwei Rädern) gare, dvok
Karrengaul, *m.* taligáš.
Kärrner, *m.* voznik, v tačkár, talígar.
Karst, *m.* kramp, cepín.
Karsten, *v. a.* kopáti s
Kartätsche, *f.* kartáča. [
Karte, *f.* karta; (Landkarte
Karten, *v. a.* snováti, ploditi; — *v. n.* kar kartami igráti, v karte
Kartenblatt, *n.* karta.
Kartengeld, *n.* kartovnína.
Kartenmacher, *m.* kartar.
Kartenspiel, *n.* igra na ka v karte. [táč, kart
Kartenspieler, *m.* kartavec
Karthaune, *f.* veliki top, strěláštvo. [kro
Kartoffel, *f.* korún, podzem
Kartoffelkraut, *n.* korúnov
Käse, *m.* sir.

ig, f. sirarija, sirenje.
', m. sirar. [nica.
n. Käsekammer, f. sir-
n. sirnik, sirnjak.
m. pogáča z siram,
. [rílo.
i. sirišče, siršče, si-
Käsemilbe, f. sirni
[sirátka, skuta.
Käsemolke, f. sirótka,
i. siriti, posiriti; —
.réti, vsesti se.
vojárna, vojníško
, vojášnica.
sirast, sirovít.
irat, sirov.
esědníšče, besědnica.
lagájna, blagájnica,
:a, denárnica.
. blagájnik, peneznik.
:ár. [od. pahniti.
. a. iz službe djati
f. kašprad.
. kostánj.
um, m. kostánj, ko-
drěvó. [temnorús.
aun, a. kostánjast,
lz, n. kostánjev lěs,
vina.
ald, m. kostánjovje.
n. omarič, ormarič;
i.
ersta ljudí.
. a. pokoríti, biče-
štígati.
f. pokóra. [škrinja.
omár, vomár, ormár;
. škrinjar.
Biber. [víne.
m. klobuk iz bobre-
n. tolčenc, kaštrún.
kazuár.

Katafalk, m. mertváški oder.
Katalog, m. perjoha; popís, zaznámek.
Katarakt, m. potóčje, slápovje.
Katarrh, m. nahod, natiha, kašelj, neduha.
Katarrhalisch, a. nedušen.
Katastrophe, f razsódni prevràt; imenítna preměna.
Katechese, f. prašávno učénje.
Katechet, m. učeník keršanskega navka.
Katechisation, f. keršánski návk.
Katechisiren, v. a. učíti od. razlágati keršánski návk.
Katechismus, m. katehízem, keršánski návk.
Kater, m. maček.
Katheder, m. stolíca, govoríšče.
Kathedrale, Kathedralkirche, f. stolna cerkev.
Kathegorie, f. baža.
Katholik, m. katolík, katoličán, katólški kristján; — in, f. katólška kristjána, katoličánka.
Katholisch, a. katólski, katólški.
Kattun, m. katún, pavolno platno, pavolšnica.
Katzbalgen, sich, v. r. pipati se, tergati se, pekati se, metati se.
Kätzchen, n. mače, mačkica, munica; mučica, resa, muca, kavernka.
Katze, f. mačka, muna; (Geldgürtel) pás, opásek.
Katzenart, f. mačja šega; nach —, po mačjim, po mačje.
Katzenauge, n. mačje okó.
Katzengeschrei, n. mávk, mavkanje, kernjávkanje, mijávkanje.
Katzengold, n. ponaréjeno zlato.

Katzenmusik, *f.* mačja godba, mijávkanje; eine — machen, po mačje zagósti.

Katzensilber, *n.* ponaréjeno srebro.

Katzensprung, *m.* nur ein — ist bis dahin, le dva alj tri koráke imá tje.

Kauderwälsch, *n.* cigánski od. nerazumljív jezik, kvasánje; — reden, kvasáti, plesti.

Kauen, Käuen, *v. a.* žvekáti, žvečiti, ževati, prežévati.

Kauer, *m.* žvekáč, ževáč.

Kauern, *v. n.* čepati, počéniti, čučniti.

Kauf, *m.* kúp, kupnja, kuplenje, kupovánje.

Kaufbar, *a.* kupen, zakúpen, kupoven.

Kaufbrief, *m.* kupni od. kupovni list.

Kaufen, *v. a.* kupiti, kupováti.

Käufer, *m.* kupec, kupovnik; — in, *f.* kupčíca, kupčinja, kupóvnica.

Kauffahrer, *m.* povelnik tergóvške ladje; tergóvška ladja.

Kauffahrteiflotte, *f.* tergóvško ladjíšče od. brodíšče.

Kauffahrteischiff, *n.* tergóvška ladja, tergóvski bród.

Kaufhandel, *m.* tergovína, teržtvo, kupčija.

Kaufhaus, *n.* — laden, *m.* prodájnica, prodajávnica.

Kauf- und Handelsherr, *m.* tergóvec, tergovávec, kupčevávec.

Kaufleute, *pl.* tergóvci.

Käuflich, *a.* kupoven, kupen, na prodaj; — an sich bringen, kupiti; — überlassen, prodáti.

Kauflustig, *a.* kupčiv

Kaufmann, *m.* tergovec, tergovávec; (Käufer) kupec.

Kaufmannschaft, *f.* tergov[illegible] kupčíjstvo; tergovína, kupčij[illegible]

Kaufmannsdiener, *m.* tergóvs[illegible] hlapec.

Kaufmannsfrau, *f.* tergóvčinj[illegible]

Kaufmannsgut, *n.* Kaufmann[illegible] waare, *f.* roba.

Kaufschilling, *m.* kupščina.

Kaum, *ad.* komaj, komej, jedv[illegible]

Kaute, *f.* kodélja; jama.

Kautschuk, *m.* vlečec.

Kauz, *m.* Käuzchen, *n.* čúk, č[illegible] kec; ein reicher —, bogat[illegible] bogatínec, bogatúš; ein n[illegible] rischer —, bedák, hudálo.

Kauzion, *f.* porókšina, zag[illegible] tóvšina, zastáva, zavárvanj[illegible]

Kavallerie, *f.* konjaníštvo, j[illegible] zdíštvo.

Kavallerist, *m.* konjaník, ko[illegible] ljek, jězde[illegible]

Kavalier, *m.* žlahtnik, plem[illegible]

Kebsehe, *f.* priložništvo, pril[illegible] žníštvo, hotníštvo.

Kebsmann, *m.* priléžnik, pril[illegible] žnik, hotnik, [illegible]žnica, hotnic[illegible]

Kebsweib, *n.* priléžnica, pril[illegible]

Keck, *a.* derzen, derzovit, pr[illegible] dèrzen, směl, směven, b[illegible] zobrázen; — heit, *f.* de[illegible] znost, predèrznost; smělos[illegible] bezobráznost.

Kegel, *m.* kegel, čagel, čun[illegible] kolel[illegible]

Kegelbahn, *f.* — platz, *m.* ke[illegible] glíšče.

Kegeln, *v. a.* keglati.

Kegelförmig, *a.* čunjevit.

Kehlbuchstab, Kehllaut, *m.* ger léno pisme, gerléni glás.

Kehle, *f.* gerlo; (an Säulen) žlě[illegible] brazda. [illegible]izžlěbiti

Kehlen, *v. a.* žlěbiti; nažlěbiti

Kehlkopf, *m.* kerhel.

, m. ogerljak.
m. žlěbnjak.
m. omělo, omětálo.
m metla.
f. ščét, kertáča.
a. pométati, pomé-
esti, zmetati, mesti.
a. (wenden) obráčati,
, obrátiti: die Augen
mel —, poglédati k
ich —, r. r. oberniti,
áčati se; sich nicht an
-, ne marati za kar
biti česar.
. smět, smětje, směti:
n, m. smětišče.
f. druga strana, rób;
—, naróbe.
m. omělo, omětálo,

n. hripati, sopébati.
hroplati, težko di-
epótati.
. sipljív, hripav, za-

. sipljívec, hripavec.
, m. húd kašelj, hri-
dušljív kašelj.
. n. lajati; renčati,
ati; gosti.
lajáč, renčún.
klín, zagójzda, za-

a. klinjati, klinjiti,
hinein —, zatolči, za-
rúpiti.
a. klinovít.
. pík, kljunáča.
kál, klica, cima; fig.
pričétje.
n. kličica, kalič.
n. kliti, cimati se,

cimiti se, kal pogánjati, ber-
stéti.
Kein, pr. nobén, nobéden, ni-
jéden, nikdo, nihčè; ich habe
— Geld, nimam dnarja.
Keinerlei, a. nikák, nikákšen;
auf — Art, po nikákim, po
nikákšnim, nikákor, niká-
kor ne. [nikóder.
Keinerseits, ad. od nikod, od
Keineswegs, ad. nikákor, nikár
ne, kratko nikár, po nobéni
céni. [nikóli, nobénkrat.
Keinmal, ad. nikdar, nigdar,
Kelch, m. čaša, kupa, kelih.
Kelchglas, n. kupica.
Kelchteller, m. plitica.
Kelle, f. ometáčka, zidárska
lopatica.
Keller, m. klet, hram, kelder.
Keller-, a. kletni. [klétje.
Kellerhals, m. šije, priklet, pri-
Kellerwurm, m. stanoga.
Kellner, Kellermeister, m. točár,
natákar.
Kellnerei, f. pivnica, točívnica.
Kellnerin, f. točarica, natákarca.
Kelter, m. tlačívnica, stiská-
vnica, preša; (der Preßboden)
podéžec, kerníca, dno.
Keltern, v. a. tlačiti, stiskati,
prešati.
Keltertreter, Kelterer, m. tlačí-
telj, stiskávnik, prešar.
Kennbar, Kenntlich, a. znaten,
zaznáten, znanljív.
Kennen, v a. poznáti; znati.
Kenner, m. znalec, poznávec;
— in, f. znalica, poznávka.
Kenntniß, f. znanje, znanstvo,
znanost, znamba, znatnost,
vědnost; poznánje.

Kennung, *f.* bob, černo (pri konjskih zobib).
Kennzeichen, *n.* znák, znam, znamnje, znamenje, znamka.
Kerbe, *f.* zaréz, zarěza.
Kerbel, *m.* krebúlica.
Kerben, *v. a.* zarězati; rovášiti, narovášiti.
Kerbholz, *n.* rováš, protje.
Kerker, *m.* tamnica, ječa, voza, tranča.
Kerkermeister, *m.* tamničár.
Kerl, *m.* člóvěk, korenják, momak; ein schlechter —, potepúh, potépej, rogovílež; ein dummer —, trap, bedák; (Bauernkerl) kmetávs; (Bedienter) sluga.
Kermes, *m.* čerljénec.
Kern, *m.* jedro, zerno; (bei Beeren, Aepfel, Birnen) peška, peškica, pečka, pička; (bei Pfirsichen, Kirschen) koščíca; (beim Getreide) zerno; (das Mark des Holzes) steržen, sok; fig. izbor, jezgra.
Kernbeißer, *m.* dlesk.
Kernen, *v. a.* zernje obírati; — *v. n.* zerniti se.
Kerngehäuse, *n.* peček. luščina, mehína, serce (od jabelka, bruške).
Kernhaft, **Kernig**, *a.* zernat, peškovít, poln koščic; fig. (derb) jeder, jederčast, čverst.
Kernobst, *n.* zernato sadje.
Kernspruch, *m.* izbrán izráz.
Kerze, *f.* svěča.
Kerzengerade, *a.* raven, vitek, tankovít.
Kessel, *m.* kotel; —chen, n. kotlič, kotlíček.
Kesselflicker, *m.* kotlíčkar.
Kesselgrube, *f.* kotlína.
Kesselschmied, *m.* kotlár.
Kesselthal, *n.* kerníca.
Kette, *f.* veriga. lanec; (eine Reihe fortlaufender Dinge) rajda, rida; (bei den Webern) snova, osnova, snutek, nasnútek; (Sclaverei) robstvo, sužnost.
Kettel, *n.* verižica.
Ketten, *v. a.* zverížiti, z lanci zvezati, prikováti, otvésti.
Kettenglied, *n.* — ring, *m.* klép, žila, članek.
Kettenhund, *m.* pes prikován ob. otvézan.
Kettenkugel, *f.* lančenica.
Ketzer, *m.* krivověrnik, krivověrec, polověrnik; — in, *f.* krivověrnica, krivověrka.
Ketzerei, *f.* krivověrstvo, polověrstvo.
Ketzergericht, *n.* sodníja za krivověrce.
Ketzerisch, *a.* krivověren, krivověrski, polověrski.
Keuchen, s. Kiechen.
Keule, *f.* kij, bat, bit, batíca, gorjáča; (vom Viehe) stegno.
Keusch, *a.* číst; — heit, *f.* čistost, čistóta.
Keuschler, *m.* bajtar; — in, *f.* bajtarica.
Kibitz, *m.* ribič (ptica).
Kichererbse, *f.* **Kicher**, *m.* grahórka, grahorca, cizara, čičik, čičerka.
Kichern, *v. n.* cměriti se, hrohotáti; — *n.* cměr, hrohót.
Kiefer, *f.* bor, hojka, hoja; (des Fisches) škarga.
Kiefer, *m.* čeljúst, skranja.
Kiefern, *a.* borov, hojkin.
Kiefernwald, *m.* borovje, hojovje.

, m. cèv, cěvčica, però;
Schiffskiel) podsěk, podládje;
n Gewächsen) kocén.
n, v. a. opèrjiti; — v. n.
rjiti se, perje dobívati.
ren, pl. ribje uhó, škarga.
, m. Kienholz, n. sovòj,
nolenica, smolnica.
baum, m. borovec, bor.
ruß, m. saje, žužek, žužev,
žovina. [kamen, pések.
, m. pród, prodec, prodni,
l, Kieselstein, m. kremen,
emenovec.
lerde, f. kremenína, kre-
mica, kremenovína.
n, v. n. u. a. izbráti, iz-
ati.
ht, a. kreménast, kremenít.
, a. kremenàt, kremeno-
, kremeníten, pěšnat.
, f. mačka.
ne, f. Kerbe.
n. děte, otròk, otročaj;
lo; ein — werden, pootró-
i se.
ett, n. poròd, pològ, ba-
e; — in, f. porodíca, po-
dílja, polóžnica, otróčnica.
hen, n. dětice, děček, otro-
, otroćè.
r=, a. otróški, dětínski.
rblattern, pl. osépnice, kozé.
rei, Kinderpoſſe, f. děča-
a, otročníja, otročaríja.
rfreund, m. dětomíl.
rhaft, a. otróški, dětínski.
rhaufe, m. otročíja.
rlehre, f. náuk za děca.
rlos, a. bez otrók, bez-
ten. [bezdětje.
rlosigkeit, f. bezdětnost,
Kindermord, m. dětovmòr, de-
tomórstvo.
Kindermörder, m. dětovmórec,
— in, f, dětovmorívka.
Kindermutter, f. babica.
Kindern, v. n. rodíti, povíti;
(tändeln) šaliti se.
Kinderspiel, n igráča.
Kindertand, f. Kinderei.
Kinderwärterin, f. pesterna, pe-
stovna, varúška.
Kinderzucht, f. reja otrók.
Kindesbeine, pl von — n an,
zmladega, od mladih nóg, od
mladih lět. [unúka.
Kindeskind, n. vnúk, unúk;
Kindesnöthen, pl. bolečína od.
muka pri poródu; in — lie=
gen, rodíti.
Kindesstatt, f. einen an — anneh=
men, posíniti, posinóviti, vsi-
nóviti, med svoje vzeti kogar.
Kindheit, f. dětínstvo, děteštvo,
otróštvo, dětstvo, otróčina.
Kindisch, a. otróški; — sein,
otročováti se. [otrókovim.
Kindlich, a. dětínski; — ad. po
Kindstaufe, f. kerst.
Kinn, n. brada, podbradek,
skranja, skranjíšče.
Kinnbacken, m. čeljúst, skranjíše.
Kinnbart, m. brada, moštace.
Kinnkette, f. berzda.
Kinnlade, f. Kinnbacken.
Kippe, f. razsíp, razor.
Kippen, v. a. nagníti; — und
wippen, obrězováti peneze.
Kirch=, a. cerkovni, cerkvéni,
cerkevni. [kov, božja veža.
Kirche, f. cerkva, cerkev, cer-
Kirchen, f. Kirch=.
Kirchenamt, n. cerkovna služba.

Kirchenbann, *m.* proklétstvo, proklétje. [cerkovna matica.
Kirchenbuch, *n.* zadúšna knjiga,
Kirchenbuße, *f.* pokora očítna.
Kirchendiener, *m.* cerkovnik, cerkovnják.
Kirchenfest, *n.* obhajílo, sejem.
Kirchengemeinde, *f.* fara, župa.
Kirchengeräthe, *n.* cerkovna sprava. [cerkvéni svet.
Kirchenrath, *m.* duhóvni od.
Kirchenraub, *m.* svetokrádež.
Kirchenräuber, *m.* svetokrádec, cerkovni tat.
Kirchenstaat, *m.* papežova deržáva, papežove dežéle.
Kirchenväter, *pl.* sveti očáki.
Kirchenversammlung, *f.* cerkvéni zbor od. shód. [starešina.
Kirchenvorsteher, *m.* cerkovni
Kirchfahrt, *f.* božja pót, romanje.
Kirchhof, *m.* sejmišče; (Friedhof) grobje, pokopališče.
Kirchhofmauer, *f.* parkán.
Kirchlich, *a.* cerkoven, cerkeven, cerkvén.
Kirchmesse, *f.* obhajílo, obhájanje; (Kirchweihe) obnovlenija.
Kirchner, *m.* zvonár, cerkovnik.
Kirchspiel, *n.* fara, župa.
Kirchsprengel, *m.* škofija.
Kirchthurm, *m.* zvonik.
Kirchvater, *m.* sveti očák.
Kirchvesper, *f.* večérnice.
Kirchweihe, f. Kirchmesse [tom.
Kirre, *a.* krotek, priváјen, pi-
Kirren, *v. a.* krotíti, vkrotíti; mit den Zähnen —, škripati z zobmi; (locken) vabiti, mamiti. [njovo drěvo.
Kirschbaum, *m.* črešnja, čreš-

Kirschbranntwein, *m.* črešnjo
Kirsche, *f.* črešnja, češnja,
Kirschen, *a.* črešnjev, češ črešnjov.
Kirschfarbig, *a.* višnjél. [njo
Kirschholz, *n.* črešnjov lěs,
Kirschkern, *m.* črešnjov p
Kirschwasser, *n.* črešnjovec
Kissen, *m.* zglavnik, zgl spodglávnik, spodglávj
Kissenziehe, **Kissenzieche**, *f.* laka, oblaka.
Kistchen, *n.* skrinjica.
Kiste, *f.* škrinja, skrinja, z
Kitt, *m.* klej, kelje, kelib
Kittel, *m.* janka, kikla, ha suknja.
Kitten, *v. a.* keljiti, votiti
Kitze, *f.* kozlė, kozlič.
Kitzel, *m.* serb, serbež, š šegetec; fig. želja, volj
Kitzelig, *a.* serbljiv, se šegeten, šegetljiv; (schw težáven.
Kitzeln, *v. a.* šegetáti; es mich, serbí me.
Kitzfell, *n.* kozlíčina.
Kitzler, *m.* šegetávec.
Kladde, *f.* zaznámnica.
Klaffen, *v. n.* zijáti, režati; einem Schalle aufspringen čiti, pokniti, razpóčiti regniti; (schwatzen) bleb basáti, luskati.
Kläffen, *v. n.* lajati, re čevkati, škevtati
Kläffer, *m.* ščene. [kreda,
Klafter, *f.* seženj; eine —
Klaftern, *v. a.* reštati, v skladati od. zložiti.
Klagbar, *a.* žalóben, tužen ljiven, žalovávem, tožite

...age, f. tožba; (Trauer) žalost, žaloba, jávk, tugovánje.
Klagefrau, f. plačnica, žalnica.
Klagelied, n. žalostínka, žalostnica; ein — anſtimmen, ternjávati, vtrinjati.
Klagen, v. a. tožiti, tožováti, obtóžiti, zatóžiti; — v. n. tožiti se, pravdati se, pričkati se; (trauern) žalováti, plakati, javkati, tugováti; einem etwas —, komur kar potóžiti; (ſich beklagen) pritóžiti se, obtóžiti se.
Kläger, m. tožnik, tožítelj, tožbeník; žalovávec.
Klägerin, f. tožnica, tožbeníca; žalovávka.
Klaggedicht, n. žalostínka, žalospév.
Kläglich, a. tožen, žalosten, rèven; (wehmüthig) míl, žalen, tožen.
Klagſchrift, f. pritóžba.
Klamm, a. tesen, ozek; (ſelten) rédek.
Klammer, f. kljupa, kluka, zapénja, zapenjáča, spoja, skoba.
Klammern, v. a. zapéti, vkljupiti, spojiti; stisniti; ſich —, v. r. okleniti se, prijéti se oklèpati se, príjémati se.
Klang, m. glas, zvúk, žvenk, zveket, zvek, zvón.
Klappe, f. kljupka, zahlópnica; (an der Kanne) pokrovec, poklópec.
Klappen, v. n. zahlópniti se, zahlópiti se.
Klapper, m. klopotec, klopotálo, ropotec, ropotálo, ropotúlja, klepetálo, škrepetúlja.
Klappermühle, f. mlin; (Plappermaul) ropotúlja, škrepetúlja, blebetúša,
Klappern, v. n. klopotáti, klepetáti, ropotáti, škrebetáti, blebetáti, berbráti; mit den Zähnen —, cvokotáti, luskati, cmokati.
Klappernuß, f. klokáč.
Klapperroſe, f. purpelica, purpelič, divji mak.
Klapperſchlange, f. ropotáča, klopotáča.
Klapperwerk, n. klopotúlje, ropotúlje, ropotálo.
Klapphandſchuh, m. rokavíca bez perstov.
Klapps, m. plesk, pljuska.
Klar, a. jasen, bister, veder, číst, utern; (von der Stimme) jaren, bister; (licht) svètel; (dem Verſtande deutlich) očít, očíten, tanek, jasen.
Kläre, f. tančína, tankota.
Klären, v. a. čistiti, očístiti; precedíti; ſich —, v. r. vedriti se, jasniti se, razprávljati se.
Klarheit, f. bistrína, bistrost, bistróba, jasnost, čistost, čistota, vedrost, vedrína; jarost; očítost, razumljívost.
Klaſſe, f. red; versta; (Schule) učívnica, šola.
Klaſſification, f. razrédba, vredba, zverstítva; zaznáma napredovánja.
Klaſſificiren, v. a. razrediti, vrediti, zverstiti; zaznámiti napredovánje.
Klatſch, m. plesk, klopòt, klepèt.
Klatſchbüchſe, f. pleskávnica.
Klatſche, f. muhotép, muhálo; fig. ropotúlja, blebetúša, klepetúlja.

Klatschen, *v. a.* luskati, klopotáti, blebetáti; (mit der Peitsche) pokati, pokniti; in die Hände —, pljeskati, ploskati; fig. blebetáti, raznášati, berbljáti.
Klatscher, *m.* blebetálo, ropotec; —in, *f.* ropotúlja, blebetúlja.
Klatscherei, *f.* blebetánje, berbljánje, raznášanje, ogovárjanje. [ljav.
Klatschhaft, *a.* blebetav, berb-
Klatschhaftigkeit, *f.* blebetávost, berbljávost.
Klatschmaul, s. Klatscher, —in.
Klauben, *v. a.* kúpiti, brati, zbirati; obírati, trebiti, čistiti; an etwas —, kar glodáti od. obírati.
Klaue, *f.* parkelj, nohet, krempelj; ungespaltene —, kopíto.
Klauenseuche, *f.* parklín, parklínovec. [(Engpaß) sotéska.
Klause, *f.* špila, piskrica;
Klausner, *m.* puščávnik, pustiniák, samotnik.
Klavier, *n.* glasovír, klavír.
Kleben, *v. n.* lipéti, ljepéti, deržati se, prijémati se; — *v. a.* lepiti, prilépiti, keljiti.
Kleber, *m.* vlečič, ljép, líp.
Kleberig, *a.* vlečljiv, lepljiv; —keit, *f.* vlečljívost, lepljívost.
Kleck, Klecks, *m.* mačka, svinja (v pismu).
Klecken, *v. a.* pokápati, mazati, zamázati; die Tinte kleckt, černilo kaplje; (hinreichen) dosti od. dovolj biti.
Klecker, *m.* mazáč, svinjáč.

Klee, *m.* detela, detelina; —acker, *m.* deteliše.
Kleeblatt, *n.* detelica; (Dreizahl) trojka, trojád.
Klei, *m.* glina, kléj.
Kleiben, s. Kleben.
Kleid, *n.* obléka, oblačilo, obléč, oprava, haljína; (— lebloser Dinge) odévalo, odélo, pokriválo.
Kleiden, *v. a.* obléči; obláčiti; odéti; odévati; das kleidet ihn gut, dobro mu stojí.
Kleiderkammer, *f.* oblačívnica.
Kleiderkrämer, *m.* starínar.
Kleiderlaus, *f.* úš.
Kleidermotte, *f.* molj.
Kleiderpracht, *f.* sjajnost v oblék[illegible]
Kleiderschrank, *m.* ormár ([illegible] oblačila).
Kleidertracht, *f.* noša, noš[illegible] a.
Kleidung, *f.* obléka, oblač[illegible], oprava.
Kleidungsstück, *n.* obléka, obl[illegible]č.
Kleie, *f.* Kleien, *pl.* otróbi, [illegible]kinje, presévek.
Kleiicht, *a.* otróbnast, mekinjast.
Klein, *a.* mál, malen, majhen; droben, tenek, siten; sehr —, majcken, micin.
Kleinblätterig, *a.* drobnolisten.
Kleinern, *v. a.* manjšati, zmanjšati, pománjšati.
Kleinfügig, *a.* malovážen.
Kleingläubig, *a.* malovéren; —keit, *f.* malovérnost.
Kleinheit, *f.* malost, majhenóst.
Kleinherzig, *a.* tesnopersen, malodúšen.
Kleinigkeit, *f.* malénkost, malíčkost, majčkinost, malíčina.
Kleinlaut, *a.* plaben, plašljiv.

Kleinlich, *a*. malen, malénkast, majčken, malovážen.
Kleinmuth, *m*. Kleinmüthigkeit, *f*. malodúšnost, malodúšje, tesnopèrsnost, malosèrčnost.
Kleinmüthig, *a*. malodúšen, tesnopèrsen, malosèrčen.
Kleinod, *n*. dragótina, blagótina, biser; dragocěnost.
Kleinschmied, s. Schlosser.
Kleinstädter, *m*. městičán; —in, *f*. městičánka; —isch, *a*. městičen, malomězten.
Kleinvieh, *n*. drobnica. [kelje.
Kleister, *m*. ljép, lepílo, kléj,
Kleistern, *v. a*. ljepiti, keljiti.
Klemm, s. Klamm.
Klemme, *f*. kljupa, vškernílo, škripalica; (ein enger Paß) sotěska; (ein bedrängter Zustand) stiska, nadlóga, tesnota.
Klemmen, *v. a*. stisniti, vškerníti, priškerníti, vkljupati.
Klempern, *v. a*. brenkati.
Klempner, *m*. klepár.
Klepper, *m*. kljuse.
Klerus, *m*. Klerisei, *f*. duhóvščina, duhóvstvo, duhovníštvo. [Pflanze) torica.
Klette, *f*. klošč, klešč; (eine
Klettern, *v. n*. plezati, plaziti.
Klettennuß, *f*. kerhlič, kerhlovec.
Klieben, *v. a*. cepiti, razcépiti, kalati.
Kliebhacke, *f*. ceplenica.
Klima, *n*. podnébje, pojás.
Klimatisch, *n*. podnében.
Klimmen, s. Klettern.
Klimpern, *v. a*. brenkati, derndati.
Klinge, *f. ojstrica, ploča*, darda; meč; vor die — fordern, pozváti na bor.
Klingel, *f*. zvonček, zvončica.
Klingeln, *v. a*. pozvoníti, pozvončáti, cengetáti, pocengetáti, požvenkljáti.
Klingen, *v. n*. zvenčáti, zvoniti, zvenéti; glasíti se, zvonéti; (von Posaunen) bučati, zabúčati, pěti. [ka.
Klinke, *f*. kljupa, kljupica, kav-
Klippe, *f*. pečína, skala, skalád, stěna; fig. zaprěka, ověra.
Klippern, *v. n*. brenkati; ropotáti, klopotáti.
Klippfisch, *m*. treska. [novíten.
Klippig, *a*. skalnat, pečovít, stě-
Klirren, *v. n*. rožljáti, zvečati, zveketáti, ziti, zvenčáti, škripati.
Klitsch, *m*. plesk, tlesk.
Klitschen, *v. n*. pleskati, tleskati, praskati.
Kloben, *m*. precěp; (an der Wage) škarje; (ein Gebinde) zvezek, rokovád.
Klöpfel, *m*. klepec, kempelj; (bei der Trommel) palíčka; (zu Spitzen) vreteno
Klopfen, *v. n*. u. *a*. tolči, trupiti; klepáti; (den Flachs) treti; (an die Thür) terkati, potèrkati, poklúkati, poklováti, kucati; das Herz klopft, serce bije, tolče od. udára. [vec; terkálo, klukálo.
Klopfer, *m*. terkávec, kluka-
Klopffechter, *m*. potikáč.
Klopfhengst, *m*. koplenik.
Klopfholz, *n*. protje.
Klöppel, s. klöpfel.
Klöppeln, *v. a*. plesti.

Kloß, *m.* gruda, gruča, kepa; (Mehlspeise) cmok.
Kloster, *n.* samostán, kloštér.
Klosterbruder, *m.* mnih, kaludjer, samotnik, kloštérnik, redovnik.
Klosterfrau, *f.* nona, samotnica, kalúdrica, kloštérnica, redovnica.
Klosterleben, *n.* živlénje v samostánih, kloštersko živobítje.
Klösterlich, *a.* samostánski, kloštern, kloštérski, kaludjérski.
Klotz, *m.* štor, štromelj, pánj, terkel; (Erdklumpen) gruda, gruča.
Klubb, *m.* shód, zbirálše.
Kluft, *f.* poklína, pokotína; luknja, špranja, prepád, globočína, globína. [počel.
Klüftig, *a.* razpókel, razpókan,
Klug, *a.* razúmen, moder, pameten, umen; (pfiffig) zvít, šegav, lukav; — werden, zmodriti se, spametováti se; in etwas nicht — werden, ne razúmiti se na kar, ne zvěděti se v kar.
Klügeln, *v. n.* modrováti, tuhtati, umováti, razmišljováti.
Klügelei, *f.* modríja, modrovína, modrovánje.
Klugheit, *f.* razúmnost, umnost, pametnost; zvitost, lukávost.
Klügler, *m.* modrín, modrovávec. [modro; šegavo.
Klüglich, **Klug**, *ad.* pametno,
Klumpen, *m.* gruča, gruda, gerča, kepa, gomólja; kós, komád.
Klümpchen, *n* gručica, grudica, *kepica*; kosček, komadič.

Klümperig, *a.* gručast, grudnast, gerčast.
Klümpern, sich, *v. n.* grudati se, gručati se, gomòljati se, v kepe se drobíti.
Klumpfüßig, *a.* šantav.
Kluppe, *f.* kljupa, škripalica.
Klystier, *n.* dristla.
Klystieren, *v. a.* vderskniti ob. vderskati komur dristlo, dristlati. [glo.
Klystierspritze, *f.* dristlica, briz-
Knabe, *m.* děčák, fant, fantín, fantalín, děček. [ček, fante.
Knäblein, *n.* fantič, děte, dě-
Knack, **Knacks**, *m.* dleskèt, reskèt; — *i.* dlesk! resk! hrup!
Knacken, *v. n.* škripati, dleskati, praskati; — *v. a.* Nüsse — [illegible] gristi orěhe.
Knall, *m.* pók, trěsk. [rica.
Knallbüchse, *f.* puškara, puška[illegible]
Knallen, *v. n.* trěskati, trěsniti[illegible] pokati, germéti. [ní[illegible]
Knallpulver, *n.* trěskajóč smod[illegible]
Knapp, *a.* tesen, ozek, piče[illegible]; — *ad.* tik, tikama; (kaum) k[illegible]maj, jedva.
Knappe, *m.* oprod, oprodní[illegible], oproda; (Bergknappe) rud[illegible], rudokóp.
Knappschaft, *f.* rudárji.
Knarpeln, *v. n.* hrustati, šk[illegible]pati; glodáti, gruditi.
Knarren, *v. n.* škripati; zašk[illegible]pati. [p[illegible]je.
Knarrend, *a.* škripav; — *a.* š[illegible]
Knaster, *m.* knaster (duh[illegible]).
Knäuel, *m.* klopka, klopko, klonč.
Knäueln, *v. a.* motati na klopko, viti na klonč.

Knaupeln, v. n. glodáti, obírati (kostí).
Knauser, m. skopár, skopín, skerljívec, tverdúh.
Knauserei, f. skoparíja, skopíja, skopárstvo.
Knauserig, a. skóp, skopljiv, skopárski, tverd, skerljiv.
Knausern, v. n. skopáriti, skopíniti, skopováti, skerljíviti.
Knebel, m. čép, klin; (Fingergelenk) členek. [ke, muštáce.
Knebelbart, m. vose, rese, ber-
Kneben, v. a. zvezati, zatégniti, zategováti; (Menschen) usta zamášiti od. začépiti.
Knecht, m. hlapec, sluga, služébnik; (Sclave) rob, sužen, sužnik. [hlapčji.
Knechtisch, a. robski, sužen,
Knechtschaft, f. robstvo, sužnost, hlapčíja, hlapčíjstvo.
Knechtsdienst, m. rabota, tlaka.
Kneifen, v. a. ščipati, vščipniti, vščeniti.
Kneipe, f. kerčma, pivnica; (Zange) klešče; (Bauchgrimmen) griža, grizenje.
Kneipen, s. Kneifen. [gnetiti.
Kneten, v. a. měsiti, gnesti,
Knetschen, v. a. gnječiti.
Knetscheit, n. gnjetálo.
Knettrog, s. Backtrog.
Knicken, v. n. skopariti; (biegen) zvinuti; — v. a. pomandráti, steptáti. [Knickern, s. Knauser etc.
Knicker, Knickerei, Knickerig,
Knie, n. kolěno; die — beugen, poklékniti, poklekováti.
Knieband, n. podvěza, podvěz.
Kniebeuge, f. podkolěnec, podkolěnce.
Kniebeugung, f priklón, priklónba, príklonitva.
Knien, v. n. klečati, klekniti, — d, ad. klečé, na kolěnah.
Kniegürtel, s. Knieband.
Knieholz, n. šibje, protje, teršje.
Kniekehle, s. Kniebeuge.
Knieriemen, m. podvěza; nakolěnik, knestra.
Kniescheibe, f. goléno, golájno, pišála, kóst od kolěna do pét, piščal.
Kniff, m. všip, ščip; (List) varka, zvijáča.
Knirren, s. Knarren.
Knirschen, v. n. škripati, škripetáti, poškrípljati.
Knirschen, n. škripanje, škripót.
Knistern, v. n. praskati, švigati; derskati, dersketáti, dersknjáti.
Knoblauch, m. česnik, česen.
Knöchel, m. gleženj, gležno; (an Fingern) kolénc, kolénce, gib.
Knochen, m. kost. [stóvnica.
Knochenhaus, n. kostnica, ko-
Knochenlehre, f. kostislóvje.
Knochentheil, m. čunta, čuntovína. [košén.
Knöchern, a. kostén, koščén,
Knochig, a. kostnat. [vína.
Knochwerk, n. kostovje, kosto-
Knödel, m. cmók.
Knollen, m. kepa, gruda, gumba; (an Kräutern) čibúlica, podzemljica. [gumbast.
Knollig, a. kepast, grudast,
Knopf, m. gumb, glavica; (am Faden) ozel, ozlič.
Knöpfchen, n. gumbič, gumbíček; ozlič.

Knöpfen, v. a. gumbiti, zagúmbiti, zapéti, zapénjati, kopčati, zakópčati, knofljáti.
Knopfloch, n. gumbnica, luknja za gumb.
Knopfmacher, m. gumbar. [pek.
Knopper, m. šišek, skipek, ški-
Knorpel, m. brustanec, hrustavec, hrustec, hermetánec, hrustavica. [část.
Knorpelig, a. hrustav, brustán-
Knorren, m. gerča, gerb, gumb, rogel; vozel. [last, gerbast.
Knorricht, a. gerjáčast, rog-
Knorrig, a. roglàt, rogàt, vozlovít, gerbàt, gerčast.
Knospe, f. popika, popica, popek, berst, mladika, oko; die — n, popovje, popkovje, berstje, mladje.
Knospchen, n. popíčica, popíček, berstič, mladíčica.
Knospen, v. n popčáti se, popikati, berstéti, mladike pogánjati. [mladikast.
Knospig, a. popičast, popikast,
Knötchen, n. vozlič, bunčica.
Knöteln, v. a. vozláti, ozláti, zavozláti. [kolěnce.
Knoten, m. vozel, ozel, bunca;
Knotenstock, m. gerjáča, gorjača, robatica, robáča.
Knotig, a. vozlat, vozlóven; gerčov, gerčast, robàt; kolěnčast.
Knüpfen, v. a. vězati, zvězati, zavězati; vozláti, zavozláti.
Knurren, v. n. renčáti, njergáti, zarenčívati.
Knute, f. knuta, korbač, bič.
Knuten, v. a. s korbáčam tepsti od. biti.
Knüttel, m. cepec, cep, porezávnik, gerjáča, palica.
Knüttelholz, n. teršje, gerčovje.
Knüttelverse, pl. nesláni stihi.
Koarez, v. n. rujhtati, regláti.
Kobalt, m. kobalt, muhnica.
Kober, m. koš, košek.
Kobold, m. škrat, škratec, skratelj; (Burzelbaum) kozelc, živi hrást. [bukve kuharske.
Koch, m. kuhár; — buch, n.
Kochen, v. a. kuhati; variti; — v. n. kuhati se, variti se, vreti, kipéti.
Köcher, m. túl, strělotók.
Köchin, f. kuharica, kuharca.
Kochkunst, f. kuharstvo, kuharíja. [lja, kuháč-
Kochlöffel, m. kuhávnica, ku-
Kochsalz, n. kuhínjska sól.
Kochtopf, m. pisker, lanec, lonec.
Köder, m. nastáva, nastávek, vaba, vabílo, mamílo.
Ködern, v. a. nastáviti, nastávljati; vabiti.
Kofent, n. patoki.
Koffer, m. kernír, škrinja.
Kogel, m. hóm, kom, veršič, verhúnec, kopica.
Kohl, m. zelje, kapus.
Köhlchen, n. oglič.
Kohle, f. vogel, oglén; col. voglje, oglje, vogljovje.
Kohlen, v. n. kopo vóglja od. vogelnico žgati.
Kohlenbrenner, Köhler, m. voglár; —in, f. voglaríca.
Kohlendampf, m. vogljén čád.
Kohlenfeuer, n. žerjavica, žerjávka, živo oglje.
Kohlenkorb, m. kos za voglje.
Kohlenmeiler, m. kópa.

Kohlensäure, *f.* vogeljnokislína.
Kohlenstaub, *m.* prah od voglja.
Kohlenstoff, *m.* vogelc.
Kohlentopf, *m.* grěvnica.
Köhler, f. Kohlenbrenner.
Köhlerei, *f.* voglaríja.
Kohlgarten, *m.* kuhinjski vertič.
Kohlhaufen, *m.* kopa.
Kohlkopf, *m.* kapúsna glava.
Kohlkrähe, *f.* želna.
Kohlmeise, *f.* senica, seničica.
Kohlpfanne, *f.* žerjávnica.
Kohlrübe, *f.* kapúsa.
Kohlschaufel, *f.* veslica.
Kohlschwarz, *a.* čern kot vogel, žužen, žužoven.
Kohlstätte, *f.* vogliščе; kopíščе.
Kokarde, *f.* značnica, kokárda.
Kolbe, *f.* Kolben, *m.* robatica, cep, bat, batina, butica; (am Gewehr) oglávje, kopíto; glava; (Rohrkolben) storž, storžén. [storžénat.
Kolbig, *a.* glavat, glavičast;
Kolik, *f.* trod, bodláji, griža (v črěvésu).
Koller, *m* vertoglavica, běs, běsnóča, koževnik (konjški); — ig, *a.* vertogláven, běsen.
Kolon, *n.* dvopíčje.
Kolophonium, *n.* pegla. [rostás.
Koloß, *m.* velikán, orják, go-
Kolossal, *a.* velikánski, orjáški, gorostásen.
Kolter, *m.* odéja.
Komet, *m.* repáča, repasta zvězda, repatica. [směšnik.
Komiker, *m.* šaljívec, komikar,
Komisch, *a.* směšen, komičen.
Komma, f. Beistrich.
Kommen, *v. n.* *priti, prihájati,* dojti; dospěti; davon —, vteči; spasiti se; hinter etwas —, zaznáti, doznáti od. zvědeti kar; um etwas —, kar zgubiti, ob kar príti; po kar priti; ums Leben —, pogíniti; gefahren —, pripeljáti se; aus den Augen —, zibniti, zginiti; an den Tag —, na světlo priti; wie kommt es, kako je tó? wie hoch kommt es, koljko veljá; in Schweiß —, oznójiti se; zu etwas —, dobiti, steči od. doséči kar; zu sich —, zavědeti se; auf etwas —, domisliti se od. spomniti se česar; von Kräften —, oslabéti, slabéti; es kommt auf jeden so viel, vsakomu toljko gré od. sliši; es kann —, zná biti, more biti; aus den Schulden —, osvobóditi se dolgov; in den Sinn —, na misel priti, na um pasti; es kommt ein Gewitter, nevíhta se spravlja; in den Wurf —, srečati, v pest priti; zu Falle —, pasti; zu Kräften —, opomágati si; hoch zu stehen —, drago priti; zu kurz —, škodo iméti. [hódenj.
Kommend, *a.* bodoč, dojdoč, pri-
Komediant, *m.* igrávec; — in, *f.* igrávka. [médija.
Komedie, *f.* veséla igra, ko-
Kompaß, *m.* kompas.
Kompetent, *m.* prosivec.
Kompost, *m.* měšanica, gnojni zložek.
König, *m.* králj; — in, *f.* kraljica; (bei den Bienen) matica.

Königlich, *a*. kraljevski, kraljoven, kraljev. [ljéstvo.
Königreich, *n*. kraljevína, kra-
Königs=, *a*. kraljevski.
Königssohn, *m*. kraljevič.
Königstochter, *f*. kralovna.
Königthum, *n*. kraljéstvo.
Können, *v*. *n*. moči, premóči, zamóči, magati, vtegniti, znati, v stanu biti; ich kann nichts dafür, jaz nisim krív.
Kopal, *m*. kopal.
Kopeke, *f*. kopéjka. [razúm.
Kopf, *m*. glava; (Verstand) úm,
Kopf=, *a*. glavni. [posel.
Kopfarbeit, *f*. umni od. miselni
Kopfbinde, *f*. šapel, porta.
Kopfbrechen, *n*. tarenje od. belenje glave. [težáven.
Kopfbrechend, *a*. mučen, truden,
Köpfen, *v*. *a*. ob glavo djati, čehati.
Kopffleisch, *n*. glavína.
Kopfhänger, *m*. potúhnjenc; — ei, *f*. potúha.
Kopfkissen, *m*. vzglavnik, podglávnik, vzglavje.
Kopfmaschine, *f*. gilotína.
Kopfnicken, *n*. kimanje z glavo.
Kopfsalat, *m*. glaváta saláta od. ločika.
Kopfschmerzen, *m*. glavoból; ich habe —, glava me bolí.
Kopfsteuer, *f*. — geld, *n*. glavarína, poglavnína.
Kopfstück, *n*. glavína.
Kopftuch, *n*. peča.
Kopfüber, *ad*. prěkopíčki.
Kopfwunde, *f*. rana na glavi.
Koppe, *f*. verh, veršič, verhúnec; goličáva, golica, kóm.
Koppel, *f*. véz; ograda.

Koppeln, *v*. *a*. vězati, zvězati; (umzäumen) ogradíti.
Koppen, *v*. *n*. rigati, kolcáti; (von Pferden) jasle gristi.
Koralle, *f*. ostra, grola, korála.
Korallenmuschel, *f*. ostrénka.
Korb, *m*. koš, spletenica, kripa; (von Rüthlein geflochten) jerbas, canja, canjica, košára; einen — geben, odréči.
Körbchen, *n*. košič; jerbásček, canjica. [košarica
Korbmacher, *m*. košár; — in, [illegible]
Korbwagen, *m*. kripa.
Korinthe, *f*. grozdjiče, grozdic[illegible]
Korinthisch, *a*. koríntiški.
Kork, *m*. Korkholz, *n*. skor[illegible]a, pluta.
Korkstöpfel, *n*. skorjen čep.
Korkzieher, *m*. čepovlák.
Korn, *n*. zerno; (Getreide) [illegible]o, zernje; (Roggen) rež; (an Schießgewehren) muha; Schrott und —, strělilo; auf das — nehmen, na oko vzeti.
Kornacker, *m*. žitno polje, žitišče.
Kornähre, *f*. klás, vlát, lát.
Kornblume, *f*. modríš, plavíca.
Kornboden, *m*. žitnica, hambar.
Kornbrand, *n*. snét, snetláj, rija.
Kornbranntwein, *m*. žganje iz žita.
Körnchen, *n*. zernce, zernice.
Kornelholz, *n*. drenjovína.
Kornelkirsche, Kornelle, *f*. dren, drenjina. [jovec.
Kornelkirschbaum, *m*. dren, dren-
Körnen, *v*. *n*. zerniti se, klasiti se; — *v*. *a*. drobíti, razdrobíti, merviti.
Kornfeld, s. Kornacker.
Kornhandel, *m*. tergovína z žitam.

Kornhändler, *m.* žitar.
Körnicht, *a.* zernast.
Körnig, *a.* zernat. [vítno lěto.
Kornjahr, *n.* plodno od. rodo-
Kornjude, *m.* prekúpec.
Kornkammer, f. Kornboden.
Kornrade, *f.* kokalj.
Kornreich, *a.* žiten, žitoróden.
Kornschiff, *n.* žitaríca (ladja).
Kornsieb, *n.* rešéto, redos, sito.
Kornwurm, *m.* žižek.
Körper, *m.* tělo; truplo, trúp; (der todte Leib) život, truplo; ein todter —, mertvína, mertvóla. [živóten.
Körperlich, *a.* tělésen; truplen,
Körperlos, *a.* beztělésen; bez trupla.
Körpermessung, *f.* tělomĕrje.
Körperwelt, *f.* svét tělésni.
Korpulent, *a.* tělnàt, širok.
Korpulenz, *f.* tělnatost.
Kosen, *v. n.* milováti, dragováti, dobríkati.
Korset, *n.* arnoš.
Kosmopolit, *m.* světčan.
Kost, *f.* hrana, jěd, jědilo, koj.
Kostbar, *a.* dragocén, drág; — keit, *f.* dragocěnost, dragocěnstvo, dragost, dragota, dražést.
Kosten, *pl.* stroški, troškóvi, potróški, vtroški; vtrata, škoda.
Kosten, *v. a.* pokúsiti, vardjáti; — *v. n.* veljáti, stati, drago biti.
Kostenfrei, *a.* bez stroškov.
Kostfrau, *f.* hranovalíca.
Kostfrei, *a.* s hrano od. jědjó.
Kostgänger, *m.* hranjeník; — in, *f.* hranjeníca.
Kostgeber, *m.* *hranovávec.*
Kostgeld, *n.* plača za hrano.
Köstlich, *a.* žlahten, prežláhten; krasen, prekrásen.
Kostspielig, *a.* drág, predrág, dragocěn, dragoskúpen; — keit, *f.* dragost, dragocěnstvo, dragoskúpnost.
Kostüm, *n.* oprávа; noša.
Koth, *m.* blato, gréz; (der Menschen und Thiere) lajno, govno, klát, gnój, kál.
Köthe, *f.* bajta, kolíba, koča, krovnjáča; (Schrank) omàr; — nsaß, bajtar.
Kothig, *a.* blaten, kalen, lužnat.
Kothlache, *f.* kaljúža, muža, mužáva.
Kotze, *f.* čoka.
Kotzen, *v. n.* bljováti, bljuti, kozláti, tergati se, rigati.
Krabbe, *f.* morski rak.
Krabbeln, *v. a.* grebsti, kopáti; — *v. n.* plaziti, laziti, plezati.
Krach, *m.* pók, poč, trěsk, prask.
Krachen, *v. n.* pokati, počiti, trěskati, germéti.
Krachen, *n.* pokanje, trěskòt.
Krächzen, *v. n.* krokati, krokotáti, graktati, kavkati; (jammern) ječati, stenjati, pojemováti, vzdihováti.
Krächzen, *n.* krokòt, graktanje, kavkanje; ječanje, stenjanje.
Krack, *i.* škerc!
Kraft, *f.* móč, močnost, sila, krěpóst, snaga, jakost; (Fähigkeit) premóžnost, zmožnost; kraft seiner —, po svoji óblásti.
Kräftig, *a.* močen, silen, krěpek, krěpoten, ják, snažen; zmožen; (nährend) redíven, pokrěpen, krěpčáven.

Kräftigen, v. a. krěpiti, krěpčati, pokrěpčati.
Kraftlos, a. sláb, oslábljen, bez moči, nezmóžen, nemóčen; — igkeit, f. slabost, nemóč.
Kraftmehl, n. perva moka.
Kraftsuppe, f. krěpčávna juha.
Kraftvoll, a. krěpek, ják, čverst.
Kragen, m. vratnik, nadplájšek; (Hals) vrat, gerlo, golt.
Krähe, f. vrana.
Krähen, v. n. kokotákati, kokorékati, peti.
Krähenauge, n. vranje oko; kurje oko.
Kralle, f. krempelj, nohet.
Krallen, v. a. praskati, oprá-skati, oprásniti.
Kram, m. roba, krama, lavka, blagó; fig. (Sache) stvár.
Krambude, f. štacúna, kramaríja.
Kramen, v. n. robo prodati, kramáriti.
Krammetsvogel, m. brinóvka, borovnják, smolenica.
Krampe, f. motíka, kramp; skoba, spoja.
Krämpe, f okráj, zaviháj, krajec, strěha; — n, v. a. vihati, zavíhati.
Krämpel, f. grebeníca, omikávnik; — n, v. a. omikavati, grebeníčiti.
Krampf, m. kerč.
Krampfader, f. kerčna žila, otéčena žila.
Krampfartig, a. kerčovit.
Krampfhaft, Krämpfig, a. kerčen, skerčen.
Kranich, m. žerjav.
Krank, a. bolen, bolán, bolěsten; — werden, oboléti, zboléti, preboléti; — sein, bolováti, bolěhati.
Kranke, m. bolník, bolěstnik; — f. bolnica, bolěstnica.
Kränkeln, v. n. bolěhati, betežováti.
Kranken, v. n. bolováti, bolěznováti, bolěstováti, bolen biti.
Kränken, v. a. žaliti, žalováti, uvréditi, žalostíti; sich — v. r. žalováti, žalostíti se, tarnati se.
Krankenbett, — lager, n. postelja bolníga; am — liegen, bolen biti.
Krankenhaus, n. bolníšnica.
Krankenstube, f. soba za bolne.
Krankenwärter, m. bolničar; — in, f. bolničarica.
Krankhaft, s. Kränklich.
Krankheit, f. bolězen, beteg, bolěst, nemoč.
Kränklich, a. bolěhen, betéžen, bolězljív, bolěhav, betežljiv; — keit, f. bolěhnost; betéžnost, bolězljívost.
Kränkung, f. žala, uvrěda; žalost, tuga.
Kranz, m. věnec; svitek.
Kränzchen, n. věnček, věnčik, věnčič.
Kranzeljungfer, f. družíca, rjašnica, svatevca, svatbica.
Kränzen, v. a. věnčati; ověnčati.
Kranzförmig, a. věnčit.
Krapf, m. krap.
Krapp, s. Färberröthe.
Kratzbeere, s. Brombeere.
Kratzbürste, f. kartáča.
Kratze, f. Kratzeisen, n. stergača, grebén.
Krätze, f. (Krankheit) garje, krasta, sráb, grinta, brasta;

(Weilicht) opílki, ostèržki, ostrúžki, praskotíne.
Kratzen, v. a. stergati, strugati, praskati, opráskati, prasníti, škerbati, drapati; die Wolle —, volno česáti od. grebeničiti; (jucken) serbéti, jěsti, čmeti; (schlecht schreiben) mazati, čerčkati; (auf einem Instrumente) škripati, čmigati.
Krätzenmaterie, f. garjóba, grintovína.
Kratzer, m. stergáč, strugáč, mazáč, škripovec,
Kratzfuß, m. naklón.
Krätzig, a. garjav, krastav, hrastav, srabljív, grintov, grintast.
Kraus, a. kodrav, kodrast, kodrav.
Krause, f. kodravost, kodrína, kodrovína.
Krauseisen, n kodercílo, rugaljca.
Kräuseln, v. a. kodrati, rugati, zavíjati, ruditi.
Krausemünze, f meta.
Kraushaarig, a. kodrav, rudokós.
Krauskopf, m. kodravec, rudáš.
Kraut, n. zél, zelíše, trava; (Kohl) zelje, kapús; col. zelje, zelíšovje, bilje.
Krautacker, m. zelnik, zelnjak, zeljíšče, kapusje.
Krauten, v. a. pleti, pleviti.
Kräuterbuch, n. travárnik.
Kräuterfrau, f. travarica, zelíšarica.
Kräuterkenner, m. travoznánec, zelíšoznánec.
Kräuterkunde, f. travoznánstvo, zelíšoznanstvo; travoslóvje, travárstvo.
Kräuterkundige, m. travar, travoslóvec.
Kräutersammlung, f. zbirka trav od. zelíš.
Kräuterstengel, m. kocen.
Kräutersuppe, f. zelíšna juha.
Krautgarten, m. kuhínjski vert.
Krautpflanze, f. glavatíca.
Kreatur, f. stvár, stvór, (verächtl.) stvora.
Krebs, m. rak; (Geschwür) rak, mramorka.
Krebsartig, a. rakovít.
Krebsauge, a. račje oko.
Krebsgang, m. den — gehen, rakovo pot iti, na staro kopíto priti, navzrit od. nazaj iti.
Krebsen, v. a. rake lovíti.
Krebsschaden, m. rak, mramorka.
Krebsscheere, f. račje klešče od. škripalice.
Krebsweibchen, n. rakovica.
Kreide, f. melj, kreda; auf die — zehren, v dólg živéti; in die — kommen, v dolg zagáziti.
Kreiden, v. a. kredati, okrédati, pokrédati, nakrédati.
Kreidenartig, Kreidicht, a. kredovít, kredast.
Kreis, m. krόg, okrόg, obόd, kolobár, okróglej; (eines Landes) krog, okrόžje, krožje, kotar.
Kreisamt, n. krožni sόd, županíja, okrόžno glavárstvo.
Kreisel, m. volk.
Kreiseln, v. n. vertéti se, sukati se.
Kreisen, v. n. sukati se, okrog iti.
Kreisförmig, a. okrógel, obel.
Kreislauf, m. krogoték, koloték.
Kreishauptmann, m. krožni poglavár od. glavár.
Kreißen, v. n. krečati, rodíti, v porόdnih bolečinah ležati.
Kreisstadt, f. krožno město.
Krempe, Krempeln, s. Krämpe, Krämpeln.

Krepiren, *v. n.* cerkniti, pocépati, pogíniti, stegniti se.
Krepp, *m.* krép. [váč.
Kresse, *f.* kreša, reriha; glá-
Kreuz, *n.* križ, kerst; (Noth) nadlóga, težáva, muka.
Kreuzbild, *n.* križanik, božja martra, razpétje, razpélo.
Kreuzbrav, *a.* zlo priden.
Kreuzdorn, *m.* černi glóg.
Kreuzen, *v. n.* križati, po morju ladjati; sich —, *v. r.* krížati se, prekrižati se.
Kreuzenzian, *m.* križatíca.
Kreuzer, *m.* krajcar; morski ropár. [križa.
Kreuzerfindung, *f.* najdenje s.
Kreuzerhöhung, *f.* povzdiga s. križa.
Kreuzfahrer, *m.* križár, križanec, križnik.
Kreuzgang, *m.* razkrížje, razpótje, razcéstje, (in Klöstern) prekrížana hodnica.
Kreuzigen, *v. a.* križati, na kríž pribiti, razpéti; sich — *v. r.* križati se, kerstiti se.
Kreuzigung, *f.* križanje, raz pétje.
Kreuzlahm, *a.* hrom. [vitez.
Kreuzritter, *m.* križán, križánski
Kreuzschnabel, **Kreuzvogel**, *m.* dlesk.
Kreuzspinne, *f.* križara.
Kreuzweg, s. Kreuzgang.
Kreuzweise, *ad.* križom, križoma, nakrížem. navskríž, naskríž.
Kreuzwoche, *f.* križni těden.
Kreuzzug, *m.* križánska vojska.
Kricklich, *a.* mučen, truden, težek.
Kriebeln, *v. n.* gomzéti, gomizljáti; (jucken) serbéti, šegetáti; — *v. a.* praskati, česáti.

Krieche, *f.* ternoslívka, ternjóljica.
Kriechen, *v. n.* laziti, plaziti se, plezati, gomáziti, kopácati; (schmeicheln) sliniti se, dobríkati se, hljiniti se; aus dem Eie —, vleči se, vlegniti se.
Kriecher, *m.* prilizevávec.
Krieg, *m.* boj, bitka rát, vojna fig. prepír, kreg.
Kriegen, *v. n.* bojováti se, vojováti se, vojskováti, ratováti. [steči, zadobít
Kriegen, *v. a.* dobíti, dosé
Krieger, *m.* vojník. vojšák, bojovník, voják, borívec; — in, *f.* vojšakinja, bojovníca, borívka. [vojáški, rat
Kriegerisch, *a.* vojen, vojniš
Kriegs-, *a.* vojniški, vojáški
Kriegsbaukunst, *f.* vojáško stav-ništvo. [vítelj.
Kriegsbaumeister, *m.* vojáški sta-
Kriegscamerad, *m.* sovojník, sovojšák. [ska služba,
Kriegsdienst, *m.* vojna, žolnír-
Kriegserklärung, *f.* obznána o. napóvěd vojske.
Kriegsgefangene, *m.* vjetnik (v vojski).
Kriegsgesang, *m.* bojopětje.
Kriegsgott, *m.* torek, svantevit.
Kriegsheer, *n.* vojska, vojna, vojna truma.
Kriegsheld, *m.* junák.
Kriegsknecht, s. Soldat.
Kriegskosten, *pl.* vojni troškóví.
Kriegskunst, *f.* ratoznánstvo, vojskovódstvo. [armáda.
Kriegsmacht, *f.* vojáška sila,
Kriegsmann, *m.* vojnik, vojšak, vojničár.

Kriegsrath, *m.* vojniški svet; vojniški svetovávec.
Kriegsrecht, *n.* vojniško pravo; vojniški sód; vojni zakoni.
Kriegsrüstung, *f.* priprávа k vojski.
Kriegssteuer, *f.* bojni namèt.
Kriegsverlust, *m.* vojskozgúba.
Kriegsvolk, *n.* vojska; vojšáki.
Kriegswesen, *n.* vojáštvo, vojníštvo, žolnírstvo,
Kriegszucht, *f.* vojniški návk; vojniški réd.
Kriegszug, s. Feldzug.
Krimpen, *v. n* stisniti se; — *v. a.* močiti sukno.
Krinne, *f.* poklína, pokotína; žléb, brazda, jarek.
Krippe, *f.* jasli. jasle; koríto. žlěb, ográda, pregráda.
Krippen, *v. n.* jasle grizti; — *v. a.* pregradíti.
Kritik, *f.* razsodba, razsója, razsoda, kritika. [kritikar.
Kritiker, *m.* razsódnik, očítar,
Kritisiren, *v. a.* soditi, razsoditi, očítati, kritisírati.
Kritisch, *a.* nevaren, pogíbeln, opásen; kritičen.
Kritteln, *v. a.* u. *n.* očítati, pretrésati, rešetáti; kuditi.
Krittler, *m.* očitávec, pretresávec.
Kritzeln, *v. a.* čerčkati, čerkati, pisáčiti; — *v. n.* škripati.
Krokodill, *n.* kroködil, ostrovíd.
Krondiener, *m.* kronoslužábnik.
Krone, *f.* krona, koróna; věnec.
Krönen, *v. a.* kronati; okrónati; věnčati, ověnčati.
Kronenthaler, *m.* križeváča.
Kronerbe, *m.* naslědnik vladárski.
Krongehörn, *n.* *jelenova krona.*
Krongut, *n.* deržavno imànje, kronsko blago.
Kronland, *n.* kronovína.
Kronleuchter, *m.* světnják, kovka.
Kronprinz, *m.* kronovník; děden kraljevič od. carevič.
Kronprinzessin, *f.* kronovníca, dědná kraljovna od carovna.
Krönung, *f.* kronanje; věnčanje.
Kropf, *m.* brahor; golžún.
Kröpfchen, *n.* brahorec; golžúnec.
Kröpfen, *v. a.* kermiti.
Kropfgans, *f.* nenasit.
Kropfig, *a.* brahórast.
Kropftaube, *f.* brahórast golób.
Kröte, *f.* krastavíca. krastáča, skrunáča, krota; — nstein, *m.* žabji kamen.
Krücke, *f.* bergla, opérnica; (Ofengabel) grebla, vile.
Krug, *m.* verč, ročka; (Schenke) kerčma.
Krüger, *m.* kerčmár.
Krume, *f.* Krümchen, *n.* srědica, meča; drobtína, drobtínca.
Krümeln, *v. a.* drobíti, merviti.
Krumm, *a.* krív; sklučen; (lahm) šantav, hrom; krulov.
Krummbeinig, *a.* švedrast, krivonóg.
Krümme, Krümmung, *f.* krivína; gerba, giba; (Schlängeln) vijúganje.
Krümmen, *v. a.* krivíti, okrivíti, zakrivíti, nakrivíti, zavíti; sich — *v. r.* nagníti se, krivíti se, sklučiti se, skerčiti se, (schlängeln) viti se, víjati se, vijúgati se.
Krummfuss, *m.* šveder.
Krummholzbaum, *m.* bor gorski.
Krummstab, *m.* pastirska palica.

Krummstroh, *n.* stelja.
Krüppel, *m.* krulovec, božec; — haft, *a.* krulov.
Kruste, *f.* skorja, sréž.
Krustig, *a.* skornat. [kristál.
Krystall, *m.* vledénc, golot,
Krystallen, *a.* od vledénca.
Krystallisiren, *v. n.* vledenováti se, vledenéti.
Krystallisirung, *f.* vledenovánje, vledénje.
Krystalllinse, *f.* vledeníčka.
Kübel, *f.* deža, tunja. [kubíški.
Kubisch, *a.* kostčén, kostkov,
Kubus, *n.* kostka, kubus.
Küche, *f.* kuhinja; kalte —, merzla jěd. [oprésnik.
Kuchen, *m.* gibanica, pogáča,
Küchenfetzen, *m.* pečúhnjica.
Küchengarten, *m.* kuhínjski vert, zelnik.
Küchengeschirr, —geräth, *n.* posódje, kuhínjska posóda.
Küchengewächs, *n.* povertlína, sočívje, zelenjáva, povèrtje.
Küchenherd, *m.* ognjíšče, ješa.
Küchenmagd, *f.* kuhínjska děkla.
Küchenmeister, *m.* nadkuhár.
Küchenschrank, *m.* kuhínjski omár.
Küchenzettel, *n.* zapís jědil.
Küchlein, *n.* piše, pišče, piška, piškica; čiba, čibica.
Kuckuk, *m.* kukovica.
Kufe, *f.* kád, čeber.
Küfer, s. Böttcher.
Kugel, *f.* krogla, obla; Kanonen—, zerno, kroglica, oblica (za puško).
Kugelbahn, s. Kegelbahn.
Kugelbüchse, *f.* risanca.
Kugelform, *f.* okróglost, okroglína, oblína.
Kugelförmig, *a.* okrógel, krogel. [—ei, *f.* krogl
Kugelgießer, *m.* kroglo
Kugeln, *v. a.* u. *n.* kr talokati, potóčiti, pot v krogle teči, valjati
Kugelrund, *a.* okrogel, fig. opotóčen.
Kuh, *f.* krava; —s, *a.* l
Kuhbirne, *f.* kravarica, várka. [kr
Kuhfladen, — mist, *m.* kr
Kuhhaare, *pl.* kravja dlaka vica.
Kuhhaut, *f.* kravja koža,
Kuhhirt, *m.* kravár; — kravarica.
Kuhhexe, *f.* kravnjáča. [z
Kühl, *a.* hladen, hladàn;
Kühlbecken, *n.* hladívnica.
Kühle, *f.* hlád, hlaja, hl hladovína; merzlota.
Kühlen, *v. a.* hladíti; r díti, prehladíti, ob ohlájati.
Kühlend, *a.* hladíven.
Kühlung, s. Kühle.
Kühn, *a.* derzen, pred směl, smion: —heit, *f* znost, predèrznost, sn
Kuhpocken, *pl.* osépnice,
Kuhrfürst, *m.* izbórni kn
Kuhschelle, *f.* kravji z kravja hlepáča.
Kuhstall, *m.* kravnják,
Kümmel, *m.* čimín, kúm mín.
Kummer, *m.* tuga, briga, žalost; Hunger und — nevóljno živéti.
Kummerhaft, *a.* tužen,
Kümmerlich, *a.* běden,

nevòljen, kukáven; brižen, skerben, tužen. [skerbí.
Kummerlos, a. bezskèrben, brez
Kümmern, sich, v. r. skerbéti, měniti se, roditi, briniti se; — v. n. tugováti, tužiti, tarnati, žalostiti se.
Kümmerniß, s. Kummer.
Kummervoll, a. nevóljen, žalosten, běden, kukáven.
Kummet, n. homót.
Kund, Kundbar, a. znán, poznát, očit; — machen, na znanje dati, oznániti; — werden, razglasíti se.
Kunde, m. kupec, kupovnik.
Kunde, f. znanje, poznanje; věst, glás, sprava.
Kundig, a. věden, věšt; zvěden (v čem).
Kundmachung, f. oznanílo, naznanílo, oglás, proglás.
Kundschaft, f. znanje, poznánje, znamost, glás; (im Handel) kupec; (Zeugniß) svědóčba, svědočánstvo; von etwas — einziehen, soznániti se s čem, kar dozvědeti; auf — ausgehen, ogledováti, oglédati; — von etwas geben, kaj naznániti od. poróčiti.
Kundschaften, v a. ogledováti, razgledováti. [dúh.
Kundschafter, m. oglédnik, ogle-
Künftig, a. prihódenj, bodóč, dojdóč.
Künftig, —hin, a. prihódnjič, v bodóče, od zdaj, vnapréd.
Kunkel, f. preslica, kudélja, kožélj.
Kunst, a. úmětnost, umětálnost, umětnija; navka; die schwarze —, čara; das ist mit großer — gemacht, to je jako úmětno izdělano.
Kunst-, a. úmětni, umětálni.
Kunstarbeiter, m. úmětnik, umětálnik. [naučni izráz.
Kunstausdruck, m. umětni od.
Künstelei, f. umětníja, úmětno dělo; fig. modrovánje.
Künsteln, r. umětováti, úmětno dělati, modrováti (na čem).
Kunsterzeugniß, n. umotvor.
Kunstfeuer, n. úmětno naprávljen ogenj, umětálski ogenj.
Kunstfleiß, m. obértnost, marljívost, pomnja.
Kunstgriff, m. hitrost, zvijáča.
Kunsthandel, m. tergovína z obertníškimi ízdělki.
Kunsthändler, m. tergóvec z obertníškimi izdělki.
Kunstkammer, m. sklád obertníških izdělkov.
Künstler, m. úmětnik, umětálnik; —in, f. umětnica, umětálnica.
Künstlich, a. úměten, umětáven, umětálen: úmětno zdělan od. naprávljen.
Kunstlos, a. naráven. jednostáven; neúměten, bez umětnosti.
Kunstmäßig, a. umětálski, umětáven, poleg umětnosti.
Kunstreich, s. Künstlich.
Kunstrichter, m. razsódnik, razsodovávec.
Kunststück, n. umotvòr, úměten od. obertníški izdělk.
Kunstwerk, n. umotvòr, umětálsko dělo.
Kunstwort, n. úměten izráz.

Küpe, f. Kübel.
Kupfer, n. baker, bakrovína, kotlovína; (Finnen im Gesichte) obrí; —s, a. bakréni, kotlěni. [kroréŝov.
Kupferdrucker, m. štampar ba-
Kupfergeld, n. bakréni dnár.
Kupfergrün, f. Grünspan.
Kupferhaltig, a. bakren, bakrovít, kotlén.
Kupferhammer, m. bakarnica.
Kupferhandel, m. tergovína s kotlovíno. [lén.
Kupfericht, a. bakrénast, kot-
Kupferig, f. Kupferhaltig.
Kupfern, a. bakrén, kotlén.
Kupferschmied, m. kotlár.
Kupferstecher, m. bakrorézec, bakroréznik. [v kotlovíno.
Kupferstich, m. bakrorěz; urěz
Kupferstichhandel, m. tergovína z bakrorězi.
Kupferstichhändler, m. bakrorězár.
Kupferwaare, f. bakrovína, kotlovína.
Kuppel, f. véz, pás, verv.
Kuppelei, f. svodníštvo, rofijánstvo.
Kuppeln, v. a. vezati, zvezati, skopčati; (als Kuppler) svoditi, rofijániti. [žolte čižme.
Kuppelpelz, m. rndéča suknja,
Kuppler, m. svodník, rofiján; —in, f. svodnica, rofijánka.
Küraß, m. oklép, oklóp.
Kürassier m. oklépnik, oklópnik.
Kürbiß, m. tikva, tikev, buča; —flasche, f. tikvica, tikvova sklenica.
Kürschner, m. kerznár, kožúhar; —in, f. kerznarica, kožúharica.
Kürschnerhandwerk, n. ...stvo.
Kurz, a. kratek; ... malo préj, nedávn... em, vkratkim, kr... lang oder —, préj ... — und gut, — um, besědo; — herna... potèm; zu — kom... kàsniti se; in — kmalo, skoraj; ein... ten, kogar na uj... den kürzeren ziehen, škodo iméti.
Kurzathmig, a. zadušlj...
Kürze, f. kratkost, kratkóta; in —, v skoraj, —n, v. ... krajšati, prikrájšat...
Kurzgewehr, n. sablja.
Kürzlich, ad. nedávn...
Kurzsichtig, a. krá... —e, m. kratkovid... vídež; —keit, f. k... nost, kratek víd.
Kurzweile, f. kratek zabáva; — treiben časováti se, zabáv...
Kurzweilen, v. n. kr... váti se, šaliti s... volje biti, zabávlj...
Kurzweilig, a. kratko... baven.
Kuß, m. cělov, pol...
Küssen, v. a. poljúb... váti, kušniti, kušov... v. r. ljubiti se, ... cělováti se.
Küssen, f. Kissen.
Küste, f. pomórje, morski brég, bre... gišče.

...ohner, m. primórec,
...ec.
..., n. pomórje, pri-
pribrěžje. [mórski.
...isch, a. pomórski, pri-
. zvonár, cerkovnik.
. kočija. [v kočijo.
...lag, — thür, f. dveri
m. kočijáž; —bock, m.
...vo sedálo.
, v. a. kočijážiti.
Kitt. [milávka.
mníška oblěka, ka-
v. n. krohotáti, gro-

...itze.
f. kibítka.

L.

...ráčče, siršče, sirílo.
čoba; —rn, v. n. ble-
kvasiti.
a. siriti, posíriti.
a. (erquicken) krěpiti,
i, pokrěpiti, okrěp-
rěpčati, oživljati, po-
razhladíti; sich an et-
, radováti se od. ve-
: nad čem.
. krěpíven, krěpčá-
krěpljiv, razhladíven.
platka, — werden,
abíti. [tek.
m. pokrěpljívi napí-
m. dobro od. krěpko

m. siršik. [vec.
m. kemíjski pomagá-
...um, n. poslárna.
v. a. poslováti, dě-

lati, pripravljati; — v. n. bolěhati, terpéti.
Labsal, n. Labung, f. pokrěpa, krěpčálo; utěha; krěpčanje, požívljanje. [nják, blodíšče.
Labyrinth, n. zahodnják, blod-
Lachbaum, n. zaznamováno drěvo, mejnik.
Lache, f. kaljuža, luža, mlakúža, muža, mužáva, mlaka; blato, kál.
Lache, f. (Art des Lachens) směh, nasměh, grohòt, bohòt.
Lache, f. (eingehauenes Zeichen) biljéga, zaréz, zaznáma.
Lächeln, v. n. smijati se, směhljáti se, nasměhljáti se, nasmijati se; — n. nasměh.
Lachen, v. n. smejati se; über-laut —, grohotáti, bohotáti; über etwas —, smejáti se od. posměhováti se čemur; sich zu Tode —, pokniti od směha; auf einen —, nasmejáti se komur.
Lachen, v. a. (einen Baum) zaznámiti, zabiljéžiti; nagúliti, nadrěti. [grohot.
Lachen, . n. směh, smejánje;
Lacher, m. směhún, smejálo; — in, f. smejalíca.
Lächerlich, a. směšen; — keit, f. směšnost.
Lächern, v. a. es lächert mich, smejál bi se, směh me grudi.
Lachs, m. zlatóka, losos, zlatóvka, hélc.
Lachsfang, m. lov zlatók.
Lachsfleisch, n. zlatokovína, lososovína.
Lachsforelle, f. lososna postèrv.
Lachstein, m. mejník, meják.

Lachtaube, *f.* smihálka, gurgulíca.
Lachter, s. Klafter.
Lachzahn, *m.* prednji zób.
Lack, *m.* lóš, vošilo, vosek; (Siegellack) pečátni vosek.
Lackei, *m.* sluga, lokáj.
Lackiren, *v. a.* lošiti, vošiti.
Lackirer, *m.* lošár; — in, *f.* lošaríca.
Lackmus, *n.* borovčína.
Lacrymatorium, *n.* solzeníca.
Lädchen, *n.* predalček, predalce, prédèlček.
Lade, *f.* predal, predèl.
Ladebrief, *m.* pozivni list.
Laden, *m.* blanja, vratnica: štacúna.
Laden, *v. a.* nakládati, vkladati, tovóríti, natovóriti, nalágati, basati; (ein Gewehr) nabíjati, nabíti, nabásati; (einladen) vabiti, povábiti, zvati, pozváti.
Ladendiener, *m.* tergóvski sluga, od. mladénč.
Ladenflügel, *m.* vratnica, durnica.
Lader, *m.* nakladáč, továrnik, težák; (Einlader) zovčín.
Ladestock, *m.* nabijáč; zatka, nabiják.
Ladung, *f.* vklada, naklada, tovor; hitec, nabilo; vabílo, pozov, pozív.
Ladungsplatz, *m.* nakladíšče.
Laffe, *m.* smerkolín, kerlín, kalín, budálo.
Läffeln, *v. n.* ženúriti se, vertéti se okol žén.
Laffette, *f.* staja od. rajda topov.
Lage, *f.* lega, ležáj, položáj, položénje, pológa; (Schichte) *lega*, versta, skłád, postát; (*eine* Reihe) rajda; (Beschaffenheit) stán, stanje, bi eine — Papier, sklád pap
Lager, *n.* (Feldlager) tabor, boríšče, šotor, šotori (Schichte) versta, lega, po sklád; (Bett) postelja, stelj; (eines wilden Thi berlog, loža, ložíše, leža žíše; (Bodensatz) gošča, šáva, drožé, podmást; (B renlager) zalóga; (Krank bolézen, bolèst; (im Fel straža.
Lagerbaum, s. Lagerholz.
Lagerbier, *n.* staro pivo, le prednje pivo.
Lagerholz, *n.* podlóga, le legnar; preváljeno drév
Lagern, *v. a.* polóžiti; postá tabor postáviti; sich — t vleči se, leči; vtabóriti všatóriti se, všotoriti se; Korn lagert sich, žito je pol
Lagerobst *n.* zimno sadje.
Lagerplatz, *m.* skladíšče, kl líšče.
Lagerstatt, — stätte, *f.* le loža; postelja; ložnica.
Lagune, *f.* močvéra, močvé
Lahm, *a.* hrom, krulav, m vúden; — e, *m*, hromá
Lähme, *f.* hromóta, hrom
Lähmen, *v. a.* mertúditi, om vúditi; slabíti, oslabiti, ol miti. [ménje, ohrom
Lähmung, *f.* mertúdenje, ol
Laib, *m.* hlěb. [*v. n.* ikriti
Laich, *n.* ikre, ribje jajca; —
Laie, *m.* mnih; novínec, no neposvěčenec.
Laienbruder, *m.* mniški brat
Lake, *f.* slana voda, slanica

Lakritze, *f.* sladič, sladčíca, sladki korěn.
Lakritzensaft, *m.* sok iz sladkega korěna.
Lallen, *v. n.* bleti, blebetáti, čekljáti; — *n.* blebèt, čekljánje.
Lamentation, *f.* jávk, rěvkanje, jadikovánje, cvilenje.
Lamentiren, *v. n.* javkati, rěvkati se, jadikováti, cviliti.
Lamm, *n.* jagnje; männliches —, jagnec; weibliches —, jagnica.
Lämmchen, *n.* jagnjiče, jagnjič.
Lämmen, Lämmern, *v. n.* jagniti, jagnjiti se, ojágnjiti se.
Lammfell, *n.* jagnječovna, jagnječna koža.
Lammfleisch, *n.* jagnjetina.
Lammsbraten, *m.* pečena jagnjetína.
Lampe, *f.* světílnica, světilka, lučnica, oljeníca.
Lamprete, *f.* okatíca.
Lancier, *m.* kopjaník.
Land, *n.* zemlja, suha zemlja, kopno, pěvnína; (Boden) zemlja, zemljíšče, tla; polje, rál; (Reich, Gebieth) zemlja, dežéla, krajina, kraj, pokrajina, deržáva, oblást, strana; (im Gegensatze der Stadt) dežéla, kmetíja; — bauen, polje obdělováti; hier zu — e, v tih krajih; auf dem — e, na kmetih.
Landadel, *m.* selsko žlahtništvo.
Landbau, *m.* kmetíjstvo, ratárstvo, poljodělstvo, težáštvo; — er, *m.* kmet, ratár, ratáj, težák, poljodělec.
Landedelmann, *m.* selski žlahtnik.
Landen, *v. n.* prilèntati, priplávati, pristáti.
Landenge, *f.* *zemáljska ožína.*
Länderei, *f.* zemlja, polje, njiva.
Landesart, *f.* običáj od. šega ktere zemlje.
Landesbehörde, *f.* dežélno glavárstvo.
Landesbewohner, *m.* zemlján; — in, *f.* zemljánka.
Landesfürst, — herr, *m.* vladár, dežélski oblástnik od. gospodár; — lich, *a.* vladárski.
Landesgesetz, *n.* deržávni zakon, deržávna postáva.
Landesherrschaft, *f.* vladárstvo, vladanje.
Landeshoheit, *f.* vladárska visokóst.
Landesobrigkeit, *f.* dežélno poglavárstvo.
Landesregierung, *f.* vlada, vladárstvo.
Landessprache, *f.* jezik domáči od. narodni.
Landesverweisung, *f.* prognánje, prognánstvo.
Landflüchtig, *a.* bèžen.
Landfriede, *m.* občni mír.
Landgericht, *n.* dežélna sodníja.
Landgraf, *m.* dežélni gróf; — in, *f.* dežélna grofinja.
Landgrafschaft, *f.* dežélna grofovína.
Landgut, *n.* imánje, kmetija, selo.
Landhandel, *m.* tergovína po kopnim.
Landhaus, *n.* dežélno poslópje; kmetíjska hiša.
Landjunker, *m.* selski plemič od žlahtnič.
Landkarte, *f.* zemljovíd, zemljokáz, mapa.
Landkrämer, *m.* selski kramar.
Landkundig, *a.* poznát po cěli zemlji.
Landläufer, *s.* Landstreicher.
Landleben, *n.* življénje na kmetih.
Landleute, *pl.* kmetje, kmetovávci.
Ländlich, *a.* deželen, deželski, selski, kmetíjski.

Landluft, *f*. zrák na kmetih.
Landmacht, *f*. vojska na kopnu.
Landmann, *m*. kmet, kmetovávec, selják, seljanín, ratar, zemljodělec.
Landmesser, *m*. kopnoměrec.
Landmeßkunst, *f*. kopnoměrje, kopnoměrstvo.
Landmiliz, *f*. narodna vojska.
Landmünze, *f*. domači dnarji.
Landpfleger, *m*. župan selski.
Landplage, *f*. obćéni bič.
Landrath, *m*. dežélno svetovávstvo; dežélni svetovávec.
Landrecht, *n*. dežélno pravo.
Landregen, *m*. dež po cěli dežéli.
Landrichter, *m* deržávni sodnik; okrájni sodnik.
Landsaß, *m*. zemlján, zemlják, domačín, vselnik.
Landschaft, *f*. kraj, krajína, pokrajína, okolíca. [selska šola.
Landschule, *f*. ljudska ućívnica;
Landschullehrer, *m*. šolnikár, selski učeník.
Landscheide, *f*. meja, granica.
Landsee, *m*. jezero.
Landsitz, *m*. kmetíja, imánje.
Landskind, *n*. domačín, zemlján, kraján, našínec, deželán.
Landsknecht, *m*. birič; žolnír.
Landsmann, *m*. našínec, roják, soroják, domoródec, vlasténec; — in, *f*. rojákinja, sorojákinja, domoródka, vlasténka; — schaft, *f*. domoródstvo; narod. [zemlje.
Landspitze, *f*. ert od. končína
Landstadt, *f*. deželno mésto.
Landstand, *m*. člen stališov; — stände, *pl*. deželni stališi.
Landstraße, *f*. velíka cěsta.

Landstreicher, *m*. pote
tež, skitávec; — t
tepúla, skitálica.
Landstrich, *m*. strana, pokrajína
Landsturm, *m*. burja n
černa vojska.
Landtag, *n*. dežélni zb
Landtrauer, *f*. obćna ž
lovánje.
Landtruppen, *pl*. vo
Landüblich, *a*. običen.
Landvogt, *m*. dežélni p
— ei, *f*. dežélno pogl
Landvolk, *n*. kmetje, km
selj́aci. [kraju, pr
Landwärts, *a*. proti l
Landwehr, *f*. vojska n
Landwein, *m*. domáče
Landwind, *m*. věter s l
Landwirth, *m*. gospodá
poljodělec.
Landwirthschaft, *f*. kr
kmetovávstvo, polj
gospodárstvo.
Lang, *a*. dólg; seit -
od davno; drei Tag
dneve; tage —,
dan, cěle dneve; üb
kurz, préj alj poslej.
Langarmig, *a*. dolgoró
Langbart, *m*. bradač,
bradàt, dolgobrád.
Langbein, *m*. nogáč;
dolgonóg, nogàt.
Lange, *ad*. dolgo; da
— bleibst du hier, dokl
neš; so — Sie wollen
je vam drago; auf
doklé, das ist — g
še dosti dobro.
Länge, *f*. dolgóst, dol

podólgoma; das zieht
ie —, to dolgo terpí.
a. dati, podáti, pru-
v. n. dosééi, pri-
ospéti, steči; ich kann
hin —, ne morem do-

, n. dolgotoměr.
ung, f. měrjenje dol-

ile, f. dólg čas; ich
dólg čas mi je.
m. dolgovrát.
, a. dolgovlás, dol-

, a. dolgorók.
a. dolgovát, podól-
odolgovát
m. Langmüthigkeit, f.
ljívost, poterpljívost,
ljnost.
, a. prizanesljív, po-
dolgovóljen.
n. (im Scherze) osel;
; —ig, a. ušát, dol-

hin, ad. kraj, niz.
a. počásen, kesen,
gan, — ad. počási,
vlagama; — keit, f.
t, kesnost, lěnost,
t.
, m. zaspánec, po-
zavalúh, dremčina;
zaspánica, pospán-
nčina.
a. dolgovíd.
. davno, zdavno,
—ens, ad. najdálje,

a. dolgočásen.
. dolgotèrpen, dólg,

dolgotrajen; —e Krankheit, dolga bolězen; — keit, f. dolgotérpnost.
Lanze, f. kopje, sulica.
Lanzenbrechen, n. bor, mejdan.
Lanzenstil, m. ratišče.
Lanzenträger, m. kopjanik.
Lanzette, f. kopjice, pušníca.
Lapp, m. trap, klama.
Lappen, m. zaplata, capa, candra, starína. [kost.
Lapperei, f. malíčkost, malén-
Läppern, v. n. serkati.
Läppisch, a. trapast, klamast, norčav, prismójen. [relih.
Lärche, f. — nbaum, m. mecěsen,
Lärchen, — baumen, a. mecěsnov, relihov. [relihovína.
Lärchenholz, n. mecěsnovina.
Lärchenwald, m. mecěsnovje, relihovje.
Lärm, Lärmen, m. hrúp, hrum, praska, trúš, šunder, buka, vreš. [péti, razbijati.
Lärmen, v. n. razsájati, bru-
Lärmglocke, f. Sturmglocke.
Larve, f. šema, krinka, krabúlja; (ein Insekt) gosénica.
Lase, f. verč, ročka. [lěniv.
Laß, a. spěhan, truden; lěn,
Lassen, v. a. u. a. (nicht hindern) pustiti, pušati, pripustiti, ne braniti; (erlauben) dopustiti, pripustíti, dovóliti, (heißen) veléti, dati, reči, ... zapovědati, laßt sehen, ... dimo; ich habe mir sagen ... čúl sim, govorí se; laß ... das gesagt sein, naj ... to dosti; holen —, po... kogar; laß hören, gov... slišim; sein Leben —, ...

pogíniti; Aber —, kri spustíti, puščati.

Laffen, *v. n.* vdáti se, pristáti se; gut —, vdati se, dobro stati; das läßt nicht, to se ne pristojí; das läßt sich, se dá, je mogóče; es läßt, als ob .., vidi se, kakor ..

Läffig, *a.* lěn, lěnív, nemáren, kesen; —keit, *f.* lěnost. lěnóba, lěnívost, nemárnost.

Läßlich, *a.* odpustljív.

Laßreis, *n.* mladíca.

Last, *f.* breme, butara, tovor, teža; zur — sein, na potu biti; einem etwas zur — legen, kogar česar kriviti od. obkríviti; zur — fallen, nadlégo dělati.

Lastbar, *a.* (von Thieren) nosen, tovórn.

Lasten, *v. n.* težiti, obtežováti, pritískati, tlačiti.

Laster, *n.* opáčina, napáka, zlóst, spačnost; pregrěha.

Lästerer, *m.* psovavec; klevec, preklínjavec; osirávec.

Lasterhaft, *a.* opák, zločést, zlosten, napčen, prégrěšen, zločínski; — igkeit, *f.* opákost, zlostnost, napčnost, pregrěšnost.

Lästerin, *f.* psovalica; klevetníca; osirávka

Lästerlich, *a.* sramóten; opák, preklinjávski.

Lästermaul, *n.* — zunge, *f.* budóben jezik.

Lästern, *v. a.* psováti, zmerjati, opsováti, ozmérjati; kleti, preklinjati.

Lästerschrift, *f.* psovka.

Lasterthat, *n.* zločínstvo, pregrěha, opáčina.

Lästerung, *f.* psovánje, zmerjanje; psost, c kletje, kletva

Lästig, *a.* siten, sáden, težek prilíčen; — k dosádnost, m

Lastpferd, *n.* tovc

Lastthier, *n.* tovó

Lastträger, *m.* to *f.* tovórnica.

Lastwagen, *m.* te:

Lasur, *m.* azúr; - ren, blankiten.

Latein, *n.* latín

Lateiner, *m.* latí

Lateinisch, *a.* la Kirche, rimsk: cerkva.

Laterne, *f.* luči

Laternenmacher, ·

Laternenträger, *m*

Latinisiren, *v. n* latínšiti.

Latte, *f.* lapta,

Latten, *v. a.* l letve pribíjati

Lattenbohrer, *m.*

Lattenwerk, *n.* lap

Lattich, *m.* ločik

Latwerge, *f.* mo

Latz, *m.* arnoš, —, dverice, Hüttenwesen) p

Lau, *a.* mlačen, han, mlahov.

Laub, *n.* listje,

Laubbusch, *m.* ve

Laube, *f.* sěnic:

Lauberhütte, *f.* šotoríšče (pri

Lauberhüttenfest, oblětnica, v

Laubfrosch, *m.* rega, vega, vegavica, zeléna žaba.
Laubholz, *n.* listnato drěvje.
Laubicht, *a.* listast, lepénast.
Laubig, *a.* listnat, lepenàt.
Laubwerk, *n.* listje, mladje, lepénje, vije, bičje.
Lauch, *m.* lúk.
Lauer, *m.* (Treberwein) tropínknica, patoki, patoka.
Lauer, *f.* preža, prežba, pazba; auf der — sein, stehen, prežati, paziti.
Lauerer, *m.* prežár, pazbenik.
Lauern, *v. n.* prežati, prežiti
Lauf, *m.* těk, běg; (Flintenlauf) cěv; (bei den Jägern) noga; (Fortgang) naprědek; noch im —e dieser Woche, še tega tědna, še v tim tědnu; das ist der — der Welt, takov je svět.
Laufbahn, *f.* těkávnica, těkališče, těkáj; (Lebenslauf) žitek; žitje.
Laufen, *v. n.* těči, těkati, běžati, běgati, dirjáti; (fließen) těči; (entlaufen), vjiti, poběgniti; (läufig sein) pojati se, goníti se; das läuft wider ..., to je proti; Gefahr —, v nevárnosti biti; Sturm —, napásti, navalíti, juriš včiniti, das läuft auf eins hinaus, to je vse jedno.
Laufen, *n.* ték, běg, dír; těkanje, běganje, dirjanje.
Laufer, Läufer, *m.* těkavec, těkún; — in, *f.* těkávka; (in der Musik) preláz.
Lauffeuer, *n.* těkóči ogenj.
Laufgraben, *m.* prekóp, rov.
Laufhund, *m.* *hert.*
Läufig, Läufisch, *a.* pojaten. v buku; — sein, pojati se, bukati se, goníti se.
Laufzettel, *m.* razpís.
Läugbar, *a.* tajíven.
Lauge, *f.* lúg. |v lugu močíti.
Laugen, *v. a.* lužiti, žehtati.
Laugenartig, Laugicht, *a.* lugast, lugovít.
Laugenasche, *f.* lužína, pepél.
Laugenfaß, *n.* žehtnjak.
Läugnen, *v. a.* tajíti, vtajíti, zatajíti, nikati, zanikati; — *n.* tajenje, nikanje.
Lauigkeit, Laulichkeit, *f.* mlačnost, mlačina; fig. merzlína.
Laulich, *a.* mlačen, mlahav.
Laune, *f.* volja, čúd; die —n, muše; guter — sein, dobre od. židane volje biti. |volje.
Launig, *a.* vesél, šaljív, dobre
Launisch, *a.* zlovóljen, hudovóljen, merčen, čuden.
Laus, *f.* úš, vèš; —chen, *n.* ušica, uška. |prežati.
Lauschen, *v. n* slušati, poslúšati;
Läusekamm, *m* gosti česávnik od. glavnik. |bolězen.
Läusekrankheit, *f.* ušivica, ušiva
Läusekraut, *n.* ušíva trava, ušivec.
Lausen, *v. a.* ušováti, uši iskáti.
Läusepulver, *n.* maža za uši.
Lauserei, *f.* ušovánje, iskánje uši.
Läusesucht, *f.* ušíva bolězen, ušivica.
Lausig, *a.* ušiv, ušljiv.
Lauswenzel, *m.* ušivec.
Laut, *m.* glás, zvúk.
Laut, *a.* glasen; glasovít; mit —er Stimme, glasno, na glás; — werden, razglasíti se.
Laut, *prp.* poleg, po.

Lautbar, *a*. znán, očíten, očevíden.
Laute, *f*. varíto, lutnja.
Lauten, *v*. *n*. glasíti se, zvučéti.
Läuten, *v*. *a*. zvoníti, pozvoníti, pozvánjati; Sturm —, zvón tirati.
Lautenist, *m*. lutnjeník.
Lautenmacher, *m*. lutnjár.
Lauter, *a*. čist; svétel; bister; gol; sám; (nichts als) zgólj, samo; es ist — Gold, vse je samo zlato; es sind — Lügen, vse je gola láž; —keit, *f*. čistost; bistrost; istinítost.
Läutern, *v*. *a*. čistiti, očístiti; cědíti, precědíti; bistriti, razbístriti.
Lautirmethode, *f*. zvukovánje, [glaskovánje.
Lauwarm, s. Lau.
Lava, *f*. lava.
Lavendel, *m*. sivka.
Lavendelöhl, *n*. špeknárdno olje.
Laviren, *v*. *a*. zvijati, krivíti.
Lawine, *f*. pláz, plazovína.
Laxiren, *v*. *a*. čistiti, očístiti; — *v*. *n*. dristati, liti, dristlo iméti.
Laxirmittel, *n*. drista, čistilo.
Lazareth, *n*. bolníšnica.
Lazur, s. Lasur.
Leben, *v*. *n*. živéti, žiti; (kümmerlich) životáriti; (sich betragen) obnášati se, vladati se; (sich wo aufhalten) prebívati, stanováti; so wahr ich lebe, tako mi života, pri moji duši.
Leben, *n*. živlénje, žitje, živobitje, život, živétje; (Lebhaftigkeit) živost.
Lebendig, Lebend, *a*. žív.

Lebelang, *ad*.
žive dní.
Lebensart, *f*. ž
vlénja; fig.
Lebensbalsam, *n*
Lebensbeschreibe
sec, životoı
Lebensbeschreibu
písje, život
Lebensgefahr, *f*
nost, smert
Lebensgröße, *f*. n
Lebenskraft,
vórna.
Lebenslang, s.
Lebenslauf, *m*
živobitje.
Lebenslicht, *n*.
das — au
vzeti, vbiti,
viti.
Lebensluft, *f*.
Lebensmittel, *n*
jěstívo, jědi
Lebensordnung,
življénja.
Lebensregel, *f*.
Lebensstrafe, *f*.
Lebenswandel,
živostánje.
Lebenszeit, *f*.
Leber, *f*. jetra.
Leberflecken, *pl*.
Lebersucht, *f*. l
Leberwurst, *f*. j
Lebewohl, *n*. z
ostáni, srěči
— sagen, lo
Lebhaft, *a*. živ
čen, buden
vost, živáhr
Lebkuchen, s. N

Leblos, *a.* mertev, mertvíčen, nežív. [víčnost, nežívost
Leblosigkeit, *f.* mertvost, mert-
Lebtage, *f.* živi dnevi. [dní.
Lebzeiten, *pl.* bei meinen —, moje
Lechzen, *v. n.* (vor Durst) zevati. goréti, vmirati od žeje; nach etwas —, koperneti od. hrepenéti po čem; die Erde lechzet, zemlja zeva od. poka od suše.
Leck, *a.* prebit, razpókel; razsúšen; — *m.* poklína, špranja, rega, razpórek.
Lecken, *v. a.* lizati, oblizováti, oblízniti; — *v. n.* curiti, kapljati, teči, cankati.
Lecker, *m.* lizáč, lizún, lakomnež, sladkosnédež; — in, *f.* sladkosnéda, lizávka, lakómnica.
Leckerbissen, *m.* sladčíca, oblizek.
Leckerei, *f.* lizanje, lakomstvo, sladka jěd.
Leckerhaft, *a.* těčen, sladek; (von Personen) lakomen, sladkosnéden; — igkeit, *f.* lakomnost.
Leckermaul, s. Lecker.
Lection, *f.* nalóga.
Lectüre, *f.* berilo, čitanje.
Leder, *n.* usnje, usnjo, kerzno.
Lederapfel, *m.* kosmáč.
Lederer, *m.* usnjár; — in, *f.* usnjarica. [žami.
Lederhandel, *m.* tergovína s ko-
Lederhändler, *m.* kožar.
Ledern, *a.* usnjén, usnjat.
Lederwaare, *f.* usnjína.
Lederwerk, *n.* kože, kožnína, usnjarína; — statt, *f.* usnjárnica.

Ledig, *a.* sebiten; neoženjen; neomóžena; (leer) prazen, izpráznjen; próst; — er Stand, sebitni stan. [prostóta.
Ledigkeit, *f.* sebitnost; praznost;
Lediglich, *ad.* zgólj, samo, clo.
Leer, *a.* prazen, prazden; púst, gol; — ausgehen, nič ne dobíti; fig. minljív.
Leere, *f.* praznost, praznína, praznóta; minljívost.
Leeren, *v. a.* prazniti, izprázniti, izpraznovati.
Lefze, *f.* ustnica.
Legat, *n.* zapís, pripís; — *m.* poslánec, poslánik; — ion, *f.* poslánstvo.
Legen, *v. a.* polóžiti, postáviti, djati, vreči, polágati, devati; Eier —, jajca nesti; an den Tag —, pokázati, kazati, na znanje dati, očitováti; sich —, *v. r.* leči, vleči se, ležat iti; (aufhören, still werden) premólkniti, prestáti, henjati, potíhniti; sich auf etwas —, si kar v már vzeti; in die Hände —, izporóčiti, v roke dati; den Grund zu etwas —, kar osnováti; Hand ans Werk —, prijéti se od. lotíti se posla; das Getreide hat sich gelegt, žito je poléglo.
Legende, *f.* sveta pověst, legénda.
Legezeit, *f.* nešnja.
Leghenne, *f.* nosna kokóš, kura.
Legion, *f.* četa, polkova; (eine große Menge) tma, kardélo.
Legiren, *v. a.* zapísati, vporóčiti, ostáviti, voliti; měšati rude.
Legirung, *f.* měšanje rúd.
Legislatur, *f.* zakonotvórstvo.

Legitimiren, *v. a.* posvědóčiti; svoje pravo do česar izkázati.
Lehde, *f.* puša, ledína.
Lehen, Lehn, Lehngut, *n.* lastnína, povlastnína, vžitek, najem; (Darlehen) posodílo, posojílo.
Lehenbar, Lehnbar, *a.* povlásten, povžíten, feudálski, najémen.
Lehenbrief, Lehensbrief, *m.* najémno od. feudálsko pismo.
Lehenfrau, Lehensfrau, *f.* najémovnica; vlástnica.
Lehenherr, Lehensherr, *m.* najémovnik; vlástnik (feuda).
Lehensmann, *m.* najémnik.
Lehensrecht, *n.* najémno od. feudálsko pravo.
Lehenträger, s. Lehensmann.
Lehenwesen, *n.* mitijstvo.
Lehenzins, *m.* najémšina; mito.
Lehm, *m.* il, ilovica, glinja, ilováča.
Lehmern, *a.* ilnat, ilovnat, glinjen.
Lehmgrube, *f.* ilovnica, glinjíšče.
Lehmicht, *a.* ilast, glinjast.
Lehmig, *a.* ilovnat, glinjovít.
Lehmwerk, *n.* ilovje, glinjovína, ilovnína.
Lehne, *f.* naslonílo, naslón, naslónba, podpóra; (Abhang) stermína, klanec, reber, nadol.
Lehnen, *v. a.* naslóniti, prislóniti; — *v. n.* slonéti, poslánjati, podpérati se, prislónjen biti; sich —, *v. r.* naslóniti se, podprěti se, podpěrati se.
Lehnen, s. Leihen.
Lehnstuhl, *m.* stol s habami od. s slonílom.
Lehr, *m.* kalúp, podoba; — =, *a.* naúčni, ponaúčni.

Lehramt, *n.* učite[…]štvo.
Lehranstalt, *f.* učili[…] zavod.
Lehrart, *f.* učba,
Lehrbegierde, *f.* uk[…]kožéljnost.
Lehrbegierig, *a.* uk[…]
Lehrbegriff, *a.* navk[…]
Lehrbursch, *m.* uč[…]
Lehre, *f.* úk, u[…] navka; (Model[…] dóba.
Lehren, *v. a.* učiti[…]
Lehrer, *m.* učítelj[…] *f.* učitéljica, u[…]
Lehrgebäude, *n.* učebna sostáv[…]
Lehrgeld, *n.* uč[…]
Lehrherr, *m.* gosp[…]
Lehrjahr, *n.* lěto […]
Lehrjunge, — ling[…]
Lehrkörper, *m.* uč[…]
Lehrmädchen, *n.* […]
Lehrmeister, — in,
Lehrreich, *a.* pod[…]ven, ukapóln.
Lehrsaal, *m.* učiv[…]
Lehrsatz, *m.* prav[…] navkah).
Lehrspruch, *m.* iz[…]
Lehrstand, *m.* uči[…]stališ.
Lehrstuhl, *m.* sto[…]
Leib, *m.* tělo, […] (am Hemde) […] (Rumpf) trúp; […] noséča biti; […] Bog obvári od […]
Leibarzt, *m.* živ[…] vráč.
Leibbinde, *f.* p[…]

Leibchen, n. tělovnik, perslik; mojderc.
Leibeigen, a. sužen, poróben, nevoljníški; — schaft, f. sužnost, nevoljníštvo, robstvo.
Leibeigene, m. sužen, nevóljnik, rob; — f. nevóljnica.
Leibesbeschaffenheit, f. telésna naráva. [naslědnik.
Leibeserbe, m. rojen dědič od.
Leibesfrucht, f. plód, brěme.
Leibesgaben, pl. tělésni daróvi.
Leibesgebrechen, n. tělésen nedostátek. [zrást.
Leibesgestalt, f. postáva, stás,
Leibessorge, f. skerb za život.
Leibessen, n. naj ljubši jěd.
Leibesstrafe, f. tělésna kazen.
Leibesübung, f. udováda, udoúrnost. [boja.
Leibfarbe, f. polt; naj ljubši
Leibgarde, f. tělésna straža.
Leibgardist, m. tělésni stražár.
Leibgürtel, s. Leibbinde.
Leibhaft, — ig, a. tělésen, životen; sám, živ, vlasten.
Leibig, a. tělnat.
Leibjäger, m. osóbni od. živótni lovec od. strělec.
Leiblich, a. tělésen, tělóven; vlasten, pravi. [hódki.
Leibrenten, pl. dosmèrtni do-
Leibrock, m. kurtka.
Leibschaden, m. kila.
Leibstuhl, m. odsébnica.
Leibwache, f. tělésna straža.
Leibwurm, m. glista. [oko.
Leich, m. ikra; — dorn, m. kurje
Leiche, f. merlič, mertvo tělo, mertvóla; pogrèb, pokóp.
Leichen, v. n. ikriti, leči (od rib).

Leichenbegängniß, n. pokóp, pogrèb, sprevód, pogrěbšina.
Leichenbegleitung, f. pogrébci, sprevód pogrébni. [grèb.
Leichenbitter, m. zovčín na po-
Leichenessen, n. sedmína, pogrébšina.
Leichengerüst, m. mertváški oder.
Leichenpredigt, f. pogrébna beséda.
Leichenstein, m. nadgróbje, nadgróbnik, nadgróbni kamen.
Leichenträger, m. pogrébec, nosivec.
Leichentuch, n. mertváški pert.
Leichenwagen, m. mertváška kola, pogrébni vóz.
Leichenzug, s. Leichenbegleitung.
Leichnam, m. merlič, mertvo tělo.
Leicht, a. lahek, lehkóten, lohek; — ad. lahko, lahkič, zlahkoma.
Leichtfertig, a. lahkomíseln, prešérn; — keit, f. lahkomíselnost, prešérnost.
Leichtgläubig, a. lahkověren; — keit, f. lahkověrnost.
Leichtigkeit, f. lahkota, lahkost, lehkótnost.
Leichtsinn, m. — igkeit, f. lahkomíselnost, vètrénost, neskèrb, lahkodúšnost.
Leichtsinnig, a. lahkomíseln, větrén, neskérben, lahkodúšen. [žál mi je.
Leid, ad. žál; es thut mir —,
Leid, n. žál, žalost; žalóba, tuga; muka, nevólja, běda, zlo; krivíca, krivnja; einem etwas zu — e thun, komur kar žalega zadéti od. žalosti pripráviti, kogar uvréditi; sich

ein — es thun, raniti se; Liebe und —, dobro in zlo.
Leiden, v. n. terpéti, preterpéti, prestáti, prenésti; Schaden —, škodo terpéti, na zgubi biti; Hunger —, stradati.
Leiden, n. terpljénje, muka.
Leidend, a. terpéč, boléhen, bolen.
Leidenschaft, f. strast, pohòt, pohótnost; — lich, a. strasten, pohóten.
Leidentlich, a. znosen, preterpljív.
Leider, m. terpín, terpínec; — i. joj; Bogu žél! žali Bóg!
Leidig, a. tužen, žalosten, kukáven; opák, zlóčest; er ist der — e Teufel, je sám zlodej iz pěkla.
Leidlich, s. Leidentlich. [žalosten.
Leidtragend, a. tužen, nevóljen,
Leidwesen, n. žalost, muka, gorkóst; zu meinem großen —, na velíko mojo žalost.
Leier, f. lajna, varíto; fig. die alte —, stara pěsen, starodávni kolóvrat.
Leiermann, m. lajnar.
Leiern, v. n. lajnati, gosti.
Leihen, v. a. posóditi, posojeváti, v posód dati. [vec.
Leiher, m. posodítelj, posojevá-
Leihhaus, n. posodovávnica, posodívnica.
Leihkauf, m. zadávek, likof.
Leim, m. kléj, kelje, kelih; Vogel —, lep, ljép, lím.
Leimen, v. a. keljiti, klejati, ljepiti, prikéljiti, prilépiti.
Leimicht, a. klejast, keljast, klejkij, lepiv.
Leimig, a. klejnat, ljepkij.
Leimruthe, f. limanc, vejica.

Lein, m. lán, lén
Leinacker, m. — f
predlišče.
Leine, f. verv, v
Leinen, a. lanén
n. (leinenes G
(— es Zeug) la
Leinöhl, n. lanén
Leinsamen, m.
Leintuch, n. rjuh
Leinwand, f. platn
a. platnén, pe
Leinwandhandel, n
platnam.
Leinwandhändler,
Leinweber, m. tk
Leise, a. tih, rah
— s Gehör, n.
—treter, m. og
Leiste, f. letvica,
(am Wagen) l
Tuche) kraj, ok
Leisten, m. kopíto
Leisten, v. a. děla
niti, spolniti,
ge —, vbogat
služiti, pomág
—, zapriséči,
kléti se; Genüg
stiti, zadovólji
Leistenschneider, m.
Leistung, f. dělo,
Leitband, s. Leitse
Leiten, v. a. vo
diti, vladati, v
ravnáti, uprávl
váti.
Leitend, a. uvóde
Leiter, s. Führer.
Leiter, f. lestvica
Leitersprosse, f. kl
Leiterwagen, m. l

Leitfaden, m. fig. povód, navód.
Leitseil, n. vojka, vajet.
Leitstern, m. severna zvězda.
Leitung, f. vodstvo, vodítva, vladanje, ravnánje, uprávljanje. [bók.
Lende, f. lednica, ledje, ledovje,
Lendenlahm, a. prebíjen bók, hrom.
Lendenwurz, f. ledvíčnik.
Lenken, v. a. voditi, rokovóditi, oberníti, obráčati, ravnáti, vladati, naguiti, napótiti.
Lenksam, a. gibčen, vbogljív, sluiljív, gibek; — keit, f. gibčnost, vbogljívost, sluiljívost.
Lenkseil, f. Zügel.
Lenz, a. spomlád, pomlád, vigred, predlětje; — monat, m. márc, sušec. [vorís.
Leopard, m. risa, riséna, le-
Lerche, f. škerjánec, ševa, golíber.
Lerchenbaum, f. Lärche.
Lerchenfalk, m. ostríž. [cev.
Lerchenfang, m. lov škerján-
Lernbegierde, f. ukožéljnost, navkožéljnost.
Lernbegierig, a. ukožéljen, navkožéljen.
Lernen, v. n. učíti se; —de, m. učénec.
Lese, f. bratva, branje, bera, bernja, pobíranje; Wein—, tergátva, bendíma.
Leseart, f. čitáva, način branja.
Lesebuch, n. čitánka, branje, berílo.
Lesen, v. a. (sammeln) kúpiti, skupljati, brati, zbirati; (reinigen) trěbiti, čistiti, prebírati. [šteti; Collegien —, učíti.
Lesen, v. a. u. n. brati, čitati,
Lesenswerth, a. čitanja vrěden.
Lesepult, n. čitovnják.
Leser, m. čitátelj, bravec, števec; (Sammler) beráč, pobiráč, bernjávs; — in, f. čitatéljica, bravka; (Sammlerin) beračica, berákinja, bernjávslja. [števljív.
Leserlich, a. čitáteln, braven,
Lesezeit, f. branje, bratva, bendíma, bendíva, tergátva.
Letten, m. glinja, íl, ilovica, múl.
Letter, f. pisme, pisménka, slovo. [nat, mulast.
Lettig, a. glinjast, ilnat, ilov-
Letzt, a. poslědnji, slědnji, skrájni, zadnji; zu guter —, slědnjič, poslědnjič, zadnjič, na slědnje.
Letztens, Letzthin, ad. nedávno, unkrat, pred kratkim.
Leuchte, f. světilo, lěva.
Leuchten, v. n. světiti, světiti se, sjati, sjati se, sijáti; das Wetter leuchtet, derníce igrájo; einem —, světiti od. posvětiti komur. [goréč.
Leuchtend, a. světlóben, svitel,
Leuchter, m. svěčnik, svěčnják; —stuhl, m. svěčnikov podstávnik.
Leuchtkugel, f. goréča krogla.
Leuchtthurm, m. prelúka, světílnik.
Leumund, m. pošténje, dobro ime; einen bösen — haben, ogovárjati, osírati, klevetáti.
Leute, pl. ljudí, ljudjé, svět; unter die — bringen, razglasíti.

Leutescheu, a. plah, odljúden.
Leuteschinder, m. odèrtnik, silnik.
Leutselig, a. vljuden, prijázen, priljúden; — keit, f. vljudnost, priljúdnost.
Levit, m. levít; einem die — en lesen, okrègati kogar.
Levitisch, a. levítski.
Lexikon, s. Wörterbuch.
Leyer, s. Leier.
Licentiat, n. dopuščénje.
Licitation, f. dražba.
Licitiren, v. a. na dražbi kupiti.
Licht, n. světlóst, světlóba, svít, světlo; Kerzen —, lúč; (Kerze) svěča; (Leuchte) světílo; ans — kommen, na dán, na světlo priti; an das — bringen, na dán, na světlo spraviti; einen hinter das — führen, preváriti kogar; einem im — e stehen, zaslánjati komur luč.
Licht, a. světel, svitel, jasen, bister, veder; (nicht dick) rědek.
Lichtarbeit, f. dělo pri svěči.
Lichtbraun, a. světlorujàv.
Lichten, v. a. razjásniti, razsvětliti, razdaníti; (den Anker) vzdigati, vzdigniti, vzdiči; den Wald —, posékati od. izsékati lěs.
Lichter, m. barkáča.
Lichterloh, a. plamenéč, světel; — ad. s plamenam; — brennen, plamenéti, žaréti, na ves ogenj goréti.
Lichtform, f. kalup za svěče.
Lichtfreund, m. světloberber.
Lichtgelb, a. světložólt.
Lichtgießer, m. svěčár.
Lichtgrau, a. světlosív.
Lichtmesse, f. svěčnica.
Lichtmesser, m. světloměr.
Lichtputze, — scheere, f. vternjálec, vternjálek, vternjáča.
Lichtputzer, m. vternjávec.
Lichtroth, a. světločerlén.
Lichtscheu, a. ponigláven; světlobojéč.
Lichtschirm, m. sěnčilo.
Lichtschuppe, f. otérnjek, otréne[illegible]
Lichtstrahl, m. žár, žárk.
Lichtstreifen, m. žaréčnost.
Lichtvoll, a. světel, presvě[illegible] sjajen, jasen.
Lieb, a. drág, mil, ljúb, lj[illegible] ljen, prijéten; — haben, [illegible] biti; — gewinnen, za lj[illegible] vzeti.
Liebäugeln, v. n. namigávati, pómežováti, zaljúbljeno se gledati.
Liebchen, n. ljubica, draga, ljubóvnica, ljubka, ljubljénka, ljubímka; mein —, duša moja, draga moja, serce moje.
Liebden, Ew., vaša dragost.
Liebe, f. ljubězen, ljubav; milost, dragost.
Liebelei, f. ljubkovánje, milkovánje.
Liebeln, v. n. ljubkovati, dragováti, milkováti. dragováti.
Lieben, v. a. ljubiti, milováti,
Liebenswürdig, a. ljubězniv, ljubězen; — keit, f. ljuběznívost, ljuběznost.
Lieber, ad. raji, rajši; ich möchte — sterben, rajši bi vmerl; du bist mir —, ti si mi ljubši od. drajši.
Liebes-, a. zaljubljen, ljuven.
Liebesangelegenheit, a. zaljúbljen, od. ljuven posel.

Liebesblick, m. zaljúbljen pogléd.
Liebesbrief, m. zaljúbljen list.
Liebesdienst, m. ljubězen, ljubav.
Liebeserklärung, f. očitovánje od. obstanje ljubězni.
Liebesgeschichte, f. povést od zaljúbljenih.
Liebesmahl, n. bratovska miza; — Christi, poslědna večérja; sveto tělo. [dobri čin.
Liebeswerk, n. bogoljúbno dělo,
Liebevoll, a. ljubězniv, póln ljubávi.
Liebhaber, m. ljubljeník, ljubóvnik, ljubímec, ljubec, dragi, hotívec; — ei, f. ljubovánje, ljubovástvo; — in, f. ljubljenka, ljubka, ljubóvnica, ljubímka, draga, ljubljeníca.
Liebkosen, v. a. njegováti, laskati, dragováti, milováti, dobríkati.
Lieblich, a. sladek, mil, milen, prijéten, vgoden; — keit, f. sladkost, sladkóta, milost, milína, vgodnost, slast.
Liebling, m. ljubímec, ljubljénčič, ljubljénec, ljubček.
Lieblingsidee, f. naj drajši misel.
Lieblos, a. nemiloserden, tverd, nemilosten; — igkeit, f. nemilosèrdje, nemilosèrdnost.
Liebreich, a. blág, ljubězniv, blagodáren, blagodáten.
Liebreiz, m. milota, milína, dragost, lěpota, ličnost, mičnost.
Liebreizend, a. milen, dragosten, lěp, ličen, mičen.
Liebschaft, f. ljubovánje, znanje.
Liebste, f. draga; *žena*, *zaróčnica*: — r, m. drág; mòž, zaróčnik.
Lied, n. pèsma, pèsem, pèsen, pèvka, popèvka; ein — anstimmen, zapèti: — chen, n. pèsmica, popèvkica.
Liederbuch, n. pèsmarica.
Liederdichter, m. pèsmár.
Liederlich, a. nemáren, nemarljiv, zanikern, lèn, lěnív; razúzdan, zli; — keit, f. nemár, nemárnost, nemarljivost, zanikernost, lěnost, lěnóba; razúzdanost, zloča.
Liedertafel, f. pevska družba.
Liedlohn, m. mezda, dnina.
Lieferant, m. prevídnik, obskerbník.
Liefern, r. a. prevíditi, dati, dajati, nabaviti, preskerbéti, nabáviti, obskerbéti; eine Schlacht —, biti se, pobíti se.
Lieferung, f. prevídjenje, nabávljenje, obskèrblenje, dovóz.
Liegen, r. n. ležati; (von Städten) biti, ležáti, stati; auf den Knien —, klečati; — lassen, pustíti, ne pobráti; auf den Tod —, k smerti bolan biti; ein wenig —, poléžati; am Rücken —, znak ležáti; — r. i. es liegt nichts daran, nič ni zató; es liegt bei ihm, pri njemu je; es liegt vor Augen, očítno je.
Liegend, a. ležé; postávljen.
Lieutenant, m. poróčnik, pódsátnik.
Lilie, f. limbar, lěr, lilja.
Lilien=, a. limbarjev; — weiß, a. běl kot limbarjev cvět.

Limonade, *f.* limonáda, lemonáda.
Limone, *f.* lemóna, limóna.
Linde, *f.* Lindenbaum, *m.* lipa; eine kleine —, lipica.
Lindenbast, *m.* lipov lič, liko.
Lindenblüthe, *f.* lipov cvět, lipovec.
Lindenholz, *n.* lipovína, lipov lěs.
Lindern, *v. a.* polájšati, zlájšati, poléhčati, oblájšati; utěšiti, pomíriti.
Linderung, *f.* polájšanje, oblájšanje, polájšek; utěha.
Lindwurm, *m.* pozòj, zmáj, drakón. [gávnik.
Lineal, *n.* plajštro, čertílo, smu-
Lineamente, f. Gesichtszüge.
Linie, *f.* čerta, čertica, rędek, pruga; versta.
Linienschiff, *n.* redna ladja.
Linientruppen, *pl.* redne čete.
Liniren, *v. a.* čertiti, način̆ertiti, čertati, čerte potégniti od. dělati.
Link, *a.* lěv; —e Seite, naličje, lěva strana; — händig, *a.* lěvičen; — händige, *m.* u. *f.* lévičnik, lěvičnica; — seitig, *a.* naléven; — erseits, *ad.* na lěvo, na lěvo roko, v lěvo; —s sein, lěvák biti. [čica.
Linse, *f.* leča; eine kleine —, le-
Linsenacker, *m.* lečišče.
Linsenförmig, *a.* lečast, lečovít, leči podóben.
Linsenstroh, *n.* lečovna, lečovina.
Lippe, *f.* ustnica, ustna; šoba.
Lippenlaut, *m.* ustníčko pisme.
Liquidation, *f.* razračunovanje.
Lispeln, v. n. šumljáti, šeptáti, *žuboréti*, žamóriti, šuštéti.
List, *f.* kovárstvo, varka, zvijáštvo, prevěra, liškína.
Liste, *f.* listína; popis.
Listig, *a.* kováren, liški, zvit, prekánjen, prebrísan.
Litanei, *f.* litaníja.
Literarisch, *a.* književen, slovstvén, pisménski.
Literat, *m.* književník, pismenik, knjižnik. [pisménstvo.
Literatur, *f.* knjižestvo, slovstvo,
Lithograph, *m.* kamnopísec.
Lithographie, *f.* kámnopis, kamnotísk; — anstalt, *f.* kamnotiskárnica. [gíja.
Liturgie, *f.* obredníštvo, litur-
Livree, *f.* oprávа služebniška.
Lob, *n.* hvala, pohvála, dika.
Lobbegierde, *f.* hvaličnost, hvaložéljnost. [ložéljen.
Lobbegierig, *a.* hvalíčen, hva-
Loben, *v. a.* hvaliti, slaviti, dičiti.
Lobenswürdig, *a.* hvalevrěden.
Lobeserhebung, *f.* pohvála, poslávljenje.
Lobgedicht, — gesang, — lied, *n.* hvalnica, hvalna pěsem.
Lobhudeln, *v. a.* hvalísati. [vec.
Lobhudler, *m.* hvalívec, hvalísa-
Löblich, *a.* slaven, hvalevrěden.
Lobpreisen, *v. a.* hvaliti, slaviti, razslávljati, povelič̆ováti, dičiti. [sěda.
Lobrede, *f.* pohvála, hvala, be-
Lobredner, *m.* hvalítelj, slavítelj.
Lobsingen, *v. n.* hvale peti, spevati.
Lobspruch, *m.* hvala. [(padež).
Local, *m.* městnik, městéljni
Locale, f. Wohnort.
Loch, n. luknja; duplјo, šuplja;

rupa, jama (Gefängniß) ječa, temnica; (Wunde) rana.
Löchchen, n. luknjica, rupica. jamica.
Löchern, v. a. votliti, jamati, vertati, luknje dělati.
Löcherig, a. luknjast, jamast, jamičast, šupel, šupljikast.
Locke, f. koder, koderc, vitica.
Locken, v. a. vabiti, vabováti, mamiti; ein Kind —, pestovati, Haare —, kodrati, ruditi lasjé; sich — v. r. kodrati se.
Locker, a. rah, rahel; netvérd, nečvèrst; fig. razújzdan, zanikern; — machen, objúgati.
Lockig, a. kodrav, kodrat, rudast.
Lockpfeife, f. zvižgalica.
Lockspeise, f. vaba, vabílo, nastáva, mamílo.
Lockstimme, f. vabéči glás.
Lockvogel, m. vabič, vablénka, vabnica.
Lockung, f. lodba. [vozovlák.
Locomotiv, n. hlapón, parovóz;
Loderasche, f. perhálica, perhál, perhálka, perhúta, žerjávica.
Lodern, v. n. plamenéti, švigati, s zubljem goréti.
Löffel, m. žlica.
Löffelgans, f. žličarca.
Löffelgestell, n. žličnjak.
Löffelkraut, n. žličnik.
Löffelmacher, m. žlicar.
Logarithmus, m. logarítem.
Loge, f. loža. [umoslóvec.
Logik, f. umoslóvje; — er, m.
Logisch, a. umoslóven. [črěsla.
Lohbeitze, — brühe, f. strojnica,
Lohe, f. zubelj, plamen, žár; stroj, *črěslo.*

Lohen, v. n. plamenéti, žaréti; — v. a. strojiti, črěsliti.
Lohgar, a. strojen s črěslom; izdělan.
Lohgärber, m. strojbar, usnjár; —ei, f. strojbaríja, usnjaríja; —in, f. strojbaríca. usnjaríca. [stroj.
Lohmühle, f. mlín za črěslo od
Lohn, m. mězda, plača, plačilo; mito, dár, darílo. [jémnik.
Lohnarbeiter, m. nadničár, na-
Lohnen, v. a. platiti, naplatiti, popláčati, oblagodáriti, povernìti, povráčati, pomězditi.
Lohnkutsche, f. najémna kočíja; —r, m. najémni voznik, izvóznik.
Lohnlakei, m. najémni sluga.
Löhnung, f. mezda. plača, mito, mitnína.
Lolch, m. ljulika, ljulka.
Loos, n. vadlja, kocka, baja, srěčka (Schicksal) osóda, udes, sréča. [srěčkováti, srěčkati.
Loosen, v. n. vadljati, kockati,
Lorbeerbaum, m. lavoríka, lovoríka.
Lorbeerblatt, n. lavorov líst.
Lorbeere, f. lovor, lavor, lavorova jagoda.
Lorbeerkranz, m. lavorik.
Los, a. odvézan; próst, svoboden; nepěven; razpúšen, razúzdan; frisch darauf—, udri, udrite, hajdé. [odlépiti.
Losarbeiten, v. a. odtèrgati.
Losbinden, v. a. odvézati, razvézati, rasrěšiti. [tergati.
Losbrechen, v. a odlomiti, od-
Losbrennen, — drücken, v a. vstrěliti, sprožiti, zažgáti.

Löschen, v. a. gasiti, ogášati, vgasiti, pogasiti; (Geschriebenes) brisati, izbrisati; — v. n. vgasniti, pogásniti, pogášati se.
Löschbrand, m. ogórek, opálek.
Löscher, m. gasivec; brisáč.
Löschhorn, n. gasilnik.
Löschmittel, n. gasilo.
Löschpapier, n. pivni papír, trapúznica.
Lose, a. zločést, maloprídenzli, zaníkern; (leichtfertig) prešérn; (nicht fest) ráh, rahel.
Lösegeld, n. rěšilo, odkúp, odkupnína.
Lösen, v. a. odvézati, razvězati, odrěšiti, razrěšiti; razvozláti; (loskaufen) odkúpiti, izkúpiti, rěšiti; Geld —, teržiti; ein Gewehr —, zažgati, sprožiti, vstrěliti; Sünden —, odpústiti grěhe; ein Räthsel —, vgadati, vganjati, vganiti; (von einer Einschränkung befreien) osvobóditi; rěšiti, znebiti.
Löserdürre, f. devetogóbnica.
Losgeben, v. a. izróčiti; pustíti, izpustíti.
Losgehen, v. n. razvézati se, razrěšiti se; (von Gewehren) sprožiti se, podrěti se, zažgáti se; auf einen —, napásti od. lotíti se kogar, navalíti na kogar; (den Anfang nehmen) začéti se.
Loskaufen, v. a. odkúpiti, izkúpiti.
Loskommen, v. n. vjiti, vteći, vskočiti; spasiti se.
Loslassen, v. a. izpustíti, pustíti.
Losmachen, v. a. razvézati; odlépiti; odkléniti.
Losschlagen, v. a. odbiti, odtrúpiti; darauf —, pol sájati. [kováti.
Losschließen, v. a. odkl
Lossprechen, v. a. odvěšiti; osvobóditi.
Lossprechung, f. odvěšenje; osvobódenj
Lostrennen, v. a. odp
Losung, f. geslo, znák, beséda, slovo.
Losungswort, n. geslc
Lösung, a. razvézanje; (Loskaufung) odkúp
Loswerden, v. n. znebit bóditi se; einer spečáti od. zabaran
Losziehen, v. n. über obrekováti kogar; kogar.
Loth, n. libra, lót then) vár, varílo; — —, olovo, čerček,
Löthen, v. a. varíti, z varíti, spojiti.
Löthig, a. lotov; —et
Lothrecht, a. prostoj vnotéžen.
Lothse, Lothsmann, m
Lotterbube, m. kalín smerkolín.
Lotterie, f. lotríja.
Löwe, m. oroslàn, ein junger —, lavi
Löwen-, a. oroslánov
Löwenartig, a. lavski dóben.
Löwengrube, f. levnjá
Löwenzahn, m. mlíč.
Löwin, f. oroslanica,
Luchs, m. bistrovíd.
Luchsaugen, pl. fig. ojstre oči.

Lucifer, m. danica; (Abendstern) večérnica.
Lücke, f. luknja, špranja, škerbína, rega, reža, razpoklína.
Lückenbüßer, m. fig. dostávek, kerpa.
Lückig, a. luknjast, špranjast, ckerbinast, razpókel.
Luder, n. merha, merhovína, cerklina, para.
Ludern, v. n. nesrámno živéti.
Luft, f. zrák, povětrije, věter.
Luftart, f. versta od zraka.
Luftblasse, f. mehúr, mehúrič.
Lüftchen, n. větrič, sapa, sapica
Lüften, v. a. větriti, prevětriti; fig. odkríti.
Lufterscheinung, f. prikázen na nebesu, zračnína.
Luftförmig, a. vdušen.
Luftig, a. povětern, větern, hladen; fig. lahek.
Luftkreis, m. dihokróg, ohlíp, zrakovje, zračje.
Luftkunde, f. zrakoslóvje.
Luftloch, n. odúška, dušnik, sapnik.
Luftmesser, m. zrakoměr.
Luftpumpe, f. zračna sisáljka, zrakosisáljka.
Luftreise, f. potovánje po zraku.
Luftröhre, f. odihálce, dušnik, dihavíca.
Luftsäure, f. pověterna kislína.
Luftschiff, n. pověterni bród; —er f. pověterni brodník.
Luftschloß, n. zlati grád, grajšína v zraku.
Luftspringer, m. skakávec.
Luftsprung, m. skók.
Luftzug, m. věter, prepih.
Lug, m. mit — und Trug, z golfijami in lažmi.

Lüge, f. laž, lež. [gáti se.
Lügen, v. n. lagáti, legáti, zlagáti se.
Lügenhaft, a lažnjív, lažljiv, ležnív; — igkeit, f. lažnjívost.
Lügenmaul, n. lagáč, legún.
Lügner, a. lažnjívec, ležník, lažník; — in, f. lažnjívka, ležníca, lažníca; — isch, s. Lügenhaft.
Luke, s. Lücke. [dálo.
Lümmel, m. tarbàn, cepec, budálo.
Lump, m. potepúh, klatež, tepež.
Lumpen, m. capa, cunja, cándra, starína, kerpež, banjúza.
Lumpengesindel, n. potepúhi, klateži; tepčád, klatežíja.
Lumpensammler, m. cunjar.
Lumperei, f. tepnjaríja, klatežníjà; malénkost. [banjúzast.
Lumpicht, a. cunjast, capast, banjúzast.
Lumpig, a. stergan, cunjav.
Lunge, f. pljuča, pluče.
Lungen=, a. pljučni.
Lungenblutader, f. pljučna privódnica. [plučnica.
Lungenentzündung, f. prisádna plučnica.
Lungenfaul, a. gnjilopljúčen, gnjilih pljúč.
Lungenkraut, n. pljučnik.
Lungenschlagader, f. pljučna odvodnica. [sušica.
Lungensucht, f. pljučnica, pljučna sušica.
Lungensüchtig, a. pljučníčen, sušičen.
Lünse, f. lunek, ljunik.
Lunte, f. zapálka, lunta.
Lust, f. radost, vesélje; (die Begierde) pohòt, želja, volja, poželénje, mík; slà (unordentliches Vergnügen) slast.
Lustbarkeit, f. vesélje, kratko-

čásnost, zabava; veselíca, svetkovína. [čúga.
Lustdirne, f. kurva, cafúta, vla-
Lüsten, s. Gelüsten.
Luster, m. kovka, světilnják.
Lüstern, a. hotljív, pohotljív, pohóten, željen, slasten; —heit, f. hotljívost, pohótnost, željnost, slást.
Lustgarten, m. raj, perivòj.
Lusthaus, n. sěnica, veža, loka, pomaránčnica.
Lustig, a. vesél, radosten; (spaßhaft) smešen; — sein, dobre od. židane volje biti; — keit, f. veselje, radost, vesélost. [kež, směšnik.
Lustigmacher, m. veselják, bur-
Lustreise, f. pot za kratek čas.
Lustseuche, f. sramna kuga.
Lustspiel, n. veséla igra.
Lustwandeln, v. n. sprehájati se.
Lutheraner, m. luterán.
Lutherisch, a. luteránski.
Lutherthum, n. luteránstvo.
Luxus, m. lišp, razkóšje, gizdost, prekrásnost.
Lyra, f. lira, lajna.
Lyrisch, a. pěvàteln, lirički.

M.

Maal, Maaß, s. Mahl, Maß.
Mache, f. posel, dělo.
Machen, v. a. dělati, storíti, napráviti, včíniti, raditi; (Kleider) dělati, naréjati, narediti, šiti; Geld —, dnar pridobìti; fertig —, dodělati; sich davon —, poběgniti, vteči, pobráti se; sich über etwas —, lotiti se česar, podstópiti se; sich nichts daraus —, nič ne marati; sich auf den Weg —, odríniti, na pót se podáti; sich mit etwas groß —, ponosíti se s čem; sich viel bei einer Sache —, mnogo dobíti, obogatéti; das Essen —, jěd pripráviti; den Herrn —, gospóda se délati; sich an einen —, oberníti se na kogar; einen herunter —, opsováti od. ozměrjati kogar. [stvo.
Macherei, f. dělo, posel; tvor-
Macherlohn, m. poslovína, plačílo za dělo. [jáča.
Machination, f. kovárstvo, zvi-
Macht, f. moč, oblást, zmožnost; sila.
Machthaber, m. vladár, polnovlástnik, oblástnik; —in, f. vladaríca, oblástnica.
Mächtig, a. močen, mogóčen, tehten, važen, silen, silovít, oblásten; einer Sprache — sein, jezik rázúmiti od. znati; —heit, f. mogóčnost, oblást. [oblásti.
Machtlos, a. nemogóčen, brez
Machtspruch, m. povélje.
Machwerk, n. kerparíja; šušmaríja.
Maculatur, f. mačkaníca.
Mädchen, n. děklica, děvójka, děklína, děklič, děklé, punca.
Mädchenalter, n. děklístvo, děklínstvo. [ški róp.
Mädchenraub, m. otmíca, děkli-
Made, f. červ, mol, zaplívk.
Madig, a. červív. [skladívnica.
Magazin, n zalog, zalóga,
Magd, f. děkla, služebníca, služkinja.

Magen, m. želódec; — =, a. želóděni, za želódec; — drücken, n. tiščanje v želódcu; —krampf, m. kerč v želódcu; —kratzer, m. slabo od. kislo vino. [lódec.
Magenpflaster, n. obvéza za že-
Magenstärkend, a. želodíčen.
Magentropfen, pl. kaplje za želódec.
Mager, a. slók, medel, meršav, kumern, súh; —keit, f. slokóst, medlóst, medlóba, meršávost. [Zauberisch.
Magie, Magisch, s. Zauberei,
Magister, m. učítelj, mešter.
Magistrat, m. meščánska od. mestna sodnija. [velják.
Magnat, m. pervák, velikáš,
Magnet, m. kalámito. [míčen.
Magnetisch, a. kalamíten, kala-
Magnetisiren, v. a. kalamíčiti, na sé vleči, magnetizírati.
Magnetismus, m. kalamíčna móč.
Magnetnadel, f. kalamíčnica.
Magnificenz, f. velebítnost.
Mahagonyholz, n. mahagonovína. [ča, senokošnja.
Mahd, f. kosítva, košnja, se-
Mähen, v. a. kosíti, seči; (Getreide) žeti. [nosék.
Mäher, Mähder, m. kosec, se-
Mahl, n. gostba, gostnija, oběd, pojědina, pír; (Zeichen) znamnje, znak, biljéga; (auf der Haut) znaménka, madež.
Mahlen, v. a. (Getreide) mleti.
Mahlgeld, n. mletvina, mlevšina.
Mahlgetreide, n. melja, meljája.
Mahlmetze, f. měrica.
Mahlschatz, f. Brautschatz.
Mahlstrom, m. vertínec, kernica. [južina.
Mahlzeit, f. oběd, pojědina;
Mähne, f. griva.
Mahnen, v. a. opómniti, opomínjati, opomenováti.
Mahner, m. opominjávec.
Mährchen, n. basen, bajka, pričica; —haft, a. izmíšljen, čudovit. [védka; (Pferd) kljuse.
Mähre, f. basen, priča, po-
Mai, m. máj, velkitráven; (ilir.) svibanj; (čech.) květen; (poln.) máj; —baum, m. brěza; — blume, f. šmarnica, jurjevica; —käfer, m. majski keber.
Mais, m. turšica, korúza, sromentín; —feld, n. koruzíšče; —stroh, n. korúznica.
Maitresse, f. hotnica, prilóžnica; milóstnica.
Majestät, f. veličánstvo, veličástvo; — isch, a. veličánstven, veličásten.
Majestätsverbrechen, n. pregréha zoper vladárja.
Major, m. četnik, tisúčnik.
Majoran, m. majorán, majoránka, majerón.
Majorenn, Majorennität, f. Mündig, — keit. [víčnica.
Majorität, f. večina, čezpolo-
Makel, m. madež, kverna, mana; — los, a. bez madeža.
Mäkeln, v. n. (unterhandeln) mešetáriti. [n. mešetarína.
Mäkler, m. mešetár; — geld,
Makrone, f. makarón.
Mal, ad. krat, bart, put; manches —, včasi; ein für alle —, za vselej.

Marmorn, *a.* mramoren, mramorov, marbelnast.
Marode, *a.* vpehan, vtruden; betežen.
Mars, *m.* torek, davor (bog vójske).
Marsch, *m.* postóp, pót, marš, hod; (in Musik) popótnica.
Marschall, *m.* vojskovód, maršal.
Marschfertig, *a.* gotov od. priprávljen na marš.
Marschiren, *v. n.* postópati, potováti, iti, marširati.
Marschland, *n.* mlakasta od. mužávna krajína.
Marstall, *m.* konjárnica, konjúšnica.
Marter, *f.* muka, tara; —=, *a.* mučeníški.
Marterer, *m.* mučítelj, zatíravec.
Martern, *v. a.* mučiti, terpínčiti, rěviti, tarati.
Marterthum, *n.* mučeníštvo.
Marterwoche, *f.* veliki teden, velíka nedélja.
Martyrer, *m.* mučeník.
Martyrin, *f.* mučeníca.
März, *m.* marc, sušec; (ilir.) ožujak; (čech.) brezen; (poln.) marec.
Märzbier, *n.* marčno pivo.
Masche, *f.* petlja; oko, ozel, (bei Vogelstellern) progla, zanjka.
Maschine, *f.* stroj, nastroj, mahína, stroga.
Maschinenmäßig, *a.* kot stroj.
Maschinenmeister, *m.* strojovnik.
Mase, *f.* brazgotina, pika, maróga.
Maser, *f.* osépnice.
Maser, *m.* žila (v drěvésu); —holz, *n.* žilavo drěvje.
Maserícht, *a.* žilav, žilovit.

Maßholder, *m.* —erle, brilovo drěvo.
Maske, *f.* šema, krink
Maskarade, *f.* maškar
Maskiren, *v. a.* obšéma škárati.
Maß, *n.* měra; (4 Seidel
Maße, *f.* měra, način; —n, nekako, nekakš niger—n, nekaj, ponek
Maßgabe, Maßgebung, —, poleg, po.
Mäßig, *a.* změren, měr zen; (mittelmäßig) s posrědenj.
Mäßigen, *v. a.* krotíti, njšati, obúzdati.
Mäßigkeit, *f.* změrnost znost; srědnjost.
Maßkanne, *f.* pintnik, b
Maßregel, *f.* pravilo; r urédba, narédba.
Maßstab, *m.* měrilo.
Masse, *f.* gromáda, g gruda, cělina, me (woraus etwas gemach snova, osnóva.
Massiv, *a.* cělosten, cělo tverd, staven; fig. debel.
Mast, — baum, *m.* jamb tárka, drěvo jadréno
Mast, Mastung, *f.* žir, i pitanje, debelítva. [
Mastdarm, *m.* ritnik, k
Mästen, *v. a.* kermiti, pit belíti, redíti, žiriti.
Mastgeld, *n.* žirovnína.
Mastix, *m.* mirtvik, — baum, *m.* trišlja, mirtvíkovo.
Mastkorb, *m.* veršélo.

Mastlos, a. bez jambora.
Mastochs, m. pitanec, vol za debeltvo.
Mastvieh, n. živína za pitanje.
Mastwerk, n. jamborovje, jadréno drevje.
Matador, m. čelovódja.
Material, n. sprava, pripráva; lěs, gradívo; snova.
Materie, f. osnova, snova, snutje, roba; (Eiter) gnoj; (Gegenstand) predmèt.
Materiel, a. telěsen, živóten; biten, materiálski. [temátika.
Mathematik, f. računoslóvje, ma-
Mathematiker, m. računoslóvec, matemátikar. [matemátičen.
Mathematisch, a. računoslóven,
Matratze, f. vajšnica, arovnica.
Matrikel, f. matica, zapisek.
Matrone, f. gospà, gospója.
Matrose, m. mornár.
Matt, a. slab, truden, vpehan, umoren; (vom Glase) obláčen; — machen, vpehati; — werden, opéšati.
Matte, f. rogožina; (Wiese) polje, livada, ledína, košenína.
Mattigkeit, f. slabost, trudnost; obláčnost.
Mauen, v. n. mijávkati.
Mauer, f. zid. [trupílo.
Mauerbrecher, m. stěnolóm, raz-
Mauerkelle, f. ometáčka, zidarska lopática.
Mauerkraut, n. homúlica.
Mauermeister, m. zidárski meštar.
Mauern, v. a. zidati. [zidovje.
Mauerwerk, n. zidíne, zidóvi,
Maul, n. usta, gobec, lape; halts —, jezik za zobe; loses —, hudóben jezik.
Maulaffe, m. zijálo, zijàk; — en feil haben, zijati, režati se, zijáke prodájati.
Maulbeerbaum, m. murva, murbino drevo.
Maulbeere, f. murva.
Maulbeerzucht, f. murvaríja, murvárstvo. [biček.
Mäulchen, n. ustica, gobček, go-
Maulchrist, m. svetohljínec.
Maulen, v. n. namergóditi se, obésiti nós.
Maulesel, m. mezek, mezeg; — in, f. mezga; — treiber, m. mezgár. [koustnež.
Maulheld, m. bahún, baháč, širo-
Maulkorb, m. bernjica.
Maulschelle, f. zaúšnica, klapoúšnica, berljúzga, berljúznica.
Maulseuche, f. ovčič, sajovec.
Maulthier, f. Maulesel.
Maultrommel, f. brunde, brundáčka, derndáčka, — n, v. a. brundati, derndati.
Maulwurf, m. kert, kertíca.
Maulwurfshaufen, — hügel, m. kertína, kertovec, kertovnják.
Maurer, m. zidár, najmar.
Maurerkunst, f. zidárstvo, zidaríja, najmarstvo.
Maus, f. miš.
Mauschel, m žid, židov.
Mäuschen, n. miška.
Mause, f. misanja, misa.
Mäuse-, a. mišji.
Mäusedarm, m. črevec.
Mäusedreck, m. mišjek, mišjak.
Mäusefalle, f. mišolóvka, past za miši lovíti.
Mäusegift, n. mišomòr, mišnica.
Mäusekatze, f. lovica (mačka).

Miethe, *f*. najém, najémba.
Miethen, *v. a.* najéti, najémati.
Miether, *m*. najémnik, najmitelj; —in, *f*. najémnica.
Miethgeld, *n*. najemnína, najémšina.
Miethkutscher, *m*. izvóznik.
Miethling, *m*. najémnik. [šnik.
Miethmann, *m*. najémnik; vhi-
Miethpferd, *n*. najéti konj,
Miethzins, f. Miethgeld.
Mikrometer, *m*. drobnomér.
Mikroskop, *n*. drobnokáz, drobnogléd. [červič, grizlica,
Milbe, *f*. mol, molek; červ,
Milch, *f*. mléko; —=, *a*. mléčni
Milchader, *f*. mléčnica, mléčna žila.
Milchbart, *m*. golobrád; máh, podlásci, perva brada.
Milchbruder, *m*. mléčenec, brat po mléku, sodójenc.
Milchcur, *f*. léčba z mlékom.
Milcher, Milchner, *m*. mlékar.
Milchfrau, *f*. mlékarica.
Milchgefäß, *n*. molznják, golida za mléko, mléčnjak.
Milchgewölbe, *n*. mlékárnica.
Milchhaar, *n*. perje od. máh na bradi.
Milchicht, *a*. mlékav, mléčkast.
Milchig, *a*. mléčen.
Milchkanne, f. Milchgefäß.
Milchnapf, *m*. lonec za mléko.
Milchner, *m*. ribji samec.
Milchrahm, *n*. smetana.
Milchreich, *a*. mléčnat.
Milchsaft, *m*. mlezívo, mléčnost.
Milchschwester, *f*. mléčénka, sodojénka, sestra po mléku.
Milchspeise, *f*. jěd od mléka, *mléčna* hrana.
Milchstraße, *f*. rimska od. *béla* césta.
Milchtopf, f. Milchnapf.
Milchwasser, *n*. srodka, pinje*nec*.
Milchzahn, *m*. mléčnik, *mléčni* od, pervi zób.
Milde, *a*. (weich, zart) mehek, niežen, mičen; (still, sanft) tih, krotek; (nicht streng) milostljív, blág; (freundlich) prijázen, prijéten, priljúden; (wohlthätig) blagodáren, milosten; — Stiftung, zadúšbina.
Milde, Mildigkeit, *f*. mehkóst, nježnost, mičnost; tihost, krotkost; blagost; prijáznost; blagodárnost.
Mildern, *v. a.* pomíčiti, vblažiti, pomíliti; (eine Strafe) zlajšati, polájšati, zmanjšati.
Milderung, *f*. pomíčenje, zlajšanje. [gosèrden.
Mildherzig, *a*. blagosèrčen, bla-
Mildthätig, *a*. dobrotljív, dobrodélen, milostljív; —keit, *f*. dobrotljívost, dobróta, milost.
Militär, *n*. vojáštvo, vojníštvo; —=, *a*. vojáški, vojníški.
Militärisch, f. Militär=.
Miliz, *f*. vojska, vojna, vojáštvo.
Million, *f*. miljón.
Millikerze, *f*. vošéna svéča.
Milz, *f*. slezéna, vranica; —brand, *m*. vranč̌ni prisád; —sucht, *f*. slezenica, vranč̌nica; —süchtig, *a*. slezeníčen.
Minder, *a*. manji, manjši; —heit, *f*. manjšina.
Minderjährig, *a*. malolćten; —keit, f. malolétnost.

Mindern, *v. a.* zmanjšati, pománjšati, vmaliti; potólážiti, vblažiti.

Mindestens, *ad.* naj manj, za najmánje, bar, barem.

Mine, *f.* rudnik; podkóp; dibla.

Mineral, *n.* kopanína, nerastljína, perstenína, sperstenína.

Mineralog, *m.* nerastljinoznánec, nerastljinoslóvec; —ie, *f.* nerastljinoslóvje.

Mineralreich, *n.* nerastljínstvo.

Miniatur, *f.* drobnobráz, minijatúra.

Miniren, *v. a.* podkopáti, podkopováti, podkópe dělati.

Minirer, *m.* podkopáč.

Minister, *m.* popečítelj, miníster.

Ministerial, *a.* popečíteljni, ministeriálni. [ministérstvo.

Ministerium, *n.* popečíteljstvo,

Ministriren, *v. a.* pri maši streči.

Minne, *f.* ljubav, ljubězen; —sänger, *m.* pěsnik od ljubávi.

Minorität, *f.* Minderheit.

Minotaur, *m.* ljudobík.

Minute, *f.* zmežek, minúta.

Mir, *pr.* meni, mi; sebi.

Mirakel, *n.* čudež.

Mischbar, *a.* měšav, měšáteln; —keit, *f.* měšávost.

Mischen, *v. a.* měšati, změšati; sich in etwas —, vtikati se v kar. [šnjáva, změs.

Mischmasch, *n.* změšaníca, změ-

Mischtheil, *m.* priměšek.

Mischung, *f.* změs, změšanje, zpružek.

Mispel, *f.* nešpelj. [poštováti.

Mißachten, *v. a.* prezirati, ne

Mißarten, *v. n.* *prevrěči se.*

Mißbieten, *v. a.* premálo ponúditi.

Mißbilligen, *v. a.* za zlo spoznáti, kuditi, neodóbriti, gaditi, [váda.

Mißbrauch, *m.* zla raba; raz-

Mißbrauchen, *v. a.* v zlo oberníti, obráčati od. porábiti.

Mißkredit, *m.* nevěra, slabo ime.

Mißdeuten, *v. a.* hudo izlóžiti, opáko raztolmáčiti.

Missen, *v. a.* biti brez česar, manjkati komur kar, pogrěšati česar.

Missethat, *f.* zločínstvo, hudobíja, pregrěha, zloča.

Missethäter, *m.* zločín, zločínec, hudóbnik, hudodělnik.

Mißfall, *m.* zopernost, nevgóden od. neprijéten dogadjáj; izmèt, zveržek.

Mißfallen, *v. n.* ne dopásti, ne dopásti se.

Mißfallen, *n* nezadovóljnost, zaměra, nedopadljívost.

Mißfällig, *a.* nevgóden, neprijéten, zopern, nedopadljív.

Mißgebären, *v. n.* prevréd povíti, spačiti se, zvreči. [da.

Mißgeboth, *n.* nevaljána ponú-

Mißgeburt, *f.* spaka, spaček.

Mißgeschick, *n.* nesréča, loša sréča.

Mißgeschöpf, *n.* stvora.

Mißgestalt, *f.* nespodóba.

Mißglücken, *v. n.* spodvrěti se, spodletéti.

Mißgönnen, *v. a.* zavíditi, zavidováti, ne privóšiti.

Mißgriff, *m.* zmota, napěnost.

Mißgunst, *f.* zavíst, nenavíst, zavíd.

Mißgünstig, *a.* zavísten, nenavíden, zavíden, zavidljív.
Mißhandeln, *v. a.* hudováti kogar, hudo s kom ravnáti od. obhájati; — *v. n.* grěšiti.
Mißheurath, *f.* vdaja od. ženítba neprilična od. nesrěčna.
Mißhellig, *a.* neslóžen, nésklá-den; —**keit**, *f.* neslóga, neslóžnost, nesklád, neskládnost. [pridělk, jalovo lěto.
Mißjahr, *n.* lětina slaba, slabi
Mißkennen, s. Verkennen.
Mißklang, — **laut**, *m.* nesklád, nesoglásje.
Mißleiten, *v. a.* zapeljáti.
Mißlich, *a.* sumnjív, nestanovíten, dvomen; nevaren, pogíbeln; —**keit**, *f.* sumnjívost, nestanovítnost; nevárnost.
Mißlingen, s. Mißglücken.
Mißmuth, *m.* zlovóljnost, hudovóljnost; —**ig**, zlovóljen, hudovóljen. [odsvètvati.
Mißrathen, *v. a.* odgovárjati,
Mißrathen, *v. n.* s. Mißglücken.
Mißton, s. Mißklang.
Mißtönen, *v. n.* ne skladati se.
Mißtrauen, *v. n.* ne upati, ne vĕrjéti, ne věrováti, ne zanésti se na kogar.
Mißtrauen, *n.* nezaúp, nezaúpnost, maloúpnost, sumnjívost.
Mißtrauisch, *a.* nezaúpen, maloúpen, sumnjív.
Mißtritt, s. Fehltritt.
Mißvergnügen, *n.* nezadovóljstvo, hudovóljnost.
Mißvergnügt, *a.* nezadovóljen, hudovóljen.
Mißverstand, *m.* **Mißverständniß**, *n.* nerazúmljenje.
Mißverstehen, *v. a* ne zastópiti pr
Mißwachs, *m.* nep
Mist, *m.* gnój; —
Misten, *v. a.* gno dati od. metáti;
Mistgauche, *f.* gn šnica.
Misthaufen, *m.* g
Mistkäfer, *m.* gov
Mistpfütze, s. Mist
Mit, *prp.* s, z, so
Mitarbeiten, *v. a.*
Mitarbeiter, *m.* dělavec, pomo pomočnica.
Mitbegriffen, *ad.*
Mitbeklagte, *m.* s
Mitbelehnte, *m.* so
Mitbesitzer, *m.* so vlástnik.
Mitbevollmächtigte
Mitbringen, *v. a.* od. donésti.
Mitbuhler, s. Neb
Mitbürger, *m.* soměščán; sote
Mitchrist, *m.* brat
Miteinander, *ad.* vkup, vkupej,
Mitempfinden, *v.*
Mitempfindung, *f.*
Miterbe, *m.* sodě
Miterben, *v n.* s
Miterbin, *f.* sona
Mitessen, *v. n.* jě
Mitfahren, *v. n.* se, vozíti se s
Mitgabe, *f.* dota,
Mitgeben, *v. a.*
Mitgefühl, s. Mi
Mitgehen, *v. n.* it

— lassen, kar pomúzniti od. vkra ti.
Mitgehülfe, f. Gehülfe. [fährtin.
Mitgenoß, —in, f. Gefährte, Ge-
Mitgift, f. Mitgabe. [nik.
Mitglied, n. člen, ud, soúd-
Mithalten, v. n. deržati s kóm.
Mithelfen, v. n. pomágati, pomóči.
Mithelfer, m. pomagáč.
Mithin, ad. tedaj, torej, dakle.
Mitkommen, v. n. priti od. dojti s kóm. [s kóm.
Mitlaufen, v. n. letéti od. teči
Mitlaut, —er, m. soglásnik, soglásnica.
Mitleid, Mitleiden, n. sožálenje, pomilovánje, vsmilenje, milost, milosèrdje.
Mitleidenswerth, — würdig, a. sožálenja od. pomilovánja vrěden, požaljíven.
Mitleidig, a. vsmiljen, milosèrden, milostív.
Mitmachen, v. a. dělati, storíti od. věiniti kar drugi, biti pri čem; die Mode —, po novi šegi živéti, Alles —, pri vsačem biti.
Mitmensch, m. bližnji, bližni
Mitnehmen, v. a sebój vzéti; fig. odnésti; (entkräften) oslabíti.
Mitnichten, ad. ne, nikákor ne.
Mitrechnen, v. a. v račún vzeti, priračúniti; račúniti s kóm.
Mitreisen, v. n. potováti s kom.
Mitregent, m. sovladár.
Mitschuldig, a. sokrív, děléžen zločínstva.
Mitschuldige, m. děléžnik zločínstva, — f. děléžnica zločínstva. [in, f. sodolžníca.
Mitschuldner, m. sodolžník; —
Mitschüler, m. součénec.
Mitsingen, v. n. skup peti od. pěvati.
Mitspeisen, f. Mitessen.
Mitspielen, v. n. igráti s kom.
Mittag, m. poldne, poldan; (Süd) júg, poldan; zu —, o poldne; zu — essen, obědovati, južinati.
Mittägig, a. poldnéven; južen.
Mittags, ad. o poldne.
Mittagsessen, n. — mahlzeit, f. oběd, južina.
Mittagskreis, m. poldánik.
Mittagslinie, f. poldaníčnica.
Mittagsmahl, f. Mittagsessen.
Mittagsruhe, f. poldnévni počitek.
Mittagsseite, f. južna strana.
Mittagssonne, f. poldnévno sonce.
Mittagstisch, m. oběd.
Mittagswärts, a. proti jugu, k poldnévu. [ter, sevec.
Mittagswind, m. úg, južni vě-
Mitte, f. srěda, srědína, srědje, posrědje; pás.
Mittel, n. srèda, srědina; (Hülfs—) pomóček, pomóglej, posrědek, srědstvo, pripomóček, pomóga; (Vermögen) imétek, imánje, imétje; fig. sich ins — legen, vměs stopíti, braniti.
Mittel-, a. srědnji. [dnji vèk.
Mittelalter, n. srědověk, srě-
Mittelart, f. srědnja versta.
Mittelbar, a. posrěden; — keit, f. posrědnost. [srědnja rěč.
Mittelding, n. srěda, srědína,
Mittelfinger, m. srědnji perst, srědnják.

Mittelländisch, *a.* srědozémen, srědzémaljski.
Mittelmann, *m.* člóvěk srědnji.
Mittelmäßig, *a.* srědnji, osrědnji, srěden; — keit, *f.* srědnjost, srědnost, osrědnost.
Mittelmast, *m.* srědnji od. veliki jambor.
Mittelpunkt, *m.* srědina, srědíšče, osrědje, srědopíčje, srědotóčje.
Mittelschlag, *m.* srědnja versta.
Mittelsmann, *m.* — person, *f.* srědník, posrědník.
Mittelsorte, *f.* srědnja versta.
Mittelst, *ad.* po . s, z.
Mittelste (der, die, das), *a.* srědnji.
Mittelstraße, *f.* srědína, srědnji pót.
Mitteltreffen, *n.* srědnja vojska.
Mittelwort, *n.* pričástje, prilěžje, prilóžje. [posrěd.
Mitten, *ad.* srěd, vsrěd, vsrědi,
Mitten durch, *ad.* po srědi, posrěd; čez srědo. [sěver.
Mitternacht, *f.* polnóč, (Nord)
Mitternächtig, — nächtlich, *a.* polnóčen, sěvern. [ura; polnoč.
Mitternachtsstunde, *f.* polnočna
Mitternachtswind, s. Nordwind.
Mitternachtszeit, *f.* polnočna doba, polnoč.
Mittheilen, *v. a.* prióbčiti; podělití; reči, pisati, na znanje dati.
Mittler, *m.* srědník, posrědník; (Heiland) odrěšeník, spasítelj; —in, *f.* srědníca, posrědníca.
Mittler, - e, — es, *a.* srědnji.
Mittlerweile, *ad.* med tem.
Mittwoche, *f.* srěda; am —, v srědo.

Mitunter, *ad.* včasih, k skupej, zajédno, vre
Mitverbrecher, *m.* sozlo
Mitverschworener, *m.* so
Mitweinen, *v. n.* plakati kati se s kom.
Mitwerber, *m.* sosnubáč;
Mitwirken, *v. a.* poslo dělati s kom; pripom móči, pomágati.
Mitwirkung, *f.* pomóč, pri
Mitwissen, *n.* znanje, v
Mitziehen, *v. a.* vleči — *v. n.* preséliti se s
Mixtur, *f.* směs, združ
Mobilien, *pl.* pohíšje, ša kúčje; gibljívo imétje
Mode, *f.* običáj, šega;
Model, *n.* kalup, tvoril dóba; měra.
Modell, *n.* obrázek, og
Modeln, *v. a.* kalúpe ríla dělati; slikováti.
Modelschneider, *m.* kalupo dóbar.
Moder, *m.* trohlína, tr trohlóba, preperélos lost, gnjilóba; nach — zatúhlo dišati.
Modergrund, *m.* blato, gr
Moderig, *a.* trohnél, p trúl, gnjilóben, terh
Modern, *a.* po sadánjim
Modern, *v. n.* trohneti néti, perhnéti, gnjiti,
Modesucht, *f.* pohlépa p nim kroju. [jin
Modetracht, *f.* noša po
Modisch, s. Modern.
Modulation, *f.* napěvost
Mögen, *v. n.* hotéti, moči, vtegniti; was m

dieß kosten, kaj bi tó veljálo; es mag sein, more biti; er mag thun.., naj děla.
Möglich, a. mogóč, možen, mogljiv; — keit, f. mogóčost, mogljívost.
Mohamedaner, m. mohamedánec.
Mohn, m. mak; —=, a. makov.
Mohr, m. zamórec, arap, mór; — in, f. zamórka, arápinja.
Möhre, f. merkva, merlej, korén; col. korénje.
Mohrenkopf, m. černoglav.
Mohrisch, a. zamórski, arapski
Molch, m. močirád, mačaról, modràs. [zmetki.
Molken, pl. srodka, sirótka.
Molkig, a. sirótkav.
Mollton, m. mehki glás.
Moment, m. doba; trenútje.
Momentan, a. dobno; doben; nagel.
Monarch, m. samovladár, samovlástnik, samooblástnik.
Monarchie, f. samovladíja, samoderžáva; samovláda, samovlástje. [movlástnica.
Monarchin, f. samovladaríca, sa-
Monarchisch, a. samovláden, samovlásten, samovladárski.
Monat, m. měsec.
Monatlich, a. měsečen; — ad. na měsec, vsaki měsec.
Monatsfluß, m. měsečina, žensko vréme. [sečni časopis.
Monatsschrift, f. měsečnik, mě-
Monatsrose, f. měsečna roža.
Mönch, m. mnih, redovnik, kaludjér.
Möncherei, f. mniištvo, redovníštvo, *kaludjérstvo.*
Mönchisch, a. mniški, redovníški, kaludjérski.
Mönchs=, a. s. Mönchisch.
Mönchskloster, n. samostán, klošter, manastír.
Mönchswesen, s. Möncherei.
Mond, m. měsec. [čen.
Mondäugig, — blind, a. měsi-
Mondeszeitel, m. lunodoba.
Mondesfinsterniß, f. merknenje měsca.
Mondeshof, m. obstret lune.
Mondhell, a. razsvětljen od měsečine. [čina.
Mondlicht, n. — schein, m. měse-
Mondsucht, f. měsečljívost, měsečnost.
Mondsüchtig, a. měsečjív, měsečen; — e, m. měsečnják; — f. měsečnica. [sca.
Mondeswechsel, m. proměna mě-
Monkalb, n. snět. [slóv.
Monolog, m. samogovor, samo-
Monopol, n. samoprodája, samokupčija.
Monotonie, f. enakoglásje.
Monstranz, f. monštránca.
Montag, m. pondělek.
Montiren, v. a. oblěči, odéti.
Montur, f. vojníška opráva.
Moor, n. blato, blatovína, grez, bereg; moča, močírje.
Moorig, a. blaten, grezovít, mužáven, močírn. [mahovína.
Moos, n. máh, méh, mahóvje,
Moosgras, n lóč, bičje.
Moosgrund, m. zibi.
Moosig, a. mahovít, z mahom obrášen, mehnat.
Mops, m. mops.
Moral, f. čudorédnost.
Moralisch, a. čudoréden.

Moralisiren, v. a. učiti, predigati.
Moralist, m. čudorédnik; —in, f. čudorédnica.
Moralität, f. čudorédnost.
Morast, m. močvérje, močírje, mlaka, muža, mužáva, barovína, kál, kalovína.
Morastig, a. močvérn, mlakast. mužáven.
Morchel, f. smerček.
Mord, m. vboj, vbojstvo, vmor, pobòj, vmorstvo, vmorítva.
Mordbegierig, a. morželéč.
Mordbrenner, m. požigávec; —ei, f. požiganje, požig.
Morden, v. a. vbiti, vbijati, moríti, vmoríti, mandráti.
Mörder, m. vmorítelj, vbijávec, razbójnik, morívec; —in, f. morívka, vbijávka, razbójnica.
Mördergrube, f. razbojniški ber- [log.
Mörderisch, a. smertonósen, moríven, kerváv.
Mörderlich, a. kerváv okrúten, strašen, strahovít. [věst.
Mordgeschichte, f. strašna pripo-
Mordgeschrei, n. strašen krič; strahovíto vpitj
Mordgeselle, m. razbójnik.
Mordgewehr, n. smertonósno oróžje; morívka (puška).
Mordkeller, m. morívnica, morívnjak.
Mordstätte, f. moríšče. [stvo.
Mordthat, f. vbojstvo, vmor-
Mordweg, m. herdjav od. težáven pót.
Morgen, m. jutro; (Ost) izhod, iztok; — ad. jutre, jutro; — früh, zajtre, zajtro, jutre zjutrej.
Morgen=, a. zjuterni; izhód[illegible]
Morgenbrod, n. kosílo, ko[illegible]ka zajterk.
Morgend, a. zjutrénj.
Morgendämmerung, f. zor, svit, osvítje, zazrétje.
Morgendlich, a. vjutrenj, jutern
Morgenland, n. iztok, izhod, istok, juterna dežéla.
Morgenländer, m. iztočanín, izhódnik.
Morgenländisch, a. iztóčen, izhóden, jutrov.
Morgenlied, n. zjuternica, zjuterna pěsem. [zarja.
Morgenroth, n. —röthe, f. zora,
Morgens, ad. vjutro, zjutrej, rano, zaráno. [prihódnica.
Morgenstern, m. daníca, zornica;
Morgenwärts, a. proti izhódu, k istoku. [věter.
Morgenwind, m. istočnják; jutrov
Morsch, a. gnjíl, nagnjíl, trúl, ostarél, starikast, preperél, terhen. [merlád.
Morschicht, n. gnjilád, terbnjád,
Mörser, m. stopa; Feuer —, možar, movžar. [f. ometáčka.
Mörtel, m. kreč, mavta; —kelle,
Mosaik, f mosáika.
Moschee, f. čamíja, mošéja.
Moschus, m. pižma.
Most, m. mošt; — birn, f. tepka; — birnwein, m. tepkovec.
Mosteln, v. a. mošt dělati.
Mostig, a. moštnat, sočen.
Möstrich, f. Senf.
Motion, f. gibanje, ponáša.
Motiv, n. nagíb, nagon, pogon; vzrók.
Motte, f. molj, grizlica, —nfraß, molojédina; — nfrässig,

a. od moljov izgrízen, — ln, *v.* *n* zadúblo dišati.
Motto, *n.* geslo.
Mousselin, *m.* mezlán.
Möve, *f.* galeb. [huda volja.
Mucke, *f.* zlovóljnost, mušica,
Mücke, *f.* komár, mušica.
Muckisch, *a.* merčen, zlovóljen.
Mucksen, *v. n.* čehniti.
Müde, *a.* truden, vgnán, vpehan, — werden, opešáti, vgnati se, vtruditi se; fig. sit; einer Sache. — werden, naveličati se od. navoljiti se česar.
Müdigkeit, *f.* trudnost, vgnanost.
Muff, *m.* stuhnóta, plěsenj. plěsnóba.
Muffen, *v. n.* zadúhlo od. po stuhnjenim dišati.
Muffig, *a.* plěsnjív.
Mühe, *f.* trúd; er gibt sich viel —, mnogo si prizaděva.
Mühen, *v. a.* truditi; sich — *v. r.* truditi se, pehati se, prizadévati si, gnati se.
Mühevoll, *a.* težáven, mučen. trudapóln, težek.
Mühle, *f.* mlín, malen; — mit 4 Gängen, mlín na štiri kolésa.
Mühlbursche, *m.* mlinarski hlapec.
Mühlrad, *n.* mlinsko kolo.
Mühlstein, *m.* mlinski kamen, žervenj.
Mühlwerk, *n.* mlín.
Muhme, *f.* teta; (Frau des stríc) strina; (Frau des ujec) ujna.
Mühsam, *a.* trudovít, težáven, trudopóln; — *ad.* težko, stežkoma.
Mühselig, *a.* rěven, běden, nevóljen, kukáven; — keit, *f.* rěnost, běda, nevólja.

Mühwaltung, *f.* skerb.
Mulatte, *m.* polután; — in, *f.* polutánka.
Mulde, *f.* niške, meške, koríto.
Müller, *m.* mlinar; — in, *f.* mlinarica. [narstvo.
Müllerhandwerk, *n* mlinaríja, mli-
Mulm, *m.* gnjilovca, gnjilobna zemlja.
Mulmig, *a.* gnjilóben.
Multiplication, *f.* množenje, množitva, poštéva.
Multiplicandus, *m.* množeník.
Multiplicator, *m.* množítelj.
Multipliciren, *v. a.* množiti, poštévati.
Mumie, *f.* mumija. [likara.
Mumme, *f.* šema, krinka, ma-
Mummeln, s. Murmeln.
Mummerei, *f.* maškaríja, obšémanje.
Mund, *m.* usta; kleiner —, ustica.
Mundart, *f.* naréčje.
Mundbedarf, *m.* živež. [lej.
Mundbissen, *m.* vgrizlej, prigríz-
Mündel, *m.* pitomec, siróta; — *f.* pitómka, siróta.
Mündig, *a.* dorášen, dorásel; — keit, *f.* doráslost.
Mundkoch, *m.* dvorski kuhar.
Mundleim, *m.* ustni kléj.
Mündlich, *a.* ustmén; — keit, *f.* ustménost.
Mundloch, *n.* usta; gerlo; (an der Kanone) žrelo.
Mundmehl, *n.* cvět.
Mundportion, *f.* obrók.
Mundschenk, *m.* točáj, natočáj.
Mundsemmel, *f.* žemljíčka(běla).
Mundstück, *n.* dulec.
Mündung, *f.* stočje, stok, ustje, vtók; (einer Kanone) žrelo.

Mundvorrath, *m.* hrana, živež, jěstívo, jěstvíne.

Mundwerk, *n.* usta. [roba.

Munition, *f.* strělívo, strěláška

Munkeln, *v. n.* šeptáti, pošeptávati si.

Münster, *m.* stolna cerkva.

Munter, *a.* buden; čil, bešter, boder, prudek, živ; fig. dobrovóljen, vesél; — **keit**, *f.* budnost; čilost, bodrost, prudkost; veselost, dobrovóljnost.

Münzcabinet, *n.* penezóvnica.

Münze, *f.* dnar, novec, penež; (**Kraut**) meta; (**Münzhaus**) kovnica.

Münzen, *v. a.* peneze kovati, dnar dělati; fig. ciljati, naměriti, naklépati.

Münzer, *m.* novčár.

Münzfuß, *m.* penezno čislo.

Münzgepräge, *n.* kov.

Münzhaus, *n.* kovnica.

Münzkenntniß, *f.* poznánje dnarja.

Münzwesen, *n.* peneznìštvo, denárstvo, novčárstvo.

Münzwissenschaft, *f.* penezoslóvje.

Mürbe, *a.* perhek, perhel, mehek; nježen; krotek; —, *f.* perhkóst, mehkost; nježnost.

Murmeln, *v. n.* mermljáti; šeptáti.

Murmelthier, *n.* mermljáča.

Murren, *v. n.* mermráti, godernjáti, godláti, gosti, roptáti.

Mürrisch, *a.* merčen, merčljiv, mermráv. [mermráč.

Murrkopf, *m.* mermrálo, godlálo,

Muschel, *f.* luštrénka, školjka, ostríga.

Muschelförmig, *a.* luštrénkast.

Muschelschale, *f.* ostra...

Muschelwerk, *n.* školjk...

Muse, *f.* modrica.

Musensohn, *m.* fig. p...

Muselmann, *m.* moha...

Museum, *m.* znamenitni...

Musiciren, *v. a.* gosti.

Musicalisch, *a.* glasbén...

Musicus, *m.* godec.

Musik, *f.* glasba, god... dnoglásje muzika.

Musiker, *m.* godec.

Muskate, *f.* muškát, mu...

Muskateller, *m.* muška...

Muskatellerbirn, *f.* mu...

Muskatnuß, *f.* muškátn...

Muskatwein, *f.* **Muskat**...

Muskel, *f.* mišica, mi...

Muskete, *f.* puška, mu...

Musketier, *m.* muškétar, ...

Muß, *m.* moćnik, kaša, sók.

Muß, *n.* sila; moraš.

Muße, *f.* bezdělnost ... čas, dělapúst; — h... gniti. [od. prisi...

Müssen, *v. n.* morati, ...

Müssig, *a.* bezposlén, ... danguběč.

Müssiggang, *m.* bezp... dangúba, postópanj...

Müssiggänger, *m.* p... vmanjúh, lěnúh.

Muster, *n.* priměr, izg... lup, tvorilo; uzor.

Musterhaft, *a.* priměr... den; izvèrsten.

Musterlehrer, *m.* naduč...

Mustern, *v. a.* preg... razgledováti, preisk... *v. n.* vaditi se, věžb...

Musterschule, *f.* uglédn...

l, n. umotvòr.
l, f. pregléd, razgléd;
ʳ oróžju).
, pogúm, pogúmnost,
serčnost, hrabrost;
serce; wohl zu — e
esél od. dobre volje
t — e sein, pri sercu
- machen, serce dělati.
v. a. želéti, iskáti.
a. pogúmen, serčen,
; vesél. [plašljív.
a. klavern, bojazljív,
keit, f. klavernost, bo-
st.
m, v. a. sumiti, sum-
misliti, natolcováti,
ati se (komur kar).
lich, a. věrojéten, na-
; — keit, f. věro-
namíšljenost.
ung, f. sumnja, misel.
, m. razújzdanost, raz-
st, bezóčnost, napost.
g, a. razújzdan, raz-
bezóčen, naposten.
. mati, matka, majka,
(Bärmutter) mater-
odnica; (Hefen) drožje,
e; (von einer Schraube)
; —s, a. materni, ma-
l. [težáve.
chwerung, f. maternične
te, f. matica, kraljíca
ber, m. ujec.
en, n. žrebíca.
l, n. mama; ein altes
úra, babúza.
d, n. telíca. [ček.
d, n. matern ljubljén-
che, f. glavna cerkva.
n, n stari kruh.

Mutterkraut, n. materíčnjak, režimbába.
Mutterkrebs, m. rak v utróbi.
Mutterlamm, n. bičica, janjica.
Mutterland, n. domovína, mati vlást. [tělo.
Mutterleib, m. utróba, materno
Mütterlich, a. materínski, maj-čken; — ad. kot majka, po maternim.
Mutterlos, a. bez matere.
Muttermahl, n. madež.
Muttermord, m. materovbójstvo.
Mutternackend, a. gol in nág.
Mutterpfenige, pl. materne petíce.
Mutterpferd, n. kobíla.
Mutterschaf, n. ovca, bica.
Mutterschaft, f. materínstvo.
Mutterscheide, f. gem. pizda.
Mutterschwein, n. prasíca.
Mutterschwester, f. teta, tetka.
Muttersöhnchen, s. Mutterkind.
Muttersprache, f. matern od. narodni jezik.
Muttertheil, m. materínstvo.
Mutterwitz, m. um priróјen od. narávni.
Mütze, f. kapa, čepica.
Mützenmacher, m. kapar.
Myriade, f. deset tisúči, miriáda, tma.
Myrrhe, f. mira.
Myrthe, f. mirta, merča.
Myrthen, a. mirtov, merčav.
Mysterien, pl. otájbine, otájstva, skrivnósti. [slóvje.
Mystik, f. tajnoslóvje, skrivno-
Mystisch, a. tajen, otájstben, skrivnoslóven.
Mytholog, m. basnoslóvec.
Mythologie, f. basnoslóvje.
Mythologisch, a. basnoslóven.

N.

Nabe, *f*. pesto, glavína.
Nabel, *m*. pok, popek, popič.
Nabelbinde, *f*. povój od popka.
Nabelbruch, *m*. kila od popka, kilav popek.
Näbelchen, *n*. popíček.
Nabelschnur, *f*. popkovnja, popovína.
Nach, *prp*. po; poleg; za; v; — und —, malo po maló, sčasoma, polágama; — wie vor, zdaj ko nekdaj.
Nachäffen, *v. a*. posnemkováti, okárjati.
Nachahmen, *v. a*. naslědováti, slěditi, posnémati, posnemováti.
Nachahmer, *m*. naslědovátelj, posnemovávec; — in, *f*. posnemovávka.
Nachahmlich, *a*. naslědíven, posnemljív.
Nachahmung, *f*. naslědba, naslědovánje, posnéma, posnemovánje, posnémek.
Nachähren, *v. n*. lavkati, klasje za kom pobírati.
Nacharbeiten, *v. a*. dělati za kom, poprávljati kar.
Nacharten, *v. n*. zvrečí se po kom; dem Vater —, očétovo šaro goníti.
Nachartung, *f*. sličenje.
Nachbar, *m*. sosed; — in, *f*. soséda, sosédinja.
Nachbarlich, *a*. soséden, sosédščen, oblížen.
Nachbarschaft, *f*. sosédstvo; sosédščina, oblížje.
Nachbeten, *v*. fig. besěde ponávljati.
Nachbier, *n*. zadnje pivo, patók
Nachbild, *n*. pooblíčje, poobrá… snetek.
Nachbilden, *v. a*. posnéti, sne… pooblíčiti, poobráziti.
Nachbleiben, *v. n*. zaostáti, zao… stájati.
Nachbrennen, *v. a*. strělíti za ko…
Nachbringen, *v. a*. prinésti … kom; das Versäumte —, po… práviti zamúdo.
Nachdem, *c*. po tem kakor; … *ad*. potém, za tim.
Nachdenken, *v. a*. premišljová… razmišljováti, prevdárjati.
Nachdenken, *n*. premišljovánje.
Nachdenkend, *a*. zamišljen, pre… mišljováven.
Nachdenklich, *a*. premišljiv.
Nachdreschen, *v. a*. premlátiti.
Nachdringen, *v. n*. pritísniti, … se za kom.
Nachdruck, *m*. potéz, potérden… (eines Buches) ponatis; fi… važnost, móč, sila.
Nachdrücken, *v. n*. pritísniti, pritláčiti.
Nachdrucken, *v. n*. ponatísniti.
Nachdrucker, *m*. ponatískar.
Nachdrücklich, *a*. močen, ojstе… — auftragen, zaprétiti.
Nacheifern, *v. n*. natécati se.
Nacheilen, *v. n*. hitéti za ko…
Nacheinander, *ad*. redama, … poréd, zaporédoma, eden … drugim.
Nachen, *m*. čóln, ladjica, barkic…
Nachernten, f. Nachärnten.
Nachessen, *v. a*. jěsti za kom.
Nachessen, *n*. pojědnja.
Nachfliegen, *v. n*. lététi … čem.

...olge, f. naslėdovánje, na-...stvo, naslėdba.
...olgen, v. a. slėdováti. slè-...i, naslėdováti, ravnáti se ...kom), poslėdováti; (im ...r) nastópiti po kom.
...olger, m. naslėdnik, naslė-...nik; nastópnik; — in, f. ...lėdnica, naslėdovnica.
...forschen, v. n. ižpitováti, ...távati, preiskováti.
...rage, f. poprášanje, popra-...ánje.
...ragen, v. n. poprašováti, ...rášati, popitati. |tóčiti.
...llen, v. a. napólniti, na-...eben, v. a. pridáti, do-...i; — v. n. vdati se, jen-...; popustiti, pojémati.
...eborne, m. posmèrtnik.
...eburt, f. postéljka, post-..., senki, strėva.
...ehen, v. n. iti od. hoditi za ...n, slėditi kogar; der Spur ...iti po slėdu; (dem Spiele) ...či; seinen Geschäften —, ...ávljati svoje opravila.
...ehends, ad. po tem, za tím.
...eschmack, m. slåj, ki v ustih ...ine.
...iebig, a. blåg, odjenljív, ...ustljív; — keit, f. bla-...t, odjenljívost.
...ießen, v. a. doliti, dolíjati, ...olívati.
...raben, v. a. kopáti.
...rübeln, v. n. modrovati, ...mišljováti.
...all, m. odglás, odzív, ..., odmév, odmíh.
...allen, v. n. razlégati se, ...mévati, odzívati se.

Nachhängen, v. n. vdati se v kar, streči čemur.
Nachhauen, v. a. po komur se-kati od. mahati.
Nachheben, v. a. povzdiči.
Nachhelfen, v. a. pomóči, do-pomóči, pomágati.
Nachher, s. Hernach. ljesen.
Nachherbst, m. predzima, babja
Nachholen, v. a. še po kar iti; (das Versäumte) popráviti za-nemárano.
Nachjagen, v. n. derviti, vdrėti se za kom, terati kogar; streči, vdati se. |odmėv.
Nachklang, m. odglás, odzív,
Nachklingen, v. n. odzívati se, odmėvati se.
Nachkommen, v. n pritiza kom, slėdíti kogar; einem Befehl —, izpólniti od. izvèršiti za-póvėd; dem Versprechen —, deržati od. izpólniti besėdo.
Nachkommen, pl. vnuki, potómki, zaródniki.
Nachkommenschaft, f. zaród, po-tómstvo, zanámstvo, zaplód, potémšina.
Nachkömmling, m. vnúk, za-rodnik, potómek, potémek.
Nachlaß, m. sporočilo, zapú-ščina; naslėdje; odpustek, odpušánje.
Nachlassen, v. a. zapustíti, po-pustíti; einem etwas —, od-pustíti; — v. n. jenjati, po-pustíti, popúšati.
Nachlassenschaft, f. Nachlaß.
Nachlässig, a nemáren, nemar-ljív, zaníkern, neskerbljív; — keit, f. nemárnost, zaní-kernost.

Nachlaufen, v. n. lététi za kom.
Nachleben, v. n. živéti od ravnáti se po čem.
Nachlegen, v. a. prilóžiti, prikládati.
Nachlese, f. pobírek, lavka; pobírkovanje, lavkanje.
Nachlesen, v. a. pobírati, pobírkováti, lavkati.
Nachleser, m. pobiráč, lavkavec; —in, f. pobiračíca, lavkavka.
Nachliefern, v. a. poznej priskerbéti, posláti, dati.
Nachmachen, v. a. ponarediti, ponaréjati.
Nachmalen, v. a. pooblíčiti, poobráziti.
Nachmalig, a. prihóden, potlénj, potléjšen.
Nachmals, ad. potlèj, poznej, vprihódnjič.
Nachmessen, v. a. preměriti, novič izměriti.
Nachmittag, m. popóldan, popoldén.
Nachmittägig, a. popoldneven, popoldánski.
Nachmittags, ad. popóldne; —mahl, n. malica, mavžina.
Nachräumen, v. a. pospráviti, posprávljati za kom.
Nachrechnen, v. a. preračúniti, novič račúniti, preráјtati.
Nachrede, f. üble —, obrekovánje, oprávlanje, ogovárjanje; (einer Rede) zaglávek.
Nachreden, v. a, obrekováti, oprávljati, osírati, ogovárjati; einem etwas —, govoríti kar za kom.
Nachreisen, v. n. potováti za kom.
Nachreiten, v. n. jahati od. dirjati za kom.
Nachrennen, v. n. teči od. dirjati za kom.
Nachreue, f. pozen kes, pikanje.

Nachricht, f. glás, věst, izvěstje. poročílo, oznaníło.
Nachrichter, m. rabelj.
Nachrichtlich ad. po oznan
Nachrücken, v. n. pritísniti, za kom.
Nachruf, m. glás za kom; p slédnje besé
Nachruhm, m. slava, ime.
Nachrühmen v. a. za kom dobro govoríti od. hvaliti.
Nachsagen, v. a. govoríti od. reči za kom.
Nachsatz, m. zaglávek.
Nachschicken, v. a. posláti za kom.
Nachschießen, v. a. vstreljíti, streljati za kom; (Geld) dodájati znova dati.
Nachschlag, m. ponaréjen dená
Nachschlagen, v. a. (im Buch) poiskáti; (Geld) ponarediti ponaréjati.
Nachschleichen, v. n. lesti od. l ziti za kom
Nachschlüssel, m. tatski kljúč.
Nachschreiben, v. a. pisati za kom; prepisati.
Nachschreien, v. n. kričati od. vpiti za kom.
Nachschrift, f. poznej pisano pripisek
Nachschuß, m. strèl za kom; dodátek.
Nachsegeln, v. n. jadrati za kom
Nachsehen, v. n. gledati za kom; einem etwas —, komur k prizanésti, prizanášati od. odpustíti; etwas — pregl dati, azglédati kar.
Nachsenden, s. Nachschicken.
Nachsetzen, v. a. zad postáviti zanemárati; — v. n tera kogar, loviti kogar, vdré za kom.
Nachsicht, f. prizanésba, priza

'ost, milost, poterple-

ig, a. prizanesljív, mi-
, milostív, poterpljív.
n, f. Nachdenken.
mer, m. babje lěto,
sen.
ten, v. a. spakovati se
gati se komur. [kom.
chen, v. n. govoriti za
ngen, v. n. skočiti ob.
i za kom.
en, v. n. slěditi kogar.
prp. tik, blizo, pri; —
j bliže.
d, f. Rückstand.
a. bližni, naj bližnji;
bližni, bližnik — f.
, bližnica — r Tage,
l; der — Preis, poslěd-
na; die — Gelegenheit,
prilika; das — Jahr,
dno lěto.
en, v. a. bosti ob. peh-
a kom.
en, v. n. stati za kom;
manj od kogar, zadi

end, a. slědéč.
en, v. n. einem —, oble-
i ob zalezováti kogar,
ti ob. paziti na kogar.
ung, f. zaséda, oble-
je.
s, ad. skorej, o krat-
pri pervi priložnosti.
er, f. namet; —n, v. a.
met plačati.
), m. poobráz.
peln, f. Nachlesen.
ben, v. n. gnati se, bre-
i po čem.

Nachsuchen, v. a. preiskáti.
Nacht, f. nóč; bei der —, in der
—, ponóci; — s, a. nočni,
ponóčni.
Nachten, v. n. nočiti se.
Nachtessen, n. večérja.
Nachtfalter, m. nočni leptr.
Nachtgleiche, f. jednakonóčje.
Nachtheil, m. škoda, kvar, vji-
ma. [kvaren, v škodo.
Nachtheilig, a. škoden, škodljív,
Nachthemd, n. srajca za spanje,
Nachtherberge, f. Nachtlager.
Nachtigall, f. slavič, slavček,
slavílj.
Nachtisch, m. malica, mavžina.
Nachtlager, n. prenočiše, pre-
nočivališe.
Nächtlich, a. nočen, ponóčen.
Nachtmahl, n. večérja.
Nachtmette, f. polnóčnica.
Nachtquartier, f. Nachtlager
Nachtrab, m. zadnja straža.
Nachtrachten, f. Nachstreben.
Nachtrag, m. doplata, doplatež,
Nachtragen, v. a. nosíti ob. ne-
sti za kom; plačati, platiti,
doplátiti, dopólniti; dostá-
viti. [postópati za kom,
Nachtretten, v. n hodíti ob.
Nachtschatten, m. černlénka.
Nachtschwärmer, m. nočnják,
mračnják; zapléčnik, veso-
vávec.
Nachtsitzen, n. bdenje.
Nachtstuhl, m. odsébnica.
Nachtwandler, m. měsečnják;
— in, f. měsečnica.
Nachtzeit, f. noč, nočna doba.
Nachwachsen, v. n. prirásti, do-
rásti. [novič měriti.
Nachwägen, v. a. měriti za kom,

Nachwandeln, *v. n.* hodíti za kom.
Nachweh, *n.* Nachwehen, *pl.* zaboléčki, poródne bolečíne; fig, pokora.
Nachweisen, *v. a.* dokázati; kazati od. pokázati za kom.
Nachwerfen, *v. a.* metáti od. vreči za kom.
Nachwelt, *f.* potómstvo, zanámstvo, zanámšina.
Nachwinter, *m.* pozna zima.
Nachwuchs, *m.* mladje; mladína, mladež, mladóst. [šiti.
Nachwünschen, *v. a.* želéti; vo-
Nachzählen, *v. a.* preštéti, novič brojiti. [césar.
Nachzeichnen, *v. a.* risati poleg
Nachziehen, *v. a.* sebój vleči od. vlačiti; — *v. n.* iti od. hodíti za kom.
Nachzug, s. Nachtrab.
Nacken, *m.* tilnik, zatílnik, zatívec, šija; auf den — fallen, znak pasti. [ranje.
Nackenschlag, *m.* ogóvor, osí-
Nackt, Nackend, Nackig, *a.* gol, nág; —heit, *f.* golost, goljáva, golína, golóta, nagota.
Nadel, *f.* igla; —n, *pl.* (an Bäumen) šilovje, vije.
Nadelbüchse, *f.* iglenica.
Nadelförmig, *a.* iglast.
Nadelholz, *n.* hovje.
Nadelkissen, *m.* iglenják. [vína.
Nadelkraut, *n.* česlíka, česliko-
Nadelöhr, *n.* iglino uhó.
Nadelspitze, *f.* verh od igle
Nadelstreu, *n.* stelja, stelívo.
Nadler, *m.* iglar; — handwerk, *n.* iglaríja, iglárstvo.
Nagel, *m.* žrebel, žebel; čavel; hölzerner —, klin; nohet.
Nagelbohrer, *m.* žreb
Nägelchen, *n.* žreblič čavlič; klinec, kli tič.
Nägelein, s. Gewürz
Nagelfest, *a.* z žrebl
Nagelgeschwür, *n.* za
Nagelhammer, *m* — čavlárnica, vignic nica.
Nagelkopf, *m.* glavica
Nageln, *v. a.* žreblj prikováti.
Nagelneu, *a.* čisto
Nagelschmied, *m.* ča lár, — handwerk, ja, žreblaríja.
Nagelwurzel, *f.* zan
Nagen, *v. a.* glodáti gruditi, gruliti, g
Nahe, *ad.* blizo; — oblížen, sosèden.
Nähe, *f.* bližína, bl va, blizost.
Nahen, sich, *v. r.* približati se, priti
Nähen, *v. a.* šiti, ši
Näher, *m.* šivar.
Näher, *a.* bližji; —
Nähern, *v. a.* prib makníti.
Nahme, s. Name.
Nähnadel, *f.* živank
Nähpult, *n.* šivílna
Nähren, *v. a.* re kojiti, živíti; píta
Nahrhaft, *a.* rediv živíten; — igkeit nost, tečnost.
Nähring, *m.* napèr

kraft, f. redívost, gojí-
it, hranjívost.
ös, a. bez kruha, nego-
; fig. nezahválen, neko-
en.
laub, m. redníški stán.
ung, f. hrana, jěstvína,
, brašno; kruh. [stívo
ungsmittel, n. živež, jě-
ungssaft, m. redívnost,
dívni sók.
ungssorge, f. skerb za živéti.
ide, f. svila za šivanje.
, f. šiv, šev, rób.
erei, f. šivanje.
erin, f. šivílja, mojškra.
isch, f. Nähpult. [vanje.
ung, n. živo, roba za ši-
, a. prostosèrčen.
e, m. ime; glás.
enbuch, n. bukvár.
enlos, a. bezimen, brezí-
m, bez iména; fig. neiz-
en.
enregister, n. imeník.
enstag, m. gód, godovni
n. [na
envetter, m. gnanec; gna-
entlich, a. imenít; — ad.
iménu, z iménom, poí-
nce.
haft, a. znaten, znamenít;
machen, imenováti.
lich, a. isti, ravno tisti;
ad. to jë, namreč, to če
i.
, m. čaša, torílo.
ta, f. nafta.
e, f. brazgótina, mozel.
n, v. n. cèliti se, zacèliti
zaráščati. [góten.
g, a. brazgótinav, braz-

Narr, m. trap, norec, budálo,
bedák; divjàn; zum — en
haben, za norca iméti
Narren, v. n. noréti, ludováti;
(Scherz treiben) norčováti se,
šaliti se; — v. a. spakovati
se komur.
Narrenhaus, n. noriše.
Narrenkolbe, f. storž.
Narrenpossen, pl. norčije, bur-
ke, bedáčije. [nós voditi.
Narrenseil, n. am — führen, za
Narrheit, f. noróst, noríja, ne-
úmnost, traparíja.
Närrin, f. nora.
Närrisch, a. nor, neúmen, tra-
past, budálast; — werden,
obnoréti, zmèšati se, ob
pamet priti.
Narwall, m. morski edínoróg.
Narzisse, f. narcísa, lužánja.
Naschen, v. a. lizati, kočlováti,
lakomiti se.
Näscher, m. lizún, sladkosné-
dež; in, f. sladkosnéda.
Naschhaft, Näschig, a. sladko-
snéden, kočljiv, lakomen;
— igkeit, f — keit, f. sladko-
snédnost, kočljívost.
Naschwerk, n. sladkaríja, slad-
kiš, sladčice.
Nase, f. nós; die — rümpfen,
nos merdati ob. vihati; einem
eine — drehen, navaditi kogar.
Näschen, n. nosec, nosček.
Nasen-, a. nosni
Nasenband, n prevújzda.
Nasenbluten, n er hat —, kri mu
iz nosa teče [nosu.
Nasengeschwür, n. mozólj na
Nasenknorpel, m. hrustanec v
nosu.

Nasenloch, *n.* nosníca, nosna, nozdra.
Nasenstüber, *m.* skerpúša.
Naseweis, *a.* prevzéten, vsevěden; ein —er Mensch, *m.* vsevědnež, vséznalica.
Naseweisheit, *f.* prevzétnost, vsevědnost.
Nashorn, *n.* nosoróg. [*a.* sihrav.
Naß, *a.* moker, vlažen; —kalt,
Nässe, *f.* mokróta, mokrína, moča, vlažnost, vlaga, močáva. [premákati.
Nässen, *v. n.* potíti se, potéti,
Näßlich, *a.* mokróten, močáven; —keit, *f.* mokrótnost.
Nation, *f.* narod, ród; — al=, *a.* narodni.
Nationalität, *f.* narodnost.
Nationell, *a.* naroden.
Nativität, *f.* Geburt
Natter, *f.* gád, zmija, pačkan.
Natterbrut, —gezücht, *n.* gadji plód, gadjád. [jezik.
Natterzunge, *f.* fig. peklénski
Natur, *f.* naráva, narav, priróda, stvarnica, natóra; čúd, narav, priródnost; —=, *a.* narávni, narávski, natorni, priródni.
Naturalien, *pl.* prirodníne; — cabinet, *n.* prirodnívnica.
Naturalist, *m.* narávnik.
Naturanlage, *f.* Naturell, *n.* priródnost, narav, čúd.
Naturforscher, *m.* naravoslovec
Naturgabe, *f.* priródjenost.
Naturgeschichte, *f.* prirodopís.
Naturgesetz, *n.* zakon naráve, narávski zakon. [slovje.
Naturkunde, —lehre, *f.* naravo-
Naturkundiger, *m.* naravoslóvec.
Natürlich, *a.* naravski, naráven, natórski, natóren.
Naturmensch, *m.* narávski čl. prosti člóvěk. [narávski.
Naturrecht, *n.* pravo, zakoni
Naturreich, *n.* stvárenje, stvarstvo.
Naturspiel, *n.* igra naráve.
Naturwissenschaft, f. Naturkunde.
Nautisch, *a.* plavovski.
Nebel, *m.* megla; —chen, *n.* meglíca. [meglén.
Nebelig, *a.* meglovít, meglóven,
Nebeln, *v. a.* megliti se.
Neben, *prp.* pri, per, poleg, zraven, pokraj, —=, *a.* zravni, drugotni.
Nebenabsicht, *f.* zravennamén.
Nebenbuhler, *m.* soperuik; —in, *f.* sopernica. [drugega.
Nebeneinander, *ad.* eden poleg
Nebengebäude, *n.* pribišje.
Nebenhaus, *n.* sosědna hiša.
Nebenkammer, *f.* druga soba, prijízba.
Nebenkind, *n.* pankert.
Nebenkirche, *f.* podrúžnica.
Nebenlinie, *f.* daljna žlahta.
Nebenmensch, *m.* bližni, bližnik.
Nebenmond, *m.* krivi měsec, priměsec. [lenkost.
Nebensache, *f.* drugotna rěč; ma-
Nebensonne, *f.* krivo sonce, prisónčje, obsónčje.
Nebenstraße, *f.* pokrájna cesta.
Nebenumstand, *m.* drugotna okólšina. [stranpotica.
Nebenweg, *m.* stranski pot,
Nebenweib, *n.* prilóžnica.
Nebenwort, *n.* priréčje, prilóvje, privèt. [skupej s.
Nebst, *prp.* s, vréd s, zraven,

Necken, v. a. dražiti, zajědati, zabávljati (komur).
Neckerei, f. dražba, draženje.
Neckisch, a. směšen, šaljiv.
Neffe, m. sinóvec, strićnik; ujčnik.
Negativ, s. Verneinend.
Neger, m. zamórec, múr; — in, f. zamórka, murica.
Nehmen, v. a. vzeti, jemáti; sich die Mühe —, potrúditi se; übel —, zaměriti, za zlo vzeti; einen Anfang —, začéti se, pričéti se; ein Ende —, končáti se; konec vzeti; bei der Hand —, za roko prijéti; einem das Leben —, kogar vbíti od. vmoríti; die Flucht —, poběgniti, pobráti se; eine Frau —, ožéniti se; sich in Acht —, paziti se, varvati se.
Neid, m. zavíd, zavist, nenavist, nevošljívost.
Neiden, s. Beneiden.
Neider, m. zavídnik, zavístnik, nevošljívec; — in, f. zavídnica, nevošljivka.
Neidisch, a. zavíden, zavísten, nenavísten, nevošljív, zavidljív. [men, do srage priti.
Neige, f. konec; auf die — kommen,
Neigen, v. a. nagníti, nagibati, vkloniti, kloniti, priklóniti, naklóniti, priklánjati, pripógniti; sich, — v. r. priklóniti se, pripógniti se; sich zu etwas —, po čem hrepenéti od. dert biti; die Sonne neigt sich, sonce zahája.
Neigung, f. priklónba, pripógnenje; (Zuneigung) nagnjenje, *nagnjenost, priklónjenost.*

Nein, ad. ne, nak, nikar.
Nekrolog, m. smertopis.
Nelke, f. klinček, karanfil.
Nemlich, s. Nämlich. [menljív.
Nennbar, a. imenováteln, poi-
Nennen, v. a. imenováti, poimenováti, nazváti, zvati.
Nenner, m. (im Rechnen) imenítelj, razdělec.
Nennwort, n. ime (samostávno).
Nerve, f. čutnica, čutílnica. živec, žila.
Nervenfieber, n. vročnica, legar.
Nervenkrankheit, f. vročinska bolězen.
Nervensystem, n. žilovje, žilstvo.
Nervenwärzchen, n. čutna bradavíčica. [korenjáški.
Nervig, a. žilav; čverst, ják,
Nessel, f. kopríva, kropíva; —s, a. koprívni. [privína.
Nesselgesträuch, n. kropílovje, ko-
Nesseltuch, s. Musselin.
Nest, n. gnjězdo; postelja; ložа, ležiše, lega.
Nestel, f. spojka, zveza; —n, v. a. vezati, zavézati; — nadel, f. iglíčka.
Nestling, m. gnjězdnik, goli ptíč.
Nett, a. čist, ličen; lěp, krasen; čeden, snažen.
Nettigkeit, f. čistóta, ličnost, lěpóta; čednost, snažnost.
Netto, ad. ravno, ne manj ne več.
Netz, n. mrěža, verša. sák; (ums Herz) osèrčje; (um die Gedärme) očrěvje, [illegible]
Netzen, v. a. močíti, [illegible] vlažiti, navlážiti, [illegible]
Netzförmig, a. mrěžast. [illegible]
Netzhaut, f. mrěna, kola[illegible]

Neu, *a*. nov, novoten; sadánj.
Neuaufgelegt, *a*. vnovič natisnjen. [peke.
Neubacken, *a*. novopéčen, nove
Neubruch, *m*. novína.
Neue, s. Neuerung.
Neuerdings, *a*. zopet, vnovič, znova, vdrugič.
Neuerlich, *ad*. nedávno, une dní; — *a*. nedáven.
Neuerung, *f*. obnóvljenje; novína, novóst.
Neuerungssucht, *f*. novićkaríja.
Neugeboren, *a*. preporójen, novorójen.
Neugeburt, *f*. preporód.
Neugier, —de, *f*. zvědljívost, radověděnost, znatižéljnost.
Neugierig, *a*. zvědljív, radověděn, znatižéljen. [vóta.
Neuheit, *f*. novíca, novost, no-
Neuigkeit, *f*. novica, novíne.
Neujahr, *n*. novolětje. mladolětje, mlado lěto.
Neujahrsgeschenk, *n*. koléda, koledár.
Neujahrswunsch, *m*. čestitovánje ob. vošilo k novemu lětu.
Neulich, *a*. nedáven; — *ad*. nedávno, ravno kar.
Neuling, *m*. novák, novínec.
Neumodisch, *a*. novošégen, po novi šegi.
Neumond, *m*. mláj.
Neun, *num*. devet.
Neunauge, *f*. švelčica', piškúr.
Neune, *f*. Neuner, *m*. devétka, devetíca.
Neunerlei, *a*. devetéri.
Neunfach, *a*. devetérni.
Neunfältig, *a*. devetérnat.
Neunhundert, *num*. devetstó,
Neunjährig, *a*. devetlěten, devet lět star. [bérti.
Neunmal, *ad*. devétkrat, devet-
Neunmonatlich, *a*. devetměsečen.
Neuntägig, *a*. devetdnéven.
Neunte, *a*. devéti.
Neuntehalb, *ad*. osem in pól.
Neuntel, *n*. devétina, devetínka.
Neuntens, *ad*. devéto, devétič.
Neunzehn, *num*. devétnajst; —te, *a*. devétnajsti.
Neunzig, *num*. devétdeset; —ste, *a*. devétdeséti.
Neutestamentalisch, *a*. od novega zakona, novozákonski.
Neutral, *a*. nobenostrán; —ität, *f*. nobenostránost.
Nicht, *ad*. ne, nak; gar—, nikóli; durchaus —, nikakor ne, po nobéni cěni.
Nichtachtung, *f*. nespoštovánje; pogèrda. [sinóvka.
Nichte, *f*. stričnica; ujčnica;
Nichtig, *a*. ničen, niščéten; prazen, měnljív; — keit, *f*. niščétnost; praznost, praznóta.
Nichts, *ad*. nič, ništa; — *n*. ničica, nićkica, nićla.
Nichtsdestoweniger, *ad*. s vsim tim, ništanemánj, nič menj.
Nichtswürdig, *a*. maloprídni, malovrěden, — keit, *f*. malovrědnost, maloprídnost.
Nickel, *m*. žlindra.
Nicken, *v. n*. mikati, kimati ob. potresávati z glavo; (mit den Augen) mežáti, migati, migniti; (schlummern) drěmati.
Nie, *ad*. nigdar, nikdar, nikóli, nikáda.
Nieder, *a*. nizek; doljni; von —n Stande, nizkega roda

: und —e, mali in veliki;
d. dol, na tla, h tlam;
und —, semtertjè.
ugen, v. a. pripógniti,
lóniti; priséči.
echen, v. a. polomiti,
masiti.
rennen, v. a. zažgáti, po-
; — v. n. pogoréti, zgoréti.
ücken, sich, v. r. pripó-
se, vkloniti se.
rücken, v. a. pritísniti;
—, potláčiti ob. zatréti
r.
ahren, v. a. povoziti.
allen, v. n. pasti; auf die
—, na koléna se vreči.
ang, m. zahod, zapád.
ehen, v. n. zahájati, za-
iti.
eschlagen, a. pobit, ža-
n; — heit, f. pobitost.
auen, v. a. pomandráti,
iti, pokláti, posékati;
Baum —, posékati drèvo.
ocken, v n počéniti, po-
iti, počépati.
nieen, v. n. poklékniti,
ékovati
ommen, v. n. mit einem
e —, poroditi, roditi,
ti.
unft, f. poród, povitva.
age, f. vojskozgúba; (von
ren) sklád, skladišče,
nišče.
assen, v. a. spustiti; sich
. r. sesti, vsesti se, po-
ti se; (an einem Orte) vse-
e, poséliti se, naséliti se.
assung, f. spuščenje; na-
ina, posélbina.

Niederlegen, v. a. polóžiti; ein Amt —, odstáviti, iz službe stopiti; sich — v. r. vleči se, vlegniti se.
Niedermetzeln, s. Niederhauen.
Niederreißen, v. a. podrèti, poděrati, razdrèti, porúšiti,
Niederreiten, v. a. poteptáti s konjem.
Niederrennen, v. a. potèrti, pobíti.
Niedersäbeln, v. a. pomáhati, posékati. [vstrěljiti.
Niederschießen, v. a. postrěliti,
Niederschlagen, v. a. pobiti, pobijati; (Holz) posékati, podúpiti; (die Augen) pobésiti; (vom Hagel) potólči, popeliskati; (Obst) oklátiti, ocájsrati; (die Wallungen) potolážiti, vtažiti; die Hoffnung —, otéti ob. vzeti upanje; (in der Chemie) vsedati, pobíti.
Niederschreiben, v. a. zapísati.
Niedersetzen, v. a. posaditi; sich —, v. r. sesti, vsesti se.
Niedersinken, v. n. potóniti; pasti; pogrézniti se; zrušiti se.
Niederstoßen, v. a. pobiti, poriniti; mit dem Degen —, prebósti, prepehniti, presúniti, predréti.
Niederstürzen, v. n. pasti, zrušiti se; — v. a. (einen Topf) povézniti.
Niederträchtig, a. zavèržen; —keit, f. zaverženóst.
Niedertretten, v. a. poteptáti, poceptáti. [dolina.
Niederung, f. nižina, nižáva,
Niederwärts, ad. navniz, navzdól.
Niederwerfen, v. a. pometáti, poriniti, pobiti; sich vor einen

— , vreči se ob. pasti pred kogar.

Niedlich, *a.* mičen, čeden, ličen, zál; —**keit**, *f.* mičnost, čednost, ličnost, prijétnost.

Niedrig, *a.* nizek; prost; — **keit**, *f.* nizkost, nizokóst.

Niemals, s. **Nie**. [če, nobén.

Niemand, *pr.* nikdo, nigdo, nih-

Niere, *f.* obíst, ledica, ledvíce.

Nierenbraten, *m.* pečéna ledvína.

Nierenstein, *m.* kamen v ledvícah. [váti. skóz nós govoríti.

Nieseln, *v. n.* nosljáti, ponoslo-

Niesen, *v. n.* kihati, kihniti, čihati. [kihálo.

Niesepulver, *n.* štupa za kihanje,

Niesesucht, *f.* kihavíca.

Nieswurz, *f.* čemeríka, čmeríka, teloh.

Niet, *n.* zavárjen čavel.

Nieten, *v. n.* zavaríti [tnica.

Nietnagel, *m.* (am Finger) zanóh-

Nilpferd, *n.* potóčni konj, groh.

Nimmer, — mehr, *ad.* nikdar, nigdar, nikáda, nikákor.

Nimmersatt, *m.* nesítnež, žerúh.

Nippen, *v. a.* okúsiti, pokúsiti, vardjáti.

Nirgend, —**s**, *ad.* nikjer, nikde, nigde, v nobénim kraju; — **hin**, nikámur; **von — her**, od nikod.

Nische, *f.* špranja.

Nisse, *f.* gnjida, gnida, ušanec.

Nisten, *v. n.* gnjězditi, gnjězdo dělati.

Nix, *m.* vodni bog; —**e**, *f.* vodníčka, vodna vila. [ne, ni,

Noch, *ad.* še, još, jošte; — c.

Nochmalig, *a.* zopéten, drugićen; ponóvljen.

Nochmals, *ad.* zopet, opet, spet, drugóč, še enkrat.

Nomade, *m.* kočovnik.

Nomadisch, *a.* kočovniški.

Nominativ, *m.* imenovávnik, imenováteljni. [kaludjerica.

Nonne, *f.* redovnica, nuna,

Nonnenkloster, *n.* ženski samostán. [noč.

Nord, **Norden**, *m.* sěver, pol-

Nordisch, *a.* sěverski.

Nördlich, *a.* sěvern, polnóčen; — *ad.* proti šěverju, na polnočno strán. [java.

Nordlicht, *n.* sěverna lúč, bur-

Nordost, *m.* sěvero-istok; — **östlich**, *a.* sěvero-istóčen.

Nordpol, *m.* sěverni ogel ob. tečáj.

Nordsee, *f.* sěverno morje.

Nordstern, *m.* sěverna zvězda.

Nordwest, *m.* sěvero-zapád; — **lich**, *a.* sěvero-zapáden.

Nordwind, *m.* sěver, krivec, polnóčnik.

Norm, *f.* vodba, vodílo, pravílo.

Normalschule, *f.* normálka, normálna šola.

Notar, *m.* biljéžnik.

Note, *f.* znamka, biljéžka; pripís, dopis; (in der Musik) sekirica, nota; — **npapier**, *n.* muzikálni papír.

Noth, *f.* potrěba, běda, nuja, nevólja, silá, težáva, nadlóga; Kindes —, poród; mit genauer —, komaj; zur —, za potrěbo; im Falle der —, v sili, v potrěbah. [upanje.

Nothanker, *m.* veliko sidro; fig.

Nothbrunnen, *m.* studenc za silo.

Nothdurft, *f.* potrěba, potrěbšina; die — verrichten, na

svoje potrěbe oprá-
[f. potrěbnost.
potrěben; — keit,
potrěba, sila.
m. pomočník v po-

f. pomóč v potrěbah.
potrěben, potrěbít,
těben.
v. a. siliti, prisíliti,
vinúditi, primórati.
, a. siromáki, bě-
im, potrěben.
f. laž v potrěbi.
m. pribránjen dnár.
f. kerst v potrěbi.
, a. potrěben, potrě-
em; — keit, f. po-
, potrěbitost.
Nothzüchtigung, f.
, posíleuje (ženske).
en, v. a. silováti,
ensko).
a. zaznámiti, zna-
i, biljéžiti, zabiljé-
[izvěstje, znanje.
amka, biljéžka; věst,
a. očeviden, znán,

novéla, pověd ka.
m. novémber, listo-
ir.) studanj; (čech.)
; (poln.) listopád.
novínec, novák.
t einem —, na máb,
č.
teščč, teš; (nicht be-
trěsen, trězev; mit
Magen, na tešče;
f. teščnóst; trěznost.
valk, testóvnik, nu-
iebene —, ribanci;

geschnittene —, rezanci; ge-
würfelte —, óblaki; Germ —,
kipnjenki.
Nudelwalger, m. valek.
Null, f. ničla, ničica; — und
nichtig, clo nič ne veljá.
Nummer, f. číslo, broj, števílo;
— iren, v. a. izbrójiti, čislováti.
Nun, ad. zdaj, sadáj, sedáj;
nine, torej, dakle; von — an,
odséle, odsihdób, odtehmál,
vprihódnjič; — mehr, ad.
zdaj, sada; — mehrig, a. zdájn,
sadájn.
Nur, ad. le, samo.
Nuß, f. oreh; — s, a. oréhov;
— baum, m. oreh, oréhovo
drěvó; — baumen, a. oréhov.
Nußfarbig, a. oréhove boje.
Nußholz, n. orehovína, orehov
lěs. [šojka, írt.
Nußkrähe, f. — häher, m. šoja,
Nußschale, f. oráhova lušína.
Nutz, Nütze, a. vžitečen; nichts
— sein, nič ne veljáti, ma-
lovrědno biti.
Nutzanwendung, f. pohásnenje,
porába, porábljenje.
Nutzbar, a. vžitečen, k pridu,
korísten.
Nutzen, m. koríst, hasen, hasek,
príd, dobíček, prospěh; plód,
pridělk.
Nutzen, Nützen, v. n. korístiti,
hasniti, hasnováti, v príd
biti, služiti; — v. a. služiti
od. poslúžiti se česar, porá-
biti od. pohasnováti. [lívo.
Nutzholz, n. lěs za kurjávo, pa-
Nützlich, a. korísten, hasnovít,
prospěšen; — keit, f. koríst-
nost, hasnovitost, prospěšnost.

Nutzlos, *a.* nekoristen, bez prida, prazen.
Nutznießer, *m.* vživávec.
Nutzung, *f.* vžitek, povžitek, poráha, pohásnenje.
Nymphe, *f.* vila, želikžéna.

O.

O! *i.* o, oh, ah, oj!
Ob, *c.* alj, ali, li (wird nachgesetzt) jeli; als —, kakor da, kakor da bi.
Obacht, *f.* pazka, pomnja, pozor; — geben, paziti, pozorováti; sich in — nehmen, paziti se, čuvati se. [oměnjen.
Obbemeldet, *a.* gori rečén, gori
Obdach, *n.* krov, krovje, strěha; stán, prenočišče.
Obelisk, *m.* obelisk.
Oben, *ad.* gori, gor; zgoraj, na verhu, zverh; — an sitzen, pervi ob. na pervim městu seděti. [tega, razun tega.
Obenein, Obendrein, *ad.* verh
Ober, *a.* gornji; verhovni, nad-, višji, prednji, veliki.
Oberadmiral, *m.* veliki admirál.
Oberälteste, *m.* starešina, staróstа.
Oberamt, *n.* prednja sodníja; - mann, *m.* prednji sodnik.
Oberarzt, *m.* nadlěčnik.
Oberaufseher, *m.* višji nadzórnik.
Oberbefehl, *m.* verhovna zapověd. [povědník.
Oberbefehlshaber, *m.* verhovni za-
Obere, *m.* glavár, poglavár, načélnik, starešina.
Oberfeldherr, *m.* veliki vojvoda, vojskovód. [vèršje, poveršáj.
Oberfläche, *f.* povèršina, povèršek; — keit, *f.* povèršnost.
Oberflächlich, *a.* povèršen, pl[illegible]
Oberförster, *m.* nadlěsnikár, na[illegible] bórštnar, vikši lěsovód.
Oberforstmeister, *m.* naj vikši lěsovód. [sodníja.
Obergericht, *n.* nadsodníja, vikši
Obergespann, *m.* veliki župán.
Oberhalb, *ad.* zgoraj, verh, zverh, nad.
Oberhand, *f.* zapéstje, šaka; *fig.* pervénstvo; die — behalten, preobládati. [čélnik, vodja.
Oberhaupt, *n.* teme; glavár, na-
Oberhaus, *n.* gornje nadstrópje; (im Parlament) zbornica gornja.
Oberherr, *m.* gospodár; poglavnik; poglavár; - schaft, *f.* gospodárstvo; poglavárstvo, verhovnost. [vikši pravo-
Oberhof, *m.* zverhnji děl dvora;
Oberhofgericht, *n.* dvorska nadsodníja. [ski vojvoda.
Oberhofmarschall, *m.* veliki dvor-
Oberhofmeister, *m.* veliki dvorski mešter.
Oberjäger, *m.* nadlovec; — meister, *m.* vikši nadlóvec.
Oberkiefer, *m.* gornja čeljúst.
Oberküchenmeister, *m.* nadkuhár.
Oberland, *n.* gornja zemlja, gorěnsko, gorjánsko, goríško.
Oberländer, *m.* gorénec, gorjánec, goričán; — in, *f.* gorénka, gorjánka.
Oberländisch, *a.* gorénski, gorjánski, goričánski, zgornji.
Oberleder, *n.* ogláv, naplát.
Oberlefze, — lippe, *f.* gornja ustnica.
Oberleib, *n.* tělo, perši.

...ffizier, m. nadporóčnik.
...rlament, n. gornja zbor-
...l.
...stamt, n. velika pošta;
...meister, m. veliki poštar.
...riester, m. vikši duhóven.
...ichter, m veliki sodnik.
...rde, f. povèršnja, verš-
..., zverhnja skorja.
...ck, f. Ueberrock. [preklada.
...welle, f. gornji prag,
...t, m. pervo-mèsto.
... m. polkóvnik; — e, a.
vikši, naj viši; največi;
...i. [nik.
...eutenant, m. podpolkóv-
...llmeister, m. vikši kon-
...ik. [žnik.
...achtmeister, m. pervi stra-
...eil, m. gornji děl, zver-
...a.
...rmund, m. pervi zastópnik.
...ähnt, f. Obbemeldet.
...irts, ad. gori, na viš,
ko.
...lt, f. svět; nebésa.
...cht, f. Obbemeldet.
..., Obschon, Obwohl, c. če-
...o, če ravno, desirávno,
...ávno, četúdi.
..., f. varstvo, bramba, za-
...e, zavét, zaštita.
... a. gori rečèn.
..., n. predmèt; — iv, a.
...lmèten, zvunajn.
..., f. mlénc, mlenčič; ho-
...; — nbäcker, m. mlenčičár.
...n, v. n. streči, služiti,
...iti se (s čem); es liegt mir
dolžen sim, moja dol-
...t je; — heit, f. dolžnóst.
...t, a. zapovědan.

Obligation, f. zaupni list.
Obrigkeit, f. glavárstvo, pogla-
várstvo, vikši oblást; — lich,
a. glavárski, poglavárski.
Obrist, f. Oberst.
Obschon, f. Obgleich.
Obschweben, f. Bevorstehen.
Obsiegen, f. Siegen.
Obsorge, f. Sorge.
Obst, n. sadje, sád, voče; ab-
gelegenes —, madno od. vle-
žáno sadje; gedörrtes —, suhí
sád, sušóba; das — abliegen
lassen, sád madati.
Obstbaum, m. sadunósno drěvó;
— zucht, f. sadjoréja.
Obstdarre, f. sušílnica za sadje.
Obstflechte, f. brenta, brentica,
canjica. [nósnik.
Obstgarten, m. sadovnják, sadu-
Obsthandel, m. terženje s sadjem.
Obstjahr, n. sadunósno od. sa-
duplódno lěto. [vočnica.
Obstkammer, f. shramba za sadje,
Obstkern, m. pička, pičica, peček.
Obstlese, f. branje od. tergátva
sadja.
Obststengel, m. recelj, peteljka.
Obstwein, — most, m. tolkla;
jabelčnik, jabelčnica; hru-
škovnica, gruškovica.
Obstwerk, n. sadje.
Obwalten, v. n. vladati, biti;
es waltet kein Zweifel ob, ni
dombe; die — de Gefahr, pre-
téča nevárnost.
Obwohl, f. Obgleich.
Occident, f. West.
Ocean, m. morje (visóko),
ocean, okean.
Ocher, m. okra.
Ochs, m. vol, junec; govédo.

,n. volek, volič, junček.
a. volov, govéj.
eisch, n. govédina, go-
mesó, volovina.
haft, a. volovski, telé-
t, štorast, govéji. [lovna.
nhaut, f. volova koža, vo-
enhirt, m. volár, govedár.
enkalb, n. telec, junček.
senkopf, m. volova glava;
fig. bedák.
chsenkoth, m. volóvjek.
chsenmäßig, s. Ochsenhaft.
Ochsenstall, m. volovji hlěv, vo-
lóvnjak.
Ochsentreiber, m. volár.
Ochsenziemer, m. bikovec, bi-
kova žila. [losmína.
Octav, — format, n. osmérka,
Octave, f. osmica, osmína.
October, m. október, kozopèrsk;
(ilir.) listopád; (čech.) rijen;
(poln.) pazdziernik.
Ode, f. popěv, popěvka, oda.
Oede, a. pust, pustóšen, pušó-
ben, gol, prazen, divji; — f.
pustinja, puša, pušáva, pu-
šóba, pustóš, pustára, gol-
jáva, golica.
Odem, s. Athem.
Oder, c. ali, alj.
Ofen, m. peč; pečníca.
Ofenbank, f. klop okólj peči.
Ofengabel, f. vile, burkle, roglje:
Ofenheizer, m. kurjáč. [krevla.
Ofenkrücke, f. grebla, greblica,
Ofenloch, n. mestéje, žrelo v péč.
Ofenrohr, n. cěv od peči, pečna
cěv. [schaufel) lopár.
Ofenschaufel, f. veslica; (Brod-
Ofensetzer, m. pečár.
Ofenthür, f. dveri v péč.
Ofenwand, f. stejo.
Ofenwisch, m. pomélo, metlja —
Offen, a plán, póren. otvóren,
odpèrt; fig. iskrén, odkrito-
sèrčen; — er Brief, razpe-
čáten list.
Offenbar, a. očit, očiten, oče-
viden; odkrit, razodét; znán,
javen.
Offenbaren, v. a. očitováti; od-
kriti, razodéti, oznániti, oznano-
razglasíti, [vati, razodévati,
váti. [détje; oznanovánje.
Offenbarung, f. očitovánje; razo-
Offenheit, f. fig. iskrénost, iskre-
nitost, ravnost.
Offenherzig, a. iskrén, odkrito-
sèrčen, ravnodúšen, otvó-
ren; — keit, f. iskrénost,
odkritosèrčnost, ravnodúšje
ravnodúšnost.
Oeffentlich, a. javen; očiten
— keit, f. javnost; očitnost
Officiel, a. uráden, vladen
Offizier, m. častnik, dostó[janstvenik]
Officin, f. štacúna; (Buch[druke-]
rei) tiskárnica; (Apoth[eke]) [le-]
kárnica.
Oeffnen, v. a. odpréti [odpi-]
rati, otvóriti; (ein v[erschlossenes]
Loch) odčépiti; (ein[en Schaden])
predrěti; den Mun[d]) od[pr-]
niti; (das Herz) od[kriti, ra-]
zodéti, razkriti.
Oeffnung, f. odpèrt[ost] — [...]
steje; keine — h[aben]
od. zapéčen biti.
Oft, ad. često, dost[i] [...]
krat, velikokra[t]
Oefter, a. čest, [...]
góst, velikrát[...]
ten.

Oefters, *ad.* večkrat, višekrat, čestej, pogóstej.
Oftmals, Oftmalig, f. Oft, Oefter.
Oel, *n.* olej, olje; —*e*, *a.* od olja.
Oelbaum, *m.* maslína, olika, olíva, oljka, oljkino drěvó; — en, *a.* oljkov. [olívka.
Oelbeere, *f.* maslénka, oléjbar,
Oelberg, *m.* oljska gora.
Oelen, *v. a.* oljiti, z oljem napájati.
Oelfarbe, *f.* olejeva boja.
Oelfaß, *n.* oljenica, oljěšnica.
Oelgärten, *m.* oljnik, maslinik.
Oelhandel, *m.* oljárenje, tergovína z oljem. [oljarica.
Oelhändler, *m.* oljár; — in, *f.*
Oelicht, *a.* oljast.
Oelig, *a.* oljen, oljnat, oléjen.
Oelkrug, f. Oelfaß.
Oellampe, *f.* oljénka, oljénšnica.
Oelmalerei, *f.* oljna ob. olejna malba.
Oelmühle, *f.* mlín za olej, oléjna.
Oelstoff, *m.* oljic.
Oelung, *f.* olje; letzte —, sveto poslédnje olje.
Oelzweig, *m.* oljkina vejica.
Oheim, *m.* stric; (der Mutter Bruder) ujec.
Ohne, *prp.* bez, brez; razun, zvun; — weiters, f. Jedenfalls.
Ohngeachtet, f. Ungeachtet.
Ohngefähr, f. Ungefähr.
Ohnmacht, *f.* omótica, omámica, medlica, medlóba, omedlevca, omedlévka, nesvěst; (Mangel an Macht) nemóč, slabost; in — fallen, omedléti, omágati, onesvěstiti se.
Ohnmächtig, *a.* omótičen, nesvěst, omámljen; nemóčen, slab; — werden, f. in Ohnmacht fallen.
Oehr, *n.* ušétce, vuho. [posluh.
Ohr, *n.* uho, vuho; fig. sluh.
Oehrchen, *n.* ušétce, ušésce, uhice,
Oehren, *v. a.* ušétce napráviti; vdeti (šivánko).
Ohrenbeichte, *f.* spóvěd (skrivna).
Ohrenbläser, *m.* podpihovávec, glasonóš; — ei, *f.* podpihovánje; — in, *f.* podpihovávka, glasonóša. [sih.
Ohrenbrausen, *n.* šuménje v ušé-
Ohrenklingen, *n.* bučénje v ušésih.
Ohreule, *f.* čúk, sova ušáta.
Ohrfeige, *f.* zaúšnica, klapoúšnica, berljúznica, žlepernica, klofernica; eine — geben, berljúzniti, žlepniti, klofíti, tamúzniti, klapoúzniti. [perst.
Ohrfinger, *m.* mezínec, mali
Ohrgehänge, *n.* vuhán, naúhnica.
Ohrläppchen, *n.* uhnica, podúhec.
Ohrring, *m.* vuhán, naúšnica.
Ohrwurm, *m.* ušétnik, ušétnica, štrigla, štriglavica.
Oekonom, Oekonomie, Oekonomisch, f. Landwirth ꝛc.
Okularglas, *n.* ošesoleča.
Olive, Olivenbaum, f. Oelbeere, Oelbaum.
Opal, *m.* opal. [*m.* operíst.
Oper, *f.* spěvigra, opera; — ist,
Opfer, *n.* žertva, požértva, darítva, aldov; zavét; zum — bringen, f. Opfern. [nik.
Opferaltar, *m.* žertvenik, darìl-
Opfergeld, *n.* darilo, darovnina, žertvenína, aldovína.
Opfern, *v. a* posvétiti, žertvo-

váti, darováti, aldováti; zavétováti, v dar dati.

Opfern, *n.* **Opferung**, *f.* žertvovánje, posvéčenje, aldovánje.

Opferpriester, *m.* žerec, pop, aldovávec; — in, *f.* žerica.

Opferschale, *f.* plitica.

Opferthier, *n.* darovano živínče.

Opferwein, *m.* posvéčeno vino.

Opium, *m.* makovo sěme, omám.

Opposition, *f.* vporníštvo, vpor, naspròtje, protívnost.

Optativ, *m.* želívnik, želívni način.

Optik, *m.* vidoslovje; — er, *m.* vidoslóvec.

Orakel, *n.* preročíše; božja réč.

Orange, *f.* naránča, pomaránča.

Orangenbaum, *m.* naránča.

Orangenfarben, — gelb, *n.* naránčev.

Orangengärtner, *m.* naránčar.

Orangerie, *f.* naránčnica, pomaránčnica.

Orchester, *n.* godebníšče; godebníštvo.

Orden, *m.* red.

Ordensband, *n.* trak (reda).

Ordensbruder, **Ordensgeistliche**, *m.* redovnik.

Ordensgelübde, *n.* redovna obljúba.

Ordenskette, *f.* verižica (reda).

Ordensregel, *f.* zakon redovníški.

Ordensschwester, *f.* redovnica.

Ordentlich, *a.* vredjen, vreden, posprávljen; poredoven; pošten; — *ad.* po redu; kakor veljá; pošténo.

Order, *f.* zapóvěd; naročilo.

Ordinanz, *f.* zapóvěd; častníška straža.

Ordinär, *a.* običen; prost.

Ordiniren, *v. a.* zapovědati, naróčiti; einen Geistlichen —, vrediti, blagoslóviti, posvétiti.

Ordinirung, **Ordination**, *f.* zapóvěd, naróčba; blagoslóvjenje.

Ordnen, *v. a.* rediti, vrediti, vredováti, razréditi, razporéditi, verstiti, zverstiti, vravnáti, vravnováti.

Ordnung, *f.* red; vredjenje, razporédjenje; in — bringen, razporéditi, zverstiti; — Zahl, *f.* redívna števílnica.

Organ, *n.* orgán, nastrój, stroj, oród, oródje; glás.

Organisation, *f.* urédba, vravnáva; vravnánje.

Organisiren, *v. a.* uréditi, vravnáti, vravnováti, razréditi, vrediti.

Organisch, *a.* orgánski; strojev-.

Organismus, *m.* organísem, strojítost.

Organist, *m.* organíst.

Orgel, *f.* orgle, orgule; — baum, *m.* orglar; — n, *v. a.* orglati, na orgle igráti.

Orient, *m.* ístok, izhod, zrenik; — alisch, *a.* istóčen, izhóden.

Orientiren, sich, *v. r.* ravnáti se; razpoznáti se.

Original, *n.* pervotvór; povód; pervopís, izvírni spís.

Original, **Originell**, *a.* pervotvoren; povoden; pervopísen, izvíren, izvóren, pervóten.

Originalität, *f.* pervotvórnost; povódnost; pervopísnost, izvírnost, izvórnost, pervótnost.

Originalurkunde, *f.* izvírna listína.

Orkan, *m.* burja; vihar, olúja.

Ornat, *m.* naprávа; urés.

m. město; (Rand) rób, aj; (Gegend) kraj, krajína.
eschreibung, f. městopísje.
odox, a. pravověren, pravláven.
ographie, f. pravopís.
ographisch, a. pravopísen.
lich, a. městen, městóven, ijoven. [kakšnost města.
eschaffenheit, f. městnost, schaft, f. kraj, krajína; sto; vés, selo.
sten, m. istok, izhód, vzhod, ník, jutro.
, a. velikonóčni.
bend, m. velika sabóta, vemóčna sobóta.
i, n. pirh, pisaníca.
est, n. velika nóč, vuzem, ikonóčni gód.
laden, m. koláč, mižnjak.
mm, n. velikonóčna jag- [mén.
lich, a. velikonóčen, vuz-
ed, n. velikonóčnica, vu- mica. [zem, uskérs.
, pl. f. velika nóč, vu-
ag, m. velikonóčni dán.
h, a. istóčen, izhóden, ov.
f. baltiško morje.
rts, ad. proti istoku od. u. [ljuternik.
d, m. istóčnjak, izhódnik,
f. gád, zmija, kača; ch-) vidra. [gadji plód.
ezücht, n. kačja zaléga,
a. podólglast, podolgojajčast, obel.
m. okísanc; — iren, v. a. liti; — ul, m. okíslanc.
, n. kislic.

P.

Paar, n. pár, dvoje, dvojíca; ein — Tage, nekolíko dni; zu — en treiben, strahováti, vpokoríti; auf ein — Worte, na dve alj trí beséde; sechs — Ochsen, šest jarmov od. parov volov.
Paaren, v. a. družiti, združiti, zjedíniti, parati; sich — v. r. družiti se, parati se, parovati se.
Paarweise, ad. po dvá, po dvoje, dvá po dvá, paroma.
Pabst, s. Papst.
Pacht, m. Pachtung, f. najém, najémna sprava.
Pachtbrief, m. najémni list.
Pachten, v. a. najéti, najémati, v najém vzeti.
Pächter, m. najémnik, najemávec, najemáj; — in, f. najémnica. [šina.
Pachtgeld, n. najemnína, najém-
Pachtsystem, m. najémstvo.
Pachtweise, ad. najémno, v nájém.
Pachtzins, s. Pachtgeld.
Pack, m. vklada, butaro; kernír.
Pack, n. (von Menschen) derhál, smet, izvèržek.
Packen, v. a. zagrábiti, zgrabiti, popásti, prijéti; (einpacken) vkladati, zlagati, zložiti, spravljati; sich —, v. r. pobráti se, spraviti se (spred očí). [kladáč.
Packer, m. továrnik, težák, na-
Packet, Päckchen, n. zvezek, cunja.
Packgeräth, s. Gepäck.
Packhaus, n. nakladávnica.

Packknecht, *m.* nakladáč.
Packleinwand, *f.* grobo platno.
Packpapier, *n.* grobi papír.
Packpferd, *n.* tovorni konj.
Packsattel, *m.* samar.
Pact, s. Vertrag. [dětovódstvo.
Pädagog, *m.* dětovód; —ik, *f.*
Page, *m.* paglovec, žlahtnič, dvoranič.
Pagina, *f.* strana, strán, plát.
Pagode, *f.* pagóda.
Palatin, *m.* palatin, nadvórnik.
Pallasch, *m.* paloš. [paláča.
Pallast, *m.* poslópje, poslóp,
Pallisade, *f.* kolje, ostèrvje.
Palmbaum, *m.* palma, palmovo drěvó. [presenc.
Palmbusch, *m.* presmec, prajtelj,
Palme, *f.* palma; (an den Weiden) muca, mučica, mačkica, kavernka; (die Augen an Weinstöcken) popika, oko; (flache Hand) dlán.
Palmsonntag, *m.* cvětna neděla.
Palmzweig, *m.* palmova vejica.
Pan, *m.* pán, bóg pastírski.
Panier, *n.* zastáva, bandéro, stěg, praporec.
Pantalons, *pl.* hlače.
Panther, —thier, *n.* pardosám, bárs, riséna. [papuča.
Pantoffel, *m.* pantófel, krevse,
Panzer, *m.* oklép, oklóp, napèrsje. [rokavíca.
Panzerhandschuh, *m.* ljuskava
Panzerhemd, *n.* ljuskava robáča, oklép. [piti.
Panzern, *v. a.* oklépiti, okló-
Panzerthier, *n.* armadil.
Papa, *m.* otec, atej.
Papagei, *m.* papiga. [ga.
Papier, *n.* papír, popír, bumá-
Papieren, *v.* papírnat, iz papírja.
Papierfenster, *n.* okno iz papírja.
Papiergeld, *n.* papírnat dnár.
Papierhandel, *m.* tergovína s papírjem.
Papierhändler, *m.* papírar.
Papierlaus, *f.* molj, grizlica.
Papiermacher, *m.* papírnik.
Papiermühle, *f.* papírnica.
Papierscheere, *f.* škarje za papír.
Papist, *m.* papín, papežnik.
— isch, *a.* papínski, papežniški.
Pappe, *f.* klej od. kelje od moke, ljepílo; (Brei) močnik.
Pappel, *f.* — baum, *m.* topol, jagned. [gnedovína.
Pappelholz, *n.* topolovína, ja-
Pappelwald, *m.* topólovje, jagnedovje.
Pappen, *v. a.* klejiti, ljepiti.
Pappendeckel, *m.* tverd od. debèl papír, ljepénka.
Papst, *m.* papež.
Päpstlich, *a.* papěški.
Papstthum, *n.* papeštvo.
Par, Paren, s. Paar, Paaren.
Parabel, *f.* prilika, pripodóbka.
Parade, *f.* svitačnost, paráda.
Paradies, *n.* raj, svètli raj:
—s, *a.* rajski. [patikovína.
Paradiesholz, *n.* aloevína, lo-
Paradiesisch, *a.* rajski, sprelèp. prekrásen. [radírati.
Paradieren, *v. n.* svètiti se, pa-
Paragraph, *m.* točka, članek. stavka, odstávek.
Parallel, *a.* ravnoběžen.
Paraplüe, s. Regenschirm.
Parasol, s. Sonnenschirm.
Parce, *f.* parka, rojenica, torka, morána.

Pardon, m milost, pomilóstenje; —iren, v. a. pomilóstiti.
Parenthese, f. medstávje, medméstje. [—jagd, f. veliki lov.
Parforce, ad. siloma, s silo.
Pariren, v. a. (aus—) odbíti; odvrátiti; — v. n. bogati, vbogati, pokóren biti; (wetten) staviti se.
Park, m. gaj; zvérinjak.
Parlament, n. zbor, shód (deržávni); —är, m. posrédnik; —iren, v. n. posrèdováti. [sir.
Parmesankäse, m. parmezánski
Parole, f. geslo.
Parthei, f. strán, stranka; eines — nehmen, s kom potégniti.
Partheigänger, m. stranec, stranjanin, pristrástnik.
Partheiisch, Partheilich, a. pristrán, pristránski, jednostrán; —keit, f. pristránost, jednostránost.
Partheilos, s. Unpartheiisch.
Partheisucht, f. pristránstvo; razklánost.
Participium, n. delėžje.
Partie, f. dėl, kos; družtvo; (Heirath) ženítba, vdaja; eine gute — machen, dobro se oženíti, vdati.
Partitur, f. partitúra.
Pasch, m. sparane kobre; —en, v. a. kobrati; (von Waaren) zabránjeno robo vozíti.
Pasquill, n. psovka.
Paß, a prigóden.
Paß, m. pot; (von Pferden) skók; (Eng-) klanec, sotéska; fig. potni list; den — reiten, skokama jezditi od. jahati.
Passagier, m potnik, popótnik.
Passatwind, m. pasátni od. živi véter.
Passen, v. n. (im Spiele) ne igráti; (warten) čakati, prežiti, paziti; (angemessen sein) vdati se, prilèči se, pristáti se, dobro stati; — v. a. priměriti.
Passend, a. priličen, prikláden, primèren; vgoden.
Paßgänger, m. jahón.
Passion, f. poželénje, želja, strast; ich habe eine —, miče me, želje me nahájajo; (Leiden) terplénje, muka; —irt, a. brepenéč.
Passionsblume, f. mučenica.
Passiren, v. n. prehodíti, prehájati, potováti, (erträglich sein) znosno biti, že veljáti; (sich zutragen) priměriti se, naključíti se, pripétiti se; (zubringen die Zeit) prežiti, preživeti, prebíti. [ni list.
Passirschein, —zettel, m. popót-
Passiv, a. terpiven; —schuld, f. dolžni dnár. [od. boje.
Pastellfarben, pl. suhe barve
Pastellmalerei, f. malba s suhimi bojami
Pastete, f. paštéta.
Pastor, m. pastor; —in, f. pastorica; —schaft, f. pastorstvo. [glás.
Patent, n. patént, vladni raz-
Pater, m. oče, pater; —noster, n. očenáš; (Rosenkranz) kronica, molek.
Pathe, m. kum, boter, koter; — f. kuma, botra, kotra; (der Täufling) kumče; — geschenk, n. kumšina; —
f. kumstvo.

Patient, m. bolník, bolestník; —in, f. bolníca, boléstnica.
Patriarch, m. očák, praděd, patriárh; — aliſch, a. patriárhálen. [ter, pl. dědníne.
Patrimonial, a. dědičen; —gü=
Patrimonium, n. očínstvo, dědínstvo.
Patriot, m. vlasténec, domoljúb, domoródec; — in, f. vlasténka, domoródka; — iſch, a. vlasténski, domoljúben, domoróden; — ismus, m. vlasténstvo, domoljúbje, domoródstvo. [blagoródnik.
Patricier, m. městni žlahtnik,
Patrolle, f. pohódna od. ponóčna straža. [ponočováti.
Patrolliren, v. n. po noči stražiti,
Patron, m. zastópnik, zavětnik, zaštítnik; Kirchen —, varh; —at, n. zastopníštvo, zavětníštvo, zaštitníštvo, varstvo.
Patrone, f. nabòj, strèl, patróna; (Model) kalúp, podóba.
Patronin, f. zastópnica, zavětnica, zaštítnica. [tuš.
Patrontaſche, f. strělivnica, kor-
Patſch, i. pljusk! plesk!
Patſche, n. ročica, rokica; fig. běda; — n, v. a. pljuskati, pleskati, pljusniti.
Patzen, v. a. čečkati, mazati.
Patzerei, f. čečkarija.
Patzig, a. prevzéten; — thun, košátiti se, stegovati se.
Pauke, f. kotli, talambas; —n, v. a. biti na kotle od. talambas; —r, m. talambásar.
Päuſchel, m. bat, batič,
Pauſchen, v. a. tolči, biti (rude); topiti rude.
Pauſe, f. stanka, prestávl odih, odpočívka.
Pauſiren, v. n. prestáti, odaníti se, odpočíti se.
Pavian, m. pavian, duran.
Pech, n. smola. [podóbe
Pechartig, a. smolast, sm
Pechbrenner, m. smolar, smolvár.
Pechdrath, m. dreta, dretva.
Pechen, v. a. smoliti; (P brennen) smoláriti, smolo k hati. [nata plameni
Pechfackel, f. smolenica, sm
Pechhütte, f. smolárna, smolanica.
Pechig, a. smolnat, smolén.
Pechkranz, m. smoljnák, smonati věnec.
Pechofen, m. smolárska péč.
Pechſchwarz, a. čern kot saje žužov.
Pechtanne, f. sovoj, hojka.
Pedant, m. pedánt, šolničkár, modrin; —erie, f. pedantería, šolničkarija, modrinstvo; —iſch, a. pedantiški, šolníčkárški.
Pedell, m. šolni sluga.
Pegaſus, m. pegas (kriláti konj v basnoslóvju).
Pein, f. muka, peza, tara; bolečína.
Peinigen, v. a. mučiti, terpinčiti, tarati, pezati. [trinóg
Peiniger, m. mučitelj, taravec,
Peinlich, a. mučen, britek, trinoški; das —e Gericht, uglávna sodba.
Peitſche, f. bič, bičnik, korbáč.
Peitſchen, v. a. bičeváti, z bičem od. korbáčem tepsti,

iti; mit Ruthen —, ši-
i; —stiel, m. bičnjak.
n, m. nenasit; (zum Aus-
en der Zähne) klešče.
m. koža, kožuh; (eine mit
Beibehaltung der Haare gegärbte
t) kerzno, kerzen; (Klei-
dungsstück) kožuh, šavba, šuba.
, v. a. cěpiti, vcěpiti.
händler, m. kožuhar; —in,
ožúharica. [kavíca.
handschuh, m. kosmáta ro-
mütze, f. kosmáta kapa od.
ica.
reis, n. cěp, vcěp.
aare, f. —werk, n. kožú-
ina.
l, m. cveketálo; kecálo,
umir; —schlag, m. cvekòt.
n, f. vžitnína, penzia;
ren, v. a. penzionírati,
iír postáviti.
meter, m petoměr.
ment, n. blana, pergamént.
e, f. čas, doba, věk,
s) strok. [diški.
isch, a. občásen, perió-
erie, f. obód; krogoměr.
f. biser, bisera; (Thräne)
l.
, a. biserni.
fischer, m. bisérnik, bi-
lóvec; —ei, f. bisera-
, lovljenje biser, biser-
ro. [biserami.
handel, m. tergovína z
muschel, f. biserka, bi-
nósna školjka.
schmuck, m. biserje.
schnur, f. bisernica.
tig, a. bisern, biserov.
hn, m. pegát.

Perlhuhn, n. pegátka.
Perpendickel, m. kecálo, cveke-
tálo; olóvnica. [páden.
Perpendikulär, a. raven, ravno-
Perücke, f. vlasénka, vlasúlja;
—nmacher, m. vlasénkar.
Person, f. osóba, oséba, sob-
stvo; postáva, zrást; auf
jede — .., na vsako glavo ...;
—al, n. osóblje, družína.
Personalien, pl osóbnosti, oséb-
nosti, sobstvénosti.
Persönlich, a. osóben, osében,
sobstvén; — kennen, po oblí-
čju poznáti; —keit, f. osób-
nost, osébnost, sobstvénost.
Perspektiv, n. dalekogléd, da-
lekovíd.
Perspective, f. zglednost, izgled.
Pertinentien, pl. prinaležítosti.
Pest, Pestilenz, f. kuga, mor,
pomòr, moríja; —e, a. kužni.
Pestartig, a. kužen.
Pesthaus, n. kužnica. [ven.
Pestilenzialisch, a. kužen, morí-
Peststoffe, pl. kužne rěči.
Pestzeit, f. kužno lěto.
Petersilie, f. peteršílj.
Petit, f drobni natís.
Petition, f. prositba, žadost;
—iren, v. a. prositi, žadati.
Petschaft, Petschier, n. peč[illegible]
—stecher, m. pečátar. [čiti-
Petschieren, v. a. pečátiti, zap[illegible]
Petschierring, m. pečátni perst[illegible]-
Petschierstöckel, n. pečátnik.
Petschierwachs, n. pečátni [illegible]
Petz, m. médvéd; [illegible]
Pfad, m. stezda, [illegible]
Pfaff, m. pop, fár.
Pfaffenbaum, m. [illegible]
Pfaffenhütchen, n. [illegible]

Pfaffenmäßig, *a.* popovski.
Pfafferei, *f.* popóvšina, popovstvo, farstvo. [*m.* kolje.
Pfahl, *m.* kol, steber; —bau,
Pfählen, *v. a.* kolje nabíti, s kolji ograditi; einen —, kogar na kol natakníti od. nasadíti.
Pfahlwerk, *n.* kolje, stebrovje.
Pfalzgraf, *m.* falcgrof; —schaft, *f.* falcgrófstvo.
Pfand, *n.* zastáva, zaloga, zaklád, poroční́na.
Pfandbrief, *m.* zalóžno pismo.
Pfänden, *v. a.* zastávo vzeti; einen —, rubati kogar, pobráti komur kar. [vnica.
Pfandhaus, *n.* zalóžnica, zastá-
Pfändlich, *a.* zastáven, zalóžen, zakláden. [(blagá).
Pfändung, *f.* rubanje, pobránje
Pfanne, *f.* ponva, ponvica, ponóvca; (am Gewehr) prašnica, ponvica.
Pfannendeckel, *m.* pokróvec.
Pfannenflicker, *m.* ponvíčkar.
Pfannenschmied, *m.* kotlár.
Pfarre, *f.* župa, fara, plovanija.
Pfarrer, *m.* župnik, fajmošter, plován. [hódki.
Pfarrgebühren, *pl.* cerkovni do-
Pfarrhof, *m.* župníkova od. fajmoštrova hiša.
Pfarrkind, *n.* župljanin, farman.
Pfarrkirche, *f.* cerkev, glavna cerkva, farna cerkev.
Pfau, *m.* páv; —ens, *a.* pavov; —henne, *f.* pavica, pavinja; —taube, *f.* pavka, pavnica.
Pfeffer, *m.* poper, peper.
Pfefferbaum, *m.* peprovo drěvó.
Pfefferbüchse, *f.* poprénka, popernica.
Pfeffergurke, *f.* kisla kumara.
Pfefferkuchen, *m.* popernják, poprenják.
Pfeffermünze, *f.* popróva meta,
Pfeffern, *v. a.* popriti, opópriti, peprati, s poprom poštúpati; — *v. n.* žgati. [perniček.
Pfeffernuß, *f.* poprov oreh, po-
Pfefferschwamm, *m.* mlěčnica.
Pfeifchen, *n.* pišálka, sviralica, žveglice, brundice.
Pfeife, *f.* pišál, pišála, svirala žvegle, brunde; Tabaks— kadílka, pipa, lula, fajfa.
Pfeifen, *v. n.* žvižgati, zviždati, (mittelst einer Pfeife) piskati, svirati, žvegláti; (vom Winde) pihati, briti.
Pfeifenkopf, *m.* lula.
Pfeifenmacher, *m.* lular, pipar.
Pfeifenrohr, *n* pipina cév.
Pfeifer, *m.* žvižgavec, piskovec, žvegláč.
Pfeil, *m.* strěla, pušica, pšica.
Pfeiler, *m.* podbòj, steber, stólp, stúp.
Pfeilköcher, *m.* túl, strělotók.
Pfeilschnell, *a.* berz ko strěla.
Pfeilschütze, *m.* strělec.
Pfennig, *m.* vinar, denár.
Pferch, *m.* gnoj.
Pferche, *f.* obòr, ograda.
Pferchen, *v. n.* srati, gnojíti; — *v. a.* gnojíti, pognojíti; (einpferchen) graditi, ogradíti.
Pferd, *n.* konj; —es, *a.* konjski.
Pferdchen, *n.* konjič.
Pferdearbeit, *f.* konjsko dělo; fig. težko dělo. [bráta.
Pferdebecke, *f.* podsédlica, ka-

Pferdegeschirr, n. konjska priprava od. oprava.
Pferdegurt, m. podpaš, podpróg.
Pferdehaar, n. žima, žinja.
Pferdehandel, m. tergovína s konji, konjárstvo. [koža.
Pferdehaut, f. konjína, konjska
Pferdeknecht, m. konjár. [gnój.
Pferdemist, m. konščjek; konjski.
Pferdeschwemme, f. kopel za konje; kopanje konjev.
Pferdestall, m. konjárnica, konjúšnica.
Pferdezucht, f. konjoréja.
Pfiff, m. žvižg, pisk; fig. zvijáča, varka; —ig, a. zvijáčen, zvít, prekánjen, šegav.
Pfingst=, a. binkuštni.
Pfingsten, f. Pfingstfest, n. duhovo, binkušti, praznik binkuštni, svetodúšni gód.
Pfirsich, m. brêskva, brêskev; —=, n. brêskov; — baum, m. brêskev, brêskovo drêvó.
Pfirsichbranntwein, m. brêskovnica, brêskova žganjíca.
Pflanze, f. sadež, sadíka, rastljína, rastlíka; trava, bilje.
Pflanzen, v. a. sadíti, vsadíti, zasájati, vsajati.
Pflanzenkunde, f. rastljinoslóvje.
Pflanzenleben, n. rastljínsko živobitje. [rastljínje.
Pflanzenreich, n. rastljínstvo,
Pflanzer, m. sadítelj; selnik.
Pflanzschule, m. sadišče, rastljišče.
Pflanzstadt, f. nasélbina, selišče.
Pflanzung, f. sadenje, zasájenje; selišče, nasélbina.
Pflaster, n. tlák, dlažba; (auf Wunden) obliž.
Pflasterer, m. dlažbar.
Pflastern, v. a. dlažiti, oblážiti.
Pflasterstein, m. ploča, dlažebni kamen. [tež, vmanjúh.
Pflastertreter, m. postopáč, kla-
Pflaume, f. sliva.
Pflaumenbaum, m. sliva, slivón.
Pflaumengarten, m. slivnjak.
Pflaumenkuchen, m. slivovnik.
Pflege, f. reja, goj, gojstvo; skerb, strežba, postréžba.
Pflegeältern, pl. reditelji.
Pflegebefohlne, m. u. f. — kind, n. —sohn, m. —tochter, f. Pflegling, m. rejénec, rejénček; rejénka.
Pflegemutter, f. rednica.
Pflegen, v. a. rediti, gojiti, hraniti; (warten, einen Kranken) streči od. postréči komur, skerbi méti, skerbéti za kogar; der Ruhe —, počívati se; Freundschaft mit einem —, prijátelj komur biti, — v. n. (zu thun —) navado iméti, običávati, navájen biti; (am häufigsten wird dieses pflegen durch ein eine Wiederholung anzeigendes Zeitwort ausgedrückt); wie es zu geschehen pflegt, kakor se po svêtu godí, kakor obično biva.
Pfleger, m. gojítelj; [illegible]
— in, f. gojíteljica, [illegible]
Pflegesohn, — tochter, [illegible]
f. Pflegebefohlne [illegible]
Pflegevater, m. [illegible]
Pflegung, f. [illegible]
gojstvo, [illegible]
Pflicht, f. dolž[illegible]
žánstvo.
Pflichtbar, [illegible]

Pflichtlos, *a*. próst od dolžnósti, brez děla; nevěren.

Pflichtmäßig, *a*. dolžen; — *ad*. po od. poleg dolžnósti.

Pflichttheil *m*. dolžen děl.

Pflichtvergessen, *a*. nepokóren; nevěren; krivoróten; — handeln, svoje dolžnósti zanemàrati; —heit, *f*. nepokórnost; nevěrnost; krivorótnost.

Pflichtwidrig, *a*. dolžnósti protíven od. naspróten.

Pflock, *m*. kol, klin.

Pflöckchen, *n*. kolíček. klinec.

Pflöcken, *v. a*. prikóliti; zabiti s kolom.

Pflücken, *v. a* tergati, vtergati; (rupfen) puljiti, pipati, skubsti; (klauben) prebirati, brati.

Pflug, *m*. plúg, drěvó; der kleine —, ralo, orálo.

Pflügbar, *a*. ralen, oráten.

Pflugbaum, *m*. gredel.

Pflugeisen, — messer, *n*. čertálo, čertalo.

Pflügen, *v. a*. oráti, plužiti, ra-liti.

Pflüger, *m*. oráč, ratáj, ratár, oratár, plužár.

Pflugkopf, *m*. oplaz, plužna glava.

Pflugland, *n*. rál, oraníca.

Pflugräder, *pl*. plužnice, kolésnice.

Pflugreute, *f*. otka, otika.

Pflugschar, *f*. lemež, lemeš.

Pflugschleife, *f*. smuka.

Pflugsterze, *f*. ročíca, ročáj.

Pforte, *f*. vrata; die ottomanische —, porta otománska.

Pförtner, *m*. vratár; —in, *f*. vrataríca.

Pfoste, *f*. podbòj, stropnica; Thür —, verija; (zum Leben) oblička.

Pfote, *f*. Pfötchen, *n*. šapa, taca.

Pfriem, *m*. —e, *f*. šilo, bodálo.

Pfropf, —en, *m*. zatka; čep.

Propfen, *v. a*. čepiti, začépiti, zatekníti, zatikati; voll —, nagatiti, natèrpati, nabíti; (Bäume) cěpiti, vcěpiti, grebeníčiti.

Propfmesser, *n*. vertnárski nož.

Pfropfreis, *n*. cěp, vcěp, cépič, grebeníca.

Propfwachs, *n*. vertnárski vosek.

Pfründe, *f*. prebénda, nadárje.

Pfuhl, *m*. kalíšče, kalúža, mlaka, mlakúža, močvérje; —igt, *a*. kalúžast, mlakast, mlakúžast.

Pfühl, *m*. vzglavje, vzglavnik, spodglávje.

Pfui, *i*. fuj, fuj te bodi. pfuj!

Pfund, *n*. funt, libra fig. talént.

Pfundapfel, *m*. funtnik; —birn, *f*. funtnica.

Pfündig, *a*. funten, libern.

Pfundleder, *n*. podplát, debéla koža.

Pfundsohle, *f*. podplát.

Pfundweise, *ad*. po funtu.

Pfuschen, *v. n*. šušmáriti, kerpáriti; in etwas —, měšati se v kar.

Pfuscher, *m*. šušmár, kerpáč; — ei, *f*. šušmaríja; kerparíja; —in, *f*. šušmarica.

Pfütze, *f*. luža, mlaka, kalúža, lava.

Pfützenwasser, *n*. kalúžnica, mlakovnica.

Pfützicht, *a*. lužast, mlakast, kalúžast.

Pfütznaß, *a*. okalúžen, okáljen.

Phänomen, *n*. prikáz, prikázek, perkázen.

ie, f. Fantasie.
r, m.. farizéj.
isch, a. farizéjski.
cie, f. lěkarníštvo, lě-
vje.
f. proměna.
, m. filiščán.
, m. jezikoslóvec.
ie, f. jezikoslóvje.
h, m modriján, mo-
modroljúb; modro-
:. [droslóvje.
hie, f. modroljubje· mo-
hiren, v. n. modrováti
hisch, a. modroljúben;
oslóven. [kèrvnost.
, n. vsejednica, hladno-
m. samolét.
r, m. fosfor.
f. izráz.
.naravoslóvje; —alisch,
avoslóvski; — er, m.
oslóvec.
om, m. licoslóvec; —
lice, zglednost; — ik,
oslóvje; — isch, a. li-
ren. [ven; tèlésen.
a. naravoslóven, nará-
v. a. smoliti.
ojstríp. [čeláda.
be, f. kaciga, šišak,
. a. kljuváti, kljuti.
n. svetohljínec; —erei,
tohljínstvo.
(im Spiele) zelja.
kopje, sulica.
, m. kopjeník.
m. romar; potník, po-
r: —in, f. romarica;
a, popótnica; —n, v.
nati; potováti; —schaft,
t, f. romarstvo, po-

bóžno potovánje; —tasche, f.
romarska torba.
Pille, f. svalek, pilula.
Pilot, s. Steuermann.
Pilz, m. goba, glibánja.
Pimpelmeise, f. konoplíšica.
Pimpernuß, f. cibara.
Pimpinelle, f. kornímšica.
Pinsel, m. čop, čopič; ščetka;
fig. trap.
Pinseln, v. a. mazati; — v. n.
cviliti, jadikováti.
Pipe, f. pipa, napústnica.
Pisang, m. smokveníca.
Pisse, f. scanje, móč; —n, v. n.
scati, poscáti se.
Pistole, f. Pistol, n. samokrés,
strělnica, pištóla.
Pistolenholfter, f. tók za pištólo.
Pistolenschuß, m. strél iz pištóle.
Placat, n. oglás, razglás, pro-
glás.
Placken, v. n. (beim Feuern der
Soldaten) neurédno strěljati,
pokati; — v. a. mučiti, te-
žáviti. [strělba.
Placker, m. mučítelj; neurédna
Plackerei, f. Plage.
Plage, f. muka, težáva, stiska,
tara, nadlóga; trúd, skerb,
briga; (Land —) bič.
Plagegeist, m. mučítelj, nadlé-
žnik, stiskávec.
Plagen, v. a. mučiti, težáviti,
stiskati, tarati; [illegible]
moriti, pekliti.
Plan, a. raven, [illegible]
fig. jasen, oče[illegible]
Plan, m. osno[illegible]
čertež; (Ebene [illegible]
[illegible]
Pläne [illegible]

Planet, *m.* planét, pomíčna od. premikávna zvězda, pomíčnica; — **enbahn**, *f.* kolotéčina (planétska).

Planiren, *v. a.* ravnáti, zravnáti, poravnáti; vgladiti vglajati, gladiti.

Planke, *f.* plót, zagrája, planka

Plänkelei, *f.* puškárenje.

Plänkeln, *v. n.* puškáriti, puškáriti se.

Plankenreihe, *f.* tinj, graja.

Planschen, *v. a.* paljúzgati od. pljuskati po vodi.

Plapperei, *f.* blebèt, blebetánje, klopotánje, klopòt, berbránje.

Plapperer, *m.* **Plappermaul**, *n.* **Plappertasche**, *f.* blebetávec, blebetúša, berbrávec, klopotec, kvantáč, jezíčnik; jezíčnica.

Plapperhaft, *a.* blebetàv, berbràv, kvasàv, žlabràv; — **igkeit**, *f.* blebetávost, berbrávost.

Plappern, *v. n.* blebetáti, berbráti, klopotáti, žlabráti, kvantáti, kvasiti, čenčati, klepetáti.

Plärren, *v. n.* drěti se, zijáti, milo se jokati, cmeriti se.

Platina, *f.* platina, bělo zlató.

Plätschern, *v. a.* u. *n.* berljúzgati, paljúzgati, pljuskati (po vodi).

Platt, *a.* raven, plán, plaščàt, plošnàt; von Schüsseln, Verstande) plitev; (ohne Umschweife) *na* ravnost, naráven; —e Wahrheit, gola rěsnica.

Platte, *f.* planja, planjáva, ravnja, ravnína, ravéna, p[...] ščád, (eine kahle Stelle [...] Wirbel des Hauptes) pl[...] plěšína, goljáva; (eines [...] gels) glavíca, glava; (di[...] Blech) ploča, plahta.

Platteisen, *n.* likálo.

Platten, **Plätten**, *v. a.* gladi[...] likati; ravnáti.

Platterdings, *ad.* zgolá, po vse[...]

Plattfuß, *m.* ploska od. plosn[...] noga; ploskonogáč.

Plattheit, *f.* plosnatóst, plosn[...] fig. prostóta.

Plattlaus, s. Filzlaus.

Plattnase, *f.* plosnat nós.

Platz, *m.* plosk; tresk.

Platz, *m.* město, kraj; (Rau[...] prostòr; (Markt —) te[...] tergíšče, teržíšče, sejmi[...] — nehmen, sesti, vsesti [...] am — e bleiben, pogin[...] (Amt, Dienst) služba, mě[...]

Platzen, *v. n* ploskati, tresk[...] (mit einem Platze spring[...] plosniti, razplósniti se, po[...] pokniti.

Platzhalter, *m.* naměstnik.

Platzkommandant, *m.* městni [...] vélnik.

Platzregen, *m.* ploha, naliv, [...] vec, lijavíca. [...]

Plauderer, *m.* blebetávec, kv[...]

Plauderin, *f.* blebetúša.

Plauderhaft, — **igkeit**, s. Pla[...]perhaft, — igkeit.

Plaudermaul, s. Plapperer.

Plaudern, s. Plappern.

Plaudertasche, s. Plapperer.

Plauschen, s. Plappern.

Pletzer, *m.* hojnik, pretósek

Plötzlich, *a.* nagel, nenáda[...]

naglom, nagloma, na-
na, naglo, iz nenáda.
[ra, pl. širóke hlače.
a. obrábel, telébast,
án, nesprétem, štorast;
er Mensch, štorklež, te-

, v. n. plunkniti, pljus-
vodo); telébiti.
t, f. obrráblost, nespré-
neotesanóst.
m. ropotíja, robatija,
palúdje; cunje; sta-
starinež.
, m. ropávec, ropár.
mmer, f. kamra za
ne.
, v. a. plěniti, robiti.
; — v. n. seliti se, pre-
ti se. [ljnik.
m. višebròj, višebró-
. hodni baržún, pliš.
. pólk, derhál, mno-
júd; — haft, a. neo-
štorast.
. a. u. n. terkati, klju-
kucati; (vom Herzen)
darjati, tolči; (lärmen)
ti, razsájati, hrupéti,
iti; auf etwas —, ba-
, ponositi se, košatiti
likoúštiti se s čem.
m. rudolóm; fig. ba-
elikoúštnež. [stopa.
e, f. rudni mlín, rudna
osépnica, kozé.
he, f. pika, osépnica.
hig, a. pikast, osépni-
[gah, podagra.
f. guta, budica v no-
, a. gutav.
m. gutavec.

Poesie, f. pěsništvo, pěsmeništvo, poezija.
Poet, m. pěsnik, pěsmenik, poét; — ik, f. pěsmoslóvje; — isch, a. pèsniški, pèsmeníški; pěsmoslóven; — isiren, v. n. peti, popévati.
Pokal, m. kozárec, bokál.
Pökel, m slanica; — fleisch, n. slano meso, solenina, slanína.
Pökeln, v. a. soliti, posóliti, vsoliti.
Pol, m. pól, tečáj, kraj (zemlje).
Polarlicht, n. severna svitlôba ob. žaréčnost.
Polarstern, m. polárna ob. séverna zvězda, buróvš.
Polarkreis, — zirkel, m. polárni króg. [poliš.
Polei, m. drobna meta, polej,
Polhöhe, f polárna višína.
Polireisen, n. gladilo, likálo, likávnik, laštilo.
Poliren, v. a. gladiti, likati, laštiti; pogláditi, vgladiti, polikati.
Polirer, m. likavec.
Politik, f. politika; vladoslóvje; — er, m. politikar [fig. zvit.
Politisch, a. polítičen, polítiški;
Politur, f. gladkóst, gladčina,
— svit.
Polizei, f. ...
— beamter, ...
nik, — ...
réd.
Pöller, ...

Polterabend, *m.* predsvátebni večér.
Polterer, *m.* razsájovec, ropotec.
Poltergeist, *m.* strašilo, spaka, pošást.
Polterkammer, *f* soba za starine.
Poltern, *v. n.* razbijati, razsájati; ropotáti, copotáti.
Polyandrie, *f.* mnogomóžtvo.
Polygamie, *f.* mnogoženstvo.
Polyp, *m.* polip; živa nit
Pomade, *f.* pomáda, maža za lasjé.
Pomeranze, *f.* naránča, pomeránča.
Pomp, *m.* velikolěpje, gizda; — haft, *a.* velikolěpen, gizdav.
Popanz, *m.* strašilo, spaka.
Populär, *a.* poljúden, prostoljúden, domáč, populáren, vljuden.
Popularität, *f.* poljúdnost, populárnost, vljudnost.
Poren, *pl.* potne ljuknjice; produšnica.
Porösität, *f.* ljuknost.
Porphyr, *m.* porfír; — en, *a.* porfíren.
Port, f. Hafen.
Portal, *n.* vrata, dveri.
Portier, *m.* vratár.
Portion, *f.* děl, dělež; kós; povzémka.
Porto, *n.* poštarina, poštovnina; listovnina; — frei, *a.* bez plačila, próst od plačila.
Porträt, *n.* priličje, pooblíčje, slika, podóbšina; — maler, *m.* slikár.
Porzellan, *n.* porcelán; — en, *a.* porcelánast, od porceláne; — gut, *n.* porcelanovína.
Posamentirer, *m.* pozamentnik.

Posaune, *f.* trobénta, trublja.
Posaunen, *v. a.* trobént... biti; — bläser, *m.* tr...
Positiv, *a.* dokónčen, ... vít; gotóv. ...mal
Positiv, *m.* perva stopn...
Positur, f. Stellung.
Posse, *f.* šala, směška, ...
Possen, *m.* vkljúb, vl... zabávljenje; einem ... spielen, vkljubovati ... vkljúb komur kaj st...
Possenhaft, *a.* směšen ... zabáven. ...máč, z...
Possenreißer, *m.* směš...
Possenspiel, *n.* směšna ...
Possirlich, *a.* směšen, ... — keit, *f.* směšnost
Post, *f.* pošta; mit der... men, po pošti pri... sprava, glás; —*s*, *a.* poštarski.
Postamt, *n.* pošta, pošt...
Postament, *n.* podnóžj... stópje, postajálo, po...
Postbeamte, *m.* urádnik ...
Posten, *m.* město; (Wache... (Dienst) služba; (... suma, znesek.
Postgeld, *n.* poštarina, ...
Posthaus, *n.* pošta.
Posthorn, *n.* poštarski ...
Postillion, *m.* [illegible]
Postkarte, *f.* [illegible]
Postkutsche, *f.* [illegible]
Postmeister, *m.* [illegible]
Postporto, f. [illegible]
Postschreiber, *m.* pis...
Postscript, *n.* pripi...
Poststation, *f.* pos... liště, polta...

Poststraße, *f.* poštarska cěsta.
Postwagen, *m.* poštarski vóz.
Postwesen, *n.* poštárstvo.
Pottasche, *f.* potáša, lugasta sól.
Pottfisch, *m.* glaváč, kaplič.
Pracht, *f.* velikolěpje, gizda, krasnost, krasa; světlost, sjajnost.
Prachtausgabe, *f.* krasno izdánje.
Prachthimmel, *m.* nebo.
Prächtig, *a.* krasen, velikolěpen, gizdav; světel, sjajen.
Prachtwerk, *n.* krasno dělo; izvèrstna knjiga. [lína.
Präcipitat, *n.* precipitát, vsed-
Practiciren, *v. a.* prakticírati; uriti se, vězbati se, priprávljati se (na službo).
Practikant, *m.* praktikánt.
Practiker, *m.* skušenec.
Practisch, *a.* praktiški, praktičen, djanski. [prizòv.
Prädicat, *n.* pověděk; prisódek;
Prädicant, f. Prediger.
Präfect, *m.* nadstójnik; staròsta.
Prägeln, f. Rösten.
Prägen, *v. a.* vtisniti, vtiskovati; Geld —, kováti ob. dělati peneze; ins Gedächtniß —, zapámtiti, zabíti v glavo.
Prahlen, *v. n.* ponosíti se, hvaliti se, ustiti se, veličati se, babati se, štimáti se, košátiti se.
Prahler, *m.* babáč, hvalón, babón, babávs, širokoústnež; — ei, *f.* babarija, babánje; — in, *f.* [illegible]
Prahlerisch [illegible] širokoust[illegible]
Prahlhaf[illegible]

Prahlhans, f. Prahler.
Pram, *m.* prám. [glavár.
Prälat, *m.* prelát, redovniški
Prall, *m.* odráz, odskók; — *a.* napét, natégnjen.
Prallen, *v. n.* odráziti, odskočiti; odbíti se, odbíjati se, odštèrkniti, odletéti.
Prämie, *f.* dár, darílo, obdarílo, nagráda.
Prangen, *v. n.* sjati, slovéti; gizdati se.
Pranger, *m.* klada, terlica, ogerlín; an den — stellen, k ogerlínu pripéti.
Pränumerant, *m.* predbrójnik; predbrojitelj, predplatítelj, naróčnik,
Pränumeration, *f.* predpláta, naročilo, predbrójenje.
Präparat, *n.* zgotovnína; pripravenína.
Präposition, *f.* predlog. [vága.
Präpotenz, *f.* prevláda; pre-
Präsent, *n.* dár, poklón.
Präsentationsrecht, *n.* podavajóče pravo. [séda.
Präsident, *m.* predsédnik, pred-
Präsidiren, *v. n.* predsedováti.
Prasseln, *v. n.* brasketáti, praskati; veršéti. [praskòt.
Prasseln *n.* brasketánje; braskòt,
Prassen, *v. n.* gostováti se; razújzdano živéti, zaprávljati.
Prasser, *m.* zapravljívec, požréšnik.
Präsumtiv, *a.* domnéven.
Praxis, *f.* praktika; djanje, urenje.
Predigen, *v. a.* predigati, predikováti, pridigováti, propovedati.

Prediger, *m*. predižnik, predigar, pripovědnik.
Predigt, *f*. prediga, pridiga, ogovór, beséda božja; — stuhl, *m*. prižnica, prodikávnica, leca.
Preis, *m*. cěna, kúp; (Ruhm) slava, dika, hvala, veličést; (Belohnung) plača, plačílo.
Preiscourant, *m*. cěník.
Preisen, *v. a*. hvaliti, slaviti, razslávljati, dičiti; eine Waare —, cěniti blago; einen glücklich —, kogar srečnega iméti; Gott loben und —, Boga slaviti in hvaliti.
Preisgeben, *v. a* dati; pustíti, zapustíti, ostáviti.
Preiswürdig, *a*. hvalevrěden.
Prellen, *v. a*. ocigániti, prevárìti, ogoljfáti, goljfáti; — *v. n*. f. Prallen.
Prellerei, *f*. prevára.
Presse, *f* tlačívnica, stiskávnica, tarklja, preša; tiskálo.
Pressen, *v. a*. stiskati, tlačiti, ožémati, prešati; (bedrücken) tlačiti, daviti, uznemirováti.
Presser, *m*. tiskár, stískávec, tlačítelj.
Preßfreiheit, *f*. svoboden tísk.
Prickeln, *v. a*. badati, bosti; — *v. n*. čmeti, skleti, žgati.
Priester, *m*. duhóvnik, duhóven, mašnik, svečenik; — in, *f*. duhóvnica, mašnica; — haus, *n*. duhóvšnica, seminišče.
Priesterlich, *a*. duhóvski, duhovníški.
Priesterschaft, *f*. duhóvšina, duvstvo, maštvo, svečénstvo.
Priesterstand, *m*. duhóvstvo, duhovski stalíš. [hóvstvo.
Priesterthum, *n*. duhovníštvo, du-
Priesterweihe, *f*. posvečenje mašnikov. [prabiskup.
Primas, *m*. primas, predškof,
Primat, *n*. pervénstvo.
Prinz, *m*. princ; kaiserlicher —, cesárjevič; königlicher —, kraljevič; herzoglicher —, vojvodič; fürstlicher —, knežević.
Prinzessin, *f*. princéza; cesárovna; kraljovna; vojvódovna; knezovna.
Prior, *m*. glavár obl nadstójnik redovníški; — in, *f*. nadstójnica redovníška.
Prise, *f*. dělež; šnupka.
Privat, *a*. priváten; posamésen; zasében; — mann, *m*. zasébnik, privát.
Privilegiren, *v. a*. povlástiti.
Privilegirt, *a*. nadpravičen.
Privilegium, *n*. povlastíca; predpravíca, nadpravica.
Probat, *a*. dokázan; izkúšen, doskúšen.
Probe, *f*. skús, pokús, poskusek, skušnja; ogléd.
Probeblatt, *n*. líst na ogléd.
Probejahr, *n*. lěto poskúšnje ob. poskúšenja. [skusiti.
Proben, *v. a*. skušati, poskúšati,
Probiren, *v. a*. skusiti, pokúsiti, vardjáti; dokázati.
Probirstein, *m*. poskúšni kamen.
Problem, *n*. zadáča, nalóga; dvomba. [nija.
Probst, *m*. prošt; — ei, *f*. prošt-
Procent, *n*. procént, percént, odstótek. [pót.
Procession, *f*. procésija, božji

m. zavětnik.
. izdělk, pridělk.
. izvód
ie posvéčen; světo-
ki. [m. rokodělec.
f. rokodělo; — ist,
. naučitelj. profésor.
naučiteljstvo, pro-

ridělk, koríst, do-
- iren, v. n. pridě-

tamničár.
. prográm, napó-
lpís. [naměra.
načèrt; nakána.
n. siromáštvo, ro-
.
redgóvor, proslòv.
f. Spaziergang.
. prorók, prerók;
prorókinja [róški.
a. proróški, pre-
, v. a. prorokováti,
áti. [proročánstvo.
ng, f. prerokovánje;
f. razměra, raz-
-irt, a. razměren.
roza, razrěšen slóg;
prozaičen. [měr.
. prozodíja, slovo-
. víd, pogléd, iz-

f. Schutz.
. štitnik, zaštítnik.
f. Schützen. [tést.
opòr, odpór, pro-
m. protestánt.
v. n. vpirati se,
, zoperstávljati se.
iti se, odporováti,
iti.

Protokoll, n. protokól, vpís, zapísnik; matica; —iren, v. a. vpisati od. zapisati v matico. [jěstvine, živež.
Proviant, m. hrana, jèstivo.
Provinz, f. krajína, pokrajína, dežéla; —ial, a. pokrajínski, dežéln; —ialismus, m. postranísem.
Provisor, m. naměstnik, provizor; —isch, a. začásen, privreměn, provizórni.
Prozeß, m. procés, pravda, parnica, tožba; — führen, pravdati se, prièkati se, tožiti se.
Prozessiren, s. Prozeß führen.
Prudel, m. sapa, para; kál, kalúža.
Prudeln, v. n. vrěti, vervráti.
Prüfen, v. a. izkúšati, skušati, poskúšati, skusiti; preiskováti, razviditi; (in der Schule) izpraševáti, izprášati, izpitováti.
Prüfung, f. skušanje, preiskovánje; izpraševánje, izpít.
Prügel, m. bat, batina, batica, kíj, kíc.
Prügelei, f. bój, tepežíja.
Prügeln, v. a. biti, tepsti, batati, tolči. [velikolěpje.
Prunk, m. gizda, krasnost,
Prunken, s. Prangen.
Prunkvoll, a. gizdav, krasnósten, velikolěp[illegible]
Psalm, m. [illegible]
sem; —ist, [illegible]
Psalter, m. [illegible]
Psychologie, f. [illegible]
Publiciren, v. a. [illegible]
glasiti, [illegible]
Publicum, [illegible]

Publik, a. očiten, razglášen, znán; — ation, f. razglàs, oklíc, razglašénje.
Pudel, m. koder, kodrást pes; (Versehen) blód, blodnja, zmota, pomóta. [kapa.
Pudelmütze, f. muta, kosmáta
Pudelnärrisch, a. směšen.
Puder, m. prah od. štupa za lasjé; —n, v. a. naprášiti od. poštúpati lasjé.
Puff, i. tresk! — m. vdar, žok; —en, v. a. žokniti, žokati, dregniti, dregati, bíti, tolči; — den Wein, vino měšati, čapláriti.
Puls, m bilo, bítje, cíp; — ader, f. cipla, serčna žila; —schlag, m. žilobítje, cíp.
Pult, m. berílnjak.
Pulver, n. štupa, prāh; (Schießpulver) smodník, strělni prāh.
Pulvern, v. a. v prāh razméti.
Pulverthurm, m. —magazin, n. smodníkovnica.
Pumpe, f. sisáljka, vlák.
Punkt, m. točka, članek, rěč; pika, piknja; auf dem — sein, kaniti, voljo iméti; —chen, n. pikica, pičica.
Pünktlich, a. pičen, točen; — keit, f. pičnost, točnost.
Punktiren, v. a. bosti; piknje dělati, popíkati.
Punktur, f. bód.
Punsch, m. púnč, čáj. [róčenec.
Pupille, f. sirótek, siróta, po-
Puppe, f. igráča, čeča, ljila, puža, donda; (von Schmetterlingen) měšíček; —n, v. n. s čečami igráti; zavijati se.
Pur, a. číst, samočist, gòl, sám.
Purgiren, v. a. čist
—d, a. čistiv, č
Purgirmittel, n. čis lěk, dristílo.
Purpur, m. bago škerlát, karmez
Purpurfarben, —ro čermen. čermél,
Purpurlippen, pl. r
Purpurmantel, m.
Purpurschnecke, f. b
Pustel, f. mozólj.
Putz, m. kinč, nak šep, okrás, nap
Putzen, v. a. kinč lišpati, krasiti, Nase) vsekniti; vterniti, vtrení váti; (den Bart) nigen) snažiti, Sterne — sich, z jo, se potákajo psováti, opsov od. okrégati kog
Putzhändler, — ma potníčar; —in, čarica.
Putzwerk, n. lěpo
Pyramide, f. piljec
Pyramidenpappel, f
Pyrometer, m. ogn

Q.

Quabbelig, a. zibav
Quabbeln, v. n. zib se, trepetáti.
Quacksalber, m. ma vílež, mazáč, m
Quader, — stein, m. voglát kamen.
Quadrat, n. čet

četverokótje, četverica, kvadrát, štirják; — s, a. štirjáški, kvadrátni.
Quakeln, v. n. blebetáti, čenčati, berbljáti, basáti.
Quaken, v. n. ragláti, regljáti, regetáti, vegati, kveketáti.
Quäken, v. n. kvečati, kvekniti.
Qual, m. muka, tara, britkóst, težáva.
Quälen, v. a. mučiti, tarati, težáviti, treti, peči, trapiti.
Quäler, Quälgeist, m. mučitelj, trinóg, odèrtnik.
Qualität, f. kakšnost, kakóvost, kakoršnost.
Qualm, m. čád, pár, dim; —en, v. n. čaditi se, dimiti se, puhti se, čadéti, diméti.
Quantität, f. kolikóst, kolikoršnost, količina; měra.
Quappe, f. menek, piškúr.
Quark, m. sir, mohot; (eine Kleinigkeit) trohica, cempér, bitva; (Koth) blato, gnój.
Quart, n. četért, četvert, četertina; —al, n. tri měsci, četért lěta; —anfieber, n. štertica.
Quartett, n. četvérospev.
Quartier, n. četért, četvért, četertinka; (an Schuhen) peta; (ein bestimmtes Maaß) štertak, štirnják; (Wohnung) stán, stanovališe, prebivališe, staníše, kvartír.
Quartieren, v. a. nastániti, vdomiti, kvartirati, razkvartírati.
Quartiermeister, m. kvartírmešter, nastanovávec.
Quarz, m. kremen, — icht, a. kremėnast; — ig, a. kremenit, kremenovít.
Quast, m. — e, f čop, kita.
Quästchen, n čopíček, kitica.
Quatember, m. četvért lěta; kvatre; —mittwoche, f. kvaterna srěda.
Quecksilber, n. živo srebro.
Quelle, f. vír, vrělec, vrělo, virnica; studenec; izvír, počétek.
Quellen, v. n. vrěti; izvírati, privírati, iztékati; (aufquellen) vervráti, vzdigati se, narášati; — v. a. močiti.
Quellgrund, m. zvirališe, izvirališe. [vrělčina.
Quellwasser, n. studenčnica,
Quendel, m. babja dušica, materna dušica. [kvintljíček.
Quentchen, n. grán, kvintelj,
Quer, a. prěk, prěčen, poprěčen, navprěčen, preprěčen, navskrížen; — ad. vprěk, navprěk, poprěk, navskríž, poprěčno.
Querart, f. drěvnica, tepáča (dvorězna), dvorěznica.
Querbalken, m. poprěčno bruno, prevórnica.
Quere, f. poprěčina, poprěčnost, navprěčnost, navskrížje; širína; in die — liegen, navskríž ležáti; es geht alles in die —, vse gré križovo pót.
Querflöte, f. vidalice, postranica.
Querformat, n. poprěčina.
Querlinie, f. čara ob. čerta poprěčna.
Quersack, m. ronec.
Quersattel, m. žensko sedlo.

Querstrich, *m.* poprěčna čerta; fig. zaprěka. [žánica.

Querweg, *m.* prěki pót, kri-

Querüber, *ad.* prěk, prěko.

Quetsche, *f.* kleščc; — n, *v. a.* mečkati, mučkati, stiskati, gnjesti, terti.

Quetschung, *f.* mečklej, zmečklej.

Quick, *ad.* žív.

Quieken, *v. n.* cviliti; cverčati.

Quintessenz, *f.* sočnica. [tét.

Quintett, *n.* petérospev, kvin-

Quitt, *a.* prost; prazen, kvit; wir sind —, nič nismo si več dolžni. [na.

Quitte, *f.* kutina, kitina, kut-

Quittiren, *v. a.* kvitírati, prejémni list dati; (eine Sache aufgeben) odstópiti od česar, kar opustíti; slovo čemur dati; iz službe stopiti.

Quittung, Quittanz, *f.* prejémni líst, kvitinga.

Quodlibet, *n.* karbódi, změs, měšanica, kodercíja.

Quotient, *m.* količnik.

R.

Raa, *f.* lentina.

Rabatt, *m.* popúst (iz cěne).

Rabatte, *f.* zaslèc, oslèc, zavrátek; gredica, lehica.

Rabiner, *m.* rabín, židovskí pismár.

Rabe, *m.* vrán, gavrán, krokár.

Rabenaas, *n.* merha, mercina, cerklína. [stariši.

Rabenältern, *pl.* nevsmiljeni

Rabengeschrei, *n.* krokòt, krokotánje.

Rabenkrähe, *f.* vrana.

Rabenmutter, *f.* brezdušna m

Rabenschwarz, *a.* vrán, č kot saje. [maščová

Rache, *f.* ósveta, mašová

Rächen, *v. a.* osvetiti, ma váti, maščováti; sich — *r.* mašiti se, maščováti osvetiti se.

Rachen, *m.* žrelo, goltánc, ljústje; (Abgrund) prep brezen, ponor.

Rächer, *m.* osvetnik, maščo vec; —in, *f.* osvetnica, m šovávka.

Rachgier, Rachsucht, *f.* mašč vávnost, osvetohlépno osvetívnost.

Rachgierig, Rachsüchtig, *a.* m ščováven, osvetohlépen, o vetíven. [osvetni m

Rachschwert, *n.* meč od osve

Racker, *m.* živodér, odértn —n, sich, *v. r.* vbijati vkvarjati se.

Rakete, *f.* rakéta, ognjéna zv zda, pleskavíca.

Rad, *n.* kolo; —bohrer, *m.* di gelj, kolárski svěder.

Rädchen, *n.* kolésce, kolčè.

Radebrechen, *v. a.* s kolés lomíti, terti; fig. die Spr —, jezik lomíti; deutsch němščina se mu v ustah pléta. [kopá

Radehaue, *f.* kerčálo, kerčelí

Rädeln, Rädern, *v. a* vert v kroge gnati; kolésova rešetáti.

Räder, *m.* rešéto; reščtár.

Rädelsführer, *m.* čelovód, kolovódja, vodja, glavár.

Rademacher, *m.* kolár.

l, m. kokalj.
werk, n. kolésa, kolésovje.
ige, f. platíšče, platíše.
leise, n. koléja, kolotéčina.
l, —chen, n. redkvica
ečna).
n, v. a. stergati. [gati.
nesser, n. nožiček za ster-
gel, m. lunik, osnik.
ene, f. šinja, šina.
iche, f. špica, prečka ko-
a. [zapenjáča.
rre, f. zavor, zavora,
r, f. koléja, kolotéča,
otéčina.
, v. a. grabiti, pográ-
, basati, pobásati.
abe, f. čist sladkor; či-
je sladkóra.
iren, v. a. čistiti, pročí-
; — v. n. modrováti, gla-
i běliti nad čem.
irt, a. prebrisan, omí-
, zučen. [kipéti.
, v. n. stermétí, molétí,
m. smetana, povèrhnja,
nja.
n, m. rema.
n, v. a. posnéti, posné-
i (mlěko); — v. n. vse-
se.
öffel, m. posnémnica.
, Rahn, a. tenek, tanek,
k.
m. meja, medja, grani-
(zwischen zwei Feldern)
a; (Anhöhe) brěg, reber.
ume, f. smilj, smilje.
, v. n. mejiti, graníčiti.
walbe, f. bregúla, bre-
ca.
n, m. *mejník, mejáš.*

Rainweide, f. kalina. [vśti.
Raisoniren, v. a. umiti, modro-
Ramme, Rammel, f. Ramm-
klotz, m. pánj, terkelj.
Rammeln, v. n. goniti se, po-
jati se, turjati se, plemeniti
se; (von Pferden) orliti se; (von
Kühen) pojati se; (von Ziegen)
perskati se; (von Schafen) mer-
kati se: niedr. jebati se.
Rammelzeit, f. búk, bukanje,
pój, gonja. [tolči.
Rammen, v. a. bíti, zabijati,
Rammler, m. zajec, zéc (samec);
oven; bik; celák; maček.
Rand, m. rób, kraj, konec,
okráj [obróbiti.
Rändern, v. a. robiti, zaróbiti,
Randglosse, f. prikrájna pazka.
Rändig, a. zaróbljen, obróbljen.
Ranft, m. kraj, krajec, rób;
komad, krajčič.
Rang, m. réd, rajda; (Würde)
část, dostojánstvo, stán;
einem den — lassen, komur
část dati.
Rangsucht, f. častižéljnost.
Rangsüchtig, a. častižèljen.
Rank, a. tanek, tenek, tanko-
vít, vitek, vít.
Rank, m. zvijáča, zvijáčina,
varka, kovárstvo, pletka,
lukávščina. [(pri rastljínah).
Ranke, f. — n, m. loza, ročička
Ränkemacher, m. kovárnik.
Ranken, sich, v. r. viti se, obvi-
jati se, popénjati se; pre-
préči. [pletkav, lukav.
Ränkevoll, a. zvijáčen, kovάren,
Ranunkel, f. samojéd, pizdo-
gríz, ranúnkel. [prasezovi.
Ranze, f. prasica, svinja.

Ränzel, Ranzen, *m.* torba, kernír, kanjér, ronec; fig. trebúh.

Ranzen, *v. a.* goníti se, pojati se, turjati se; semtertjè běgati.

Ranzig, *a.* žarek.

Ranzion, *f.* odkúp, odkúpšina.

Rappe, *m.* vranec, vranko, černko. [čav.

Rappelköpfisch, *a.* bedáški, nor-

Rappeln, *v. n.* klopotáti, hruščéti; fig. měšati se, es rappelt ihm im Kopfe, pamet se mu měša, šterta deska mu manjka.

Rappier, *n.* rapér.

Rapport, *m.* poročílo, glás, izvěstje, věst; — iren, *v. n.* poročíti, naznániti, na znanje dati, izvěstiti (kogar o čem). [čič, rapúncel.

Rapunzel, *m.* motovívec, ležnja-

Rar, *a.* rědek, porědek, všečen, všéč.

Rarität, *f.* rědkost, všečnost.

Rasch, *a.* nagel; berz, berzen, uren, hiter, ročen; — heit, *f.* naglost, naglica; berzóst, urnost, ročnost, hitrína.

Rasen, *m.* trata, busen; dern.

Rasen, *v. n.* noréti, divjáti, běsováti, běsniti, běsnováti; (großen Lärm machen) razgrájati, razbíjati.

Rasend, *a.* divji, nór. stekel, běsen; strašen; —e, *f.* norivka, — werden, zdivjáti, obdivjáti, obnoréti, stečí.

Rasenplatz, *m.* trata, ledína, busénje, travnik.

Raserei, *f.* divjánje, norénje, noríja, běs, běsnost, steklost.

Rasiren, *v. a.* briti, brijati.

Rasirmesser, *n.* britva.

Raspel, *f.* strugálo, pilo; —n, *v. a.* strugati, stružiti, piliti; —späne, *pl.* ostrúžki, odpílki.

Rasseln, *v. n.* veršéti, zvečati; prasketáti; šuméti; — n. veršenje, zveka; praskòt; šúm.

Rast, *f.* odmòr, počitje, počítek, počinek, odíhanje, odahnútje, pokój; weder — noch Ruhe, bez počitka in pokója.

Rasten, *v. n.* počíti se, počívati se, počiniti, odmóriti se, odahnúti se, odíhati se.

Rastlos, *a.* věden, prevén, brezpokójen, neprestán.

Rastlosigkeit, *f.* vědnost, brezpokójnost, neprestánost, nepokójstvo. [počínek.

Rasttag, *m.* praznik, prasdnik,

Rath, *m.* svèt, sovèt, savèt; fig. pomóč, srědstvo, lěk; — geben, svetováti; um Rath fragen, posvetováti od. svetováti se s kom, — schaffen, način najti, pomágati; da ist guter — theuer, temu je težko pomóči.

Rath, *m.* (ein Rath) svetovávec, posvetovávec, savètnik; (Rathskollegium) savèt, svèt, věče.

Rathen, *v. a.* svetováti; (zu errathen suchen) gadati, vgádati, vganjati, vganjeváti; fig. pomóči, pomágati; sich nicht zu — wissen, ne znati si pomágati.

Rathgeber, *m.* svetnik, sveto-

, savètnik; — in, *f.*
:a, savètnica.
;, *n.* svetnica, posve-
ica, věčnica.
a. prospěšen, pro-
ı; pameten; dober.
a. er ist —, je v sti-
ne vě kám; ne vě,
i se djál.
, f. Räthlich. [lthen.
g, — en, f. Rath, Ra-
s, *m.* odsóda. odlóčba,
ı, odměra. [věče.
egium, *n.* svèt, sovèt,
n. zastavíca, gadka,
tka; — haft, *a.* zago-
zagadljív; fig. čuden,
en. [svetnik, věčnik.
r, *m.* posvetovávec,
eiber, *m.* městni pisár.
sammlung, *f.* svèt, věče.
on, *f.* potvèrdenje;
renje. [podóbriti.
n, *v.* *n.* potvèrditi;
f. obrók.
f. škrepetníca, sraka.
tte, *f.* podgána, štakor.
e, *f.* pást za podgáne,
vka. [mišnica.
, — pulver, *n.* mišomòr,
, *m.* podgánjek, pod-
k.
fer, *m.* ušívec.
. plěn, grabež, poróp,
oról; (Beute) plěn, do-
obič; ein — der Flam-
rden, izgoréti.
e, *f.* ropnica, navrát-

v. *a.* plěniti, ropati,
porópati, poróbiti,
i, *otéti, grabiti;* die

Ehre —, pošténje vzeti, ob
pošténje pripráviti; — *n.* raz-
bojníštvo, poróp, roparstvo.
Räuber, *m.* razbójnik, ropar,
lupež, hajdúk; tolováj, gusár.
Räuberei, *f.* roparija, lupežní-
štvo, razbójníštvo; tolováj-
stvo, gusárstvo.
Räubergesindel, *n.* loternija.
Räuberin, *f.* razbójnica, lupéž-
nica, gusarica.
Räuberisch, *a.* razbojníški, ro-
parski, lupežniški, tolováj-
ski, gusárski.
Raubfisch, *m.* riba grabežljíva.
Raubgier, —ig, f. Raubsucht,
Raubsüchtig. [berlog.
Raubhöhle, *f.* — nest, *n.* roparski
Raubsucht, *f.* grabežljívost.
Raubsüchtig, *a.* grabežljív.
Raubthier, *n.* zvěrina, zvěr.
Raubvogel, *m.* grabežljíva ob.
ropna ptica. [kav.
Rauch, *a.* kosmát, dlakast, dla-
Rauch, *m.* dim; in — aufgehen,
izgoréti. [ník.
Rauchaltar, *m.* kadílni žertve-
Rauchen, *v.* *n.* kadíti se, dimiti
se, pušiti se; — *v.* *a.* Tabak
—, duhan kadíti, pušiti ob.
piti. [kar.
Raucher, *m.* duhanopívec, tobá-
Räucherig, *a.* prismójen, zaká-
jen. [žirna.
Räucherkammer, *f.* sušílnica, su-
Räuchern, *v.* *a.* kadíti, okadíti,
kuriti; (Fleisch) sušiti, voditi.
Räucherwerk, *n.* kadilo.
Rauchfang, *m.* dimnik, dim-
njak; — kehrer, *m.* dimnikar,
stergár; — geld, *n.* dimnikár-
šina, dimnikarina.

Rauchfaß, *n.* kadílnica, kadílnik, kadílnjak.
Rauchfüßig, *a.* kosmátih nóg.
Rauchhandel, *m.* tergovina s kožúhovno.
Rauchig, *v.* čadív, pušéč, kadéč; zadímljen, dimen, dimnat.
Rauchleder, *n.* kožúhovna, kosmáta koža.
Rauchseide, *f.* kosmàta svila.
Rauchtabak, *m.* duhán, tobák.
Raude, Räude, *f.* sráb, svráb, šuga, garje, lišáj; (auf dem Kopfe) kraste, grinti.
Räudig, *a.* srabljív, šúgav, garjev, lišájast; krastav, grintov.
Raufbold, *m.* tepežník, razsájavec, tepávs, tergávs.
Raufe, *f.* grebén. derhlén (im Stalle) lojtra, lěsa.
Räufeln, *v. a.* lán derhlati.
Raufen, *v. a.* tergati puljiti, pipati, čupati, ruvati; — *v. n.* tergati se, pipati se, tepsti se, tepéžiti se, jagmiti se, harvati se.
Raufer, s. Raufbold.
Rauferei, *f.* boj, tepež, harvanje.
Rauh, *a.* (heiser) zmolkel, sipljív, hripav; (vom Wetter, Winde) ojster, nevgóden, ružen; (vom Geschmacke) grenek, britek, gorjúp; (streng, unfreundlich) ojster, osóren; (grob) neróden, gróp, siróv; štorast; (von der Sprache) ród.
Rauhen, sich, *v. r.* misati se.
Rauhfrost, *m.* imje, ivje.
Rauhigkeit, *f.* zmolklost, sipljivost, hripàvost; nevgódnost; ojstróst, osórnost; ...nost, siróvost; rodó...
Rauhreif, s. Rauhfrost.
Raum, *m.* prostòr; mě... Bitte — geben, vsliša...
Räumen, *v. a.* odprávi... spraviti, odmakníti ...gen) čistiti, snažiti, (etwas —) izprázni... Ort) zapustiti, odíti; aus dem Wege —, vb... skrivši.
Räumlich, s. Geräumig.
Raumen, s. Flüstern.
Raununkel, *f.* zlatenca
Raupe, *f.* gosenca, go...
Raupeisen, *n.* škarje za ...
Raupen, *v. a.* trěbiti go...
Raupennest, *n.* červivn...
Raupig, *a.* goseničav.
Rausch, *m.* pijánstvo, ... (Geräusch) šúm, hrú... — haben, piján bi... tüchtigen — haben, ... kot čep; im —, v ... jánosti.
Räuschchen, *n.* ein — h... sél biti, pri vinu b...
Rauschen, *v. n.* šuméti, hruměti, hruti; (ein verursachen) zašumét... Schweinen) bukati se
Räuspern, sich, *v. r.* kašl... kášljeváti, herkati.
Raute, *f.* ruta, rutica; ...
Reaction, *f.* nazadníštv... kopitnežtvo; —är, znadnják, starokopit...
Real, *a.* istinit, bistvé... ren, sich, *v. r.* vistíniti ... godíti se.
Realschule, s. měščan...

ters, vinska terta; g) loza, rozga.
t. vstajnik, puntár, ik. [puntarija.
f. vstaja, punt, buna,
v. n. puntati se, spun-
obúniti se, buniti se.
a. puntárski; pobún- [tín.
n. tersov líst, ter-
n. tersovo listje.
, n. vinjak.
m. vino; vince.
f. Weinstock.
f. jerebica; jeréb.
m. razsódnik, kritik.
f. razsódba, razsóda, [predpis.
s. recépt, lèkárski
grablje; — v. a. gra- [račúnar.
, n. račúnska knjiga,
, m. pomóta v ra- [noslóvje.
, f. račúnstvo, raču-
, f. račún, govor,

m. grabljiše.
m. šílják. [račúniti.
, f. deska, tabla za
v. a. u. n. račúniti, rajtati; auf etwas —, se od. zanášati se na en unter die Bösen —, ned hudóbne šteti; r nichts —, kar nič úniti, za nič iméti; es Ehre —, za čést iméti.
račúnar.
f. račún, rajtinga; twas — machen, nad- esar.

Rechnungsführer, m. račúnovódja.
Rechnungskunst, f. račúnstvo, računoslóvje.
Rechnungswesen, n. računárstvo, račúnarski posli.
Recht, n. prav; (richtig) istinít; (gerecht) pravéden, pravíčen; die — e Hand, desnica; —er Bruder, rojen od. pravi brat, brat po kervi; — ad. prav; uprávo; dobro.
Recht, n. pravo, pravda, pravíca; vlást, oblást, dopuščénje; (Gesetz) pravo, zakon; Sie haben —, prav imáte; das — der Erstgeburt, pervorojénstvo; das — Gesetze zu geben, zakoníteljstvo; ein — zu etwas haben, pravíco do česar iméti; von — s wegen, po pravíci, po pravej pravíci, Gnade für — ergehen lassen, soditi bolj po milosti kot po pravíci. [voglína.
Rechteck, n. pravokótje, ravno-
Rechten, v. n. pravdati se, pravdováti se; prièkati se, prepírati se; tožiti se.
Rechtfertigen, v. a. opravíčiti, oprávdati; fig. oprâti.
Rechtfertigung, f. opravíčenje, opravíčba, oprávdanje.
Rechtgläubig, a. pravověren; pravosláven; —er, m. pravověrec; — keit, f. pravověrnost; pravoslávnost.
Rechthaberei, f. svojeglávnost.
Rechthaberisch, a. svojegláven, termogláven.
Rechtlich, a. zakonit, postáven, praven; pravéden, poštén; pristójen, prilíčen; — keit,

f. zakonítost, postávnost, pravnost; poštenóst; pristójnost.
Rechtlos, *a.* nezakonít, nepostáven, bezpráven, nepravéden; — igkeit, *f.* nezakonítost, bezprávnost, nepravédnost.
Rechtmäßig, *a.* zakonít, praven, pravéden; — keit, *f.* zakonitost, pravnost.
Rechts, *ad.* desno, na desno.
Rechtschaffen, *a.* poštèn, pravéden, iskrén; — heit, *f.* pošténost, pravédnost, iskrénost.
Rechtschreibung, *f.* pravopís, pravopísje. [vni primèrlej.
Rechtsfall, *m.* tožba, pravda, pra-
Rechtsgelehrsamkeit, *f.* pravoslóvje, pravoznánstvo, pravdoznánstvo. [doznánec.
Rechtsgelehrter, *m.* pravnik, prav-
Rechtshandel, *m.* tožba, pravda, parnica, procés.
Rechtskräftig, — gültig, *a.* pravomóčen; zakonít, praven; — keit, *f.* pravomóčnost, zakonítost. [stvo.
Rechtsmittel, *n.* zakoníto sréd-
Rechtssache, s. Rechtshandel.
Rechtsprechen, *v. a.* soditi.
Rechtsspruch, *m.* razsódek.
Rechtsverdreher, *m.* krivosódnik.
Rechtsverständig, *a.* pravdoslóven.
Rechtswesen, *n.* pravníštvo.
Rechtwinkelig, *a.* pravokoten, ravnovoglát. [samkeit.
Rechtswissenschaft, s. Rechtsgelehr-
Rechtzeitig, *a.* včasen, ob pravim času. [jémnost.
Reciprocität, *f.* nasprótnost, vza-
Recken, *v. a.* stegniti, stegováti; in die Höhe —, kviško moliti od. pomolíti; sich —, *v. r.* stegniti se, stegováti se, lecati se, vlekniti se, vlecovati se.
Recrut, *m.* novák, novínec; — irung, *f.* vojáška nabéra, odvod.
Rector, *m.* ravnítelj, vodja.
Redacteur, *m.* vredník, uredník, učrednik. [vánje.
Redaction, *f.* vredníštvo, vredo-
Rede, *f.* govor, jezik; beséda; (Gespräch) pogovòr, razgovòr; (Gerücht) pravóč, glás, guč; es geht die —, pové se, pripovédúje se, govorí se; in die — kommen, med ljudi priti. [réčje.
Redekunst, *f.* govorníštvo, blago-
Reden, *v. n.* govoríti, besédití, besédováti, marnovati; — *n.* govorénje, márnj.
Redensart, *f.* izrék, zrék, prigovòr, izráz; das sind — en, to so same beséde.
Redetheil, *m.* dèl govóra.
Redeübung, *f.* vadba v govorénju.
Redlich, *a.* poštèn, pravéden, ravnodúšen, dober; — keit, *f.* pošténje, pošténost, pravédnost.
Redner, *m.* govorník, besédítelj, besédnik; — in, *f.* besédníca; — isch, *a.* govorníški. [dívnica.
Rednerstuhl, *m.* govoríše, besé-
Redselig, *a.* zgovóren, razgovóren, rečít, zgovorljív; — keit, *f.* zgovórnost, razgovórnost.
Redoute, *f.* redúta; maškaráda.
Referat, *n.* prednéšenje.

Referiren, *v. a.* prednésti.
Reflectiren, *v. n.* ozréti se, poglédati, oglédati se, pomisliti; odbíti se, odbíjati se, odráziti se.
Reflex, *m.* osvít, vtrinj.
Reflexion, *f.* obzír, ozír, poglćd, oglćd; misel, pomisel; (der Lichtstrahlen) odbój, odráz.
Reform, *f.* poprava, obnóva; — **ation**, *f.* poprávljenje, poprávek; — **iren**, *v. a.* popráviti, poprávljati, obnovíti; — **irt**, *a.* reformíran, kalvínski; poprávljen, obnóvljen.
Regalien, *pl.* pravice vladárske.
Rege, *a.* živ, živáhen, živéčen, gibčen; alles ist —, vse se giblje; — machen, ganiti; zbuditi, oživiti; — werden, ganiti se; zbuditi se, oživéti.
Regel, *f.* pravilo, ravnilo, vodilo, vodba; réd, urédba.
Regellos, *a.* bezpravilen; neporediven, neporedoven.
Regelmässig, *a.* pravilen; porćden, urédjen, reden; — **keit**, *f.* pravilnost; porédnost, uredjenóst.
Regelrichtig, *a.* pravilen.
Regen, *v. a.* ganiti, geniti, zbuditi; sich — *v. r.* gibati se, mizati se.
Regen, *m.* dež, dežd, kiša.
Regenbach, *m.* lijávec; suha, bistrica. [duga, božji stolič.
Regenbogen, *m.* mavra, mavrica,
Regenguss, *m.* lijávec, liják, ploha.
Regenhaft, *a.* dežéven, dežljiv, dežovít.
Regenschirm, *m.* dežnik, dežobrán, omréla, maréla.
Regent, *m.* vladár, vladávec.
Regentropfen, *m.* kaplja dežjá, dežénka. [danje.
Regentschaft, *f.* vladárstvo, vla-
Regenwasser, *n.* dežévnica, dežóvnica. [dežóvje.
Regenwetter, *n.* dežévno vrème,
Regenwurm, *m.* glista, dežni červ.
Regieren, *v. a.* vladati, vladováti, vodíti; carováti; kraljeváti; gospodováti.
Regierung, *f.* vlada, vladarstvo: carovánje; kraljevánje; oprávništvo.
Regierungs=, *a.* vladárski.
Regiment, *n.* polk, regimént.
Register, *n.* kazálo, zapopádek, obség, regíster; (in der Orgel) igra. [strátor.
Registrator, *m.* vpisátelj, regi-
Registratur, *f.* registratúra, pismoshránba.
Registriren, *v. a.* zapisati, vpisati, registrováti.
Regnen, *v. n.* dežíti, dežováti, dežiti, kiša padati; ein wenig —, nakapljeváti; schwach —, peršéti; stark —, liti; es regnet, dež gré, deží. [kišovít.
Regnerisch, *a.* dežéven, dežovít,
Regsam, *a.* živ, okréten, obráten, živéčen; marljiv: — **keit**, *f.* živóst, okrétnost, obrátnost; marljivost.
Regulär, *a.* reden, vreden, vredjen; pravilen.
Reguliren, *v. a.* vrediti, vredovati. [baníe.
Regung, *f.* občút, občútje

Reh, *n.* serna; — **bock**, *m.* sernec, sernják.

Rehfell, *n.* — **haut**, *f.* sernja koža, sernjovna, sernína.

Rehfleisch, *n.* sernovína, sernje mesó.

Rehkalb, *n.* sernče.

Rehziege, *f.* serna. [ribež

Reibeisen, *n.* stergálo, dergálo,

Reiben, *v. a.* stergati, derzati, dérgati, terti, meti; ribati; einem etwas unter die Nase —, komur kej pod nós dati.

Reich, *n.* deržáva; carevína, cesárstvo; kraljevína, kraljestvo; vojvodína.

Reich, *a.* bogát; zmožen, premóžen, blagovít; — werden, obogatéti. [bogatínka.

Reiche, *m.* bogatín, bogatec; — *f.*

Reichen, *v. a.* dati, podáti, podájati, podělíti, pružiti; — *v. n.* doséči, doségniti, segniti; (sich erstrecken) seči, segati, dopírati; (genug sein) zadóstiti, dovolj biti, dotégniti.

Reichgabel, *f.* podajávnik.

Reichhaltig, *a.* bogát, obílen.

Reichlich, *a.* dovóljen; — *ad.* bogáto; obílno. [carevíne.

Reichsacht, *f.* prognánstvo iz

Reichsfrei, *a.* cesárski.

Reichsfürst, *m.* vladár.

Reichsgesetz, *n.* deržávni zakon.

Reichstag, *m.* deržávni zbor.

Reichsverweser, *m.* městovladár.

Reichthum, *m.* bogástvo, bogatíja.

Reif, *m.* slana; mraz.

Reif, **Reifen**, *m.* obróč, klép; kolobár.

Reif, *a.* zrěl; vgoden, goden.

Reife, *f.* zrělost, zrělina; vgodnost, godnost.

Reifen, *v. n.* zoriti, zrěti, zrěliti, goditi se; dozrévati, zazrévati, brunéti, bernéti, sozrévati se; — *v. a.* obročati, obróče nabíti *od.* nabijati. [dati.

Reifen, *v. n.* slaníti, slana pa-

Reiflich, *a.* zrěl; natánjčen.

Reifmesser, *n.* obróčnik.

Reifzange, *f.* vugibáč.

Reigen, *m.* kolo, kolovód, *raj.*

Reihe, *f.* réd, versta, rajda; (bei der Feldarbeit) postát; nach der —, redoma, po redu.

Reihen, — **tanz**, *s.* **Reigen**.

Reihen, *v. a.* verstiti, verstováti, črěditi, sporéditi, poréditi, razréditi, vrediti; Perlen —, nizati, nizgati.

Reihenfolge, *f* črědba.

Reiher, **Reiger**, *m.* čaplja.

Reiherbeize, *f.* lov na čaplje.

Reiherbusch, *a.* perje od čaplje.

Reim, *m.* rím, srok; soglásje.

Reimen, *v. a.* rimati; sich —, *v. r.* rimati se; *fig.* pristáti, priličiti se.

Reimmaß, *n.* měrilo, rima.

Rein, *a.* číst, jasen, bister, veder; (nicht beschmutzt) snažen; čeden; (lauter) gol, číst, zgol; — **heit**, *f.* čistóst, čistóta, jasnost, bistrína, vedróst, vedrína; snažnost, čednost.

Reinfahrenkraut, *n.* vratič.

Reinigen, *v. a.* snažiti, osnážiti, čediti, očéditi; (läutern) čistiti, prečístiti.

Reinigkeit, *s.* **Reinheit**.

ččenje; monats
čina.
m, čeden, čist,
eit, f. snažnost,

t. vitra, prót,
protič; mla-
, cěp, cépič;
vejica: trockene
l. [šibic.
ndel, m. svezek
potovánje, po-
ótnja, cěsto-
potni, popótni.
m. cěstopísec,
[topís.
f. cěstopís, po-
na knjiga.
na pót gotóv,
rávljen.
sopótnik, paj-
tni).
popótnica, dru-
).
ína, popotnína.
opótnica.
továti, popo-
áti; zu Pferd
zu Fuß —, ho-
továnje, popo-

nik, popótnik;
popótnica.
ni líst.
rba, torbica.
rešno, brašno.
. protje, šibje;
ljád, hrást.
k, konjaník.
šeno, riškáša.
nehmen, vteči,
švnica, olóvka.

Reißblei, *n.* svinčnik, svinčnica,
Reißbrett, *n.* deska za risanje.
Reißen, *v. a.* tergati, vtergati, pretèrgati, ražčésniti; (einen Hengst) rezati, kopiti, skopiti; (von einem Orte zum andern) dervíti, gnati; (zeichnen) risati; einen zu Boden —, kogar ob tla trešiti, vreči, telébiti od. butiti; etwas an sich —, prisvójiti si kar; sich um etwas —, pipati se od. jagmiti se po čem; von einander —, razdvójiti, raztèrgati; Possen —, šaliti se, šale zbijati, norčeváti se, — *v. n.* (zerrissen werden) razčésniti se, raztérgati se, vtergati se; (wüthen, toben) gristi, jědati, vjědati, tergati, bosti, rezati, jěsti; es reißt mich im Leibe, v terbúhu me zavíja, grize, jě, terga; es reißt mich in allen Gliedern, po udih me terga, lomi; po vsim tělu me bode; das Wasser reißt, voda dere.
Reißend, *a.* silen, silovít, deréč, běsen; (von Thieren) zgrabljív, deréč, žerten.
Reißfeder, *f.* risarsko pero, pero za risanje.
Reißkohle, *f.* risarski vogel.
Reißzeug, *n.* risarska roba, oródje za risanje.
Reitbahn, *f.* jezdišče, jašívnica.
Reitbar, *a.* jašív, jezdív.
Reiten, *v. n.* jezdíti, jezdáriti, jahati, jašiti; — *n.* jezd, jáh, jahanje; — d, *a.* jezdéč, jašéč.
Reiter, *m.* konjík, konjek, konjanik; jezdec, jezdár; — ei

f. konjištvo, konjaništvo, konjki.

Reitern, s. Rädern. [podpás.

Reitgurt, m. podpróga, prepás,

Reitknecht, m. jezdni hlapec, konjár.

Reitkunst, f. jezdárstvo, jezdaríja.

Reitpeitsche, f. bič. [lenik.

Reitpferd, n. jezdni konj, sed-

Reitschule, f. jezdárnica, jezdárna.

Reitstiefeln, pl. skornje visóke.

Reitzeug, m. jezdna sprava.

Reiz, m. vaba, vabílo, mík, mama; (das Anziehende) krasost, dragost, milína, milóta; (das Jucken) serb, sráb, serbečína; (Erregung) draženje.

Reizbar, a. vabljív, vabíven, mikáven, mamljív; dražljív; — keit, f. vabljívost, mikávnost; dražljívost, draživnost.

Reizen, v. a. mikati, vabiti, nukati, budíti; (locken) vabiti, mamiti; zum Zorn —, dražiti, ljutiti od. jeziti kogar.

Reizend, a. draživen; dražljív; budíven, vabljív; (anmuthig) krasen, lěp; milen.

Reizlos, a. bez miline. [žilo

Reizmittel, n. vabílo, vaba; dra-

Relativ, a. provraten.

Relegiren, v. a. odpráviti, prognáti.

Religion, f. věroznánstvo, věrozákon; věra; — s, a. věrozákonski. [ništvo.

Religionstrennung, f. razkol-

Religionsübung, f. izpovědanje věre. [rec, istověrec.

Religionsverwandte, m. jednově-

Religiös, a. pobóžen, nabóžen, bogoljúben.

Religiosität, f. pobóžnost, nabóžnost, bogoljúbje, bogoljúbnost.

Reliquien, pl. svetinje, ostank[i] svetnikov, relikvije. [ne...

Renegat, m. odpádnik; poturče[nec]

Renette, f. renétka. [tekališ[če]

Rennbahn, m. bežáj, bežališ[če]

Rennen, v. n. dirjati, beža[ti], teči, tekati, terčiti, gnati se — v. a. einen zu Boden —, kogar na tla butiti od. telébiti; einem den Degen durch den Leib —, prebósti kogar.

Renner, m. tekún, dirjavec.

Rennplatz, s. Rennbahn.

Rennschlitten, m. smuke, kurte.

Rennthier, n. sedlón, séverni jelen.

Rente, f. dohódek; dača; — n, v. n. donosíti, donášati.

Rentirer, s. Kapitalist.

Rentmeister, m. dohodárnik.

Reparatur, f. poprávа.

Repariren, v. a. poprávíti, poprávljati.

Repetiren, v. a. opetováti, repetirati; ponovíti, ponávljat[i]

Replik, f. replika; otvèt, odvòr, odpóvěd.

Repphuhn, s. Rebhuhn.

Republik, f. republika, [lju]dovláda, ljudovláda, [...]pnovláda; — aner, [re]publikánec, ljudov[...] — anisch, a. republi[kanski], ljudovláden.

Requiem, n. zadušnic[e], meša za mertve.

Rescript, n. odpis; o[...]

Reserve-Armee, *f.* založna vojska.
Reserve, *f.* — corps, *n.* nastopivna vojska.
Residenz, *f.* sedež, stolni grád, stolíca, poglavítno město.
Residiren, *v. n.* stolováti.
Resonanz, *f.* odmév, odmih; odzív, odglás.
Respect, *m.* část, poštěnje; obzir; mit — zu melden, s dopuščénjem govoréč; — iren, *v. a.* poštováti, spoštováti, častíti.
Ressource, *f.* měščánsko družtvo.
Rest, *m.* ostánek, ostátek; einem den — geben, vbiti kogar; — iren, — en, *v. n.* dolžen ostáti; ostáti na dolgu.
Resultat, *n.* poslědek, poslědíca, nastópek.
Retirade, *f.* poběg, běg.
Retiriren, sich, *v. r.* pobégniti, vzmakníti se, běžati, odstópiti.
Retour, *ad.* nazáj, zád.
Retze, *f.* pes, kužej.
Retten, *v. a.* otéti, rěšiti, spasiti, osvobóditi, oslobóditi, izbáviti, začúvati.
Retter, *m.* spasítelj, rěšítelj, osvobodítelj, otétnik.
Rettig, *m.* retkva, retkev, povèrtnica.
Rettung, *f.* otémba, otétba, otétje, rěšitva, spás, spásenje.
Reue, *f.* kes, kesánje; grevinga, kajanje.
Reuen, *v. n.* kesáti se, ksati se, grevati, kajati se; es reut mich, kesám se, greva me, žál mi je.
Reuevoll, Reuig, *a.* skesán, sksán, zgrevan, *skrušen.*

Reuse, *f.* verša.
Reute, Reuthaue, *f.* pralica; motika, otika, verkelca; kerčelica.
Reuten, *v. a.* plěti, plěvéliti, oplěvati; kerčiti.
Reuter, *f.* rešéto; große —, redeséja; —macher. *m.* rešetár; —n, *v. a.* rešetáti.
Reverenz, *f.* poklòn.
Revers, *m.* revérs, protipísmo protilist; (einer Münze) naličje, rób pri penezih.
Revidiren, *v. a.* preglédati.
Revier, *n.* strana; okróžje.
Revisor, *m.* pregledátelj.
Revoltiren, *v. n.* puntati se, puntáriti se, buniti se.
Revolution, *f.* prekucíja, prevràt, vstaja, punt, povstánje.
Rhabarber, *f.* raved, rabárbara.
Rhede, *f.* zatóčje, zavětje.
Rheinwein, *m.* rajnsko vino.
Rhetor, *m.* blagoréčnik; — ik, *f.* blagoréčje, govorništvo.
Rheumatisch, *a.* reomátičen.
Rhinoceros, f. Nashorn.
Rhytmik, *f.* navk o razměrju.
Rhytmus, *m.* razměrje.
Richtblei, *n.* kalamir, plajba, olóvnica.
Richten, *v. a.* ravnáti, poravnáti, poprávit; (als Richter) soditi, obsóditi; nach etwas hin —, oberníti, obráčati, okrénuti, zu Grunde —, pogubíti, upropástiti; sich nach Umständen —, vladati se poleg okólšin; sich darnach —, ravnáti se poleg česar; sich in die Höhe —, vzdigniti se, die Augen auf etwas —, vprěti

oči v kar; die Leute —, ogovárjati ljudí. [sodja.
Richter, m. sodnik, presójnik,
Richteramt, n. sodníštvo, sodstvo.
Richterlich, a. sodníški. [jati.
Richtern, v. a. razsojeváti, gra-
Richterstube, f. sodnica. [stolica.
Richterstuhl, m. sodíšče, sodnja
Richtig, a. prav, istinít; dober; točen; vredjen; —! v rěsníci, zarěs; sie sind mit einander —, pogodíli so se; —keit, f. pravost, istinítost; dobróta; točnost; in —bringen, poravnáti; damit hat es seine —, to je rěsníca.
Richtplatz, m. moríšče; sodíšče.
Richtschnur, f. kalamir, plajba, plajštro; (Regel) pravílo, vodílo, ravnílo.
Richtschwert, n. rabeljnov meč.
Richtstätte, s. Richtplatz.
Richtung, f. ravnánje; in gerader —, na ravnost; wohin eine — nehmen, se kam oberníti.
Riech-, a. dišéč.
Riechen, v. n. dišati, mirísati; übel —, smerdéti; vonjáti; — v. a dihati, vonjáti, vohati, njušiti.
Riechend, a. dišéč, mirísen.
Riechmittel, n. duhálo.
Riefe, f. žlěb. [zatika.
Riegel, m. páh, zapáh, zatík,
Riemen, m. remen, jermen.
Riemer, m. remenár, jermenár; —handwerk, n. jermenárstvo, remenárstvo.
Riemzeug, n. reménje, jerménovje.
Riese, m. velikán, orják, orjáš, gorostás, ober.
Rieseln, v. n. (als Sand) sipati se; (vom Regen) peršéti, rosljati, rominjáti; (vom Bach) šumljáti, žamoríti, šuboríti; žurčéti.
Riesenförmig, —mäßig, a. orjáški, gorostásen, velikánski.
Riesenschlange, f. boa.
Riesin, f. velikánka, orjákinja.
Rieß, m. stopa, sklád.
Rieth, n. lóč, ločje; —gras, n. ločnica; —kamm, m. berdó.
Riffe, Riffel, s. Raufe.
Riffeln, v. a. derhlati od. derzati lán; (Furchen machen) brazditi.
Rind, n. govédo; vol.
Rinde, f. skorja.
Rinderbraten, Rindsbraten, m. pečéna govédina, govéja pečénka.
Rindern, a. govéji; — v. n. goníti se, pojati se; breja biti. [véje mesó.
Rindfleisch, n. govédina, go-
Rindsleder, n. govéja koža.
Rindvieh, n. govédje, govédina, govéja živína.
Ring, m. perstan; (Kreis) króg, okróg, kolo; (Reif) obróč; (an der Kette) klép.
Ringekunst, f. borenje. [ček.
Ringel, m. perstanec, perstan-
Ringelblume, f. marjética.
Ringeln, v. a. kolčke víti; (die Haare) uvíjati, ruditi. [lica.
Ringeltaube, f. grivnjáč, ger-
Ringen, v. a. die Hände —, viti od. sklepati z rokámi; (Wäsche) ožémati, žmeti; mit dem Tode

—, vmirati; — v. n. boriti se, metáti se, vaditi se, vežéljati se; fig. nach etwas —, hrepenéti, težiti, gnati se (po ob. za čem).
Ringeplatz, m. boríšče.
Ringer, m. borec, borívec. veželják.
Ringfinger, m. perstanec.
Ringmauer, f. obzídje, parkán, bedem.
Ringnadel, f. klepernica.
Rings, — herum, — umher, ad. krǿg, krǿg in krǿg, okóli.
Rinnäugig, a. kermežljiv, solzáv.
Rinne, f. žlěb; vodovód. [ti.
Rinnen, v. n. teči, curéti; toči-
Rinnenförmig, a, žlěbovít.
Rippe, f. rebro, hrod; fig. bók.
Rippeln, sich, v. r. terti se.
Rippenfell, n. pobóčina.
Rippenstoß, m. vdár pod bók.
Rippenstück, n. rebro.
Rispe, f. lát, vlát; resa, resica.
Riß, m. póč, poklína, pokotína, razpoklína, reža, predòr; (Zeichnung) naris, narísek, čerteż, načèrtje, osnóva.
Rissig, a. spokan, razpókan; regnjen; prelómljen.
Ritt, m. jezd, dírk, jah; einen — machen, zajáhati konja.
Ritter, m. vitez; (zu Pferde) konjik, konjaník; einen zum — schlagen, komur plemstvo poděliti.
Ritterlich, a. vitežki, junaški; fig. hraber.
Ritterorden, m. vitežki réd.
Rittersaal, m. viteziše.
Ritterschaft, f. vitežtvo; vitezi.
Ritterspiel, n. igra vitežka.
Rittersporn, m. ostróžka, ostróglica (trava). [stališ.
Ritterstand, m. vitežtvo, vitežki
Rittmeister, m. nadkónjik; — stelle, f. nadkonjíštvo.
Ritual, m. rituál, službébnik, običájnik.
Ritus, m. obréd. [reža.
Ritz, m. Ritze, f. póč, poklína,
Ritzen, v. a. prasniti, oprásniti, odrěti.
Rival, m. tekmeník, tekmec.
Roboth, m. rabota, tlaka.
Roche, m. plošnatica.
Röcheln, v. n. hropéti, hripati, njergati; — n. hropèt, hropenje.
Rock, m. suknja, suknik, sukovnik, haljína; (Weiber —) jopa. [kodelja.
Rocken, m. preslica; (Wocken)
Rocken, Roggen, m. rež, žito.
Rockenacker, m. režišče. [kruh.
Rockenbrod, n. režénjak, režén
Rockenmehl, n. režéna moka.
Rockenstroh, n. režóvnica, režéna slama.
Rodel, f. bernca, bernica.
Rodeland, n. kerčovína, novína.
Roden, s. Reuten.
Roden, m. (beim Rindvieh) četvèrti želódec.
Rogen, m. ikra, ribje jajce; — er, m. ikráča, ikernata riba.
Roggen, s. Rocken.
Roh, a. (unbearbeitet) neobdělan, neobrádjen, neobtesán; (ungekocht) siróv; (von Sitten) divji, grǿp, siróv; (hart) terd, húd, zaróbljen; (von der Sprache) rǿd; —heit, f. neobdělanóst; siróvost;

gropóst; zarobljenost, rodóst.
Rohr, n. cěv, cěvka; Schilf—, terst, terstika; (Flinte) puška; gezogenes —, risanca; spanisches—, terskovec; (Flöte) pišal, pišálka. [dez, štepih.
Röhrbrunnen, m. studenc, kla-
Rohrdommel, f. bukáč.
Röhre, f. cěv, rov; žlěb.
Röhren, v. n. bukati, rigati.
Rohrflöte, f. terstenica.
Rohrhuhn, n. liska. [pihar.
Rohrmeister, m. studenčár, šte-
Rohrwasser, n. voda iz kladezov.
Rolle, f. (Walze) valek, valjar; (von Papier ꝛc) svitek, vitel, klopka, kolce; (für die Wäsche) rolja, likálo: (im Schauspiel) rola, osóba; eine — Zwirn, klopčič, klančič.
Rollen, v. n. (vom Donner) grométi, germéti, trěskati; (von Thränen) liti se, teči, pretákati se; fort—, valjati se, talikati se, talókati se; — v. a. (Wäsche) roljati, likati; (einen Stein) valjati, talókati, talikati; zusammen —, zavíti, zavíjati.
Rollholz, n. valj, valjar.
Rollkammer, f. roljnica.
Rollstuhl, m. stol na kolésih.
Rollwagen, m. otróški vozíček.
Roman, m. román; — haft, a. románovski; — tisch, a. romantičen, diven, divóten.
Romanze, f. románca.
Rose, f. roža, rožica; Garten —, vertnica, povèrtnica; —n=, a. rožni.
Rosenessenz, f. rožovina.
Rosenfarben, a. rožnobójen.
Rosengarten, m. rožnják.
Rosenkranz, m. věnec iz róž; molek, kronica.
Rosenlippen, pl. ruméne usta.
Rosenmädchen, n. rožarica.
Rosenmonat, f. Juni.
Rosenroth, a. rumén, čerlén, čermèn, rudéč kot roža.
Rosenstock, m. rožina, rožni germ. [cvětéče lice.
Rosenwange, f. ruméno lice,
Rosig, a. rumèn, romèn, čerlén, višnjél.
Rosine, f. grozdinka.
Rosinfarben, f. Rosenfarben.
Rosmarin, m. rozmarin.
Rosoglio, n. rozólka, rozólje.
Roß, n. konj, kljuse; — s, a. konjski. [ski obád.
Roßbremse, f. brencelj, konj-
Rossen, v. n. goníti se, orliti se.
Roßhaar, n. žima, žinja, griva.
Roßkäfer, m. govnjáč, movrín.
Roßkastanie, f. divji kostánj.
Roßpflaume, f. konjšica.
Roßstall, m. konjárnica, konjúšnica.
Rost, m. (zum Braten) ražènj, rošt; (am Eisen) rija, rijavína; (am Getreide) rija, snět; (ein Gitterwerk) rešétka.
Rostbraten, m. paržólica, pražóle, beržóle, perslice.
Röste, f. močilo, godílo.
Rösten, v. a. pražiti, cvrě paržiti; (Flachs) močiti, [...]diti, maditi; sušiti.
Rosten, v. n. rijavéti, rjav[...] zarjavéti.
Rostig, a. rijast, rijàv, r[...] — werden, zarjavéti.

Rostflecken, m. skverna.
Roth, a. rudeč, černen, čermen; (von Haaren) rujav, rumèn; (vom Wein) černo, rudéče vino; — werden, zarudéti v lica.
Rothbart, m. rujavobrád.
Rothbraun, a. temnorudéč.
Rothbuche, f. bukev.
Röthe, f. rudečíca, rudéčina, čerlénost, čerménost, rumenílo; Färber —, bróšč.
Röthel, m. rudka, čerléni klinec.
Rötheln, f. Masern.
Röthen, v. n. rudéčiti se, rudéti, zarudéti, rumenéti, rijavéti, rujavéti; — v. a. rudéčiti.
Rothfichte, f. jela, jelka.
Rothfuchs, m. rjavko.
Rothgärber, m usnjár.
Rothgießer, m. medenínar.
Rothglühend, a. žarèč, žarjáv.
Rothhaarig, a. rudéčih od. rujávih lás.
Rothkehlchen, n. pěnica, orèšica.
Rothkopf, m. rujávec.
Rothlauf, m. šena.
Röthlich, a. rudéčkast, čerménkast, zarudél.
Rothspecht, m. berglez.
Rothriegel, m. sliba.
Rothstift, f. Röthel.
Rothtanne, f. jél, jela.
Rothweide, f. sliba.
Rotte, f. mnóž, množína, trop, četa, kardélo, šaka.
Rotten, Rottiren, sich, v. r. družiti se, skupljati se; puntati se.
Rottenweise, ad. četama, troma, v tropih.
Rottirer, Rottenmacher, m. čelovódja, glavár; puntár.
Rottmeister, m. desétnik.
Rotz, m vozger, smerkelj.
Rotzig, a. vozgriv, smerkov, smerkljív.
Rotzlöffel, m. — nase, f. smerkún, smerkolín, smerkljívec, vozgrívec.
Rübapfel, m. rěplja.
Rübe, f. rěpa; rothe —, korén, korénje, merkev, pesa, merlej; gebratene —, smojka, pečka; gedünste —n, smodnice; geriebene —n, ribanica; gekochte —n, oblíca.
Rubel, m. rubelj, rubljá.
Rübenacker, m. rěpišče.
Rübengrube, f. rěpnica.
Rübensamen, m. rěpno séme, ogeršica.
Rübenschäler, pl. ljuplenice.
Rübgroschen, m. rěpar.
Rubin, m. rubín.
Rübkraut, n. metenica.
Rubrik, f. rubrika, odrédje, zaznáma.
Ruchlos, a. zli, zločést, hudóben, bezbóžen, brezobrázen, brezdúšen; — igkeit, f. zloba, hudóbnost, bezbóžnost, bezbóžje, brezobráznost.
Ruchtbar, a. razglášen, proglášen, poznàt; — werden, razglasíti se, med ljudí priti; —keit, f. poznátost.
Ruck, m. máh; in einem —, na jeden máh. [vzgléd.
Rückblick, m. obzír; ozír, ogléd,
Rückbürge, m. priporók.
Rücken, m. herbet, ledje, pletje; den — kehren, herbet ober-

niti; (eines Berges) verhól, poverh; (des Messers) taleb, herbet; auf dem — liegen, znák ležati; fig. hinter dem —, skrivši, skrivoma.
Rücken, v. a. makníti, pomakníti; ganiti, gibati; weg —, odmakníti; hinzu —, primakníti; den Hut —, odkríti se, klobuk prizígniti; — v. n. ins Feld —, na vojsko se podáti; näher —, bližati se, približati se, priríniti, prirívati, priti; mit Gewalt näher —, pridrěti, pripodíti se, priríniti; höher — im Amte, boljšo službo dobiti.
Rückenblatt, n. plečovína, herbtje, herbetníca.
Rückenhalt, m. zaséda.
Rückenlehne, f. naslonílo.
Rückenschmerz, m. ból v herbtu.
Rückerinnerung, f. uspoměna.
Rückfall, m. ponovljena bolězen, prebolénje; — eines Lehens, pripád; zapád.
Rückfällig, a. povráten; zapádel, pripádel.
Rückgang, m. nazádek; fig. rakova pót.
Rückgängig, a. nazáden; — werden, iti rakovo pót; — machen, razvréči; na staro kopíto pripráviti.
Rückgrat, m. herbtovina, herbtánec.
Rückhalt, m. obzír, ozír; zadèržanje, prikrívanje.
Rückkehr, f. dohód, povrátek.
Rücklings, a. ritniško, navzrít, natrážke; — fallen, znák ob. vznák pasti; (von rückwärts) od zadej, odzádja, iza ledja.

Rückmarsch, m. hód nazáj, povrátek, marš nazáj.
Rückreise, f. Rückkehr.
Rückseite, f. zadnja ob. naróbna strana; nalíčje.
Rücksicht, f. obzír, ozír, oglèd; — slos, a. bezobzíren.
Rücksprache, f. dogovór, pogovór; pogovárjanje, poměnkovánje; — mit einem nehmen, pogovárjati se ob poměnkováti se s kom.
Rücksprung, f. odskók, odráz.
Rückstand, m. ostatek, pozostátek, zostanek.
Rückständig, a. nepláčan, zostál; dolžen.
Rückwärts, ad. ritniško, ritnisko, navzrít, natrág; (von hinten) od zadej, od zadja; — gehen, nazád iti.
Rückwechsel, m. zaměna.
Rückweg, m. pót nazáj.
Rückwirkung, f. vzdělovanje, učin.
Rückzug, m. odstóp.
Rüde, m. pes; volk.
Rudel, m. trop, šok, kardélo.
Ruder, m. veslo, lopáta; (Steuer —) kormilo, korman, kormanilo; am — sitzen, kormániti.
Ruderbank, f. lava, barva.
Ruderer, Ruderknecht, m. veslár, voznik.
Rudern, v. n. voziti, veslàti; kormániti, lentati.
Ruderring, m. góž.
Ruderschiff, n. ladja na vesla, galéja, veslávka.
Ruderschlag, m. veslo, vdar od vesla.
Ruderstange, f. veslo.
Ruf, m. klíc, poklíc, zov, zív, glás; (zu einem Amte) poklic,

(Gerücht) glás, ime,

a. klicati, zvati, popozváti, zazváti; (die
:) preklicováti, okli-
— v. n. klicati, kri-
:ati; wie gerufen, ravno

aja, svarílo; potóžba,
ı; kazen, kaštiga.
. a. grajati, svaríti;
ch ahnden) kazniti, ka-
(bekennen) izpovéci,

›okój; tišína, tihóta;
sanj, senj, spanje,
; (Tod) smert; (Rast)
oddihlej.
f. stol z naslonílom.
n. postelj.
. n. počívati, počíti,
:, počíniti; mirováti;
i, spavati. [líše.
m. počiválo, počiva-
m. prestávka; pod-

, f. počivališče, po-
:. grob; raka.
tíh, tihóten, miren,
; — werden, vmiriti
— verhalten, mirováti,
óju biti. [slóvez.
slava, dika, hvala,
:de, f. slavoljubje,
jnost. [slavoželjen.
:ig, a slavoljúben,
'. a. slaviti, hvaliti,
azslávljati; sich — v.
ti se, štimáti se, hva-
, ponášati se, usti-

a. slaven, slovézen,
slavíten; — keit, f. slavnost, slavítnost.
Ruhmredig, á. hvalisav, bahá-ven, širokoústen; — keit, f. hvalisávost, širokoustnost.
Ruhmsucht, f. slavohlépje, slavohlépnost.
Ruhmsüchtig, a. slavohlépen.
Ruhmvoll, a. slaven, poslávljen.
Ruhmwürdig, a. hvale vréden, slaven. [víca.
Ruhr, f. griža, kerva, kerva-
Rühren, v. n. (her —) proizíti, proizláziti, izíti, dohodíti, izvírati; — v. a. (anrühren) dotakníti se; (vom Schlage) vdariti; (das Herz) ganíti, mičcti, v serce seči; (umrühren) měšati, preměšati; Butter —, mesti; die Trommel —, bobnjati, na boben bíti; sich — v. r. ganiti se, zjugáti se, premakníti se, zmakníti se; truditi se, dělati.
Rührend, a. mičen, ganljív, mil.
Rührfaß, — kübel, f. metílnica, pinja. [matúda.
Rührmilch, f. zmedki, zmedeníca,
Rührung, f. gibanje; měšanje; fig. ganútje, vžala.
Ruin, m. propást, pogúba, konec; razsíp, podertíja.
Ruine, f. podertína, razvalína, zvalina.
Ruiniren, v. a. upropástiti, pogubíti, pokončáti; podrěti, razrúšiti.
Rülps, m. ríg. [se (komur).
Rülpsen, v. n. kolcáti, rigati
Rummel, m. hrúp, ropót, štropót, razbóta; — n, v. n. hrupéti, ropotáti, razbóti.

Rumor, m. krič, hrup, vika, buka.
Rumpelkammer, f. stareźnica.
Rumpeln, v. n. ropotáti, treti; germéti; (vom Wagen) derdráti. [truplo.
Rumpf, m. trúp, čók; tělo,
Rümpfen, v. a. ferliti, merdati z nosom; über etwas die Nase —, se čemur posměhováti.
Rund, a. okrogel, krogel, obel; fig. — es Mädchen, okroglolična děklica; — herausſagen, na ravnost od. po potu povědati; — herum, ad. okróg, króg in króg.
Runde, f. kroglína, okroglína, oblína; in die —, in der —, okóli; po redu, redoma, po versti. [obliti, zaóbliti.
Ründen, v. a. krogliti, krožiti,
Rundgeſang, m. kolospěv.
Ründlich, a. kroglast, kroglovàt, oblast.
Rundſäule, f. oblíca, válj.
Rundung, f. kroženje; kroglost, okróglost, oblost, oblína.
Rune, f. runa.
Runge, f. ročíca.
Runkel, — rübe, f. rona.
Runzel, f. vraska, vrapa, gerba; (Falte) guba, giba.
Runzelig, a. vrapast, gerbast, gerbav, vraskav, vrapav; gúbast, nakríšpan.
Runzeln, v. a. gerbati, gerbáčiti, vrapati, gerbáviti; die Stirne —, mergóditi se; ſich — v. r. gerbati se, vrapati se.
Rupfen, v. a. skubsti, puljiti, čupati, pipati.
Rupfen, m. (die gröbſte Leinwand) hodník, hodnína, tulova.
Ruprecht, m. der Knecht —, strašilo.
Ruß, m. saja, saje, sajevína.
Rüſſel, m. rilo, rivec; gobec herlec.
Rüſſelkäfer, m. žižek.
Rußig, a. sajast, sajnàt, vkajen
Rüſten, v. a. priprávljati, pripráviti; oróžiti, oboróžiti ſich —, v. r. oróžiti se, oboróžiti se.
Rüſter, m. brést; ralo.
Rüſtig, a. krepek, čil, jak, korenjáški, tersàt; — keit, f. krepkost, čilost. [nica
Rüſtkammer, f. — haus, n. oróž
Rüſtſtange, f. greda.
Rüſtung, f. priprávljenje; oboróženje; oróžje.
Rüſtzeug, n. sprava; mašína.
Ruthe, f. šiba, prót, bič; mi — en ſtreichen, tepsti; (ein Längenmaß) versta; (bei Thieren) rép; (das männliche Glied) kurec.
Rutſchen, v. n. derčati, derkniti derkati se, posmikávati se.
Rütteln, v. a. tresti, mikati miketáti, jugati, majati, potréšati.
Rüttſtroh, n. stiri, zmetanca.

S.

Saal, m. dvorána, ovéžje.
Saame, ſ. Same.
Saat, f. sejánje, sejatva; setva vsetev, setvina; žito.
Saatfeld, n. posejáno polje.
Saatkorn, n. zerno, sěme.

f. setva, sejátva, čas
.
m. sobota, sabóta.
. sablja. [za sabljo.
ze, f. tók ob. nožnica
?. a. s sablja seči ob.
.
rěč, stvár; (Geschäft)
lělo, opravilo ;(Rechts=
pravda, parnica; das
e —, to se tebe tika;
ache verrichten, na strán
s gehört nicht zur —,
sliši sem; dieß ist nicht
—, to ni moja navada;
meine — sein, dafür zu
to bode moja skerb;
— abweichen, odstó-
predméta; — n, pl.
imétje. [zgubiti.
l, a. — werden, pravdo
a. (in der Sprachlehre)
. [tov.
er, n. kazálo predmé-
tih; počásen; lahek;
tiho; počási.
indige, m. poznávec.
er, m. okerbnik; za-
c.
vrěče, vrěča, žakelj;
) žep, varžet; (Beutel)
l.
n. vrěčica, žakeljc;
mošnjica; ein — Geld,
dnarjev.
Seckel.
?. a. v vreča sipati,
e devati.
n. sák (mrěža).
and, f. hodník.
, f. dude, měšín, měš-
— er, m. dudár.

Sackpistole, f. pištólica žepna.
Sacktuch, n. platno za vrěče; robec, ruta za nós.
Sackuhr, f. žepna ura.
Sacrament, n. svetotájstvo, svetstvo, sakramènt.
Sacramentiren, v. n. (gem.) kleti, preklínjati. [kraméntski.
Sacramentlich, a. svetotájen, sa-
Sacristan, m. cerkovník, cerkovnják.
Sacristei, f. žagrad.
Säekorb, m. sevavnik, sevka.
Säeman, m. sejávec.
Säemaschine, f. sejáča, sejávnica.
Säen, v. a. sejáti, sijáti.
Seetuch, n. sejávnica, sejanica.
Saffian, m. safiján.
Safran, m. žafrán, žofrán; — gelb, a. rumèn ko žafrán.
Saft, m. sók; (in Bäumen) mezgra, mezga; (im menschlichen Körper) vlaženína, sokrovica, sočnost; (in der Apotheke) zleček, izléček. [boja.
Saftfarbe, f. zelena ob. sokova
Saftig, a. sočen, sočnat, sočíven, sokovit; (unanständig) nepristójen; — keit, f. sočnost, sočívnost, sokovítost; nepristójnost. [bez soka.
Saftlos, a. bezsóčen, ne sočen,
Sage, f. pravóč, govorica, povědina; (Ausspruch) govór, beséda, réč; es geht die —, govori se, pripovědúje se.
Säge, f. pila, žaga, rezatica.
Sägemühle, f. žaga, žagarnica, pilána, žage. [ti s pilo.
Sägen, v. a. žagati, piliti, re-
Sagen, v. a. reči, rikati, ...
voriti, praviti; es hat ...

Rumor, *m.* krič, hrup, vika, buka.
Rumpelkammer, *f.* starežnica.
Rumpeln, *v. n.* ropotáti, treti; germéti; (vom Wagen) derdráti. [truplo.
Rumpf, *m.* trúp, čók; tělo,
Rümpfen, *v. a.* ferliti, merdati z nosom; über etwas die Nase —, se čemur posměhováti.
Rund, *a.* okrogel, krogel, obel; fig. — es Mädchen, okrogloléčna děklica; — heraussagen, na ravnost od. po potu povědati; — herum, *ad.* okróg, króg in króg.
Runde, *f.* kroglína, okroglína, oblína; in die —, in der —, okóli; po redu, redoma, po versti. [obliti, zaóbliti.
Ründen, *v. a.* krogliti, krožiti,
Rundgesang, *m.* kolospěv.
Ründlich, *a.* kroglast, kroglovát, oblast.
Rundsäule, *f.* oblíca, válj.
Rundung, *f.* kroženje; kroglost, okróglost, oblost, oblína.
Rune, *f.* runa.
Runge, *f.* ročíca.
Runkel, — rübe, *f.* rona.
Runzel, *f.* vraska, vrapa, gerba; (Falte) guba, giba.
Runzelig, *a.* vrapast, gerbast, gerbav, vraskav, vrapav; gúbast, nakríšpan.
Runzeln, *v. a.* gerbati, gerbáčiti, vrapati, gerbáviti; die Stirne —, mergóditi se; sich — *v. r.* gerbati se, vrapati se.
Rupfen, *v. a.* skubsti, puljiti, čupati, pipati.
Rupfen, *m.* (die gröbste Leinwand) hodník, hodnína, tulova.
Ruprecht, *m.* der Knecht —, strašilo.
Ruß, *m.* saja, saje, sajevína.
Rüssel, *m.* rilo, rivec; gobec, herlec.
Rüsselkäfer, *m.* žižek.
Rußig, *a.* sajast, sajnàt, vkajen.
Rüsten, *v. a.* priprávljati, pripráviti; oróžiti, oboróžiti; sich —, *v. r.* oróžiti se, oboróžiti se.
Rüster, *m.* brést; ralo.
Rüstig, *a.* krepek, čil, jak, korenjáški, tersàt; — keit, *f.* krepkost, čilost. [nica.
Rüstkammer, *f.* — haus, *n.* oróž-
Rüststange, *f.* greda.
Rüstung, *f.* pripràvljenje; oboróženje; oróžje.
Rüstzeug, *n.* sprava; mašina.
Ruthe, *f.* šiba, prót, bič; mit — en streichen, tepsti; (ein Längenmaß) versta; (bei Thieren) rép; (das männliche Glied) kurec.
Rutschen, *v. n.* derčati, derkniti, derkati se, posmikávati se.
Rütteln, *v. a.* tresti, mikati, miketáti, jugati, majati, potréšati.
Rüttstroh, *n.* stiri, zmetanca.

S.

Saal, *m.* dvorána, ovéžje.
Saame, f. Same.
Saat, *f.* sejánje, sejatva; setva, vsetev, setvina; žito.
Saatfeld, *n.* posejáno polje.
Saatkorn, *n.* zerno, séme.

Saatzeit, f. setva, sejátva, čas sejánja.
Sabbath, m. sobota, sabóta.
Säbel, m. sablja. [za sabljo.
Säbelklinge, f. tók ob. nožnica
Säbeln, v. a. s sablja seči ob. mahati.
Sache, f. rěč, stvár; (Geschäft) posel, dělo, opravílo ;(Rechtshandel) pravda, parnica; das ist deine —, to se tebe tika; seine Sache verrichten, na strán iti; das gehört nicht zur —, to ne sliši sem; dieß ist nicht meine —, to ni moja navada; es wird meine — sein, dafür zu sorgen, to bode moja skerb; von der — abweichen, odstópiti od predméta; — n, pl. stvarí; imétje. [zgubiti.
achfällig, a. — werden, pravdo
ächlich, a. (in der Sprachlehre) srědnji. [tov.
chregister, n. kazálo predmé-
cht, a. tih; počásen; lahek; — ad. tiho; počási.
hverständige, m. poznávec.
walter, m. okerbnik; zaópnik.
, m. vrěče, vrěča, žakelj; asche) žep, varžet; (Beutel) ńnja.
hen, n. vrěčica, žakeljc; ič; mošnjica; ein — Geld, ica dnarjev.
, f. Seckel.
, v. a. v vreča sipati, klje devati.
rn, n. sák (mrěža).
wand, f. hodník.
fe, f. dude, měšin, měš-
— er, m. dudár.

Sackpistole, f. pištólica žepna.
Sacktuch, n. platno za vrěče; robec, ruta za nós.
Sackuhr, f. žepna ura.
Sacrament, n. svetotájstvo, svetstvo, sakramènt.
Sacramentiren, v. n. (gem.) kleti, preklinjati. [kraméntski.
Sacramentlich, a. svetotájen, sa-
Sacristan, m. cerkovník, cerkovnják.
Sacristei, f. žagrad.
Säekorb, m. sevavnik, sevka.
Säeman, m. sejávec.
Säemaschine, f. sejáča, sejávnica.
Säen, v. a. sejàti, sijáti.
Seetuch, n. sejávnica, sejanica.
Saffian, m. safiján.
Safran, m. žafrán, žofrán; — gelb, a. rumèn ko žafrán.
Saft, m. sók; (in Bäumen) mezgra, mezga; (im menschlichen Körper) vlaženína, sokrovíca, sočnost; (in der Apotheke) zleček, izléček. [boja.
Saftfarbe, f. zelena ob. sokova
Saftig, a. sočen, sočnat, sočíven, sokovít; (unanständig) nepristójen; — keit, f. sočnost, sočívnost, sokovítost; nepristójnost. [bez soka.
Saftlos, a. bezsóčen, ne sočen,
Sage, f. pravóč, govoríca, povědina; (Ausspruch) govòr, beséda, réč; es geht die —, govorí se, pripovědúje se.
Säge, f. pila, žaga, rezatica.
Sägemühle, f. žaga, żagarnica, piłána, žage. [ti s pilo.
Sägen, v. a. żagati, piliti, reza-
Sagen, v. a. reči, rikati, govoriti, praviti; es hat nichts

zu —, nič ne dí; man sagt, govorí se, pravijo, sliši se; was will das —? kaj če to reči; das will so viel —, to je toliko; ich habe mir — lassen, slišal, čúl sim; laß dir doch —, poslúšaj, čúj; du hast vom Glück zu —, ti moreš Bogú zahváliti; unter uns gesagt, med nami govoréč; zu allem ja —, k vsemu privoliti: gute Nacht —, lahko nóč vošiti.
Sägeschmied, m. žagar, pilar.
Sägespäne, f. žagovna, žagovína, žaganice, piljevíne.
Sago, m. sago; — baum, m. sagovo drěvó.
Sahlleiste, f. obrób, okrájek.
Sahlweide, f. rakíta.
Sahne, f. smetana, povèrhnja.
Sahnentopf, m. smetanik, smetovnják.
Saite, f. struna.
Saiteninstrument, n. nastrój s strunami.
Saitenmacher, m. strunar.
Saitenspieler, m. goslár, godec.
Salamander, m. mačaról, mačarád, močírad, modràs.
Salariren, s. Besolden.
Salat, m. saláta, soláta, ločika.
Salbader, m. kvasè, berbljávec.
Salbe, f. maža, mazilo, mást.
Salbei, m. bělostěnec, kadulja, žobèj.
Salben, v. a. mazati, pomázati; namázati; (im edlern Sinne) maziliti, pomaziliti, maziláriti.
Salböl, n. sveto olje, križmo.
Sälchen, n. dvoránica.
Saldiren, v. a. plačati (račún).
Saline, s. Salzwerk.
Salm, s. Lachs.
Salmiak, m. salmiják; — geist, m. salmijákovec.
Salon, m. dvorána, salón.
Salpeter, m. solíntar, solítar, soliter, žalínter; — artig, a. solitrast; — grube, f. solítarnica.
Salpeterig, a. solitren, solitrav.
Salpetersäuere, f. solitarjeva kislina.
Salpetersieder, m. solitrár; — ei, f. solitraríja; solitrárnica.
Salse, f. slanína; slana juha od. omáka.
Salve, f. salva, pozdràv.
Salz, n. sól.
Salzamt, n. solárna, solárnica.
Salzarbeiter, — bereiter, m. solár.
Salzbereitung, f. solaríja.
Salzbrühe, f. slanína, slanica.
Salzen, v. a. soliti; osóliti, posóliti.
Salzfaß, n. solnica, solnják, soljenica.
Salzfleisch, n. slano mesó.
Salzgrube, f. solína.
Salzhandel, m. tergovína s soljó, solnárstvo, solnárenje, solaríja.
Salzhändler, m. solnár.
Salzig, a. slán, solnàt; osóljen; — keit, f. slanost, solnátost.
Salzkorn, n. zerno solí.
Salzsäure, f. solna kislína, solnokislina.
Salzsee, m. slano jezero.
Salzsieder, m. solínar, solivárnik; — ei f. solíne, solivárnica; solínarstvo, solivárstvo.

Salzsteuer, *f.* solarína. [nica.
Salzwasser, *n.* slana voda; sla-
Salzwerk, *n.* soline, solárna, solivárnica.
Salzwesen, *n.* solárstvo.
Same, *m.* sěme, sěméno; (Nachkommen) potómstvo, unučád.
Samenbaum, *m.* sěménjak.
Samenfluß, *m.* sěmenotóčje.
Samengefäße, *pl.* sěméno posódje.
Samengehäuse, *n.* plěva.
Samenhändler, *m.* sěménar.
Samenkelch, *m.* kalež, čaša (od sěména).
Samenkorn, *n.* zerno; sěménka.
Samenkraut, *n.* sěmnica.
Samenstaub, *m.* rodovitni práh.
Sämerei, *f.* sěmena, sěména, sěménje.
Sammeln, *v. a.* kúpiti, skupljati, zbirati, pobírati, nabírati; (Beeren, Trauben) obírati, tergati; Kräfte —, oporávljati se, oporáviti se, odlásiti se; sich — *v. r* zbrati se, zbirati se, stekati se; shajati se, sniti se; (von Kranken) okrévati, boljšati se; (sich' fassen) k sebi priti, zavědeti se.
Sammelplatz, *m.* zbirališče, stekališče; shajališče, shód.
Sammet, *m.* baržún, žamet; —artig, *a.* baržúnast; —en, *a.* žameten, od baržúna.
Sammler, *m.* skupljáč, pobirač; (veráchtl.) bernjávs.
Sammlung, *f.* zbirka, zbranje; bera, zbiranje.
Sammt, *prp.* s, skup s, zajédno s; — und sonders, vsi, vsi skupej.
Sämmtlich, *a.* vsi skúp, vsi, veskolík.
Samstag, *m.* sobóta, sabóta.
Sanct, *a.* svét.
Sand, *m.* pěsek; feiner — auf Sandbänken, sviž; gröberer —, grušič; einem — in die Augen streuen, zaslěpiti kogar.
Sandartig, *a.* pěskovit, pěščenít.
Sandbank, *f.* pród, pródje, mél, mélina.
Sandberg, *m.* pěščéna gora.
Sandboden, *m.* pěskovita zemlja, pěšeníca. [sipálnica.
Sandbüchse, *f.* pěskóvnica, po-
Sandel, *m.* —holz, *n.* sandalovína.
Sandgrund, *m.* pěščeníto dnó.
Sandhase, *m.* běli zéc.
Sandhaufen, *m.* kup pěska.
Sandig, *a.* pěskovít, pěšén, pěščén, pěšnat, pěščenít.
Sandkorn, *n.* pěščénka, zerno pěska.
Sandlawine, *f.* pláz.
Sandstein, *m.* pěšén kamen, pěščovnják.
Sanduhr, *f.* pěščéna ura.
Sandwüste, *f.* pěšnata pušáva, pěščovína.
Sanft, *a.* krotek, blág; miren, tih; ráh, rahel, mičen, nježen, —e Worte, rahle, mične besěde; — *ad.* rahoma, rahloma.
Sänfte, *f.* nosílo, nosílnica; —nträger, *m.* nosílnik.
Sanftmuth, *f.* krotkóst, blagost; mirnost; rahlost, mičnost; nježnost.
Sanftmüthig, *a.* krotek; tih, miren; —keit, *f.* krotkóst, mirnost, tihost.

Sang, f. Gesang.
Sänger, m. pěvec; —in, f. pěvka, pěvica, pěvčinja.
Sanguinisch, a. sangvíničen, vročekerven.
Sappe, f. rov, podkóp; —ur, m. podkopávec, sapér, podkópnik.
Sappiren, v. a. rove od. podkópe dělati, podkopováti.
Sapperment, i. šentej, šmentej, šencej.
Sapphir, Saphir, m. safir.
Sardelle, f. sardéla. sardjéla.
Sarg, m. raka, rakev; grob, grobnica.
Sarter, m. osnova ladje.
Sassafras, m. sasafras.
Satan, m. hudič, zlodej, peklénec, vrág; —isch, a. peklénski, vražji, zlodejski.
Satt, a. sit; sich — essen; trinken; sehen; schlafen; spielen; tanzen, najěsti se (do sita), napíti se, naglédati se, naspáti se, naigráti se, naplesáti se; etwas — werden, česar sit biti, česar dovòlj iméti; sich — gehen, opěšati, nahodíti se.
Sattel, m. sedlo.
Satteldecke, f. nadsédlica.
Sattelgurt, m. podpróga.
Sattelknecht, m. sedláč, konjár.
Satteln, v. a. sedláti, osedláti.
Sattelpferd, n. sedlenik, konj pod sedlo. [za sedlánje.
Sattelzeug, n. sedlovje, sprava
Sattheit, f. sitost.
Sättig, a. siten, sitosten.
Sättigen, v. a. nasítiti, nasitováti, nahrániti.
Sattler, m. sedlár; —handwerk, n. sedlárstvo, sedlaríja.
Sattsam, a. dovóljen, zadósten; — ad. dovòlj, dovèlj, zadósti, do sitega; —keit, f. dovóljnost, dovóljstvo.
Satyre, f. satíra, zabavljíca.
Satz, m. (Sprung) skók; (Boden—) goša, goščava, podmást; (Rede—) stava, stavek; izréka; beséda; (im Spiele) stava, stavka; (von Fischen) mlade ribe; (von Bäumen) sád.
Satzung, f. narédba, zakon, postáva.
Sau, f. prasíca, prasna svinja; (Tintenfleck) mačka, packa; — bär, m. merjásec.
Sauber, a. čeden, snažen, čist; (hübsch) zál, lěp; —keit, f. čednost, snažnost, čistóta; zalost, lěpòta.
Säuberlich, s. Sauber.
Säuberling, m. gizdelín.
Säubern, v. a. čediti, snažiti, čistiti, zalšati, osnážiti, ozálšati.
Saubohne, f. svinjski bob.
Sauborste, f. ščetina, šetina.
Sauen, v. n. svinjariti; packati, mazati.
Sauer, a. kisel; terpek; (beschwerlich) težek, težáven, mučen, trudovít; (mürrisch) merčen, kisel; sich — werden lassen, truditi se, pěhati se.
Sauerampfer, m. kiselica, kiselna.
Sauerbrunnen, m. kisla voda, kiselíce.
Sauerdorn, m. dráč.
Sauerei, f. svinjaríja; nesnága, nečědnost.

uerkraut, n. kislo zelje.
uerlich, a. kislòben, kiselnat; kislovát, —keit, f. kislób-nost.
uerling, m. oskorš, kislína.
uern, v. a. kisati, okísati, kiséliti; kvasíti, okvasíti, zakvasiti.
uern, v. n. kisati se, kvasíti se. [kvasílo.
uerstoff, m. kislic, okislin;
uerteig, m. kvás, krovájec; kvasílo. [nják.
uertopf, m. kiselják, mrač-
ufen, v. n. pijančevátí, pijánčiti, piti, v sé vlijati; von Thieren) piti, lokati, po-lókati; — n. pijančevánje, pitje, pijánstvo; lokanje.
ufer, m. pijánec; —in, f. pi-jánka, pijánčinja.
ufgelage, n. pijančevánje.
flied, n. napítnica.
gamme, f. dojka, dojkinja, ...jnica.
en, v. a. u. n. sisati; piti.
en, v. a. dojíti.
erüssel, m. sisálo.
ling, m. dojénec, dojén-dojénčič, sesánčik.
thier, n. živínče.
t, m. svinjár. [smraden.
, a. svinjski, nesnážen,
f. slóp, steber, stop.
n, n. svinjsko od. pasje nje.
r, n. svinjska koža.
ß, m. podslópina, pod-, podnóžje od stebra.
ng, m. shodnica, slo- [nadslópje.
ims, n. nadslópina,

Säulenstuhl, m. podnóžje, podstávek.
Säulenweite, f. medslópje.
Saum, m. rob, obrób, obróbek; kraj, okrajek; (Last) tovor.
Saumagen, m. svinjski želódec; fig. svinja, svinják.
Säumen, v. a. robiti, obróbiti, zaróbiti, obšíti.
Säumen, v. n. mudíti se; obotávljati se, odlášati, odkládati, odlagati, kasniti.
Säumniß, n. pomúda; obotávljenje, odlášanje, odkládanje.
Saumpferd, n. tovorivec (konj).
Saumselig, a. muden, mudljív, nemáren, nemarljív, lěn; — keit, f. mudnost, mudljívost, nemarljívost.
Saumthier, n. tovorívka. tovorno živínče.
Säure, f. kislína, kiselína; kislóba, kislota.
Saurüssel, m. svinjski rivec.
Saus, m. šúm, hrúp, brúšč; in — und Braus leben, razújzdano živéti.
Sausack, m. terbúh.
Sauschneider, m. rezár (svinjski).
Säuseln, v. n. šumljáti, šumotljáti, žuboríti; romonéti, žamoríti; — n. šumljanje, žubor; romòn, žamòr.
Sausen, v. n. šuméti, hruméti, hrupéti, šuštéti, hučeti, pihati, briti; — n. šúm, šumòt, hrúm, hrúp, šúšt, húk, piš. [větrenjak.
Sausewind, m. brijéč věter; fig.
Saustall, m. svinják, svinjski hlěv.

Sautreiber, *m.* svinjár.
Sautrog, *m.* svinjsko koríto.
Scapulier, *n.* škapulír.
Scene, *f.* prizor, scena.
Scepter, s. Zepter.
Schabe, *f.* (Insekt) molj; (Krätze) garje, sráb; (ein Werkzeug) stergálo, stergón, strugálo.
Schäbe, *f.* —n, *pl.* pozdérje, pezdér; pezdérje.
Schabemesser, *n.* stergón, stergáč.
Schaben, *v. a.* stergati, strugati.
Schaber, *m.* stergár, strugár.
Schabernack, *m.* einem einen — thun, komur kaj včiniti.
Schäbig, *a.* garjev, krastav, srabljív; fig. malopríden.
Schabracke, *f.* šabráka, pokriváča, odéja (konjska).
Schabsel, *n.* ostrużki, strugótine.
Schach, *m* šáh, skák; —bret, *n.* šahóvnica, skaknica.
Schächer, *m.* razbójnik; armer —, siromák. [távec; žid.
Schacherer, *m.* barantáč, baran-
Schachern, *v. a.* barantáti; židariti. [ban.
Schachmatt, *a.* šahmát; fig. vpě-
Schachspiel, *n.* šáh, igra v skak; —er, *m.* šahár, skakár.
Schacht, *m.* rudnik, predíh; jama, rov.
Schachtel, *f.* škatlja, škatulja, sklopnica; —macher, *m.* škatljár.
Schächten, *v. a.* klati, zaklati.
Schadbar, s. Schadhaft.
Schade, *m.* škoda, kvár, šteta, vjima; (Wunde) rana.
Schaden, *v. n.* škoditi, škodováti, huditi, v neprid biti, djati.
Schadenersatz, *m.* povráčba škode.
Schadenfreude, *f.* zlorádost, škodožéljnost. [dožéljen.
Schadenfroh, *a.* zloráden, ško-
Schadhaft, *a.* poškodován, pokódjen, pokvárjen.
Schädlich, *a.* škodljív, škoden, kvaren, šteten; —keit, *f.* škodljívost, kvarnost, škodnost.
Schadlos, *a.* nepoškódjen, nepokvárjen; zdrav; —halten, plačati od. poverníti škodo: sich — machen, plačati se.
Schadloshaltung, *f.* povernitva škode, zadovóljenje.
Schadlosigkeit, *f.* nepokvárnost; zdravje. [*a.* ovčji.
Schaf, *n.* ovca; fig. bedák; —s,
Schafblattern, *pl.* ovčje osópnice,
Schafbock, *m.* oven, merkáč.
Schäfchen, *n.* ovčíca; (von Blumen) mačice, rese.
Schäfer, *m.* ovčár, črědník, pastír, —s, *a.* ovčárski, pastírski, —ei, *f.* ovčárnica.
Schäfergedicht, *n.* selánka, idíla, pastírska (pěsen).
Schäferhütte, *f.* bajta.
Schäferin, *f.* ovčaríca, črědnica, pastarica.
Schäferknecht, *m.* ovčár.
Schäferstunde, *f.* fig. srěčna ura.
Schaff, *n.* vedro, vodonós, vodonósnica, škaf.
Schaffen, *v. n.* (befehlen) zapovědati, vkazati, velévati, veléti; (herbei —) priskerběti, pribáviti, dobáviti; (thun) dělati, naprávljati, napráviti, činiti, poslováti; (was nichts hervorbrin-

gen) stvariti, vstvariti; viel zu — haben, mnogo děla od. posla iméti; vom Halse —, rěšiti se kogar; sich etwas an —, omisliti si kaj; das wird mir viel zu — machen, to mi bode veliko děla náprávilo; schaffet ihn mir weg, spravite mi ga spred oči; er hat mit uns nichts zu —, z nami nič nima opráviti od. zapovědati.

schaffleisch, n. ovčevína, ovčje mesó.
schaffner, m. hišnik, oskerbnik, — in, f. hišnica.
schaffell, n. ovčja koža, ovčina.
schaffot, n. moriše, šafót.
schaffung, f. vstvarenje.
schafgarbe, f. arman (trava).
schafhirt, s. Schäfer.
chafhürde, f. tamar, lěsa za ovcé.
chafhusten, m. súh kašelj.
hafkameel, n. lama.
haflamm, n. jagnje, jagnjica.
haflaus, f. klošč, klop, kleš.
aflorber, f. — mist, m. ovčji nój. ovčjek.
afpelz, m. šavba, kežuh.
afpocken, s. Schafblattern.
fschere, f. ovčje škarje, rje za strižilo, strižálo;
r, m. strižnik, strižec.
schur, f. strižba od. stri- a ovác.
kopf, m. ovčja glava; fig. bedák, trap.
tall, m. ovčji hlěv, ov-, ovčárnica.
m. oblěs, oblěsina; der-n, v. a. oblěsati; nasaditi.
r, m. oblěsár.
h n. drobnica.
ide, f. paša za ovcé.

Schafzucht, f. reja ovec.
Schafzunge, f. terpótec, terpútec (trava).
Schäcker, m. burkež; —ei, f. šala, burke; —n, v. n. šaliti se, burke vganjati, šale zbijati.
Schal, a. neslán; prazen, jalov.
Schälchen, n. čašica, kupica.
Schale, f. (zum Trinken) čaša, torilo, kupa; (von Eiern) ljuščína, ljušína, ljuska; (von Bäumen) skorja; (von Früchten) koža, lupína, lúp; —n, pl. ljuplénice; (eines Messers) černé; (Schüssel) majolíka, majólčica, škedéla.
Schälen, v. a. ljupiti, lupiti, luščiti, lušiti; sich —, v. r. lupiti se, luščiti se; guliti se, polžiti se.
Schalheit, f. neslánost; praznost, jalovost.
Schälhengst, s. Beschäler.
Schalk, m. poníglavec, potúhnjenec; odèrtnik; — haft, a. poníglaven, potúhnjen, zvít, lukav, kováren; —haftigkeit, f. poníglavost, potuhnjenóst, lukávost, kovárstvo.
Schalksnarr, m. burkež.
Schall, m. zvúk, zvék, glás, don, hrúm, žvénk.
Schallen, v. n. zvučéti, zvečati, donéti, bruméti, zvenčéti, razlégati se, glasíti se.
Schalmen, v. a. guliti od. ogúliti drěvo.
Schalmei, f. rožnica, žvegla, pišál, svirála.
Schalten, v. n. gospodováti, ravnáti, vladati, gospodáriti.
Schalthier, n. ljuskava žival.

Schaltjahr, *n.* prestópno lěto.
Schaltmonat, *m.* prestópni měsec.
Schalttag, *m.* prestópni dán.
Schaluppe, *f.* šalúpa.
Scham, *f.* srám, stíd; die männliche —, možka srám, kurec; die weibliche —, ženska srám, kuríca, pizda.
Schambein, *n.* sramna kóst.
Schämel, *f.* Schemmel.
Schämen, sich, *v. r.* sramováti se, sramiti se, stiditi se, srám od. stíd kogar biti.
Schamhaft, *a.* sramljív, sramežljív, stidljív; —igkeit, *f.* sramljivost, sramežljívost, stidljívost.
Schamlefze, *f.* pizek.
Schamlos, *a.* bezsrámen, bezobrázen, nesrámen.
Schamlosigkeit, *f.* bezsrámnost, bezobráznost, nesrámnost.
Schamroth, *a.* er ist —, srám ga je, rudečíca ga je spreletéla; — werden, zarudéti.
Schamröthe, *f.* rudečíca, zarudélost.
Schandbar, *a.* sramen, sramóten; —keit, *f.* sramnost, sramótnost.
Schandbube, *f.* bezbóžnik, nesrámnež, nesrámnik.
Schande, *f.* sramóta, nepoštéñje, prikor; einen zu —n machen, kogar osramotíti, v sramóto pripráviti; zu —n werden, osramotíti se.
Schänden, *v. a.* sramotíti, osramotíti, zasrámiti, zasramováti, onečéstiti; (verunstalten) pokvaríti, gonóbiti, pobábiti; (geheiligte Dinge) oskrúniti; (ein Mädchen) onečastiti, skurvati, posíliti.
Schandfleck, *m.* sramóta, prikor.
Schandgeld, *n.* sramotni penezi.
Schandhure, *f.* kurva, vlačúga, klafúta, calúta.
Schändlich, *a.* sramen, sramóten, sramotopóln, prikoren; gaden, ostúden, gerd; nepóšten; — keit, *f.* sramnost, sramótnost; gadnost, ostúdnost, gerdóba. [húd jezik.
Schandmaul, *n.* nesrámne usta,
Schandschrift, *f.* pogèrdno pismo.
Schandthat, *f.* nesrámni čin, grozno od. nepošténo dělo.
Schandvolk, *n.* nepóšten narod.
Schandworte, *pl.* gerde beséde, nepóšten govor.
Schank, *m.* prodáj, prodája (vina, piva). [rov, obrána.
Schanze, *f.* okóp, nasíp, zasip,
Schanzen, *v. a.* okopováti, zasípati, okópe od. rove dělati.
Schanzer, Schanzgräber, *m.* kopáč, okópnik.
Schanzzeug, *n.* sprava kopáčka.
Schar, *f.* trop, tropa, truma, četa, mnóž, kardélo, šopa, jato. [ribati (repo).
Scharben, *v. a.* rězati (kapús);
Scharbock, *m.* gnjile usta.
Scharf, *a.* ojster; rězek, britek, gorjúp; (strenge) ojster, stróg; (vom Verstande) bister, jasen; (von Tönen) jaren, ojster; ein — es Gesicht haben, dobro okó iméti; ein —er Wind, ljút věter.
Scharfblick, *m.* ojster vid, ojstro okó, bister pogléd.

härfe, *f.* ojstrina, ojstrόst; pritkόst, strogost, bistrost, arnost.
härfen, *v. a.* ojstriti, poόj-striti, brusiti, nabrúsiti; ein Pferd —, ojstro konja pod-kováti; (den Mühlstein) kle-páti, poklepáti; ein geschärf-er Befehl, ojstra zapόvéd.
härflein, *n.* prispěvček; bo-jek. [vník.
harfrichter, *m.* rabelj, ker-
harfschütz, *m.* ojstrostrělec.
harfsichtig, *a* ojstrovíd, oj-trovíden, bistroόk, bistro-íden; — keit, *f.* ojstrovídost, ojstrovíd.
harfsinn, *m.* ojstroúmnost, bistroúmnost, bistri úm, bi-troúmje, bistra pamet; —ig, . ojstroúmen, bistroúmen.
arlach, *m.* škerlát,, škerla-ca; (Pflanze) kadúlja; —en, škerláten, škerlátast.
rmützel, *n.* majhena bitva, aska; — n, *v. n.* biti se, či se.
pe, *f.* šerpa, vojáški pás.
pie, *f.* šarpíja.
e, *f.* stergača, stergálo, gúlja, stergόn, kopáča, oljica.
n, *v. n.* stergati, stru-grebati, grebsti, ko-riti; (zusammen—) gra-pográbiti, kupíčiti; et-in die Erde —, kar v zakopáti od. zagrébsti.
f. škerbína, šterbína, a, škerba, zόb.
a. škerbav, šterbí-ezόbljen, pόln šerbín.

Scharweise, *ad.* četama, v tropih.
Schatten, *m.* sěnca, sěnja; der kühle —, hlad; sich im — la-ben, sich schatten, sěnčiti se; tenja. [mertvih.
Schattenreich, *n.* prebivalíše,
Schattenseite, *f.* osόnje, osόnja.
Schattenspiel, *n.* igra na stěni.
Schattenuhr, *f.* sěnčna ura.
Schattig, *a.* sěnčen, sěnčnat, hladen, hladupόln, osόjen.
Schattiren, *v. a.* tenjo izobrá-ziti, tenjiti, oténjiti.
Schatulle, *f.* škatlja; skrinjica.
Schatz, *m.* blago, zaklád; (ver-borgener) zaklád; fig. (Ge-liebter, Geliebte) ljubovnik, ljubčik, ljubímec; ljubovní-ca, ljubica, ljubímka; du mein Schätzchen! dragi moj, ljubi moj; draga moja, duša moja, zlato moje
Schätzbar, *a.* vrěden, drág; —keit, *f.* vrèdnost, cěna.
Schätzen, *v. a.* poštováti, spo-štováti, štimati, častíti; (da-fürhalten) misliti, měniti, so-diti; (den Preis bestimmen) cěniti.
Schätzer, *m.* cěnitelj.
Schatzgräber, *m.* kopáč zakládov.
Schatzkammer, *f.* blagajnica, za-kládnica. [nítelj.
Schatzmeister, *m.* blagájnik; cě-
Schatzung, *f.* dača, namèt.
Schätzung, *f.* poštovánje, šti-mánje; vcěnílo, cěnítba.
Schau, *f.* gléd, gledanje, ogléd; etwas zur — ausstellen, kaj na ogléd postáviti, kej izpolό-žiti; zur — herumtragen, ka-zati, ponosíti se s čem.

Schaubrod, *n*. oglédni kruh.
Schaubühne, *f*. igrávnica; igrališče, kazališče, teater.
Schauder, *m*. groza, zona, bolěst; trepèt, stráh.
Schauderhaft, *a*. grozen, grozovít, grozovíten; strašen, strahovít, strahupóln.
Schaudern, *v. n*. groziti se, ježiti se, gnjusiti se, trepetáti, dregetáti; es schaudert mir, stráh me je, groza me je, groza me nahája, strah me lomi; er schaudert vor Kälte, dregetèc ga íma, od zime se trese.
Schauen, *v. a*. gledati; motriti, paziti.
Schauer, *m*. ploha, nevíhta, vihar; (Hagel) toča; f. Schauder.
Schauer, *m*. (Zuschauer) gledávec, gledátelj.
Schauerig, *a*. hier ist es hübsch —, tu je lépo toplo; f. Schauderhaft.
Schauerlich, f. Schauderhaft.
Schauern, *v. n*. es schauert, toča gre od. pada; f. Schaudern.
Schauervoll, f. Schauderhaft.
Schaufel, *f*. Schäufelchen, *n*. lopáta, lopatíca; (Brod —) lopár.
Schaufelmacher, *m*. lopátar.
Schaufeln, *v. a*. z lopáto kidati od. grebati.
Schaufelrad, *n*. kolo lopátasto.
Schaugerüst, *n*. gledíšče, pod za gledanje.
Schaukel, *f*. guganica, juhanica, zibaljka, vertávka.
Schaukeln, *v. n*. juhati, gugati, *zibati*, ljuljati, dirkati; — *v. n*. juhati se, gugati se, *zibati se*, majati se.
Schaum, *m*. pěna.
Schäumen, *v. n*. pěniti se; — *v a*. opěniti, popěniti, pěno posnéti.
Schaumig, *a*. pěnast, pěnav, pěnit.
Schaumkelle, *f*. — löffel, *m*. pěnávka, pěnjáča, pěnovka, pěneníca.
Schauplatz, *m*. pozórje, pozoríšče, gledališče, gledíše.
Schauspiel, *n*. igrokáz, igra, činígra, drama.
Schauspieldichter, *m*. pěsnik dramatički od. igrokázni.
Schauspieler, *m*. igrávec, igralec; — in, *f*. igrávka, igrávčinja, igralíca.
Schauspielhaus, *n*. igrališe, kazališče, gledališe, teater.
Schauspielkunst, *f*. igrávstvo, umětnost dramatička.
Schauthurm, f. Warte.
Schecke, *m*. liško, šarec, šekast konj; pisana od. prižana živál.
Scheckig, *a*. lisast, šaren, šarovít, vprižan, prižan, šekast, brezást.
Schedel, *m*. čepínja, hubánja, glubanja, buča, tikva; — stätte, *f*. kalvárija, čepinjišče, morише.
Scheffel, *m*. vagán; měrnik, měrica, stár, korec; — n, *v. n*. zdati, vagáne polniti.
Scheibe, *f*. krôg, okrôg; (Schieß —) tarča; (Fenster —) šibra; (Knie —) čašica na kolěnu.
Scheibenbohrer, *m*. durgelj.
Scheibenhonig, *m*. sterd, med v satih, sat, satje.
Scheibenschießen, *n*. strěljánje v tarčo.

Scheide, *f.* (Grenze) meja, medja, granica; (Messer—) nožnica, nožnice, nožne; (Schwert—) mečnica, tók. [ločitno pismo
Scheidebrief, *m.* slovésni list,
Scheidekunst, *f.* ločba, kemíja.
Scheidemünze, *f.* drobiž, drobiš, drobni penezi.
Scheiden, *v. a.* ločiti, razlóčiti, razdělíti, razdvójiti, razvésti; Metalle —, čistiti, odbráti; — *v. n.* ločiti se, odlóčiti se, oditi, odriniti, poslovíti se; aus der Welt —, svět zapustíti, vmrěti, zamrěti; (Stoffe) krojiti, razkrojiti; — *n.* ločenje, razdělítva, ločítva, odhód, odlázek.
Scheider, *m.* ločítelj, ločívec.
Scheidewand, *f.* pregrája, tinj.
Scheidewasser, *n.* krěpka voda.
Scheideweg, *m.* razpótje, razcěstje, razkrížje.
Scheidung, *f.* ločenje, ločitva; odhód, odlázek; razvód.
Schein, *m.* svit, svitlóst, světlóst, bliš, bliščóba, lesk, žár; (Anschein) vid, videz, slika, podóba, prilika; schriftlicher —, pismo, list, spriček, svědočba; nach dem —, po vidu; zum —, na videz.
Scheinbar, *a.* navidezen, lažljiv, neistinit, tašt, pričinjen, viden; —keit, *f.* lažljívost, neistinitost, taština.
Scheinchrist, *m.* licuměrec, licuměrnik, svetohljínec.
Scheinen, *v. n.* sjati, žaréti, svetiti; (den Anschein haben) zdeti se, dozdévati se, kazati se, činiti *se*.
Scheingrund, *m.* prazen *od.* lažljiv dokáz.
Scheinheilig, *a.* licuméren, svetohljinjiv, hinávski; —e, *m.* licuměrec, svetohljínec, hinávec; — keit, *f.* licuměrstvo, svetohljinjivost, hinávščina.
Scheinliebe, *f.* hinávska ljuběžen.
Scheintod, *m.* zdětna smert; —t, *a.* na pol mertev.
Scheiße, *f.* drisla, driskavíca, hitrica, sračka; —n, *v. a.* srati, posráti se, isprázniti se; (in der Kindersprache) kakati, kekati, pokékati se; —r, *m.* osránik.
Scheit, *n.* poléno, dervó, cěpanica; (brennendes) ogórek, glavnja.
Scheitel, *m.* těme; verh, verhunec; —n, *v. a.* (die Haare) ločiti *od.* razdělíti lasjé (v dvé strani), prečko *od.* pranč narediti; —recht, *ad.* navpík.
Scheiterhaufen, *m.* germáda, gromada, germáča.
Scheitern, *v. n.* razbiti se, razkèršiti se; (nicht gelingen) spodletéti, spodèrkniti, ne iti za rokó, ne vdati se.
Scheitholz, *n.* derva, poléna.
Schel, *a.* krív, nevošljiv, zavidljiv; einen — ansehen, kogar bistro poglédati.
Schelfe, *f.* ljupina, šupina, ljušina; — n, rn, *v. a.* ljupiti, lupiti, ljušiti.
Schelle, *f.* kragúlja, krogúlja, zvonček, ropotec, zvončič; (Backenstreich) zaúšnica, klapoúšnica; (Hand —, Fuß—n)

okovi, vezála, lesíce; (in der Karte) kufa.
Schellen, *v. a.* u. *n.* kragúljíti, zvončáti, zvoníti.
Schellenkranz, *m.* kragúlje.
Schellhengst, f. Beschäler.
Schelm, *m.* tat, zmikávt, kralec, goljúf; — erei, *f.* tatnija, zmikávstvo. [njen.
Schelmisch, *a.* goljúfen, preká-
Schelsucht, *f.* zavíd, zavíst, nenavíst, nevošljívost, zavidljívost.
Schelsüchtig, *a.* zavíden, zavísten, nevošljiv, zavidljív; —e, *m.* zavídnik, gerdogléd.
Schelten, *v. a.* u. *n.* kleti, preklínjati. hudičeváti, psováti, gerdíti, zmerjati; einen einen Narren —, komur norec zmerjati, kogar bedáka imenováti. [psovka.
Scheltwort, *n.* kletva, psóst,
Schematismus, *m.* imeník.
Schemel, *m.* podnogálo, podnogávníca, podnóžje, podnóžnica, pruka.
Schenk, *m.* kerčmár, točáj.
Schenke, *f.* kerčma, pivnica, točívnica.
Schenkel, *m.* stegno, bedro; —bein, *n.* bederna kost, gnát v stegnu; —blatt, *n.* pobóčnica.
Schenken, *v. a.* u. *n.* (eingießen) liti, nalíti, nalijati, točíti, natočíti, natákati; (ausschenken) tabernáti, prodájati, na prodaj iméti; (geben) darováti, podaríti, v dár dati, pokloníti; (erlassen) odpustíti.
Schenkgerechtigkeit, *f.* pravica tabernánja.
Schenkhaus, *n.* — stube, *f.* kerčma, pivnica, lituš, taberna.
Schenkung, *f.* dár, podarilo; darovánje; odpúst, odpuščénje. [*f.* kerčmarica.
Schenkwirth, *m.* kerčmár; — in,
Scherbe, *f.* — l, *m.* črèp, črèpína, črěpánja.
Scherben, *m.* lonec, gernec; — gericht, *n.* ostracízem.
Schere, *f.* škarje, škarnje; (Woll —) strižálo; (in der See) pečína; (— des Krebses) ščipávnica.
Scheren, *v. a.* u. *n.* (Schafe, Tuch ꝛc.) striči; (Haare) rezati; (den Bart) briti, obríti, brijati; (bei den Webern) osnováti, osnóvo naviti; einen —, mučíti kogar, natvézati kogar; (die Unterthanen) dréti, odírati, zatréti, zatírati, gulíti: laß mich ungeschoren, dáj mi pokoj; sich fort —, pobráti se, s poti iti; sich nichts darum —, ne marati za kaj; was schert dich das? kaj ti je do tega? kaj je ti tega mar?
Scherenschleifer, *m.* brusár.
Scherer, *m.* strižec, strižnik; brijáč; mučítelj; zatirávec.
Schererei, *f.* nadléga; nadlegovánje.
Scherf, *m.* — lein, *n.* troha, trohica, bitvica; sein — beitragen, storiti, kar je mogóče.
Scherge, *m.* biríč, bríč, pandúr, cáf.
Scherkäfer, *m.* klešćar.

ß, f. kert.
ser, n. britva.
hle, f. — rahmen, m.
o, snovivnica.
le, f. strižena volna.
n. šala, norčija.
, f. vrěme od strižbe.
, v. n. šaliti se, šale
, noriti se.
dicht, n. šaljiva pěsen.
ft, a. šaljiv, šalen;
keit, f. šaljivost, šal-

bend, a. šaljiven.
ze, f. laž iz šale.
t, f. šalnost, šaljivnost.
e, f. šaljiv govor.
ise, ad. v šali, iz šale,
a.
. plah, plašen, plašljiv;
bojazljiv, stidljiv; —
, splašiti, poplašiti;
vorbenes Pferd, poplá-
onj.
f. plašnost, plahota,
boječost, bojázen,
vost.
, f. strašilo.
n, v. a. plašiti, spla-
oplášiti, strašiti.
, v. n. plašiti se, bati
rah biti (kogar); sich
amováti se, sram biti,
se, vor etwas sich —,
e česar; izogibati se

, Scheune, f. žitnica,
o, skedenj; parna.
erüst, n. oder.
, f. Reiben.
f. Scheuer.
, n. gerdóba, spaka;

(Abscheu) gnjús; (Ungeheuer) pošást, spaka, strašilo.
Scheußlich, a. strašen, grozen, grozovít, gnjusen, gaden; — keit, f. gnjús, gnjusóba, gerdóba, grozovítost, gadnost.
Schicht, f. sklád, versta, réd, plást, lega; (Theil) děl; die — antreten, dělo začéti.
Schichten, v. a. skladati, zlagati, v klado od. versto složiti; razréditi, razporéditi; (theilen) děliti, razděliti; odločiti, odbirati.
Schichtweise, ad. skladoma, po skladih; redoma.
Schicken, v. a. posláti, pošiljati, slati, napótiti; (fügen, verhängen) odlóčiti, odréditi, naravnáti; ins Elend —, prognáti kogar; nach einem —, po kogar posláti; Gott hat es einmahl geschickt, Bóg je tako hotel, bila je božja volja; sich — v. r. (sich bereiten) spravljati se, priprávljati se, spremati se; (geschickt sein) biti za kaj; sich in etwas —, podáti se v kaj; naučíti se česar; (schicklich sein) pristjeti, pristáti, vdati se, priličiti se, pristójno biti; wenn es sich so schickt, ako se takó dogodí; sich zusammen —, zlagati se.
Schicklich, a. pristójen, dostójen, prikláden, priličen; — keit, f. pristójnost, priličnost; zur — en Zeit, v godno od. svoje vrěme, ob svojim času.
Schicksal, n. osóda, vrók, rók,

odsóda, udes, sodbina; srěča; naméra; das widrige —, nesrěča, loša srěča.
Schicksam, *a.* vgoden, prigóden.
Schickung, *f.* poslánje; (Schicksal) osóda, udes; (Vorsehung) previdnost; Gottes —, božja volja, božja previdnost in vsemogóčnost.
Schieben, *v. a.* tiščati, tišati, potisniti, pomikati; riniti, poríniti; Kegel —, kuglíčati, kegláti, kroglo talókati; das Brod in den Ofen —, kruh vsadíti; die Schuld auf einen —, kogar kriviti od. dolžiti; (aufschieben) odkládati, odlágati, odlášati; sich —, pomakníti se z mésta.
Schieber, *m.* lopár; zapòr.
Schiebkarren, *m.* (mit einem Rade) samokólnica, tačka, talíga; (mit zwei Rädern) dvokólnica, garc.
Schiedsrichter, *m.* posrědnik, srědnik, razsódnik.
Schief, *a.* kriv, vegast; fig. einen — en Verstand haben, slabo pamet iméti; — denken, napčno misliti; — gehen, postráne iti; einen — ansehen, kogar krivo od. vprék poglédati.
Schiefbeinig, *a.* švedrast.
Schiefe, *f.* krivína, vega, vegavína; krivost, vegávost.
Schiefer, *m.* platič, plena, šibra; (Splitter) bilj, ivér.
Schieferbruch, *m.* plenasta ruda.
Schieferdach, *n.* plenasta strěha.
Schiefericht, *a.* plenast
Schieferig, *a.* plenát, plenast.
Schieferplatte, — tafel, *f.* plošica, plenasta ploča od. daska.
Schiefheit, f. Schiefe.
Schielen, *v. n.* prekati, poprečováti, vprěk gledati; fig. prelívati se; — d, *a.* prekast, poprečáven; — de Farbe, prelivajóča od. igrajóča boja.
Schieler, *m.* krivogléd, poprečovávec. [lájno, pišála.
Schienbein, *n.* golén, goléno, go-
Schiene, *f.* šinja, šina; — n, *v. a.* okovátí koló; ein gebrochenes Bein — n, obvézati zlomljeno roko od. nogo.
Schier, *a.* skoro, skorej, v kratkim, malo da ne.
Schierling, *m.* trobelika, trubelika, smerdlivec.
Schieße, *f* lopár.
Schießen, *v. n.* drěti, teči; lěteti, dirjati; — lassen, pustíti, popustíti; (mit Pfeilen, Gewehren) vstrěliti, strěljati; zornige Blicke —, serdito gledati; in die Höhe —, rasti; Geld zusammen —, dnár skupljati, vkup složiti.
Schießen, *n.* strěljanje, strělba.
Schießgewehr, *n.* puška, strělnica; samokrés.
Schießhaus, *n.* — platz, *m.* strělišče, strělivnica.
Schießloch, f. Schießscharte.
Schießpulver, *n.* smodník, strělni práh.
Schießscharte, *f.* predór.
Schießscheibe, *f.* tarča.
Schiff, *n.* ladja, barka, korábljabród; šajka, čoln; der vordere Theil des — es, prova;

:ere Theil des — es,
a. broden, brodíven;
— keit, f. brodnóst,
nost.
m. ladjostròj; — er,
ostrójec; — kunst, f.
ojstvo.
, m. brodolóm, raz-
razbítje ladje, bar-
ig, a. brodolómen,
men; — er, m. utop-
dolómnik.
, f. plavéči móst,
čolnih.
n. ladjica, čoln, čol-
kica, šajka.
. n. ladjati, barkati,
, peljáti se (na barki).
. ladjár, barkár, čol-
rnár.
, m. brodarína.
r, f. Schiffer.
, f. plavba, ladjanje;
tvo, pomórstvo.
he, n. sprava bro-
[níšče.
, m. pristán, prista-
n. mornarska oprava.
, m. ladjar; mornár.
f. brodarstvo,
pl. mornárji.
, f. mlín na čolnih.
m. klég.
a. ladjnàt, brodnàt.
f. věternica.
tän, m. ladjni povél-
kadór.
e, f. Flotte.
on, m. barkadór.
, m. prostór na barki.

Schiffsoldat, m. vojšák pomórski.
Schiffsspur, f. pruga za ladjo.
Schiffstheer, m. klég.
Schiffsvolk, n. mornárji.
Schiffswerfte, f. ladjeníca.
Schiffzoll, m. brodnína, brodarína. [kruh.
Schiffzwieback, m. suhár, suhi
Schikane, f. pletka, zvijáča, kovárstvo.
Schild, m. ščít, škit, branílo, tarča; (Schutz) ščít, branílo, obránba, zaštíta, okrílje, zavèt; — n. kazálo.
Schilderei, f. opís, popís, orís.
Schildern, v. a. opísati, popísati, orísati; — v. n. stražiti, na straži stati, stražáriti.
Schilderung, f opís, popís, opísanje, orísanje.
Schildknapp, – träger, m. opróda, ščitnik, pavezník
Schildkröte, f. želva, črepáha; — n, a. želven; — nschale, f. želvina, črepàhina.
Schildträger, m. ščitonós, opróda.
Schildwache, f. straža.
Schilf, n. bica, bič, bičje, ločje, terstje, terst.
Schilfdecke, f. bičina.
Schilficht, Schilfreich, a. bičnat, ločnat, terstovít.
Schilfmeer, n. rudéče morje.
Schilfrohr, n. terstíka, bica.
Schillern, v. n. ígráti, měnjati, prelivati barvo.
Schilling, m. šiling; fig. šiba.
Schimmel, m. bělec, bělče, sivko (konj).
Schimmel, m. plěsenj, plěsnjevína, plěsnovína, plěsnjivec.

Schimmelig, a. plěsnjív, plěsnjev.
Schimmeln, v. n. plěsnjéti, plěšníviti, plěsnjeváti.
Schimmer, m. blěsk, bleskòt, lesk, leskòt, bliš, blišćóba; ein — der Hoffnung, iskra upanja.
Schimmern, v. n. blěsketáti, lesketáti, bliš éti, sěvati, sjati, megetáti.
Schimpf, m. psost, psovka, zasrámba, porúga, sramóta, prikor.
Schimpfen, v. a. psováti, opsováti, sramotíti, zasramováti, zmerjati, gerdíti.
Schimpflich, a. sramóten, sramen, sramotív, pogèrden.
Schimpfname, m. sramótno imé.
Schimpfwort, n. gerda beséda, psovka; kletvina.
Schindaas, n. merha, cerklína.
Schindanger, m. živodérnica, derališe.
Schindel, m. škodlja, deska, krovnica; — dach, n. strěha s škodlami pokrita; — n, v. a. s škodljami pokríti; — nagel, m. škodelnják.
Schinden, v. a. dréti, odréti, iz kože djati.
Schinder, m. živodér, merhodér, derec, oderúh; — ei, f. derija, dertija [hlapec.
Schinderknecht, m. živoděrski
Schindgrube, f. živodérnica, deriše.
Schindmähre, f. živa merha.
Schinken, m. gnját, gnát, bedro.
Schippe, f. lopáta.
Schirm, m. zaslón, zaslonilo; (Schutz) varstvo, obramba, zavětje, zaštita, obvárstvo.
Schirmen, s. Beschirmen.
Schirmvogt, m. zavětnik, várh.
Schirmwerke, pl. obráne.
Schirren, v. a. das Feuer —, ogenj zanétiti.
Schirrhaken, m. greblja, grebljica.
Schlacht, f. bitva, bitka, boj, pobój. [nica.
Schlachtbank, f. mesníca, mesár-
Schlachtbeil, n. parta.
Schlachten, v. a. vbiti, vbijati; (ein Thier) klati, zakláti.
Schlächter, m. mesár; — handwerk, n. mesarija.
Schlachtfeld, n. bojišče, bojiše, bojovališče. [bojni spěv.
Schlachtgesang, m. bojna pěsem,
Schlachthaus, s. Schlachtbank.
Schlachtmesser, n. mesárski nož.
Schlachtochs, m. pitan vol, vol za klanje.
Schlachtopfer, n. žertva,
Schlachtordnung, f. bojni réd.
Schlachtschwert, n. meč.
Schlachtvieh, n. pitana živina, živina za mesnico ob. za klanje. [pěna.
Schlacke, f. žlindra, izvárek;
Schlacken, v. n. izvárke metáti; pěniti se.
Schlackig, a. žlindrast; nečist.
Schlaf, m. senj, sanj, spanje, počítek; (— eines Gliedes) otèrpnost.
Schläfe, pl. senci.
Schlafen, v. n. spati, spavati, počívati, ležati; — gehen, ležát iti; — n. spanje, ležánje.
Schläfer, m. spavec; pospánec, zaspàne, drěmálo; —, in, f.

spavka, spavačíca, spanjačíca, pospaníca. [spančkati.
Schläfern, *v. n.* drěmati, spavati,
Schlaff, *a.* slab, razslábljen; odpét, odmékel; — machen, razslabíti; — werden, oslabéti, popustíti; — heit, *f.* slabóst.
Schlafgeld, *n.* plača za spavnico.
Schlafgemach, *n.* spavnica, spalnica, ložnica.
Schlafgesell, — kamerad, *m.* drúg od. továrš posteljni.
Schlafhaube, *f.* pocéla; fig. pospanče; pospánka.
Schlaflos, *a.* buden, bez spanja; — igkeit, *f.* bdenje.
Schlafmütze, s. Schlafhaube.
Schlafratze, *f.* polh.
Schläfrig, Schläferig, *a.* zaspán, pospán, drěmóven, spavačív; — keit, *f.* zaspánost, drěmóvnost, spavačívost.
Schlafrock, *m.* hišna suknja.
Schlafstätte, s. Schlafgemach.
Schlafsucht, *f.* drěmóta, spavačívost; mertvílo, oterpnost.
Schlafsüchtig, *a.* drěmóten, spavačív; mertvíčen.
Schlaftrunk, *m.* povečírk, povečérik; — en, *a.* pospán.
Schlafzeit, *f.* vrěme za spanje.
Schlafzimmer, s. Schlafgemach.
Schlag, *m.* vdar, vdarek, bitek, máh, mahlej; (des Pulses, Herzens) bitje, bijenje, vdaranje; (einer Münze) kov; (der Glocke) bitje, žvenk; (der Nachtigall) pětje; (Art, Gattung) versta, baža; plěme, ród; (Schlagfluß) mertúd, mertúdnica, kap; (Kutschen —) dveri v kočijo; (Schläge) batine, palice; (im Walde) sekanica.
Schlagader, s. Pulsader.
Schlagbar, *a.* za posékati od. podrěti. [zapórnica.
Schlagbaum, *m.* lěsa, prěčnica,
Schlägel, *m.* kíc, kij, bat, batič, nabijálo; (vom geschlachteten Viehe) zadnje pleče, bedro.
Schlagen, *v. n.* (als das Herz, der Puls, die Uhr) biti, vdarati, tolči, kucati, klati; an etwas —, na kaj vdarjati, lopati od. nabíjati; (von der Nachtigall, Wachtel) pěti; aus der Art —, izroditi se; in etwas —, spadati od. slišati kam; — *v. a.* biti, tolči, tepsti, vdarjati; Ochsen —, vole klati; Geld —, kováti peneze; (den Feind) razbíti, potolči, natólči; premágati; Holz —, sekati derva; etwas in Papier —, kaj v papír zavíti; die Arme in einander —, prekrížati roke; einen Nagel in die Wand —, črěvel v stěno zabíti; einen Schuh über den Leisten —, na kopito nabíti; eine Brücke —, móst narediti od. napráviti; Wurzeln —, vkorěníniti se; Feuer —, kresáti; die Trommel —, bobnováti; Öhl —, olje dělati; die Ader —, krí pustíti; in Stücke —, razkósiti, v kosce razlomíti, die Augen zur Erde —, oči pobésiti; etwas durch ein Sieb —, kaj presjáti; den Mantel um sich —, zavíti se v plajš; etwas in den

Wind —, zanemárati kaj; kaj. zapráviti: sich aus dem Sinne —, pozabiti: Lärm —, vikati. kričati: sich —, r. r. biti se, tolči se. tepežiti se; sich zu einem —, s kom potegniti. se komur pridružiti; sich mit seinen eigenen Worten —, sám proti sebi govoriti: sich links oder rechts —, se na lěvo ali desno oberniti. mit Blindheit geschlagen, s slěpóto kaznjen: das schlägt nicht in mein Fach, to ni mojega opravila, die Wellen schlagen ins Schiff, valovi so v ladjo silili.

Schläger, m. tepávs. tergávs. tepún. tepežnik: —ei, f. tepež. tepežija, boj, bitje.

Schlagfluß, m. mertud. mertúdnica. kap.

Schlaghändel, m. bezgóvnica.

Schlagregen, m. ploha.

Schlaguhr, f. bijóča ura.

Schlagwerk, n. bilo (od ure).

Schlamm, m. blato. kalúža. plodra: grez. glen.

Schlammbeißer, m. piškúr.

Schlämmen, r. a. prati. opirati. oplahniti. omiti; čistiti. očistiti; — r. n. fig. pijančevati, razujzdano živéti.

Schlammgrube, —pfütze, f. kalúža.

Schlammig, a. blaten, kalúžast, mužavnát; grezovit, glenast.

Schlampe, f. cafúta. vlačuga: —n, r. n. vlačúgati se. potépati se.

Schlange, f. kača, zmija. guja.

Schlängeln, sich, r. r. viti se, vijúgati se. krivúdati se, zvijati se.

Schlangen=, a. kačji.

Schlangenartig, a. zmijast, kači podóben

Schlangenbalg, m. kačjevina, lěv.

Schlangenbiß, m. vgríz od kače.

Schlangenbrut, f. kačji zaplód.

Schlangenförmig, a. vijúgav, vijúgast.

Schlangenhaut s. Schlangenbalg.

Schlangenmännchen, m. kačúr.

Schlank, a. šibék, vit, vitek, tanek: —heit, f. šibkost, vitost. tankóst.

Schlapp, s. Schlaff.

Schlappe, f. vdár. rana; zguba; fig. nesrěča.

Schlaraffe, m. poležúh. lěnúh; —nland, n. dežěla, kjer pečeni golóbi v usta padajo.

Schlau, a. zvit. prekánjen, šegav. prebrisan. zmeden, potuhnjen; — heit, f. zvitost, prekánjenost. šegávost.

Schlauch, m. měh; (der Thiere) poscálo.

Schlaukopf, m. šegavec, potuhnjenec.

Schlecht, a. (einfach) próst, priprost: (nicht gut) zli, zločést, malopriden, nečimern: —es Wetter, slabo ob. gerdo vréme; —er Mensch, malopriden ob. malovrěden člóvek.

Schlechterdings, ad. povsem, po vsakem: — nicht, nikákor.

Schlechtweg, — hin, ad. na ravnost, bez ovinkov.

Schlecken, s. Lecken.

Schleckern, r. n. lizati se, oblizevati se.

Schlehe, f. Schlehendorn, m. ternjólica, ternólica, glóg (černi).

wein, m. ternovo vino.
en, v. n. lesti, laziti,
i, puzati; herbei —, pri-
i se; sich davon —, zmu-
se; — v. a. uvážati od.
ti zabránjene réči.
ndes Fieber, n. morlva
ica. [potúhnež,
er, m. podláza, puzavec,
handel, m. tergovina z
njenó robo, potúha,
špstvo.
händler, m. tihotápec.
weg, m. ovínk, stranski
ijni pót.
, m. pajčolán, pregáča,
r, zagrinjálo, kopréna;
v. a. zastréti, zagerníti,
ti. [derkalíše.
ahn, f. gáz, derkelca,
ank, f. brus, brusnica.
, f. (Schlitten) saní,
e, derkalice; (zum Schlei-
r Bäume) derča,, riže;
—) prevóza, trák za klo-
(Schlinge zum Fangen)
a, zanjka.
n, v. a. (eine Festung) raz-
, razrúšiti, (schleppen)
, vlačiti; (glätten) gla-
likati, ličiti; (wetzen)
ti, brusiti, nabrúsiti;
n. auf dem Eise —, der-
se.
r, m. brusár.
mühle, f. brusárnica, brús.
huhe, f. Schlittschuhe.
ein, m. brusen kamen,
osla; —horn, n. vodír.
zeug, m. brús. brusnica.
, f. linj. [slina.
, m. žleza, žlezóba,

Schleimen, v. a. očístiti se od
žleze; — v. n. žlezéti.
Schleimig, a. žlezast, žlezav.
Schleimstoff, m. žlezec.
Schleiße, f. trěska.
Schleißen, v. n. tergati se; — v.
a. cěpiti, kalati, čapláti;
(Federn) muzati, omúzati.
Schlemmen, f. Schlämmen.
Schlenderer, m. šemótavec.
Schlendergang, m. lěna od. kin-
kava hoja, hoja v stóp.
Schlendern, v. n. šemótati, vla-
čiti se, vleči se, v stóp od.
kinkavo hoditi.
Schlendrian, m. der alte —, stare
šege in navade; stara uzda,
staró kopíto.
Schlenkern, v. n, mahati, kin-
kati, bengláti, mit den Füßen
—, z nogámi pozvánjatí; mit
den Armen —, mahati z ro-
kámi; — v. a. metáti, lu-
čati, vreči.
Schleppe, f. rép, škút.
Schleppen, v. a. vleči, vlačiti,
potézati, derpáliti; sich — v.
r. vlačiti se. [škutnik.
Schleppenträger, m. reponosník,
Schleppkleid, n. oblěka z repom.
Schleuder, f. prača, prašča;
— er, m. pračár, pračovník.
Schleudern, v. a. mit der Schleu-
der —, zadervíti, zagnáti s
pračo; — v. n. (mit Waa-
ren) pod zgubo prodájati.
Schleunig, a. hiter, nagel, berz,
skor. [kašta.
Schleuse, f. splav, zajeza, jéz,
Schlich, m. — te, f. tkalcev klej.
Schliche, pl. kót, skroviš, kri-
vina; (Ränke) zvijáče, pleske.

Schlicht, *a.* gladek, raven, ličen; fig. pròst, pripròst, naráven, narávski; —er Verstand, zdravi od. narávski razúm.
Schlichtaxt, *f.* — beil, *n.* širóška, bezjáča.
Schlichte, f. Schlich.
Schlichten, *v. a.* ravnáti, poravnáti, likati, poličiti, izgláditi; otesáti; einen Streit —, vmíriti od. dokončáti prepír; Holz —, složiti, slagati, skladati derva.
Schlichtfeile, *f.* ličnica, pila.
Schlichthobel, *m.* ličnik.
Schlick, *m.* il, gréz; —grund, *m.* ilovína; grezovína.
Schliefen, *v. n.* vláčiti se, lesti, laziti.
Schliefig, *a.* prêsen; nepéčen.
Schließe, *f.* zapénka; kopča.
Schließen, *v. n.* zapírati, zatvóriti; stikati se, priléči se; zu Pferde —, dobro na konju jahati; das Kleid schließt gut, obléka dobro stojí, (sich enden) dokončáti se, sveršiti se, skleníti se; — *v. a.* zaprêti, zapírati, zakleníti, zaklépati, zatvóriti in Ketten —, vkleníti, vkováti, v želêzje djati, einen Vertrag —, pogodíti se; Frieden —, pomíriti se, mir storíti; (beendigen) dokončáti, sveršiti die Augen oči tisniti einen in seine Arme —, kogar objéti, okléniti; ein Bündniß —, zavezo storiti, zavézati se; (einen Schluß ziehen) soditi, zaključiti, izvoditi; in sich —, zapopásti, obséči, zadèržati; einen Kreis —, v krog stopiti, obróč naredíti; sich —, *v. r.* zaprêti se, zatvóriti se.
Schließer, *m.* vratár, ključar; tamničár; — in, *f.* vratarica, ključarica,
Schließlich, *a.* zadnji, poslédnji; — *ad.* zadnjič, poslédnjič, naposlêd, konečno.
Schließung, *f.* zapíranje, zapíra, zatvòr; f. Schluß.
Schlimm, *a.* zli, zločést, húd, hudóben, opák, lóš.
Schlinge, *f.* petlja; zadèrga, zanjka; (zum Fange) progla, zanjka. | dangúba.
Schlingel, *m.* vmajúh; —ei, *f.*
Schlingen, *v. a.* žreti. požírati, pogóltniti; (winden) viti, ovíjati, navíjati; sich — *v. r.* viti se, obvíjati se.
Schlitten, *m.* sani. | ljak.
Schlittenbahn, *f.* sanínec, sanín-
Schlittenfahrt, *f.* vožnja na saněh.
Schlittschuh, *m.* derkalica.
Schlitz, *m.* reža, razcêp; póč, poklína.
Schlitzen, *v. a.* parati, razpárati, razporjáti, prerézati, razcêpiti.
Schloß, *n.* ključenica, ključanica; (ein Gebäude) grád, grajšina; Schlösser in die Luft bauen, po vêtru zidati.
Schloße, *f.* toča; —n, *v. n.* es schloßet, toča pada.
Schloßer, *m.* ključár, ključávničar; — *s*, *a.* ključárski; —handwerk, *n.* ključárstvo.
Schloßhauptmann, *m* grajski povélnik, grajšák.
Schloßhof, *m.* dvoríšče.

Schloßriegel, *m*. zapáh.
Schloßthurm, *n*. grajski stólp.
Schloßvogt, *m*. pogradník, kastelán; —ei, *f*. pogradníštvo, kastelaníja.
Schlot, *f*. Schornstein.
Schlotterig, *a*. cepetáv.
Schlottermilch, *f*. kislo mlěko.
Schlottern, *v*. *n*. cepetáti, dregetáti, tresti se.
Schlucht, *f*. gnjača, predòr, prepád.
Schluchzen, *v*. *n*. ihtéti, jihtéti, zamólkovati se, zacukováti; tarnjati, vekati; — *m*. íht, ihtóta.
Schluck, *m*. požír, požírek, pogólt; —en, *v*. *n*. požírati, požréti, pogóltniti.
Schlucker, *m*. fig. ein armer —, vbožec, terpínec.
Schlummer, *m*. drěmóta, drěm, drěmólec; senj.
Schlummern, *v*. *n*. drěmati, spavati, kinkati.
Schlund, *m*. gerlo, žrelo, goltanec, požirák, golžún; fig. ponor, prepád.
Schlüpfen, **Schlupfen**, *v*. *n*. zmuzniti, zmuziti se, smukniti; spodèrkniti.
Schlupfloch, *n*. rupa; skrovíš.
Schlüpfrig, *a*. polzek, polzen, sklizek, gladek, zderkljív; (gefährlich) neváren, pogibeln; (unsittlich) nečist; —keit, *f*. polzkóst, gladkost; nevárnost, nečistost.
Schlupfwinkel, *m*. skrovíš, skrovíše, skrilo, zakótje.
Schlurf, *m*. serklej.
Schlurfen, *Schlürfen*, *v*. *a*. serkati, serkniti, serkljati, posèrkati.
Schluß, *m*. (Ende) konec, sverha, sveršétek; (aus Vernunftgründen) sklép, izvód, zakljúček; (Beschluß, Entschluß) odlóčba, odlóček, zakljúček; einen — ziehen, skleníti, zakljúčiti; einen guten —, dobro na konju sedéti.
Schlüssel, *m*. kljúč; —bart *m*. brada, pero (pri ključu).
Schlüsselbein, *n*. sklepna kóst.
Schlüsselblume, *f*. marjética, margética. [ljanje.
Schlüsselbüchse, *f*. kljúč za strě-
Schlüsselgeld, *n*. kljućarína.
Schlußfolge, *f*. poslědek, poslědica, naslědek.
Schlüssig, *n*. naměnjen, naměrjen, nakánjen. [točka.
Schlußpunkt, *m*. pika, piknja,
Schlußrede, *f*. zagovòr.
Schlußstein, *m*. poslědnji kamen.
Schmach, *f*. sramota, posměh, zasměh, poruga, prikor.
Schmachten, *v*. *n*. hrepenéti, koprnéti, čeznuti; (darben) stradati; — *n*. hrepenénje, kopernénje, čeznútje; —d, *a*. hrepenéč, koperněč.
Schmächtig, *a*. tanek, vitek; (hungrig) stradan, vbožen; —keit, *f*. tankost, vitkost.
Schmachtriemen, *m*. pojás, pasívnik (okólj ledja).
Schmackhaft, *a*. těčen, vkusen, žmahen; —igkeit, *a*. těčnost.
Schmähen, *v*. *a*. zasramováti, gerdíti, zmerjati, psováti, sramotíti, ogovárjati, opravljati.

Schmähschrift, *f.* zabavljica, zabavljiški spís.
Schmähsucht, *f.* sramotívnost, ogovárjanje, opravljívost.
Schmähsüchtig, *a.* sramotív, opravljív.
Schmähung, *f.* ogovòr, oprávljanje, ogovárjanje, psóst
Schmal, *a.* ozek, vozek; tesen; tanek; (ärmlich, geringe) pičel, rěven, húd.
Schmälen, *v. n.* psovati; lajati, kregati se, gosti.
Schmälern, *v. a.* vmaliti, skratiti, zmanjšati; die Ehre —, pošténje vzeti; Jemandes Lohn —, komur na plačilu pritèrgati.
Schmälerung, *f.* vmalenje; (der Ehre) pogèrda, zasrámba.
Schmählich, *a* sramen, sramotopóln, gerd; (ärmlich) boren, rěven.
Schmalvieh, *n.* drobnica.
Schmalz, *n.* maslo; salo.
Schmalzbirn, *f.* maslenica, maslénka. [liti, zabéliti.
Schmalzen, *v. a.* pomásliti, mas-
Schmalzmuß, *m.* maslovnik, maslovnjak. [lénjak.
Schmalztopf, *m.* masleník, mas-
Schmarozen, *v. n.* zaplečováti, zapstonj jěsti in piti, podhlěbováti. [prišelc.
Schmarozer, *m.* zapléčnik, lizún,
Schmarotzerpflanze, *f.* oscánica.
Schmarre, *f.* rana, pruga.
Schmatz, *m.* cmok; —en, *v. n.* cmokati, cmokniti.
Schmauch, *m.* góst dim, čád; —en, *v. n.* dimiti se, kaditi se, čaditi se; — *v. a.* Tabak —, pušiti, kuriti od. kaditi
han; das Fleisch —, suši
só, voditi mesó.
Schmaucher, *m.* tobákar, kad
Schmaus, *m.* gostníja, go
gostí, pír.
Schmausen, *v. n.* gostiti se
stováti se, pirováti.
Schmauser, *m.* sladkosnéd
in, *f.* sladkosnèda.
Schmecken, *v. a.* pokúsiti,
siti, vardjáti; (riechen
hati, obvóhati; — *v.*
šati, vkús iméti; wie sch
es, kako se prileže; es sch
gut, dobro mi dene.
Schmeer, *n.* mást, salo; —
m. terbùh.
Schmeichelei, *f.* prilizov
sladkánje, dragovánje,
líznost. [ku
Schmeichelhaft, *a.* priliznjív
Schmeicheln, *v. n.* prilizová
prilízniti se, prikupová
božati, dobríkati se, l
se, sladkáti se, dragov
Schmeicheln, *n.* s. Schmeich
Schmeichler, *m.* prilizov
perliznik, lizún, sladk
Schmeichlerisch, s. Schmeiche
Schmeidig, s. Geschmeidig.
Schmeißen, *v. a.* butiti, tel
vreči; (den Koth von si
ben) srati; osráti.
Schmeißfliege, *f.* mesna mu
Schmelz, *m.* loš, lesk; r
plína.
Schmelzbar, *a.* topljív, r
stljív, taljív; —keit, *f.*
ljívost, razpustljívost.
Schmelzbutter, *f.* raztóp
maslo.

...zen, v. n. topíti se, taliti razpúšati se, razpustiti tajati se, plaviti se; (vom ...e) kopnéti, topíti se; ... a. topíti, taliti, tajati, pljati, razpúščati, placvrěti; (emailliren) lošti.
...zer, m. talivec, plavič.
...hütte, f. talívnica, lěvárlstvo.
...kunst, f. talívstvo, lěvár-
...ofen, m. plavž, péč za je.
..., m.ból, bolést, bole- (— des Gemüths) brittuga žalost.
...zen, v. n. boléti; (betrü... peči, žgati, mučiti, ža...i, žaliti; es schmerzt mi je žál, me grěva, se ... [britek, tužen.
...haft, —lich, a. žalosten,
...zlos, a. bez žalosti.
...terling, m. metúlj, lepír,
...ern, v. n. bruméti, ger-..., bučati, odměvati; — razbíti, raztréšiti.
..., m. kováč; —≈, a. ko-...; —in, f. kovačíca.
...e, f. kováčnica.
...ehandwerk, n. kovačíja.
...en, v. a. kováti; in ...n —, vkleníti, zakováti; ... —, snováti.
...zen, v. a. vkloníti, vklapripógniti; sich —, v. ...ijati se, stisniti se, viti ...fig. ponížati se, poko-...e.
..., f. Schmeer.
...e, f. maža, mast, mazilo.

Schmieren, v. a. mazati, namázati, pomázati; (mit Fett besudeln) zamázati, omastíti; den Wein —, vino měšati od. čaplárit; (sudelhaft schreiben) mazati, pisáriti; (bestechen) podkúpiti, podmítati; (prügeln) nažgáti, napókati, nasvínkati.
Schmierer, m. mazáč, mazár, čerčkávec; —ei, f. mazanje, čerčkaríja.
Schmierig, a. zamázan, vmazan, nečist; (vom Fett) mastèn; —er, m. vmazanec; —e, f. vmazúlja.
Schmierkäse, m. masten sir.
Schmiersalbe, f. maža, mazilo.
Schmierwolle, f. nečista volna.
Schminke, f. lěpotíčje; bělilo, rumenílo, rudečílo; mazílo.
Schminken, v. a. lěpotíčiti, olěpotíčiti, nalěpotíčiti; mazilári, lišpati.
Schminkpflästerchen, n. madež.
Schmiß, m. mah, mahlej, šverk.
Schmitze, f. bič.
Schmolle, f. srědíca, srěda.
Schmollen, v. n. kujati se, mergóditi se.
Schmoren, v. a. pražiti.
Schmuck, m. gizda, krás, krasa, kínč, lišp, ures, napráva; (Edelgestein) drago kamenje; korávde. [fleten.
Schmuck, a. zál, lěp, krasen,
Schmücken, v. a. krasiti, okrásiti, kinčati, okínčati, dičiti, lěpšati, zalšati, olišpati.
Schmuckkästchen, n. skrinjica za korávde, korávdina.
Schmuckkasten, m. kinčnica.

Schmucklos, *a.* bez kinča.
Schmuckwerk, *n.* okrásje.
Schmudelei, *f.* nečistóta, smrád.
Schmudelig, *a.* nečíst, smraden.
Schmuggeln, *v. a.* z zabránjeno robo teržiti.
Schmuggler, f. Schleichhändler.
Schmunzeln, *v. n.* muzati se, múziti se, namúzati se, namúzniti se. [maroga.
Schmutz, *m.* nesnága, smrád;
Schmutzen, *v. n.* vmazati, zamázati.
Schmutzig, *a.* nesnážen, nečéden, zamázan, nečíst, smraden. [nós; fig. gobec.
Schnabel, *m.* kljún; (am Schiffe)
Schnabeln, Schnabeliren, *v. a.* u. *n.* jėsti.
Schnäbeln, sich, *v. r.* golóbčati se; ljubiti se, cėlívati se.
Schnake, *f.* komár; (ein Scherz) šala, norčíja, kvanta. [šalen.
Schnakisch, *a.* smėšen, šaljív,
Schnalle, *f.* zapónka, zapóna, kopča; (an der Thüre) kljupa, kljupica, kljuka.
Schnallen, *v. a.* kopčati, zakópčati, zapéti, zapénjati.
Schnallenmacher, *m.* kopčár; kljupár.
Schnalzen, *v. n.* (mit der Zunge) dleskati; (mit den Fingern) luskati; (mit der Peitsche) pokati.
Schnalzlaut, *m.* dlesk; lusk; pók, póč.
Schnappen, *v. a.* hlopiti, hlopniti, ravsniti; — *v. n.* nach *etwas* —, hlopniti, loviti, *hlastáti*, hapati, šavsati; nach *Luft* —, hliptati, zėvati; (von einer Feder im Schlosse) čiti.
Schnäpper, *m.* omersálec.
Schnapphahn, *m.* razbójni
Schnapps, Schnapp, *i.* šverk!
Schnapps, *m.* žganje, žg
Schnappsack, *m.* torba, n
Schnarchen, *v. n.* herkáti čati, vmerčati, dern njergáti.
Schnarcher, *m.* herkáč, čež, smerčej, herkave
Schnarre, *f.* ropotáča, l tálo; — n, *v. n.* ra klopotáti; hrešáti, tr
Schnarrwerk, *n.* brundál
Schnattern, *v. n.* (von G gagáti, gogotáti, hrigrá getáti; fig. (von Me žlobudráti, blebetati, žlabráti.
Schnauben, *v. n.* sopsti, hati, sopéti, hapati; - etwas, hrepenéti od. néti po čem.
Schnaubend, *a.* zasópljen
Schnaufen, f. Schnauben.
Schnauze, *f.* Schnäuzch gobec, rivec, rilo; (c fäßen) nós.
Schnäuzen, *v. a.* vseknit kováti, vsmerkniti, kniti; das Licht —, od. vtreníti lúč; ein kogar ogoljsáti.
Schnecke, *f.* polž, slinove
Schneckenberg, *m.* berdo tom krόg in krόg.
Schneckenförmig, *a.* zavít
Schneckengang, *m.* polžev zavíjen pót.

lenhaus, n. polšina, hipolševa. [voinja.
lenpost, f. fig. počásna
, m. snég.
ball, m. kepa snéžna;
werfen, kepati se. [lica.
bahn, f. gáz, tír, derka-
flocke, f. snéžinka, ko-
sněžni. [žna gora.
gebirge, n. sněžník, sně-
glöckchen, n. zvonček,
erica. [sněga.
haufen, m. gomíla od. kup
huhn, n. běla jarebica.
ig, a. sněžen, sněžén,
mat.
lavine, f. pláz (sněžni).
linie, f. osněžje.
luft, f. sněžno povětrije.
meise, f. sněžníca, plažica.
wasser, n. sněžnica, sně-
nica, sněžna voda.
weiß, a. sněžnoběl, běl
padani snég.
wolke, f. sněžni oblák.
ide, f. rěz, ojstríca; (bei
Hacke) sěk.
idebank, f. rězni od. rě-
ni stol, rezávnik.
ideln, Schneiteln, v. a. gla-
,trebiti, obrezováti (drěv-
[rězák; vinjak.
idemesser, n. rězni nož,
idemühle, f. Sägemühle.
iden, v. a. rězati, vrězati;
lz) žagati, piljiti; (Getreide)
i, žnjeti; (Thiere) kopiti,
piti, rězati; (Bäume) tre-
, gladiti; (in Holz, Stein)
zati, vdělati, vdolbsti;
ichter —, cerati se, korpič
irati; klein —, razrězati,
zrězati; (ums Geld bringen)
odrěti, ob dnár spraviti; —
v n. skleti, žgati, ščeméti;
im Leibe —, zavíjati v ter-
búhu.
Schneidend, a. ojster.
Schneider, m. krojáč, šivar,
sambol; — in, f. krojačíca.
Schneiderei, f. krojačíja, šivaríja.
Schneidergeselle, m. krojáški po-
magáč. [jáški meštar.
Schneidermeister, m. krojáč, kro-
Schneidern, v. a. šiváriti, ši-
vati, krojáčiti.
Schneidezahn, m. prednji zób.
Schneidig, a. rězen, ojster, na-
brúšen. [sněg pada.
Schneien, v. n. sněžíti; es schneiet,
Schnell, a. berz, berzen, hiter,
jadern, uren; (plötzlich) na-
gel; — ad. berzo, jaderno;
nagloma, iz nenáda.
Schnellen, v. a. vreči, berskáti,
bersniti, berkniti; odpéti,
spustíti; (betrügen) prevěriti,
goljfati; — v. n. skočíti,
odskočíti, odštèrkniti.
Schnellfüßig, a. berzonóg.
Schnelligkeit, f. berzóst, ber-
zóta, berzína, hitrost, urnost,
jadernost; naglost, naglica.
Schnellkraft, f. elektríčnost.
Schnellläufer, m. tekún, jaderník.
Schnellschrift, f. hitropís, těsno-
pís. [zmen.
Schnellwage, f. studíra, pre-
Schnepfe, f. kljunáč, podlěska,
kurenpràt. [náče.
Schnepfenjagd, f. lov na klju-
Schneppe, f. (an Gefäßen) nós,
gerlo.
Schnickschnack, m. kvante, burke.

Schniegeln, *v. a.* naprávljati.
Schnüffeln, *v. a.* vohati.
Schnippchen, *n.* dlesk, lusk.
Schnippen, *v. n.* dleskati, luskati.
Schnippisch, *a.* prostosèrčen; — antworten, po potu *od.* pod nos povědati.
Schnirkel, s. Schnörkel.
Schnitt, *m.* (von Kleidern) kroj; (Einschnitt) rěz, zarěza, prerěza; (eines Buches) obrěza, obrěz; (ein abgeschnittenes Stück) kos, kosček, komad; (in Weinbergen) rězba, rězítva; (des Getreides) žetva, žetje.
Schnitte, *f.* **Schnittchen**, *n.* kos, kosček, komad, krajčič.
Schnitter, *m.* žnjéc; — in, *f.* ženjica, žanjica, žnjica.
Schnitterfest, *n.* dožétvina.
Schnitthandel, *m.* tergovina na drobno, baránt.
Schnitthändler, *m.* tergóvec na drobno barantávec.
Schnitthobel, *m.* obrězívnik.
Schnittlauch, *m.* česnik, česnikovína.
Schnittmesser, *n.* nož, rězák, rězálo.
Schnitz, *m.* rěz; krajčič.
Schnitzbank, s. Schneidebank.
Schnitzel, *pl.* — ei, *f.* obrězki, zrězki, odrězki, obrězótine, ivérje.
Schnitzeln, *v. a.* rězkati, rězljati, izrězováti
Schnitzen, *v. a.* rězati.
Schnitzer, *m.* rezák, rězáč, rězbár; (Fehler) pogrěška, omíl, pomóta; — n, *v. n.* krivo zadéti, pogrěško storiti.
Schnitzkunst, *f.* rězbárstvo.
Schnitzmesser, *n.* rězálo, strušik, obrězívnik.
Schnitzwerk, *n.* zrezki, ostrúžki.
Schnöde, *a* prevzéten, ponosit; prazden, niščéten, nečimern, tašt; sramen, napčen.
Schnödigkeit, *f.* prevzétnost; prazdnost, niščétnost, nečimernost; napčnost.
Schnoppern, s. Schnuffeln.
Schnörkel, *m* okróžina, čiračára.
Schnuffeln, **Schnüffeln**, *v. n.* vohati, njušiti.
Schnupfen, *v. n. u. a.* Tabak —, nosljáti, ponosljováti, šnopati.
Schnupfen, *m.* nahod, neduha, netiha, kihavíca.
Schnupfer, *m.* ponosljovávec.
Schnupftabak, *m.* tobák za nosljánje.
Schnupftuch, *n.* robec, ruta.
Schnur, *f.* sinába, snaha; (zum Binden) motóz, prevóza, nit, verpca; eine — Feigen, věnec smokev; eine — Perlen, nizanica biser; über die — hauen, iz ojnic stopiti, čez měro stopiti.
Schnürband, *n.* verpca.
Schnüren, *v. a.* zatégniti, zapéti, zapetljáti; (Perlen) nizati; fig. einen —, kogar odrěti *od.* ociganiti.
Schnurgerade, *a.* raven, jednak; — *ad* po plajbi, ravno.
Schnurlatz, *m.* — leib, *m.* tělo, stán.
Schnurmacher, *m.* verpčár.
Schnürnadel, *f.* igla, iglica.
Schnurrbart, *m.* rese, muštáce, berke, berkóvi.
Schnurrbärtig, *a.* resast, berkat;

s. berkač, resovec, ic.
f. ein schnurrendes Ding) rnica; (eine scherzhafte směšnica, kratkočá-
v. n. bernéti, brunerčéti; (von Katzen) presti; fig. berbljáti, — v. a. prosíti.
a. směšen, šaljiv.
he, —stiefel, pl. mečánke.
es, a. narávnost, naspotoma, zdajci.
snop; škopa.
m. kopa; (von Heu) kopáncelj, stog.
v. a. v kope děvati, se spravljati.
. kopa; — en, v. n. iti, veliko zdati; — kope děvati.
e, f. šokoláda.
s. odbírek, otrebek, t, smet; —ig, a. man, ničvréden. [kepa.
. gruda, gerča, ploša,
d. žé, vžé, užé, jur,
lěp, zál, fleten; kralb , prekrásen.
. ljubica; (Schönheit) zalost.
v. a. varováti, varvati, štediti; sich —, v. r. ti se, čuvati se, va- [vanje.
erei, f. umětno barhen, — pflaster, n. lepič,
, [krasa, krasnost.
, f. lěpóta, lépóst;

Schönheitsmittel, n. lěpilo.
Schönschreibekunst, f. lěpopis, lěpopísje.
Schönschreiber, m. lěpopisec.
Schonung, f. varvanje, vár, čuvanje, štednja.
Schonungslos, a. nemíl; — ad. nemilo, nemílice.
Schooß, m. krilo, naročáj, naróčje; njèdro, nědrije, lono; (beim Kleide) krilo; die Hände in den — legen, prekrížati roke.
Schooßhund, m. —hündchen, n. kužlej, psiček, podpázdniček.
Schooßkind, n pestvanec, kolěnčič, milaček, ljubljénček.
Schooßtuch, n. predpèrt, pregáča.
Schopf, m. verh, veršič, verhól; (Zopf) kita; (ein Büschel von Haaren rc.) kopa, čop, kupma, plazem. [kladez.
Schöpfbrunnen, m. studenec,
Schöpfe, f. črepálo, zajemališče; město, kjer vodo zajémajo.
Schöpfeimer, m. vedro, zajemáč, črepálo.
Schöpfen, v. n. črepáti, zajémati, zajéti; Athem —, dihati, odihati se; frische Luft —, iti na zrák; Muth —, osèrčiti se, ohrábriti se; Verdacht —, sumiti, sumnjati; (nehmen) vzeti; (aus nichts hervorbringen) vstvariti.
Schöpfer, m. zajemavec, črepáč; stvarnik, stvarítelj; —isch, a. tvoren, stvaríteln; stvaríteljski.
Schöpfgelte, f. korec.
Schopfig, a. kopav, čopast.

Schöpflöffel, *m.* zajemávnica.
Schopfmeise, *f.* plažica.
Schöpfrade, *n.* koló od studenca.
Schöpfschaufel, *f.* lopáta.
Schöpfung, *f.* stvarenje, stvarítva; (der Inbegriff des Erschaffenen) stvarstvo; stvarnica.
Schöppe, *m.* prisédnik.
Schoppen, *m.* huta, stog; (Wagen —) kolárnica. [drégati.
Schoppen, *v. a.* gatiti, bulati, na-
Schöppenstube, *f.* sodnica.
Schöppenstuhl, *m.* sodíšče, sodníja.
Schöps, *m.* ovec, škopec, kaštrún; *fig.* bedák; — fleisch, *m.* škopovína, kaštrunovína.
Schorf, *m.* škorljúp; krasta, skorja (na rani); krasté, grint.
Schorfig, *a.* škorljúpen; krastav; grintov, grintast.
Schorstein, Schornstein, *m.* dimnik, dimnjak; — feger, *m.* dimnikár, stergár.
Schoß, s. Schooß.
Schoß, *m.* mladíka, mladica, odraslik; (Stockwerk) pod, nadstrópje, nadhíšje, podstrópje; (Zins) namét, dača.
Schoßbar, s. Steuerbar.
Schossen, *v. n.* rasti; kliti, nicati; (vom Getreide) v klasje iti, zmetávati se, latováti, klasováti.
Schoßfrei, s. Steuerfrei.
Schoßgerinne, *n.* žlěb.
Schößling, *m.* mladíka, mladíca, ogránek, odráslik, rozga; čep.
Schoßrebe, *f.* mlada rozga, polóžnica.
Schoßreis, s. Schößling.
Schote, *f.* strok, lusk.
Schotenpfeffer, *m.* paprika.

Schoten, *m.* ... skuta.
Schräg, *a.* pop... ševski; — *ad.* ... vprěk. [na...
Schräge, *f.* popr...
Schrägen, *m.* ko...
Schramme, *f.* vráp... gótina, rana.
Schrammen, *v. a.* ...
Schrank, *m.* o... skrinja.
Schranken, *pl.* p... grája, šranja; (Gränze) měra.
Schränken, *v. a.* k... navskríž staviti... ogradíti, pregr...
Schrankenlos, *a.* ...
Schraube, *f.* ve... točeníca.
Schrauben, *v. a.* ... téti, vintati, šr... zafèrkati.
Schraubencilinder, ...
Schraubengang, *m.* ...
Schraubenmutter, ... matica.
Schraubenspindel, ...
Schraubenzwinge, ...
Schraubstock, *m.* f...
Schreck, *m.* strá... póč, reža.
Schreckbild, *n.* str...
Schrecken, *v. a.* s... vstrašiti, pre... Riß bekommen) ...
Schrecken, *m.* str... pèt, grozina.
Schreckensregierung...
Schreckhaft, *a.* str... strašen.

ta — en gerathen, za-
i se, nakopáti si dolgov.
ief, m. dolžni od. za-
list.
ch, n. dolžna knjiga.
, v. n. dolžen biti, dol-
.. [dólžen.
frei, a. bez dolga, bez-
last, f. dolgóvi.
rderung, f. opoména o
.
er, m. věrovník, věritelj
, a. krív, vinen; (ver-
) dolžen. obvézan, za-
; (an Geld) dolžen;
— sein, komur dolžíti.
e, m. krivec, obkrivenik.
keit, f. dolžnóst; (eine
ge Summe) dólg.
s, a. nedólžen, pravé-
— igkeit, f. nedólžnost.
ann, — ner, m. dolžník;
f. dolžnica.
hein, f. Schuldbrief.
rschreibung, f. pripísanje
.
f. učívnica, učílnica,
škola; učilišče.
m. učénec, šolar; — in,
inka, šolarica.
ien, pl. šolski prazniki.
hs, m. šolnikún.
d, n. šolarina, učbarina.
us, n. učívnica, šola,
.
r, n. šolsko lěto.
nheit, f. lažnjiva bo-

rer, — mann, — meister,
enik, učítelj, šolnikár,
ik.
ig, a. šolski.

Schultafel, f. blanja šolska.
Schulter, f. rama, raméno; ledja, herbet. [kóst.
Schulterbein, n. pleče, plečna
Schulterblatt, n. pleče, lopática.
Schultergehenk, n. prěkorámnica.
Schultern, v. a. vzdigniti od. vzeti na rame; schultert das Gewehr! na rame puško.
Schultheiß, Schulze, m. župan, selski sodnik. [učtvo.
Schulwesen, n. šolstvo, učestvo,
Schulzucht, f. šolski réd.
Schuppe, f. luskina, luska, spira; (auf dem Kopfe) práh; krasta.
Schuppen, v. a. einen Fisch —, stergati ribo. [špirast.
Schuppicht, a. ljuskast, ljuskínast,
Schuppig, a ljuskav, špirav.
Schur, f. strižba, striženje.
Schüren, v. a. podtákniti, podtikati; Feuer —, ogenj rašiti.
Schürer, m. podtikáč
Schurf, m krasta, grint; luknja, špranja.
Schürfen, v. a. rudo kopáti, zemljo prekopováti.
Schürhaken, m. greblja, grebljica, rašilo.
Schurke, m. maloprídnež, zločín, potepúh; — rei, f. zločínstvo.
Schurz, m. Schürze, f. predpèrt, predpèrtje, opás, prepás, predpás, krilo.
Schürzen, v. a. podpásati, opásati, predpásati; podvézati.
Schuß, m. (Knall) vstrěl, vstrěláj, hitec; sprožlej; ein — Brod, peka kruha; (der [illegible] von Pflanzen) mladika, [illegible] dica; (vom Wasser) beg; [illegible]

Schroffe, — heit, *f.* ojstrόst, osόrnost; stermén, stermína, stermenítost, stermec.

Schröpfe, *f.* kośnja žita; — n, *v. a.* (Getreide) kosíti, podkosíti, podžeti žito; (eine Art des Aderlassens) rožiče nastáviti. [rožič.

Schröpfkopf, *m.* — horn, *n.* rόg,

Schrot, *m.* u. *n.* (zum Schießen) svinec, oblička, brόk; (Stück) kόs, komád; (von Münzen) teža, měra; (grob gemalenes Getreide) drόb, zamet; ein Mann vom alten — und Korn, poštenják, mož starih navád.

Schrotbeutel, *m.* mośnja za svinec.

Schrotbüchse, *f.* ptičarica, svinčarica, brokόvnica (puška).

Schroten, *v. a.* (auf der Mühle) debélo mleti; (zerhacken, zersägen) presékati, precěpiti, prepíliti, razkláti; (Bäume) trebiti; (wälzen, Fässer in den Keller) valjati sode v klět.

Schröter, *m.* skladáč sodόv.

Schrotkorn, *n.* kaša.

Schrotmehl, *n.* brašno, debéla moka.

Schrotschere, *f.* velike škarje.

Schrotwage, *f.* velika vaga.

Schrumpel, *f.* Schrumpf, *m.* zgiba, skerčba

Schrumpfen, *v. n.* kerčiti se, skerčiti se, stisniti se, zgerbáčiti se.

Schrumpfig, *a.* skerčen, stisnjen.

Schrunde, *f.* razpoklína; — n, *v. n.* počiti, razpόkniti, cěpiti se.

Schub, *m.* poriv, potisk; (einer Kugel) potόk; ein — Brot, jedna peka kruha.

Schubkarren, *m.* gare, dvokόlnica; (mit einem Rade) samokόlnica, taška, taliga.

Schubkasten, *m.* — lade, *f.* omár; preděl, predal.

Schüchtern, *a.* plašljív, bojazljív, bojéčen, strašljív; — heit, *f.* plašljívost, bojazljívost, bojéčnost.

Schuft, *m.* smerkún; uživec.

Schuh, *m.* črěvelj, postόla, mestva, šolen; (ein Längenmaß) črěvelj, čěvelj; — e, *pl.* obútev, obuválo.

Schuhabsatz, *m.* peta, zapétek.

Schuhahle, *f.* šilo.

Schuhbürste, *f.* ščét za črěvle.

Schuhdraht, *m.* drěta, drětva.

Schuhen, *v. a.* obúti, obúvati.

Schuhflicker, *m.* kerpáč.

Schuhkneif, *m.* kvedro.

Schuhleisten, *m.* kopito.

Schuhmacher, s. Schuster.

Schuhmaß, *n.* měra za črěvlje.

Schuhpech, *n.* smola črěvljárska.

Schuhriemen, *m.* remen od črěvljov.

Schuhschnalle, *f.* črěveljska kopča.

Schuhschwärze, *f.* črěveljsko černilo od. vošilo.

Schuhsohle, *f.* podplat.

Schuhwichs, s. Schuhschwärze.

Schulamt, *n.* — stelle, *f.* učiteljstvo, učiteljska služba.

Schulanstalt, *f.* učilišče.

Schulbuch, *n.* šolska knjiga.

Schuld, *f.* (Vergehen) pregrěha, krivica, krivda, krivnja, vina; zadolžek; an etwas — sein) česar kriv biti; (am Gelde,

dólg; in — en gerathen, zadolžíti se, nakopáti si dolgov.
Schuldbrief, m. dolžni ob. zavězani list.
Schuldbuch, n. dolžna knjiga.
Schulden, v. n. dolžen biti, dolgováti. [dólžen.
Schuldenfrei, a. bez dolga, bez-
Schuldenlast, f. dolgóvi.
Schuldforderung, f. opoměna o dolgu.
Schuldherr, m. věrovnik, věritelj
Schuldig, a. kriv, vinen; (verbunden) dolžen, obvézan, zavéžan; (an Geld) dolžen; einem — sein, komur dolžiti.
Schuldige, m. krivec, obkrivenik.
Schuldigkeit, f. dolžnóst; (eine schuldige Summe) dólg.
Schuldlos, a. nedólžen, pravéden; — igkeit, f. nedólžnost.
Schuldmann, — ner, m. dolžnik; — in, f. dolžníca.
Schuldschein, s. Schuldbrief.
Schuldverschreibung, f. pripisanje dolga.
Schule, f. učívnica, učílnica, šola, škola; učilišče.
Schüler, m. učénec, šolar; — in, f. učénka, šolarica.
Schulferien, pl. šolski prazniki.
Schulfuchs, m. šolnikún.
Schulgeld, n. šolarina, učbarina.
Schulhaus, n. učívnica, šola, učilišče.
Schuljahr, n. šolsko lěto.
Schulkrankheit, f. lažnjiva bolězen.
Schullehrer, — mann, — meister, m. učenik, učítelj, šolnikár, školnik.
Schulmäßig, a. *šolski.*
Schultafel, f. blanja šolska.
Schulter, f. rama, raméno; ledja, herbet. [kóst.
Schulterbein, n. pleče, plečna
Schulterblatt, n. pleče, lopática.
Schultergehenk, n. prěkorámnica.
Schultern, v. a. vzdigniti ob. vzeti na rame; schultert das Gewehr! na rame puško.
Schultheiß, Schulze, m. župan, selski sodnik. [učtvo.
Schulwesen, n. šolstvo, učestvo,
Schulzucht, f. šolski réd.
Schuppe, f. luskina, luska, spira; (auf dem Kopfe) práh; krasta.
Schuppen, v. a. einen Fisch —, stergati ribo. [špirast.
Schuppicht, a. ljuskast, ljuskinast,
Schuppig, a ljuskav, špirav.
Schur, f. strižba, striženje.
Schüren, v. a. podtákníti, podtíkati; Feuer —, ogenj rašiti.
Schürer, m. podtikáč
Schurf, m. krasta, grint; luknja, šprànja.
Schürfen, v. a. rudo kopáti, zemljo prekopováti.
Schürhaken, m. greblja, grebljica, rašilo.
Schurke, m. maloprídnež, zločin, potepúh; — rei, f. zločinstvo.
Schurz, m. Schürze, f. predpèrt, predpèrtje, opás, prepás, predpás, krilo.
Schürzen, v. a. podpásati, opásati, predpásati; podvézati.
Schuß, m. (Knall) vstrěl, vstrěláj, hitec; sprožlej; ein — Brod, peka kruha; (der Trieb von Pflanzen) mladika, mladíca; (vom Wasser) běg; (das

Pferdes) dír; (des Vogels) lět, lětáj.

Schüssel, f. sklěda, škeděla, zděla; — gestell, n. sklědnik, sklědnjak. [lučáj daleč.

Schußweite, f. strělśj, puškomét,

Schuster, m. čěvljár, črěvljár; čižmár; — ei, f. črěvljaríja, črěvljárstvo; — in, f. črěvljarica. [dělati.

Schustern, v.a. črěvljáriti, črěvlje

Schusterriem, m. kneftra.

Schusterschwärze, f. černílo črěvljársko. [sútje; nasíp.

Schutt, m. síp, razsíp, sút,

Schüttboden, m. žitnica, hambar.

Schütteln, v. a. tresti, stresti, stresniti, majati, zmajati, objúgati; mit dem Kopfe —, z glavoj potrésati.

Schütten, v. n. (vom Getreide) mnogo zdati, polno biti; — v. a. (etwas Trockenes) suti, sipati, vsipati, nasípati; (etwas Flüssiges) liti, políti, políjati, razliti, vliti.

Schüttern, v. n. tresti se, jugati se, trepetáti, majati se; — v. a. stresti, tresti.

Schutthaufen, m. groblja; razvalíne, podertíne, razsíp, razpadnína.

Schutz, m. varstvo, obrámba, bramba, zavétje, obranílo, zaštita, okrílje, zakrílje, obrána, obrána; (an Mühlen) brana.

Schutzbefohlene, s. Schützling.

Schutzblattern, pl. osépnice, kravje kozé.

Schutzbrief, m. zaštítni líst.

Schutzbündniß, n. zaštítna zavéza.

Schütze, m. strělec, puškár.

Schützen, v. a. braniti, ob varováti, obvarováti, titi, zaštítiti, okovárjati váriti, čuvati, začúvat Wasser—, vodo zajezíti zagráditi.

Schutzengel, m. angelj vár

Schützengesellschaft, f. str družtvo; strělci.

Schützenhaus, n. strělíšče.

Schützer, m. zavětnik, branítelj.

Schutzgeleit, n. zaštítna

Schutzherr, m. zavětnik, nik; — schaft, f. z zaštíta.

Schützling, m. branjeník věreník.

Schutzrede, f. zaštítna b

Schutzredner, m. zaštítni b ník.

Schutzwehr, f. obrána.

Schwabe, m. šúrk.

Schwach, a. slab, slab nemóčen; (dünn) tenek,

Schwäche, f. slabóst, sla nemóč.

Schwächen, v. a. slabiti, bíti, razslabiti, habiti; ein chen —, oskrúniti děkl

Schwachheit, f. slabóst, sla nemóč; tenkost, tenkó

Schwachherzig, a. slabos mehkúžen; —keit, f. sèrčnost, mehkúžnost.

Schwachkopf, m. beda, tr

Schwächlich, a. slabóten móčen; (kränklich) bol opotekljiv; —keit, f. sl nost; boléhavost.

Schwächling, m. paglavec.

Schwachsinn, m. slaba

ſmnost; — ig, *a.* slaen.
n, *m.* čád, pára, dim; Mähen) réd, redica; ze) rosička.
one, *f.* švadrón, truma.
r, *m.* svák; dever.
rin, *f.* svaka, svakinja, ica. |šina, svojščina.
rſchaft, *f.* svaštvo, svae, *f.* lastavica, lastovíca, víca, lastovka.
enkoth, *m.* lastóvjek.
ennest, *n.* lastavičje o.
enwurz, *m.* drenovšek.
, *m.* mnóž, množina, , hrúp, šúm; gnječa; *v.* *n.* gibati se, valoe, gnječiti se.
m, *m.* goba, gljiva; Fuße des Pferdes) braa.
mchen, *n.* gobica; mešir.
mmicht, Schwammig, *a.* t, gljivast, ljukničast; r.
, *m.* labúd; — en, *a.* lov; —engarten, *m.* lače; —enweibchen, *n.* la:a.
gel, *m.* kembelj, čamelj, c; (am Dreſchflegel) ce(am Ziehbrunnen) ročíca.
ger, *a.* noséč, nošéč. en; ſie iſt —, ni sama; omit — gehen, kej skrivši ti od. sklepati.
gern, *v.* *a.* noséčo stovbréméniti, otegótiti; Chemie) polniti, napólnapojíti.

Schwangerſchaft, *f.* nosenje, tegótnost.
Schwank, *a.* gibek, gibčen, šibek, vejhláv; (ungewiß) ne gotóv, dvojben, nestálen.
Schwank, *m.* šala, burke, kvanta, norčija.
Schwanken, *v.* *n.* zibati se, majati se, omahováti, kolébati se, svepati se; ſeine Knie —, vklekje se, koléna mu prepádajo, vtripajo.
Schwankend, *a.* svepav, vskolébau; dvojben, ne gotóv.
Schwanz, *m.* rép.
Schwänzbein, *n.* tertica.
Schwänzchen, *n.* repič.
Schwänzeln, *v.* *n.* mahljáti, merdati od. migati z repom.
Schwänzen, *v.* *a.* rép naprávití; ein Pferd —, podvézati rép konju; die Schule —, ne iti v šolo; — *v.* *n.* klatiti se, skitati se, tepsti se.
Schwanzfeder, *f.* pero iz repa.
Schwanzmeiſe, *f.* repáta senica.
Schwanzriemen, *m.* podrépina, podrépnica, podrépnik.
Schwanzſtern, *m.* repata zvězda, repáča, repatíca.
Schwär, *m.* vréd, tvór; —en, *v.* *n.* pribírati se, vrediti se; otékati, jitrati se, gnojíti se.
Schwarm, *m.* (Bienen —) roj; (Lärm) šunder, hrúp; (Haufen) trop, tropa, truma, množtvo.
Schwärmen, *v.* *n.* (von Bienen) rojiti, rojiti se; (lärmen) šunder iméti, hrupéti; (ſchwelgen) razúzdano živéti, skitati se, tepéšiti se, gostiti se, (im

Denken) sanjáti, bedáliti, ludováti; — *n.* rojenje; hrúp, hrupénje; razúzdano življénje, gostítje; sanjánje.

Schwärmer, *m.* (Schwelger) razúzdan človek, skitavec, tepešník; (Fantast) bedalež, sanjár; (bei den Feuerwerken) švigavec, švigávka.

Schwärmerei, *f.* sanjánje, sanjaríja, sanjárstvo, bedaláščina, ludoríja, bedalíja.

Schwärmerisch, *a.* sanjáški, sanjárski, fanátičen.

Schwarte, *f.* koža.

Schwarz, *a.* čérn, vrán; — es Pferd, vranec; — e Wäsche, zamázano pranje; (von der Sonne verbrannt) zagorél, černománjast, rujàv; (traurig) tužen, žalosten; (gräßlich) strašen, strahovít; — machen, očèrniti kogar.

Schwarzäugig, *a.* černoók.

Schwarzbeere, *f.* černíca, boróvnica.

Schwarzbraun, *a.* černorujàv, zagorel, osmójen.

Schwarzdorn, *m.* černi glóg ob. ternovec.

Schwarze, *m.* černec, arap, zamórec, neger.

Schwärze, *f.* černílo; černóst, vranost, černína.

Schwärzen, *v. a.* černiti, očérniti, počèrniti; (verläumden) obrekováti, ogovárjati; — *v. n.* kontrabantírati, zabranjevíno prodati.

Schwarzfärber, *m.* barvar na černo.

Schwarzgelb, *a.* temno-žólt.

Schwarzgrau, *a.* temno-sív.

Schwarzgrün, *a.* temno-zelen.

Schwarzhaarig, *a.* černovlás.

Schwarzholz, *n.* hvojove drévje, iglasto drěvje.

Schwarzköpfig, *a.* černoglàv.

Schwarzkunst, *f.* vraža, čara, copernija, čarobíja.

Schwarzkünstler, *m.* copernik, čarovnik.

Schwärzlich, *a.* černkast, černkljat; (im Gesichte) začernél, zagorél, ogorél, černománjast.

Schwarzstreifig, *a.* s černimi prugami.

Schwatzen, *v. n.* čebljáti, blebetáti, žlabráti, gomúliti; razgovárjati se.

Schwätzer, *n.* čebljáč, blebetávec, žlabráč; — in, *f.* žlabra, blebetúša.

Schwätzerei, *f.* blebèt, blebetánje.

Schwatzhaft, *a.* blebetav, žlabrav, čebljàv; — igkeit, *f.* blebetávost, žlabrávost.

Schwebe, *f.* in der — hängen, oběšen biti, viseti.

Schweben, *v. n.* viseti, treptiti, oběšen biti; fig. biti; im Gedächtnisse —, biti v spominu; vor den Augen —, biti ob. treptíti préd očmí; in Gefahr —, biti v nevárnosti; zwischen Furcht und Hoffnung —, v strahu upati.

Schwefel, *m.* žveplo, sumpor; — s, *a.* žveplén, sumporen.

Schwefelartig, *a.* sumpórast, žveplénast.

Schwefeläther, *m.* žvepléni vinski cvét.

Schwefelfaden, *m.* žveplénka, žveplenica.

Schwefelgeruch, *m.* žveplovína.

Schwefelhölzchen, *n.* vžigálka, vžigalica.

efelicht, a. žveplast, žvenast, sumpórast. [ren.
efelig, a. žveplén, sumpo-
efeln, v. a. žvepliti, požliti, sumpóriti, nasumiti.
if, m. rép, repič.
ifen, v. a. rép napráviti; (schweifen) iztesáti, izstrúi; — v. n. gnati se, vlase, poháјati.
ifstern, m. repasta zvě-, repatica.
ifstück, n. repina.
igen, v. n. molčati, tiho; vmolkniti, zamólčati; n. mólk, molčanje.
ein, f. svinja; prasica, máča. [čénka.
einebraten, m. svinjska pe-
einerei, f. svinjaríja.
einfleisch, n. svinjína, svi-:ina, svinjsko meso.
einhirt, m. svinjár; — in, svinjaríca.
einigel, m. jéž; (von Men-t) prasè, kočej. [njárski.
einisch, a. svinjski; svi-
einmast, f. žír, žirovína.
einmutter, f. prasica, svis prasci. [rězár.
einsschneider, m. svinjoréz,
einstall, m. svinják, svii hlěv. [Jägern) krí.
iß, m. pot, znój; (bei den
ißbad, n. znojnica, pot-.
ißen, v. n. potíti se, znose; (bei Jägern) krí teči; v. a. varíti, zvaríti, spojiti.
ißig, a. znojen, s potom t.

Schweißloch, n. potna ljuknjica, potínka.
Schweißtreibend, a. znojív. [plja.
Schweißtropfen, m. znojna ka-
Schweißtuch, n. obrisálo, otiráč.
Schweißwurst, f. kervavica.
Schweizer, m. švajcar.
Schweizerkäse, m. švajcarski sir.
Schwelen, v. n. tleti, tinjati se; dimiti se; — v. a. žgati.
Schwelgen, v. n. razúzdano od. razkóšno živéti, pirováti, burováti.
Schwelger, m. razúzdanec, razkóšnik, burič; — ei, f. razúzdano živlénje, búr; —isch, a. razúzdan, razkóšen, razsípen.
Schwelle, f. prag.
Schwellen, v. n. otéči, otékati; (vom Wasser) rasti, narášati, narásti, kipéti; — v. a. das Wasser —, vodo zajezíti.
Schwemme, f. kopálo, kopavnik, opláki; kopališče.
Schwemmen, v. a. plaviti; Pferde —, kopati konje; etwas wohin —, nanésti, nanášati, napláviti; (Gläser, Wäsche) splahniti, splaviti.
Schwenken, v. a. sukati, vertéti, mahati (s čem); (etwas) oberníti, obráčati; (Gläser) splahniti, vmiti; sich —, v. r. oberníti se, obráčati se, obrátiti se.
Schwer, a. težek, težák, truden, mučen; einen - en Kopf haben, tverde glave biti; eine — e Strafe, ojstra kazen; — es Geld kosten, mnogo veljáti, mnogo dnarja stati; — es

Geschütz, topóvi, velíki ogenj; es sind — e Zeiten, slabi so časi; mit —em Herzen, z žalostnim sercam; — sein, težiti. [kóta, težkoča, tegóba.
Schwere, f. teža, težína, tež-
Schwerfällig, a. težek; štorast; — keit, f. težkóst.
Schwerfüßig, a. težkonóg.
Schwerhändig, a. težkorók.
Schwerkraft, f. težna móč, težje, težnja. [težkoma.
Schwerlich, ad. javelne, težko,
Schwermuth, f. tužnost, težkomíselnost.
Schwermüthig, a. tužen, težkomíseln, žalosten; — keit, f. Schwermuth.
Schwerpunkt, m. težíšče.
Schwert, n. meč; hanžar, jatagán; — feger, m. mečár.
Schwertförmig, a. mečast.
Schwertlilie, f. sabljica.
Schwertscheide, f. mečénka, mečnica, mečnja.
Schwertschlag, m. ohne —, bez prelívanja kerví.
Schwertträger, m. mečonóša.
Schwester, f. sestra, sestrica.
Schwesterkind, n. sestrič.
Schwesterlich, a. sestrinski, sesterski. [stranec, sestranik.
Schwestersohn, m. sestrič, se-
Schwestertochter, f. sestríčna, sestrána.
Schwibbogen, m. obók, svód.
Schwiegerältern, pl. tast in tasta.
Schwiegermutter, f. tasta, taša, tašica, svekerva.
Schwiegersohn, m. zet.
Schwiegertochter, m. snaha, sináha, nevěsta.
Schwiegervater, m. tast, test, sveker.
Schwiele, f. žúlj, žuljek, ožúljek; (Hitzbläschen) mozólj.
Schwierig, a. težek, težáven, tegóben, mučen, težkoten; — keit, f. težkóta, težkóča, tegóba, mučnost. [líka.
Schwimmblase, f. měhúr, ve-
Schwimmen, v. n. plavati, plivati, plovati; — n. plavanje, plavba. [vec, plavec.
Schwimmer, m. plavar, plava-
Schwimmplatz, m. plavalíše.
Schwimmschule, f. kopalíšče.
Schwinde, f. lišáj.
Schwindel, m. omotíca, omot, vertoglavica. [glávec.
Schwindeler, — geist, m. verto-
Schwindelig, Schwindlig, a. omótičen, omoten, vertoglàv, vertogláven; es wird mir —, glava se mi suče.
Schwindeln, v. n. i. motiti se, omotičen biti; mir schwindelt es, glava se mi vertí od. moti,
Schwinden, v. n. miniti, zginiti, zginjávati, gasneti, preíti, giniti, čeznuti; (vertrocknen) sušíti se, vsahníti.
Schwindflechte, f. Schwinde.
Schwindsucht, f. sušica, jetika.
Schwindsüchtig, a. jetikav, sušičen; er ist —, imá sušico.
Schwinge, f. (Getreide -) vejáča, vejávnica; (Flachs —) trepálo; (Flügel) perutnica, haba, krilót.
Schwingen, v. a mahati, pahati, sukati vertéti; Korn —, žito vejati; Flachs —, lán trepáti; sich auf das Pferd —, skočiti

od. žiniti na konja; sich über den Zaun —, skočiti čez plót; sich in die Luft —, švigniti od. žiniti pod obláke, vzletéti; fig. sich in die Höhe —, povzdígniti se; (schaukeln) plavati, majati se, zibati se.
Schwirren, v. n. bernéti, šuréti, škripati, čerčati. [jíti se.
Schwitzen, v. n. potíti se, zno-
Schwitzpulver, n. štupa za poténje.
Schwören, v. n. priséči, priségati, priségniti, zapriséči, zapriségati, rotíti se, zarotíti se, zakléti se; bei der Seele —, pridúšiti se.
Schwül, a. sparen, sopáren, sparčen; —e f. sparica, sopárnica, vročina.
Schwulst, m. otok, oteklina; (im Schreiben) obráklost, nadútost. [dút.
Schwülstig, a. fig. obrákel, na-
Schwung, m. mah, mahlej, páh; fig. navada, običáj.
Schwungfeder, f. pero.
Schwur, m. rot, priséga, zaklétva; —gericht, n. poróta, porótni sód; —mann, m. porótnik; —platz, m. rotišče.
Sclave, m. rob, suženj, sužnik, hlapec, nevólnik. [sužnica.
Sclavin, f. robkinja, sužnja,
Sclaverei, f. robstvo, sužnost, hlapčija, nevolníštvo; in der — leben, robováti, hlapčeváti. [sužníški, hlapčji.
Sclavisch, a. robski, suženj,
Scorpion, m. skrakek, kačúr, škorpijón. [mnja.
Scrupel, m. dvojba, súm, su-
Sech, n. čertálo.
Sechs, num. šést.
Sechse, f. šestka, šestíca.
Sechseck, n. šesterokótje.
Sechser, m. šesták, šestíca.
Sechserlei, a. šestéri.
Sechsfach, — fältig, a. šestérni.
Sechshundert, num. šést stó, šést stotín; —ste, a. šest stotni.
Sechsjährig, a. šestlěten, šést lět star.
Sechsmal, ad. šestkrat, šéstbarti, šest putih.
Sechsmonatlich, a. šestměsečen.
Sechsspännig, ad. s šestorico, s šestimi konji.
Sechste, a. šesti [šést.
Sechsthalb, ad. pét in pól, pol-
Sechstägig, a. šestdnéven.
Sechstel, n. šestina. šestínka.
Sechstens, ad. šestič, šesto.
Sechswochen, pl. poród, rodi, babine. [rodníca.
Sechswöchnerin, f. porodíca, po-
Sechzehn, num. šestnajst, šestnest; —hundert, num. šestnajst stó od. stotín; —te, a. šestnajsti.
Sechzig, num. šest deset, šest réd; —ste, a. šestdeséti; —stel, n. šestdesetínka.
Seckel, m. mošnja, mošnjíca, kesa; sekelj (stari dnár); —meister, m. mošnjár.
Secret, n. skrivnost, tajnost; (Abtritt) straniše; —är, m. tajnik, sekretér.
Secte, f. stranka, ločina.
Section, f. oddělk, ódsěk; razpáranje mertvih.
Secundant, m. drúg (pri boju), sekundánt.

Secunde, *f.* sekúnda, drobiček.
Sedezband, *m.* knjiga v šestnajstini.
See, *m.* jezero; — *f.* morje; auf der offenen —, na visókim morju; —=, *n.* morski.
Seeänte, *f.* piúl.
Seebach, *m.* jezerníca.
Seecadet, *m.* kadét pomórski.
Seedienst, *m.* služba pomórska.
Seeeinhorn, *n.* narval.
Seefahrer, *m.* pomórec, mornár.
Seefahrt, *f.* brodárstvo, pomórstvo.
Seegrün, *a.* sínj.
Seehafen, *m.* luka, pristaníšče.
Seehandel, *m.* tergovína pomórska od. na morju.
Seejungfer, *f.* morska děklica.
Seeküste, *f.* pomórje, primórje, brěg morski.
Seele, *f.* duša; (der Feder) sercé.
Seelenamt, *n.* zadúšnica, hilja, černa meša. [kóst duše.
Seelenangst, *f.* dušna stiska, brit-
Seelenhirt, *m.* dušni pastír, duhóvnik.
Seelenkräfte, *pl.* dušévne moči.
Seelenlehre, *f.* dušoslóvje, dušověda, psihologíja. [duše.
Seelenlos, *a.* bezdúšen, brez
Seelenruhe, *f.* mir duše.
Seelenwanderung, *f.* preduševáníe.
Seelsorge, *f.* skerb duhóvna.
Seelsorger, *m.* duhóvnik.
Seemann, *m.* mornár, pomórec.
Seeoffizier, *m.* pomórski častnik.
Seepaß, *m.* morski list.
Seeräuber, *m.* morski razbójnik od. ropár, gusár; —ei, *f.* morsko razbojništvo, gusárstvo.

Seereise, *f.* morski pót.
Seeschwalbe, *f.* hudoúrnica.
Seesoldat, *m.* vojnik pomórski.
Seesturm, *m.* burja, morski vihar.
Seeufer, *f.* Seeküste.
Seewärts, *ad.* proti morju.
Seewesen, *n.* pomórstvo, mornaríja, mornárstvo, brodárstvo.
Segel, *n.* jadro, větrílo, plahta; unter — gehen, podáti se na morje.
Segelbaum, *f.* Mastbaum.
Segelfertig, *a.* gotov od. priprávljen na pót.
Segelgarn, *n.* preja za jadra.
Segeln, *v. n.* jadriti; kormániti, lentati; — *v. a.* in den Grund —, vtopíti.
Segelstange, *f.* jadreníca, lanta, lantina, lentina. [jadra.
Segeltuch, *n.* veršelj, platno za
Segelwerk, *n.* jadra, jadrovje.
Segen, *m.* blagoslóv, blagodár, blagor.
Segler, *m.* jadrílec.
Segnen, *v. a.* blagoslóviti, blagoslávljati; (sich kreuzigen) križati se, prekrížati se.
Seh*e*, *f.* vid, gléd.
Sehen, *v. a.* viditi, videti, zreti; gledati, poglédati; — lassen, pokázati; sich — lassen, prikázati se; das Fenster sieht auf die Gasse, okno na ulico kaže; lasset uns —, da vidimo, naj da vidímo, sieh da! gléj, léj, poglej, eto! nach nichts —, za nič ne marati; — *v. n.* (eine gewisse Gestalt haben) vidiù biti; Sie — blaß, roth,

blědi, rudéči ste ob. ste viditi.
Sehnerve, *f*. vidna čutnica.
Sehenswürdig, — **werth**, *a*. rědek; pogléda vrěden; —**keit**, *f*. rědkost.
Seher, *m*. (im edlern Sinne) prorók, prerók; —**in**, *f*. pročíca, prerókinja.
Seherohr, *n*. dalekogléd.
Sehkraft, *f*. vidna móč.
Sehne, *f*. kita, suha žila, (des Bogens) tetív, tetíva.
Sehnen, **sich**, *v. r*. blepéti, hrepenéti, dihtéti, kopernéti (po čem); težiti, čleti, čeznuti (za čem); želéti, zaželjeváti (kar).
Sehnig, *a*. žilav, žilovít.
Sehnlich, *a*. živ, željen, hrepenéč, góréč, dihtiv, žuden; — **warten**, komaj čakati, na iglah sedéti.
Sehnsucht, *f*. hrepenénje, hlepénje, dihtívost, željnost, poželjénje.
Sehnsüchtig, s. **Sehnlich**.
Sehr, *ad*. zlo, močno, jako, vele, prav, pre . .; **gar zu** —, prezlò.
Sehweite, *f*. vidodaljnost.
Seichen, *v. n*. scati.
Seicht, *a*. plitev, plitek, ne globòk; fig. sláb, jalov, niščéten; —**heit**, *f*. plitvína, plitkost, plitkóta; fig. slabost, jalovost,
Seide, *f*. svila, žida.
Seidel, *n*. maselc, sajtlič.
Seidelbast, *m*. voličji koren, alj divji poper.
Seiden, *a*. *svilén*, *svilen*, *od* svile, židan.
Seidenartig, *a*. svilast, svilénkast.
Seidenbau, *m*. svilárstvo, svilaríja.
Seidenfabrik, *f* svilárnica; — ant, *m*. svilár.
Seidenfärberei, *f*. barvanje svile.
Seidenhandel, *m*. svilárenje, tergovína s sviloj.
Seidenhändler, *m*. svilár, svilárnik.
Seidenhaspel, *m*. motovílo svilársko.
Seidenreich, *a*. svilàt.
Seidenspinner, *m*. svilopréjec; —ei, *f*. svilopréja; —in, *f*. svilopredica.
Seidenstoff, *m*. svilovína, svilena roba.
Seidenwurm, *m*. svilód, svilnik.
Seidenzeug, s. Seidenstoff.
Seidenzucht, s. Seidenbau.
Seife, *f*. mjilo, milo. žajfa; —n=, *a*. mjilén.
Seifen, *v. a*. mjiliti, omjíliti. žajfati, požájfati.
Seifenartig, *a*. mjilast, mjilovít.
Seifengeist, *m*. mjilovec.
Seifensieder, *m*. mjilár; —=, *a* mjilárski; —ei, *f*. mjilaríja. mjilárstvo; mjilárnica; —in, *f*. mjilarica.
Seifenwasser, *n*. mjilenica, žajfenca.
Seifstein, *m*. mjilenik.
Seiger, *a*. navpíčen, kalamiran; — *ad*. navpik.
Seiger, s. Uhr.
Seigern, *v. a*. (im Bergbau) topiti, taliti; čistiti rudo; navpik kopáti.
Seihe, *f*. —r, *m*. cědilo, cědílnik, cědílnica; —n, *v. a*. cěditi, precéditi, precějati, pretočiti.
Seil, *n*. vože, uže, verv, konop, konopec.

Seiler, *m.* vožár, vervár; —handwerk, *n.* vožarija, vožárstvo. [pohódec.
Seiltänzer, *m.* vervolézec, kono-
Seim, *m.* sát, čist méd; (Schleim) žleza, žlezóba; —en, *v. a.* méd čistiti. [pustiti.
Sein, *v. n.* biti; bivati; — lassen,
Sein, —e, — *pr.* njegòv; svoj.
Seinerseits, *ad.* od njegóve strane; od svoje strane.
Seinethalben, —wegen, - willen, *ad.* za njega voljo, zavolj od. zarad njega, za njegóvo dèlo.
Seinige, der, die, das *pr.* njegòv; svoj; — *m.* svojec.
Seit, *ad.* od, odtehdób, kar, od tega kar; — früh, od davi.
Seitdem, *ad.* kar, od teh dób, od tih mál, od tega časa; od kad; od onda.
Seite, *f.* strana, strán, kraj, plát; (des Körpers) bók; die rechte — eines Zeuges, lice; die linke — eines Zeuges, rób; Scherz bei —, bez šale; bei —, auf die —, na strán, vstrán, s poti; von der — zuschauen, za strane gledati; —n=, *a.* pobóčni.
Seitenblick, *m.* pogléd po strani.
Seitenbret, *n.* skrajnjáča, straníca.
Seitenfach, *n.* predaljček.
Seitenfenster, *n.* stransko okno.
Seitengebäude, *n.* pristava.
Seitengewehr, *n.* sablja; meč.
Seitensprung, *m.* skók na strán.
Seitenstechen, *n.* bodláji, bodnje.
Seitenstoß, *m.* vdár pod bók.
Seitenweg, *m.* stranski pót, stranpotica.
Seitenwind, *m.* vèter za strani
Seither, s. Seitdem.
Seitwärts, *ad.* na strán, v strán za strane, na strani.
Selber, *pr.* sám. [isti, tisti
Selbiger, e, es, *pr.* oni, onaj
Selbst, *pr.* sám; isti; von — samodsébe.
Selbstbefleckung, *f.* oskrúnba samega sebe.
Selbstbetrug, s. Selbsttäuschung
Selbsteigen, *a.* svoj vlastni, vlastni, vlastít svoj, samolásten
Selbsterhaltung, *f.* hranenje samega sebe. [mega sebe
Selbsterkenntniß, *f.* spoznánje sa-
Selbsterniedrigung, *f.* ponižanje samega sebe.
Selbstgefällig, *a.* samoljúben; —keit, *f.* samoljúbje.
Selbstgefühl, *n.* samočútje.
Selbstgeschoß, *n.* samostrèl.
Selbstgespräch, *n.* sámogovór govòr sebòj samim.
Selbstgewalt, *f.* samosilje.
Selbstheit, *f.* svojóst, svojšči
Selbstherrscher, *m.* samovlad —in, *f.* samovladarica.
Selbsthilfe, *f.* pomóč sebi samemu.
Selbstlaut, —er, *m.* gl[...] glasnica, samoglásnik, [sa]moglásnica, samoglask[...]
Selbstliebe, *f.* samoljúbje
Selbstlob, *n.* vlastna ob. vlástna hvala, samoh[...]
Selbstmord, *m.* samom[...] movmórstvo. [movn[...]
Selbstmörder, *m.* samor[...]
Selbstpeiniger, *m.* mučit[...] samega, [same
Selbstprüfung, *f.* i[...]

...ſche, f. samovlastnta os-

...ändig, a. samosvòj, sa-
...ójen, samostálen; —
f. samosvojóst, samo-
...ost.
...cht, f. samoljúbje, sa-
...lnost, samogóltnost.
...chtig, a. sebičen, samo-
...n, samopášen, samo-
...n. [mega sebe.
...ſchung, f. omáma sa-
...ätig, a. samóteš, samó-
. [samega sebe.
...läugnung, m. zatájenje
...rſtümmlung, n. samos-
pokvárenje.
...rtrauen, n. zaúpanje v
...ga sebe.
...frieden, a. samodovól-
...adovóljen s samim sebòj.
v. a. voditi, sušíti.
a. blažen, blagosten,
...n; (der himmliſchen Glück-
...lt theilhaftig) zveličan;
...Berſtorbenen) rajni, raj-
...zamèrl; — machen, spa-
...veličati; —werden, zve-
...biti; — ſprechen, za sve-
...roglasíti; —keit, f. bla-
...ro, blažnost, blago-
...; radost; zveličanje.
...chend, a. zveličáven,
...nósen.
...cher, f. Heiland.
...chung, f. posvéčenje.
a. rědek, porědek;
...čen, izréden, malokdaj-
— ad. rědko, rědkoma,
...daj; —heit, f. rěd-
...rědka rěč, posébnost,
...nost.

Seltſam, a. čuden, čudnovít, neobičen, neobičájn; —keit, f. čudnost, neobíčnost, čudnovítost. [hóvšnica.
Seminarium, n. šeminíšče, du-
Semmel, f. žemlja, žemljíčka, bulka; —mehl, n. běla moka,
Senat, m. starešinstvo, véče, senát; —or, m. starešína, starověčnik.
Senden, v. a. posláti, pošíljati; odpráviti, napótiti.
Sendſchreiben, n. — brief, m. poslaníca, pismo.
Senesbaum, m. sena.
Senf, m. gorušíca, gorčica; —r, a. gorušični; —büchſe, f. gorušičnica.
Senfte, f. nosilo, nosílnica.
Senge, f. žig, požig, ožèg.
Sengen, v. a. smodíti, paliti, žgati; posmodíti, popáliti, požgati; — und brennen, posmójati, popáljati, požígati.
Senior, m. starešína, staróśta.
Senkblei, n. Senkel, m. vtonílo, kalamir; olóvnica,
Senken, v. a. pogrézniti, potoníti, vtopíti, spustíti; Reben —, grebati, grebeníčiti, pogrebeníčiti, grobati, povalíti; ſich — v. r. pogrezováti se.
Senker, m. grebeníca.
Senkgrube, f. podlézina.
Senkrecht, a. navpičen, kalamíran; — ad navpík.
Senne, f. Sehne.
Senne, Senner m. pastír, stanár; —in, f. pastaríca.
Senſe, f. kosa, —nſ, a. kosni.
Senſenſchmied, m. kosár.
Senſenſtiel, m. kosíšče, ratíšče.

Silberartig, *a.* srebernast, srebrast.
Silberbergwerk, *n.* sreberna ruda.
Silberfarben, *a.* srebern, sreberne barve [sreberníňa.
Silbergeld, *n.* sreberni dnarji,
Silbergehalt, *m.* vrědnost srebra.
Silberhaltig, *a.* srebrovít, srebernat.
Silberling, *m.* sreberník.
Silbermünze, *f.* sreberni penez, srebro, sreberníca.
Silbern, *a.* srebern, srebrén; — *v. a.* srebriti.
Silberquell, *m.* sreberni vrělec.
Silberton, *m.* čist od. jasen glás.
Silberweiß, *a.* běl ko srebro.
Silberzeug, *n.* srebrovína, srebernína.
Simpel, *a.* prost, pripróst.
Sims, *m.* polica.
Singbar, *a.* pěven, pěváteln, za pětje.
Singen, *v. n.* pěti, pěvati, popěvati; — *n.* pětje.
Singespiel, *n.* igra s pětjem, spěvigra.
Singestimme, *f.* glás.
Singestück, *n.* pěsem, popěvka.
Singrün, *n.* zimozélen.
Singvogel, *m.* ptica pěvka od. pěvalíca. [nobroj.
Singular, *m.* jednobrójnik, jedí-
Singweise, *f.* napěv, viža.
Sinke, *f.* podlézina.
Sinken, *v. n.* pasti, padati, vpasti, vpadati, pogrezováti se; (im Wasser) topíti se, vtopíti se, vtapljati se, potoníti, vtoníti; (in Verfall kommen) prepádati; den Muth — lassen, serce zgubiti; bis in die — de Nacht, do černe noči; in Ohnmacht —, omedléti.
Sinn, *m.* čut, čutek, počútek, čutjénstvo; (Verstand) úm, razúm, smisel, pamet; (einer Rede) poměn, smisel; (Gesinnung) misel, mnenje, volja, naměra; von — en kommen, ob pamet priti, obnoréti; bei — en sein, pri sebi biti, pri pameti biti; das fällt in die — e, v oči pada; es sich aus dem Sinne schlagen, izbíti si iz glave; er hatte im —, on je bil naměnjen.
Sinnbild, *n.* kip, podóbšina, podóba, simból.
Sinnen, *v. n.* misliti, mišljati.
Sinngedicht, *n.* nadpis.
Sinnlich, *a.* čuten, počúten; (nicht geistig) tělésen; — keit, *f.* čutnost; tělésnost.
Sinnlos, *a.* bezčúten; fig. nerazúmen, glúp.
Sinnlosigkeit, *f.* bezčútnost; fig. nerazúmnost. [domíseln.
Sinnreich, *a.* umen, pameten;
Sinnspruch, *m.* izreka; réč, poslovica. [ravnoznáčen.
Sinnverwandt, *a.* jednoznáčen,
Sippschaft, *f.* žlahta, rodbina.
Sistem, *n.* sostáv, sostáva.
Sitte, *f.* navada, vada, nráv, obíčáj, naráv. [zakon.
Sittengesetz, *n.* morálni, nravni
Sittenlehre, *f.* morál, čudorédnost; nravstvo; (in der Fabel) návk; — r, moralíst, čudorédnik.
Sittenlos, *a.* opák, razújudan.
Sittlich, *a.* čudoréden, věsten,

ren; ländlich —, naráv-
no; — keit, f. čudoréd-
věstnost, narávnost.
a, a. naráven, krotek,
— keit, f. krotkóst,
t.
. sedež, sedálo, seda-
; kraj, město; (Wohn-
stolica, prebivalíšče,
.
v. n. sedéti; (wohnen)
kvati, stanováti; (residi-
stolováti; ein Mädchen
assen, děklico zapustíti;
— (von Kleidern) dobro
; — bleiben, neudáti se;
deti; müßig —, posédati;
t —, izpovědati; zu Ge-
—, sodíti; (von Kin-
čičati; eine Weile —
n, posedéti; — d, a.
č; — d, ad. sedé.
ch, n. er hat kein —, ne
rad.
, n. tamničarína.
, f. seja, sednica; se-
e.
el, n. zavítek.
, n. hrodje, kostnjáča.
f. čertica, načertek,
tek. [osnúti, osnováti.
n, v. a. čertati, načèrtati,
. ki, kteri, koji; — ad.
, tak, ovàko; — ein, tak,
n, takov; — c. ako;
, oder wird nicht ausge-
t.
, c. ko, kakor hitro.
, c. tako da.
f. žok.
. — brennen, n. zgaga;
abe —, zgaga me dere.

Sodomit, m. sodomlján.
So eben, ad. ravno, kar, ravno
kar, ravno zdaj, uprav sada.
Sofa, n. sofa, pletenica.
Sofern, ad. če. [bódra.
Soff, m. pijánost; čmiga, čo-
Sogar, ad. clo, tudi, dapače.
Sogleich, ad. zdajci, nevtégama,
precéj, pri tej priči.
Sohle, f. podplat; (am Fuße)
podplat, hodilo; (Salzwasser)
slaníca; (bei Zimmerleuten)
podsěk.
Sohn, m. sin, an — es Statt
annehmen, vsinóviti kogar.
Söhnchen, n. sinek, sinček,
sinko.
Sohnessohn, m. sinovec; — toch-
ter, f. sinovka; — weib, n.
sinaha. [klér.
So lange, c. dok, dokler, do-
Solcher, e, es, pr. ták, takov,
takšen; ovák; — gestalt, ad.
na taj način; — lei, a. tak-
šen, takov, ovákov.
Sold, m. plača, plačilo, mezda.
Soldat, m. vojšák, vojnik, žol-
nír, soldát. voják; — en, a.
vojáškí, vojníški. [jakúlja.
Soldatenhure, f. soldatúša, vo-
Soldatisch, a. vojáški, vojníški,
soldátski. [jáštvo, soldáštvo.
Soldatenwesen, n. vojníštvo, vo-
Söldner, m. najémnik, najétnik.
Sollen, v. n. morati, moreti;
(schuldig sein) dolžen biti, dol-
govati; er soll todt sein, pra-
vijo, da je zamérl; du sollst
nicht tödten, ne vbíjaj; man
sollte glauben, mislil bi kdo;
was soll mir das Geld? kaj je
mi z' dnarjem storiti? er soll

gehen, naj gré; sollte es möglich sein, alj je mogóče; was soll ich nun? kaj hočem zdaj storiti? er sollte kommen, imel bi priti.
Solo, *n*. samospěv.
Somit, *ad*. torej; tim.
Sommer, *m*. polětje, lěto; im —, po lěti; —*s*, *a*. polětni, lětni.
Sommerfleck, *m*. — sprosse, *f*. pega; — ig, *a*. pegast, pegav.
Sommerfrucht, *f*. jarina, jarica, jaro žito.
Sommergerste, *f*. jari ječmen.
Sommergetreide, s. Sommerfrucht.
Sommerhaft, — lich, *a*. lěten, polěten.
Sommerkorn, *n*. jara rež.
Sommern, *v*. *n*. es sommert, lěto se približúje.
Sommersaat, *f*. jár, jara sětvina.
Sommerweizen, *m*. jara pšeníca.
Sommerwende, *f*. krés, naj dalji dán; lětna suncostája.
Sonach, s. Folglich.
Sonder, *prp*. bez, brez.
Sonderbar, *a*. čuden, čudovít; neobičen; — keit, *f*. čudnost, čudovítost.
Sonderlich, *a*. sosében, posében, osobít, zlasten; — *ad*. sosébno, osobíto, zlasti.
Sonderling, *m*. poséhnež, samosvójec, čuden člóvěk.
Sondern, *v*. *a*. ločiti, odlóčiti, razlóčiti, odbráti, odbírati, razděliti. [nego, več.
Sondern, *ad*. ampak, temóč,
Sonders, *ad*. sammt und —, vsi kmalo, vsi skup; vsi kolikor jih je.
Sonnabend, *m*. sobóta, sabóta.
Sonne, *f*. sonce, solnce, sunce; in die — na sonce; in der — na soncu.
Sonnen, *v*. *a*. sončati, na sonce postáviti; sich —, *v*. *r*. greti se na soncu, sončiti se, sončati se; —*s*, *a*. sončni.
Sonnenaufgang, *m*. vzhód, iztok, izhód, zreník (sonca).
Sonnenblume, *f*. sončnica, posónčnica.
Sonnenbrand, *m*. žár, pripéka.
Sonnencykel, *m*. soncodoba.
Sonnenferne, *f*. odsónčje.
Sonnenfinsterniß, *f*. merknjenje ob. pomèrčina sonca.
Sonnenflecken, *m*. pega.
Sonnenklar, *a*. očeviden, očiten, světel kot sonce.
Sonnenkreis, *m*. obsónčje.
Sonnenlicht, *n*. sonce, sončna světlôba.
Sonnenregen, *m*. sonce in dež.
Sonnenschirm, *m*. sončnik, sénčilo.
Sonnenstich, *m*. vnetje možganov.
Sonnenstillstand, *m*. suncostája.
Sonnenstrahl, *m*. žark, trák (sončni). [zahód sonca.
Sonnenuntergang, *m*. zapád ob.
Sonnenwende, *f*. krěs
Sonnenzirkel, *m*. sončni kolobár.
Sonnet, *n*. sonét, zněłka.
Sonnicht, *a*. sončen, obsján od sonca.
Sonntag, *m*, nedělja.
Sonntägig, — täglich, Sonntags-, *a*. neděljni. [pražna obléka
Sonntagskleid, *n*. neděljna ob.
Sonntagsstaat, *m*. pražne oblačila.

Sonst, *ad.* sicer, scér, ináče, drugači; (wo nicht) ako ne; (ehedem) někdaj, něgdaj; (übrigens) v ostálim, mimo tega; — **ig**, *a.* ostáli, drugi.
Sophist, *m.* sofist.
Sorge, *f.* skerb, briga; nemír; dafür hat er keine —, za to mu ní már, za tó ne skerbí.
Sorgen, *v. n.* skerbéti, skerbéti se, skerb iméti, mar komur biti; bati se. [bezbrížen.
Sorgenfrei, — **los**, *a.* bezskerben,
Sorgenvoll, *a*, skerbljiv, brižljív, skerben. [nost.
Sorgfalt, *f.* skerb, briga, skerb-
Sorgfältig, **Sorglich**, *a.* skerben, brížen, skerbljiv.
Sorglos, *a.* bezskèrben, nemáren; — **igkeit**, *f.* bezskérbnost, nemárnost.
Sorgsam, f. Sorgfältig.
Sorte, *f.* musa, versta, sorta.
Sortiren, *v. a.* prebráti; odbráti; izbráti. [toljko.
So sehr, *ad.* tako, tako jako.
Souffler, *m* šeptávec.
Souverainität, *f.* višja oblást.
Soviel, *ad.* toljko, toliko; tako.
Sowohl — **als**, *c.* koljko — toljko; i — i; in.
Spagat, *m.* motóz, špagát.
Spähen, *v. n.* prežati, paziti; lukati; ogledováti, razgledováti.
Späher, *m.* ogleduh.
Spalier, *n.* špalír; réd.
Spalt, *m.* póč, poka, poklína, reža, špranja, vcěp; (— einer Feder) precěp; (die halbe Seite des Buches) polovica, polovína.
Spalten, *v. a.* cěpiti, razcěpiti, večpiti, kalati, razkláti, razplátiti; sich — *v. r.* razpóčiti, razpóčiti se, razpókniti, regniti; cěpiti se.
Spaltig, *a.* razpókan, razcěpljen. razkálan.
Spaltung, *f.* cěplenje, kalanje; razdòr, razpartíja, ločítva; neslóga, neskládnost, razcěpljenost.
Spalze, *f.* pleva, mekina.
Span, *m.* trěska; ivér.
Spänen, *r. a.* dojiti; podojiti.
Spanferkel, *n.* prasè, odojčè.
Spange, *f.* kopča, sponka; (Arm —) naróķvica.
Spängler, *m.* klepár,
Spangrün, *n.* zeléni volk.
Spanisch, *a.* (seltsam) čuden; — es Rohr, terskovec; — e Wand, zaslonílo.
Spannader, *f.* žila.
Spanne, *f.* péd, pedenj, pedanj.
Spannen, *v. n.* auf etwas —, paziti na kar; — *v. a.* natégniti, napéti, napénjati, natézati; Pferde —, vpreči, vpregati; (von Schuhen) tiščati; den Wagen —, zavrěti kolo.
Spannkette, *f.* zavora, zapenjáča.
Spannkraft, *f* elastíčnost, razpenljivost. [ganje; fig. nemír.
Spannung, *f.* natézanje; vpre-
Sparbüchse, *f.* hranílnica.
Sparen, *n.* šparati, hranováti, štediti, čuvati; kein Geld —, za duarje ne marati.
Sparer, *m.* šparovec.
Spargel, *m.* bilúš, šparga.
Spärlich, **Spár**, *a.* pičel; skóp.
Sparpfennig, *m.* plěsnjeve pence.

Sparren, m. šperovec, lemez.
Sparsam, a. varčen, varičen, štedljiv; — keit, f. varčnost, štedljivost.
Spaß, m. šala, pošalica; — treiben, šaliti se; — en, v. n. šaliti se, šale zbijati.
Spaßhaft, a. šaljiv, šalen, směšen, směšljiv, zabáven; — igkeit, f. šaljivost, směšljivost.
Spaßmacher, — vogel, m. šalec, šaljivec, směšnik, veselják, burkež.
Spät, a. pozen, pozden; — ad. pozno, pozdí.
Spatel, m. pralica, lopatica.
Spaten, m. lopáta; motika, kopálo.
Spätjahr, n. jesén.
Spätling, m. pozdnič.
Spätstens, ad. najdalje.
Spatz, s. Sperling.
Spazieren, v. n. sprehájati se, prehájati se, sprehoditi se, šetati, šetati se, prošétati se.
Spaziergang, m. sprehód, prehód, spreháj, šetnja, prošét.
Spaziergänger, m. sprehájavec, šetávec.
Spazierritt, m. spreháj na konju.
Spazierstock, m. palica.
Specht, m. detalj, žolna.
Speck, m. slanína, boh; salo; (gehackter —) zásěka.
Speckbauch, m. terbuh.
Speckfett, a. tolst, predebèl.
Speckhändler, m. slanínar
Speckig, a. debèl, tolst; masten.
Speckmaus, f. netopir, šišmiš.
Speckschwarte, f. koža slanéna.
Spectakel, n. prikázen; šunder, šment.

Speculiren, v. a. premišljeváti, razmišljeváti, spekulírati.
Spediren, v. a. odpráviti, odprávljati, poslati, odpošíljati.
Spediteur, m. odprávnik.
Spedition, f. odpráva, odprávljanje. [m. kopjenik.
Speer, m. kopje, sulica; — reiter,
Speiche, f. perčka, špica.
Speichel, m. slina.
Speicheldrüse, f. slinjívka. [tina.
Speichelfluß, m. slinotók, pljuvó-
Speichellecker, m. fig. lizún, prilizevávec, lisíca.
Speicheln, v. n. sliniti se, sline cěditi; (den Speichel auswerfen) pljuniti, pljuvati.
Speicher, m. žitnica, bambar, obílnica. [váti, brohati
Speien, v. a. u. n. bljuti, blju-
Speiler, m. špila, špica, prečka; — n, v. a. špilati, s špicami raztégniti. [jěstivo, živež.
Speise, f. hrana, jědílo, jěstvina,
Speisehaus, n gostívnica.
Speisekammer, f. jedílnica.
Speisemeister, m. hranar, staréšina.
Speisen, v. a. braniti, živiti, kermiti, sititi; — v. n. jěsti; zu Mittag —, obědvati, južinati; zu Abend —, večerjati; (beim Speisen sein) pri jědi.
Speiseröhre, f. jěšč nik, požir
Speisesaal, m. jědilnica.
Speiseschrank, m. omár za vine.
Speisewirth, m. kerčmár,
Spelze, f. mekina, strok.
Spende, f. dár, darilo, rilo; miloščina, milostinja

Spenden, v. a. dati, darováti, podaríti, poděliti. [níti.
Spendiren, v. a. darováti, poklo-
Sperber, m. kragúlj; — baum, m. oskorúša; — kraut, n. kervóšnica.
Sperling, m. vrabelj, vrabec.
Sperr, a. pičel.
Sperre, f. zatvór; zavrětje; (ein Werkzeug) zapòr, zadel, zapérnica; (am Rade) zavor, zavora.
Sperreisen, n. narba.
Sperren, v. a. razpéti. razpénjati, raztégniti; (die Thore) zapréti, zatvóriti; (den Fluß) zagradíti, zajezíti; (den Wagen) zavrěti; (durch ein Hinderniß hemmen) vstaviti; sich —, vprěti se, vpírati se; einem den Weg —, zaskočíti ob. zaprěti pót.
Sperrholz, n. zatika.
Sperrig, a. širòk.
Sperrkette, f. zavor, zavora, zavórnica, zapenjáča.
Sperrleiste, f. prečka, prevórnica.
Sperrmaul, n. zijálo. [cika.
Sperrnadel, f. igla, iglica, bu-
Sperriegel, m. zapòr, zapáh; pregel [na široko.
Sperrweit, ad. širom, široma.
Spesen, pl. troški, zatroški.
Spezerei, f. korěnje, dišéčina.
Sphäre, f. króg, kolo, sfera.
Sphärisch, a. sferičen; okrógel, krogel, obel.
Spicken, v. a. špikati, našpíkati, slaníti; den Beutel —, mošnjo napólniti.
Spicknadel, f. špikálka, špikávnica.

Spiegel, m. ogledálo, sercálo, serkálo. [f. rokonáštvo.
Spiegelfechter, m. rokonáč; — ei,
Spiegelglatt, a. pregládek, gladek kot ogledálo. [dálar.
Spiegelhändler, m. serkálar, ogle-
Spiegelhell, a. prejásen, presvětel.
Spiegeln, v. n. světiti se, bliskati se, blišéti; sich — v. r. gledati se, ogledováti se, viditi se; an Jemanden sich —, si kogar za priměr vzeti; uglédati se na čem.
Spiel, n. igra; ein — machen, poigráti; mit klingendem —, z muziko od. godbo; sein Leben steht auf dem —, za glavo mu gré.
Spielart, f. načín igre; (von Thieren) sorta, razlíčnost.
Spielbruder, — camerad, m. soigrávec, igráč.
Spielen, v. a. u. n. igráti; Karten —, kartati, v karte igráti; mit Würfeln —, kobrati, v kobre igráti; in das Grünliche —, prelívati se v zeléno; (von Diamanten) igráti, lesketáti, titrati; n, igránje; igra.
Spieler, m. igrávec, igrálec, igráč; — ei, f. igra, igračija, igráča; — in, f. igralica, igračica, igrávčinja.
Spielgeld, n. denárji za igráti.
Spielgesell, m. igráč, soigrávec.
Spielkarte, f. karta, kvarta (za igráti).
Spielmann, m. godec.
Spielplatz, m. igrališče.
Spielraum, m. prostor, [illegible]

Spielsache, f. igráča, čačlarija.
Spieß, m. kopje, sulica, pika.
Spießbürger, m. městjanin, priprósti měščán.
Spießen, v. a. nabósti, nabadati, natakníti, prebósti; (als Strafe) na kol natakníti.
Spießgesell, m. pajdaš, drúg, družban.
Spießglas, n. — glanz, m. ličilo.
Spießhirsch, m. jelénče.
Spießig, a. ojster.
Spießruthe, — gerte, f. šiba, prót; — n laufen, s šibami tepen biti.
Spille, f. vreteno.
Spinat, m. špinát, špináča.
Spindel, f. vreteno, vítlo, vitel; Leim—, limanec; —baum, m. vretenica, vreteno.
Spinne, f. pajk, pajek, pauk.
Spinnen, v. a. presti; sukati.
Spinnengewebe, n. pavúčina, paječina.
Spinner, m. predívec, prejec; — in, f. predica, predílja, prelja.
Spinnerei, f. preja, predívo; (Spinnanstalt) predívnica.
Spinnhaus, n. predívnica, predílnica, predilišče.
Spinnrad, n. kolóvrat.
Spinnrocken, m. preslica, kožélj; (Wocken) kodélja.
Spinnwirbel, m. vreténce, žmek.
Spion, m. ogledúh, vhoda, vhodnik; — iren, v. n. ogledováti, spregledováti.
Spiritus, m. žganjica; vinocvět, vinski cvět; dúh.
Spital, n. bolnišnica, bolnica.
Spitz, f. Spitzig.
Spitz, m. óst, ostno; (Hund) špíc, kuže, ščene.
Spitzbube, m. nemarnež, gol[illegible] lupež; — rei, f. golju[illegible] lupežčina.
Spitzbübin, f. goljufica, lupe[illegible]
Spitzbübisch, a. goljúfen, lupe[illegible]
Spitze, f. óst, ostno, ert, strína, špic; (eines Da[illegible]) sleme; (eines Berges, Bau[illegible]) verh, verhólj, verhú[illegible] (des Heeres) čelo; (am Get[illegible]) os, osina; die — n, pl. kr[illegible] — biethen, vprěti se, vp[illegible] se, protíviti se.
Spitzen, v. a. ojstriti, špi[illegible] den Mund —, brusiti je[illegible] die Ohren —, nastávljati u[illegible]
Spitzenhändler, m. krajčár; — f. krajčarica.
Spitzfindig, a. šegav, zviji[illegible] domišljív; — keit, f. [illegible] vost, domišljívost.
Spitzhacke, — haue, f. p[illegible] kljúnjáča.
Spitzig, a. ojster, špičast, jat; fig. bodéč, bodljív.
Spitzkopf, m. šiloglávec.
Spitzmaus, f. šišmiš.
Spitzname, f. gerdo imé.
Spitznase, f. špičast nós, [illegible] kanós.
Spitzwinkelig, a. ojstrokóte[illegible]
Spitzzahn, m. ojstri ob. sre[illegible] zób. [v. n. cěpit[illegible]
Spleiße, f. treska; ivér; —
Splint, m. bělo, bělina; tr[illegible]
Splitter, m. oskálek, ivér, šica, trěska, planjica, — n, v. n. cěpiti se, [illegible] se; — v. a. cěpiti, r[illegible] piti, razcěpljati, kalati.

nadkrab; — nackt, a. gol in nág.

Sporer, *m.* ostrógar.

Sporn, *m.* ostróga; fig. nagòn, spodbód, spodbádek; dem Pferde den — geben, konja spodbósti.

Spornen, *v. a.* podhósti, spodbósti, spodbádati; fig. podbudíti, spodbádati, gnati.

Spornstreichs, *ad.* skokoma, v skók, v dìr.

Sporntráger, *m.* ostrugáš.

Sporteln, *pl.* podárki, daróvi, akcidéncie.

Spott, *m.* srám, sramóta, zasrámba, prikor, porúga, zasměh, pogèrda, špot; seinen — mit einem treiben, zasmèhováti kogar.

Spöttelei, *f.* poruga, zasrámba. zasměh, posměh.

Spötteln, *v. n.* rugati se od. posmèbováti se komur; gerdíti, zasramováti od. zasměhováti kogar.

Spotten, *v. a.* rugati se, nagájati, posměhovati se (komur); zasramováti, oponášati, gerdíti, oprávljati, psováti kogar.

Spötter, *m.* zasramovávec, zasměhovávec, nagajívec; — in, *f.* zasramovávka, zasměhúlja; — ei, *f.* Spöttelei.

Spottgedicht, *n.* zabavljíca.

Spottgeld, *n.* necěna; um ein — hergeben, pod nič dati.

Spöttisch, *a.* rugljív, porugljív, zasramljív, posměhljív, zasměhljív, porugáteln, špotljív.

Spöttler, *m.* špotljívec, zasramljívec.

Spottweise, *ad.* posměhljívo, směhoma, za porúgo.

Spottwohlfeil, *a.* predober kúp, spod nič.

Sprachähnlichkeit, *f.* spodóbnost v jezíku.

Sprache, *f.* (eines Volkes) jezik; (Rede, Art des Sprechens) beséda, govor, réč; glás; nur heraus mit der —, le reci, le samo govóri.

Spracheigenheit, *f.* vlastítost jezíka.

Sprachfehler, *m.* jezikoslóvna pogrěška.

Sprachgelehrte, — forscher, *m.* jezikoslóvec, slovničár.

Sprachkenntniß, *f.* znanje jezikoslóvno, jezikoznánstvo.

Sprachkunde, *f.* jezikoslóvje, filologíja.

Sprachkundig, *a.* jezikoznán.

Sprachlehre, *f.* slovnica, gramátika; — r, *m.* slovničár.

Sprachlos, *a.* něm, mutast.

Sprachlehrer, *m.* učeník jezíka.

Sprachrichtig, *a.* pravíln.

Sprachrohr, *n.* govórno trobílo.

Sprachübung, *f.* urenje od. věžbanje v jezíku.

Sprachverbesserung, *f.* poprávljanje jezika.

Sprachwerkzeug, *n.* orgán govórni, govorilo, besědílo.

Sprechart, *f.* način govorénja,

Sprechen, *v. a.* govoríti, marnvati, gučati, besědíti, kramljáti, reči; laut, leise —, na glás, tiho govoríti, šepetáti; Sie haben gut —, vam je lahko govoríti; gut zu — sein, dobre volje biti; er ist nicht zu —, ne more se ž njím govoríti; Recht —, pravíco činiti, včiniti; ein Urtheil —,

razsóditi; heilig —, posvetíti; für einen —, moliti za kogar, zagovárjati kogar; schlecht von einem —, kogar ogovárjati od. oprávljati.
Sprecher, m. govornik, govorítelj, besědnik, besědítelj.
Spreize, f. podpora; prečka.
Spreizen, v. a. raztégniti; razpřěti; (stützen) podprěti, podpírati, poduprěti; sich — v. r. vstavljati se, vpirati se, zoperstávljati; (sich brüsten) košatíti se, velíčati se.
Sprengel, m. okoliš, krόg, okrόžje; (eines Bischofs) škofija; (eines Pfarrers) fara, plovaníja; (— zum Sprengen) škropílnik.
Sprengen, v. a. (heftig laufen machen) podíti, dervíti; (Thür, Riegel) razbíti; (besprengen) kropíti, pokropíti, škropíti, poškropiti, pólivati, zalívati, razškropíti; — v. n. skočíti; auf den Feind los —, vdariti, vrisniti, navalíti na sovrážnika; einem nach —, kogar podíti; einen — machen, kogar izgnáti.
Sprengkanne, f. škropílnica, kropílnica, škropílnjak.
Sprengwedel, —wisch, m. škropívnik, kropílo.
Sprenkel, f. progla.
Sprenkeln, v. a. škropíti, poškropíti, poškrápljati, naškrápljati. [vát.
Spreu, f. plěva; voll —, plěvát.
Sprichwort, n. prislovíca, poslovíca, prigovòr, prislóvo, priréčje.
Sprichwörtlich, a. prislovičen, prislóven.
Spriegel, m. obróč, oblók; —n, v. a. obróče nabíti.
Sprießen, s. Sprossen.
Springbank, f. skoknica.
Springbrunnen, m. vodomét.
Springen, v. n. (zerspringen) počniti, počiti, razpókniti se; (Sprünge machen) skakati, skakljáti; (einen Sprung machen) skočíti, poskočíti; (gesprungen kommen) priskákati, priskakljáti; (vom Wasser) puhniti, vdrěti, šterkniti; (von etwas los —) odbíti se; die Klinge — lassen, posábljati, pomoríti; (vom Hengste) skakati, skočíti.
Springer, m. skakavec, skakún; (im Schachspiel) konj, konjič.
Springfeder, f. pero.
Springinsfeld, m. větrenják.
Spritzbüchse, Spritze, f. brizglja, brizgalo; bzikávnica, kropílnica, polijávnica, bezgáljka.
Spritzen, v. a. brizgati, brizgljati, bzikati; škropíti, poškropíti, polijati.
Spritzenröhre, f. cěv od brizglje.
Spritzer, m. šterkótina, odšterklej.
Spröde, a. tverd; (leicht brechend) kerhek; fig. vporen, kljubesten.
Sprödigkeit, f. tverdóst, tverdóta; kerhkóst, kerhkóta; fig. vpornost, kljubést.
Sprosse, f. klin; špreklja, šprisla; s. Sprößling.
Sprossen, v. n. berstéti, kliti,

iti, rasti, berst od. kál pojati; (von Menschen) prodíti, rojen biti; er sproßt diesem Geschlechte, on je rodovine.
Sproß, m. klica, mladica, ráslik, berst, berstíka, ocik, scimek; potomek, zalič.
Spruch, m. izrék, réč, beséda, slovica; Richter —, odlód odlúka, razsódek.
Sprudeln, v. n. kipéti, vrěti, vráti, vrěvati.
Sprühen, v. a. metáti, sipati, gati; iskriti se.
Sprung, m. skók, skakáj; (Riß) a, poka, poklína.
Spucke, f. pljunec, slina.
Spucken, v. n. pljuvati, pljnniti.
Spucknapf, m. pljuválnik, pljuunica. lniti, pomíti.
Spülen, v. a. oplálmiti, izpláhSpülfaß, m. pomílnjak, pomiják.
Spülicht, n. pomije.
Spuk, m. strašilo, stráh; (Lärm) ider, hrúp, razbota; —en, n. strašiti, nazáj hodíti.
Spule, f. cěv, cěvka, navivnia; —n, v. a. sukati, motati cěv.
Spulrad, m. kolóvrat.
Spulwurm, m. gljista.
Spülen, f. Spühlen.
Spund, m. veha, piljka, zatika, inj; —bohrer, m. vranjak.
Spünden, v. a. zabíti, začépiti, iljkati.
Spundgeld, n. kerěmarina.
Spundhefen, pl. drožje.
Spur, f. sléd, trág, stopa, (Merkzeichen) znamenje; (eines segelnden Schiffes) pruga, rajda; einem auf die — kommen, zaslěditi kogar.
Spüren, v. a. slěditi, iskáti, tražiti; (von Hunden) njušiti, slěditi, vohati; (wahrnehmen) čutiti; opáziti.
Spürhund, m. vohón, slědúh.
Staar, m. škorec, skorec; (im Auge) bělmo bělina; der schwarze —, jasna slěpóta, mrěna.
Staarlinse, f. mrenolěča.
Staat, m. gizda, gizdost, krasnost; (ein Reich) deržáva.
Staatengeschichte, f. deržávna dogodivščina.
Staatenkunde, f. deržavoznánstvo, štatistika.
Staats-, a. deržávni.
Staatsbürger, m. deržavlján; recht, —thum, n. deržavljánstvo.
Staatsklug, a. polítičen, polítiški.
Staatsklugheit, —kunde, —lehre, — wissenschaft, f. polítika, vladoslóvje.
Staatskörper, m. deržáva.
Staatsmann, m. polítikar, deržávnik. |deržávno kormílo.
Staatsruder, n. fig. vladanje,
Staatsverfassung, f. ustáva, konštitúcija.
Stab, m. palica; batina; (Faßdaube) doga; (beim Regiment) štáb, štap; über einen den — brechen, kogar k smerti obsóditi. |paličkica.
Stäbchen, n. palčica, paličica,
Stabeisen, n. želězo v palici.
Stabsoffizier, m. štapski oficír.
Stabsquartier, n. štapski kvartír.

Stabwurz, *f*. božje drěvce.
Stachel, *m*. želo, žalec; tern, óst, kalbrín, bodec.
Stachelbeere, *f*. ostróžnica, ostróženca, ternjólica, agres.
Stachelig, *a*. ternjev, ternàt, ternovít; fig. bodljív.
Stachelkraut, *n*. gladíš, gladež.
Stacheln, *v. a*. bosti, podbósti, spodbádati. [kotlica.
Stachelnuß, *f*. vodni oreh,
Stachelschwein, *n*. morska svinja.
Stadt, *f*. město, varoš, grád; — s, *a*. městni.
Städter, *m*. městjàn, měščán, městničán; — in, *f*. městjanka, měščánka, městničánka.
Städtisch, *a*. městen, měški, varoški.
Stadtmauer, *f*. bedem.
Staffel, *f*. stopnja, stepén; klin; — ei, *f*. podstávek.
Staffete, *f*. štaféta.
Staffiren, *v. a*. okrášliti.
Stahl, *m*. ocel, jeklo, nado; — s, jeklén, oclén, jeklénov.
Stahlarbeiter, *m*. jeklár, oclár.
Stählen, *v. a*. jekliti, oclati; (das Eisen) kaliti. [oclén.
Stahlern, *a*. jeklén, jeklénast,
Stahlfeder, *f*. jeklénovo pero.
Stahlgrün, *a*. tamno-zelen.
Stahlschneider, — stecher, *m*. jeklorězec, jeklorěz.
Stahlstich, *m*. nadoréz, jeklorěz.
Stahr, s. Staar.
Stähren, *v. n*. merkati se, goniti se (od ovéc).
Stall, *m*. hlěv, štala; (Pferde—) konjárnica; konjúšnica.
Stallen, *v. n*. scati, poscáti se; (friedlich bei einander leben) bogati se, zastópiti se; — *v. a*. vhlěviti, v hlěv djati.
Stallfütterung, *f* kerma. [na.
Stallgeld, *n*. hlěvarína, štalarí-
Stallknecht, *m*. konjár, konjúh.
Stallmeister, *m*. konjárnik.
Stamm, *m*. (des Baumes) deblo; (einer Pflanze) steblo, stablo; (Holzblock) pánj, terkel, bruno, bervno; (Volks—) pokolěnje, ród; (Kapital) glavnica, istníga; (des Viehes) pleme.
Stammältern, *pl*. pradědi, predstáriši, prarodítelji.
Stammbaum, *m*. deblo rodoslóvno. [slóvna.
Stammbuch, *n*. knjiga rodo-
Stämmeisen, *n*. dleto.
Stammeln, *v. n*. jecáti, jecljáti, spodérnkovati, čakljáti, sezljáti, blekotáti; — *n*. jecánje, čakljánje; — d, *a*. jecljív, blekotljív, jecljàv.
Stammen, *v. n*. prohájati, proizíti, proizhájati, rodovine od. rojen biti, rodíti se.
Stämmen, *v. a*. podpréti, podpírati; sich — *v. r* vpréti se, vpirati se, protiviti se, zoperstávljati se; (sich an —) podpréti se, podpírati se, podprijéti se, podprijémati se, nasloníti se.
Stammerbe, *m*. naslědník, dědi
Stammgut, *n*. dědnína, děd vína, dědínstvo; očinstv materínstvo. [čverst
Stammhaft, *a*. ják, korénji
Stammhaus, *n*. ród.
Stammholz, *n*. drěvó.
Stämmig, *a*. deblovít, st

tler, m. jecavec, jecljí-
blekotljívec.
mregister, n. rodoslóvje,
alogíja.
sſprache, f. jezik izvirni
koréniti od. pervótni.
sſylbe, f. korěnína, ko-
ta slovka. [rodoslóvna.
ntafel, f. deska od. tabla
mvater, m. očák, preděd,
děd, praótec.
mwort, n. korěnína, per-
na beséda.
el, m. kolek, štempelj.
elbogen, m. kolkováni od.
mpljani líst. [štempljarína.
elgeld, n. kolkovarína,
eln, v. a. kolkováti, štem-
ti; fig. zabiljéžiti.
elpapier, n. kolkováni od.
mpljani papír. [pečátar.
elſchneider, m. kolkovník;
fe, f. stopa, tolkáča;
Stampfen) phanje.
fen, v. a. phati; meč-
; (mit den Füſſen) cepe-
bercáti, zbijati.
fer, m. stopič, pháj.
fmühle, f. stope.
, m. stáv, stán, stanje,
š; (Platz) město; der Ehe—,
nski stán; — halten, stati,
iti se; čakati, dočákati;
— des Waſſers, višína vo-
zu — e kommen, včiniti
napráviti se; er bringt
š zu — e, nič ne oprávi,
sar ne dovèrši; (bei Jä-
) stanje, čakalíšče; lebi-
—, sebitni stán; (des
es) staja. [barjak.
arte, f. stavnica, zastáva,

Standartenträger, m. stavničár,
zastávnik, barjaktér.
Standbild, n. kíp, soha. [da.
Ständchen, n. večérnica, serená-
Stände, pl. stalíši, stanóvi; —
verſammlung, f. zbor stalíšev.
Standesmäßig, a. stanu primě-
ren, poleg stalíša.
Standesperſon, f. žlahtni od.
znatni člóvěk. [starína.
Standgeld, n. městovína, mě-
Standhaft, a. stanovíten, sta-
ven, stalen, postójan; —ig-
keit, f. stanovítnost, stalnost.
Ständiſch, a. stalíški, stanovski.
Standpunkt, m. stanovíšče, sto-
jišče; fig. obzír, gledíšče.
Standrecht, n. stojna sodba,
prěki sód. [da.
Standrede, f. nadgróbna besě-
Stange, f. dróg, ranta, preklja,
kol; žerd, lěnta, manjga,
vzdigálo; plošica; einem die
— halten, kogar zagovárjati.
Stängel, m. — chen, n. kocen,
steblo, stebljice; (der Aepfel,
Birnen ꝛc.) recelj, pecelj;
—n, v. a. pritikati, vezati.
Stangengold, n. zlato v plošah.
Stangenpferd, n. rudnják.
Stänker, m. rogovílež, svad-
ljivec; (eine ſtinkende Perſon)
smerdúh, smerdljívec; (der
alles durchſtöbert) vohá...
hávs. [fig. svaja...
Stänkerei, f. smradež, ...
Stänkern, v. a. (ſtinken) ...
díti; (durchſtöbern) ...
bati, prestakníti, ...
prenjúšati; fig. ...
svajati se.
Stapel, m. ...

kup; (Schiffswerfte) ladjeníca; (für Waaren) sklad, skladíšče; vom — laufen, z barko odriniti. [pravo.

Stapelgerechtigkeit, *f.* skladno

Stapeln, *v. a.* skladati, v kupe slagati; — *v. n.* stopati, stopnjáti. [varíšče.

Stapelplatz, *m.* skladíšče, sto-

Stapelstadt, *f.* tergováško město.

Stark, *a.* močen, močán, ják, čverst, krěpek, snažen, silen, tersàt; sie waren mehre 1000 Mann —, bila jih je več tisúč od. hiljád; wie — ist der Feind? koljko ima sovrážnik ljudí.

Stärke, *f.* móč, jakost, snaga, krěpkóst, sila, silnost; (was stark, steif macht) krěpčálo; štirka, močic.

Stärken, *v. a.* krěpiti, krěpčati, vkrěpčati, pokrěpiti, pokrěpčati, posílniti, jačiti, objáčiti; (Wäsche) štirkati; — d, *a.* krěpljív, pokrěpljív, krěpčáven.

Stärkenmehl, *n.* močic, štirka.

Starkmüthig, *a.* hraber, pogúmen.

Starr, *a.* tóg, okóren, premérl, dervén, tverd; fig. okóren, vporen; einen — ansehen, kogar bistro poglédati.

Starrblind, *a.* čisto slěp.

Starren, *v. n.* togo biti, togéti; otogéti, otèrpniti, opanjéti, odrevenéti; (starr sehen) bistro gledati, v kar očí vprěti.

Starrheit, *f.* togóst, togóta, okórnost, premèrlost.

Starrkopf, *m.* terma, termoglávec, samoglávec.

Starrköpfig, *a.* termast, termogláven, svojogláven, okóren, term.

Starrsinn, *m.* termoglávost, okórnost, termóst, svojoglávost. [mica.

Starrsucht, *f.* kerč, mertvoúd-

Stät, *a.* stanoviten, stalen; (fest) terd, tverd, nepremakljív.

Stätig, *a.* vporen, tverdokóren; (anhaltend) veden, prevén, staven; —keit, *f.* vpornost, tverdokórnost; stavnost, prevénost.

Station, *f.* postáj, ostalíšče; pošta; (Anstellung) služba, město. [slóvja.

Statistik, *f.* statístika, stavo-

Statt, *prp.* město, vměsto, naměsto; — *f.* **Stätte**, *f.* město; von —en gehen, od rók iti, po godu iti; zu —en kommen, biti za kogar, korístiti komur; an Kindesstatt annehmen, vzeti kogar za sina.

Statthaft, *a.* pripustíteln; spravedljív.

Statthalter, *m.* naměstnik; —schaft, *f.* naměstniátvo.

Stattlich *a.* krasen, lép, uzorít; važen.

Statue, *f.* štatva, kíp, soha.

Statur, *f.* zrást, uzrást, stas, postáva. [narédba.

Statut, *n.* postáva, ustanovítba,

Staub, *m.* prah; sich aus dem —e machen, vteči, pobrísati jo, — machen, prašíti.

Staubbesen, *m.* omélo.

Staubbeutel, m. mošnjica.
Stäubchen, n. prašek.
Stauben, v. a. iznprašíti, izpáhati; — v. n. prašíti, prašíti se.
Stäuber, m. plajšič; stepálo.
Staubfäden, pl. končiči.
Staubig, a. prašen, prahovít, prašnát.
Staubmehl, n. poliska.
Staubregen, m. drobni dež, peršavica.
Staubsand, — werk, n. prašina.
Staubweg, m. matica (v botanici).
Stauchen, v. a. das Wasser —, vodi zagradíti; Hanf, Flachs —, lán, konoplje razgerniti, prostréti od. prostirati; Waaren —, skladati robo v kak sód.
Stäudchen, n. germič, germiček.
Staude, f. germ; steblo; veja.
Staudensalat, m. glaváta ločika.
Staudig, a. germovít.
Staunen, v. n. čuditi se, diviti se, sterméti; osterméti, zavzéti se; die Zähne — mir, zobje se mi skomínijo, skomíno imém v zobíh; — n. čudenje, čudo.
Staupbesen, m. šibje, protje.
Staupe, f. šiba, prot; (Krankheit) mor. [švikati, švikniti.
Stäupen, v. a. šibati, tepsti,
Stechapfel, m. kristavec, svinjska dušica, kuželca.
Stechen, v. a. bosti, badati, zbosti, zbadati, becáti, becníti; (von Schlangen, Insekten ꝛc.) pičiti, pikniti, pikati; (von Mücken) pikati, ščipati, vščipniti; (in Metall) vdělati, vdolbsti, izdólbsti, vdletiti; (ein Schwein) klati, zakláti; die Sonne sticht, sonce peče od. pripéka; (im Spiele) vbiti; sich einen Nagel in den Fuß —, nabósti se na žrěbelj; den Staar —, izbósti od. izpehníti mrěno; in das Auge —, v oko pehníti.
Stechen, n. bodenje; klanje, vdělanje; (in der Seite) bodláji, —d, a. bodljív, bodéč; ojster; —er Schmerz, britka bolečína. [bodák, rogel.
Stecher, m. Kupfer—, dolbnik;
Stechfliege, f. komár. [palma.
Stechpalme, f. stričik, bodéča
Steckbrief, m. iskávni líst.
Stecken, m. palica, gorjáča; porezávnik.
Stecken, v. a. vtakníti. vtíkatí, vtekníti; etwas in die Erde —, vsadíti, zasadíti, zaríniti, poríniti, zabósti; ins Gefängniß —, v tamnico vreči; in die Tasche —, v žep djati od. vtakníti; ins Kloster —, zaprěti v samostan; sich in Schulden —, zadolžíti se, zakopáti se v dolge; in Brand —, zažgáti; einem etwas —, komur kar potépsti od. povědati; — v. n. tičáti, tečáti; — bleiben, obtičáti, vtičati; vstanovíti se; in Schulden —, zadólžen biti; (verborgen sein) biti, zakrít biti, tičáti.
Steckenpferd, n. dervén konj.
Steckenreihe, f. kolišče.
Stecknadel, f. bucika, iglica, gumbnica.

Steckreis, n. natič.
Steckrübe, f. merkva.
Stefte, f. stogla.
Steg, m. steza, stezda; (über den Fluß) berv, lava; (auf dem Instrumente) kobílica, sedlo, mostíček.
Stegreif, m. stremén; fig. aus dem —, iznenáda, bez pripravljanja.
Stehen, v. n. stati; fig. počútiti se, iméti se; im Wege —, biti na potu; — bleiben, obstáti; Schildwache —, biti na straži; — lassen, pustíti; im Begriffe —, naměnjen biti, voljo iméti; unter einem —, biti komur podlóžen; wie stehts mit dir? kakó je s tebój? kako se imáš, počutiš? es steht nicht bei mir, ne zavísi od mene, ní na moji voljo; (zu stehen kommen) veljáti, stati; (von Kleidern) vdatí se, spristováti se, priléči se; es steht mir ein Unglück bevor, nesrěča me čaka; dafür —, dober stati; ein wenig —, postáti; oft —, postájati; sich müde —, nastáti se; —d, a. stojé, stojéč. [pokrásti.
Stehlen, v. a. krasti, vkrasti,
Stehler, m. kradljívec, tat,
Steif, a. tóg, okóren, nevkréten, dervén; —e, —heit, f. togost, nevkrétnost, dervénost.
Steifen, v. a. podprěti, podpírati; (Wäsche) štirkati; sich auf etwas —, na čem obstáti.
Steig, f. Steg.
Steigbügel, m. stremén, streme; —riemen, m. streménov rěmen, stremeníca.
Steige, f. lestvica; stopálnice.
Steigen, v. n. lesti, laziti, plaziti, kremžati; (sich erheben) vzdiči se, vzdigatí se, kvíško se valíti; (vom Wasser, Preis) rasti; auf ein Pferd —, na konja sesti, konja zasésti; aus der Kutsche —, iz kočíje iti od. stopiti; das Blut steigt mir in den Kopf, krí mi v glavo sili.
Steigern, v. a. višej gnati, dizati, višati, povišováti; dražiti. [cénе.
Steigerung, f. dražba; višanje
Steigriemen, m. stremeníca.
Steil, a. sterm, stermén, stermenít, —e, —heit, f. stermína, stermóta, stermóst, stermenítost.
Stein, m. kamen; coll. kamenje, kamnje; (eine Krankheit) pósek; zu — werden, okamnéti.
Steinalt, a. prestár.
Steinart, f. kamnína.
Steinartig, a. kamenít.
Steinbeißer, m. kačéla (riba).
Steinbock, m. divja koza, kozorόg.
Steinbruch, m. kamenárnica.
Steindruck, m. kamenotisk; —erei, f. kamenotiskárnica.
Steineiche, f. gaber, gabrovec, hrabríka; —nholz, n. gabrovína; —nwald, m. gabrovje.
Steinerde, f. krasa, kamenita zemlja.
Steinern, a. kamnén, kamenít.
Steinfrucht, f. koščíčni sád.
Steingut, n. kamenína; —gefäß, n. bělopěrstno posódje.

Steinhart, *a*. tverd kot kamen.
Steinhauer, *m*. kamenár, kamnodél.
Steinhaufen, *m*. groblja.
Steinicht, *n*. kamnast.
Steinig *a*. kamenít, kamníten, kamnat; (aus Stein bestehend) kamnén.
Steinigen, *v*. *a*. kamenováti, s kamnjem pobíti.
Steinkenntniß, *f*. kamenoznánstvo.
Steinklippe, *f*. skalína, pečína.
Steinkohle, *f*. kamnén vogel, voglín; —n, *pl*. kamnéno voglje.
Steinmeißel, *m*. dleto, dolbílo.
Steinmetz, f. Steinhauer.
Steinnuß, *f*. koščák.
Steinreich, *a*. kamnovít, kameníten; fig. prebogát.
Steinreich, *n*. kamnovína, rudnína,
Steinsalz, *n* ogerska sól.
Steinschneider, *m*. kamenorézec.
Steinschreiber, *m*. kamnopísec, litográf.
Steinsetzer, *m*. dlažbar; skladáč kamenja.
Steinwand, *f*. stěna.
Steinwerk, *n*. kamenje.
Steiß, *m*. zadnjica, rit; —bein, *n*. tertica, ritna kóst.
Stelle, *f*. měsito; (Wandleiste) polica; (Dienst) služba; auf der —, koj, precéj, pri tej priči.
Stellen, *v*. *a*. staviti, postáviti, postávljati, polóžiti, djati; (etwas in die gehörige Lage bringen) razstáviti, razstávljati, razpostavljati; einem nach dem Leben —, komur po živlénju streči; den Topf ans Feuer —, *lonec k ognju* pristáviti; sicher —, osěgúriti; einen Bürgen —, posláti ob. dati poróka; etwas in Abrede —, kaj tajíti; auf die Probe —, poskúsiti; (sich persönlich einfinden) priti, dojti; einen zufrieden —, komur zadovóljiti; in Vergleich —, prispodobíti; sich ans Fenster —, k oknu stopiti; sich der Gefahr bloß —, v nevárnost se podáti; (sich vorstellen, heucheln) dělati se, činiti se; er stellt sich stumm, mutastega se děla; auf freien Fuß —, izpustíti, osvobóditi; die Armee in Ordnung —, armádo razpolóžiti.
Stellung, *f*. postavljenje; razpostávljenje; razpolóženje; Militär —, nabéra.
Stellvertreter, *m*. naměstnik.
Stelze, *f*. bergla, opérnica, hodáljka; — n, *v*. *n*. po berglah iti.
Stelzfuß, *m*. lěséna noga.
Stemmen, **Stempel**, f. Stämmen, Stämpel.
Steppe, *f*. pušča, pustóš, pustinja, stepa.
Steppen, *v*. *a*. všiti, všívati, prešívati.
Sterbe=, *a*. smertni.
Sterbebett, *n*. smertna postelj.
Sterbefall, *m*. odmertíja, smert.
Sterben, *v*. *n*. mrěti, vmrěti, vmirati, zavmrěti; povmrěti, izdahníti; — *n*. mrětje, vmiranje
Sterbenskrank, *a*. na smert bolán.
Sterblich, *a*. vmerjóč, vmerljív, smerten, smerteln; —keit, *f*. vmerljívost, smertnost, vmrětje, smert.

höher —, napéti; niedriger —, popustiti; fig. einen —, nagniti od. pripráviti kogar; —, v. n. soglasíti se, soglásno biti, skladati od. slagati se; (Stimme geben) glasováti, svój glás dati; er ist nicht gut gestimmt, ni dobre volje; —mehrheit, f. čezpolovičnica od. večina (glasov).

Stimmer, m. vbiravec; (Werkzeug) ključ.

Stimmritze, f. glasívka.

Stimmung, f. vbiranje, vstrunenje; (des Geistes) volja, razpolóžnost, razpolóženje, namisel.

Stinken, v. n. smerdéti, vonjáti; —d, a. smerdljív, vonjéč, smerdéč, [ljívec.

Stinker, m. smerdúh, smerd-

Stinkfaul, a. prevédel.

Stinkfisch, m. linj. [válj.

Stinkkäfer, m. govnjáč. govno-

Stinkthier, s. Iltis. [novnína.

Stipendium, n. štipendij, usta-

Stirn, f. čelo; —=, a. čelni.

Stirnband, n. —binde, f. vênec, šapel, portik. [ljnak.

Stirnblatt, n. čelénka, nače-

Stirnhaar, n. vlasi na čelu.

Stöberig, a. buren. vihúren.

Stöbern, v. i. es stöbert, snéži, snêg pada; — v. a. prašiti, práh dělati; er stöbert alles durch, v vse drezá.

Stocher, m. čistilka (zób); —n, v. a. čistiti, čediti, trebiti zo be; herbáti, drezati.

Stock, m. palica; batina; gerjáča; (Block) panj, čok, porungelj, štor, terkelj; (im Gefängniß) klada; ...ters; (eines Baumes) ... (das Stockwerk) nadhi... pje, nadstrópje, ka...

Stockblind, a. čisto slě...

Stöckchen, n. paličica, palička.

Stockdumm, a. trapast...

Stocken, v. a. zasadi... — v. n. (von Flü... vsesti se, vsedati s... níti, otèrpniti; (von ... vsiriti se, siriti s... Feuchtigkeit verderben) preležáti se; (aufhör... bewegen) vstaviti se, ... viti se; im Reden — ... ljati se; er stockt mit ... jezik se mu zaletúje od. zavalúje; der Ha... tergovina stojí.

Stöcken, v. a. v klad...

Stockfisch, m. treska, lenóvka, fig. bed... —fang. m. lovítva

Stockfleck, m. preleže... njenina; madlo; — ležán, madlav.

Stockfremd, a. čisto ...

Stockhaus, n. tamnic...

Stockholz, n. panji.

Stockig, a. preležán...

Stockmeister, m. tam...

Stockprügel, —schläge, ...

Stockstumm, a. něm...

Stockung, f. otérpn... njenje; vstavljan...

Stockwerk, n. nad...

Stockzahn, m. kotni...

Stoff, m. snova, o... terija; predmet... fung) pridka, pri...

ioat, prilika; gewebter —, úna.
en, v. n. stenjati, pojé-i, stokati; — n. stenjanje, :, stokanje.
r, m. štoik.
, f. štola.
n, m. noga, podpora; Bergbau) predèh, rov.
ebühr, f. štolarina.
rn, v. n. spotakníti se, štakníti se, spodtíkati se, léči se, spotékati se, opo-níti se; — n. spodtikanje.
a. ponósen, ponosít; rmüthig, hochmüthig) ohól, ten, prevzéten, ošáben; auf etwas sein, ponosíti čem; — thun, košatíti velíčati se.
, m. ponòs, ponósnost; ilost, zdétnost, prevzét-t, ošábnost.
ren, v. n. šopíriti se, ve-ti se, kašatíti se, kazati gizdati se.
n, v. a. zadélati, zamá-začépiti, zabúlati, zaga-zapháti, zatakníti; bu-, gatíti, zatíkati, mašiti; —, nagatíti, natláčiti, háti, natèrpati, nabíti; fe) kermiti; eine Pfeife Ta-—, pipo nabásati, hasati, ati, nabúlati, s tobákom ólniti; (durch Nähen) za-pati, zaplátiti; einem das ul —, zamázati od. za-iti komur usta. [čep.
r, m. zaphávec, zatikáč; haar, n. dlaka.
nabel, f. kerpáča.

Stopfwerk, n. gača, bula, gata.
Stoppel, f. stern, sternje, sternína, sternjovje; — n, pl. (bei den Vögeln) iglice, piskovje.
Stoppelfeld, n. sternišče.
Stoppeln, v. a. lavkati, klasje pobírati, poberkováti.
Stoppler, m. lavkavec, lavkáč.
Stöpsel, m. čep, zamášek, zatič; — zieher, m. čepovlák.
Stör, m. bucíka, nosvíca; — fleisch, n. bucikovína.
Storch, m. čaplja, roda, štorklja; — schnabel, m. čapljin kljún.
Stören, v. a. motiti, vnespokójiti, vznemirováti, mudíti, pačiti; (in etwas wühlen) riti, berskati, berbati, buriti, buniti
Störer, m. vznemirovávec, burič.
Storrig, Störrisch, a. tverdoglávcn, svojoglaven, term; neposlúšen, nevbogljív; — keit, f. tverdoglavost, svojoglavnost, termóst, neposlúšnost.
Störung, f. pomóta, zmota; buna, smeča, neréd.
Stoß, m. vdar, vdarec, mah, pah, poriv; Erd —, potrès; — Holz, sklad, germáda; (Unfall) napást, prigódek; — Bücher, kopa, sklád; einen — ins Horn thun, zatróbiti.
Stößel, m. tolkálo.
Stoßen, v. a. (zerstoßen) tolči, stolči, stleči, sterti; (klein —) raztólči, razdrobíti, zdrobíti, zmerviti; (einen Stoß geben) suniti, pahníti; poríniti, dregniti, žokniti, becniti,

und her —) suvati, dregati, drezati, žokati, becáti; (hinein —) zabíti, vsadíti, zasadíti; (als Degen) zabósti, poríniti, kogar prebósti od. prepahniti z mečem; (vertreiben) izgnáti, spodíti, prognáti; vom Throne —, iz prestola zvreči; einen mit dem Fuße —, vdariti, biti od. dregniti kogar z nogój; ceptáti, (mit den Hörnern) bosti, dregati, terkati; über den Haufen —, obóriti, prevalíti, na tla trešiti; etwas von sich —, kaj zavréči; fig. einen vor den Kopf —, zaměriti se pri kom; — v. n. vdariti se od. spotakníti se na čem, zadéti od. zalětéti se v kar; auf einen —, napásti (begegnen) srěčati kogar, naměriti se na kogar; auf etwas —, spustíti se, navalíti; zagnáti se na kaj; ins Horn —, zatróbiti, zatrobéntati; (vom Wagen) trěsti se; (angränzen) mejiti se od. vezati se s čem; ans Land —, prilentati h kraju; vom Lande —, odbárkati, odpeljáti se; (mit dem Hintern) ritati, zbijati, sich —, v. r. vdariti se; fig. sich an etwas —, preplášiti se, ostérméti nad čem.

Stößer, *m.* tolkálo, tolě[illegible] (ein Thier) bodáč, dregáč [illegible]

Stoßgebet, *n.* vroča m[illegible]

Stößig, *a.* bodljív; t[illegible]

Stoßseufzer, *m.* vroč v[illegible]

Stoßvogel, *m.* grabežlj[illegible]

Stoßweise, *ad.* mahoma, [illegible] na páh; časoma.

Stottern, *v. n.* jecljáti, č[illegible] berbotáti, zezljáti, berbóriti; — d, *a.* jecljáv, zezljáv, čakljáv.

Strack, s. Gerade.

Stracks, *ad.* odmah, zdajci, pri tej priči.

Strafbar, *a.* kriv, kazníteln, kazni vrěden; — keit, *f.* krivína, kaznitelnost.

Strafe, *f.* kazen, kara, pedépsa, štrafa, kaštiga; Geld —, kazen, penja, globa; bei —, pod kaznijo.

Strafen, *v. a.* kazniti, kaznováti, karati, pokárati, štrafati, poštráfati, pedépsati, kaštigati; (Verweis geben) pokrégati, posvāríti; einen Lügen —, kogar na laž postáviti.

Straff, *a.* napet, natégnjen, stegnjen.

Straffällig, s. Strafbar.

Strafgeld, *n.* kazen, globa, penja.

Strafgerechtigkeit, *f.* kaznovávna pravica.

Strafgericht, *n.* sodníja kaznovávna.

Sträflich, s. Strafbar.

Straflos, *a.* bez kazni, nekáznjen; prost, svoboden.

Strafruthe, *f.* bič.

Strafwürdig, s. Strafbar.

Strahl, *m.* žár, žark, zraka, lesk, trak: (Pfeil) pušíca, strěla; (Blitz) blisk; gromska strěla, munja.

Strahlen, *v. n.* žaréti, sěvati, sjati.

Strahlenb[illegible] *f.* žarkolómljenje [illegible]

[illegible] jajen.

[illegible] věnec.

[illegible] les-

[illegible]

aff.
:ampfen, *v. n.*
›potáti, lupati,
ı. cepèt, štropòt.
órje, primórje,
obál; — bewoh›
›ec, pobrěžnik.
na brěgu obse-
sesti; razbíti
se.
ština (morska).
›rěžna pravíca,
lèrgnica, uže,
e) progla; zum
, na věšála ob-
agen) podvěz-
[dáviti.
a. oběsiti, za-
l, muka.
. truditi, mu-

pót; ulica.
céstovina, cè-
na; — *ner, m.*

razbòj, raz-
›žčina.
m. razbójnik,
. Straßenraub;
ıiški.
traßenmauth.
ežiti, ščetíniti,
›zováti, dizati;
ırati se, vprěti
(von Haaren,
iti se, šetíniti
›stajati, dizati

opotakníti se, spolzniti se, spodèrkniti, opólzniti se, sklizniti se, pasti.
Strauß, *m*. šop; povoják; Vogel —, noj, štrúc; Blumen —, věnec. [pušelc, věnček.
Sträußchen, *n*. šopek; povoják,
Straußfeder, *f*. pero od noja.
Strebe, *f*. podpora; — band, *n*. věz, prěčnica.
Strebekraft, *f*. razpenljívost.
Streben, *v. n.* prizadévati si, prizadjáti si, prizadéti si, truditi se, tersati se, briniti se, pobríniti se; nach etwas —, hlepéti za čem, hotéti kar; — *n*. prizadévanje, prizadjanje, prizadétje, prizadétek, potrúd, potruda; hlepénje, pohlépa.
Strebepfahl, *m*. podpora, podbój.
Streckbar, *a*. raztegníteln, razpenljív; — keit, *f*. raztegnítelnost, raztegljívost.
Strecke, *f*. prostór, razprostrína, daljina; komad; es ist eine ziemliche — dahin, dosti daleč je še tje; eine — Landes, kos ob. komad zemlje; (ein Werkzeug) nategálo.
Strecken, *v. n.* raztégniti, natégniti, napéti, razpéti, raztegováti, razpenjati; sich auf's Bett —, na postelj se zvalíti; das Gewehr —, položiti oróžje; einen zu Boden —, obóriti ob. telébiti kogar na tla; (hinhalten, die Hände) molíti, pomolíti, podáti, podájati; stegovati, speti; (sich strecken) stegniti se, stegovati se, lecati se, vlekniti se.

Streich, *m.* mah, vdar, vdarek; (Backen —) zaúšnica; fig. čin; muthwilliger —, šala; dummer —, budalášćina; listiger —, lukavšina; auf einen —, na jeden mah od. mahlej, na edenkrat; — auf —, mah na pah; ein verwünschter —, prekléti posel.

Streiche, *f.* gladílo, gladíljka.

Streicheisen, *n.* strugáč.

Streicheln, *v. a.* gladiti.

Streichen, *v. a.* gladiti, pogládíti, poglájati; (mit Ruthen) tepsti, pretépati, šibati; (ein Pflaster) mazati, namázati; (das Messer —) gladiti, (auf dem Schleifstein) brusiti, ojstriti; (das Maß) zgladiti; (die Wolle) grebenáti; (die Felle) strugati; etwas aus dem Buche —, brisati, izbrísati; die Segel —, spustíti jadra; (den Violinbogen) vošiti, povóšiti; — *v. n.* (von der Luft) prepíhati, skoz vleči; herum —, potépati se, klatiti se, běgati; die Fische —, ribe se bijejo; die Hündin streicht, psica se goni.

Streichgarn, *n.* mrěža.

Streichkäse, *m.* mohot.

Streichstein, *m.* osla, brusni kamen.

Streif, **Streifen**, *m.* pruga, pláza, rajda; (von Zeug) kos, komad.

Streifen, *v. n.* an etwas —, dotakníti se, tikati se, dotíkati se česar, zadevati v kar; (von Truppen) četováti; robiti, obhodíti; herum —, skitati se, klatiti se; (durch Streifen sich die Haut verwunden) odrěti se; — *v. a.* einen Aal —, guliti jegúljo; (das Laub) smukati, osmúkati, muziti, omúziti, muliti, omúliti; (Streifen machen) pruge od. rajde dělati, pružiti.

Streiferei, *f.* četovánje, robljenje.

Streifig, *a.* prugav, prugast; rajdast, brězast, rižast.

Streifschuß, *m.* nastrěl.

Streifzug, *m.* četa.

Streit, *m.* boj, bitka; (Zank) prepír, povòm, razpra, razpartíja, svaja; (Rechtshandel) pravda.

Streitbar, *a.* bojoven, bojovit, raten, hraber, vitežki; —keit, *f.* bojovnost, bojovitost, brabrost, brabrénstvo.

Streiten, *v. n.* biti se, bojeváti, vojskovati, vojeváti se, ratováti; (mit Worten) prepírati se, prikárjati se; prièkati se; (mit sich selbst) boriti se; (sich schlagen) tepsti se, tepéžiti se; wider —, protíviti se.

Streiter, *m.* vojnik, bojovnik, vojšak, borec; (Zänker) prepíravec, pričkavec, pravdai; — in, *f.* vojnica, vojšákinja, borívka; pravdašíca.

Streitfrage, *f.* pravdno pitanje, pravdna točka.

Streithandel, *m.* prepir, povòm.

Streithandschuh, *m.* bojna rokavíca.

Streitig, *a.* dvojben; prepíren, pravden; das kann mir Niemand — machen, to mi nikdo ne more otéti; — keit, *f.* dvojbenost, prepír, razpra.

ben, m. šestopírnica,
ván, tolkávnica.
ße, f. prepír, pravda.
ßt, f. pravdljívost, pre-
ost, pravdašívost; bo-
st; — süchtig, a. pravd-
prepirljív, pravdašív;
en, bojeváven.
gen, m. bojna kola.
a. ojster, húd, strόg;
Winter, ljuta zima; — e,
rost, strogost; ljutost.
stelja, stelívo; — büchse,
kόvnica. pèskovnják.
, v. a. sipati, trositi,
ati, raztrόsiti; (dem Viehe
reuen) stljati, nastljati,
ati; Salz auf die Spei-
, soliti od. posόliti jèst-
fig. einem Weihrauch —,
, hvalísati kogar.
d, m. pěsek; (gröberer)
— büchse, f. Streubüchse.
h, n. stelja.
a. potég, potéglej, po-
tezáj, potéga; čerta;
Vögeln) tropa, odlět;
pojás, podnébje; (Strei-
uga, smuga, riža; (Weg)
von Fischen) derstva.
ckt, m. nadpíčje.
gel, m. òdlětávna ptica.
ise, ad. stranoma.
. uže, konop, konopec,
[štrikati.
v. a. klinčati, plesti,
m. pletívec; — in, f.
a.
, f. pletívo, štrikaríja.
er, f. privézana lestva.
el, f. pletiča igla, ple-

Strickwerk, n. užeta, konopje.
Strickzeug, n. pletívo.
Striegel, m. čohálo, česálo;
— n, v. a. čoháti, česáti,
šterglàti; fig. rešetáti, česáti
(kogar); (bedrücken) mučiti,
gnjesti. [klobása.
Strieme, f. proga, prožína,
Striemig, a. progav, progast,
klobásast.
Striezel, f. keržič.
Stroh, n. slama; — ⸗, a. slam-
nati, slamni.
Strohband, n. poréslo, povéslo.
Strohboden, m. svisle.
Strohbund, m otép slame.
Strohern, a. slamen, slamnén,
slamnat.
Strohfiedel, f. gingare. [bilka.
Strohhalm, m. slamica, slamka,
Strohhut, m. slamnik, slámnjak.
Strohkopf, m. fig. norec, trap.
Strohmann, m. slamar, strašilo.
Strohsack, m. slamnica, sura.
Strohschneider, m. slamorézec.
Strohwitwe, f. žena bez moža;
— r, m. móž bez žene.
Strom, m. rěka; potόk; (der
Zustand, da ein flüßiger Körper
stromt) tόk; — ab, niz vodo,
po vodi; — auf, proti vodi;
im — der Zeit, v diru časa.
Strömen, v. n. teči, točíti se,
valíti se, drěti.
Strömung, f. tok, liv. [koma.
Stromweise, ad. potόkoma, scur-
Strophe, f. versta.
Strotzen, v. n. pόln od. nadún-
jen biti; sie strotzt von Gesund-
heit, je zdrava kot riba u
vodi; — d, a. poln, nadún-
jen, nadút.

Strudel, *m.* vertínec, vertlóg, vodovrát, kerníca; —n, *v. n.* vertéti se; vrěti; —n, *n.* vrenje.
Strumpf, *m.* nogavíca, nogovíca.
Strumpfband, *n.* podveza, podvézek.
Strumpfhändler, — wirker, *m.* nogavíčar.
Strunk, *m.* pánj, štor; kocén.
Struppicht, *a.* razkèršen, našèršen.
Stübchen, *n.* izbica, jispica, sobica, kamrica, čumnata.
Stube, *f.* izba, jispa, soba, stanica; (Behältniß) shranba; —n=, *a.* hišni, sobni.
Stubenhocker, *m.* zapečár, zapéčnik. kinja.
Stubenmädchen, *n* hišna, dvor-
Stüber, *m.* štilec.
Stück, *n.* kos, komad, krajec, děl; abgebrochenes —, odlómek; (Kanone) tóp; von freien —en, dobrovóljno, sam od sebe; ein — Vieh, glava, živínče; in allen — en, v vsem; in diesem —e, v tem: — für —, nadrobno; —chen, *n.* kosček, komadič, krajčič; (Liedchen) pěsmica.
Stückeln, Stücken, *v. a.* drobíti, razdrobíti, merviti, razmèrviti, razkosljáti, razkomádati; sostáviti, skerpati.
Stückgießer, *m.* topár; —ei, *f.* toparíja; topárnica.
Stückgut, *n.* topovína.
Stückpforte, *f.* puškárnica.
Stückweise, *ad.* po kosih, na kose; kos za kosom.
Stückwerk, *n.* kosóvi; kerparíja.
Stückzapfen, *m.* čep topovski.

Student, *m.* diják, učénec; —en=, *a.* dijáški.
Studien, *pl.* navki, navke; —plan, *m.* učebna osnova.
Studiren, *v. n.* učíti se, študírati; auf etwas —, misliti na kar.
Stufe, *f.* stopnja, stopenj, stepen, stopnica; (im Bergwerk) rudnik.
Stufenerz, *n* ruda v kosčkih.
Stufenfolge, *f.* — gang, *m.* postópnjost, postópnja versta.
Stufenjahr, *n.* postópnje lěto, vsako sedmo lěto.
Stufenweise, *ad.* postópnjama, korákoma, stopnjiško, od stopnje do stopnje.
Stuhl, *m.* stol, stolec; (in der Kirche) klóp, klečálo.
Stuhlgang, *m.* odsébnica; driskavíca, hitrica.
Stuhllehne, *f.* zastólje, naslonilo od stola.
Stukatur, *f.* štukatúra.
Stülpe, *f.* zaferlej, zavihaj, strèha; (ein Deckel) pokróv, pokrovec; — n, *v. a.* zaférliti, zavíhati; pokríti; (einen Topf umkehren) povézniti.
Stumm, *a.* něm, mut, mutast: — e, *m.* mutec, němec; —e, *f.* muta.
Stümmel, *m.* odlomek, ostátek; ogorek; —n, *s.* Verstümmeln.
Stummheit, *f.* němost, nemóča, mutost.
Stümper, *m.* šušmár, mojster-Skaza, kerpáč; —ei, *f.* šušmád, šušmaríja, kerparíja; —n, *v. a.* šušmáriti, kerpárati; (auf einem Instrument) brenkati.

a. top, zakáran, za-
i; (von Zähnen) skomí-
— werden, stopíti se,
se; —machen, stopíti,
i, zakárati; — e Nase,
t nós; fig. slab.
—en, m. ostanek; štor.
, v. a. stopíti, topíti,
i, zakárati; (die Zähne)
iti. [bóst, slabóča.
it, f. topóst; fig. sla-
m, m. topost, topoglá-
—ig, a. tóp, topoglàv.
f. ura, sat; von — an,
aj, odsele; zur —, sa-
ne Viertel —, četvért
ur guten —, v dober
ie letzte —, skrajna
-n geben, podučeváti.
ng, ad. céle ure.
hlag, m urobítje.
eise, ad. vsako uro.
v. a. dregati, becáti.
n. vihár, iha, vihta,
; (auf der See) burja,
le, nepogóda; (im
juriš, naskók; (Tumult)
vika, hrúp; fig. lar-
läuten, na larmo zvo-
[pilo.
, m. stěnolóm, tru-
v. n. (lärmen) vihráti,
hrupéti, larmati; (vom
ter) běsniti, viháriti;
; (vom Meere) plju-
učéti, valíti se; — v.
očíti, v naskóku vzeti,
s osvójiti si. [buren.
, a. vihárcn; běsen;
m. vihravec; naska-
c. [zvon sile.
te, f. burni zvón,

Sturmhaube, f. kaciga.
Stürmisch, a. viháren, vihràv; buren, nepogóden; běsen.
Sturmleiter, f. bojna lestva.
Sturmvogel, m. burna ptica.
Sturmwetter, n. vihár, vihta, nevíhta, iha, nevrěme. [ja.
Sturmwind, m. píš, burja, olú-
Sturz, m. propást, pád, prekucíja.
Stürze, f. pokróv, pokrovec.
Stürzen, v. a. zvreči, upropástiti, stermogláviti; (um —) prevalíti, prekúcniti, obóriti, prevréči; (einen Topf) povézniti; (mit dem Deckel bedecken) pokriti, zavézniti; einen zu Boden —, na tla kogar trěšiti od. butiti; auf den Feind —, vrisniti. planiti, zagnáti se na sovrážnika; ins Unglück —, v nesrěčo zakópáti; — v. n. pasti, stermoglaviti se, srušiti se, zvalíti se.
Stute, f. kobila; —nfohlen, m. žrebíca; — rei, f. kobílišče.
Stutz, m. štúc, risanca; —bart, m. podstrížena brada.
Stütze, f. podpóra, podpòr; fig. palica, steber.
Stutzen, v. n. (stoßen) bosti se; (sich verwundern) sterméti, stermèti, čuditi se, začúditi se; — v. a. podrězati, podstríči, pod·ěkati; (einen Baum) iztrěbiti, izgláditi.
Stützen, v. a. podprěti, podpírati, podupírati; sich auf etwas —, opírati se, zanésti se, zanášati se na kar, uzdati se v kar.
Stutzer, m. gizdelin.

Stutzglas, *n.* nizka čaša.
Stutzig, *a.* začúdjen, smečen, zmočen.
Stützig, *a.* vporen, opóren.
Stützpunkt, *m.* podpórnica.
Styl, *m.* slóg, pisáva, način pisanja, besedilo; — isiren, *v. a.* pisati, napísati, sostáviti.
Subdiakon, *m.* podslužítelj.
Subjekt, *n.* podmèt; osóba; pomočník; —iv, *a.* znotrájn, sobstven. [pisátelj.
Subscribent, *m.* podpísnik, pod-
Subscribiren, *v. a.* podpisati, podpísati se.
Subscription, *f.* podpis.
Subsidien, *pl.* pomóč. [imétek.
Substanz, *f.* bitnost, vsebšina;
Substituiren, *v. a.* naměstíti.
Substitut, *m.* naměstnik.
Subtil, *a.* tanek.
Subtrahent, *m.* manjšitelj, odštévec.
Subtrahiren, *v. a.* odštévati.
Succurs, *m.* pripomóč.
Succediren, *v. n.* slěditi, naslědováti.
Succession, *f.* naslědovánje; potómstvo; —skrieg, *m.* naslědbena vojska.
Suchen, *v. a.* iskáti, poiskáti, tražiti; (sich bemühen) prizadéti si, prizadévati si.
Sucht, *f.* kuga, mor; fig. strast, pohlépa, žadost, požúda; die fallende —, padavíca.
Sud, *m.* vár; vrenje, kipénje.
Süd, Süden, *m.* júg, poldne; —s, *a.* južni.
Sudelei, *f.* smrád, svinjaríja, *fig.* pačkaríja, mazaríja.
Sudelig, *a.* vmazan, zamázan.
Sudeln, *v. a.* mazati, zamázati, pačkati. [poldánski.
Südlich, *a.* južen, poldnéven,
Südost, *m.* jugo-izhod; —östlich, *a.* jugo-izhóden.
Südsee, *f.* južno od. tiho morje.
Südwärts, *ad.* proti jugu, k jugu, proti poldnu od. južnej strani.
Südwest, *m.* jugo-zapad; (—s Wind) jugo-zapadnják; —lich, *a.* jugo-zapáden.
Südwind, *m.* jug, južni véter.
Sühnen, s. Versöhnen.
Sultan, *m.* sultan.
Sulze, *f.* žojca. [moven.
Summarisch, *a.* sumoven, žu-
Summe, *f.* suma, žuma, skupnína, soštevína.
Summen, *v. n.* brenčáti, bernéti, bučáti; — *n.* brenčenje.
Summen, Summiren, *v. a.* soštéti, soštévati pridávati.
Sumpf, *m.* močvírje, močevina, gréz, bara, mlaka, zamók, blato. —ig, *a.* močvéru, barovít, mlakast, blaten. [nica.
Sumpfwasser, *n.* mlaka, blat-
Sumsen, s. Summen. [hóta.
Sünde, *f.* grěh, pregrěha, grěSündenfall, *m.* grěh, zagrěšenje.
Sündenschuld, *f.* krivnja, grěh.
Sündenvoll, *a.* grěšen, pregrěšen, grěhapóln.
Sünder, *m* grěšnik; —in, *f.* grěšnica.
Sündfluth, *f.* potóp.
Sündhaft, Sündig, *a.* grěšen.
Sündigen, *v. a.* grěšiti. pregrěšiti se; zagrěšiti.
Sündlich, *a.* grěšen, pregrěšen;

—keit, f. grěšnóst, pregrěšnost.
Sündopfer, n. žertva za grěhe.
Superfein, a. pretánek. [dént.
Superintendent, m. superinten-
Superior, m. starešína, glavár.
Superklug, a. premóder.
Suppe, f. juha, župa, polívka; čorba.
Supplement, n. dopólnik.
Supplicant, m. prosítelj.
Suppliciren, v. n. prosíti.
Supplik, f. prosba, prosítba; suplika.
Supremat, n. verhnost.
Suspendiren, v. a. odstáviti.
Suspension, f. odstáva.
Süß, a. sladek; fig. mil, prijázen, milen; —brod, n. parnek, mižnjak.
Süße, f. Süßigkeit. [sladke rěči.
Süßelei, f. sladčíca, sladkaríje,
Süßen, f. Versüßen.
Süßholz, n. sladíč.
Süßigkeit, f. sladkóst, sladkóta, sladkóba. slast, sladóst, sladnóst, slád, sladčína; — en, pl. sladčíce, sladkaríje.
Süßlich, a. sladkovát, sladkóben, sladen, sladjahen.
Süßling, m. sladkáč, sladkún.
Sylbe, f. slovka, zloga, slabíka, složka.
Sylbenmaß, n. měrilo.
Sylbenstecher, m. slabíčkar.
Syllabisch, a. slabíčen, slovčen.
Symbol, n. kíp, podóba, simból.
Symmetrie, f. razměra.
Symmetrisch, a. razměren.
Sympathetisch, a. sočúten, simpatétičen.
Sympathie, f. sočút, sočútje, simpatíja.
Sympathisiren, v. n. simpatisírati, skladati se. [nīja.
Symphonie, f. prizvúk, sinfo-
Symptom, n. pripádek; znak, znamnje. [góga.
Synagoge, f. molívnica, sina-
Synode, f. cerkveni zbor, sinóda. [nica.
Synonym, n. soime, istoměmb-
Syntax, f. skladnja.
Syrup, m. sirop, sladkoríca.
System, n. sostava, sostav, sistem; — atisch, a. sostáven, sistemátičen, dosléden.
Szepter, n. žezlo.

T.

Tabak, m. duhan, tabak; (Schnupf—) tabák, šnopovec; — schnupfen, ponosljeváti, šnopati.
Tabaksbeutel, m. měh za duhan.
Tabaksdose, f. tabáčnica, tobáčnica, tabakérka.
Tabaksgeruch, m duh od tabáka.
Tabakshändler, m. duhánar, tobákar. [fajka.
Tabakspfeife, f. pipa, lula, fajfa,
Tabaksraucher, m. tobakáč.
Tabaksschnupfer, m. ponosljevávec, šnopavec.
Tabellarisch, a. tabeláren.
Tabelle, f. tabela, tabula, deska.
Tabernakel, m. tabernákelj, svetohraníšče.
Tableau, n. sostáva obrázov.
Tabuletkrämer, m. kramar, krosnar.
Tact, m. takt, měra, vdarek.
Tadel, m. graja, svarilo, kude-

nje; (Fehler) pománjkanje, pogrěšek, krivnja; — haft, a. grajáven, svaríven.
Tadellos, a. pravéden, dober, bez pogrěškov.
Tadeln, v. a. grajati, kuditi, svaríti, gaditi; — swerth, a. svaríla vrěden.
Tadelsucht, a. kudljívost, svarívnost.
Tadelsüchtig, a. kudljív, svaríven.
Tadler, m. grajavec, svarívec, kudljívec; —in, f svarívka, kudljívka
Tafel, f. tabla, deska; (Tisch) miza; sich zur — setzen, za mizo sesti; die — decken, mizo pogerníti; die — abdecken, raz mizo spraviti; die — aufheben, izza mize vstati.
Tafelbesteck, n. jěstílo, omízje.
Tafeldecker, m. mizni strežnik.
Tafelgeld, n. mizarína.
Tafeln, v. n. gostiti se, gostováti se, pirováti.
Täfeln, v. a. s deskami obíti.
Tafeltuch, n. pert, krušenca.
Tafelzimmer, s. Speiszimmer.
Taffet, m. tafet, kamúka; — weber, m. tafétar, kamúkar.
Tag, m. dán, dén; der — bricht an, svita, dení se; den ganzen, lieben —, cěl dragi dán; in den — hineinleben, bez pameti, bez glave živéti; heut zu — e, dán danášnji; der jüngste —, sodni dán; in meinen alten — en, na moje stari dní; — für —, dán na dán. es liegt am — e, očevídno od. bělodáno je; an den — kommen, na světlo priti, zvědeti se; heut über acht —, dane osem dní; an den — legen, skazati; očítati; (im Bergbau) světlo.
Tagearbeit, f. vsakdánji posel.
Tagebuch, — blatt, n. dnevnik.
Tagedieb, m. dangúba
Tagefahrt, f. dán hodá.
Tagelohn, m. dnina, mezda.
Tagelöhner, m. najémnik, nadničar, nadeník, dninar; —in, f. najémnica, nadenica.
Tagen, v. n. svitati, dan zoriti od. zazrévati.
Tagereise, f. dán hodá.
Tagesanbruch, m. zora, zor, svít; mit —, zarano.
Tageslicht, n. světlo, svitlo, světlóba.
Tagesordnung, f. danjski réd.
Tageszahl, f. dnevka.
Tagewerk, n. čezdánski posel, nadništvo.
Täglich, a. vsakdánji, vsakdánjšni, svakidánji; — ad vsaki dán.
Takeln, v. a. bród razprávljati
Takelwerk, n. brodna sprava, konopci.
Talar, m. talár, plájšč.
Talent, n. talént, dár; gla... spomi...
Talg, m. loj; —en, v. a. lojolójiti; — icht, a. lojast; —ig, a. lojén, lojnát; — l... n. lojena svěča; — stoff ...

, v. n. šaliti se, čanati
čljáti, čenéljati.
m. čanavec, čačljavec,
r. [zeug, n. klepí.
, v. a. klepáti; — gel=
, f. dotíčnica.
f. jela, jelka, jél; —n,
ov.
olz, n. jelovína.
wald, m. jelovje.
zapfen, m. jelov čurčelj,

f. teta, tetka, tetica.
. ples, raj, plesánje.
m, m. plesíšče.
v. n. plesáti, rajati.
m. plesávec, plesár;
f. plesávka.
t, f. plesníštvo.
f. prepóga, prestéra,
.
a. hraber, brabrén,
, pogúmen, junáški,
i; —keit, f. hrabrost,
ost, pogúmnost.
v. n. šlatati, hvatati,
; herum —, tavati, tu-
i.
, a. neotesán.
tara. [pajk.
, f. tarántula, vlaški
. tarífa, vcénilo.
. tarók; — spielen, ta-
[možnjica.
žep, aržet; (Beutel)
n. kobúlica, bo-

britvica, ko-
, skljabe

rija, slěpárstvo, obsèna; —
er, m. slěpár. [ríca.
Taschenuhr, f. žepna ura, žepa-
Täschner, m. možnjár.
Tasse, f. majólčica, plošica,
zdělica; čaša, torílo.
Taßwerk, n. hovje, brina, bri-
novje.
Tasten, v. a. šlatati, pošlátati,
tipati, potípati, hvatati.
Tatze, f. šapa, taca, copáta.
Tau, n. vože.
Taub, a. glúh; — werden, oglu-
šéti, oglùhniti; sich — stellen,
glušíti se; —e Ähre, Nuß, pra-
zen klás, oreh; etwas —, na-
glúhel, gluhóben.
Taube, f golób, golobíca, go-
lobíčka; — Täubchen, n. go-
lóbek, golóbčič, golobíčka,
golóbče.
Tauben=, a. golóbji, golobinji.
Taubenfarbig, a. golobast.
Taubenhaus, n. golobínjak, go-
lobnják.
Taubenkoth, m. golóbjek.
Taubenkropf, m. golžún. [paž.
Taubenschlag, m. golobínjak, tu-
Taubheit, f. gluhóst, gluhóta,
gluhóba.
Täubin, f. golobíca, golobíčka.
Täubling, m. gobajúr.
Taubstumm, a. gluhoněm; —e,
m. gluhoněmec, muta.
Tauchen, v. a. vtoniti, potóniti,
potopíti, pogrězniti; pomo-
číti, omočiti; — v. n. vto-
niti se, pogrězniti se, spustíti
se v vodo.
m. vodoláz.
f. vtonilo, vodo-
topivka.

Tauf-, a. kerstni.
Taufbuch, n kerstne bukve.
Taufe, f. kerstiti, kerščováti.
Täufer, m. kerstítelj, kerstnik.
Täufling, m. keršćenec, keršćenik.
Taufstein, m. kerstívnica. [kar.
Taugen, v. n. veljati, hiti za
Taugenichts, m. ničémnik, kalín, nemàrnež.
Tauglich, a. sposóben, goden, shoden, prikláden; kader; veljáven; —keit, f. sposóbnost, prikládnost.
Taumel, m. vertoglavje, vertoglávost, blagútnost, svepavost; fig. pijánost.
Taumelig, a. vertogláven, blagúten, svepav, opotekljív; fig. pijàn.
Taumellolch, m. ljuljka, ljuljika.
Taumeln, v. n. blagútati, svepati, vehljati, opotékati se.
Tausch, m. měna, zaměna, měnja, preměnja.
Tauschen, v. a. u. n. měniti, měnjati, zaměniti, preměnjati.
Täuschen, v. n. slěpíti, slěpáriti, mamiti, omámiti, prevěriti.
Täuschend, a. lažljív. [měnjanje.
Tauschhandel, m. měnjanje, za-
Täuschung, f. mama, omáma, klama, zmama, zmamljívost; prevèra, slěparíja.
Tausend, num. tisúč, jezero, hiljáda, tavžent; — n. tisúća, hiljáda.
Tausenderlei, a. tisučéri.
Tausendfach, a. tisučernat.
Tausendfältig, a. tisučérni.
Tausendguldenkraut, n. svederc, čantara.
Tausendjährig, a. tisučlěten.
Tausendkünstler, m. vseznalec.
Tausendmal, ad. tisúčkrat, tavžentbarti.
Tausendschön, n. milica (cvět).
Tausendste, a. tisúčni, hiljádni, tavžentni.
Tauwerk, n. konopci, verví.
Tax, —baum, m. tís.
Taxamt, n. cěníteljstvo. [ka-
Taxe, f. cěna. vcěnílo, cěnik, ta-
Taxiren, v. a. cěniti, precěniti, taksirati. [umětnik
Technik, f. umětnost, —er, m.
Technisch, a. uměten.
Technologie, f. umetnija.
Teich, m. ribnik, ribnjak.
Teig, m. těsto; —icht, ig, a. tèsten, těsténast; těstnát; —tuch, n. hlěbnica.
Telegraph, m. daljnópis, dalekopis, urnokáz, selegráf.
Telescop, m. dalekogléd, teleskóp. [krožnik, talír.
Teller, m. pladnik, pladnják,
Tellerlecker, m. polizáč.
Tellertuch, n. obrís. servijét.
Tempel, m. molívnica, tempelj, božja vežja; —herr, m. templár; —orden, m. templárski réd. [kalina? narav.
Temperament, n. temperamént,
Temperatur, f. temperatura, povětrije.
Tenakel, n. precěp; deržálo.
Tendenz, f. umísel, naměra.
Tenne, f. gumno, gumnišče, skedenj.
Tenor, m. tenór. [tenica.
Teppich, m. preproga, ság, ple-
Termin, m. rók, obrók, odlóg.
Terminologie, f. nazivoslóvje, izrazoslóvje, pravoréčje.

ntin, m. terpentin; —öhl, terpentinovec, terpenti-vo olje.
torium, f. Gebiet.
tol, n. žepna pištólja.
tt, n. trojspěv.
nent, n. oporóka, zadnja litva; das neue und alte —, vi in stari zakon.
nentlich, a. oporóčen.
en, v. n. sporočiti, opo-šiti, voliti.
l, m hudič, zlodej, vrág, ·t, zlomek, neték, peklén-:, hudír.
ls, Teufelisch, a. hudičov, ažji, zlomski, hudirski.
lsterl, m. zlomek, hudír, ték.
m. tekst, reč; einem den lesen, okrěgati kogar.
, n. dol, dolina.
bewohner, m. doljánec, do-iec, doljanin, spodjánec;
in, f. dolénka, doljánka,
r, m. tolar, križák.
, f. čin, dělo, djanje; in —, v istini, zarěs, v rěsníci.
er, m. činitelj, počétnik;
rčín, zločínec, krivec.
handlung, f. nasilje, zlo-istvo.
ig, a. dělaven; djaven, pos-ı, marljiv; (zu handeln fä-) činiven, djateln, djan-ci; —keit, f. dělavnost, avnost, poslénost.
lich, a. nasílen, po sili, anjskoma; —keit, f. nasilje, silnost.
sache, f. istiníti čin; prava ina ob. rěsnica.

Thau, m. rosa.
Thauen, v. n. u. i. rosíti, ros-ljáti, rósa padati; (vom Schnee) kopnéti, taliti se, topíti se, tajati se, zginjávati. [nát.
Thauig, a. rosen, orosljen, ros-
Thauwetter, n. odměklo vrěme, jugovína.
Thauwind, m. topel věter, jug.
Theater, n. gledalíšče, gledáv-nica, igrališče, kazalíšče, teáter. [trálen.
Theatralisch, a. igralíšen, tea-
Thee, m. čáj, téj. [smola.
Theer, m. kolomáz, katran;
Theerbrenner, m. katránar; smo-lár.
Theerbrennerei, f. katranarija; smolarija; katranárnica; smo-lárnica. [riti.
Theeren, v. a. katrániti; smolá-
Theerig, a. katránast. pokatrá-njen; smolnat.
Theil, m. děl, čast; strán, strana, plát; kniga, svezek; — an etwas haben, dělézen, česar biti; zum —, stranoma.
Theilbar, a. děliven, děliteln, děljiv, razděliven; —keit, f. dělivnost, dělitelnost, raz-dělivnost. [madič.
Theilchen, n. dělič; platič; ko-
Theilen, v. a. děliti, razděliti; ločiti, razlóčiti, krojiti, raz-krójiti.
Theiler, m. dělitelj, dělivec.
Theilhaber, s. Theilnehmer.
Theilhaft, —ig, a. dělézen, vdě-léžen; sich — machen, vdělé-žiti se; —igkeit, f. děléžnost, děl ež, učástnost.
Theilnahme, s. Theilnehmung.

Theilnehmer, *m*. dėlėžnik, vdėlėžnik, vdėlnik, učástnik.
Theilnehmend, *a*. dėlėžen, vdėlen, učásten.
Theilnehmung, *f*. dėlníštvo, vdėlníštvo, učasténstvo, vdėlėžba.
Theils, *ad*. stranom, stranoma, nėkaj, dėlem.
Theilung, *f*. dėlítva, razdėlitva; ločba, ločítva.
Theilungszeichen, *n*. razdėlivnica.
Theilweise, *ad*. stranom, stranoma. [predlóg.
Thema, *n*. zadáča, predmèt,
Theolog, *m*. bogoslóvec, teológ.
Theologie, *f*. bogoslóvje, sémeníšče, teologíja.
Theologisch, *a*. bogoslóvski, teológiški.
Theoretisch, *a*. teorétičen, teorétički.
Theriak, *m*. terják.
Thermometer, *n*. gorkomėr.
Theuer, *a*. drág, dragocėn, skúp, fig. drág, míl.
Theuerung, *f*. dragótina, dragôta, dražína, dragína, dragóča
Thier, *n*. živál, živád, stvár; Haus —, živínče, brav, živál; die Haus—e, živína; ein wildes —, zvėr, zvėrják; wilde —e, zvėrína, zvėrjád, divjína, divjád. [od. lėkár.
Thierarzt, *m*. živínski zdravnik
Thierarzneikunst, *f*. živínsko lėkárstvo.
Thierchen, *n*. živálica, stvarica, živálce; živínče, bravče; zvėrjice. [nják, obora.
Thiergarten, *m*. zvėrinjak, zvėr-
Thiergefecht, *n*. zvėrinski bor.
Thiergeschichte, *f*. živaloslóvje, coologíja, zvėropís.
Thierisch, *a*. živálski, živínski; fig. živínski, zvėrski.
Thierkreis, *m*. zvėrínec. [stvo.
Thierreich, *n*. živálstvo, zvėrín-
Thon, *m*. glina, glinja; fl.
Thonartig, *a*. glinjast; ilast, ilovast.
Thonerde, *f*. glinja; ilovica.
Thönern, *a*. glinjén, ilén, parstén, lončén, zemljén. [nat.
Thönig, *a*. glinjast; ilast, ilov-
Thor, *m*. bedák. budálo, trap, avša, abotnik, klama.
Thor, *n*. vrata.
Thorflügel, *m*. vratnica.
Thorgeld, *n*. vratarína.
Thorheit, *f*. bedačíja, bedaštvo, budalášćina, abota, neúmnost, budálost, budalija, brezúmnost.
Thöricht, *a*. bedast, avšast, aboten, trapast, neúmen, brezúmen. [avša.
Thörin, *f*. bedačíca, abotnica,
Thorschließer, —wärter, *m*. vratár.
Thorweg, *m*. vrata.
Thorzoll, *m*. vratarína.
Thran, *m*. trán, ribje salo.
Thräne, *f*. solza, slojza.
Thränen, *v*. *n*. solzíti, plakati, solze točíti od. prelíjati.
Thränen=, *a*. solzni.
Thränenbach, *m*. potòk sólz.
Thränenfluß, *m*. solzénje, solzívost.
Thränenvoll, *a*. solzen, solzav.
Thranfaß, *n*. sód za ribje salo.
Thranicht, Thranig, *a*. masten, maščovít, salen, tranovít.
Thron, *m*. prestòl, prestólje.

igung, f. nastóp vla-
[dati, kraljeváti.
v. n. stolováti; vla-
m. prestólni naslěd-
[la; —r, f. Thronerbe.
, f. naslědstvo prestó-
nel, m. nebo, nebésa.
a. u. n. dělati, činiti.
ti, raditi; včiniti,
narediti, djati; kund
ániti, na znanje dati;
—, kogar razžáliti;
—, odprosíti; er hat
—, imá mnogo oprá-
opravil; nichts zu —
ez děla biti; es thut
, žál mi je; sich hervor
líkováti se; auf den
, na mizo djati od. po-
groß —, velicega se
er thut, als wüßte er
se nevědnega dělá; es
th, trěba je; es wird
t —, se bode žé vdalo;
boléti; schön —, do-
eine Bitte —, popro-
e Frage —, poprášati,

ljanje, dělo, činjenje;
— und Lassen, vse naše
in nehánje, vse naše

m. tunica.
a. mogóć; —keit, f.
ost.
verí, duri; vrata.
, m. zatík, stežáj.
n. zavěznica, pant,

n. dvernica, durnica.
:, m. dvernik, durnik.
n. stolp, turn; Kirch

—, zvoník; befestigter —, gradič. [gradič.
Thürmchen, n. stolpič, turnič;
Thürmen, v. a. kopíčiti; sich —, v. r. dizati se, višati se, rasti.
Thürmer, m. zvonár.
Thurmspitze, f. verh stolpa.
Thurmuhr, f. ura na zvoníku.
Thürpfoste, f. podbòj, nadbòj, paugar.
Thürriegel, m. zatík, zatika.
Thürschwelle, f. prag.
Thürstock, m. veríja.
Thymian, m. timijan, popovec.
Tief, a. globòk, glób, dubòk; nizek; —er Schlaf, tverdo spanje.
Tiefe, f. glób, globína, globočína, globóst, globokóst, dubljína; nižína, nižáva, nizkóta. [komisléč.
Tiefdenkend, a. domíseln, dubó-
Tiefsinn, m. —igkeit, f. globokomíselnost, domíselnost; zadumčivost, zamišljenóst; fig. bister úm; —ig, a. globokomíseln, domíseln, zadumčív, zamišljen; fig. bistroúmen.
Tiegel, m. kotlik, rena.
Tiger, Tieger, m. ris, tiger.
Tigerfarben, a. tigrast.
Tigerhund, m. tigrast pes.
Tigerkatze, f. divja tigrasta mačka.
Tigerweibchen, n. risa, tigrica.
Tigerwolf, m. risovólk.
Tilgbar, a. iztrěbljív; platív.
Tilgen, v. a. trěbiti, iztrěbiti, vničiti; (eine Schuld) platiti, popláčati.
Tinte, f. černilo, tinta.

Tintenfaß, n. černilnik, černilnjak, tintnik.
Tintenfleck, — flecks, m. mačka.
Tintenpulver, n. černilna štupa.
Tisch, m. miza, stol; (Mahlzeit) oběd; nach — e, po jědi; zu — e sitzen, za mizo sesti; zu — e kommen, k jědi priti.
Tischgebet, n. molítva pred jědjó.
Tischgedeck, n. omízje, pomízje.
Tischkorb, m. žličnik, žličnjak.
Tischlade, f. miznica.
Tischler, m. mizar, škrinjár, stolar; — arbeit, f. mizársko dělo; — handwerk, n. mizarija, mizárstvo, stolárstvo; — in, f. mizarica; — werkzeug, n. mizársko oródje.
Tischtuch, n. krušnica; krušenca.
Tischzeug, f. Tischgedeck.
Titel, m. naslóv, ime.
Titelblatt, n. čelo (knjige).
Tituliren, v. a. titulírati.
Toast, m. napítek.
Toben, v. n. divjáti, noréti, běsniti, běsnováti, hrupéti; — n. divjánje, běsnóća, hrúp.
Tocht, f. Docht.
Tochter, f. hči, hčer.
Töchterchen, n. hčerica. hčerka.
Tochterkind, n. vnúk, unúče.
Tochtermann, m. zét.
Tod, m. smert; mit — e abgehen, vmrěti, zavmrěti; mit dem — e ringen, vmirati; sich zu — e lachen, od směha pokniti; ich bin des — es, zgubljen sim, po meni je; sich den — anthun, vmoríti se; — ähnlich, a. mertvíčen.
Todbett, n. smertna postelj.
Todes =, a. smertni.
Todesart, f. način smerti.
Todesfall, m. smert, odmrětje, odmertíja. [s smertjo.
Todeskampf, m. vmiranje, borenje
Todesschweiß, m. smertni ob. hladni pót.
Todesurtheil, n. obsódba na smert ob. k smerti.
Todfeind, m. glavni neprijátelj.
Todkrank, a. na smert bolen.
Tödlich, a. smerten, smertonósen.
Todsünde, f. smertni ob glavni grěh.
Todt, a. mertev, vmerl, zavmérl; sich — schießen, vstrěliti se; sich — fallen, vbiti se; der — e, merlič, mertvi, mertvec, umèrli.
Tödten, v. a. vmoríti, moríti, umoríti, vbiti, usmèrtiti, pomoríti; fig. pokoríti, mertváčiti; — d, a. morîven, umóren.
Todtenacker, f. Friedhof.
Todtenamt, n. bilja, černa maša, bila. [nosila.
Todtenbahre, f. mertváški oder,
Todtenbegängniß, n. pogreb.
Todtenblässe, f. smertna blědost.
Todtenblaß, a. blěd ko smert.
Todtenfarbe, f. mertváška ob. smertna barva. [sti.
Todtengebeine, pl. mertváške ko-
Todtenglocke, f. smertni zvón.
Todtengräber, m. grobár, pokopáč.
Todtenkopf, m. mertváška glava.
Todtenmahl, n. sedmina, sedmica.
Todtenmusik, f. mertváška godba.
Todtenschein, m. smertni list.
Todtenvogel, m. mertváška ptica.
Todtgeboren, a. mertvorojen.

ng, m. vboj, vbojstvo,
, vmorítva.
äger, m. vbijavec, morí-
ubojica, kervník; — in,
orívka, kervnica.
stein, m. tuf, krapnik.
. zabúnec. [dung.
, f. tolerancija, f. Dul-
. běsen, divji, stekel,
el, zmočen, pomámljen;
n) neúmen, nor; — er
, stekel pes; — sein, no-
divjáti, běsniti.
e, — kirsche, f. volčja ja-
.
, n. noríšče.
, f. běsnóča, divjóst,
ost, běs. [nez.
, m. vertoglávec, togót-
, a. derzen, derzovít,
erzen; — heit, f. derz-
derzovítost.
t, f. vsteklost.
m. trap, lepec, beba,
k, avša, klama, klamóta;
f. traparíja, bedalíja,
láščina.
ift, Tölpisch, a. trapast,
t, bebast, avšast, bu-
t, klamast.
, m. tumpak.
glás, zvuk, zvék, zvon,
; (Accent) naglás, na-
k.
f. način, tón.
v. n. glasíti se, zvenéti,
ti, brenčeti, zvoníti;
gati se, oriti se.
t, f. glasništvo, godba.
ler, m. godec, godbeník.
r, m. zvukovód, škala.
, f. glasomérje.

Tonmesser, m. glasoměr, zvu-
komĕr. [sód.
Tonne, f. lajta, bečva, pučel,
Tonsetzer, m. skladátelj.
Tonsetzung, f. skladba.
Tonsur, f. lisa, pleša, plešina.
Tonsilbe, f. slovka s naglásom.
Tonzeichen, n naglás, naglásek;
(in der Musik) sěkírica, nota.
Topas, m. topas (kamen),
Topf, m. lonec, pisker.
Töpfer, m. lončár, piskrár.
Töpfererde, f. glina, glinja.
Töpfern, a. glinjén, zemljén,
lončén. [sódje.
Töpfergeschirr, n. lončéno po-
Topographie, f. městopis, topo-
grafíja.
Topp, i. dobro! naj veljá!
Torf, m. šota, šušek; ruša, ru-
šina; —-, a. šotast; rušínast.
Torflager, n. šotišče; rušíšče.
Tornister, m. torba, tobólka,
torníster. [torteníca.
Torte, f. torta; — npfanne, f.
Tortur, f. peza, muka; pezáv-
nica, tezávnica.
Trab, m. dirk; stóp.
Trabant, m. tělostrážnik, pro-
vodítelj; spremnik, trabánt.
Traben, v. n. dirjati; v stóp iti.
Träber, pl. tropíne; (Hülsen vom
ausgebrannten Malze) mlato;
(vom Getreide) zadnje, suški.
Tracht, f. noša, brěme, butara;
(von Speisen) jědilo, nosilo;
(Kleider —) noša, nošnja, kroj.
Trachten, v. n. prizaděvati se,
prizadjáti si, prizadéti si,
gledati, nastójati, tersiti se;
nach dem Leben —, po živ-
lenju streči; nach etwas —,

Tintenfaß, n. černílnik, černílnjak, tintnik.
Tintenfleck, — flecks, m. mačka.
Tintenpulver, n. černílna štupa.
Tisch, m. miza, stol; (Mahlzeit) oběd; nach — e, po jědi; zu — e sitzen, za mizo sesti; zu — e kommen, k jědi priti.
Tischgebet, n. molítva pred jědjó.
Tischgedeck, n. omízje, pomízje.
Tischkorb, m. žličnik, žličnjak.
Tischlade, f. miznica.
Tischler, m. mizar, škrinjár, stolar; — arbeit, f. mizársko dělo; — handwerk, n. mizaríja, mizárstvo, stolárstvo; — in, f. mizarica; — werkzeug, n. mizársko oródje.
Tischtuch, n. krušnica, krušenca.
Tischzeug, s. Tischgedeck.
Titel, m. naslóv, ime.
Titelblatt, n. čelo (knjige).
Tituliren, v. a. titulírati.
Toast, m. napítek.
Toben, v. n. divjáti, noréti, běsniti, běsnováti, hrupéti; — n. divjánje, běsnóča, hrúp.
Tocht, s. Docht.
Tochter, f. hči, hčer.
Töchterchen, n. hčerica. hčerka.
Tochterkind, n. vnúk, unúče.
Tochtermann, m. zét.
Tod, m. smert; mit — e abgehen, vmrěti, zavmrěti; mit dem — e ringen, vmirati; sich zu — e lachen, od směha pokniti; ich bin des — es, zgubljen sim, po meni je; sich den — anthun, vmoríti se; — ähnlich, a. mertvíčen.
Todbett, n. smertna postelj.
Todes =, a. smertni.
Todesart, f. način smerti.
Todesfall, m. smert, odmrétje, odmertíja. [s smertjo.
Todeskampf, m. vmiranje, borenje
Todesschweiß, m. smertni ob. hladni pót.
Todesurtheil, n. obsódba na smert ob. k smerti.
Todfeind, m. glavni neprijátelj.
Todkrank, a. na smert bolen.
Tödlich, a. smerten, smertonósen.
Todsünde, f. smertni ob glavni grěh.
Todt, a. mertev, vmerl, zavmérl; sich — schießen, vstréliti se; sich — fallen, vbiti se; der — e, merlič, mertvi, mertvec, umèrli.
Tödten, v. a. vmoríti, moríti, umoríti, vbiti, usmèrtiti, pomoríti; fig. pokoríti, mertváčiti; — d, a. moriven, umóren.
Todtenacker, s. Friedhof.
Todtenamt, n. bilja, černa maša, bila. [nosila.
Todtenbahre, f. mertváški oder.
Todtenbegängniß, n. pogreb.
Todtenblässe, f. smertna blědost.
Todtenblaß, a. blěd ko smert.
Todtenfarbe, f. mertváška ob. smertna barva. [sti.
Todtengebeine, pl. mertváške ko-
Todtenglocke, f. smertni zvón.
Todtengräber, m. grobár, pokopáč.
Todtenkopf, m. mertváška glava.
Todtenmahl, n. sedmína, sedmica.
Todtenmusik, f. mertváška godba.
Todtenschein, m. smertni list.
Todtenvogel, m. mertváška ptica.
Todtgeboren, a. mertvorojen.

Todtschlag, m. vboj, vbojstvo, vmor, vmorítva.
Todtschläger, m. vbijavec, morívec, ubojíca, kervník; — in, f. morívka, kervnica.
Tof, — stein, m. tuf, krapnik.
Toga, f. zabúnec. [dung.
Toleranz, f. tolerancija, f. Dul-
Toll, a. bèsen, divji, stekel, vstekel, zmočen, pomámljen; (dumm) neúmen, nor; — er Hund, stekel pes; — sein, noréti, divjáti, bèsniti.
Tollbeere, — kirsche, f. volčja jagoda.
Tollhaus, n. noríšče.
Tollheit, f. bèsnóča, divjóst, bèsnost, bès. [než.
Tollkopf, m. vertoglávec, togót-
Tollkühn, a. derzen, derzovít, predèrzen; — heit, f. derznost, derzovítost.
Tollsucht, f. vsteklost.
Tölpel, m. trap, lepec, beba, bezják, avša, klama, klamóta; — ei, f. traparíja, bedalíja, budaláščina.
Tölpelhaft, Tölpisch, a. trapast, lepast, bebast, avšast, budálast, klamast.
Tomback, m. tumpak.
Ton, m. glás, zvuk, zvèk, zvon, žvenk; (Accent) naglás, naglásek.
Tonart, f. način, tón.
Tönen, v. n. glasíti se, zvenéti, zvučiti, brenčeti, zvoníti; razlègati se, oriti se.
Tonkunst, f. glasništvo, godba.
Tonkünstler, m. godec, godbeník.
Tonleiter, m. zvukovód, škala.
Tonmaß, f. *glasomèrje.*
Tonmesser, m. glasomèr, zvukomèr. [sód.
Tonne, f. lajta, bečva, pučel,
Tonsetzer, m. skladátelj.
Tonsetzung, f. skladba.
Tonsur, f. lisa, pleša, plešina.
Tonsilbe, f. slovka s naglásom.
Tonzeichen, n naglás, naglásek; (in der Musik) sèkírica, nota.
Topas, m. topas (kamen),
Topf, m. lonec, pisker.
Töpfer, m. lončár, piskrár.
Töpfererde, f. glina, glinja.
Töpfern, a. glinjén, zemljén, lončén. [sódje.
Töpfergeschirr, n. lončéno po-
Topographie, f. mèstopis, topografíja.
Topp, i. dobro! naj veljá!
Torf, m. šota, šušek; ruša, rušina; —=, a. šotast; rušínast.
Torflager, n. šotišče; rušíšče.
Tornister, m. torba, tobólka, tornister. [tortenica.
Torte, f. torta; — npfanne, f.
Tortur, f. peza, muka; pezávnica, tezávnica.
Trab, m. dirk; stóp.
Trabant, m. tèlostrážnik, provodítelj; spremnik, trabánt.
Traben, v. n. dirjati; v stóp iti.
Träber, pl. tropíne; (Hülsen vom ausgebrannten Malze) mlato; (vom Getreide) zadnje, suški.
Tracht, f. noša, brème, butara; (von Speisen) jèdilo, nosilo; (Kleider —) noša, nošnja, kroj.
Trachten, v. n. prizadèvati se, prizadjáti si, prizadéti si, gledati, nastójati, tersiti se; nach dem Leben —, po živlenju streči; nach etwas —,

gnati se za čem; — *n*. prizaděvanje, prizadétje, prizadjánje; sein ganzes Dichten und —, vsi njegovi trudi.
Trächtig, *a*. brej; (von Schweinen) sprasen; (von Kühen) brej, stelen; (von Stutten) zžreben; (fruchtbar) roden, rodovít, plodonósen, ploden.
Tractament, *n*. gostítba, gostba, pir.
Tractat, *n*. pogódba, pojednánje.
Tractiren, *v. a*. gostováti, gostíti. [poročílo.
Tradition, *f*. izročílo, ustno iz-
Tragbar, *a*. nosljív, nosíteln, ponešljív; (fruchtbar) ploden, plodovít, plodonósen, nosíven, roden.
Tragbahre, *f*. nosíla, nosílnica.
Tragbaum, *m*. trám, podsék.
Trage, *f*. Tragbahre.
Träge, *a*. lěn, lěnív, vmánj.
Tragehimmel, *m*. nebo.
Tragelohn, *m*. nošnína, nošarína.
Tragen, *v. a*. u. *n*. nesti, nosíti; (von der Erde, Bäumen ꝛc.) rodíti, obrodíti, donosíti, donésti; (einbringen) donosíti, donášati; auf den Händen —, pestvati, pestovati; (vom Viehe) brej biti; Sorge —, skerbéti, skerb iméti; die Schuld —, kriv biti; sich tragen, gekleidet sein, nosíti se; er trägt meinen Namen, on imá moje imé; Verlangen —, željéti.
Träger, *m*. nosec, nosívec, nosilec.
Tragezeit, *f*. vrěme nošenja.
Trägheit, *f*. lěnost, lěnóba, lěnívost.
Tragikomisch, *a*. tragikómičen.
Tragisch, *a*. žalosten, tragičen.
Tragkorb, *m*. koš.
Tragkranz, *m*. svítek, zvítek.
Tragödie, *f*. tragédija, žaligra.
Tragriemen, *m*. nadrámnica, obrāmnica. [goléti
Trällern, *v. n*. žvergláti, žvergláti.
Trampel, *m*. štorklež; štorklja.
Trampelthier, *n*. dromedár.
Trank, *m*. pitje, pijáča, pivo, pitvína, napítek, napòj.
Tränke, *f*. napajíšče, napajalíšče, napája; — n, *v. a*. napojíti, napajati.
Tränkrinne, *f*. — trog, *m*. korito.
Tranksteuer, *f*. pitarína.
Transito, *m*. prehód.
Transparent, *n*. prezráčni napis.
Transport, *m*. prevóz, transpórt.
Transportschiff, *n*. prevózni bród.
Trappe, *m*. traplja (ptica).
Träubchen, *n*. grozdič, grozdíček, grozdek. [grozdje.
Traube, *f*. grózd; — n, *pl*.
Traubicht, *a*. grozdast.
Traubig, *a*. grózdnat.
Trauen, *v. a*. poročíti, zaročíti, věnčati.
Trauen, *v. n*. upati, zaúpati, zanésti se, zanášati se, věrovati; sich — *v. r*. derzniti se, predèrzniti se, podstópiti se. [žalovánje, tuga.
Trauer, *f*. žalost, žalóba; žál,
Trauergedicht, *n*. pěsen žalobna.
Trauergefolge, *n*. sprevód.
Trauergeläut, *n*. mertvaško telémbanje.
Trauergesang, *m*. žalospěv.
Trauergeschichte, *f*. žalostna pripověst.

Trauerkleid, *n.* černína, černa obléka.
Trauermusik, *f.* mertvaška godba.
Trauern, *v. n.* žalováti, tugováti, žalováti se, žalostíti se, žalosten biti; um den Vater —, obžalováti očéta, žalováti po očétu.
Trauerspiel, *n.* tragédija, žáligra.
Trauertuch, *n.* černo sukno.
Trauerweib, *n.* žalóstnica, žalovávnica.
Traufe, *f.* káp, kapílo, kapívo; vom Regen in die —, z dežja pod káp, iz blata do muže; — wasser, *n.* kapnica.
Träufeln, **Traufen**, *v. a.* u. *n.* kapati, kapljati, kaniti, kapljeváti, cankati, cankljáti.
Traulich, *a.* prijázen, zastópen; — keit, *f.* prijáznost.
Traum, *m.* senj, sanj, son, sanja.
Traumdeuter, *m.* razlagávec sanjev.
Träumen, *v. n* sanjáti, senjáti, senjáti se; ich träumte, sanjálo se mi je.
Träumer, *m.* sanjár; — ei, *f.* sanjaríja; — in, *f.* sanjaríca; — isch, *a.* sanjárski.
Traumgesicht, *n.* prikázen v snu.
Traun, *ad.* rěs, zarěs, rěsnično, zaista.
Traurig, *a.* žalosten, tužen, žalen, kukáven; — keit, *f.* žalost, tužnost, kukávnost.
Trauring, *m.* ženítni ob. zakonski perstan.
Trauschein, *m.* ženítno pismo.
Traut, *a.* mil, ljúb, prijázen, porazúmen. [věnčanje.
Trauung, *f.* *poroka, zaročénje,*
Treff, *n.* želod.
Treff, f. Schlag.
Treffen, *v. a.* vgodíti, pogoditi, zadéti; (errathen) vgoníti, vganíti; (antreffen) najti, srečati; (Anstalten) pripravljati, pripráviti; eine Wahl —, izbráti; eine Heirath —, oženiti se; die Reihe trifft mich, to se mene tiče, versta je na meni; wen trifft die Schuld? kdó je krív; der Blitz hat ihn getroffen, strěla je ga vdarila; es traf sich, priměrilo se je, dogodílo se je.
Treffen, *n.* bitka, bitva, boj.
Treffer, *m.* vgonjáč.
Trefflich, *a.* krasen, zál; dober; verli; — keit, *f.* krasóta, zalost; dobróta; verlost.
Treibehaus, *n.* pomaránčnica.
Treibeherd, *m.* ognjišče za čistenje srebra.
Treibeholz, *n.* priplávljene derva.
Treibeis, *n.* srež. [gonba.
Treibjagen, *n.* — jagd, *f.* gonja,
Treibeleute, *pl.* gonjáči, gonítelji.
Treiben, *v. n.* (auf dem Wasser) plavati; (wachsen) rasti, pogánjati, berstéti, popičati, popkati; sich herum —, potíkati se; — *v. a.* gnati, goníti, pogánjati, terati; (in die Flucht —) spodíti, iztérati, odgnáti; Wucher —, vohrováti; Kurzweil —, šaliti se; Unkeuschheit —, nečistováti; er treibt ein Maurer-, Gärtnergewerbe, on je zidár ob. on zidári, on je vertnár ob. on vertnári.
Treiber, *m.* gonjáč, gonjič, gonitelj.

Treibereis, *n.* mladíca.
Treibsand, *m.* svíšč.
Trennbar, *a.* razločív, razločíteln; razkrojív.
Trennen, *v. a.* ločiti, razlóčiti, razdrúžiti, razstáviti; (absondern) odlóčiti, oddělíti; (eine Naht) parati, razpárati, razporjáti; (zerschneiden) razrězati; (von einander reißen) raztèrgati, razčésniti; (chemisch) krojiti, razkrójiti, razlóčiti; sich — *v. r.* raziti se, razdrúžiti se. ločiti se.
Trennung, *f.* ločítva, razhód, razid; ločba; razdělenje, razdruženje.
Trense, *f.* vojka, uzda.
Treppe, *f.* stopnjice, stopalice, shodi.
Trespe, *f.* stoklasa, steklasa, kopítnik.
Tresse, *f.* prám.
Trester, *pl.* tropíne; — wein, *m.* tropínšnica, skavec, bersa.
Treten, *v. n.* u. *a.* stopiti, stopati, koráčiti; auf eines Seite —, s komur potégniti; bei Seite —, odstópiti; zusammen —, skupiti se, zbrati se; alles zusammen —, vse potancáti od. poteptáti, herein —, vstopiti; (mit den Füßen ausquetschen) mancáti, tlačiti, iztláčiti, tancáti; das Pflaster —, klatiti se po ulicah; in den Dienst —, služit iti, službo nastópiti.
Treu, *a.* zvěst, věren; — brüchig, *a.* věrolómen.
Treue, *f.* zvěstóba, zvěstóst, věrnost, věra; bei meiner —, bogme, pri mojej duši, tako mi duše.
Treuherzig, *a.* iskrén, odpert, odkritosèrčen, ravnodúšen, prostodúšen; — keit, *f.* iskrénost, odkritosèrčnost.
Treulich, *ad.* zvěsto, věrno.
Treulos, *a.* nevěren, nezvěst, věrolómen; — werden, iznevěriti se; — losigkeit, *f.* nevěra, nevěrnost, nezvěstóba, věrolómstvo.
Tribuliren, *v. a.* (im gemeinen Leben) natvézati, nadlegovati, ponadležováti.
Tribunal, *n.* sodna stolica.
Tribut, *m.* namèt, dača, poplátek; — pflichtig, *a.* popláten.
Trichter, *m.* lilo, lij, liják.
Trieb, *m.* gonj, tír, pój; (Herde) čreda, stado; (am Baume) popek, mladíka, berst; fig. nagòn, nagib, pogòn, pogájnik.
Triebfeder, *f.* pero; fig. vzrók, nagòn.
Triebsand, *m.* svíšč.
Triebweg, *m.* stegna.
Triebwerk, *n.* kolésa.
Triefauge, *n.* kermeljívo oko; — äugig, *a.* kermeljív, kermežljív, berlavoók.
Triefen, *v. n.* kapati, kapljati, teči.
Triefnase, *m.* sopljívec.
Triegen, *v. n.* mamiti, varati, klamati, omámiti; sich — *v. r.* mamiti se, varati se, goljfáti se.
Trieglich, *a.* lažljiv, lažen, goljufljív, mamljív.
Trift, *f.* paša, pašnik; (Herde) čěda, črěda, stado.
Triftgeld, *n.* pašnina.
Triftgerechtigkeit, *f.* pravica do paše.

Triftig, *a*. temeljít, veljáven; — keit, *f*. temeljítost.
Trigonometrie, *f*. trigonometríja, triogloměrje.
Triller, *m*. jiglávček, žvergolín; — n, *v*. *n*. žvergoléti, jiglováti.
Trillion, *f*. triljon.
Trinkbar, *a*. piten, za pitje, za [piti.
Trinken, *v* *a*. piti.
Trinker, *m*. pivec; pijánec.
Trinkgeld, *n*. zapítek, (dnar) za vino. [glažek.
Trinkglas, *n*. kozárec, bokál,
Trinklied, *n*. napítnica.
Trinkstube, *f*. pívnica, kerčma.
Trinkwasser, *n*. voda za piti.
Tripliren, *v*. *a*. trojáčiti, potrojáčiti.
Trippeln, *v*. *n*. kobacljáti, hodati,
Tritt, *m*. stopnja, stopínja, stópa, korák; (Spur) slěd, trag; (Stufe) stopnja, stepén.
Triumph, *m*. slavje, slavodobítje; — bogen, *m*. slavodobitni oblók, častne vrata; —iren, *v*. *n*. slavljati, radostváti se.
Trocken, *a*. suh. posúšen; — heit, *f*. suša, suhóta, suhóst.
Trockenplatz, *m*. sušílo.
Trockenstube, *f*. sušívnica.
Trocknen, *v*. *n*. sušiti se, posušiti se; vsahníti; — *v*. *a*. sušiti; die Hände —, roke otréti od. obrísati.
Tröbelkram, *m*. starež, starežíne, staríne; starinárnica.
Tröbelmarkt, *m*. prodája starežine.
Tröbeln, *v*. *n*. tergováti s starínami; fig. mudíti se, obotávljati se.
Tröbler, *m*. starínar, starežár; — in, *f*. starínarica.
Trog, *m*. koríto, kadúnja; ni-ške; — scharre, *f*. stergúlja.
Trollen, *v*. *n*. valjati se; sich —, *v*. *r*. pobráti se.
Trommel, *f*. boben; — fell, *n*. bobníček v ušesu; bobnica.
Trommeln, *v*. *a*. bobnjati, bobenováti, na boben biti.
Trommelschlägel, *m*. bobnárska palíčka.
Trommelschläger, *m*. bobnjár.
Trompete, *f*. trobénta, tromba, troblja. [biti, trombati.
Trompeten, *v*. *n*. trobéntati, tro-
Trompetenschall, *m*. trobni glás, zatróbenje. [báč, trobec.
Trompeter, *m*. trobéntar, tru-
Tropf, *m*. budálo, avša; armer —, siromák.
Tropfen, Tröpfeln, *v*. *n*. kapati, kapljati, curéti, cankati.
Tropfen, *m*. Tröpfchen, *n*. kaplja, kanec, sraga, curka; kapljica, kanček.
Tropfenweise, *ad*. po kapljah.
Tropfnaß, *a*. moker do kože.
Tropfstein, *m*. kapnik, krapnik.
Tropfwasser, *n*. kapnica.
Tropfwein, *m*. podčépina.
Troß, *m*. bertljága, ropotíja; druhál.
Trost, *m*. utěha, tolážba, potolážba, odžála.
Tröstbar, *a*. utěšiv, utěšíteln.
Trösten, *v*. *a*. těšiti, toláživi, potoláživi, utěšiti, tažiti, potážiti. troštati.
Tröster, *m*. těšítelj, utěšítelj, tolažnik, odžálnik; — in, *f*. utěšiteljca, tolažnica.

Tröstlich, *a.* utěšen, utěšljiv, potolažljiv, odžaljiv, těšiven.
Trostlos, *a.* bez utěhe; obúpen.
Trostschreiben, *n.* tolažívno pismo.
Trotz, *m.* kljubet, ukljúb, kljubést, vpor, tverdoglávost, tverdokornost, nagája; mir zum —, meni vkljúb; — bieten, kljubováti, ukljubovati, nagájati; — *ad.* ukljúb, vkljúb; er spricht — einem Gelehrten, govorí kakor učèn člóvěk.
Trotzen, *v. n.* kljubováti, ukljubováti, kljubetováti, nagájati; kujati se; dem Tode —, ne bati se smerti.
Trotzig, *a.* ukljúben, ukljubljív, kljubetljiv, nagajív, vporen, tverdoglav.
Trotzkopf, *m.* ukljúbnež, nagajívec, vpornik.
Trübe, *a.* moten, kalen; (dunkel) temen, temav, mračen; (vom Himmel) obláčen, meglén; (betrübt) žalosten, tužen.
Trüben, *v. a.* motiti, kaliti; der Himmel trübt sich, nebo se obláči.
Trübsal, *n.* nevólja, nadlóga, běda, rěva; (die Trauer) tuga, žalost.
Trübselig, *a.* nevóljen, běden, rěven; tužen, žalosten, jaden.
Trübsinn, *m.* žalost, dreselje; —ig, *a.* žalosten, dresel.
Truchseß, *m.* stolnik.
Trüffel, *f.* gomoljíka; — hund, *m.* gomoljíčar.
Trug, *m.* mama, goljfija, prevéra, varka, klama, podvód.
Trugbild, *n.* mamljíva prikázen, pritvóra.
Trügen, Trüglich, *s.* Triegen, [Trieglich.
Trugschluß, *m.* krív izvod.
Truhe, *f.* skrinja, škrinja, kišta.
Trümmer, *pl.* razvalíne, podertíne; ostánki.
Trumpf, *m.* trumf, adút; —en, *v. a.* s trumfom vbiti; einen —, nasekati kogar.
Trunk, *m.* pitje, pitek, napítek; pijánstvo, pijánost.
Trunken, *a.* pijàn, opít; (vor Freude) prevzét, izven sebe od radosti; — werden, opiti se.
Trunkenbold, *m.* pijánec, pijanče.
Trunkenheit, *f.* pijánstvo, pijá[nost.
Trupp, *m.* četa, trópa, šok, šaka.
Truppe, *f.* četa, truma; —n, *pl.* armáde, vojska, vojšaki.
Truppenweise, *a.* v tropih, četama.
Truthahn, *m.* puran, purman, [kavrán.
Truthenne, *f.* pura, kavra.
Truthuhn, *n.* pure, kavre.
Tuch, *n.* sukno; Schnupf—, robec, ruta.
Tuchartig, *a.* suknovàt.
Tuchbereiter, *m.* suknár.
Tüchelchen, *n.* robec, ruta.
Tuchen, *a.* suknén, od sukna; —d, *f.* blazína.
Tuchfabrik, *f.* suknárna, suknárnica; — ant, *m.* suknár.
Tuchhandel, *m.* tergovina s suknom.
Tuchmacher, *s.* —bereiter.
Tuchmacherhandwerk, *n.* suknárstvo, suknaríja.
Tuchpresse, *f.* suknárska stí[skávnica.
Tuchschere, *f.* suknárske škarje.

Tüchtig, *a*. verli, dober, pravi, vrěden; (dauerhaft) krěpek, močen, ják, čverst; (tauglich) sposóben, prikláden, prigóden; —keit, *f*. verlost, vrědnost; krěpkóst, krěpkóča, jakost, čverstóča; sposóbnost, prikládnost. [rôba
Tuchwaaren, *pl*. sukna, suknéna
Tücke, *f*. spletka, zvijáča, zloba.
Tückisch, *a*. zvijáški, zloben, potúhnjen.
Tuf, *m*. lahek kamen.
Tugend, *f*. krěpóst, čednóšt; — haft, *a*. krěpósten, čednósten. [*m*. čudorédnik.
Tugendlehre, *f*. čudorédnost; — r,
Tugendreich, — sam, s. Tugendhaft.
Tulpe, *f*. tulipa, tulipan, kljunček; — nbaum, *m*. tulipnik.
Tummel, s. Taumel.
Tummeln, *v*. *a*. goníti, pogánjati, tirati, turjati; sich —, *v*. *r*. žuríti se, spěšiti se, pospěšiti se. [jalíšče; bojíšče.
Tummelplatz, *m*. tekalíšče, tur-
Tumult, *m*. hrup, halabuka, šunder, praska; (Aufruhr) punt, buna; — uiren, *v*. *n*. hrupéti, halabúčiti.
Tünche, *f*. bělilo, apno, mávec; maža; —n, *v*. *n*. běliti, poběliti, apniti, poápniti, obmetáti.
Tunke, *f*. juha, omáka, namáka; —n, *v*. *a*. namóčiti, namákati, pomóčiti.
Tüpfel, *m*. pika, piknja, piknjica; — ig, *a*. pikast; — n, *v*. *a*. píkati, piknjáti, napiknjáti, pikičati. [dotakníti se.
Tüpfen, Tupfen, *v*. *a*. pičiti;
Turban, *m*. čalma. [turčiti se.
Türk, *m*. turk; — werden, po-
Turnier, *n*. vitežka igra, turnír; — platz, *m*. mejdan.
Turnieren, *v*. *n*. turnírati; biti se, mečeváti se.
Turteltaube, *f*. gerlica.
Turteln, *v*. *n*. gukati, gučati.
Tusch, *m*. tuš.
Tusche, *f*. žužel, kinésko černílo.
Tütte, s. Zitze.
Tyger, s. Tiger. [mačuhav.
Typhus, *m*. mačúh; —krank, *a*.
Tyrann, *m*. silnik, samosílnik, okrútnik, trinog, kervolók, tiran.
Tyrannei, *f*. samosílje, samosilništvo, trinožtvo, kervolóčnost, okrútnost, nemilosèrdje.
Tyrannisch, *a*. samosílniški, okrúten, kervolóčen, nemilosèrden, tiránski. [čiti, drěti.
Tyrannisiren, *v*. *a*. zatírati, mu-
Tzako, *m*. čako, klobuk vojáški.

U.

Uebel, *n*. zlo, zlég, hudo; (Krankheit) bolězen; (Unglück) nesrěča, zlo.
Uebel, *a*. húd, zli; es ist mir —, mi je hudó, mi je zlo, mi hudo prihája, mi je medlo, me medlí; — nehmen, za zlo vzeti; einen — wollen, zlo komur voljiti od. željéti od. vošiti; — hören, težko slišati; — gelaunt, zle volje, nevóljen. [zlohóten.
Uebelgesinnt, *a*. zli, hudomisléč,
Uebelkeit, *f*. medlíca, omedlevica.

Uebelklang, Uebellaut, *m.* glás neskláden od. neugóden.
Uebelklingend, *a.* slaboglasen, neskláden.
Uebelstand, *m.* nepristójnost, neprilíčnost, nespodóba.
Uebelthat, *f.* zločínstvo, zlo djánje, hudo dělo, hududělstvo, hudobija.
Uebelthäter, *m.* hudodělec, hudodělnik, hudobnik, zločín, zločínec; — in, *f.* hudodělnica, hudóbnica.
Ueben, *v. a.* (einen in etwas) vaditi, vajati. vuriti, podučeváti; (ausüben) z. B. das Fleischergewerbe, mesáriti; — sich, *v. r.* vaditi se, vuriti se, izúriti se, věžbati se; Rache —, maševáti se nad kóm.
Ueber, *prp.* čez, črěz, krez; vèrh; nad; na; prek; — den Weg, čez pót; — dem Kopfe, nad glavó; — Klagenfurt nach Laibach gehen, skoz Celóvec na Ljubljano potovati; — Tische, pri jèdi, pri mizi, med jědjó, — dem Flusse, unkraj od. unstran rěke biti; — dieses, vèrh tega; die Nacht —, po noči, skoz nóč; — ein Jahr, dalj od lěta, dalj kakor lěta dni; — drei Tage komme ich wieder, v tréh dnéh spet pridem; es geht Alles — und —, vse križama gré, vse vprék letí; — Hals und Kopf, na vrat na nos.
Ueberackern, *v. a.* preoráti, preárjati.
Ueberall, *ad.* povsód, povsódi, povsót vsikjer.
Ueberantworten, *v. a.* izročiti, vročiti, dati, predáti, izdáti.
Ueberarbeiten, *v. a.* predělati, predělováti, prenarediti; — sich, *v. r.* presíliti se, pretégniti se.
Ueberaus, über die Maßen, *ad.* črěz vsè, odviše, neizměrno.
Ueberbauen, *v. a.* (das Feld) preoráti; (ein Haus) prezídati.
Ueberbieten, *v. a.* preceníti, več obétati. [vézati.
Ueberbinden, *v. a.* prevézati, pod-
Ueberblättern, *v. a.* prebráti, prebírati (bukve).
Ueberbleiben, s. Uebrigbleiben.
Ueberbleibsel, *n.* ostánek, ostátek, ostája.
Ueberblick, *m.* preglèd; —en, *v. a.* preglédati, pregledováti.
Ueberbreiten, *v. a.* prostréti, zastréti, prostírati; razgerniti, razgrínjati.
Ueberbringen, *v. a.* prinésti, donésti, prinášati, podáti.
Ueberbringer, *m.* podájec, podajávec, donósnik, donesovávec, donašávec; — in, *f.* podajávka, donosníca, donašávka.
Ueberburzeln sich, *v. r.* prekúcniti se, prevréči se, prekobáciti se, stermogláviti se.
Ueberdas, Ueberdem, Ueberdies, *ad.* vèrh tega, razun tega. [terpéti.
Ueberdauern, *v. n.* prebiti, pre-
Ueberdecke, *f.* odéja, odévka, odeválo, pokriválo, poverhodéja.
Ueberdecken, *v. a.* odéti, odévati, pokríti, pokrívati, odeniti, zagerniti, zagrínjati.

Ueberdenken, *v. a.* premísliti, premišljováti, razmísliti; — sich, *v. r.* premísliti se.
Ueberdreschen, *v. a.* premlátiti.
Ueberdruß, *m.* omèrza, zloba, navelíča, stúd, pristúd.
Ueberdrüssig, *a.* naveličan, sit; er wird es — werden, se bode naveliçal, bode sít, se mu bode stožilo.
Ueberdüngen, *v. a.* pregnojíti, preveč nagnojíti; pognojíti, nagnojíti.
Uebereck, *ad.* poprěko.
Uebereilen, *v. a.* dohitéti, prihitéti, dohítiti; pritéči; (etwas —) prehitéti, prehítiti, prenágliti, preletéti, hitro ob. berzo dělati; — sich, *v. r.* prenágliti se.
Uebereilung, *f.* prenáglica, naglica, prenagljívost, naglost, prehiténje.
Überein, *ad.* jedíno, shodno; — werden, pogóditi se, razuměti se, dogovoríti se.
Uebereinander, *ad.* jeden na drugega, jedno na drugo; es geht Alles —, vse gré naopák ob. križama.
Uebereinkommen, *v. n.* (mit etwas) soglasíti se; (sich vergleichen) pogodíti se, dogovoríti se.
Uebereinkunft, *f.* pogódba, dogóvor; soglásje, vravnáva.
Uebereinstimmen, *v. n.* soglásiti se, soglasováti se, prilíčiti se, soglásno biti, složiti se; — d, *a.* soglásen, skladen, složen.
Uebereinstimmung, *f.* soglásje, sloga, složnost, skladnost, sklád, porazúmnost.
Uebereintreffen, s. Uebereinstimmen.
Ueberessen, sich, *v. r.* prejěsti se, preobjěsti se, preobjědati se.
Ueberfahren, *v. a.* (einen zu Wagen) prek česar peljáti, prepeljáti; (über einen Fluß) prepeljáti, prebrodíti, prebarkáti; — *v. n.* prek česar peljáti se; prepeljáti se, prevézti se.
Ueberfahrt, *f.* prevòžnja, prevóz; (der Ort der —) bród, prebród, prebrodíšče.
Ueberfall, *m.* napád, napàst, naskók, prepád, navál; — en, *v. a.* napásti, napádati, navalíti, planiti (na kogar); der Schlaf überfällt ihn, spanje ga obide.
Ueberfeilen, *v. a.* opíliti.
Ueberfein, *a.* pretének, predróben.
Ueberflechten, *v. a.* preplésti, preplétati, zaplésti.
Ueberfliegen, *v. a.* prelětéti.
Ueberfließen, *v. n.* izlivati se, izliti se, pretéči, prelívati se, razlívati se.
Ueberflügeln, *v. a.* nadkríliti.
Ueberfluß, *m.* obílnost, obílje, preobílnost.
Ueberflüßig, *a.* obílen, preobílen; (unnöthig) nepotrěben.
Ueberfordern, *v. a.* preveč tirjati.
Ueberfressen, sich, *v. r.* prejěsti se, preobjěsti se, objěsti se, objědati se, prežréti se.
Ueberfrieren, *v. n.* zamèrzniti; zakèrkniti; premrěti.
Ueberfuhre, s. Ueberfahrt.
Ueberführen, *v. a.* prevézti, prevoziti, prevážati, prepeljáti; (überweisen) prepričáti, pre-

vížati, presvědočiti (kogar), dokázati (komu).
Ueberführer, *m*. brodník, brodnár.
Ueberfuhrgeld, *n*. brodnína, brodarina.
Ueberfüllen, *v. a*. prenapólniti, prepólniti, — sich mit Speisen, prejěsti se.
Ueberfüttern, *v. a*. prekèrmiti, zakèrmiti, prepíčati.
Uebergabe, *f*. predánje, predátva, izročénje, predája, udátba.
Uebergalle, *f*. prežólčnica.
Uebergang, *m*. prehód, prehája, prehájanje, preláz.
Uebergeben, *v. a*. izročíti, vročíti, predáti, — sich, *v. r*. bljuti, bljuváti, kozláti.
Uebergehen, *v. n*. preíti, prestópiti; zum Feinde —, vskočíti, odbégniti; (in Fäulniß) gnjiti, gnjiliti, gnjiti začéti; die Festung ging über, terdnjáva se je podála; die Augen gehen mir über, solze me nahájajo; (von Flüssigkeiten) s. Ueberfließen; — in Eis, v srěž iti, srěžiti se.
Uebergehen, *v. a*. (mit Stillschweigen) zamólčati; (auslassen) preskočíti, izpustíti, prepustíti, prestópiti; (durchsehen) preglédati, — sich, *v. r*. prehoditi se, vtrúditi se.
Uebergewicht, *n*. prevága, pretéžnost, pretéža.
Uebergießen, *v. a*. políti, polívati, oblíti, oblívati.
Ueberglast, *a*. posteklen.
Ueberglolden, *v. a*. pozlatíti, pozláčiti, prezlatíti.
Uebergroß, *a*. prevélik, velikánski, orjáški, srép, grozen.
Ueberguß, *m*. polívka.
Uebergut, *a*. predóber.
Ueberhalten, *v. a*. precěniti, preveč cěniti.
Ueberhand nehmen, *v. n*. širiti se. razširjati se, presiliti, množiti se, rasti, razprostránjati se.
Ueberhang, *m*. prekriválo; prevések.
Ueberhangen, *v. n*. visěti nad čém; prekríti.
Ueberhängen, *v. a*. pokríti; zagerníti, zagrínjati; obvěseti prevěsiti.
Ueberhäufen, *v. a*. prepólniti; obsípati, preobsúti.
Ueberhaupt, *ad*. splòh, v obče, povèrh, povèrhama, skupno
Ueberheben, *v. a*. (einen einer Sache) rěšiti od. osvobóditi (kogár česar); — sich, *v. r*. prepovzdíčiti se, ponosíti se, prepovíšati se, prevzéti se.
Ueberhelfen, *v. a*. pódpomágati, pripomágati, pripomóči.
Ueberhin, *ad*. (vorbei) měmo, měmogredé; (über etwas hin) znád; (oberflächlich) povèrhoma, po verhi, koljčkaj.
Ueberhoch, *a*. previsòk.
Ueberhören, *v. a*. (etwas) ne čuti, ne slišati (česar); (einen) preslíšati (kogar).
Ueberhudeln, *v. a*. prenágliti, prehiteti, prenáglo děláti.
Ueberhüpfen, *v. a*. preskočíti, preskákati, preskakováti, préko skočíti.
Ueberjagen, *v. a*. pregnáti, vgnáti, vtrúditi, prepodíti, pretírati.
Ueberjährig, *a*. čezlěten.

Ueberirdisch, *a.* nadzeméljski, nadzémen, nebéški.
Ueberkaufen, sich, *v. r.* prekúpiti se, drago plačati, predrágo kupiti.
Ueberkleiben, *v. a.* oblěpiti, poljěpiti, preljépiti, obmázati.
Ueberkleid, *n.* zvèrhnja suknja, hala; —en, (bekleiden) obléči, obláčiti; (überziehen) prebléči, preobláčiti; — sich, *v. r.* preobléči se, preobláčiti se.
Ueberklug, *a.* premóder, prepámeten, preúmen.
Ueberkochen, *v. a.* prekúhati.
Ueberkommen, *v. a.* dobíti, zadobíti, doséči, prejéti; — *v. n.* črez priti; (auskommen) prebiti.
Ueberkunft, *f.* prehód.
Ueberladen, *v. a.* preoblóžiti, prenalóžiti, pretovóriti, pretéžati, prebásati, mit Geschäften — sein, mnogo posla iméti.
Ueberlang, *n.* predólg.
Ueberlassen, *v. a.* prepustíti, prepúšati, pustíti, dati; — sich, *v. r.* vdati se, podáti se, izročíti se.
Ueberlast, *f.* pretòvor, pretéža; (Beschwerlichkeit) nadléga težáva, napost.
Ueberlasten, *v. a.* preobtovóriti, pretéžiti, preoblóžiti.
Ueberlästig, *a.* nadléžen. težáven, siten, naposten.
Ueberlauf, *m.* navál.
Ueberlaufen, *v. n.* (von Flüssigkeiten) razlíti se, razlijati se, izlijati se; kipèti; (zum Feinde) vskočíti, odběgniti, preběgniti, *vteči k neprijátelju*; *v. a.* (einen) prevréči, podrěti kogar; (durchsehen) preglědati, prelětéti; (an Geschwindigkeit übertreffen) prehítéti, pretèči (kogar); es überläuft mich ein Schauer, groza me obíde, sprelětí, nahája; — sich, *v. r.* prelététi se.
Ueberläufer, *m.* uskók, preběgnik, běgúnec; —in, *f.* uskóka.
Ueberlaut, *a.* glasen, preglásen; *ad.* na vès glás, na vse gèrlo.
Ueberleben, *v. a.* preživéti.
Ueberlegen, *v. a.* prelóžiti, prestáviti; (Kleider) s. Ueberkleiden; (überdenken) premísliti, premišljeváti, presóditi, presojeváti, razsóditi, prežínjati, prevdariti, pretúhtati.
Ueberlegen, *a.* (an Macht) močnéjši; (an Kraft) močnéjši, silnéjši; (an Gelehrsamkeit) učenéjši; — sein, *v. n.* previšováti, nadvišováti.
Ueberlegsam, *a.* pazljív, opázen, oprézen: —keit, *f.* pazljívost, opáznost.
Ueberlegt, *a.* premišljen, razsóljen.
Ueberlegung, *f.* prelóžba; razsój, razmíšlenje prevdárek, premíslik, razsódek; —skraft, *f.* razsódnost, razsódna móč.
Ueberlesen, *v. a.* prebráti, prečítati, preštéti, prebírati.
Ueberlernen, *v. a.* ponávljati.
Ueberliefern, *v. a.* dati, izročíti, vročíti, preročíti, predáti, sporočiti.
Ueberlieferung, *f.* izročénje, predánje, die mündliche —, ustméno sporočilo.

Ueberlisten, v. a. pregoljfáti, prekániti, zvoditi, preméstí

Uebermachen, v. a. prenarediti, prenaréjati, predělati; (übersenden) posláti, pošiljati, izročíti.

Uebermacht, f. premóč, premóžnost, preoblást, veči sila od. móč; mächtig, a. premóčen, presílen, premóžen, premogóčen.

Uebermalen, v. a. premálati; (auf der Mühle) premléti

Uebermannen, Uebermeistern, v. a. nadvládati, prevládati, premágati.

Uebermaß, n. nezměra, črezměra; fig. nezměrnost, prekoměrnost. [měren

Uebermäßig, a. čezměren, preko-

Uebermauern, v. a. zazídati, prezídati.

Uebermenschlich, a. nadčlověški, nadčověčen, črezčlověški.

Uebermessen, v. a. preměríti, preměrjati, změriti: — sich, v. r. preváriti se v měri.

Ueberмögen, v. a. premóči; nadvládati, premágati.

Uebermorgen, ad po jutre, po jutrinim, po jutrišnim, po jutrájnim, čezjútre; —morgig, a. pojútrišen, pojutrénji.

Uebermuth, m. preozětnost, prevúpnost, preošábnost, svojevóljstvo; —müthig, a. prevzéten, preošáben, razsájen, zvupen, prevúpen.

Uebernachten, v. n. prenočíti, nočíti, prenočováti, prespávati. [čen;ponóčen.

Uebernächtig, a. prenóčen, no-

Uebernähen, v. a. prešívati, obšívati, prešívati.

Uebernahme, f. prijém, prijéma, prijétje, prevzétje, prijémanje.

Uebernatürlich, a. čeznatóren, nadnatóren, nadpriróden, nadnaráven.

Uebernehmen, v. a. prijéti, sprijéti, sprijémati; (auf sich nehmen) prevzéti, na se vzeti: — sich, v. r. prevzéti se; (sich mit Arbeit —,) pretégniti se.

Uebernehmer, m. prijémnik, prijemávec. [ljati, preplúiti.

Ueberpflügen, v. a. preoráti, preor-

Ueberragen, v. a. nadvišováti.

Ueberraschen, v. a. prepásti, prenapásti, prenágliti, prestréči.

Ueberraschend, a. nenáden; — raschung, f. nenáda.

Ueberrechnen, v. a. pregrábiti.

Ueberrechnen, v. n. preračúniti, preštéti, preštěvati, prerájtati.

Ueberreden, v. a. pregovoríti, pregovárjati, premarnováti nagovoríti. [premarnovánje.

Ueberredung, f. pregovárjanje,

Ueberreiben, v. a. pretréti, predrobíti, preríbati. [móžen.

Ueberreich, a. prebogàt, prema-

Ueberreichen, v. a. izročíti, vročiti, dati, podáti; — v. n. preséči, premoléti, črezmoléti; —reichung, f. izročitba, podánje. vročénje.

Ueberreif, a. prezrěl, pregóden; —reife, f. prezrělost.

Ueberreiten, v. a. prejèzditi, prejábati; zu Boden —, potréti od. potéptati s konjem.

Ueberrennen, v. a. potréti od. zvernitù (kogar) v běgu.

Ueberrest, *m.* ostánek, ostátek; (Ruine) razvalína, podertína, podertíja.
Ueberrinnen, s. Ueberlaufen.
Ueberrock, *m.* zvèrhnja suknja, bala.
Ueberrumpeln, *v. a.* navrisniti, iznenáda napásti; —rumpelung, *f.* nenádni napád.
Uebersäen, *v. a.* posjáti, nasjáti; pregósto sjati, presjáti.
Uebersalzen, *v. a.* presóliti.
Uebersatt, *a.* presit, prenasítjen, najěden; fig. sit, navelíčan; —sättigen, *v. a.* prenasítiti, presítiti, prenakèrmiti.
Uebersaufen, sich, *v. r.* prepíti se.
Ueberschatten, *v. a.* obsěnčiti, presěnčiti. [več cěníti,
Ueberschätzen, *v. a.* precěníti, pre-
Ueberschauen, *v. a.* preglédati, pregledováti, razglédati.
Ueberschicken, s. Uebersenden.
Ueberschießen, *v. n.* měmo strelíti, črez strelíti; — *v. a.* nastreliti (črez kár) — sich, *v. r.* prekúcniti se.
Ueberschiffen, *v. a.* prepeljáti z ladjo, prebarkáti, prevézti, prečólniti; —, *v. n.* prepeljáti se, prevézti se.
Ueberschlag, *m.* prevága; (beim Kleide) preklád; (bei den Wunden) obvéza, obliž, obkládek; (in der Rechnung) račún, preračún.
Ueberschlagen, *v. a.* prevágati; (bedecken) pokríti, odéti; (von einer Flüssigkeit) pregréti, sogréti; (ein Kleid) prekládati, oblóžiti; (überblättern) preskočiti; (überrechnen) preračúniti; — sich, *v. r.* prekúcniti se,
Ueberschlämmen, *v. a.* zablátiti.
Ueberschleichen, *v. a.* podkrásti se, pripláziti se (k komur), zalésti (kogar).
Ueberschleiern, *v. a.* zastréti, zagerniti, pogerníti.
Ueberschmelzen, *v. a.* prevaríti, prevárjati.
Ueberschmieren, *v. a.* premázati, namázati, obmázati.
Ueberschnappen, *v. n.* preskočíti, prehlopíti se, zahlopíti se.
Ueberschneien, *v. a.* pokríti ob. obsúti s sněgam; — *v. n.* zapásti s sněgam.
Ueberschön, *a.* prelěp, sprelěp.
Ueberschnüren, *v. a.* povézati, prevézati.
Ueberschreiben, *v. a.* prepísati, prepisováti; (über etwas schreiben) nadpísati, napísati kár na káj; Jemanden etwas —, pisati, na znanje dati, naznániti (komu kár).
Ueberschreien, *v. a.* prekríčati, prevpíti, predrěti.
Ueberschreiten, *v. a.* prestópiti, prekoráčiti; — *v. n.* iti na drugo strán.
Ueberschrift, *f.* nadpís, nápis.
Ueberschuh, *m.* gornji črěvel, kaloša, cokla.
Ueberschuß, *m.* ostánek, ostátek.
Ueberschütten, *v. a.* presúti, zasúti, obsúti, presípati; (von Flüssigkeiten) políti, políjati.
Ueberschwanken, *v. n.* prevèsiti se, premáhniti, nagniti se.

Ueberschwänklich, *a.* preobílen, obílen, izobílen, brezměren.
Ueberschwellen, *v. n.* nabrékniti.
Ueberschwemmen, *v. a.* potopíti, razlíti se (po čem), potóniti; —schwemmung, *f.* potóp, povódenj, povódnja.
Ueberschwenglich, s. Ueberschwänklich.
Ueberschwer, *a.* pretéžek.
Ueberschwimmen, *v. a.* preplávati.
Uebersegeln, *v. a.* prejádriti, prebrodíti.
Uebersehen, *v. a.* preglédati, prevíditi, prezreti, razglédati; (versehen) nevídeti, neopáziti; (nicht achten) nemárati, prezírati, pozábiti; jemands Fehler —, zanésti, prizanésti.
Uebersenden, *v. a.* posláti, pošilati, odpráviti; — sender, *m.* pošilávec.
Uebersetzen, *v. n.* preíti, pregáziti, prevézti se; — *v. a.* prevézti, prepeljáti, prebrodíti; (auf einen andern Ort stellen) prestáviti, prelóžiti; (Bäume) presadíti; einem im Handel —, drago predáti; (ein Buch) prestáviti, prestávljati, prevóditi, prekládati; ins Slowenische —, poslovenìti; — setzer, *m.* prestávljavec, prevodítelj, prevódnik; —setzung, *f.* prevód, prestávljenje.
Uebersiedeln, *v. n.* preselíti se, preselováti se.
Uebersieden, *v. a.* prevaríti, prevréti, prekúhati, navaríti.
Uebersilbern, *v. a.* posrébriti, presréberníti, prosreberníti.
Uebersingen, *v. n.* nadpěvati, črez pěti.
Uebersinnlich, *a.* čuvstvén, breztělésen.
Ueberspannen, *v. a.* prenapéti, napéti, natégniti, prenatégniti, raztégniti; Pferde —, prepréči konje; den Geist —, napéti od. napénjati svoje dušne moči, si glavo belíti; seine Erwartungen —, preveč pričakováti.
Ueberspannt, *a.* prenapét, preveč napét od. nategnjen; ein —er Kopf, prenapéta glava, prenapétnež; — spannung, *f.* prenapénjanje; prepréga; prenapétost.
Ueberspinnen, *v. a.* oprésti, presti.
Ueberspringen, *v. n.* preskočíti, preskákati, črez skočíti; — *v. a.* eine Grube —, preskočíti jamo; (übergehen, auslassen) preskočíti, izpustíti, prepustíti; —sprung, *m.* preskòk, skòk.
Ueberstechen, *v. a.* eine Karte —, vzeti, vbíti karto.
Ueberstehen, *v. a.* preterpéti, prebiti, prenésti, prestáti.
Uebersteigen, *v. a.* prelésti; (übertreffen) preséči, nadvišováti, previšováti; Hindernisse —, ovérke od. zaderžke premágati.
Uebersteigern, *v. a.* predrážiti, céno povíšati, kup povzdígniti.
Ueberstimmen, *v. a.* preglasíti, prekríčati, nadvladati z večíno glasóv; ein Saiten-Instrument —, strune prenapéti od. prevbráti od. prenatégniti.
Ueberstrahlen, *v. a.* nadsijáti, obsijáti.
Ueberstreichen, *v. a.* pomázati, namázati, premázati.

Ueberstreifen, *v. a.* die Aermel —, rokáve závihati; (leicht berühren) lahko dotekníti se.
Ueberstreuen, *v. a.* obsúti, posúti, posípati, potrósiti, pretrósiti [potopíti, potoníti.
Ueberströmen, *v. n.* razlíti se;
Ueberstudiren, *v. a.* premisliti, prevdáriti.
Ueberstürzen, *v. n.* prekúcniti se, prevréči se; — *v. a.* prekúcniti.
Uebertäuben, *v. a.* oglušíti, zaglušíti, preglušíti, omámiti.
Uebertheuer, *a.* predrág; — **theuern**, *v. a.* precěniti, predrážiti.
Uebertrag, *m.* prenós, prenášanje; — **en**, *v. a.* prenésti, prenosíti, prenášati; einem etwas —, izročíti komur kar.
Uebertreffen, *v. a.* previšati, nadkríliti, presèči, premágati, nadvládati.
Uebertreiben, *v. a.* pregnáti, presíliti, vgnáti; — **trieben**, pregnán, črězměren.
Uebertreten, *v. n.* prestópiti, prekoráčiti se; — *v. a.* (ein Gesetz) prestópiti, prelomíti; — **treter**, *m.* prestópnik, prelómnik; — **tretung**, *f.* prestópljenje, prestóp, prélóm; — **tritt**, *m.* prestóp.
Uebertrinken, sich, *v. r.* prepíti se, opíti se.
Uebertünchen, *v. a.* poběliti.
Uebervölkert, *a.* preobljuden.
Uebervortheilen, *v. a* pregoljfáti, prevariti, ocigániti.
Ueberwachsen, *v. n.* zarásti, obrásti, narásti; — *v. a.* prerásti.
Ueberwältigen, *v. a.* premágati, nadvládati, presíliti.
Ueberweisen, *v. a.* prepričati, previžati (kogar), dokázati (komur). [liti.
Ueberweißen, *v. a.* poběliti, oбě-
Ueberwerfen, *v. a.* prevréči, premetáti, premečováti; den Mantel —, zagerníti, na se vreči, na se obésiti plájš; — sich, *v. r.* s kóm svaditi.
Ueberwichtig, *a.* prevážen, pretéhten.
Ueberwiegen, *v. a.* prevágati; (übertreffen) preséči, previšováti.
Ueberwinden, *v. a.* premágati, nadvládati, oblàdati; — **winder**, *m.* premagávec, obladávec; — **windung**, *f.* premág, premáganje, nadvládanje; — **windlich**, *a.* premagljív; — **windlichkeit**, *f.* premagljívost.
Ueberwintern, *v. n.* ziméti, preziméti, prezimováti.
Ueberzahl, *f.* večina, vekšina; — **zählen**, *v. a.* preštéti, preštévati; — **zählig**, *a.* nadštévilen; — **zahlen**, *v. a.* preplátiti, prepláčati.
Ueberzeugen, *v. n.* prepríčati, previžati, presvědóčiti (kogar), dokázati (komur); — **zeugend**, *a.* prepričáven, presvědočíven; — **zeugung**, *f.* prepríčanje, presvědóčenje, presvědóčba.
Ueberziehen, *v. a.* prevléči; pokríti, zastrěti; mit Krieg —, z vojsko napásti; — *v. n.* preselíti se; — sich, preobléči se, preobláčiti se; den Him-

mal überzieht sich mit Wolken, nebó se obláči.
Ueberzinnen, v. a. obkosítrati.
Ueberzuckern, v. a. obsladkóriti, posladkóriti, pocúkrati.
Ueberzug, m. prevlěka, preblěka, obvlěk.
Ueberzwerch, ad. poprěk, navskríž, križama.
Ueblich, a. navaden, šegen, pošégen, obíčen, v navadi, v šegi; —keit, f. navada, običáj, šega, vadnost.
Uebrig, a. ostáli, drúgi, uni; — bleiben, ostáti, ostájati; —ens, razen tega, vèrh tega, v ostálem.
Uebung, f. vaja, vada, vadba, věžbanje.
Ufer, n. brěg, běrég, kraj, obálo; primórje; —, a. brěški; primórski; — bewohner, m. primórec.
Uhr, f. ura, godina; um wie viel —? obkorèj, obkoríd? es hat 5 — geschlagen, ura je pét odbila; — =, a. uren; —chen, n. urica; — macher, m. urár; —macher=, a. urárski; — macherkunst, f. urárstvo; — fabrik, f. urarnica.
Uhu, m. podhújka, vjer.
Ulme, f. brést; — n=, a. brestov; —nwald, m. brestje, brestóvje.
Um, prp. okóli; o, ob; po; za; — das Haus gehen, okóli hiše iti; — Ostern, o veliki nóči; — zwei Uhr, ob dvéh; — die Ehre bringen, ob čést pripráviti; — einen Gulden, za én goldínar; — Gottes Willen, za božjo voljo; — die Bezahlung kommen, po plačilo priti; es ist mir schwer — das Herz, mi je težko pri sèrcu; — so mehr, tim vèč; — so weniger, tim mànj; die Zeit ist —, čas je minúl.
Umackern, v. a. preoráti, preárjati, preplúžiti; podoráti.
Umändern, v. a. preměniti, prenaredíti, predělati, prenaréjati; — rung, f. preména, preměmba.
Umarbeiten, v. a. predělati, prenaredíti.
Umarmen, v. a. objéti, objémati; —mung, f. objém, objémanje, objétje.
Umbehalten, v a. še dalej iméti nesléči.
Umbiegen, v. a. opogníti, nagníti. dèlati; preobráti.
Umbilden, v. a. prenaredíti, predělati.
Umbinden, v. a. (um sich binden) opásati se; (— etwas) prevézati, obvézati, obvíti.
Umblasen, v. a. okóli pihniti ob. pihati.
Umbrechen, v. a. prelomíti, olomíti; einen Acker —, razoráti, preoráti njivo; (bei den Buchdruckern) prestáviti.
Umbringen, v. a. vbíti, vmoríti, vbijati, vsmèrtiti, ob živlenje pripráviti, vmandrati.
Umburzeln, v. n. prekúcniti se.
Umdecken, v. a. prekríti, prekrívati.
Umdrehen, v. a. zasúkati, oberníti; —, sich, v. r. sukati se, vertéti se, oberníti se, obráčáti se; —drehung, f. obráčanje, sukanje.
Umdrucken, v. a. prenatísniti, preštámpati.
Umfahren, v. n. vozíti se okóli;

obíti; — v. a. potréti z vozam.
Umfallen, v. n. pasti, prevréči se; zverníti se, prevaliti se; (vom Vieh) pogíniti, cèrkniti, krepniti.
Umfang, m. obšir, šir, okróg, okráj, objém, stežáj, steja; (Inhalt) obség; — en, v. a. objeti, obséči, obségati, zapopásti.
Umfassen, v. a. objéti; obséči.
Umflattern, v. a. oblětěti, oblětati, oblětóvati, oferkljáti.
Umflechten, v. a. oplésti, oplétati. [továti.
Umfliegen, v. a. oblětéti, oblě-
Umfließen, v. a. obteči, obtékati.
Umformen, v. a. prepodobíti, preobráziti.
Umfrage, f. razprášovánje, razpitovánje; — en, v. a. razprášati, razpítati, razprašováti. [prelíjati, pretákati.
Umfüllen, v. a. prelíti, pretočíti,
Umgang, m. (eines Rades) vertěnje, sukanje, obráčanje, (Prozession) obhód, procésija; der — mit Jemanden, obhód, obhój, obhájanje, tovaršija, pajdašija; — gänglich, a. druževen, prijázen, priljúden; — gänglichkeit, f. druževnost, prijáznost, priljúdnost.
Umgeben, v. a. obdáti, obléči; obskočíti, obstópiti, obsésti, obkóliti. [va, okrájna.
Umgegend, f. okolica, okoljá-
Umgehen, v. n. (drehen) sukati se, vertéti se, obráčati se; (spuken) strašiti; mit Jemanden —, pajdášiti se, obhodíti se s kóm; (sich beschäftigen) pečáti se; mit einem gut —, lépo ravnáti od. obhodíti se s kóm, lěpo iméti kogar; — v. a. (einen Umweg machen) okóli iti; (ausweichen) ogníti se, ogíbati se česar; antworte mit — der Post, odgovòri s prihódnjo pošto.
Umgekehrt, a. napčen, naróben; — ad. nasprótì; napčno, naróbe.
Umgestaltung, f. presnóva.
Umgießen, v. a. oblíti, ohlíjati; prelíti.
Umgraben, v. a. prekopáti, prekápati; (um etwas herumgraben) okopáti, okápati, obkopáti; — grabung, f. prekóp; obkóp. [ljášiti, ograníčiti.
Umgrenzen, v. a. oméjiti, obme-
Umgürten, v. a. opásati; prepásati, pripásati, opéti.
Umhaben, v. a. iméti na sebi, nosíti.
Umhang, m. zastór; — hängen, zastréti, ogerníti; oběsiti okoli česar. [kati.
Umhauen, v. a. poskati, obsé-
Umher ꝛc., f. Herum.
Umherirren, v. n. plandovati, klatiti se.
Umhin, ad. okóli; nicht — können, primóran biti.
Umhüllen, v. a. ogerníti, zagerníti, zagrínjati, zavíti, ovíti, zavíjati, odéti.
Umkehren, v. n verníti se, vračati se; (einen Topf) opikniti, povézniti; — v. a. verníti, vračati; vračováti, oberníti,

preoberníti; — kehrung, f. obernitva, obráčba.
Umklammern, v. a. objéti, objémati, okleníti se, oklépati se, opéti se.
Umkleiden, v. a. prebléči, preobléči, preoblačíti; — sich, v. r. prebléči se, preobléči se.
Umkommen, v. n. pogíniti, zginíti, konec vzeti.
Umkränzen, v. a. věnčati, ověnčati.
Umkreis, m. krǿg, okrǿg, okrǿglej; —kreisen, v. a. okrǿžiti.
Umladen, v. a. pretováriti, prekládati, prenalǿžiti.
Umlagern, v. a. obsěsti, obsědati, obléči, oblégati.
Umlauf, m. oběg, krogoték; — schreiben, razpis; —fen, v. n. vertéti se, sukati se, obráčati se; okǿli letěti; — v. a. podréti, zverníti, prevréči leté; krog česar lětati od. běgati, obletěti kar.
Umlegen, v. a. oblǿžiti, oblágati; (anders legen) prelǿžiti, zvalíti, prevalíti; (umbiegen) zavíti; einen Verband —, prevézati, zavézati; einen Mantel —, plajš krǿg sebe djati; — sich, v. r. das Schiff legt sich um, ladja se obérne od. obrača; der Wind legt um, věter se měnja. [čati.
Umlenken, a. a. oberníti, obrá-
Umleuchten, v. a. razsvětiti, razsvětliti, osvětiti.
Umliegend, a. okǿlen, okoli ležeč, obližnji.
Ummachen, v. a. predělati, prenarediti, prenaréjati, predě-
lovati; ein Halsband —, vratni robec okoli djati.
Ummauern, v. a. obzídati.
Ummessen, v. a. na novo měriti, izměriti, preměriti.
Ummünzen, v. a. prekováti.
Umnähen, v. a. obšiti, obšivati.
Umnebeln, v. a. omégliti.
Umnehmen, v. a. okǿli se djati od. vzeti, zagerníti.
Umpacken, v. a. prenalǿžiti, prenalagáti, prekládati.
Umpanzern, v. a. oklǿpiti.
Umpflanzen, v. a. presadíti, presájati; obsadíti, obsajati.
Umpflügen, v. n. preoráti, preplúžiti: podoráti.
Umprägen, s. Ummünzen.
Umreißen, v. a. obíti, obhodíti, obpotovati.
Umreißen, v. a. podréti, zverníti, prekúcniti, prevréči.
Umreiten, v. n. jezditi od. jahati okǿli; — v. a. (zu Boden reiten) prejézditi; (einen Ort) jezditi od. jahati krog česar, objézditi, objezdáriti (kar).
Umrennen, v. a. podréti, prevréči, zverníti; obletěti,
Umringen, v. a. obstǿpiti, obskočíti. obdjáti.
Umriß, m. obrís, načèrt.
Umrühren, v. a. měšati, razměšati, preměšati.
Umsägen, v. a. prepíliti.
Umsatteln, v. a. presedláti; — — v. n. premísliti se, preměniti se, preoberníti se, besédo prevréči.
Umsatz, m. prodája, razměna.
Umschaffen, v. a. prenarediti.

ati, pretvóriti, pre-
i.
n, v. a. obkopáti, ob-
— schanzung, f. obkóp.
n, v. a. obsěnčiti.
t, s. Umsehen. [měšati.
ln, v. a. z lopáto pre-
, v. a. prebrodíti, ob-
, obveslati, prebar-
adriti okóli.
, m. zavítek; (bei den
) obkládek, zavoj;
erung) preměmba; (an
) zaslèc, oslèc; (Um-
rodája; — en, v. n.
i se, prekúcniti se,
či se; (sich verändern)
úti se; das Wetter
m, vreme se preverže;
en) popačíti se; — v.
s um etwas —, oviti,
(einen Mantel) zager-
e zaviti (v plajš);
r) obkládati, oklásti;
aum) posěkati; (Mün-
ekováti.
en, v. a. oblésti, oplá-
ivši okóli česar hodíti.
n, v. a. zastréti, ob-
[sésti, okróžiti.
n, v. a. obstópiti, ob-
en, v. a. pretopíti, pre-
elíjati, prevaríti.
en, v. a. prekováti,
ati; okováti, okávati.
en, v. a. ogradíti, ográ-
néjiti, omejášiti.
n, v. a. prepísati, pre-
i; (herumschreiben) ob-
obpisováti, písati od.
i okóli česar; (deutlich
opisati, popísati, po-
pisováti; — schrift, f. nadpís,
napís, opís.
Umschürzen, s. Umgürten.
Umschütteln, v. a. potrésti.
Umschütten, v. a. (überschütten)
presúti, presípati; prelíti,
prelívati, prelíjati; (verschüt-
ten) razsúti, razsípati; razlíti,
razlíjati; (herumschütten) ob-
súti; oblíti.
Umschweif, m. ovínk; ohne — e
erzählen, naravnost od. brez
ovínkov povédati; — en, s.
Herumstreifen.
Umsegeln, s. Umschiffen.
Umsehen, sich, v. r. (hinter sich
sehen) oglédati se, ogledováti
se, ozréti se, ozírati se; (sich
nach etwas —) razglédati se,
razgledováti se; fig. skerbéti
se po čém.
Umsetzen, v. a. prestáviti, pre-
stávljati; (Bäume) presadíti,
presájati; (Geld, Waaren)
měnjati, tergováti, prodáti;
(rings herum besetzen) obsadíti,
obsájati.
Umsicht, s. Vorsicht.
Umsinken, v. n. pásti, zverníti se.
Umsonst, ad. zapstónj, zastónj;
muhte.
Umspannen, v. a. prepréči, pre-
prégati; (mit der Spanne um-
fassen) s pedjó obséči od. pre-
séči. [zaprésti.
Umspinnen, v. a. obprésti, oprésti,
Umspringen, v. a. podréti, po-
dírati, prevalíti; (umringen)
obskočiti; (herumspringen) ob-
skákati; — v. n. (mit etwas)
obhodíti, postópati s čim.
Umstand, m. okólšina, okól-

nost, okoliščina; uzrók; — ständlich, *a*. nadróben, podróben, obširen, natanjčen; — keit, nadróbnost, obširnost, natánjčnost. [pati, prekídati.
Umstechen, *v. a.* prekopáti, preka-
Umstecken, *v. a.* obtíkati; obsadíti.
Umstehen, *v. a.* obstópiti, okróžiti; — *v. n.* okóli stati; — d, okóli stoječ.
Umstellen, *v. a.* prestáviti, prestávljati, preměstiti; obstáviti, obstávljati.
Umstimmen, *v. a.* (ein Instrument) prevbráti, prevbírati; (Jemanden) na druge misli priprávili (kogar), napeljáti na druge misli.
Umstoßen, *v. a.* podréti, prevalíti, prevréči; fig. uníčiti.
Umstrahlen, *v. a.* obsijáti, obsvětiti.
Umstreuen, *v. a.* obsúti, obsípati.
Umstricken, *v. a.* preplésti; oplésti.
Umsturz, *m.* prekúc, prekucíja, prevrát; — stürzen, *v. n.* prekúcniti se, pasti, zverniti se; — *v. a.* prekúcniti, obóriti, podréti, zverníti; (ein Gefäß umkehren) povézniti.
Umtaufen, *v. a.* prekèrstiti, prekeršováti.
Umtausch, *m.* zaměna; — en, *v. a.* zaměníti, zaměnjati, preměníti.
Umthun, *v. a.* (Kleider) obléči, vzeti na se, okólj sebe djati; — sich, *v. r.* (nach etwas) skèrbeti se po čém.
Umtreiben, *v. a.* sukati, vertéti, goníti, v króg gnati; — sich, *v. r.* potépati se, klatiti, kro- [díti.
žiti.
Umtreten, *v. a.* poteptáti, poho-
Umtrieb, *m.* sukanje; geheime — e, tajno kovárstvo.
Umwachsen, *v. a.* obrásti, zarásti, obrášati; — *a.* obrášen.
Umwälzen, *v. a.* prevalíti, preváljati; — zung, *f.* valjanje; fig. prekucíja, prevrát, kolébanje, mešaríja.
Umwechseln, *v. a.* preměníti, zaměníti, preměnjati; — *v. n.* (mit einem) měníti se, razměniti s kóm; črěditi se; — wechslung, *f.* preměnjáva.
Umweg, *m.* ovínjk, ispótje; einen — machen, okóli iti.
Umwenden, *v. a.* oberníti, zaverníti, obráčati; — dung, *f.* vernítva.
Umwerfen, *v. a.* (ein Kleid) obléči, vzeti od vreći na se; (umstoßen) podréti; (den Wagen) zverníti, zvračati.
Umwickeln, *v. a.* ovíti, ovijati, povíti, zavíti; (anders wickeln) prevíti.
Umwölken, sich, *v. r.* obláčiti se.
Umwühlen, *v. a.* preríti, razríti, prerováti. [jiti.
Umzählen, *v. a.* preštéti, prebró-
Umzapfen, *v. a.* pretočíti, pretákati.
Umzäunen, *v. a.* ogradíti, zagradíti, ográjati, oplotíti; — nung, *f.* ográja, plót.
Umziehen, *v. n.* (übersiedeln) preseliti se; (in der Welt) klatiti se; (Kleider) prebléči, preobléči, prebláčiti; (Schuhe) preobúti, preobúvati; — sich,

v. r. preoblééi se, preblééi se; (vom Himmel) oblaéiti se; preobúti se; — *v. a.* obíti, obhodíti, okróžiti.
Umzingeln, *v. a.* obdáti, obstópiti, objéti, obsésti, obléči.
Un= in Zusammensetzungen ne.
Unabänderlich, *a.* nepremėnljív; — keit, *f.* nepremėnljívost.
Unabgesondert, *a.* nerazlóčen, neodlóčen.
Unabhängig, *a.* nezavísen, neodvísen; — keit, *f.* nezavísnost, neodvísnost.
Unablässig, *a.* neprenehljív, neprenehávеn, prevén, neprestán; *ad.* neprenéhama; — keit, *f.* neprenehljívost, neprestánost.
Unabsehbar, *a.* nepreviden, nepregledljív, neizméren.
Unabsetzbar, *a.* nezvergljív; (von Waaren) kar nima kúpa.
Unabsichtlich, *a.* nehotéč.
Unabwendbar, *a.* nevbranljív, neoovračljív.
Unächt, *a.* ne pravi, nepristen.
Unachtsam, *a.* nepazljív, nepázen, nepovančljív; — keit, *f.* nepazljívost, nepáznost, nepovanėljívost.
Unadelig, *a.* nežláhten, neplemeníten, próst.
Unähnlich, *a.* nepodóben, nejednák; — keit, *f.* nepodóbnost, nejednákost.
Unangekleidet, *a.* neobléčen.
Unangemeldet, *a.* nenaglášen.
Unangenehm, *a.* neprijéten.
Unangesehen, *a.* neimeníten, neváženn, malovážen.
Unangreifbar, *a.* nenapadljív.
Unannehmlich, *a.* neprijéten; — keit, *f.* neprijétnost.
Unansehnlich, *a.* neimeníten, malovážen; — keit, *f.* malovážnost.
Unanständig, *a.* nepristójen, neprilíčen, neprikláden; — keit, *f.* nepristójnost, neprilíčnost, neprilika. [pohujšljív.
Unanstößig, *a.* nespotikljív, ne-
Unart, *f.* nespodóba, nepristójnost, zla naváda; — ig, *a.* nespodóben, nepristójen, nedvorljív. [fig. nevesél.
Unaufgeräumt, *a.* neposprávljen;
Unaufhörlich, *a.* neprenehljív, veden, neprestán, prevén.
Unauflöslich, *a.* neodréšljiv, nerazvezljív, nerazločljív.
Unaufmerksam, s. Unachtsam.
Unausbleiblich, *a.* nemanjkljív, nevbranljív, nezogenljív.
Unausgebildet, *a.* neizobrážen.
Unausgesetzt, s. Unaufhörlich.
Unauslöschlich, *a.* nevgasljív; neizbrisljív.
Unaussprechlich, *a.* neizréčen, neizrečljiv, nedopovedljív; — keit, *f.* neizréčenost, neizrečljívost. [nepreterpljív.
Unausstehlich, *a.* neprenesljív,
Unaustilgbar, *a.* neiztrėbljív.
Unausweichbar, *a.* neogibljív.
Unbändig, *a.* nevkróten, nevkrotljív, svojevóljen; — keit, *f.* nevkrotljívost, svojevóljnost.
Unbarmherzig, *a.* nevsmílen, nemilosèrden, nemilosèrčen; — keit, *f.* nevsmílenost, nemilosèrdnost. [den.
Unbärtig, *a.* golobrad, brezbrá-
Unbedacht, Unbedächtig, Unbedachtsam

ſam, *a.* nepremišljen, nepazljiv; — bedachtſamkeit, *f.* nepremišljenost, nepazljivost.
Unbedeckt, *a.* nepokrit, odkrit.
Unbedeutend, *a.* malovážen.
Unbedingt, *a.* nepogojen.
Unbefangen, *a.* neprestrášen, prostodúšen; — heit, *f.* neprestrášenost, prostodúšnost.
Unbefleckt, *a.* neoskrúnjen, neomadežován, čist; — heit, *f.* čistóst, neoskrúnjenost.
Unbefugt, *a.* nepovlásten, ne imajóč pravíco.
Unbegreiflich, *a.* nezapopadljiv, nerazuméven; — keit, *f.* nezapopadljivost.
Unbegränzt, *a.* neoméjen, neograničen.
Unbehaart, *a.* gol, brez lás.
Unbehaglich, *a.* neugóden, neprijéten; — keit, *f.* neugódnost, neprijétnost.
Unbeherzt, *a.* nesèrčen, brez serca, plašen.
Unbekannt, *a.* neznán, nepoznán.
Unbekleidet, *a.* neobléčen, nág.
Unbekümmert, *a.* brezskèrben; — *ad.* brez skerbi.
Unbelebt, *a.* neživ, mèrtev.
Unbeliebt, *a.* neprijéten, nevgóden.
Unbelohnt, *a.* nepopláčan, nepomézden.
Unbemerkt, *a.* nezapázen; — *ad.* skrivši.
Unbemittelt, *a.* nezamóžen, nebogát.
Unbenannt, *a.* neimenován.
Unbenommen, *a.* neodvzét; svoboden, prost, dopùšen..
Unbequem, *a.* neprilíčen, neprikláden, nepriróčen; — lichkeit, *f.* neprilika, neprikládnost.
Unberedt, *a.* nezgovóren.
Unbereitet, *a.* nepriprávljen.
Unberufen, *a.* nepozván, nepoklícan.
Unberühmt, *a.* nesláven..
Unbeſcheiden, *a.* nemóder.
Unbeſcholten, *a.* neoskrúnjen, neobrekován.
Unbeſchränkt, *a.* neoméjen, neograníčen.
Unbeſchreiblich, *a.* nepopisljiv.
Unbeſeelt, *a.* brez duše, neoživljen.
Unbeſonnen, *a.* nepremišljen.
Unbeſtand, *m.* nestálnost, nestávnost; — ſtändig, *a.* nestanovíten, nestálen; — ſtändigkeit, *f.* nestanovítnost
Unbeſtechlich, *a.* nepodkupljiv.
Unbeſtimmt, *a.* neodlóčen, nestáven.
Unbeſudelt, *a.* neoskrúnjen.
Unbeträchtlich, *a.* malénkast, malovážen.
Unbewaffnet, *a.* neoboróžen.
Unbewandert, *a.* neskušen, nezvúčen.
Unbeweglich, *a.* negenljiv, negibljiv, nepomíčen; — keit, *f.* negenljivost, nepomíčnost.
Unbeweibt, *a.* neoženjen.
Unbewußt, *a.* nezavěden; nevěden, neznán.
Unbewußtſein, *n.* nezavedenost, nezavěstje.
Unbezweifelt, *a.* nedvomljiv.
Unbezwinglich, *a.* nepremagljiv.
Unbiegſam, *a.* nevgibljiv, kerhék, nevkreten.
Unbillig, *a.* nepravíčen, nepravéden, krivíčen; — keit, *f.* nepravíčnost, nepravédnost.
Unblutig, *a.* nekervάv.
Unbrauchbar, *a.* nevpotrěbljiv, nepotrěben, nekoristen.

Unbußfertig, a. nespokóren; — keit, f. nespokórnost.
Unconsequent, a. nedosléden; — sequenz, f. nedoslědnost.
Und, c. in, ino, inój, noj ter.
Undank, m. nehvála, nezahvála; — bar, a. nehvaléžen, nezahválen, nehválen; — barkeit, f. nehvaléžnost, nezahválnost.
Undenklich, a. nepomnív, nespomenljív, daven.
Undeutlich, a. tèmen; nerazumljív, nejásen.
Undeutsch, a. neněmški; (unverständlich) nerazúmljív, nezastópen.
Undienstfertig, a. nepostréžljív, neposlúžen; — keit, f. nepostrežljívost, neposlúžnost.
Unding, n. neréč, izmíšljena stvar.
Unduldsam, a. neterpljív; — keit, f. neterpljívost.
Undurchdringlich, a. neprehóden, neprehodljív (Finsterniß) neprevidljív; fig. nezapopadljív.
Undurchsichtig, a. neprevidljív.
Uneben, a. neráven, neglàdek; — e, f. neravnost, neravnína.
Unecht, s. Unächt.
Unedel, a. neplemenít.
Unehlich, a. nezákonski; ein — es Kind, pankert.
Unehrbar, a. nepoštèn, nesramožljív; — keit, f. nepošténost, nepošténje, nesramožljívost.
Unehre, f. nečást. nečést, nepošténje; — ehrlich, a. nečásten, nečésten, nepošten.
Unehrerbietig, a. nespoštujóč, neponižen, nespodóben,
Unehrlich, a. nepoštén, nečésten; — keit, f. nepošténje.
Uneigennützig, a. nekoristoljúben, nesamopríden, nesébičen, nesamopášen; — keit, f. nesébičnost; nesamopášnost, nekoristoljúbje, nesamopridnost.
Uneigentlich, a. nevlásten.
Uneingedenk, a. — sein, nespomníti se, pozábiti.
Uneingeweiht, a. neposvéčen.
Uneingezogen, a. razvujzdán; — heit, f. razvujzdánost.
Uneinig, a. nejedín, neslóžen; — keit, f. neslóga, razpertija, razpor.
Unempfänglich, a. nesposóben.
Unendlich, a. neskónčen, brezkónčen, neizměren; — keit, f. neskónčnost, neizměrnost.
Unentbehrlich, a. prepotrében, neobhóden; — keit, f. prepotrěbnost, neobhódnost.
Unentgeltlich, a. zapstónj, zastónj.
Unenthaltsam, a. nezderžljív, nevzdèržen; — keit, f. nezderžljívost.
Unentschieden, a. neodlòčen; — heit, f. neodlóčenost.
Unentschlossen, a. neodločíven, neodvážen.
Unentwickelt, a. nerazvít.
Unerbittlich, a. nesprosljív, nevsmílen, terd; — keit, f. nesprosljívost, nevsmílenost.
Unerfahren, a. neskúšen, nevéden; — heit, f. neskúšenost, nevédnost.
Unerforschlich, a. nepreslědljív, nezapopadljív, nezaslědljív, neprevidljív.

Unerfreulich, *a*. nevesél, nerazveseliven, nerádosten, žalosten.
Unergründlich, *a*. neizměrjen, fig. nepreslědljiv.
Unerheblich, *a*. malovážen, nevážen; —keit, *f*. malovážnost, malénkost. [zahválen.
Unerkenntlich, *a*. nehvaléžen, ne-
Unerklärbar, *a*. nerazjasniv, nerazkladljiv. [hóden.
Unerläßlich, *a*. neodpustljiv, neob-
Unermeßlich, *a*. neizměren, neizměrljiv; —keit, *f*. neizměrnost.
Unermüdet, *a*. nevtrudljiv, nevtrúden; —müdlichkeit, *f*. nevtrúdljivost.
Unerreichbar, *a*. nedoseglјiv.
Unersättlich, *a*. nenasíten, nenasitljiv; —keit, *f*. nenasitljívost.
Unerschöpflich, *a*. neizčrepljiv, neizprazljiv, brezkónčen.
Unerschrocken, *a*. neprestrašen, nevstrašljiv, nevplašljiv; —heit, *f*. neprestrašljívost, nevplašljívost, nevstrašljivost.
Unerschütterlich, *a*. nepremakljiv, neomajljiv; —keit, *f*. nepremakljívost.
Unerschwinglich, *a*. prekoměren, prevélik, kar se nemóre storiti ob plačati.
Unersetzlich, *a*. nedostavljiv, nepovračljiv.
Unersteiglich, *a*. nepreplazljiv, neprestopljiv; nepremagljiv.
Unerträglich, *a*. nepreterpljiv, neprenesljiv.
Unerwachsen, *a*. nedorášen.
Unerwartet, *a*. nepričákan, nenáden; — *ad*. iz nenáde, nenadno.
Unerweißlich, *a*. nédokazljiv,
Unerwiesen, *a*. nedokázan.
Unerwogen, *a*. nepremišljen.
Unerzogen, *a*. neizréjen, nedorášen; slabo zrejen.
Unfähig, *a*. nesposóben, negóden, topogláv; —keit, *f*. nesposóbnost.
Unfall, *m*. nesréča, nezgóda.
Unfehlbar, *a*. neblodljiv, nepremotljiv, nespotekljiv; —keit, *f*. neblodljívost, nespotekljívost.
Unfern, *ad*. ne dáleko, ne dáleč.
Unflath, *m*. nesnága, skurnóba, nečistóta, nečédnost, lajno, blato; —fläther, *m*. nesnážnik, škurnóbnež, svinja; —flätherei, *f*. nesnážnost; svinjarija; —fläthig, *a*. nečist, skurnóben, nesnážen.
Unfleiß, *m*. nemarljívost, lěnóba; —ig, *a*. nemáren, nemarljiv, lěn.
Unfolgsam, *a*. nepokóren, nevbogljiv; —keit, *f*. nepokórnost.
Unfreund, *m*. neprijátelj; —lich, *a*. neprijázen, neprijéten.
Unfrei, *a*. nesvóboden.
Unfriede, *m*. nemír, nepokój, razpertíja; —friedlich, *a*. nemiren; nepokójen.
Unfruchtbar, *a*. neróden, nerodovít; (vom Vieh) jál, jalov; —keit, *f*. neródnost, nerodovitost; jalovost.
Unfug, *m*. neréd, nerédnost, nepristójnost, neródnost, neprilika; —füglich, *a*. nepri-

stójen, neróden, nespodóben, nepriličen.

Ungangbar, *a.* nepohodljiv; —e Münze, preklícan denár.

Ungastfreundlich, *a.* negostoljúben, negostíven.

Ungeachtet, *a.* necěnjen, nespoštován; *c.* akorávno, desirávno, čerávno; *prp.* razun tega. [grájan.

Ungeahndet, *a.* nekáznjen, nepo-

Ungebahnt, *a.* neráven, neprehójen.

Ungebändigt, *a.* nevkróten.

Ungebeten, *a.* neprósen, nenaprósen; nepoklícan, nepovábljen, nepozván.

Ungebildet, *a.* neizobrážen.

Ungebräuchlich, *a.* nenávaden, neobičen, ne v šegi.

Ungebühr, *f.* nepristójnost, nedostójnost, nespodóbnost; —lich, *a.* nepristójen, nespodóben.

Ungebunden, *a.* nezvézan; (frei) svoboden, próst; —e Rede, proza.

Ungeduld, *f.* neterpljívost, nepoterpežljívost, nevčakljívost, —ig, neterpljiv, nepoterpežljiv, nevčakljiv.

Ungeehrt, *a.* nepoštován, nečestít.

Ungefähr, *a.* nagóden, nenáden; *ad.* iznenáde, nagódno; (beiläufig) okól, okóli.

Ungefällig, *a.* neprijéten, nedopadljiv, nevšéčen, nevgóden; nedvóren, nevljúden; —keit, *f.* neprijétnost, nevšéčnost; nedvórnost, nevljúdnost.

Ungegründet, *a.* brezteméljen, netemeljen, lažniv.

Ungehalten, *a.* nevóljen, hudovóljen, serdít, jezen.

Ungeheißen, *a.* nevkázan, dobrovóljen, brez zapovědi.

Ungeheuchelt, *a.* nehlínjén, iskren, odkritosèrčen.

Ungeheuer, *a.* strašen, strahovit, grozen, nedopóvedljiv, neizměren; — *n.* strašilo, strahóta, divja zvér.

Ungehindert, *a.* neovéren, nezabránjen, sloboden, prost.

Ungehobelt, *a.* neostrúgan; neotesán [— *ad.* iz nenáde.

Ungehofft, *a.* nenáden; neúpan;

Ungehorsam, *a.* nepokóren, nevbogljiv, neposlúšen; — *n.* nepokórnost, nepokóršina, nevbogljívost, neposlúšnost.

Ungehört, *a.* neslišan, nečúven.

Ungekränkt, *a.* nežáljen.

Ungekünstelt, *a.* naráven, narávski.

Ungeladen, *a.* nepovábljen, nepoklícan, nepozván; (vom Gewehre) nenabít, nenabásan.

Ungeläutert, *a.* neočíščen.

Ungelegen, *a.* nepriličen, neprilóžen, nadléžen; —sein, nadlégati, nadlegováti; —heit, *f.* nepriličnost, neprilóžnost, nadléga.

Ungelehrig, *a.* nepodučljiv, neučljiv, nepomnjiv, —keit, *f.* nepodučljívost, neučljivost.

Ungelehrt, *a.* neučèn, nenaučèn; —heit, *f.* neučenost.

Ungelenk, *a.* negibek, negibčen, drevén, lěsén; —heit, *f.* negibčnost.

Ungemach, *n.* nadlóga, težáva,

neprilíka; —mächlich, *a*. nadléžen, težáven, nepriličen.
Ungemein, *a*. nenávaden, posében, neizměren, neobičen; — *ad*. zlo, odviše, prav, silno, grozno. [zímen.
Ungenannt, *a*. neimenován, bre-
Ungeneckt, *a*. nedrážen.
Ungeneigt, *a*. nepriklónjen, nenágnjen; nehótljiv, nedobrožéljen. [prisíljen.
Ungenöthigt, *a*. dobrovóljen. ne-
Ungenügsam, *a*. nezadovóljen; —keit, *f*. nezadovóljnost.
Ungeordnet, *a*. nevrédjen, nepovèrsten.
Ungerade, *a*. neráven, krív.
Ungerathen, *a*. napčen.
Ungeräumtheit, *f*. nesklepnost.
Ungerecht, *a*. nepravíčen, nepravéden, krivíčen; —igkeit, *f*. nepravíčnost, nepravédnost, krivíčnost. krivíca.
Ungereimt, *a*. nepristójen, nedostójen; —heit, *f*. nepristójnost. [ljen.
Ungern, *ad*. neràd, neradovó-
Ungesattelt, *a*. neosedlán, nenasedlán. [kvásen, oprésen.
Ungesäuert, *a*. nekvásen, brez-
Ungesäumt, *a*. nezaróbljen; (unverzüglich) hiter; — *a*. hitro, běrzo, herž, brez odlóga.
Ungeschehen, *a*. nestórjen, nevčinjen. [straba.
Ungescheut, *a*. nebojéč, brez
Ungeschickt, *a*. okóren, napčen, neróden; —er, *m*. štorkljež, tepec: —heit, *f*. okórnost, napčnost, neródnost,
Ungeschlacht, *a*. neotesán, siróv, nevkróten, terdogláven.
Ungeschliffen, *a*. nenabrúšen, tóp; fig. neotesán, siróv, —heit, *f*. neotesánost, siróvost.
Ungeschmeidig, *a*. negíbčen.
Ungeschoren, *a*. neostrížen; einen —lassen, pustíti pri míru kogar.
Ungesellig, *a*. nevljúden, nedružéven, neprijázen; —keit, *f*. nevljúdnost, nedružévnost, neprijáznost, nepriljúdnost.
Ungesetzmäßig, *a*. nepostáven.
Ungesittet, *a*. razvujzdán; neotesán. [razgovóren.
Ungesprächig, *a*. nezgovóren, ne-
Ungestört, miren.
Ungestüm, nagel, silovít.
Ungethüm, *n*. pošást, stráh, strašílo, grozna zvěrína.
Ungetreu, *a*. nezvěst.
Ungewiß, *a*. negotòv, nestálen; —heit, *f*. negotóvost, nestálnost. [zvěsten, brezdúšen,
Ungewissenhaft, *a*. nevěsten, bre-
Ungewitter, *a*. nevíhta, vihta hudo vreme, huda ura, nevréme.
Ungewöhnlich, *a*. nenávaden, ne-šégen, neobičen, neobičáje izreden.
Ungezähmt, *a*. nevkrótjen.
Ungeziefer, *m*. merčes, merčervi.
Ungeziemend, *a*. nepristójen, dostójen, nespodóben.
Ungezogen, *a*. razvujzdán, neotesán, siróv; —heit, *f*. vujzdanost, neotesános
Ungezügelt, *n*. nezavujzdán bvujzdán. [dv
Ungezweifelt, *a*. nedvójer

Ungezwungen, *a.* neprisiljen, neprimòran, svoboden, prόst; —heit, *f.* neprisiljenost, prostόta.
Unglaube, *m.* nevěra, nevěrstvo; —gläubig, *a.* nevěren, brezvěren, nevěrski; —gläubiger, *m.* nevěrnik, brezvěrnik; —glaublich, *a.* neverjéten, neverjetljiv.
Ungleich, *a.* nejednák, neráven, razlíčen; —artig, *a.* raznoródden, razlíčen, —heit, *f.* nejednákost, nerávnost. različnost. [*a.* siróv.
Unglimpf, *m.* siróvost; —lich,
Unglück, *n.* nesrěča, nezgóda oplotek; —lich, *a.* nesrěčen, nezgόden.
Ungnade, *f.* nemilost, zaměra; —gnädig, nemilosten, nemilostljiv.
Ungöttlich, *a.* nebòžji.
Ungültig, *a.* neveljáven; —keit, *f.* neveljávnost.
Ungunst, *f.* nedobrovόljnost, hudovόljnost, zlohόtnost; nevgόdnost; nemilost, —günstig, *a.* nedobrovόljen, zlohόten; nevgόden; nemilosten.
Ungut, *a.* etwas für — nehmen, zaměriti, za zlό vzeti kar; nichts für —, nič za zlό.
Ungütig, *a.* nedobrotljiv, nedobrόten, nemilosten.
Unhaltbar, *a.* nestálen, nederžljiv, slab, nekrépek.
Unheil, *n.* nesrěča, zlό, běda; —bar, *a.* neozdravljiv, neizcěletljiv, neizlěčljiv; —barkeit, *f.* neozdravljivost, neizlečljivost.
Unheilig, *a.* nesvét; brezbόžen; —keit, *f.* nesvetόst, brezbόžnost.
Unhöflich, *a.* nevljúden, nepriljúden, nedvorljiv, neflέten; —keit, *f.* nevljúdnost, nedvorljivost.
Unhold, *a.* neprijázen, nepriklόnjen; nemíl, nevgόden; — *m.* vrag, copernik, čaróbnik; —in, *f.* copernica, čara, čarόbnica. [sóka šola.
Universität, *f.* vseučilišče, vi-
Universum, *n.* vesoljnost.
Unke, *f.* voš.
Unkennbar, Unkenntlich, *a.* nepoznanljiv, nespoznanljiv.
Unkeusch, *a.* nečíst, nečisten; —heit, *f.* nečistost, nečistòta.
Unklug, *a.* nepámeten, nespámeten nemόder; —heit, *f.* nemodrόst, nespámetnost.
Unkörperlich, *a.* breztělésen, breztělen, netělésen; —keit, *f.* breztělésnost, breztělnost.
Unkosten, *pl.* troški, vtráta, potróški. [pek, slàb.
Unkräftig, *a.* nemόčen, nekré-
Unkraut, *n.* plevél; kokalj, ljuljka, glota.
Unkunde, *f.* neznánje, nevědnost; —kündig, *a.* nevěden, nevěšt. [kratkem.
Unlängst, *ad.* nedávno, pred
Unläugbar, *a.* netajljiv, očevíden, bělodán; —keit, *f.* netajljivost, , očevídnost.
Unlauter, *a.* nečíst, nečéden; —keit, *f.* nečístost, nečistòta.
Unleidlich, *a.* nesterpljiv, neterpljiv, neprenesljiv; —

keit, f. nesterpljívost, neprenesljívost.
Unleserlich, a. nebráven, nebratljív, neštitljív, neštív.
Unlieblich, a. neljúb, neprijéten, nemíl, nevgóden, neljubězniv,
Unlöblich, a. nehvalovít, nehvalíven, nesláven.
Unlust, f. nevesélje, nerádost, nesládenje, gnús, stúd; — ig, a. nevesél, nerádosten.
Unmannbar, a. neodrášen, nemožóven. [žen.
Unmännlich, a. nemóžki, mehkú-
Unmaßgeblich, a. nepredpísajóč, nezapovédujóč.
Unmäßig, a. neměren, nezměren, brezměren; — keit, f. neměrnost, nezměrnost, brezměrnost.
Unmensch, m. nečlověk, trinog, divják. brezdúšnež; — lich, a. nečlověčen, trinóžki, divjáški; — lichkeit, f. nečlověštvo, nečlověčnost.
Unmerklich, a. nečutljiv, neznáten, neopazljív, nezvanéljív; — keit, f. nečutljívost, neopazljívost, nezvančljívost.
Unmitleidig, a. nevsmílen, terd, nemilosèrčen.
Unmittelbar, a. neposrěden, neposrědstven; — keit, f. neposrědstvenost, neposrědnost.
Unmöglich, a. nemogóč, nemogóčen, nemóžen; — keit, f. nemogóčnost, nemóžnost.
Unmündig, a. nedoráščen, nedorásel, maloléten, nedoléten; — keit, f. nedoraščenost, nedoráslost, malolětnost.
Unmuth, m. nevólja, gnjév, nevesélje, žalost; — ig, a. nevóljen, gnjeven, nevesél, žalosten, zle volje.
Unnachahmlich, a. nenaslědljiv, neposnemljív; — keit, f. nenaslědljívost, neposnemljívost. [sosědski.
Unnachbarlich, a. nesosěden; ne-
Unnatürlich, a. nenaráven, nepríroden, — keit, f. nenarávnost, neprírodnost.
Unnennbar, a. neizrěčen, neizrekljív, nedopovedljív.
Unnöthig, a nepotrěben; das ist — und schädlich, to je tako potrěbno, kakor tern v peti; — keit, f. nepotrěbnost.
Unnütz, Unnützlich, a. nekoristen, nehasnovít, malovrěden, ničévrěden, malopríden, ničémern; — lichkeit, f. nekorist, malovrědnost, maloprídnost, ničémernost.
Unordentlich, a. neporéden, nevrédjen, neréden, napčen: — ordnung, f. neréd, neporédnost, zmeta.
Unpartheiisch, Unpartheilich, a. nejednostrán, nejednostránski; — theilichkeit, f. nejednostránost.
Unpaß, Unpäßlich, a. boléhav, malo bolán; — sein, boléhati; — lichkeit, f. boléhavost, boléhavnost. [stven.
Unpersönlich, a. neosóben, nesób-
Unpolirt, a. neglájen, nelikan; fig. neotesán. [litičen.
Unpolitisch, a. nepolitički, nepo-
Unproportionirt, a. nerazměren, neravnoměren.

Unrath, *m.* smét, smetje, pometína, lajno, klat, oplačína.
Unräthlich, *a.* nenasvètljív.
Unrathſam, *a.* neváren.
Unrecht, *a.* nepráv, krív; — *n.* krivda; (ungerecht) nepravíčen, krivíčen; (der Abſicht nicht gemäß) napěen, krív; — *ad.* neprávo, krivo; nepravíčno; napěno, naopako; — *n.* nepravíca, krivíca; — **mäßig**, *a.* nepostáven; neprávičen, krivičen; — **mäßigkeit**, *f.* nepostávnost; nepravíčnost, krivíčnost.
Unredlich, *a.* nepoštèn; — **keit**, *f.* nepoštènost.
Unregelmäßig, *a.* nepravílen, brezpravilen, nenarédben, nevrédjen.
Unreif, *a.* nezrěl, nedozórjen, neprizórjen; — **e**, *f.* nezrělost.
Unrein, *a.* nečíst, nesnážen; — **igkeit**, *f.* nečístost, nečístóta, nesnážnost, nesnága.
Unreinlich, *a.* nesnážen, nečíst, nečóden, gnjusen; — **keit**, *f.* nesnážnost, nečistóta, gnjusóba.
Unrichtig, *a.* nepráv, nepráven, krív; napěen; (falſch) pogrěšen; — **keit**, *f.* neprávnost; napěnost; pogrěšnost.
Unruhe, *f.* nemír, nepokój; (in der Uhr) nemiríka; — **ruhig**, *a.* nemíren, nepokójen.
Unrühmlich, *a.* nesláven.
Uns, *pr.* nam; nás; si.
Unſäglich, *a.* neizréčen, neizrekljív.
Unſanft, *a.* nemíl, nekrótek, nemiličen.
Unſauber, ſ. Unrein. [pokvárjen.
Unſchadhaft, *a.* nepoškodván, nepokvárjen.
Unſchädlich, *a.* neškodljív; — **keit**, *f.* neškodljívost.
Unſchätzbar, *a.* neprecěnjen, neprecěnljív; — **keit**, *f.* neprecěnjenost, neprecěnljívost.
Unſcheinbar, *a.* nesvětljív, tèmen; neznáten, malénkast.
Unſchicklich, *a.* nedostójen, nepristójen, neprilíčen; — **keit**, *f.* nedostójnost, nepristójnost, neprilíčnost.
Unſchiffbar, *a* nebróden, nebrodljív, nebarkáven; — **keit**, *f.* nebrodljívost, nebarkávnost.
Unſchlitt, *n.* lój; — **kerze**, *f.* lojena svěča.
Unſchlüſſig, *a.* neodlóčen; — **keit**, *f.* neodlóčnost.
Unſchmackhaft, *a.* netéčen, brezvkúsen; — **igkeit**, *f.* netéčnost.
Unſchmelzbar, *a.* neraztopljív, neraztajljív, nevarljív; — **keit**, *f.* neraztopljívost, nevarljívost.
Unſchuld, *f.* nedólžnost, nevínost; — **ig**, *a.* nédólžen, nevín.
Unſelig, *a.* nesréčen; neizvelíčan, pogúbljen; — **keit**, *f.* nesrečnost, neizvelíčanje, pogubljénje.
Unſer, *pr.* nás; naš; — **thalben**, — **twegen**, — **twillen**, *ad.* zavólj nas, za našo voljo, zastrán nás.
Unſicher, *a.* neváren; neizvěsten; nestanovíten; — **heit**, *f.* nevárnost; nestavítnost.
Unſichtbar, *a.* nevíden, nevid-

ljív, nevidéč; nevgledljív; — keit, *f*. nevídnost, nevidljivost.

Unſinn, *m*. brezúm, brezpámet, nespámet, nepámet; — ig, *a*. brezúmen, neúmen, brezpámeten, nespámeten, nepámeten; — igkeit, *f*. brezúmnost, neúmnost, nespámetnost.

Unſittig, Unſittſam, *a*. nenráven; nepóšten; razvujzdén; — keit, *f*. nenrávnost; nepošténost; razvujzdánost.

Unſorgſam, *a*. neskèrben, neskerbljív; — keit, *f*. neskèrbnost, neskerbljívost.

Unſtätt, *a*. nestalen, nestanovít; nestanovíten; — ſtättigkeit, *f*. nestálnost, nestanovítost, nestanovítnost.

Unſterblich, *a*. nevmerjóč, nevmerljív; — keit, *f*. nevmerjóčost, nevmerljívost.

Unſträflich, *a*. nekazenljív; kazni nezaslužujóč; nedólžen, pravíčen.

Unſtreitig, *a*. gotòv, nedvójben, nedvomljív; — *ad*. gotòvo, rés, brez dvoma.

Unſtudirt, *a*. neučèn.

Unſündig, *a*. negrěšen, brezgrěšen.

Unſündlich, *a*. negrěšen, brezgrěšen, negrěšljív.

Untadelhaft, *a*. negrajljiv; graje nezaslužijóč; prav, pravíčen.

Untauglich, *a*. nepriklàden, neveljáven, negóden, nepripráven; — keit, *f*. nepriklàdnost, neveljávnost, nepriprávnost.

Unten, *ad*. doli, tadle, spodi, spodaj, zdolej; (von — auf) od spodaj.

Unter, *prp*. pod; (zwiſchen) med; (unter einem Dinge hervor) spod, izpod; (während) za; (geringer) nižje, manje.

Unter, *a*. spodenj, zdolen.

Unterabtheilung, *f*. podrazdělk, podrazdělenje.

Unterbart, *m*. podbrádek.

Unterbau, *m*. temelj; — en, *v. a*. podórati; (ein Gebäude) podzídati.

Unterbauch, *m*. podtrebúh, spodnji děl trebúha, podčrévje.

Unterbefehlshaber, *m*. podzapovědnik.

Unterbett, *n*. podpóstelja.

Unterbinden, *v. a*. podvézati, podvezováti.

Unterbleiben, *v. a*. zaostáti, prestáti, zaostájati.

Unterbrechen, *v. a*. pretèrgati, prejénjati, prehénjati.

Unterbreiten, *v a*. podstréti, podgerníti, podprestréti, podstírati; (übergeben) dati, predlóžiti, spraviti.

Unterbringen, *v. a*. pod streho

Unterdeſſen, *ad*. med tem, te čàs.

Unterdialekt, *m*. podnaréčje.

Unterdrücken, *v. a*. zadušiti, vtišati, vtážiti, ovréti; (bedrücken) tlačiti, stiskati, zatréti, stiskováti, zatírati; — ker, *m*. vtažítelj; stiskovávec, zatirávec; — kung, *f*. zatíranje, zatrétje, stiskovánje.

Untere, *a*. spodnji, dolnji; nižji; manjši.

Untereinander, *ad*. med sebój;

jedno z drugim; (verwirrt) zmeteno; (verkehrt) naopák; (vermischt) měsama.

Unterfangen, sich, *v. r.* predèrzniti se, zvupati se, podstópiti se; — *n.* smělost, predèrznost.

Unterfressen, *v. a.* podjěsti, podjědati, podgrízti.

Unterfutter, *n.* podvlaka, podklada, podstáva; — füttern, *v. a.* podvléči, podstáviti, podklásti.

Untergang, *m.* (der Sonne) zahód, zapád, zatón; pogúba, pogín pogubljénje, kònec; razpád.

Untergeben, *v. a.* podvréči, podlóžiti. poddáti, v oblást dati; — e, *m.* podlóžnik, podlóžen, poddánik, podvèrženik.

Untergehen, *v. n.* (von der Sonne) zaíti, zahodíti, zahájati; (im Wasser) vtopíti se, vtoníti, potoníti se; (zu Grunde gehen) zginiti, poginiti, pogubiti se, končáti se; razpásti.

Untergewehr, *n.* podorózje; měč.

Untergraben, *v. a.* podkopáti, podkápati; — bung. *f.* podkòp.

Unterhalb, *ad.* spodi, spodaj, z dole.

Unterhalt, *m.* hrana, živež; — en, *v. a.* spoddèržati, podstáviti, deržati pod (kaj); (nähren) braniti, živiti; (forterhalten) zderžati, vzderžati; (ergötzen) veselíti, razvesélováti, kratek čas dělati (komu); — sich, *v. r.* poménkováti se, radovati se, razveselováti se; — ung, *f.* vzderžanje; hranenje; razgòvor, pomenkovánje, kratek čas, radost.

Unterhandeln, *v. n.* razgovárjati se, dogovárjati se, pogádjati se, pogóditi se, dogovoríti se; (mäckeln) mešetáriti, mešétiti; — handler, *m.* srědník, pogadjávec; mešetar; — handlung. *f.* razgòvor, dogòvor, razgovárjanje, pogódba.

Unterhaus, *n.* doljna od. spodnja hiša.

Unterhemd, *n* podsrájca. spodnja robáča.

Unterhosen, *pl.* svitice, podhlačé.

Unterirdisch, *a.* podzémljiški, podzémen.

Unterjochen, *v. a.* podjármiti, podvréči, premágati, pod svojo oblást spraviti.

Unterkinn, *n.* podbrádek.

Unterkleid, *n.* podobléka, spodnje oblačílo.

Unterkommen, *v. n.* město od. kraj najti, pod strěho priti; (einen Dienst bekommen) službo najti od. dobíti; — *n.* město, kràj; služba. městnik.

Unterkönig, *m.* kraljévski na-

Unterkriechen, *v. a.* podlesti, podláziti, podpólzniti.

Unterlage, *f.* podlóga, podlága.

Unterland, *n.* dolénsko, dolénska dežéla; — länder, *m.* dolénc, dolánc, poljánc; — ländisch, *a.* dolenski, poljánski.

Unterlaß, *m.* nemudnost; ohne —, brez prenéhanja, prenéha, nehánja od. prestánka, neprenéhama, neprenehljívo.

Unterlassen, *v. a.* opustíti, popustíti, zapustíti, nehati, popú-

šati, zanemárati, zamudíti; — laſſung, *f.* opúšanje, zanemáranje, zamúda.
Unterlaufen, *v. a.* (einen) podběgniti; — *v. n.* mit —, iti z drugimi, od. med drugimi, podkrásti se, nasodíti se; (mit Blut) zatéči.
Unterlefze, Unterlippe, *f.* spodnja ustnica, podústnica.
Unterlegen, *v. a.* podlóžiti, podlágati; einer Henne Eier —, kokoš nasadíti.
Unterleib, *m.* trebúh, črevo.
Unterliegen, *v. n.* obležáti, omágati; (dem Feinde) podáti se (komu), pasti, premágan biti.
Unterlieutenant, *m.* podnaměstnik.
Untermauern, *v. a.* podzidati.
Untermengen, *v. a.* podměšati; změšati; medměšati; priměšati; vměšati.
Unterminiren, *v. a.* podkopáti, podrováti, podmúliti.
Untermiſchen, ſ. Untermengen.
Unternehmen, *n.* Unternehmung, *f.* počétek, zápočétje, posel.
Unternehmen, *v. a.* počéti, začéti, počénjati, začénjati; na se vzeti; — d, *a.* smel; — mung, *f.* podvzetje.
Unteroffizier, *m.* podprestójnik.
Unterordnen, *v. a.* podrédíti, podvréditi, podvréčí.
Unterpfand, *n.* zalog, zastáva.
Unterpflügen, *v. a.* podoráti, zaoráti, podárjati.
Unterreden, ſich, *v. r.* pogovárjati se, razgovárjati se, pomenkováti se, meniti se, pomárnovati se; — redung, *f.* pogòvor, razgòvor, poménkva, poměnítva.
Unterricht, *m.* nauk, navk, podúk; — en, *v. a.* učíti, naučíti, podučíti, naučávati; (benachrichtigen) na znanje dati, naznániti.
Unterrock, *m.* podsúknja, podjópa.
Unterſagen, *v. a.* prepovědati, prepovědováti; — ſagung *f.* prepóvěd, prepovědanje.
Unterſatz, *m.* podstáva, podstávek, podpora.
Unterſcheiden, *v. a.* ločiti, odlóčiti, razlóčiti, razlikováti: razpoznáti; — ſcheidung, *f.* razlika, razločítva; razpoznánje; — ſcheidungszeichen, *n.* znamenje razločivno; (in der Ortographie) znaménje pravopisno.
Unterſchieben, *v. a.* podtákniti, podlóžiti, podríniti, poddjati.
Unterſchied, *m.* razlóček, razlika, različje, razbor; — lich *a* razen, različen, mnogotéren.
Unterſchlag, *m.* zatája, zatá[illegible]nje; — en, *v. a.* (Briefe) [illegible]jiti, zatajíti, vtajíti; (ei[illegible] ein Bein) podstáviti, podl[illegible] (die Beine) noge prekr[illegible] noge navskriž djati od [illegible]lóžiti.
Unterſchleif, *m.* potúha.
Unterſchreiben, *v. a.* pod[illegible] podpisováti; — ſchri[illegible] podpís.
Unterſetzen, *v. a.* podstávit[illegible] stávljati; — ſetzt, *a.* [illegible]tersàt, majhen in m[illegible]

Unterſinken, *v. n.* vtoniti, vtoniti se, potóniti, vtopíti se, pogrézniti, pogrézniti se.
Unterſtecken, *v. a.* podtekníti, podtíkati; Soldaten —, razděliti, vojšake po regiméntih.
Unterſtehen, *v. n.* stati pod čem; — ſich, ſ. Unterfangen.
Unterſtellen, *v. a.* podstáviti, podstávljati; —, ſich, *v. r.* stati pod čem, stopiti pod kar.
Unterſtreichen, *v. a.* podčérkati, podčértati, podbrisati.
Unterſtreuen, *v. a.* podsúti, podtrósiti, podsípati; (Streu den Pferden) podstláti, nastláti, podstíljati.
Unterſtützen, *v. a.* podprěti, podpírati; (helfen) pomágati, podpomágati; —ſtützung, *f.* podpora; pomóč.
Unterſuchen, *v. a.* preiskáti, raziskáti, preglédati, preiskováti; —ſuchung, *f.* pregléd, preiskovánje.
Untertauchen, *v. a.* potóniti.
Unterthan, *m.* podlóžnik, poddánik; —, —thänig, *a.* podlóžen, poddán, podvèržen, pokóren; —thänigkeit, *f.* podlóžnost, poddánost, podvèrženost, pokórnost. [vo.
Unterthanswesen, *n.* podložnižtvo.
Untertretten, *v. a.* poteptáti, razteptáti; — *v. n.* stopiti pod kar. [vrediti se.
Unterwachſen, *v. n.* podrásti,
Unterwärts, *ad.* navzdólej, odspódaj, zdol.
Unterwegeś, *ad.* gredé, na potu měmogredé, *po potí.*
Unterweilen, ſ. Bisweilen.
Unterweiſen, *v. a.* učiti, podučiti, naučiti; naučávati, obučávati; —weiſung, *f.* úk, podúk, nauk.
Unterwelt, *f.* podzeméljski svět.
Unterwerfen, *v. a.* podvréči, poddati; v oblást spraviti.
Unterwinden, ſich, ſ. Unterſtehen.
Unterworfen, *a.* podvèržen, podlóžen. [rováti, podkopáti.
Unterwühlen, *v. a.* podríti, pod-
Unterwürfig, *a.* podvèržen, poddán, podložen, pokóren; —keit, *f.* podvèrženost, podlóžnost, pokórnost.
Unterzeichnen, *v. a.* podpísati; —zeichner, *m.* podpisávec; —zeichnung, podpis.
Unterziehen, *v. a.* podvléči; eine Mauer —, podzídati —, ſich, *v. r.* vzeti na se (kar), podstópiti se (česar).
Unterziehhoſen, ſ. Unterhoſen.
Unthat, *f.* hudobija, hudodělstvo, pregrěha, zločínstvo.
Unthätig, *a.* brezdělen, brezdělaven, nedělávan, brezpóslen, lěn; — keit, *f.* brezdělávnost, nedělavnost, brezposlénost, lěnost.
Untheilbar, *a.* nerazděljíven, neděljíven, neločljív; —keit, *f* nerazděljívost, neděljívost, neločljívost.
Unthier, *n.* zvěr, zvěrína, zvěrják; (ein wilder Menſch) trinog, divják.
Unthunlich, *a.* nemogóč; —keit, *f.* nemogóčost.
Untief, *a.* plitev, plitek; —e, *f.* plitvina, plitkost.

Untödtlich, *a.* nesmerten; nesvsmertljív.

Untragbar, *a.* neprenesljiv, nenosljív; (von Bäumen) neróden, neródovit, nerodovíten; (von Kühen) jál, jalov.

Untreu, *a.* nezvèst; —e, *f.* nezvěstóba, nezvěstóst.

Untrieglich, *a.* nelažnjív, negoljúfen.

Untröstlich, *a.* neodžaljív, neutěšiv; —keit, *f.* neodžálnost, neodžálenje, neutěha, neutěšívost.

Untrüglich, s. Untrieglich.

Untüchtig, *a.* nepriprávan, nesposóben, nepriklúden; —keit, *f.* nepriprávnost, nesposóbnost.

Untugend, *f.* pregrěha, napáka; razváda, napčna naváda.

Unüberlegt, *a.* nepremíšljen, nerazmíšljen; —heit, *f.* nepremíšljenost.

Unübersehbar, *a.* neizměren.

Unüberwindlich, *a.* nepremagljív, nepobědljív.

Unüblich, *a.* neóbičen, nenávaden, nešegen.

Unumgänglich, *a.* (ungesellig) nepriljúden, nevljúden, nedružéven; (nothwendig) neobhóden, neogibljív; —keit, *f.* nepriljúdnost, nevljúdnost; neobhódnost, neogibljívost.

Unumschränkt, *a.* neoméjen, neomejášen; —heit, *f.* neoméjenost, neomejášenost.

Unumstößlich, *a.* neprevergljív.

Ununterbrochen, *a.* neprenehljív, veden, preven, neprestán.

Unveraltert, *a.* neostarél.

Unveränderlich, *a.* nepreměnljiv, nespreměnljív; —keit, *f.* nepreměnljívost.

Unverändert, *a.* nepreměnjen.

Unverantwortlich, *a.* neodgovóren; —keit, *f.* neodgovórnost, neodgovorljívost.

Unverarbeitet, *a.* neobdélan, nedodělan.

Unveräußerlich, *a.* neprodajavljív, neprodájen.

Unverbesserlich, *a.* nepoboljšljív; —keit, *f.* nepoboljšljívost.

Unverboten, *a.* neprepovědan, dopúščen, dovóljen.

Unverbrüchlich, *a.* neprelomljív; —keit, *f.* neprelomljívost.

Unverbürgt, *a.* nezapríčan; nezagotovljen, nepotèrjen.

Unverdächtig, *a.* nesumljív, nesumniteljn.

Unverdauet, *a.* neprebávljen; —daulich, *a.* neprebavljív; —daulichkeit, *f.* neprebavljívost.

Unverdeckt, *a.* nepokrít, neskrít.

Unverderblich, *a.* neskazljív, nepokvarljív, nezvratljív; —keit, *f.* neskazljívost, nepokvarljívost.

Unverdient, *a.* nezaslúžen.

Unverdorben, *a.* nepokvár nepopáčen, nepokážen; —heit, *f.* nepokvárjenost, popáčenost, nepokážen

Unverdrossen, *a.* nevtrudljív zamèrzen, netožljív, rábrovóljen; —heit, *f.* trudljívost, nezamèr netožljívost.

Unverehelicht, *a.* (vom neožénjen; (vom Frauenzimmer) nevdána, neor děvica.

Unvereinbar, *a.* nezjedinljiv, nezdružljiv, nesložljiv, neskláden; —**keit**, *f.* nezjedinljivost, nezdružljivost nesložljivost. [čist.
Unverfälscht, *a.* nepokvárjen,
Unvergänglich, *a.* neminljiv, nepreminljiv, stalen; —**keit**, *f.* neminljivost, nepreminljivost, stalnost. [nezábljiv.
Unvergeßlich, *a.* nepozábljiv,
Unvergleichlich, *a.* neprispodobljiv; —**keit**, *f.* neprispodobljivost. [nepopláčan.
Unvergolten, *a.* nepovèrnjen,
Unverheurathet, s. Unverehelicht.
Unverhofft, *a.* nenáden, nepričákan, nenadama.
Unverhohlen, *a.* odkritosèrčen; — *ad.* na ravnost, brez ovínkov. [lodán.
Unverkennbar, *a.* očeviden, bě-
Unverletzlich, *a.* neranljiv, nežaljiv, neoskrunljiv; — **keit**, *f.* neranljivost, neoskrunljivost.
Unverlierbar, *a.* nezgubljiv.
Unverlöschlich, *a.* neizbrisljiv.
Unvermeidlich, *a.* neogibljiv, nezogibljiv, nezogenljiv, neóbhóden; — **keit**, *f.* neogibljivost, nezogibljivost, neobhódnost.
Unvermerkt, *a.* nezapázen, neopázen, nepovánčan.
Unvermögen, *n.* nèmóč, nemóžnost, slabóst; —**d**, *a.* nemóčen, nezmóžen, slab.
Unvernehmlich, *a.* nerazumljiv, nezastopljiv; — **keit**, *f.* nerazumljivost, nezastopljivost.
Unvernunft, *f.* nepámet, neúm, nespámet; —**nünftig**, *a.* nepámeten, nespámeten, neúmen, brezúmen.
Unverrichtet, *a.* neoprávljen, neizpólnjen; —**er Sache zurückkehren**, brez uspèha se verníti. [stanovíten.
Unverrückt, *a.* nepremáknjen,
Unverschämt, *a.* nesrámen, nesramožljiv; — **heit**, *f.* nesrámnost, nesramožljivost.
Unverschuldet, *a.* nezadólžen, nekrivičen; — *ad.* po nedólžnem.
Unverschwiegen, *a.* nezamolčéč, nemolčéč, berbljáv; nezamólčen; — **heit**, berbljávost.
Unversehens, *ad.* iznenáda.
Unversehrt, s. Unverletzt.
Unversiegbar, *a.* nezasušljiv; — **keit**, nezasušljivost.
Unversiegelt, *a.* nezapečáten.
Unversöhnlich, *a.* nepotolažljiv, neotolažljiv, nespravljiv; — **keit**, *f.* nepotolažljivost, nespravljivost.
Unversorgt, *a.* neoskèrbljen.
Unverstand, *m.* nespamet, nezastópnost, neúmnost, nepámetnost; —**ständig**, *a.* nespámeten, nezastópen, neumen; — **ständlich**, *a.* nerazumljiv, nezastopljiv; — **ständlichkeit**, *f.* nerazumljivost, nezastopljivost. [poskúšen.
Unversucht, *a.* neskúšen, ne-
Unvertilgbar, *a.* neiztrěbljiv, nezatretljiv, nepokončljiv.
Unverträglich, *a.* neslóžen, nezjedinljiv, neskláden, nezdružljiv, nevljuden, nespravljiv; —**keit**, f. neslóžnost, ne-

skládnost, nezdružljívost; nevljúdnost. [vpertimi óčmi.
Unverwandt, *a*. mit — en Augen, z
Unverwehrt, *a*. nezabránjen, nevbránjen, pripúšen.
Unverwelklich, *a*. nevenljív, nevedljív; — keit, *f*. nevenljívost, nevedljívost.
Unverwerflich, *a*. nezaveržljív.
Unverweslich, *a*. nestrohljív, nesperhljív, nezgnjitljív; — keit, *f*. nestrohljívost, nesperhljívost.
Unverwundbar, *a*. neranljív; — keit, *f*. neranljívost.
Unverzagt, *a*. smėl, svoboden, nevstrášen, neoplášen, nebojazljív; — heit, *f*. smėlost, nevstrášenost, nebojazljívost.
Unverzeihlich, *a*. neodpustljív, neprizanesljív; — keit, *f*. neodpustljívost, neprizanesljívost.
Unverzüglich, *ad*. hitro, berž, zdajci, netégama, pri tej priči, brez odlóga, brez odkládanja.
Unvollkommen, *a*. nepopóln; — heit, *f*. nepopólnost, nepopólnamost.
Unvollständig, *a*. nepopóln, nedovèršen; — keit, *f*. nepopólnost, nedovèršenost.
Unvorsätzlich, *a*. nenamíslen, nenálaščen, nehoten; — *ad*. nehotéč.
Unvorsichtig, *a*. nepazljív, nepreviden; — keit, *f*. nepazljívost.
Unwahr, *a*. nerės, nerėsen, lažen; — heit, f. nerėsnica, laž; — haft, a. nerėsničen, neistinít, lažnív; — scheinlich, *a*. neverjéten, neverjetljív; — scheinlichkeit, *f*. neverjétnost.
Unwandelbar, *a*. nespremėnljív.
Unwegsam, *a*. neprehodljív, brezpóten, nehodljív.
Unweise, *a*. nemóder, nepámeten, nespámeten.
Unweit, *ad*. nedáleko, nedáleč; — *prp*. blizo.
Unwerth, *a*. nevrėden; — *n*. nevrėdnost, neveljávnost.
Unwesen, *n*. nesporédnost, razsája.
Unwetter, *n*. víhta, nevíhta, zlo ob. hudo vrėme, nepogóda, iba.
Unwichtig, *a*. malovážen, nevážen, neimeníten; — keit, *f*. malovážnost, neimenítnost.
Unwiderruflich, *a*. nepreklicljív; — keit, *f*. nepreklicljívost.
Unwidersprechlich, *a*. nepregovorljív, nezopergovorljív.
Unwiderbringlich, *a*. nepovratljív, nedohitljív.
Unwille, *m*. nevólja, huda volja; gnjév, serditost; — willig, *a*. nevóljen, serdit, merčen.
Unwillkührlich, *a*. nehotéč.
Unwirksam, *a*. nedėláveu, nedelaveu, nečinljív; slàb.
Unwirthbar, *a*. púst, zapúšen.
Unwissend, *a*. nevėden; ein — er Mensch, nevėdnež; — wissenheit, *f*. nevėdnost, neznánstvo.
Unwissentlich *a*. nevėden, nevedijóč, neznajóč.
Unwitzig, *a*. neúmen, neojstroúmen, nebistroúmen.
Unwürdig, *a*. nevrėden, nedo-

stójen; — keit, *f.* nevrědnost, nedostójnost.
lnzahl, *f.* neštevílo, sila, množína; — zählbar, — zählig, *a.* neštevílen.
lnzeit, *f.* nevrěme, nečas. negòda. nepravi čàs, — ig, *a.* negòden, ne ob pravem času; (unreif) nezrél.
lnzerbrechlich, *a.* nerazlomljív, nestrupljív, nerazkrušljív.
lnzerstörbar, *a.* nerazdertljív.
lnzertrennlich, Unzertrennbar, *a.* nerazločljív, nerazdružljív; — keit, *f.* nerazločljívost, nerazdružljívost.
lnziemlich, *a.* nespodóben, nedostójen, nepristójen.
lnzierlich, *a.* neokínčan; neokúsen. [brésten.
:nzinsbar, *a.* nenakáznjen, neo-
:nzucht, *f.* nečitost, nesrámnost, loternija; — züchtig, *a.* nečist, nesrámen, lotern.
:nzufrieden, *a.* nezadovóljen, nedovóljen; — heit, *f.* nezadovóljnost, nedovóljnost.
nzugänglich, *a.* nepristopljív; nedosegljív; — keit, *f.* nedosegljívost. [zadósten.
nzulänglich, *a.* nedovóljen, ne-
nzulässig, *a.* nedopustljív; — keit, *f.* nedopustljívost.
nzusammenhängend, *a.* nezvézan. [negotóv.
:nzuverlässig, *a.* nezanašljív,
nzweifelhaft, *a.* nedvómen, nedvomljív; — igkeit, *f.* nedvomljívost.
eppig, *a.* sladen; bohóten; — keit, *f.* sladnost, nasládnost.

Ur = in Zusammensetzungen pra, pre. [praděd.
Urahn, Urahnherr, *m.* preděd,
Uralt, *a.* prestàr; — ältern, *pl.* predědi, prestaréjši; — vater, *m.* predočák.
Uranfang, *m.* pervi začétek.
Urbar, *a.* obdělan.
Urbegriff, *m.* perva misel.
Urbewohner, *m.* pervi nasélnik.
Urbild, *n.* prepodóba, perva podoba, izvírnik. [ček.
Urenkel, *m.* prevnùk, prevnú-
Urgroßvater, *m.* preděd, preděšček; — mutter, *f.* prebábica.
Urheber, *m.* začétnik, počétnik; — in, *f.* začétnica, počétnica.
Urin, *m.* scanje, scavnica; — blase, *f.* měhúr; — iren, *v. n.* scati.
Urkraft, *f.* pervótna moč.
Urkunde, *f.* sprično pismo. pismena spríčba, svědóčba; — n, *v. a.* spričati, svědóčiti; — kundlich, *a.* resníčen, spričan.
Urlaub, *m.* slovó; odpúst.
Urne, *f.* parsténa posóda, pepélnik. [pervi začétek.
Urquell, *m.* izvír, provrélec;
Ursache, *f.* vzrók, uzrok, příčina, povod. [vírnik.
Urschrift, *f.* izvírno pismo, iz-
Ursprache, *f.* pervóten jezik.
Ursprung, *m.* izvír; počétek; — sprünglich, *a.* izvíren, pervóten, počéten.
Urtheil, *n.* (eines Richters) sód, sodba, razsódba, razsódek; (über eine Sache) měna, mnenje, misel; — en, *v. n.* soditi,

razsóditi; měniti, misliti; — škraft, f. razsódna móč.
Urwelt, f. pervótni svět.
Urwesen, n. pervo bitje.
Urwort, n. korěnita beséda, perva beséda.
Urzeit, f. davnost, pervi čàs.
Uso, m. naváda, obíčaj.

V.

Vacant, a. prazen; — canz, f. prazniki; in den Schulen, šolski prazniki.
Vagabund, m. potepúh, potepín, potepéj, skitnik; — iren, v. n. potépati se, potíkati se, skitati se.
Valet, n. slovó; — schmaus, m. odhódna gostba, slovno gostvánje.
Valuta, f. vrědnost, cěna.
Vampyr, m. kervosés, kervolók.
Vanille, f. vanílija.
Vasall, m. podlóžnik.
Vase, f. posóda.
Vater, m. oče, oča, otec, atej, rodník; — land, n. domovína, vlást, očástvo, očína; — ländisch, a. domoróden, vlasten; — landsfreund, m. domoródec, vlastenec; — landsliebe, f. domoródnost, domoljúbje; — lich, a. očínski, očétovski; — liebe, f. ljubězen očínska od. očétovska; — los, a. brez očéta, siróški.
Vatermord, m. očetomór; — mörder, m. očetomorívec; — sbruder, m. stric; — sbrudersohn, m. bratánec; — sbrudérstochter, f. bratánka; — sschwester, f. teta; — schaft, f. očevína, očínstvo; — stadt, f. rojstno město; stelle, f. — bei einem vertreten, biti komu na město očeta; — theil, m. očínstvo, očin děl; — unser, m. òčenáš.
Vegetabilien, pl. rastlíne, zeliščа, bilje.
Veilchen, n. vijóla, vijólica; — blau, a. vijólčen.
Ventil, n. zahlópka; — ator, m. dušnik. [f. francóz.
Venus, f. Venera, Lada; — nerie,
Verabfolgen, v. a. dati, izročiti, vročiti; — lassen, posláti.
Verabreden, v. a. vgovoríti, pogovoríti se; — dung, f. vgóvor.
Verabsäumen, v. a. zamudíti, zanemáriti, v nemar pustíti,
Verabscheuen, v. a. studiti kar, gnusiti se komur kar; — scheuung, f. stúd, gnús, gnušenje.
Verabschieden, v. a. posloviti kogar, slovo dati komú.
Veraccisen, v. a. harmico od. caríno od česar plačati.
Veraccordiren, v. a. pogóditi, dogovoríti.
Verachten, v. a. zaničováti, zametávati, zasměhováti, zasramováti, nemárati za kar; — ächter, m. zaničovávec, zametavec, zasměhovávec; — achtung, f. zaničovánje; — lich, a. zaničljív, zametljív, zasměhljív.
Veralten, v. n. ostaréti, postárati se, ostaríti se; — tet, a. ostarèl, postáran, stár.

, a. preměnljív, ne-
stanovíten; — keit,
nljívost, nestálnost,
tnost; — ändern, v.
íti, spreméníti, pre-
predělati; — sich,
něníti se, spreméníti
iáčiti se, prevréči
rníti se; (sich verhei-
ŀeníti se; vdati se,
; Wohnung —, pre-
— änderung, f. pre-
preměmba, spre-

v. a. prilóžnost
ko dati, vzročiti,
ti; — lassung, f.
gib, pridka.
, v. a. napráviti,
, narediti, razporé-
tung, f. naprava,
narédba, naprav-

n, v. a. zagovoriti,
ti kar, odgovoríti
- sich, v. r. zago-
odgovoríti, opra-
— tung, f. zagò-
árjanje; — wortlich,
óren, zagovorljív;
hkeit, f. odgovór-
vorljívost.
v. a. obdělati;
potrátiti pri dělu.
a. zaměriti, za zlo
lo iméti; — gung,

. n. obóžati, obu-
sirotèti, osiromá-

v. a. potrátiti od.
a zdravila.

Verauctioniren, v. a. prodáti po dražbi; — rung, f. dražba.

Veräußerlich, a. prodáven, prodájen; — ßern, v. a. prodáti; — ßerung, f. prodája.

Verband, m. obvéza, obvézka, prevézka, zavój.

Verbannen, v, a. pregnáti, izgnáti, protěrati; — banner, m. pregnánec, protěranec, izgnánec; — bannung, f. izgnanstvo.

Verbauen, v. a. zazídati; potrátiti od. potróšiti zidéč.

Verbeißen, v. a. (den Zorn) zadèržati, premágati; (Endsilben) pogóltniti; — sich, v. r. zagrizti se v kar, z zobmí se stisniti. ltajíti, zatajíti.

Verbergen, v. a. skriti, zakríti;

Verbesserer, m. poboljšávec, popravítelj; — besserlich, a. poboljšljív, popravljív; — bessern, v. a. pobóljšati, poboljšávati, popráviti, popráv-ljati; — besserung, f. poprava, poprávek, poprávljanje.

Verbeugen, sich, v. r. prikloníti, naklóniti se, pripogníti se, vkloníti se; — gung, f. priklón, naklón, pripóglej.

Verbiegen, v. a, zavíti, skriviti, zavíhati.

Verbieten, v. a. prepovědati, braniti, prepovědováti.

Verbinden, v. a. zavézati, obvézati, prevézati; ein Buch —, slabo zvezati knigo, liste prestáviti v knigi; (vereinigen) zjedíniti, združiti, složiti, skleníti; einen zu etwas —, obvézati kogar, dolžnost

naložiti; — sich, v. r. zjediniti se, združiti se, složiti se; sich zu etwas —, na se vzeti, si kar naložiti, obvézati se; sich einen —, obvézati kogar.

Verbindlich, a. obvezajóč; dvoren, uljúden, priljúden; dolžen; — lichkeit, f. dolžnóst; (Höflichkeit) uljúdnost, dvornost.

Verbindung, f. zjedinjenje, složenje, zavéza; eheliche —, ženitva; — swort, n. véz.

Verbitten, v. a. prositi, da se kaj ne stori, odprositi.

Verbittern, v. a. greniti, grenčiti, ogreniti, ogrenčiti.

Verblättern, v. a. zmešati ob. zmesti liste.

Verbleiben, v. n. ostáti, ostájati.

Verbleichen, v. n. blědéti, oblědéti, poblědéti.

Verblenden, v. a. oslěpiti, zaslěpiti; — dung, f. oslèpénje.

Verbleien, v. a. osvínčati, zasvínčati, z svincom zaliti.

Verblichen, a. blěd, oblěden; (verstorben) mertev, zamèrli, rajni, pokójen.

Verblüfft, a. zateléban, splašen.

Verblühen, v. n. ocvěsti, ocvěteti, odcvěteti. [nerazumljív.

Verblümt, a. prenéšen; tèmen,

Verbluten, sich, v. r. krí ob. kèrv iztočiti, preliti.

Verbohren, v. a. zavèrtati.

Verborgen, v. a. posóditi, na posód dati.

Verborgen, a. skrit, zakrit, tajen; im — en, skrivši. — heit, f. skrivnost, skritost, tajnost.

Verbot, n. prepověd.

Verbrämen, v. a. obšiti, ...vati, obróbiti, oblošiti.

Verbrauch, m. potróšek; — v. a. potróšiti, vpotrěbiti

Verbrechen, v. a. (abbrechen) lomiti, vlomiti; fig. prelomiti zapověd, zagrěšiti se; — pregrěba, zločinstvo; — m. pregrěšnik, prestopnik zapóvedi, zločinec; — a. pregrěšen, zločinski.

Verbreiten, v. a. razširiti, prostrěti, razprostrániti (sagen) razširiti, raztrositi, náštati; — sich, v. r. raz... se, razlégati se, razglasiti

Verbrennen, v. a. sažgáti, ...gáti, zněti; opéči; og... ožgáti; — v. n. zgoréti, goréti; — sich, v. r. opéči ožgáti se, ogárati se; — b... lich, a. zgorljív.

Verbringen, v. a. (verschwenden) zapráviti, zatratiti; (zu Ende bringen) dovèršiti, dokončati

Verbröseln, v. a. zdrobiti, drobiti.

Verbrüdern, sich, v. r. pob... se, zbratiti se; — derung bratinstvo; (Bruderschaft) tovšcina.

Verbrühen, v. a. opáriti, og...

Verbuhlen, v. a. zavaso... — buhlt, a. zaljubljen; vesován. [zavézan; obv...

Verbunden, a. zjedinjen, sl...

Verbünden, v. a. zjedíniti, ...žiti; — sich, v. r. za... se; zjedíniti se, složiti — bündete, m. zavéznik

Verbürgen, v. a. zapríčati

gotóviti; pórok biti za kar, zaporóčiti.

Verdacht, *m.* sum, sumnja, natolcovánje; — dächtig, *a.* sumljív, natolcován, dolžljív; — dächtigen, *v. a.* natolcováti, sumnjíčiti, obdolžiti.

Verdammen, *v. a.* obsóditi, osóditi; prekléti; (verwerfen) zavréči; — dammlich, *a.* obsodljív; zaveržljív; — dammniß, *f.* preklétstvo, večno pogubljénje; — dammt, *a.* obsójen; preklét; — dammung, *f.* obsódba, obsódjenje.

Verdampfen, *v. n.* izpúhtéti, izhlapéti, izkadíti se, ízpáriti se.

Verdanken, *v. a.* zahváliti, hvalo vediti, hvalo dati.

Verdauen, *v. a.* prebáviti, prekúhati, prebávljati; — daulich, *a.* prebavljív; — daulichkeit, *f.* prebavljívost; — dauung, *f.* prebavljénje.

Verdeck, *n.* pokrov ladje.

Verdecken, *v. a.* pokríti, zakríti, zagerníti, ogerníti. [vzti.

Verdenken, *v. a.* zaměriti, za zlo

Verderben, *n.* nesrěča, pogúba, pogubljénje, propást, pogíbelj; — *v. a.* pogubíti, spriditi, pokazíti, skazíti, kvaríti, pokvaríti; (von der Willensrichtung) spačiti, popáčiti; (zerstören) razdjati, razděvati; — *v. n.* pogubíti se, spriditi se, skaziti se, pokazíti se; spačiti se, popáčiti se, pokvariti se, shudíti.

Verderber, *m.* pogubívec, pokazívec, pokvarívec; — derblich, *a.* *pogubljív*, gonoben, skazljív, škodljív, pogúben; — lichkeit, *f.* škodljívost; kvarljívost; — derbniß, Verdorbenheit, *f.* pokvárenost, popáčenost, spridenost.

Verdeutschen, *v. a.* prestaviti na němški jezik, poněmčiti.

Verdichten, *v. a.* zgostíti.

Verdienen, *v. a.* zaslúžiti, prislúžiti, pridělati, dobiti; —st, *m.* zaslúžek, dobítek, prislužek; — *n.* saslúga, zaslúžba; — dienstlich, *a.* zaslúžen, zaslužljív; — dienstvoll, *a.* zaslúžen, poln zaslúg; — dient, *a.* zaslúžen, prislúžen.

Verdingen, *v. a.* dati v najém; pogodíti se; najéti; — sich, *v. r.* v službo stopiti; — dingung, *f.* najém.

Verdolmetschen, *v. a.* tolmáčiti, prevóditi; — metscher, *m.* prevódnik. [vostrúčiti.

Verdoppeln, *v. a.* podvójiti, pod-

Verdorben, *a.* pokváren, skažen; popáčen, spačen; — heit, *f.* Verderbniß. [něti, vsušíti se.

Verdorren, *v. n.* vsahníti, zve-

Verdrängen, *v. a.* pregnáti, odgnáti, izgnáti, pretíščati.

Verdrehen, *v. a.* zasúkati, presúkati; (den Arm) izganíti; das Wort —, besědo presékati; das Recht —, pravíco prevréči; den Kopf —, zmesti komu možgáne.

Verdreifachen, *v. a.* potrojiti, potrostrúčiti.

Verdrießen, *v. i.* merzéti, tožiti se; es verdrießt mich, merzí me; es hätte mich verdrossen, bi se mi bilo tožilo; es ver-

briest ihm Alles, vse mu kmalo zagreni; sich keine Mühe, keine Kosten — lassen, ne marati za trud, in za troške.

Verdrießlich, a. merzlív, tožljív, siten; nevesél, okoren, zlovóljen; — keit, f. zamerza, tožljívost, sitnost; nevesélje.

Verdrossen, a. lěn; zlovóljen, tožljív; — heit, f. lěnost; zlovóljnost; — druß, m. zaměra, zamèrza.

Verdunkeln, v. a. potemníti, zatemníti, otemníti, pomračíti, merkniti; — sich, v. r. potémnéti, otemnéti.

Verdünnen, v. a. potanjšati, stenjšati; (von Flüssigkeiten) zrěditi.

Verdunsten, v. n. izpúhtéti, izhlapiti.

Verdursten, v. n. žeje vmrěti, od žeje vmrěti.

Verdüstern, s. Verdunkeln.

Veredeln, v. a. pobóljšati, ožlahtíti, požlahtíti, oplemeníti.

Verehlichen, v. a. (von Mannspersonen) oženíti, ženiti; (von Frauenzimmern) vdati, omožíti; — sich, v. r. oženíti se; vdati se, omožíti se; — lichung, f. ženítva; vdája.

Verehren, v. a. poštovati, častíti, spoštovati; (schenken) daríti, podaríti, poklóniti, dati; — ehrung, f. poštovánje, spoštovánje, častítva. čast; dar, poklon; — ehrer, m. spoštovávec; — ehrungswürdig, a. spoštljív, častitljív, poštovanja ob. česti vrěden.

Vereiden, v. a. zapriséči; — dung, f. zapriséganje.

Verein, m. društvo; zjedínjenje; — barlich, a. zjedinljív, združljív, skladen; — barung, f. zjedínjenje.

Vereinigen, v. a. zjediniti, skleníti, složiti; — sich, v. r. zjedíniti se, složiti se, združiti se, pogóditi se; — eint, a. zjedínjen, složen, združen.

Vereiteln, v. a. ovérati, vničiti, potratíti.

Vereitern, sich, v. r. ognojíti se.

Verekeln, v. a. vgaditi.

Verenden, v. n. pogíniti, cerkniti.

Verengen, v. a. stisniti, zvožiti.

Vererben, v. a. izročíti.

Verewigen, v. a. na veke preslavíti, uvěkovítiti.

Verfahren, v. n. postópati, obhoditi, ravnati, obnášati se, obhájati; — v. a. razvoziti, razvažati; den Weg —, zablóditi, zaíti.

Verfall, m. vpád, razpád, razpádenje; (Sitten—) spačenje, popáčenje; —en, v. n. (in etwas) vpasti, zabrésti, zaíti, zagáziti; auf etwas —, spomníti se, zmisliti se; (von Gebäuden) podréti se, razvalíti se, razrúšiti se; (vom Wechsel) preminíti, pretéči; (am Körper) sušiti se, posušíti se.

Verfälschen, v. a. (Geld) ponaredíti, ponaréjati; (Wein) měšati, pokvaríti, kvaríti; (den Sinn) besědo preoberníti ob. presekati; —fälscher, m. ponarejávec.

Verfangen, sich, v. r. vjeti se, vlovití se, zapléstí se, za-

mótati se; (von Pferden) zamótati se; (im Reden) zaplésti se v govóru; —fänglich, a. zvijáški.

Verfärben, sich, v. r. bojo ob. barvo preměníti ob. zgubiti.

Verfassen, v. a. (ein Buch) spisati, složiti, sostáviti, napísati; —fasser, m. pisávec, spisatelj. složívec; —fassung, f. spisanje, sostávljenje, napísanje; ustáva, konštitúcija; —fassungsmäßig, a. ustáven; —fassungswidrig, a. protiustáven, ustávi naspróten.

Verfaulen, v. n. zgnjiti, strohnéti, sperhnéti; —fault, a. gnjíl, sperhnén, trohnén, trohljív.

Verfechten, v. a. braniti, zagovoríti, zagovárjati.

Verfehlen, v. a. ne vgoditi, ne pogóditi, nezadéti; (eine Gelegenheit) zamudíti, opustíti; (den Weg) zaíti, zablóditi; (Jemanden) ne najti; ich werde nicht —, ne bodem manjkal, ne bom preminil.

[Ve]rfeinern, v. a. fig. izobráziti, izlíčiti, otesáti.

[Ve]rfertigen, v. a. napráviti, na[r]edíti, dogotóviti, izdělati, —fertiger, m. narejávec, naravljávec, izdělávec.

[Verf]euern, v. a. postrělati.

[Verf]instern, s. Verdunkeln.

[Verfl]echten, v. a. preplésti, oplé[sti], oplétati. [pati.

[Verfl]icken, v. a. zaplátiti, zakèr-

[Verfli]egen, v. n. razlětéti; (ver[fl]iegen) izpuhtéti, izhlápéti, [ho]díti se; (von der Zeit) minuti, zbežati, preíti; — sich, v. r. zaletěti se.

Verfließen, v. n. pretéči, pretékati; (von der Zeit) minúti, preíti, pretéči, preminíti.

Verfluchen, v. a. prekléti, preklínjati, zašéntovati, zazlodjeváti; —fluchung, f. preklétva, kletva.

Verfluß, m. pretěk.

Verfolg, m. tek; naslědek, nastópek; —en, v. a. goníti, gnati, podíti, drěti za kóm; pregánjati, zatírati; (fortsetzen) podáljšati, podaljšováti; das Ziel —, naslědovati namémbo; —er, m. preganjávec, zatirávec; —ung, f. pregánjanje, preganjba, zatíranje, pregon.

Verfressen, v. a. zajésti, zažreti. požréti.

Verfügen, v. a. naravnáti. narediti, sich wohin —, podáti se, napótiti se kam; —fügung, f. narédba, naravnáva.

Verführen, v a. (Waaren) vozíti, razvozíti, zapeljáti; (Jemanden) zapeljáti, zavóditi, popáčiti, pokváriti; —führer, m. zapeljívec, zavodljivec, zavodítelj; —führerisch, a. zapeljív, zavodljív.

Verfüttern, v. a. prekèrmiti, zakèrmiti, prepítati.

Vergaffen, sich, v. r. zaglédati se, zazijáti se, zatelébiti se.

Vergalloppiren, sich, v. r. zaklotiti se, zaréči se.

Vergällen, v. a. (einen Fisch) žolč razliti ob. raztèrgati; (verbittern) greníti, grenčíti, ogrenčiti.

Vergangen, *a.* pretékel. pretéčen, minúl; – heit, *f.* minúlost, preminúlost; —gängslich, *a.* preminljiv, minljiv, preidljiv, preminóč; nestalen; —gänglichkeit, *f.* preminljivost, minljivost, pretekljivost; nestalnost.

Vergeben, *v. a.* (die Karten) zdati se, slabo děljiti; (mit Gift) zavdáti, ostrúpiti; (eine Stelle) dati, daríti, podaríti, poděliti; (verzeihen) odpustiti, prizanésti; von seinem Rechte nichts —, ne odpustiti od. odstópiti od svoje pravice; seine Tochter —, vdati od. omožiti héer.

Vergebens, *ad.* zastónj, zapstónj, zaman, zavman; —geblich, *a.* verzeihlich, *a.* odpustljiv, prizanesljiv; (unnütz) prazden, prazen, nepriden, brezkoristen; – gebung, *f.* odpušénje, odpuščánje; zavdajánje; zavdátva; poděljenje, podarítva.

Vergegenwärtigen, *v. a.* vpričajóčiti.

Vergehen, *v. n.* (verfließen) minuti, preíti, preminíti, pretéči, potékati; (zu Grunde gehen) jenjati, henjati, nehati, prenéhati, prehénjati, (vom Schnee) kopnéti, skopnéti, raztopiti se; (vor Durst) omágati, vmrěti, — sich, *v. r.* pregrěšiti se, pozábiti se; — *n.* pregrěha.

Vergelten, *v. a.* verníti, poverníti, vračati, povráčati; obdaríti; plačati; vergelte es euch Gott, Bog vam plati; —gelter, *m.* povračnik, povračávec, plačnik; —geltung, *f.* povračilo, plačilo, povernilo, povráčanje.

Vergesellschaften, sich, *v. r.* združiti se, zjedíniti se, stováršiti se.

Vergessen, *v. a.* pozábiti. zabiti; — sich, *v. r.* pozábiti, zazábiti se, zamísliti se; – heit, *f.* pozabljenje, pozába zamišljivost.

Vergeßlich, *a.* pozabljiv, zabljiv, pozáben; —keit, *f.* pozabljivost, zabljivost, pozábnost.

Vergeuden, *v. a.* zapráviti, potrátiti, zatrátiti, zaprávljati.

Vergewissern, *v. a.* zagotóviti, zaresničiti, poresničiti.

Vergießen, *v. a.* (mit Blei) zaliti, obliti; (verschütten) razliti razlíjati; (Blut, Thränen) preliti, prelíjati, pretočiti.

Vergiften, *v. a.* ostrúpiti, zadáti, ostrupenéti, z strup změšati, otrováti; —gifter, *m.* ostrúpnik, ostrupovávec, otróvnik. [mačje

Vergißmeinnicht, *n.* potóčr

Vergittern, *v. a.* obrešétiti, mrěžiti

Verglasen, *v. a.* ostékliti,

Verglasiren, *d. a.* olóšiti, šiti.

Vergleich, *m.* pogódba, vor; (das Verhältniß) pr prispodóba, prilika, *a.* prispodobljiv, pri

Vergleichen, *v. a.* (streitende Teile) pomíriti, vmiríviti; (die Sache mit

dobíti, prispodáb-
odobíti, prijednú-
ıěriti, priměrjati;
r. pogodíti se, pri-
spraviti se; pri-
priměrjatí se; —
f. prispodábljanje;
a; pogodba, sprava;
ıßweise, ad. prispo-
, pripodóbno.
v. n. iztléti, vgás-

. n. ohladíti se.
), a. (befriedigen) za-
zadóstiti, dovo-
·ßen) veseliti, raz-
— ſich, v. r. vese-
ıbre od. židane volje
n. vesélje, radost,
ost; — gnüglich, a.
n, dovóljen; —
. vesél, radosten,
n; — gnügung, f.
·azveselénje.
. a. pozlatíti, poz-
golder, m. zlatár,
; — goldung, f. poz-
láčenje.
:. a. dopustíti, pri-
ovóljiti, privóšiti.
v. a. obožávati, po-
ogóvam prištéti.
'. a. zakopáti, za-

ich, v. r. (von Waa-
ıáti se. spečati se;
) zviniti, izviníti,
falſch greifen) měmo
eséči; ſich an etwas
ojíti si kar po kri-
alětéti se, zatéči se
ravíco; ſich an einem

—, lotíti se kogar; ſich an der Kaſſe —, okrásti denárnico; —griffen, a. prodán, razprodán, spečán.

Vergrößern, v. a. povékšati, povéčati, povelíčati; (vermehren) množiti, vmnožíti, pomnožíti; —größerer, m. povékšavec; —größerungsglas, n. povekšovávno od. povekšávno steklo.

Vergüten, v. a. poverníti, verníti, nadoměstiti; —gütung, f povernílo, povračílo.

Verhack, n. zaseka.

Verhaft, m. ječa, voza, zaklép, tranča; —haften, v. a. v ječo djati, vlovíti, vjéti, zapréti; —et, a. vjet, zapèrt; —ung, f. vjetje, zaprétje.

Verhalten, v. a. (zurückhalten) zaderžáti, vderžáti; (verbergen) zakríti, skriti, prikríti, zamólčati, zatajíti; — ſich, v. r. biti; die Sache verhält ſich ſo, rěč je takšna, taka je ž njó, tomu je takó; (von Verhältniſſen) biti, priměriti se, prilíčiti se; (ſich betragen) obnášati se, zaderžáti se, ravnati se.

Verhalten, n. zaderžánje, obnášanje, ravnánjé; —hältniß, n. razměra, priměr; (Verbindung) zavéz; (Beziehung) obzir; —hältnißmäßig, a. razměren, priměren.

Verhandeln, v. a. prodáti, prodájati; dogovárjati se, pogovárjati se, pretresováti; —handlung, f. dogòvor, pregòvor, pretresovánje.

Verhängen, *v. a.* zavěsiti, zastrěti, zagerniti; dem Pferde den Zügel —, popustíti konju ujzdo; (zulassen, veranlassen) dopustíti, pripustíti; naravnáti, posláti; eine Strafe —, odlóčiti kazen; —hängniß, *n.* osóda, sodbína, vròk; —hängnißvoll, *a.* osóden, vroken; —hängt, *a.* zastèrt, zagèrnjen; odlóčen.

Verharren, *v. n.* ostáti, ostájati; — *n.* ostájanje; stalnost.

Verharschen, *v. n.* okoríti se, obskórjati se.

Verhärten, *v. n.* otèrdéti, vtèrdéti; —härtung, *f.* otèrdenje; terdost, vterdína.

Verhaßt, *a.* sovrážen, ostúden.

Verhau, *f.* Verhack; —en, *v. a.* odsěkati, presěkati; (den Weg —) zavalíti, zasěkati; — sich, *v. r.* zaréči se, zagovoríti se. měmo mahniti.

Verhausen, *v. a.* zatrátiti, zapráviti, zagospodáriti, zagnáti.

Verheeren, *v. a.* zatréti, pokončáti, razoríti, opúšiti, porázìti, guliti.

Verhehlen, *v. a.* skríti, prikríti, zakríti, zakrívati, vtajiti; (die Wahrheit verschweigen) zamólčati, zatajíti.

Verheilen, *v. n.* zacěleti; — *v. a.* zacěliti.

Verheimlichen, *v. a.* vtajíti, zatajíti, tajíti, prikríti; —lichung, *f.* tajba, zatájba, zakrítje.

Verheirathen, *v. a.* (von Mannspersonen) ženíti, oženíti; (von Frauenzimmern) udati, omo-

žiti; — si…
oženiti se;…
Verheißen, *v.* …
tati, oblj…
—ßung, *f.* …
Verhelfen, *v.* …
pomágati, …
Verherrlichen, …
sláviti, ra…
čestiti, po…
čest, slava…
Verhetzen, *v.* …
žiti; našt…
podžgáti, …
Verhindern, *v.* …
niti, ovré…
čiti, prepr…
f. ovéranj…
vbranitva.
Verhoffen, *v.* …
der —, iz…
Verhöhnen, …
zasramov…
höhnung, …
zasměhov…
Verhör, *n.* …
v. a. izpr…
slišati, …
Verhudeln, …
hitéti, …
Verhüllen, …
gerníti, …
Verhungern …
Verhuren, …
vami …
Verhüten …
bránit…
odvr…
Verjager …
díti, …
gnáti …
Verjähr …

—jährt, *a*. ostarěl; (von
theilen) vkoreninjen.
, sich, *v. r*. zablóditi,
zagaziti, zabrésti, zmo-
; —irrung, *f*. zablódba,
, pomóta.
n, *v. a*. pomladíti, om-
(verkleinern) vmáliti,
ijšati, vménjšati; —
r. pomladíti se, om-
se; —jüngt, *a*. pomlá-
pomlájšen; —jüngter
ib, pománjšana měra.
, *v. a*. obápniti.
n, *v. a*. pokríti, — sich,
bšémati se, zašémati se.
m. prodája, predája;
v. a. prodáti, predáti,
jati; —käufer, *m*. pro-
ec, prodávec; —käufe-
prodávka, prodajávka;
lich, *a*. prodajáven.
m. terg, kupčíja, pro-
(Umgang) obhód, ob-
e, tovaršíja; —en, *v*.
deln) teržiti, tergováti,
vati, prodájati; (umkeh-
berníti, preoberníti;
ndeln) preměníti; den
der Worte —, besédo
ati od. preoberniti, be-
naopák razlóžiti; mit
—, obhoditi se, ob-
s kom.
, *a*. obèrnjen, preo-
n; (in sittlicher Bezie-
spačen, popáčen, nap-
naróben; er greift Alles
vse navpák od. naró-
ime; —heit, *f*. napč-
napáka, naróbnost,
ia.

Verkeilen, *v. a*. zabíti, zagoj-
zditi, zaklíniti, zagvozditi.
Verkennen, *v. a*. ne poznáti, sich—
spreglédati se, prevídíti se.
Verketten, *v. a*. zverížiti, zve-
zati; —kettung, *f*. zveza.
Verketzern, *v. a* za krivověrca
iméti od. deržati.
Verkitten, *v. a*. zakéljiti.
Verklagen, *v. a*. tožiti, zatóžiti,
obtóžiti, ováditi; —kläger,
m. tožnik, zatóžnik; —kla-
gung, *f*. tožba, zatóžba, ováda,
ovádenje.
Verklammen, *v. n*. odrevenéti,
otèrpniti od mraza.
Verklären, *v. a*. bistriti, raz-
bístriti, razjásniti, zvedriti;
fig. preobráziti, presláviti,
presvětliti; —klärung, *f*. preo-
bráženje; slava.
Verklatschen, s. Verleumden.
Verklecken, *v. a*. nakápati, po-
kápati.
Verkleiben, *v. a*. mazati, zamá-
zati, omázati; zakéljiti.
Verkleiden, *v. a*. prebléči, pre-
obléči; — sich, *v. r*. preb-
léči se, prebláčiti se.
Verkleinern, *v. a*. vmaliti, po-
mánjšati, vménjšati; —klei-
nerlich, *a*. vmaljíven, pomen-
šáven, vmenjšáven; —klei-
nerungswort, *n*. pomanjšávna
beséda. [mázati.
Verkleistern, *v. a*. zaljepíti, za-
Verknüpfen, *v. a*. zavézati, zve-
zati, zaderzniti, zavozláti,
zjedíniti, spojiti.
Verkochen, *v. a*. pokúhati, za-
kúhati.
Verkörpern, *v. a*. vtělésiti.

Verkriechen, sich, v. r. skriti se, zakríti se. [drobíti.
Verkrümmeln, v. a. zdrobíti, raz-
Verkrumen, v. n. skrivíti se, skèrčiti se. [zmečkati.
Verkrüppeln, v. a. pokvéčiti,
Verkühlen, v. n. u. r. ohladíti se, razhladíti se, razmráziti se.
Verkümmern, v. a. (verbittern) ogreníti, ogrenčíti; (in Beschlag nehmen) zadèržati, pooblastíti se, vstáviti; — kümmerung, f. ogreníčenje; zaderžanje, pooblástenje.
Verkündigen, v. a. oznámiti, naznániti, na znanje dati; (Brautleute) oklicati, oklicováti; — kündiger, m. oznanovávec, oznanovánje; — gung, f. oklíc.
Verkuppeln, v. a. zvesti, zvoditi.
Verkürzen, v. a. kratiti, prikrátiti, prikrájšati, okrájšati, pokrajšati; die Zeit —, kratek čas dělati.
Verlachen, v. a. zasramováti, zasměhováti.
Verlag, m. zalóga, zalóžba; ein Buch in — nehmen, knigo izdáti na svoje troške.
Verlahmen, v. n. ohrométi, okruléti, ošantáviti.
Verlangen, v. a. želéti, požceléti, požcelováti, hotěti; heftig —, hrepenéti (po čem); (fordern) terjati; — n. želja, želenje; hrepenénje; terjátva.
Verlängern, v. a. podáljšati, podaljšováti; prodolgiti.
Verlarven, v. a. obšémati, zašémati.
Verlaß, m. Verlassenschaft, f. sporóštvo, dědovina, nalědstvo, očinstvo; — lassen, v. a. pustíti, zapustíti, popustíti, zapúšati; (legiren) sporočíti, zapustíti; — sich, v. r. zanésti se, zanášati se, oslánjati se (na kogar); — lasser, m. sporočník.
Verläßlich, a. věren, zvěst, zanašljiv; — keit, f. věrnost, zanašljívost, zvěstóba.
Verlästern, v. a. obrekováti, raznášati, obrekováti.
Verlauf, m. těk, tečáj, pretěk, zatěk, premínenje; nach — von drei Wochen, v treh neděljah, čez tri tedne; den — der Sache erzählen, prigódbo na tanjko od. na drobno povědati.
Verlaufen, v. a. (einem den Weg) pretéči, zaletěti; — v. n. (von der Zeit) pretéči, preíti, minúti, preminiti, preletěti; — sich, v. r. odběžati, odběgniti; (sich verirren) zablódit, zaíti; (auseinanderlaufen) razletěti, raziti.
Verläugnen, v. a. tajiti, zatajiti, vtajíti, zamólčati, nikati, zanikati; (entsagen) odréči se, odpovědati se; — läugnung, f. tajba, zatájba, tajenje, zatáj.
Verläumden, s. Verleumden.
Verlaut, m. dem — nach, kakor se sliši od. govorí od. glasí.
Verlauten, v. i. es verlautet, govorí se, sliši se, glasí se, pravijo; sich — lassen, reči, govoríti.
Verleben, v. a. preživěti, prežíti, prebiti, preživljáti; — lebt, a. star, ostarěl, priléten.

Verlechzen, v. n. razsušiti se, razpókati se od suše; od žeje vmrěti.
Verlegen, v. a. prelóžiti, prestáviti, predjati; (verschieben) odlóžiti, odlágati; (an einen unbekannten Ort legen) zalóžiti; (versperren) zagraditi, zalóžiti, zavaliti, pregraditi, zaprěčiti; (versehen mit etwas) oskerbéti, previděti; (ein Buch) zalóžiti, v zalógo vzeti, izdáti od. na světlo dati bukve na svoje troške; — sich, v. r. sich auf etwas —, pečáti se š čim, poprijéti se česar, lotiti se česar.
Verlegen, a. (von Waaren) stár, zastáran, zaležán; (in Verlegenheit) zmeten, zapletèn, zmočen; — heit, f. stiska, zamotavka, zadréga; in — setzen, zmesti, zmotiti.
Verleger, m. izdátelj, izdavátelj, zalóžnik.
Verlehnen, v. a. posóditi; (geben, schenken) dati, darováti, poděliti, poklóniti.
Verleiden, v. a. einem etwas —, perostúditi, perskútiti, ogrenčiti.
Verleihen, s. Verlehnen; —leiher, m. posodvávec, posojvávec; podělivec, podarivec, podělnik; —leihung, f. posodvánje; podělitva, podaritva, poděljenje, poděljevánje.
Verleiten, v. a. napeljáti, zapeljáti, zavoditi, navésti.
Verlernen, v. a. pozábiti, odučiti se.
Verlesen, v. a. brati, prebráti, čitati, prečitati; (aussuchen) odbirati, prebirati, odbráti, prebráti, čistiti; die Soldaten —, imenonováti vojšake.
Verletzen, v. a. (beschädigen) oškóditi, poškodováti, pokváriti; (verwunden) raniti, orániti; — letzlich, a. poškódljiv, oškodváven; ranljiv; — letzung, f. poškodvánje; rana.
Verleugnen, s. Verläugnen.
Verleumden, v. a. obrěkováti, oprávljati, raznášati, černiti, obirati; — leumder, m. obrěkovávec, opravljivec, raznašávec; — leumderisch, a. obrěkváven, opravljiv; — leumdung, f. obrěkovánje, obrěk, černénje
Verlieben, sich, v. r. zaljúbiti se; — liebt, a. zaljúbljen; — liebtheit, f. zaljúbljenost.
Verlieren, zgubiti, zgubljati, ob kar priti; — sich, v. r. zgubiti se, pozgubiti se; sich in Gedanken —, zamisliti se.
Verloben, v. a (ein Gelübde machen) obéčati, obljúbiti, zaobljúbiti; (seine Tochter mit einem) zaročiti hči s kom, obljúbiti komu hči; — lobung, f. — löbniß, n. zaróki, zaróčki, zaróka, zavodle; — lobte, m. zaročnik; — lobte, f. zaročnica.
Verlobte, f. obljublenica.
Verlodern, v. a. potrátiti, zatrátiti, zapráviti.
Verlodern, v. n. zgorěti, splahtéti.
Verlogen, a. lažljiv, lažnjiv.
Verlohnen, sich, v. r. es verlohnt

[illegible] der [illegible] [illegible]. [illegible]
[illegible].

Ver[illegible], [illegible] [illegible]: [illegible]
[illegible]: — [illegible], [illegible] se.

Ver[illegible], v. a. v[illegible]. po-
[illegible] se.

Ver[illegible], v. a. srečkati.

Ver[illegible], v. a. zvariti, zavariti.

Ver[illegible], v. a. [illegible]
spojiti.

Verlust, m. zguba, guba. zgu-
biček; — ig, a. — einer Sache
werden, ob kar priti. kar zgu-
biti; sich — machen einer Sa=
che, znebiti se česar.

Vermachen, v. a. zadělati, za-
djáti; (im Testamente) sporo-
čiti, zadělšati, zapustiti; —
máchtniß, n. zadědšna, za-
dělšanje, sporóček.

Vermahlen, v. a. zmlěti, pomlěti.

Vermählen, v. a. poročiti, po-
róčati, oženiti; udáti; —
mählung, f. poroka, ženítba,
oženítba, vdaja.

Vermahnen, s. Ermahnen.

Vermaledeien, v. a. prekléti,
kleti, preklínjati; —maledeit,
a. preklét.

Vermänteln, v. a. zagrínjati, za-
krívati, prikrívati.

Vermarken, v. a. omejášiti, omé-
jiti, ograníčiti. [zídati.

Vermauern, v. a. zazídati, ob-

Vermehren, v. a. mnóžiti, po-
mnóžiti, vmnóžiti, povéčati,
poobilšati, zarediti, zaple-
meniti; — mehrung, f. po-
množitva, vmnóženje; — meh=
rer, m. pomnóžnik, povečá-
vec, zarednik, povekšitelj.

Vermelden, v. a. ogibati se,
ogniti se, vgeniti se, zogniti

se. varovati se; — [illegible], a.
[illegible]. v[illegible]. [illegible].

Ver[illegible], v. a. meriti. [illegible];
[illegible] durch den Kalkül) [illegible]
[illegible] [illegible] vplšiti.

Ver[illegible], v. a. oglasiti, [illegible]
[illegible] [illegible]povědati. [illegible]

Ver[illegible], v. a. měšati, [illegible]

Ver[illegible], v. a. zapáziti, o[illegible]

Ver[illegible], v. a. [illegible], eslěditi, obč[illegible]
[illegible]. spaziti. [illegible]
[illegible]; zaznamovati.

Vermessen, v. a. měriti, i[illegible]
[illegible]; —, sich, v. r. (bei
[illegible] Messen irren) preměriti
oměriti se; (schwören) [illegible]
se, priségati. perdúšati, [illegible]
(prahlen) hvaliti se, hv[illegible]
se; (in Angabe komme[illegible]
měriti se.

Vermessen, — lich, a. d[illegible]
predèrzen, derzovit, [illegible]
pen; — heit, f. de[illegible]
predèrznost, derzovit[illegible]
zavúpnost.

Vermiethen, v. a. v naje[illegible]
najeti; —, sich, v. r. [illegible]
stopiti, najmiti se; [illegible]
najemávec; — miet[illegible]
najém.

Vermindern, v. a. vm[illegible]
ménjšati, vménjšati

Vermischen, v. a. měi[illegible]
šati, razměšati,
— mischt, a. změša[illegible]

Vermissen, v. a. zgrě[illegible]
šiti, pogrěšati.

Vermitteln, v. a. v[illegible]
míriti, primíriti
pogodíti, posrěd[illegible]
telst, prp. s, s [illegible]
mittelung, f. p[illegible]
posrědništvo; [illegible]

srědník, posrědník; — mittlerin, *f.* srědnica, posrědnica.
Vermodern, *v. n.* strohnéti, sperhnéti, sperstenéti, zgnjiti, speréti.
Vermöge, *prp.* po, zavóljo, iz.
Vermögen, *n.* (Kraft) sila, móć, zmožnost, primóžnost; (Besitzthum) premóženje, blagó, gléšt; — *v. a.* moči, premóči, zmoči, zamóči, moč iméti; — mögend, — möglich, *a.* zmožen, primóžen, zamóžen, mogóčen, bogàt.
Vermummen, *v. a.* obšémati, zašémati.
Vermünzen, *v. a.* v denár prekováti.
Vermuthen, *v. a.* misliti, méniti; — muthlich, *ad.* blezo, berž de, kakor se mi dozdéva; —muthung, *f.* ména, misel, dozdévek, súm.
Vernachlässigen, *v. a.* zanemáriti, v nemar pustíti, zamudíti; —lässigung, *f.* nemar, zanemárenje.
Vernageln, *v. a.* zabíti, pribíti; (ein Pferd) zakováti; (eine Kanone) zogójzditi.
Vernähen, *v. a.* zašiti, zašivati.
Vernarren, *v. n.* obnoréti; — sich, *v. r.* zaljúbiti se, zatelébiti se, zazijáti se.
Vernaschen, *v. a.* polizáti, potrátiti nasladkaríje, zajedováti.
Vernehmen, *v. a.* slišati, zaslišati, čuti, začuti; (verstehen) razuméti, zastópiti; (durch das Gericht erfahren) zvedeti, čuti, slišati; einen über eine Sache —, izprášati od. izprašovati kogar *zavólj česar.*
Vernehmen, *n.* gutes —, složnost, sloga, prijatéljstvo; dem — nach, kakor se glasí od. sliši od. pravi; — nehmlich, *a.* razumljív, razgovéten, razložen, glasen; —nehmlichkeit, *f.* razumljívost, razgovétnost.
Verneigen, sich, *v. r.* prikloníti se, vkloníti se, priklánjati se, pripogníti se; — neigung, *f.* pripóglej, priklón.
Verneinen, *v. a.* zaníkati, zatajíti, tajíti, vtajíti.
Vernichten, *v. a.* vníčiti, vništiti, zaníčati, vkončáti, pokončáti, skrušiti, vničováti; —nichtung, *f.* vničenje, pokončánje.
Vernieten, *v. a.* zavaríti, zakováti.
Vernunft, *f.* úm, razúm, pamet; — elei, *f.* modrovánje; — eln, *v. n.* modrováti, pametováti, umováti.
Vernünftig, *a.* umen, razúmen, pameten, moder; — keit, *f.* umnost, razúmnost, pamet.
Vernunftkraft, *f.* um, razúm, razlog.
Vernunftlehre, *f.* umoslóvje.
Vernünftler, *m.* modriјáš, modrovávec.
Vernunftlos, *a.* bezúmen, nerazúmen, nespámeten; —losigkeit, *f.* bezúm, bezúmnost, bezúmje.
Vernunftmäßig, *a.* razúmen.
Vernunftwidrig, *a.* bezúmen, razúmu protiven.
Veröden, *v. a.* pustóšiti, opustóšiti, osamotíti; — *v. n.* osamotéti.

sich der Mühe nicht, nije truda vrědno.
Verloren, a. zgubljen; pogúbljen; — gehen, zgubíti se.
Verlöschen, v. n. vgasniti, pogasiti se.
Verloosen, v. a. sréčkati.
Verlöthen, v. a. zvaríti, zavaríti, spojiti.
Verlust, m. zguba, guba, zgubíček; — ig, a. — einer Sache werden, ob kar priti, kar zgubíti; sich — machen einer Sache, znebíti se česar.
Vermachen, v. a. zadělati, zadjáti; (im Testamente) sporočíti, zadělšati, zapustíti; — máchtniß, n. zadědšna, zadělšanje, sporóček.
Vermahlen, v. a. zmlěti, pomlěti.
Vermählen, v. a. poročíti, poróčati, oženíti; udáti; — mählung, f. poroka, ženítba, oženítba, vdaja.
Vermahnen, s. Ermahnen.
Vermaledeien, v. a. prekléti, kleti, preklínjati; —maledeit, a. preklét.
Vermänteln, v. a. zagrínjati, zakrívati, prikrívati.
Vermarken, v. a. omejášiti, oméjiti, ograníčiti.
Vermauern, v. a. zazídati, obzídati.
Vermehren, v. a. mnóžiti, pomnóžiti, vmnóžiti, povéčati, poobilšati, zaredíti, zaplemeníti; — mehrung, f. pomnožítva, vmnóženje; — mehrer, m. pomnóžnik, povečávec, zarednik, povekšítelj.
Vermeiden, v. a. ogibati se, ogníti se, vgeníti se, zogníti se, varovati se; — meidlich, a. ogibljív, vgenljív, zoginljív.
Vermeinen, v. a. meniti, misliti; (verhexen durch den Anblick) vúročiti, vplátiti.
Vermelden, v. a. oglasíti, naznániti, napovědati.
Vermengen, v. a. měšati, změšati.
Vermerken, v. a. zapáziti, opaziti, spaziti, oslědíti, občútiti, ovánčati; zaznamováti.
Vermessen, v. a. měriti, izměriti; —, sich, v. r. (bei dem Messen irren) preměriti se, oměriti se; (schwören) rotiti se, priségati, perdúšati, kleti; (prahlen) hvaliti se, hvastáti se; (in Ungnade kommen) zaměriti se.
Vermessen, — tlich, a. derzen, predèrzen, derzovít, prevúpen; — heit, f. derznost, predèrznost, derzovítost, prezavúpnost.
Vermiethen, v. a. v najem dati, najeti; —, sich, v. r. v službo stopiti, najmiti se; — miether, najemávec; — miethung, f. najém.
Vermindern, v. a. vmaliti, pořménjšati, vménjšati.
Vermischen, v. a. měšati, změšati, razměšati, priměšati; — mischt, a. změšan.
Vermissen, v. a. zgréšiti, pogréšiti, pogrěšati.
Vermitteln, v. a. vmíriti, pomíriti, primíriti, zravnáti, pogodíti, posrědíti; — mittelst, prp. s, s pomóčjo; — mittelung, f. posrědovánje, posrědníštvo; — mittler, m.

srědník, posrědník; — mitt=lerin, *f*. srědníca, posrědníca.
Vermodern, *v. n.* strohnéti, sperhnéti, sperstenéti, zgujiti, speréti.
Vermöge, *prp.* po, zavólјo, iz.
Vermögen, *n.* (Kraft) sila, móč, zmožnost, primóžnost; (Besitzthum) premóženje, blagó, gléšt; — *v. a.* moči, premóči, zmoči, zamóči, moč iméti; — mögend, — möglich, *a.* zmožen, primóžen, zamóžen, mogóčen, bogàt.
Vermummen, *v. a.* obšémati, zašémati.
Vermünzen, *v. a.* v denár prekováti.
Vermuthen, *v. a.* misliti, méniti; — muthlich, *ad.* blezo, berž de, kakor se mi dozdéva; —muthung, *f.* ména, misel, dozdévek, súm.
Vernachlässigen, *v. a.* zanemáriti, v' nemar pustíti, zamudíti; —lässigung, *f.* nemar, zanemárenje.
Vernageln, *v. a.* zabíti, pribíti; (ein Pferd) zakováti; (eine Kanone) zogójzditi.
Vernähen, *v. a.* zašíti, zašívati.
Vernarren, *v. n.* obnoréti; — sich, *v. r.* zaljúbiti se, zatelébiti se, zazijáti se.
Vernaschen, *v. a.* polizáti, potrátiti nasladkaríje, zajedováti.
Vernehmen, *v. a.* slišati, zaslíšati, čuti, začuti; (verstehen) razuměti, zastópiti; (durch das Gericht erfahren) zvedeti, čuti, slišati; einen über eine Sache —, izprášati od. izprašovati kogar zavólj česar.
Vernehmen, *n.* gutes —, složnost, sloga, prijatéljstvo; dem — nach, kakor se glasí od. sliši od. pravi; — nehmlich, *a.* razumljív, razgověten, razložen, glasen; —nehmlichkeit, *f.* razumljívost, razgověnost.
Verneigen, sich, *v. r.* prikloníti se, vkloníti se, priklánjati se, pripogníti se; — neigung, *f.* pripóglej, priklón.
Verneinen, *v. a.* zaníkati, zatajíti, tajíti, vtajíti.
Vernichten, *v. a.* vničiti, vništiti, zaníčati, vkončáti, pokončáti, skrušiti, vničováti; —nichtung, *f.* vničenje, pokončánje.
Vernietḥen, *v. a.* zavaríti, zakováti.
Vernunft, *f.* úm, razúm, pamet; — elei, *f.* modrovánje; — eln, *v. n.* modrováti, pametováti, umováti.
Vernünftig, *a.* umen, razúmen, pameten, moder; — keit, *f.* umnost, razúmnost, pamet.
Vernunftkraft, *f.* um, razúm, razlog.
Vernunftlehre, *f.* umoslóvje.
Vernünftler, *m.* modriján, modrovávec.
Vernunftlos, *a.* bezúmen, nerazúmen, nespámeten; —losigkeit, *f.* bezúm, bezúmnost, bezúmje.
Vernunftmäßig, *a.* razúmen.
Vernunftwidrig, *a.* bezúmen, razúmu protíven.
Veröden, *v. a.* pustóšiti, opustóšiti, osamotíti; — *v. n.* osamotéti.

Veröffentlichen, *v. a.* obznániti, na znanje dati, izdáti.
Verordnen, *v. a.* veléti, poveléti, zapovědati, zavkázati, ukázati; (festsetzen) odréditi, razréditi; (Arzeneien) zapísati.
Verordnung, *f.* povélje, ukáz, zavkáz, urédba.
Verpachten, *v. a.* v najem dati.
Verpachter, *m.* najémovnik, najémavec.
Verpacken, s. Einpacken. [kolji.
Verpalisadiren, *v. a.* ogradíti s
Verpanzern, *v. a.* obklópiti, s oklópom pokríti.
Verpassen, *v. a.* zanemárati.
Verpesten, *v. a.* okúžiti.
Verpestet, *a.* okúžen.
Verpetschiren, Verpetschaften, *v. a.* zapečátiti, pečátiti.
Verpfählen, *v. a.* s kolji obíti.
Verpfänden, *v. a.* zastáviti.
Verpfeffern, *v. a* prepópriti.
Verpflegen, *v. a.* oskerbéti, oskerbljeváti, živíti, redíti, zatróšiti.
Verpfleger, *m.* oskerbník, redník.
Verpflegsamt, *n.* oskerbništvo.
Verpflichten, *v. a.* obvézati, zavézati.
Verpflichtet, *a.* obvézan, dolžen.
Verpflichtung, *f.* dolžnóst.
Verpfründen, *v. a* podělíti cerkovno dobročínstvo.
Verpfuschen, *v. a.* skazíti, skerpáčiti, pokvaríti, pohábiti.
Verpichen, *v. a.* zasmóliti, osmóliti.
Verplatzen, sich, *v. r.* popókati.
Verplaudern, sich, *v. r.* zaspakedráti se.
Verprassen, *v. a.* zatrátiti, potrátiti, zapráviti; pojěsti in popíti.
Verproviantiren, *v. a.* s branoj oskerbèti.
Verprozessiren, *v. a.* zaprávdati.
Verpuffen, *v. n.* popókati.
Verpuppen, sich, *v. r.* zatkáti se, zamótati se.
Verrainen, *v. a.* oméjiti.
Verrammeln, *v. a.* pregradíti, zagradíti. [grája.
Verrammelung, *f.* pregráda, zagrája.
Verrath, *m.* izdája, izdájstvo, izdájba; —en, *v. a.* odkríti, ováditi, razodéti; einen —, izdáti, ováditi.
Verräther, *m.* izdajávec, izdajíca, izdájnik, izdájec; —in, *f.* izdajíca, izdájnica; —isch, *a.* izdájen, izdajáven.
Verrätherei, *f.* izdája, izdájstvo.
Verrauchen, *v. n.* izkadíti se, prevětriti se; — *v. a.* pokadíti, popúšiti.
Verrauschen, *v. n.* prešuméti, odšuméti, pošuméti.
Verrechnen, *v. a.* zaračúniti, zarájtati, v račun ozeti; sich — *v. r.* preračúniti se.
Verrechnung, *f.* zaračún.
Verrecken, *v. n.* cerkniti, stegniti se, krepniti; alle —, pocèrkati, pocépati.
Verreden, sich, *v. r.* zaréči se, spodréči se. [odríniti.
Verreisen, *v. a.* odíti, odpotováti,
Verreißen, *v. a.* raztérgati, potérgati.
Verreiten, *v. n.* zajezdáriti.
Verrenken, *v. a.* izvíniti, izvréči, spehníti.
Verrennen, *v. a.* zaskočiti.

Verrichten, *v. a.* opráviti, oprávljati, sveršiti.
Verrichtung, *f.* opravílo, oprávek, posel; oprávljanje.
Verriegeln, *v. a.* zatakníti, zapáhniti, zapréti, zalopútniti.
Verringern, *s.* **Vermindern**.
Verrinnen, *v. n.* pretéči; iztéči.
Verröcheln, *v. n.* izhrópsti.
Verrosten, *v. n.* zarijavéti.
Verrostet, *a.* rijast.
Verrucht, *a.* zločést, spačen, opák, bezdúšen, bezbóžen; — **heit**, *f.* spačenost, opáčina, bezdùšnost, bezbóžje.
Verrücken, *v. a.* premakníti, premíkati, preměstiti; odmakníti; einem den Kopf —, kogar v glavi zmotiti od. změšati.
Verrückt, *a.* premáknjen, preměstjen; fig. změšan, cebnjen, terknjen; — **heit**, *f.* změšanost.
Verrufen, *v. a.* razglasíti, ogovoríti, razkríčati, raznesti; — *a.* razglášen.
Vers, *m* stih, redek, vers.
Versagen, *v. a.* obljúbiti, obréči, obétati (drugomu); (abschlagen) odréči, uskrátiti, ne privóšiti; — *v. n.* ne zažgáti se.
Versalzen, *v. a.* presóliti; einem die Freude —, pokvaríti komur vesélje od. ogreníti.
Versammeln, *v. a.* zakúpiti, zakúpljati, vkup spraviti od. pozváti; sich — *v. r* sniti se, ziti se, shajati se, zbrati se.
Versammlung, *f.* skupšina, shod, zníd, zbor; — **splatz**, *m.* zbirališče, snidnica.
Versanden, *v. a.* s pěskom zasúti; — *v. n.* zapěščiti se, pěščiti se.
Versatz, *m.* zastáva, zalóga, zaklád; — **amt**, *n.* zastávnica, zastavíšče; — **sache**, *f.* zastavnína.
Versauern, *v. a.* okísati, pokísati, zakísati; im Amte —, ostaréti v službi; — *v. n.* skisati se, okísniti.
Versäuern, *v. a.* okísati, okísliti; prekísati, prekvasíti.
Versaufen, *v. a.* zapíti, zalókati, zapijánčiti.
Versäumen, *v. a.* zamudíti, zakásniti, zaléniti, zakesníti.
Versäumniß, *n.* zamúda, zamúdek, zakásnjenje.
Versbau, *m.* stihóvstvo, stihotvórstvo.
Verschachern, *v. a.* zabarantáti, prodáti, zagatíti.
Verschaffen, *v. a.* priskerbéti, pribáviti.
Verschallen, *v. n.* omólkniti.
Verschämt, *a.* stidljív, sramežljív; — **heit**, *f.* stíd, stidljívost, sramežljívost.
Verschanzen, *v. a.* ogradíti, obkopáti.
Verschanzung, *f.* ográja, obkóp.
Verscharren, *v. a.* zagrébsti, zakopáti, zasúti, pogrébsti.
Verschäumen, *v. n.* izpěniti se.
Verscheiden, *v. n.* vmréti, zamrěti, smert storíti, odvmrěti; — *n.* smert, odvmrětje.
Verschenken, *v. a.* razdaríti, darovati, pokloníti, razdáti; (Wein, Bier) točíti, prodájati.
Verscherzen, *v. a.* zašáliti, zanemárati, po nemárnem zgubíti.
Verscheuchen, *v. a.* preplášiti,

prestrášiti,poplášiti, razgnáti, razspodíti.
Verschicken, v. a. razposláti, razpošíljati, odposláti.
Verschieben, v. a. odmakníti, premakníti, kerniti; (aufschieben) odložiti, odlágati, odkládati.
Verschieden, a. razen, različen, različít, rozmanít; — heit, f. različnost, različítost, rozmanítost, razlíka, razlíkost; — es, marsikaj, kar-bodi.
Verschießen, v. n. preměniti se, zgubíti se, oblědéti; — v. a. postrěljati, popókati; (Pfeile) pometáti; sich — v. r. zalětéti se.
Verschiffen, v. a. prevozíti, razvozíti.
Verschimmeln, v. n. splěsnjéti, splěsnjíviti, plěsníviti.
Verschimmelt, a. plěsnjev.
Verschlafen, v. n. zaléžáti, zaspáti; — a. zaspán, pospán; — heit, f. zaspánost, drěmóta.
Verschlag, m. pregráda, pregrája, preděl.
Verschlagen, v. a. zabíti, zatólči, zatrúpiti; (einen Verschlag machen) pregradíti, predělati; (von Schiffen) zagnáti, zadervíti, zanésti; — a. šegav, zvít, lukav; — heit, f. šegavost, zvitost, lukavost, potuh, zabitost.
Verschlämmen, v. a. zablátiti, zamášiti, z blatom zasúti; (verschwelgen) raztépsti, zatrátiti.
Verschlechtern, v. a. pohújšati, shujšati.
Verschleichen, sich, v. r. vkrasti se; miniti, vzmakniti se.
Verschleiern, v. a. zakriti, zagerníti obráz. [piti.
Verschleifen, v. a. zabrúsiti, zatopiti.
Verschleimen, v. a. zasliniti.
Verschleiß, m. prodája,
Verschleißen, v. a. (abtragen) obnosíti, ponositi; (verlieren) zaprávíti, zatrátiti; (verkaufen) prodati, prodájati, prodáti.
Verschlendern, v. a. po nemárnem zaprávíti.
Verschleppen, v. a. raznosíti, razvléči; zavléči, zavláčiti.
Verschleudern, v. a. zaprávíti, raztépsti, zatrátiti.
Verschließen, v, a. zaprěti, zatvóriti, zakleníti, zapírati, zaklépati; sich in sich selbst —, zatvóren biti.
Verschlimmern, s. Verschlechtern.
Verschlingen, v. a. pogóltniti, pohóvsniti, požrěti, progútniti; (verwickeln) zamótati, zaplésti.
Verschlossen, a. zapèrt, zatvóren.
Verschlucken, v. a. pogóltniti, požrěti, požírati.
Verschlummern, v. n. zadrěmati, zaspáti.
Verschluß, m. zatvor.
Verschmachten, v. n. obnemóči, obnemágati, obnemagováti, omagováti, kopernéti, skopernéti, ginuti, poginuti.
Verschmähen, v. a. zavréči, zaničeváti, zametováti, prezírati.
Verschmausen, v. a. pojěsti in popíti.
Verschmelzen, v. a. topíti, stopíti, raztopíti, razpustíti, razpúščati; (Farben) sliti, slivati.
Verschmerzen, v. a. preterpéti, prenésti, prestáti, preboléti.

hmieden, v. a. pokováti.
)mieren, v. a. zamázati, za-
išiti.
)mitzt, a. zvit, zavít, pre-
ıjen, šegav; - heit, f.
:kanjenóst, šegavost, za-
ost.
)nappen, sich, v. r. zaréči
zalětéti se, zahlópniti se.
)neiden, v. a. izrězati; (be-
ıeiden) obrězati; (entman-
) skopiti, škopiti; (verun-
ten) skaziti.
)neien, v. n. zasněžiti, s
:gom zapásti.
)nittene, m. škopljenec,
pec, kopleník. [rězljáti.
)nitzeln, v. a. izrězkati, iz-
)nitzt, a. perhuljen.
)nupfen, v. a. ponosljáti,
ınópati.
)ollen, a. pozgúbljen, omol-
en; razkričan.
)onen, v. a. prizanésti, pri-
ıášati, zanésti (komur)
diti.
)önern, v. a. lěpšati, izlěp-
i, olěpšati, polěpšati.
)ränken, v. a. pregradíti;
Füße) v kriš postáviti.
)rauben, v. a. zaškerníti;
íti.
)reiben, v. a. Papier —, po-
ıti papír; Waaren —, na-
iti robo, pisati po robo;
enei —, lěk predpisati;
Eigenthum etwas —, za-
ıti, vpisati; sich — v. r.
písati se, faliti v pisanju.
reibung, f. popís; naróčba;
is, vpís; pismo, obligácija.
reien, v. a. razkričati, raz-
nésti, raztrósiti; fig. uréči,
začárati, vurčiti.
Verschroben, a. napčen, opák.
Verschrumpfen, v. n. skerčiti se,
sključiti se, zgerbáčiti se.
Verschub, m. odklád, odkládek,
odlóg.
Verschulden, v. a. zagrěšiti, pre-
grěšiti, zakríviti; (mit Schul-
den beladen) zadolžiti; sich —
v. r. zadolžiti se; — n. pre-
grěha, pregrěšenje, zakrív-
ljenje; zadólženje.
Verschuldet, a zadólžen.
Verschütten, v. a. zasúti, zasí-
pati; (ausschütten) izsúti, raz-
súti, razsípati; (eine Flüssigkeit)
izlíti, razlíti. [čiti se
Verschwägern, sich, v. r. posvá-
Verschwärzen, v. a. černíti, očer-
níti, obrekováti, razglášati.
Verschweigen, v. a. vmolčati,
zamólčati; zatajíti.
Verschwelgen, v. a. pojésti in
popíti, raztépsti, zapráviti.
Verschwellen, v. n. zabúhniti,
zabrékniti, obrékniti, otéči.
Verschwenden, v. a. zapráviti,
zaprávljati, raztépsti, zatrá-
titi, potrátiti.
Verschwender, m. zapravljívec,
potrátník; — in, f. zaprav-
ljívka, potrátnica; — isch, a.
zapravljív, zatráten, potráten,
razsípen.
Verschwendung, f. zapravljívost,
zatráta, potráta, razsípnost.
Verschwiegen, a. molčljív, za-
molčljív, skrovít, tajen; —
heit, f. molčljívost, skrovítost,
tajnost.
Verschwinden, v. n. miniti, zgi-

niti, zibniti, izgubíti se, zmuzniti se, prestáti. [striti se.
Verschwistern, sich, v. r. posé-
Verschwitzen, v. a. zaznojíti, s znojem zamázati; fig. pozábiti.
Verschwören, v. a. u. r. zaréči se, obréči se, zapriséči; sich — v. r. priséči, zapriséči, zakléti se, zarotíti se; (wider den Staat) spuntati se, spuntáriti se.
Verschwörer, Verschworene, m. zarótnik, zaklétnik; puntár.
Verschwörung, f. zapriséga, zaklétba, zakletva, zaróta; punt.
Versehen, v. a. (nicht sehen) ne viditi, ne opáziti; (einen Fehler begehen) pregrěšiti se, pogrěšiti; ein Amt —, oprávljati službo od. oskerbljeváti; einen mit etwas —, preskerbéti, oskerbéti od. prevíditi kogar s čem; es bei einem —, zaměríti se pri komur; sich — v. r. pregrěšiti se, faliti; (mit etwas) oskerbéti se, previditi se; (hoffen, erwarten) nadjati se, pričakováti; (von Schwangern) zaglédati se.
Versehen, n. pogrěška, pogrěšek.
Versehren, v. a. okvaríti, ohábiti, retiti.
Versenden, v. a. posláti, pošiljati, odposláti, razposláti.
Versengen, v. a. osmodíti, opáliti.
Versenken, v. a. vtopíti, potopíti, potápljati, potóniti.
Versessen, a. auf etwas — sein, počem dert biti od. koperněti.
Versetzen, v. a. prestáviti, prelóžiti; (von Pflanzen) presadíti, presájati; (von Einwohnern) preséliti, preměsti; (verpfänden) zastáviti; (Metalle) měšati, zaměšati; in Nothwendigkeit —, prisili; einen Schlag —, vdariti, ce niti, ropíti; eine Ohrfeige — zaúšnico dati, berljúzni; in einen Zustand —, pripráv v kák stán; (antworten) o govoríti, djati.
Versichern, v. a. zagotóviti, uv riti, pozvěstiti; (assecurire zavarvati, osěgúriti.
Versichert, a. zagotóvljen; os gúren, zavarvan.
Versicherung, f. zagotóvljen; zagotovílo; zavárvanje; — anstalt, f. zavarvávnica; — schein, m. zagotovílo. [tit
Versiegeln, v. a. zapečátiti, peč
Versiegen, v. n. vsahníti, vsuš se, posušíti se, zasušíti se.
Versilbern, v. a. posrébriti, osré briti.
Versinken, v. n. pogrězniti se pogrězovati se, potoníti se utoníti, propásti.
Versinnlichen, v. a. pred oči po stáviti; — chung, f. povi stovanje.
Versitzen, v. n. presedéti; sic — v. r. zasedéti se.
Versmacher, m stihotvórec.
Versoffen, a. piján, prepít.
Versöhnen, v. a. spraviti, pom riti, vmiriti; (Zorn) potol žiti, potážiti.
Versöhner, m. mirítelj, spravni pomirítelj.
Versöhnlich, a. spravljiv, vmi ljiv, pomirljiv, potolažljiv

— keit, *f.* spravljívost, pomirljívost.

Versöhnung, *f.* sprava, porazúmnost; pomírenje, potoláženje.

Versorgen, *v. a.* oskerbéti; priskerbéti, pribáviti; seine Tochter —, udáti hčer.

Versorger, *m.* oskerbník; — in, *f.* oskerbníca.

Versorgungshaus, *n.* oskerbníšnica, oskerbovávnica.

Verspäten, sich, Verspätigen, sich, *v. r.* zamudíti se, zakésniti se, opózditi se.

Verspeisen, *v. a.* pojěsti.

Verspenden, *v. a.* razděliti.

Versperren, *v. a.* zapréti, zatvóriti; pregradíti. [zgubíti.

Verspielen, *v. a.* zaigráti, v igri

Versplittern, *v. a.* raztépsti, raztrósiti.

Verspotten, *v. a.* zasměhováti, zasramováti, sramotíti (kogar); posměhováti se, rugati se (komur).

Verspottung, *f.* zasměhovánje, sramoténje; zasměh, porúga.

Versprechen, *v. a* obljúbiti, obétati, obéčati; sich — *v. r.* zaréči se; mit einer Person —, zaročíti se; — *n.* obljúba, obèt, obéčanje, zaróka, zaróki. [razpodíti, razgnáti.

Versprengen, *v. a.* razkropíti,

Verspringen, sich, *v. r.* den Fuß —, izvíniti od. spehníti si nogo.

Verspritzen, *v. a.* izbrízgati, izbzíkati; (Blut) prelíti, prelívati. [pilјkati, zatakníti.

Verspünden, *v. a.* začépiti, za-

Verspüren, *v, a.* opáziti, oséčiti, začútiti.

Verstand, *m.* úm, razúm; (Vernunft) pamet; (Urtheilskraft) razsódnost; (einer Rede) pomén, zmisel; den — verlieren, obnoréti; zu — e kommen, spametováti se.

Verstandeskraft, *f.* umnost, razúmnost; razúm, razsódnost.

Verständig, *a.* umen, razúmen; pameten.

Verständigen, *v. a.* razlóžiti (komur kar) podučíti, soznániti kogar o čem); sich — *v. r.* zastópiti se, porazúmiti se, razúmiti se.

Verständlich, *a.* razúmljiv, umévén, zastopljív, razgovéten; — keit, *f.* razumljívost, umévnost, razgovétnost.

Verständniß, *n.* složnost, sklád, skladnost, porazúmnost, porazúmljenje.

Verstärken, *v. a.* pomnóžiti, razmnóžiti, povékšati; pojáčiti, objáčiti.

Verstärkung, *f.* pomnóženje, pomnožitva; objáčenje; pomóč.

Verstatten, s. Gestatten.

Verstauben, *v. n.* razprášiti se.

Verstäuben, *v. a.* izpráširi.

Versteck, *n.* skrilo, skrovíš, skrováj.

Verstecken, *v. a.* skriti, zakríti, poskríti, skrivati; zatakníti, zatíkati; sich — *v. r.* skriti se, poskríti se.

Verstehen, *v. a.* razúmiti, razúmeti, zastópiti, pojmiti, zapopásti; sich — *v. r.* (mit einem) porazúmiti se, pogo-

díti se; (durch Stehen schlechter werden) zastáti, zastáti se; sich auf etwas —, razúmeti se na kar, znati kar; versteht sich, sevěda, se vě da.

Versteigen, sich, v. r. zalésti, zaklátiti, zajíti; razíti se.

Versteigern, v. a. licitirati, na kant djati, razprodáti po dražbi. [tácija.

Versteigerung, f. dražba, lici-

Versteinern, v. n okamnéti, pokamnéti, okamenéti.

Versteinerung, f. okamnenje; okamnína, okamnelína, okámnjenec.

Verstellen, v. a. prestáviti, preměstiti; sich — v. r. hljiniti se, potajiti se, potúhniti se, pretvóriti se.

Verstellung, f. hlimba, hinavšina, potuhnjenost, pretvórnost; — skunst, f. hljinívost, hinávšnost. [plačati.

Versteuern, v. a. dačo od česar

Verstimmen, v. a. preglašíti, poreméti ti; fig. ožalostiti, smesti.

Verstöbern, v. a. zamésti.

Verstocken, v. n. otèrpniti, zakèrkniti, oterdobéti; (von Feuchtigkeit) stuhnéti.

Verstockt, a. tverdokóren, otèrpnjen; stuhnjen; —heit, f. tverdokórnost, otèrpnost, slepija.

Verstohlen, —er Weise, ad. skrivaj, skrivoma, skrivši, tajno.

Verstopfen, v. a. začépiti, zadělati, zatakníti; zaléstiti, zalópniti; (den Leib) zapréti, zagatiti.

Verstopft, a. zapečen.

Verstorben, a. rajni, ranjki, zamèrl, pokójni, mertev.

Verstören, v. a. smesti, zmotiti, raztúžiti; razgnáti, razkropíti; s. Zerstören.

Verstört, a smeten, zmotjen, prestrášen. [šek, omíl.

Verstoß, m. pogrěšek, zagrě-

Verstoßen, v. a. zavréči, ovréči, zatréti; aus dem Hause —, iz hiše suniti od. pahniti; — v. n. pregrěšiti se, pogrěšiti se.

Verstreichen, v. a. zamázati; — v. n. pretéči, premíniti, miniti. [prečkati.

Verstreiten, v. a. zaprávdati, za-

Verstreuen, v. a. raztrósiti, razsúti, razsipati.

Verstricken, v. a. zaplésti, zamótati; poplésti. [jnka.

Verstrickung, f. zaplétenje; za-

Verstümmeln, v. a zmandráti, okerniti.

Verstummen, v. n. obmólkniti obmólčati, vmolkniti, premólkniti; (stumm werden) oběměti, oněměti, obmútniti.

Verstümpeln, s. Verpfuschen.

Versuch, m. pokús, poskús, poskúsba, poskúšnja, pokúšenje, skús, skušnja; machen, —en, v. a. pokúsiti, poskúsiti, poskúšati, skusiti, škušati; (kosten) pokúsiti, okúsiti, vardjáti; einen —, skušati od. napastováti kogar.

Versucher, m. skušnjávec, napastník; —in, f. skušnjávka.

Versuchung, f. skúšnjáva, napást. [gerdíti, oskrúniti.

Versudeln, v. a. onesnážiti, za-

Verſündigen, ſich, *v. r.* pregrěšiti se, zagrěšiti se.

Verſündigung, *f.* pregrěšénje, pregrěha.

Verſüßen, *v. a.* sladíti, osladíti, slajšati, oslájšati, poslájšati, posladíti, nasladíti, nasladováti, sladkáti.

Vertagen, *v. a.* odgóditi.

Vertändeln, *v. a.* začénčati, začenčljáti.

Vertanzen, *v. a.* zaplesáti, zarájati.

Vertauſchen, *v. a.* preměniti, zaměniti, zaměnjati, měnjati, izměnjati.

Vertauſchung, *f.* preměna, zaměna; zaměnjanje, měnítva.

Vertäufelt, *a.* presnét, vražji.

Vertheidigen, *v. a.* braniti, obrániti, štititi, zastávati; (mit Worten) zagovárjati, zagovoríti, zavětováti.

Vertheidiger, *m.* branítelj, štitnik; zagovarjavec, zagovorník, zavětnik.

Vertheidigung, *f.* branjenje; brán, obrána, zaštita; zagovárjanje; —**los**, *a.* goloròk, bez branila.

Vertheilen, *v. a.* razdělíti, razdáti, razdajáti.

Vertheuern, *v. a.* zdrajšati, dražíti, podražíti.

Verthulich, ſ. Verſchwenderiſch.

Verthun, *v. a.* zapráviti, potrátiti, zatrátiti, potróšiti.

Vertiefen, *v. a.* izglóbiti, izdúbsti; ſich —, *v. r.* zaglóbiti se, zadúbsti se, zadúbiti se, zamísliti se; in Gedanken vertieft, zamišljen.

Vertiefung, *f.* izglòbenje; tomún, *komún, glob,* globína.

Vertilgen, *v. a.* pokončáti, vničiti, iztrěbiti, pomoríti, zatréti.

Vertönnen, *v. a.* oddoněti.

Vertrag, *m.* pogódba, dogovòr, ugovòr; sprava; einen — ſchließen, pogoditi se.

Vertragen, *v. a.* raznosíti, raznésti, razcjáziti; (Kleider) iznosíti, ponosíti (ertragen) podnosíti, prenésti, prestáti; (verſöhnen) spraviti, vmiriti, ſich — *v. r.* bogati se, vbogati se, porazúmiti se, slagati se, zastópiti se.

Verträglich, *a.* miren, družéven, porazúmen, vbogljív, zastópen; —**keit**, *f.* družévnost, porazúmnost, zastópnost, skladnost.

Vertragſam, ſ. Verträglich.

Vertrauen, *v. a.* u. *n.* věrováti, pověrenje iméti; upati, zaúpati, zanésti se, zanášati se; einem etwas —, pověriti, zaúpati komur kar; — *n.* pověrenje; zaúpanje, úp, zaúp.

Vertraulich, *a.* zaúpen, porazúmen, prijázen, prijáteljski; —**keit**, *f.* zaúpnost, prijáznost.

Verträumen, *v. a.* presanjáti, prespáti.

Vertraut, *a.* iskrén, prijáteljski, věren; — mit etwas werden, sooznániti se *ob.* upoznáti se s čem; mit etwas — ſein, zvěden v čem biti; —e, *m.* pověreník; — *f.* pověrenica.

Vertrauungsvoll, *a.* zaupen.

Vertreiben, *v. a.* pregnati, pregánjati, iztírati; razgnati; (die Zeit) kratiti; (verkaufen) pródati, prodáti.

Vertreten, *v. a.* (den Weg) zastópiti, zaskočiti; (eines Stelle —) naměstováti, naměstnik biti, nadoměstiti; (einen vertheidigen) braniti, zastópljati, zavètovati; den Fuß —, zviniti od. naviniti si nogo, (durch Treten verderben) zateptati, poteptáti, pogáziti.

Vertreter, *m.* zastópnik; naměstnik; —in, *f.* zastópnica; naměstnica.

Vertriebene, *m.* prognánec, prognanik, pregnánec.

Vertrinken, *v. a.* zapíti.

Vertrocknen, *v. n.* vsahníti, posušiti se.

Vertrödeln, *v. a.* zabarantáti.

Vertrösten, *v. a.* potěšiti, potáźiti.

Vertuschen, *v. a.* zatajiti, prikríti, potantáti.

Verübeln, *v. a.* zaměriti.

Verüben, *v. a.* vèiniti, činiti, doprinésti.

Verunedeln, *v. a.* pogerditi.

Verunedeln, *v. a.* osramotiti, onečastíti.

Verunehrung, *f.* osramotenje, osramóčenje; sramóta.

Verunreinigen, *v. a.* razpartiti, zasvádıti.

Verunglimpfen, *v. a.* opsovati, psováti, obreči, obrekováti, ogovoriti, ogovárjati, pogerdíti.

Verunglimpfung, *f.* pogerda; opsovánje, obrekovánje.

Verunglücken, *v. n.* nesrěčen biti; fig. spodnésti se, ne iti za rokoj.

Verunreinigen, *v. a.* oskrúniti, oskvèrniti, ognjúsiti, onesnažiti.

Verunstalten, *v. a.* ogerditi, nakáziti.

Veruntreuen, *v. a.* podkrást, podtajiti, vkrast

Veruntreuung, *f.* tatvina, krade

Verursachen, *v. a.* uzročiti, vzročiti, uzrokováti, podbuditi, zbuditi, včiniti.

Verurtheilen, *v. a.* obsóditi, osó

Verurtheilung, *f.* obsóda, obsódba, osóda.

Vervielfältigen, *v. a.* pomnóžiti, namnóžiti, umnóžiti, ra mnóžiti, zaplòditi.

Vervierfachen, *v. a.* početverotrúčiti, početvériti.

Vervollkommnen, *v. a.* izvèršiti, dovèršiti, sovèršiti.

Verwachsen, *v. a.* odrásti; — *v. n.* zarásti, obrásti; — odraščen; zaráščen, obraščen; gerbav.

Verwahren, *v. a.* začúvati, obraniti, obrániti

Verwahrlichen, *v. a.* vresničiti.

Verwahrlosen, *v. a.* zanemárat v nemar pustiti, zanébati,

Verwaisen, *v. n.* osirotéti, sirota postáti.

Verwaiset, *a.* siromášen, sirót

Verwalten, *v. a.* oprávljati, obávljati, oskerbljeváti, uprávljati, ravnati, voditi.

Verwalter, *m.* oprávnik, oskerbnik, ravnitelj; —in, *f.* oprávnica, oskerbnica.

Verwaltung, *f.* oprávljanje, oskerbljevánje; opravništvo, oskerbništvo, ravniteljstvo, vodstvo.

Verwandelbar, *a.* preměnljiv.

Verwandeln, *v. a.* preměniti, proměniti, preměnjati, pretvóriti, preoberniti.

Verwandlung, *f.* preměna, proměna, pretvóra.
Verwandt, *a.* soroden, v žlahti, v rodu, v rodovíni.
Verwandte, *m.* soroják, — *f.* sorojákinja.
Verwandtschaft, *f.* sorodovína, rodbína, žlahta; —lich, *a.* rodbínski, žlahtníški.
Verwaschen, *v. a.* zapráti; izpráti. [vódniti.
Verwässern, *v. a.* navódniti, po-
Verweben, *v. a.* potkáti; (verflechten) zatkáti, utkáti.
Verwechseln, *v. a.* preměniti, zaměnjati; změšati, poměšati.
Verwegen, *a.* derzen, derzovít, predérzen, smion; —heit, *f.* derzovítost, predèrznost, smionstvo. [púhati; zamésti.
Verwehen, *v. a.* razvéti, raz-
Verwehren, *v. a.* zabrániti, vbraniti, uskrátiti.
Verweichlichen, *v. a.* omehkúžiti, pomehkúžiti.
Verweigern, *v. a.* odréči, uskrátiti, ne dovóljiti.
Verweilen, *v. n.* mudíti se; zamudíti se, pomudíti se, zaostáti, zaostájati, zakásniti se.
Verweinen, *v. a.* prejókati; verweinte Augen, solzne očí.
Verweis, *m.* posvarílo, posvarítva, prigovòr, pokrěg.
Verweisen, *v. a.* svaríti, posvaríti, pokrěgati, okrěgati, pokárati; (einen auf einen Ort) posláti, upótiti, odpráviti odposláti; (aus dem Lande) izgnáti, prognáti, pregnáti.
Verweislich, *a.* svarljív, posvarljív.
Verweisung, *f.* poslánje, odposlánje; prognánje, prognánstvo.
Verwelken, *v. n.* vsahníti, posušiti se, vednuti, zveniti.
Verwenden, *v. a.* odverníti, odvráčati; (sein Geld ꝛc.) oberníti, obráčati, naoberníti, vtratiti, potróšiti; allen Fleiß und Zeit auf etwas —, ukvárjati se s čem; sich — *v. r.* zavzéti se, zauzéti se, potégniti se za kogar.
Verwendung, *f* odvračanje, odvernítva; obernénje, vtratenje; trúd, potróški; zauzétje, posrèdníštvo.
Verwerfen, *v. a.* zavréči, ovréči, zamétnuti; — *v. n.* zvreči, izvréči, povréči.
Verwerflich, *a.* zaveržljív, nevrěden, nedostójen.
Verwesen, *v. n.* strohnéti, sperhnéti, zgnjiti, zgnjiliti, iztrúniti; - *v. a.* oprávljati.
Verweser, *m.* oprávnik, vodja.
Verweslich, *a.* strohljív, sperhljív, zagnjilív; - keit, *f.* strohljívost.
Verwesung, *f.* gnjilóst, gnjilóba, trohnóba, trulost, (Verwaltung) oprávljanje.
Verwetten, *v. a.* zavádljati, izgubíti v stavah. [vražji.
Verwettert, *a.* presnét, preklét,
Verwichen, *a.* minúl, pretěkel, pretěčen; — *ad.* nedávno.
Verwickeln, *v. a.* zamótati, zaplésti, zavíti, zamèršiti.
Verwickelung, *f.* zamótanje; zmotnjava, homatíja, zaplétka.
Verwiesene, s. Verbannte.

Verwildern, *v. a.* zdivjeti, odivjéti, zdivjáti se, podivjáčiti se, osirovéti; — lassen, zapustíti.

Verwildert, *a.* divji, siróv; zapúščen, púst.

Verwinden, *v. a.* pomótati.

Verwirken, *v. a.* potkáti; (verbrechen) zakríviti, pregrěšiti se; das Leben —, zaslúžiti smèrt. [stíniti.

Verwirklichen, *v.a.* vjistíniti, obi-

Verwirren, *v. a.* zmotiti, pomótiti, smesti, změšati, poměšati. [smečen.

Verwirrt, *a.* zmotjen, změšan,

Verwirrung, *f.* homatíja, kodercíja, zmotnjáva, smeča, metež.

Verwirthschaften, *v. a.* zagospodáriti, zagospodíniti.

Verwischen, *v. a.* zabrísati; izbrísati.

Verwittern, *v. n.* razpásti se.

Verwitwet, *a.* vdóv, udóv.

Verwöhnen, *v. a.* razváditi, razmázati, pomehkúžiti.

Verwöhnung, *f.* razváda, razvádba.

Verworfen, *a.* zavèržen, ničvrěden, malopríden; —heit, *f.* zavèrženost, maloprídnost.

Verworren, *a.* změšen, smečen, zmočen. [niti.

Verwunden, *v. a.* raniti, orá-

Verwundung, *f.* ranenje; rana.

Verwundern, sich, *v. r.* čuditi se, začúditi se, čudováti se, zavzéti se, diviti se.

Verwunderung, *a.* čudo, začúdenje, zavzétje; —swürdig, *a.* čudovít, čudopóln.

Verwünschen, *v. a.* kleti, prekléti, preklinjati; rotiti, zarotiti. [(bezaubert) začáran.

Verwünscht, *a.* preklét, presnět;

Verwünschung, *f.* preklétje, proklétstvo.

Verwüsten, *v. a.* pustóšiti, pustóbiti, opustóšiti, opustóbiti, pogonóbiti, pokončáti.

Verzagen, *v. n.* obúpati, zdvojiti, prepásti.

Verzagt, *a.* plah, plašljiv, strašljiv; —heit, *f.* plahóta, plašljívost.

Verzählen, sich, *v. r.* prešteti se, prebrójiti se, prečislíti se.

Verzahnen, *v. a.* nazóbiti.

Verzapfen, *v. a.* prodávati, točiti, kerčmáriti.

Verzärteln, *v. a.* razmázati, obmehkúžiti. [diti.

Verzäunen, *v. a.* zagraditi, ogra-

Verzäunung, *f.* plót, zagráda, ograja.

Verzechen, *v. a.* zapíti.

Verzehnten, *v. a.* platiti desetíno; zadesetíniti.

Verzehren, *v. a.* pojěsti in popíti, potróšiti, zatróšiti, potrátiti; zavžiti, povžiti.

Verzehrung, *f.* potróšenje; troški, potróški; —ssteuer, *f.* potroškarína, vžitarína.

Verzeichnen, *v. a.* slabo narísati; (Bücher ꝛc.) popísati, zapísati, zaznámiti, zaznamováti, pobiljéžiti. [zaznáma.

Verzeichniß, *n.* popis, zapís,

Verzeihen, *v. a.* odpustiti, odpúšati, oprόstiti.

Verzeihlich, *a.* odpustljiv.

Verzeihung, *f.* odpuščénje, odpušánje, oprόstenje.

Verzetteln, v. a. raztrósiti, raztrésti, posgubíti, popustíti.
Verzicht, f. odrečenje, odpóvěd; — leisten, odrěči se, odpovědati se.
Verziehen, v. a. zavléči, zavláčiti; (den Mund) zamèrdati, zamèrdniti; (ein Kind) zanemárati, pokvaríti; (aufschieben) odkládati, odlágati, odlášati; — v. n. čakati, počákati, pomudíti se; (von Zuckungen) skerčiti se, kerčiti se, sključiti se; sich — v. r. zvreči se, skriviti se; (vorüberziehen) preíti, premíniti; (sich in die Länge ziehen) zatézati se, oprezováti se.
Verzieren, v. a. okínčati, nakínčati, nakítiti, olěpotíčiti, olěpšati, olíšpati.
Verzierung, f. okínčanje; kinčarija, lěpotíčje.
Verzinnen, v. a. pokosítriti.
Verzögern, v. a. odlóžiti, odlášati, odlágati, zatézati; pomudíti. [čati.
Verzollen, v. a. harmico plačati.
Verzuckern, v. a. posladkóriti, pocúkriti.
Verzug, m. odlóg, odkládek, odlášek, zatézanje.
Verzweifeln, v. n. obúpati, sdvojiti, razsdvójiti.
Verzweifelt, a. bezúpen, sdvojen; (schrecklich) strašen, strašit; (verwünscht) preklét.
Verzweiflung, f. obúp, obúpa, obupnost, sdvojenje, dvòj.
Verzwicken, v. a. odščípniti.
Vesper, f. večernja; večérnice.
Vesperbrod, n. mavžina.
Vettel, f. babúra, babúlja, babúša. [roják.
Vetter, m. stričnik; stríc; so-
Veriren, v. a. mučiti, dražiti.
Vezir, m. vezír.
Viaticum, n. popotnína.
Vicar, m. vikár; naměstnik; —iat, n. vikárstvo, naměstníštvo.
Vice-König, m. naměstni králj.
Victualien, f. Lebensmittel.
Vieh, n. živina; (jedes unvernünftige Thier) živínče, žival, govédo, živád; (Klein—) drobnica, (Gelt—) jalovína; ein — werden, poživíniti se; —s, a. živínski.
Viehbremse, f. obád. [klaja.
Viehfutter, n. kerma, piča;
Viehhändler, m. živinotèržec.
Viehhirt, m. govedár, čobán.
Viehisch, a. živínski.
Viehmagd, f. kravaríca, kravárka.
Viehschelle, f. zvonec.
Viehstall, m. hlěv.
Viehstamm, m. plěme.
Viehsteuer, f. govedarína.
Viehtränke, f. Tränke.
Viehwassersucht, f. glen.
Viehweide, f. Weide.
Viehzucht, f. živinoréja, govedoréja. [veliko.
Viel, a. mnogi; — ad. mnogo,
Vielartig, a. mnogovèrsten.
Vieleck, n. mnogokótje.
Vielerlei, a. mnogotéri, mnogovèrsten, različít.
Vielfach, a. mnogotérni.
Vielfältig, a. mnogotèrnat; —keit, f. različnost, razlikóst, različitost.

Vielfarbig, *a.* písan, šaren.
Vielfraß, *m.* žerúh, požerúh, jědún, netèk; nesítnež, požrěšnik.
Vielfräßig, *a.* požrěšen, požerúhen, jěščen.
Vielfuß, *m.* stanóga.
Vielgeliebt, *a.* preljúbljen, preljúb.
Vielgepriesen, *a.* velecěnjen.
Vielgötterei, *f.* mnogobóžtvo, mnogobóžje.
Vielheit, *f.* mnogóst, mnóž, množica, množina.
Vieljährig, *a.* mnogolěten.
Vielleicht, *ad.* morebíti, znabíti, možebíti, mordè.
Vielmal, — s, *a.* mnogokrat, velíkokrat. čestokrat.
Vielmalig, *a.* mnogokráten, velikokráten.
Vielmännerei, *f.* mnogomóžtvo.
Vielmehr, *ad.* veliko več, tem bolj, temveč, dapáče
Vielseitig, *a.* mnogostrán, velestrán, mnogostranski.
Vielsylbig, *a.* mnogozlóžen.
Vielvermögend, *a.* velemóžen
Vielweiberei, *f.* mnogožénstvo.
Vielweniger, *ad.* tim manj.
Vielwissend, *a.* veleznán, vseznán.
Vielwisser, *m.* vseználec, vèdež; —ei, *f.* vseznánstvo.
Vier, *num.* štirji, štiri, četíri; —e, *f.* šterka, četvèrka; —=, *a.* četvéro-.
Vierbeinig, *a.* četveronóžen.
Viereck, *m.* četverokótje.
Viererlei, *a.* četvéri. čveteri.
Vierfach, *a.* četvérni. čvetérni.
Vierfältig, *a.* četvernat, čveternat.
Viergespann, *n.* četvèr.

Vierhundert, *num.* štiri stó; —ste, *a.* štiri stotni.
Vierjährig, *a.* štirlěten.
Vierling, *m.* štirčik, četverák, štirnik.
Viermal, *ad.* štirikrat, četírikrat, štirbart; —ig, *a.* štirikraten.
Viermonatlich, *a.* štirimésečen.
Vierpfündig, *a.* štirifúnten.
Vierräderig, *a.* na štiri kolésa.
Viersitzig, *a.* na štiri sedála.
Vierspännig, *a.* za štiri konje.
Viertägig, *a.* štiridnéven.
Viertausend, *num.* štiri tisuči, štiri hiljáde ob. tavžent.
Vierte, *m.* šterti, četèrti, četvèrti.
Viertel, *n.* četèrt, četvèrt, četertúnka, četertína; —jahr, *n.* četvèrt lěta.
Vierteln, *v. a.* četvériti, na četéri razděliti.
Viertens, *ad.* štertič, četvèrtič.
Viertheilen, *v. a.* razděliti na četíri.
Vierzehn, *num.* štirnajst. četírnajst, štirnest; - te, *a.* štirnajsti, četírnajsti.
Vierzig, *num.* štirdeset. četírdeset, štiredi; — ste, *a.* štirdeséti.
Vigilien, *pl.* bílje, predvečérnice.
Vignette, *f.* vinjéta, obrázek
Viole, *f.* Veilchen; —t, *a.* višnjev.
Violine, *f.* gosli.
Violinist, *m.* goslár.
Violoncell, *n.* violončélo. goslice.
Viper, *f.* gád, zmija.
Visir, *n.* proglédka. resetka (am Gewehr) muha.
Visiren, *v. a.* měriti. izměriti amati, vnarati.

v. a. preiskáti, oglé-
reglédati.
ı. hudíčevo olje.
m. naméstnik.
Selbſtlaut.
t, f. glasna muzika.
m. klicávnik.
ptica, tica, ptič; —ɛ,
i. [gajba.
r, m. ptičnica, kletka,
, f. jerebíka; —n, pl.
e. [tička, ptiček.
n. ptičica, ptička,
r, m. ptičogléd; —ei,
ıglédstvo. [lov.
, m. ptičárstvo, ptičji
r, m, ptičar.
, f. ptičarnica.
a. propísan; —erklä=
ɔpísati.
ler, m. ptičar.
, n. ptičárnica.
m. ptičársko gumno
ca.
m. ljép, lím.
che, f. strašilo.
, m. kletka, bezgóv-

, f. Vogelfänger.
, f. divja grahórica.
rett, n. divje ptice,
ičevína.
Vogelfänger.
nastójnik, vodja; —
ıstojníštvo.
úd, ljudstvo; narod,
Soldaten) vojšaki, voj-
Geſinde) družína, če-
te Schaar) tropa, mno-

, n. narodnje pravo.
t, f. narod; polk.

Völkerwanderung, f. preselo-
vánje narodov.
Volkreich, a. preséljen, polkovít.
Volks=, a. narodni.
Volksfeſt, n. ljudogód.
Volksfreund, m. ljudomíl.
Volksmäßig, a. narodski.
Volksmenge, f. množína naro-
da; ljudinstvo.
Volksregierung, f. ljudovláda,
narodovláda. [ka.
Volksſage, f. naroda pripovéd-
Volksthum, n. narodnost.
Volksthümlich, a. naroden.
Voll, a. poln, napólnjen; pre-
pólnjen; fig. prepít.
Vollauf, ad. obílno, izobílno.
Vollblütig, a. polnokèrven, ker-
vát; —keit, f. polnokèrvje.
Vollbringen, v. a. sveršiti, do-
vèršiti, dognáti, dokončáti,
doprinésti, dočíniti, dopólniti.
Vollbringung, f. sveršenje, do-
končánje; sverha, sveršétek.
Vollbrüſtig, a. persàt.
Vollenden, v. a. dokončáti, kon-
čáti, sveršiti, dovèršiti; er
hat vollendet, vmerl je.
Vollender, m. dokončávec, sver-
šitelj.
Vollends, ad. dokónčno, dokon-
ca, zavsim, povsim, docéla,
do célega. [šenje.
Vollendung, f. dokončánje, sver-
Völlerei, f. požerúhnost, opil-
stvo, požréštvo.
Vollführen, v. a. opráviti, ovèr-
šiti, izpeljáti, dovèršiti, iz-
pólniti, včiniti; oprávljati,
izpeljeváti.
Vollgültig, a. céloplàten, po-
pólne vrédnósti.

Vollheit, *f.* polnóta, polnost; fig. pijánstvo, pijánost.
Volljährig, f. Mündig.
Völlig, *a.* póln, podpóln; cěl; ves; debél, tolst; — *ad.* popólnoma, popólno, za vsem, po vsem; — keit, *f.* (des Leibes) debélost, tolstóst.
Vollkommen, *a.* savèršen, dovèršen, izvèrsten, popóln; — *ad.* cělo, cěloma, čisto, popólno; —heit, *f.* savèršenost, saveršénstvo, dovèršenost, izvèrstnost, popólnost, popólnomast.
Vollkörnig, *a.* zernat, zernovít.
Vollleibig, *a.* tělnat, tolst, debél; — keit, *f.* tělnatost, tolstóča.
Vollmachen, *v. a.* napólniti.
Vollmacht, *f.* polnovlástje, polna oblást, polnomóčnost.
Vollmond, *m.* šip, polni měsec.
Vollsäftig, *a.* sočen, sočnat.
Vollständig, *a.* popóln, podpóln, dovèršen; — keit, *f.* popólnost, dovèršenost.
Vollstimmig, *a.* polnoglásen.
Vollstrecken, *v. a* dovèršiti, sveršiti, opráviti, dopólniti.
Vollwichtig, *a.* polnovážen, — keit, *f.* polnovážnost.
Vollzählig, *a.* polnočíseln, popóln.
Vollziehen, *v. a.* izpólniti, dopólniti, izvèršiti, dovèršití, opráviti.
Vollzieher, *m.* izpolnítelj, doveršitelj.
Vollziehung, *f.* **Vollzug**, *m.* izpólnenje, izpolnítva, dovèršenje.
Volontär, *m.* dobrovóljec, samovoljec.
Von, *prp.* od, o, iz; za, izza; raz, niz; einer — uns, jeden izmed nas; Kaiser — Oesterreich, cár Avstrijánski; ein Ring von Gold, zlát perstan; ein Freund — mir, moj prijátelj; ein Mann — kleiner Person, móž male postáve; schön vom Gesicht, lěpega obráza; ein Slovene — Geburt, rojen Slovénec; — Rechtswegen, po pravíci; ein Mann — Jahren, prilětni móž; den Hut vom Kopfe nehmen, razkríti od. odkríti se; — Statten gehen, od rók iti; — einander, raz; od; — einander brechen, razlomiti, odlomíti; — einander hauen, razsékati; odsékati.
Vonnöthen, *ad.* trěba, potrěbi, potrěbno; — haben, trěbováti, potrěbováti.
Vor, *prp.* préd; spred; od; — Freude, od radosti, radosti.
Vorabend, *m.* predvečér, predvečérje.
Voraltern, *pl.* predstárši, prarodítelji.
Voran, *ad.* spreda, spredej, popréd; (vorwärts) naprej, napréd.
Vorarbeit, *f.* priprava (k čemur).
Vorarbeiten, *v. a.* pripravljati (k čemur); (einem) pretéči od. prekosíti kogar v poslu.
Vorärmel, *m.* gornji rokáv.
Voraus, *ad.* spreda, spredej. popréd; napréj, napréd; — *n.* pervénstvo.
Vorausbezahlen, *v. a.* predpláčati, predplátiti, poprédplačati.

Vorausbezahlung, *f.* predplačílo, predpláta. [predpolóžiti.
Voraussetzen, *v. a.* predpolágati,
Vorbauen, *v. a.* predzídati; (einer Sache) ovéntati, oprétise.
Vorbedacht, *m.* predmíslik; razmísel; mit gutem —, hotimice, navláš; ohne —, nehoté. [zen; predmíšljen.
Vorbedächtig, *a.* razmíseln, opá-
Vorbedenken, *v. a.* razmísliti, predmísliti. [predznámnje.
Vorbedeutung, *f.* predznám,
Vorbehalt, *m.* —ung, *f.* privzdèržanje; izvzémek, izvzétek, izvzétje.
Vorbehalten, *v. a.* privzdèržati si, izvzéti si, pogodíti si; (eine Schürze) pred sebój obdèržati. [sein, prejíti, minuti.
Vorbei, *ad.* mimo, memo; —
Vorbenannt, *a.* gori rečen, gori napoměnjen, gori imenován,
Vorbereiten, *v. a.* priprávljati, pripráviti, pripravováti, pristrójiti.
Vorbereitung, *f.* pripráva, priprávek; priprávljanje.
Vorbericht, *m.* predgovór, predpoměna.
Vorbescheid, *m.* pozív od. pozòv pred sód); — en, *v. a.* pozáti (pred sód).
Vorbeten, *v. a.* predmóliti.
Vorbeugen, *v. a.* fig. einer Sache —, izogníti od. izogíbati česar.
Vorbewußt, *m.* znanje, vědenje.
Vorbild, *n.* izgléd, razgléd, prir, predobráz, prikiád.
Vorbilden, *v. a.* predobráziti, ...ráziti, izobraževáti.
Vorbildlich, *a.* obrázen.
Vorblasen, *v. a.* einem etwas —, pred kom igráti od. zaigráti.
Vorbote, *m.* predposel; fig. glasnik; znamnje.
Vorbringen, *v. a.* prednésti, prednášati, dovésti, dovodíti, razlóžiti, izústiti. [strěšje.
Vordach, *n.* predstrěha, pred-
Vordecke, *f.* paluba.
Vorder, *e*, *es*, *a.* prednji, pervi; - *s*, *a.* prednji, pervi.
Vorderarm, *m.* prednja strán roke. [prednje poslópje.
Vordergebäude, *n.* predhíšje,
Vorderhand, *f.* pěstnica, šaka.
Vorderhaupt, *n.* prednja strán gláve, teme.
Vorderhaus, f. —gebäude.
Vorderlauf, *m.* (bei Jägern) prednje noge.
Vordermann, *m.* prednik.
Vordersatz, *m.* predstávka, predsáda.
Vordertheil, *m.* predek, preděl, prednja strana; (am Schiffe) predek, prova. [nje duri.
Vorderthür, *f.* preddveri, pred-
Vordertreffen, *n.* prednja vojska od. straža. [daj.
Vor diesem, *ad.* pred tém, něg-
Vordrängen, *v. a.* vspréd tiščati
Vordringen, *v. n.* protláčiti se, protlačeváti se, porívati se, prodírati, prodrěti.
Voreilen, *v. n.* einem —, pretéči od. prehitéti kogar; (eilig sein) uriti se, žuriti se, nagliti se.
Voreilig, *a.* prenágel; - keit, *f.* prenáglost.
Vorempfinden, *v. a.* predčutiti, preobčutiti.

titi komur: mit Beispielen —, dober izgled komur dajáti.

Vorlieb, *ad.* zaljubo: — nehmen, za ljubo imeti. [ljubav.

Vorliebe, *f.* priljubězen. osobita

Vorliegen, *r. n.* ležáti pred čem.

Vorliegend, *a.* ov: pribiten.

Vorlügen, *r. a.* lagáti od. zlagáti se komur.

Vormachen, *r. a.* preddjáti. postáviti pred kar: einem etwas —, pokázati komur kar: zlagáti se: šale s komur zbijati.

Vormalen, *r. a.* pred komur kar malati: einem etwas —, kazati komur, kakó se mala.

Vormalig, *a.* nègdánji. nèkdanji. nègdášnji, nèkadánji, pervášnji.

Vormals, *ad.* nègdaj. nèkdaj, nègda. nèkada. nèkadaj.

Vormauer, *f.* predzíd, predzidje; fig. zaštita. [póldan.

Vormittag, *m.* predpóldan, do-

Vornehmen, *r. a.* vze

eine Arbeit —, loti

sich —, predvzéti s

nakániti, namèriti

— *n.* predvzétje. p

nakána. namèra.

Vornehmlich, *ad.* os

sebno. posébno, z

Vornehmste, *a.* pervi,

naj znamenitiši.

Vorpfeifen, *r. a.* živi

kómur.

Vorplaudern, *r. a.* ble

Vorposten, *m.* prednj

Vorpredigen, *r. a.* pr

mur.

Vorrang, *m.* pred

Vorrath, *m.* zalóga

gotovina. [p

Vorräthig, *a.* prigotóv

Vorrathshaus, *n.* —

zalóžnica.

Vorrechnen, *v. a.* ra

Vorrecht, *n.* predpra

Vorrichten, v. a. pripráviti, priprávljati. [pripráva.
Vorrichtung, f. priprávljanje;
Vorrücken, v n. dalje od. napréj iti, napredováti; približeváti se; — v. a. napréj pomakníti od. potégniti; einem etwas —, očítati od. ogovárjati komur kar.
Vorsaal, m predsóba.
Vorsagen, v. a. narekováti.
Vorsatz, m. predvzétje, predsevzétje, namísel, oklép, naklép; mit —, navlášč, hotimice.
Vorsätzlich, a. samohóten, hoten; namíšljen; — ad. hotoma, hotimice, navláš, naláš, navlášč.
Vorschein, m. zum — kommen, pokázati se, prikázati se.
Vorschicken, v. a. napréd posláti.
Vorschieben, v. a. napotísniti; (Stiefel) podšíti, podgláviti.
Vorschießen, v. a. (Geld) posóditi, vnapréd dati; — v n. predstrēliti; pokázati, kakó se strélja; (sich plötzlich fortreißen) zagnáti se, vreči se, zapodíti se; (von Pflanzen) rasti, kliti.
Vorschlag, m. predlóg, predlóženje, nasvèt, svèt; ponúda; (in der Artillerie) čep, zatik; (in der Musik) znak, znamnje.
Vorschlagen, v. a. pribíti, zabíti; (bei der Artillerie) nabíti; (im Handel) precēniti, predrágo cēniti; (einen Vorschlag thun) predlóžiti, svetováti, nasvètvati; ponúditi; — v. n. premahniti.
Vorschläglich, a. predlóžen.
Vorschmack, s. Vorgeschmack.
Vorschneiden, v. a. rēzati, predrēzati.
Vorschnell, a. prenágel, prehíter.
Vorschreiben, v. a. predpísati, prepisati, zapovēdati; einem —, kogar pisati učíti.
Vorschrift, f. predpís, predpísmo, izgléd; narédba, urédba, zapóvēd. [pripomóček.
Vorschub, m. pomóć, pripomoč,
Vorschuh, m. naglávek; — en, v. a. podšíti, podšívati, nagláviti.
Vorschuß, m. izposodílo, izposojílo; (am Kleide) izpustek.
Vorschützen, v. a. etwas —, izgovárjati se s čem. [očmí.
Vorschweben, v. n. biti pred
Vorsehen, v. a. s. Vorhersehen; sich — v. r. čuvati se, začúvati se, paziti se.
Vorsehung, f. prevídnost, provídnost, providjénstvo.
Vorsetzen, v. a. predpostáviti, predpolóžiti, predpodjáti; zum Essen, Trinken —, dati jēsti, piti; einen einem —, kogar čez kogar postáviti; sich — v. r. predsevzéti predvzéti si.
Vorsicht, f. prevídnost; premišljenóst, razmišljenóst; opáznost; — ig, a. prevíden, premíšljen, razmíšljen, opázen.
Vorsingen, v. a. pred komur peti.
Vorsitz, m. predséd, predsédba; — en, v. n. predsedováti, predséditi, predsédnik biti; — er, ende, m. predsēdnik, predséda. [ljanje.
Vorsorge, f. skerb, briga, nastó-

Vorspann, *f.* pripréga, sprega; — en, *v. a.* pripréči, priprégati.
Vorspiegeln, *v. a.* einem etwas —, kogar s čem noríti ob. obsèniti.
Vorspiel, *n.* prediġra.
Vorspielen, *v. a.* igráti pred komur; — *v. n.* počéti igráti, zaigráti.
Vorsprechen, *v. n.* govoríti pred komur; — *v. a.* prosíti za kogar.
Vorspringen, *v. n.* predskočiti: skočiti pred kogar: (vorragen) moléti, stermeti.
Vorspruch, *f.* Fürsprache.
Vorsprung, *m.* skók v napréd. predskok: (des Hauses) predstrèšje. [grádje.
Vorstadt, *f.* predmèstje. pred-
Vorstädter, *m.* predmèščan.
Vorstand, *m.* predstójnik: (Unterstand) zalog: došastje pred sodbo. [loči. odlikovati se.
Vorstechen, *v. n.* fig. padati v
Vorstecken, *v. a.* zatakniti. zatikati.
Vorstehen, *v. a.* (vorragen) viditi se. kazati se. moleti ob. sezati čez kar: einer Sache —, upravljati. opravljati kar. ravnati s čem. predstati: es steht mir vor, čaka me.
Vorsteher, *m.* nadstojnik. predstojnik. nastojnik. načelnik. glavar. starešina.
Vorstellen, *v. a.* etwas vor etwas, kar pred kar postaviti: einem etwas —, predstaviti predstavljati. predložiti. razložiti: ein Stück —, igro igrati. prikázati. prikazováti; sich — *v. r.* misliti si, domišljeváti si
Vorstellung, *f.* predstávljenje predlóženje, navistava; (Gedanke) misel, pomísel.
Vorstrecken, *v. a.* protégniti, natégniti; (einem etwas) posódíti. u napréd dati.
Vortanz, *m.* pervi plés.
Vortanzen, *v. n.* počéti plesát zaplesáti, zarájati; plesáti pred komur; pókázati komu kako se plesá.
Vortänzer, *m.* plesovódja.
Vortheil, *m.* prospèh. prospèš nost, korist. hasen, hasel dobiček. dobitek; — haft, *a* prospèšen, koristen, hasljiv hasnovit.
Vorthun, *v. a.* eine Schürze — pripásati si predpèrt; sich — *v. r.* s. Hervorthun sich.
Vorthür, *f.* zvunajne dveri.
Vortrab, *m.* prednja straža.
Vortrag, *m.* predávanje. predna šanje. govór: (im Lehren) način učenja: (im Singen) način pèvanja: (Erklärung) izjásnenje. razláganje; — en *v. a.* (vor einem etwas) nosí pred komur: (einem eine Sache) izjasniti. razlágati. preds vati. prednášati. učiti: pri obèiti. objáviti. naznániti.
Vortrefflich, *a.* izvèrsten, kra sen: verli. vrèden; — keit *f.* izvèrstnost. krasôta: ve los:. vrèdnost. [sebó
Vortreiben, *v. a.* gnati pre
Vortreten, *v. n.* predstópiti pred kogar stopiti. [predpit
Vortrinken, *v. n.* pervi pi

Vortritt, *m.* predstóp; fig. predstvo.
Vortruppen, *pl.* perva vojska.
Vortuch, f. Schürze.
Vorüben, *v. a.* predváditi.
Vorüber, f. Vorbei.
Vorurtheil, *n.* predsód, predsóda, predsódek, domněnje; — **ig**, *a.* predsóden; — **sfrei**, *a.* bez predsódkov.
Vorvorjährig, *a.* predlánski.
Vorwache, f. Vorposten.
Vorwägen, *v. a* 'vagati, tehtati, měriti pred komur.
Vorwalten, *v. n.* predvládati; premágati.
Vorwand, *m.* izgovòr.
Vorwärts, *ad.* napréd, napréj, vspréd; dalje, delj. [někim.
Vorweinen, *v. n.* plakati pred
Vorweisen, f. Vorzeigen
Vorwelt, *f.* pervověk, prednámstvo, predsvět, starodávnost; něgdášnji ljudí.
Vorwenden, f. Vorschützen.
Vorwerfen, *v. a.* predvréči, vreči pred kogar; (vorrücken) oponášati, oponésti, očítati.
Vorwimmern, *v. a.* jadikováti pred někim.
Vorwissen, *n.* znanje, vědenje.
Vorwitz, *m.* věděnost, radovédnost, radověděnost; radoglédnost; — **ig**, *a.* věděen, radověděen, radověden; radogléden, sničav.
Vorwort, *n.* predlog, predslov (u slovnici).
Vorwurf, *m.* oponášanje, oponáša, oponòs; (Gegenstand) stvar, predmèt. [počítati.
Vorzählen, *v. a.* predštéti, pred-
Vorzeichen, *n.* predznámnje, predznámenje.
Vorzeichnen, *v. a.* predznamenováti; risati pred někim.
Vorzeigen, *v. a.* pokázati, prikázati; dovodíti.
Vorzeiger, *m.* pokazátelj.
Vorzeit, *f.* stara doba. pervi časi, predčàs; — **en**, *ad.* něgdaj, někada, svoje dní, v někdánjih časih.
Vorziehen, *v. a.* izpotégniti, izvláčiti; (als einen Vorhang) zagerníti; (eine Sache einer andern) raji iméti, bolj štimáti, višej céniti.
Vorzimmer, *n.* predjizba.
Vorzug, *m.* prednost, predstvó, predek; pervénstvo, prestójnost.
Vorzüglich, *a.* osobít, sosében, posében; verli; — *ad.* osobíto, sosébno, posébno, zlasti, zvlašče; — **keit**, *f.* osobítost, sosébnost, posébnost, zlastóst.
Vorzugsweise, *ad.* sosébno, osobíto. [glase.
Votiren, *v. n.* glasováti, dajáti
Votum, *n.* glás.
Vulkan, *m.* ognjena gora; Vulkan (bóg ognja).
Vulkanisch, *a.* ognjén, ognjevít; vulkánski.

W.

Waare, *f.* blagó, roba, ropotíja; grüne —, zelenjád, zelenina. [gazín.
Waarenlager, *n.* skladišče, ma-
Wabe, *f.* sát; voščina.
Wach, a. buden; er ist —, bdi

od. budí; — sein, bdeti, budéti; — werden, zbudíti se, prebudíti se.
Wache, f. stráža, stráž; (Person) stražár, stražnik; (Haus) stražišče; auf die — ziehen, na stražo iti.
Wachen, v. n. bdéti, budéti, bedéti, čuvati, ne spati; über etwas —, čuti nad čem.
Wachfeuer, n. stražárski ogenj.
Wachgeld, n. stražarína.
Wachhaus, n. stražnica, stražišče, stražara.
Wachholder, — baum, — strauch, m. bor, borovec, brin, brinovec.
Wachholderbeere, f. boróvnica.
Wachholderbranntwein, m. borovíca. [brinjevína.
Wachholderholz, n. borovína,
Wachholderöhl, n. borovo od. brinjevo olje.
Wachmeister, m. stražmešter.
Wachparade, f. stražna paráda.
Wachposten, m. straž.
Wachs, n. vosek, voščína, voščevína; — s, a. voščén, vošén.
Wachsam, a. bdijóč, pazljív, pozóren, bedljív, stražljív, čujen; — keit, f. pazljívost, pozórnost, čujnost.
Wachsartig, a. voskovít, voščevít.
Wachsbleiche, f. bělilo voska.
Wachsen, v. n. rasti; množiti se, umnoževáti se.
Wächsern, a. voščén, od voska.
Wachsfabrik, f. voščarnica; — ant, m. voščár.
Wachsfackel, f. duplir, voščena baklja.
Wachsflecken, m. kaplja od voska, okápina.
Wachsgelb, a. romèn kot vosek.
Wachshändler, m. voščárnik.
Wachskerze, f. voščéna svěča, voščaníca. [vína.
Wachskuchen, m. voščína, vošče-
Wachsstock, m. voskovnik.
Wachsthum, m. rást, rastnja; rastljívost.
Wachszieher, m. svěčár.
Wacht, s. Wache.
Wachtel, f. prepelíca, putpernica; — s, a. prepelíčji.
Wachtelfang, m. lovítva prepelic.
Wachtelhund, m. prepelíčar,
Wachtelkönig, m. hareć, baril.
Wachtelstrich, m. prolèt prepelíčji.
Wächter, m. stražar, čuvár, čuváj, stražáj; — in, f. stražarica, čuvarica. [žárnica.
Wachtthurm, m. stražišče, stra-
Wackeln, v. n. svepati se, zibati se, kolébati se; (im Gehen) kobácati, mahati; majati se, gibati se.
Wacker, a. verli, ják. [mečni.
Wade, f. meča, litka; — n s, a.
Waffe, f. brán, branilo, oróž; — n, pl. oróžje.
Waffenbruder, m. sobojník.
Waffenhaus, n. oróžnica, orožišče. [rók.
Waffenlos, a. bez oróžja, golo-
Waffenplatz, m. bojíšče.
Waffenrock, m. kurtka.
Waffenschmied, m. orožar; — e, f. kováčnica.
Waffenstillstand, m. primírje.
Waffenträger, m. oprod, oproda, ščitonoša.
Waffenübung, f. bojno věžbanje.

Waffnen, *v. a.* oróžati, oróžiti, oboróžati. [nica.
Wagamt, *n.* vagárnica, téhtar-
Wage, *f.* vaga, tehtnica. [ra.
Wagebalken, *m.* gredeljnica, svo-
Wagehals, *m.* pogumnež.
Wagekloben, *m.* klin od. škarje od vage.
Wagemeister, *m.* vagar.
Wagen, *m.* vóz; (Bauer —) kola; (Kutsche) kočija.
Wagen, *v. a.* staviti, vagati; das Äußerste —, poslědnje sile napéti; — *v. n.* u. *r.* derzniti se, predèrzniti se, podstópiti se, osměliti se, osóditi se.
Wägen, *v. a.* vagati, tehtati. težiti, težati; měriti, izměriti.
Wagenachse, *f.* podvóz, ós.
Wagenbaum, *m.* svora.
Wagendecke, *f.* štorija.
Wagendeichsel, *pl.* ojnice. [pa.
Wagenflechte, *f.* spletenica, kri-
Wagengeleise, *n.* koléja, kolomája, kolotéčina, kolovóz.
Wagenkupfe, *f.* ročíca.
Wagenleiter, *f.* grote, lestvice.
Wagenrad, *n.* kolo.
Wagenschmiere, *f.* kolomáz.
Wagenschuppen, *m.* kolnica, kolárnica. [navpík.
Wagerecht, *n.* navpíčen; — *ad.*
Wageschale, *f.* tehtílnica, važnica.
Wagestück, *n.* vratolómen čin.
Wagezünglein, *n.* jezíček pri vagi. [—keit, *f.* opásnost.
Waglich, *a.* opásen, pogíbeln;
Wagner, *m.* kolár; —arbeit, *f* kolársko dělo; — handwerk, *n.* kolaríja, kolárstvo.

Wagniß, *n.* pogíbelj.
Wahl, *f.* voljítva, izbór; voljenje, izbíranje; volja; —s, *a.* voljítni.
Wahlbezirk, *m.* voljítni okráj.
Wählen, *v. a.* voljíti, izvóljiti, izbírati.
Wähler, *m.* voljívec, voljítelj, izbiravec, izbórnik.
Wahlfähig, *a.* voljíteln, voljitljív, izberív, voljíten.
Wahlfürst, *m.* izbráni knez.
Wahlherr, *m.* izbórnik.
Wahlkönig, *m.* izbrán králj; —reich, *n.* izbórna kraljevína.
Wahlplatz, *m.* bojíšče, bojovalíšče, mejdan.
Wahlspruch, *m.* poslovíca.
Wahlstimme, *f.* glás.
Wahltag, *m.* voljítni dan.
Wahlversammlung, *f.* voljitna skupščina.
Wahlwurzel, *f.* gabez.
Wahn, *m.* blód, blodnja; mněnje, misel.
Wähnen, *v. a.* měniti, misliti, domnívati se (komur).
Wahnsinn, — witz, *m.* bezúmnost, běs, běsnóča, blaznost; — ig, *a.* bezumen; běsen, blazen; — e, *m.* bezúmnik, blazen, blaznik.
Wahr, *a.* istinit, istínski; rěs; prav; es ist nicht —, ní rěs, rěsníca od. istina; — sprechen, rěsníco govoríti; so — mir Gott helfe, za Boga, tako mi Boga; so — ich lebe, pri mojej duši, tako mi živóta; das —e, istina, rěsníca; pravo.
Währen, *v. n.* terpéti, trajati.
Während, *prp.* o, ob, za, v

čas; — der Nacht, črez nóč, ponóči; — des Tages, za dné; — des Winters, črez zimo; — a. trajóč, terpéč; — ad. dokler, dok, med tem ko, ko

Wahrhaft, —ig, a rěsen, rěsníčen, istinít; — igkeit, rěsnost, rěsníčnost, istinítost.

Wahrheit, f. rěsníca, istina; — sliebe, f. istinitost.

Wahrlich, ad. zarěs, v rěsníci ob. .istini, zaista, rěsníčno.

Wahrnehmen, v. a. zapáziti, začútiti, oséčiti, zaglédati.

Wahrsagen, v. a. prerokováti, prorokováti, proríkati; vračati, vračáriti, vražiti.

Wahrsager, m. vračár, prorokovávec; — ei, f. vračanje, prerokovánje, vraža; — in, f. vračaríca.

Wahrscheinlich, a. věrojéten, dozděven; — ad. mende; prej ko ne; — keit, f. věrojétnost, dozděvnost.

Währung, f. trajanje, terpež; (des Geldes) vrédnost, cěna.

Währwolf, m. volkodlák, vukodlák. [znamenje, znák.

Wahrzeichen, n. predznámnje,

Waid, m. verbovnik (trava); — mühle, f. mlín za mleti verbovnik. [sirótica.

Waise, (m.) f. siróta; sirótče,

Waisenhaus, n. sirotíšnica.

Waisenknabe, m. sirótče, sirotlè, sirótek, sirótej. [tica.

Waisenmädchen, n. siróta, siró-

Waisenvater, m. sirotínjski oče.

Wald, m. gora, lès, šuma, šumava; dichter —, hosta, hošćáva; Hoch —, gojzd. lès; (Hain) gáj, log, dobrava; — r, a. gorski.

Waldbach, m. bistrica.

Waldbiene, f. divja čbela.

Waldbrand, m. gorski požár.

Waldbruder, m. pušávnik, pustinják. [dobrava log.

Wäldchen, n. lěsič, šumica, gáj,

Waldesel, m. divji osel.

Waldgerecht, a. gorski, šumárski.

Waldgeschrei, n. lovski krič.

Waldhonig, m. divji méd.

Waldhorn, n. lovski róg.

Waldhüther, m. lěsnikár, lěsovód, šumár, gojzdnár.

Waldig, a. lěsovát, lěsnát, gornát, goroviten, šumovít, gojzdnat.

Waldkirsche, f. loška črěšnja.

Waldleute, pl. goráni, gorjánci.

Waldmann, m. gorán; móž gorni.

Waldmast, f. žirovina.

Waldmeister, m. nadlěsnikár, nadgojzdnár. [divji člóvěk.

Waldmensch, m. urang-utang;

Waldnutzung, f. uživanje gore

Waldochs, s. Auerochs.

Waldrebe, f. srebóta, sirobó srebotina n, pl. sirobótj

Waldtaube, f. divji golób

Waldteufel, m. mirkucin, škr

Waldung, f. lès, lèsovje, d brava, šumava.

Walgen, Walgern, v. a. valj

Walke, f. valj, valjbilo. ljavnica.

Walken, v. a. valjati, teni

Walkmühle, f. valjárnica.

Walkmüller, m. valjar.

Wall, m. nasip, osip, be fig. obrána, zagráda; (brèg, obál.

Wallach, *m.* valáh, koplením, škopljenec.
Wallen, *v. n.* kipéti, vrěti, pariti se; valíti se; (wandern) potováti, romati; —d, *a.* vroč, kipéč.
Wallfahrt, *f.* romanje, potovánje; božja pôt; —en, *v. n.* potováti, romati, na božjo pôt iti; —er, *m.* romar, hodočástnik.
Wallfisch, *m.* kit, baléna, morski som; —artig, *a.* kitovít; —fang, *m.* kitolòv, lovítva balén; —fänger, *m.* kitolóvec.
Wallnuß, *f.* laški oreh.
Wallrath, *m.* kitova maščovína.
Wallroß, *n.* morski konj.
Wallung, *f.* kipénje, vrěnje; in — gerathen, vskipéti.
Wallwurz, *f.* gabez, svalnik.
Walpurgisnacht, *f.* nóč sv. Valpúrge; vračárniška nóč.
Wälsch, *a.* vlaški, laški; fig ptuj; —land, *n.* laško.
Walten, *v. n.* ravnáti, vladati, obráčati, uprávljati; dèlati, činiti; schalten und —, po svojem gospodováti; walts Gott! Bóg dáj.
[W]alze, *f.* valj, valják, valjar, valek, rovlovec.
[W]alzen, *v. a.* valjati, rovljati; [p]lesáriti, plesováti.
[Wä]lzen, *v. a.* valjati, valíti; [(e]ine Kugel) potákati, talóv[l]ati, talíkati; sich —, *v. r.* [ta]líti se, valjati se, gnati talíkati se; die Schuld auf [d]en Andern —, druzega kri[vit]i od. obkríviti.
[Walze]r, *m.* ples.

Walzenförmig, *a.* obel, valjovít.
Wamme, **Wampe**, *f.* terbuh; salo.
Wamms, *n.* hala, jopič.
Wand, *f.* stěna, mir, zid.
Wandel, *m.* življenje, život, žitje, živobítje, zadèržanje, obnášanje, ponáša; Handel und —, tergovína; življénje.
Wandelbar, *a.* preměnljiv, nestanovíten, nestálen; (hinfällig) slab, tašt; —keit, *f.* preměnljivost, nestálnost; slabost.
Wandeln, *v. n.* hodíti, iti, sprehájati se, pohájati, šetati se; (sich betragen) živéti, obnášati se, zadèržati se; — *v. a.* preměnjati, preměniti, měnjati.
Wandelstern, s. Planet.
Wandlung, *f.* povzdigovánje.
Wanderer, *m.* potnik, popótnik.
Wandern, *v. n.* potováti, poseliti se, preséliti se; unstät herum —, tepsti se, klatiti se, skitati se.
Wanderschaft, *f.* pôt, potovánje.
Wanderstab, *m.* potniška od. romarska palica.
Wanderung, *f.* potovánje; selítva.
Wandhaken, *m.* klin, čavel.
Wandleuchter, *m.* sténski svěčnik.
Wanduhr, *f.* stěnska ura.
Wange, *f.* lice, mulica, milica.
Wankelmuth, *m.* —müthigkeit, *f.* nestálnost, nestanovítost, omáhlost, nepostójnost; —müthig, *a.* nestálen, nestanovíten, omáhel, nepostójen.
Wanken, *v. n.* omahováti, majati se, jugati se, svepati se,

givati se, kolebati se; — machen, obmahati, obigavati; —, a svepat majat, omahovaven.
Wann, ad. kad, kadá, kadáj, kedá, kadar, kedar; dann und —, vćasi, nekokda.
Wanne, f. kád; ein Gefäß zum Reinigen des Getreides, vejáča, vevnica, vijáča; — n, v. a. vijati, vejati. [odkóder.
Wannen, ad. von —, odkód;
Wanst, m. trebúh, vamp.
Wanze, f. sténica; —nkraut, n. sténičnik.
Wanzig, a. sténičav.
Wapen, m. gerb.
Wapenfeld, n polje v gerbu.
Wapenkunde, f. gerboslóvje.
Wapenkundige, m. gerboslóvec.
Wapenschild, n. ščít, škit.
Wapenschneider, m. gerboréz.
Wapnen, f. Waffnen.
Warlich, f. Wahrlich.
Warm, a. topel; (sehr warm) gorek, vróč, pretópel, gorkóten; (siedend heißes Wasser) krop; —bad, n. toplíce.
Wärme, f. toplóta, toplína; gorkóta, vročína; — messer, n. toplomér, gorkomér.
Wärmen, v. a. greti, grijati, grevati, ogrévati, topliti; sich —, v. r. greti se, sogréti se.
Wärmestoff, m. gorkóta, toplotvór; — gebundener, gorkota zvezana; — freier, gorkota razvézana od. zbujena.
Wärmeflasche, f. grevnica.
Wärmepfanne, f. žerjávnica, oglenica.
Wärmstube, f. vroča ispa.
Warnen, v. a. opominjati, zamenuti, svariti.
Warnung, f. opomina, zamína, opominjanje, svarilo.
Warte, f. stražnice, stražnica.
Warten, v. n. čakati, pričakati, pričakovati, čuvati; — v. a. čuvati, stréči, skerbeti (za koga), streči (komur).
Wärter, m. čuváj, čuvar, stražaj; —in, f. čuvarica, stréžnica.
Wartgeld, n. čuvarina.
Wartthurm, f. Warte.
Wartung, f. čuvanje; skerb; briga, streiba, postrežba.
Warum, ad. zakáj, čemú, čemú, zaštó.
Warze, Wärzchen, n. bradavica, bradovica; bradavičica, bradovíčica. [bradovičnik.
Warzenkraut, n. bradovičnica.
Warzig, a. bradovičast, bradavičnat.
Was, pr. káj; kar; što; šta; (etwas) kej, někaj; — für ein, pr. kakšen, kakov.
Waschbecken, n. vmivávnica.
Waschbläuel, m. perúla, trepka, peráča.
Wäsche, f. pranje, perilo; (Weißzeug) pertenína, platnína.
Waschen, v. a. prati, izpráti, žehtati; (Gesicht, Gefäße rc.) miti, mívati, vmivati, omiti; — v. n. klepetáti, kvasíti, blebetáti, žlabráti.
Wäscher, m. perívec, perílec; (Schwätzer) blebetálo; — ei, f. pranje, perílo; (Geschwätz) blebèt; —in, f. períca, pe-

rilja, perívka; — lohn, m. plačilo za pranje.
Wascherz, n. prana ruda.
Waschfaß, n. perilnjak, žehtnjak.
Waschfrau, f. Wäscherin.
Waschgold, n. prano zlato.
Waschhaft, a. fig. blebetav, berbljav, žlabrav; — igkeit, f. blebetávost, berbljávost.
Waschhandschuhe, pl. rokavíce za pranje.
Waschhaus. n. perilnica.
Waschkessel, m. kotel za pranje.
Waschlappen, m. opirnjáča.
Waschlauge, f. lúg.
Waschplatz, m. perišče.
Waschwasser, n. voda za pranje od. omívanje.
Wasen, m. ruša, rušina, dern; —meister, f. Abdecker.
Wasser, n. voda; zu —, po vodi, po morju; zu — und zu Land, po vodi in po kopnem od. na suhem; das — steigt, voda raste; zu — werden, vodenéti; frisches —, merzla voda; warmes —, krop; die Augen stehen ihm voll —, imá solznate očí; das — abschlagen, vodo spustíti.
[Wass]ers-, a. vodéni.
[Wass]erampfer, m. cevta, cév.
[Wass]erartig, a. vodovít.
[Wass]erbad, n. hladna kopel.
[Wass]erbaukunst, f. vodostrojnija. [njak.
[Wass]erbecken, n. kamenica, vod-
[Wass]erbehälter, m. vodnják, voda.
[Wass]erbeschreibung, f. vodopísje.
[Wass]erbirn, f. mehka od. vodna hruška.
Wasserblase, f. mehúr na vodi; puhor, berbunk,
Wasserblau, a. sinj.
Wasserdamm, m. jéz, zasíp.
Wasserdampf, m čád vodéni.
Wasserdicht, a. nepremóčen.
Wassereimer, m. vedro, vodonós, lijáj, ökòv. [čje, sláp.
Wasserfall, m. vodopád, potó-
Wasserflut, f. povódenj.
Wasserfracht, f. brodarína.
Wasserfurche, f. jarek, draga.
Wassergang, m. rov, prekóp, vodovód, jarek, vodotéčina.
Wassergeflügel, n. povódnje ptice.
Wasserglas, n. čaša za vodo.
Wasserguß, m. privál.
Wasserhose, f. morska truba.
Wasserhuhn, n. liska, sulika.
Wässerig, a. voden, vodeničen; —keit, f. vodnost.
Wasserkanal, f. Wassergang.
Wasserkessel, m. kotel za vodo.
Wasserkunde, f. vodoslóvje.
Wasserleitung, f. vodovód, vodotéčina, raka. [vode.
Wassermangel, m. pománjkanje
Wassermann, m. vodeník; vodák, povodník, povódnji môž.
Wassermesser, m. vodomér.
Wässern, v. a. vodniti, povódniti, navódniti, močíti, namočíti, namákati, navlážiti; — v. n. der Mund wässert mir, zobje se mi skomínijo.
Wassernix, m. bóg vodéni; — e, f. boginja vodéna,
Wassernymphe, f. najáda, nereída.
Wasserpfanne, m. ponva za vodo.
Wasserpumpe, f. vodosisáljka, vodéna sisáljka.

Wasserreich, *a.* vodnat.
Wasserrinne, *f.* žlěb.
Wasserschaden, *m.* škoda od vode.
Wasserschaff, *n.* vodonós.
Wasserscheu, *a.* vodobójen; běsen, vstekel; — *f.* vodobójnost; vsteklost, vsteklina, běs, běsnost.
Wasserschierling, *m.* trobelika.
Wasserschlange, *f.* bělouška, gúš.
Wasserschöpfer, *m.* zajimáč; korec.
Wasserschwalbe, *f.* brěgúlja.
Wassersnoth, *f.* vodéna sila, povódenj.
Wasserspiegel, *m.* povèršje od vode.
Wasserspritze, *f.* gasilnica, gasivnica
Wasserstand, *m.* višina vode.
Wasserstoff, *m.* vodénec.
Wassersucht, *f.* vodenica, vodenika.
Wassersüchtig, *a.* vodeničen, vodeničav.
Wasserthier, *n.* živál povódnja.
Wasserträger, *m.* vodonósnik, vodonóša.
Wassertrinker, *m.* vodopivec.
Wassertrog, *n.* koríto.
Wassertropfen, *m.* vodena kaplja, kaplja vode.
Wasserwage, *f.* vodovága.
Wasserwehre, *f.* jéz.
Wasserweide, *f.* iva.
Wasserweihe, *f.* posvéčenje vode.
Wasserwerk, *n.* vode; vodostrój.
Wasserwirbel, *m.* vertínec, kerníca, vodovrát.
Wa[illegible], *f.* vál, talas, sláp.
[illegible] vodarína, vodnína.
[illegible] gaziti, bresti; [illegible]abrésti.

Wattiren, *v. a.* vatírati.
Weben, *v. a.* tkati, zatkáti; (von der Spinne) presti; — *v. n.* leben und —, živáriti; — *n.* tkanje.
Weber, *m.* tkavec, tkalec; — in, *f.* tkalica.
Weberbaum, *m.* vratovilo, navój, vratilo.
Weberblatt, *n.* berdo.
Webereinschlag, *m.* votek.
Weberei, *f.* tkaríja, tkavstvo. tkanje.
Webergeld, *n.* tkarína.
Webergestell, *n.* stán, statva. statve.
Weberkamm, *m.* grebén.
Weberrechen, *m.* žvoje.
Weberschemmel, *m.* podnóžnik.
Weberschiff, *n.* snovávnica.
Weberspule, *f.* vitel, cěvka.
Weberstuhl, *m.* statva, statve.
Weberzettel, *m.* osnútek, osnova.
Wechsel, *m.* měnja, měnitva, proměna, izměna; (— brief) měnica, měnilni list: der — der Jahreszeiten, měnjanje lětnih časov.
Wechselbalg, *m.* najdenik, nalézenec, podvèrženec.
Wechselbank, *f.* měnilnica.
Wechselbrief, *m.* měnica, měnilni list.
Wechselfieber, *n.* měnična groznica.
Wechselgeschäft, *n.* měmbéni posel.
Wechselkurs, *m.* kurs měničen.
Wechseln, *v. n.* měnjati se, proměnjati se, preměniti se: — *v. a.* mèniti, měnjati, preměniti; die Kleidung —, preobléči se; Kugeln —, strěljati v jeden druzega; Worte —, govoriti, prěkati se s

kom; (bei Getreideanſaat) kolobáriti.
Wechſelſeitig, *a*. vzajémen, nasprόten, zaměnit; — keit, *f*. vzajémnost, nasprόtnost.
Wechſelweiſe, *ad*. preměnjávno, izměnice; nasprόtno, vzajémno. [měnívec.
Wechsler, *m*. měnjávec, měnjálec,
Wecken, *v*. *a*. budíti, zbujati, zbudíti, prebudíti, dramiti, predrámiti. [Uhr) budilo
Wecker, *m*. buditelj; (an der
Wedel, *m*. rep, metla; mahálo, muhálo, muhávnica, muhovnik.
Wedeln, *v*. *n*. mahati, gibati, migati; mahljáti, migljáti.
Weder, *c*. ne, ni, niti; — Waſſer noch Brod, ni vode ni kruha.
Weg, *m*. pôt; (Fahr —) cěsta; (Steig —) steza, stezda; fig. pôt, srědstvo.
Weg, *i*. proč, preč, spoti, v strán, na strán, vkraj, spod nόg; (in Zuſammenſetzungen) od; — da, proč tukaj; er iſt —, po njem je; ſchlecht —, kratko, po našem.
Wegarbeiten, *v*. *a*. odlomíti, odklesáti; — *v*. *n*. neprestáno dělati; alles —, podělati.
Wegbegeben, ſich, *v*. *r*. odíti, oddáljiti se. [niti.
Wegbeißen, *v*. *a*. odgrízti, odgríz-
Wegblaſen, *v*. *a*. odpíhniti, odpúhniti.
Wegbleiben, *v*. *n*. odostáti, izostáti; ne dojti.
Wegbrechen, *v*. *a*. odlόmiti, odlámati; izrígati, izbljuváti.
Wegbrennen, *v*. *a*. požgáti, popáliti; izžgáti; — *v*. *n*. izgoréti, pogoréti.
Wegbringen, *v*. *a*. odpráviti, odprávljati, odstrániti.
Wegcapern, *v*. *a*. otéti.
Wegdürfen, *v*. *n*. směti odíti.
Wegebreiter, *m*. cěstnikár.
Wegegeld, *n*. potnína, potarína, cěstarína. [téti.
Wegeilen, *v*. *n*. odběžati, odhi-
Wegelagerer, *m* zasědnik.
Wegemeſſer, *m*. potoměr.
Wegen, *prp*. zavolj, zarad, zbog, zaděl. [ník.
Wegerich, *m*. terpόtec, perpόt-
Wegeſcheide, *f*. razpόtje, razkrížje, razcěstje.
Wegeſſen, *v*. *a*. snesti, pojěsti.
Wegeſchnecke, *f*. polž.
Wegetritt, *m*. slak, podvόrnica (trava).
Wegewarte, *f*. radič. [brešen.
Wegezehrung, *f*. popotnína,
Wegfahren, *v*. *n*. odpeljáti se.
Wegfallen, *v*. *n*. odpásti, odpádniti; fig. prestáti; izostáti.
Wegfangen, *v*. *a*. vlovíti, polovíti, vzeti. [trohnéti.
Wegfaulen, *v*. *n*. odgníti, iz-
Wegfegen, *v*. *a*. odmésti, pomésti, izmésti.
Wegfiſchen, *v*. *a*. polovíti; fig. otéti, preotéti.
Wegfliegen, *v*. *n*. odlětéti.
Wegfließen, *v*. *n*. odtékati, odtéči, iztékati.
Wegflößen, *v*. *a*. odplávi[illegible]
Wegfreſſen, *v*. *a*. požr[illegible]
Wegführen, *v*. *a*. odpe[illegible] vésti, odvodíti.
Weggang, *m*. odhód.
Weggeben, *v*. *a*. oddá[illegible]

Wasserreich, *a.* vodnat.
Wasserrinne, *f.* žlěb.
Wasserschaden, *m.* škoda od vode.
Wasserschaff, *n.* vodonós.
Wasserscheu, *a.* vodobójen; běsen, vstekel; — *f.* vodobójnost; vsteklost, vsteklína, běs, běsnost.
Wasserschierling, *m.* trobelika.
Wasserschlange, *f.* bělouška, guš.
Wasserschöpfer, *m.* zajimáč; korec.
Wasserschwalbe, *f.* brěgúlja.
Wassersnoth, *f.* vodéna sila, povódenj.
Wasserspiegel, *m.* povèršje od vode.
Wasserspritze, *f.* gasilnica, gasivnica.
Wasserstand, *m.* višina vode.
Wasserstoff, *m.* vodénec.
Wassersucht, *f.* vodenica, vodeníka.
Wassersüchtig, *a.* vodeničen, vodeníčav.
Wasserthier, *n.* živál povódnja.
Wasserträger, *m.* vodonósnik, vodonóša.
Wassertrinker, *m.* vodopívec.
Wassertrog, *n.* koríto.
Wassertropfen, *m.* vodena kaplja, kaplja vode.
Wasserwage, *f.* vodovága.
Wasserwehre, *f.* jéz.
Wasserweide, *f.* iva.
Wasserweihe, *f.* posvéčenje vode.
Wasserwerk, *n.* vode; vodostrój.
Wasserwirbel, *m.* vertínec, kernica, vodovrát.
Wasserwoge, *f.* vál, talas, sláp.
Wasserzoll, *m.* vodarina, vodnína.
Waten, *v. n.* gaziti, bresti; pregáziti, prebrésti.
Watte, *f.* vata.

Wattiren, *v. a.*
Weben, *v. a.* tk[illegible] der Spinne) [illegible] leben und —, tkanje.
Weber, *m.* tkav[illegible]
Weberbaum, *m.* vój, vratilo.
Weberblatt, *n.*
Webereinschlag,
Weberei, *f.* tk[illegible] tkanje.
Webergeld, *n.* t[illegible]
Webergestell, *n.* statve.
Weberkamm, *m.*
Weberrechen, *m.*
Weberschemmel,
Weberschiff, *n.*
Weberspule, *f.*
Weberstuhl, *m.*
Weberzettel, *m.*
Wechsel, *m.* proměna, i[illegible] měnica, m[illegible] der Jahresze[illegible] nih časov.
Wechselbalg, zenec, po[illegible]
Wechselbank,
Wechselbrief,
Wechselfieber [illegible] nica.
Wechselgesch[illegible]
Wechselkurs
Wechseln, měnjati — *v.* c[illegible] měniti obléči jati v —,

(bei Getreideanſaat) koti.
itig, *a*. vzajémen, na-
n, zaměnít; — keit, *f*.
nnost, nasprótnost.
eiſe, *ad*. preměnjávno,
ice; nasprótno, vza-
. [měnívec.
m.měnjávec, měnjálec,
v. *a*. budíti, zbujati,
i, prebudíti, dramiti,
ímiti. [Uhr) budílo
m. buditelj; (an der
s. rep, metla; mahálo,
o, muhávnica, mu-
k.
v. *n*. mahati, gibati,
; mahljáti, migljáti.
:. ne, ni, niti; — Waſſer
Brod, ni vode ni kruha.
pôt; (Fahr —) cěsta;
—) steza, stezda; fig.
rědstvo.
proč, preč, spoti, v
na strán, vkraj, spod
(in Zuſammenſetzungen)
- da, proč tukaj; er iſt
njem je; ſchlecht —,
, po našem.
ten, *v*. *a*. odlomíti, od-
; — *v*. *n*. neprestáno
; alles —, podělati.
en, ſich, *v*. *r*. odíti,
iti se. [niti.
n, *v*. *a*. odgrízti, odgrízn, *v*. *a*. odpihniti, od-
i.
en, *v*. *n*. odostáti, izo-
ne dojti.
en, *v*. *a*. odlómiti, od-
; izrigati, izbljuváti.
en, *v*. *a*. požgáti, po-
páliti; izžgáti; — *v*. *n*. iz-
goréti, pogoréti.
Wegbringen, *v*. *a*. odpráviti, od-
právljati, odstrániti.
Wegcapern, *v*. *a*. otéti.
Wegdürfen, *v*. *n*. směti odíti.
Wegebreiter, *m*. cěstnikár.
Wegegeld, *n*. potnína, potarína,
cěstarína. [téti.
Wegeilen, *v*. *n*. odběžati, odhi-
Wegelagerer, *m* zasědnik.
Wegemeſſer, *m*. potoměr.
Wegen, *prp*. zavolj, zarad, zbog,
žaděl. [ník.
Wegerich, *m*. terpótec, perpót-
Wegeſcheide, *f*. razpótje, raz-
krížje, razcěstje.
Wegeſſen, *v*. *a*. snesti, pojěsti.
Wegeſchnecke, *f*. polž.
Wegetritt, *m*. slak, podvórnica
(trava).
Wegewarte, *f*. radič. [brešen.
Wegezehrung, *f*. popotnína,
Wegfahren, *v*. *n*. odpeljáti se.
Wegfallen, *v*. *n*. odpásti, od-
pádniti; fig. prestáti; izostáti.
Wegfangen, *v*. *a*. vlovíti, polo-
víti, vzeti. [trohnéti.
Wegfaulen, *v*. *n*. odgnjíti, iz-
Wegfegen, *v*. *a*. odmésti, po-
mésti, izmésti.
Wegfiſchen, *v*. *a*. polovíti; fig.
otéti, preotéti.
Wegfliegen, *v*. *n*. odlětéti.
Wegfließen, *v*. *n*. odtékati, od-
téči, iztékati.
Wegflößen, *v*. *a*. odpláviti.
Wegfreſſen, *v*. *a*. požréti.
Wegführen, *v*. *a*. odpeljáti, od-
vésti, odvodíti.
Weggang, *m*. odhód. [sebe.
Weggeben, *v*. *a*. oddáti, dati od

Weggehen, *v. n.* odíti; odlázíti, odhájati. [odučiti.
Weggewöhnen, *v. a.* odptújiti,
Weggießen, *v. n.* odlíti; izlíti.
Weghalten, *v. a.* dalej deržati.
Weghängen, *v. a.* odvěsiti, na drugo město oběsiti.
Weghaschen, *v. a.* vzgrabiti.
Wegheben, *v. a.* odvzdíči, odvzdígniti.
Weghobeln, *v. a.* odstrúgati.
Wegholen, *v. a.* odnésti; priti po kaj.
Weghüpfen, *v. n.* odskákati, odskakljáti; fig. nemárati za kaj.
Wegjagen, *v. a.* odgnáti, odpodíti, iztěrati. [piti.
Wegkaufen, *v. a.* kupiti, pokú-
Wegkehren, *v. a.* pomésti, izmésti; (wegwenden) odverníti, odvráčati, odvrátiti,
Wegkommen, *v. n.* proč priti; (von einem Orte) odíti; rěšiti se, spasiti se; (sich verlieren) izgubíti se, zablóditi, zajti.
Wegkönnen, *v. n.* moči odíti.
Wegkratzen, *v. a.* odpráskati, ogúliti. [ziti.
Wegkriechen, *v. n.* odlézti, odlá-
Weglassen, *v. a.* odpustíti, propustíti, ostáviti. [čati.
Weglaufen, *v. n.* odběžati, odtèr-
Weglecken, *v. a.* oblízati.
Weglegen, *v. a.* na strán polóžiti, odpolóžiti, proč djati, odložiti. [sóditi
Wegleihen, *v. a.* posóditi, odpo-
Wegleiten, *v. a.* odvoditi, odvésti. [(ein Buch) prečítati.
Weglesen, *v. a.* otrěbiti, obráti;
Weglocken, *v. a.* odvábiti, odmámiti.

Wegmachen, sich, *v. r.* pobráti se, odíti, potépsti se.
Wegmarschiren, *v. n.* odíti, odhájati, odtégniti.
Wegmausen, *v. a.* pomúzniti, vkrasti.
Wegmeister, *m.* cěstoravnavec.
Wegmüssen, *v. n.* proč morati.
Wegnahme, Wegnehmung, *f.* vzetje, odvzétje, otétje.
Wegnehmen, *v. a.* vzeti, odvzéti, otéti; odnésti.
Wegpacken, sich, *v. r.* pobráti se.
Wegpeitschen, *v. a.* odgnáti, spodíti z bičem.
Wegpracticiren, *v. a.* ukrásti.
Wegputzen, s. Abputzen; fig. ukrásti. [biti, pobásati.
Wegraffen, *v. a.* pográbiti, ugrá-
Wegräumen, *v. a.* odstrániti, odpráviti.
Wegreise, — n, f. Abreise, — n
Wegreißen, *v. a.* odtèrgati, od lomíti; porúšiti. [ja...
Wegreiten, *v. n.* odjézditi, o...
Wegrollen, *v. a.* odváljati, o valíti.
Wegrücken, *v. a.* odmakníti, ... mikati, ukloníti; — *v. n.* makníti se, premekníti zmakníti se. [peljá...
Wegrudern, *v. n.* odveslati
Wegrufen, *v. a.* odpozváti poklícati
Wegsägen, *v. a.* odpíliti,
Wegsaufen, *v. a.* popíti, po...
Wegsaugen, *v. a.* posisáti
Wegschaffen, *v. a.* odpráv... právljati, odstrániti, od
Wegscharren, *v. a.* od... odkopáti.
Wegschaufeln, *v. a.* odk...

gschenken, v. a. razdáti, razlajáti, razdarováti, podaríti.
gscheren, v. a. ostríči; sich — v. r. pobráti se.
gscheuchen, s. Verscheuchen.
gschicken, v. a. odposláti, odpráviti.
gschieben, v. a. odtísniti, odríniti, odporíniti, odmakníti.
gschiffen, v. n. odládjati, odveljáti se. [trúpiti.
gschlagen, v. a. odbíti, od-
gschleichen, sich, v. r. zmuzniti se, potépsti se.
gschleifen, v. a. na sanéh odveljáti; odbrúsiti.
gschleppen, v. a. odvléči, odláčiti.
gschleudern, v. a. zavréči, od sebe pahniti.
gschmeißen, s. Wegwerfen.
gschnappen, v. n. zagrábiti.
schneiden, v. a. odrězati; striči, pristríči.
schnellen, v. a. odbèrsniti, rsniti, odráziti.
schütten, v. a. odlíti; izlíti, líti; izsuti, razsúti.
schwemmen, v. a. odpláviti, ésti (voda), popláhniti.
wimmen, v. n. odplávati.
eln, v. n. odjádrati.
en, v. n. gledati od. poti na stran, odvrátiti oči sar. [odíti.
en, sich, v. r. želéti
en, v. a. posláti, od-
i.
, v. a. odstáviti, odti, proč djati; (ein pustíti, ostáviti; über raben —, skočíti čez rov; sich — v. r. über etwas, ne marati za kar.
Wegsein, v. n. proč biti, nepritomen biti; fig. ne mar biti česar; miniti, zginiti.
Wegsingen, v. a. odpěti; vom Blatt —, z města peti.
Wegspeien, v. a. izrigati, izbljuváti, izpljuváti.
Wegsprengen, v. a. odcěpiti; — v. n. odtèrčati, odběžati v skók, oddèrčati.
Wegspringen, v. n. odskočíti.
Wegspühlen, v a. odvmíti, odpláhniti, odnésti.
Wegstechen, v. a. izbósti.
Wegstehlen, s. Stehlen.
Wegstellen, v. a. odstáviti, proč postáviti.
Wegsterben, v. n. odvmréti, povréti, pomréti.
Wegstoßen, v. a. odbíti, odtísniti, odúriti. [sati, otréti.
Wegstreichen, v. a. izbrísati, obrí-
Wegthun, v. a. proč djati, odstrániti, oddáljiti, djati od sebe, odpustíti, pustíti.
Wegtraben, v. n. oddírjati.
Wegtragen, v. a. odnésti, odnášati. [podíti.
Wegtreiben, v. a. odgnáti, od-
Wegtreten, v. n. odstópiti.
Wegtrinken, v. a. popíti, izpíti.
Wegverlangen, v. n. želéti odíti.
Wegwälzen, v. a odváljati, odvalíti.
Wegwandern, v. n. odpotováti, odríniti, na pôt se podáti, odpótiti se.
Wegwaschen, v. a. opráti, izpráti, omiti, izpláhniti. [hati.
Wegwehen, v. a. odvèù, odpi-

lange —, mi je kratek, dolg čas, ich habe —, vtegnem, imám čas.
Weilen, s. Verweilen.
Weiler, m. selo, vés. [vinski.
Wein, m. vino; tersje; —=, a.
Weinart, f. versta od vina; —ig. a. vinu podóben.
Weinbau, m. vinoréja, vinstvo.
Weinberg, m. vinograd, nograd.
Weinbirn, f. vinica.
Weinblatt, n. tersov list.
Weinblüthe, f. tersov cvět.
Weinbutte, f. brenta.
Weindrossel, f. běli drozeg.
Weinen, v. a. u. n. jokati se, plakati, vekati; — n. pláč, plák, jók, vék, jokanje, plakanje, vekanje.
Weinerlich, a. plačen, plačljív, jokav, vekav; mir ist —, težko mi je pri sercu.
Weinfaß, n. bečva, pučel, brenka, brenta. [od vina.
Weinflecken, m. skverna ob. mada
Weingarten, m. vinograd, nograd.
Weingebirge, pl. vinógradi.
Weingeist, m. vinski duh.
Weingelage, n. pivnica.
Weingeländer, n brajda.
Weingeschmack, m. sláj od vina.
Weinglas, n. kupica, kozárec, bokál.
Weinhacke, m. motika. [nom.
Weinhandel, m. tergovina s vi-
Weinhaus, n. kerčma, pivnika.
Weinhüther, m. nogradski varh.
Weinjahr, n. vinoródno lěto.
Weinkeller, m. pivnica.
Weinkern, m. pečka.
Weinkufe, f. kád.
Weinlatte, f. prekelj, letva.
Weinlaub, n. tersovo listje.
Weinlese, f. tergátva, bratva, branje, bendima.
Weinleser, m. beráč, tergavec, tergáč; —in, f. beračica, tergačica.
Weinmesser, m. vínjak.
Weinmonat, m. október, listopád.
Weinpfahl, m. prekel, kol, tik.
Weinranke, f. rozga, rozgva, loza; brajda.
Weinrebe, f. rozgva, loza, vinika.
Weinreich, a. tersovit.
Weinsäufer, m. vinopívec.
Weinschank, m. kerčma; prodája vino. [kerčmarica.
Weinschenk, m. kerčmár; —in, f.
Weinschierling, m. češmilje.
Weinsetzling, m. grebgníca, vlačeníca. [venšterg.
Weinstein, m. vinski kamen,
Weinstock, m. ters, vinska terta; col. tersje. [píne.
Weinträber, — trester, pl. tro-
Weintraube, f. grozd; — n, pl. grozdje.
Weintrinker, m. vinopívec.
Weinzehent, m. desetina od vina.
Weinzeichen, n. vinsko kazálo.
Weinzerl, m. vinográdník, nogradnik.
Weinzoll, m. vinarína.
Weis, a. einem etwas — machen, nalagáti kogar. [napěv.
Weise, f. način; šega; (Arie)
Weise, a. moder, pameten; — m. modrec, modriján.
Weisel, f. matica (pri čbelah).
Weisen, v. a. kazati, pokázati, kazivati; fig. sich — lassen, poslúšati; von sich —, odprávi[t]
Weiser, m. kazavec; s. Weis[er]

...it, f. modróst, pamet-
... [pameten.
...ch, a. moder, premóder,
a. běl; (rein) čist; — n.
f. bělina, bělóba, bělóča.
...gen, v. a. prorokováti,
...okováti, preróčiti, pro-
...ti.
...ger, m. prorók, prerok;
, f. proročíca, prorókinja.
...gung, f. proročánstvo;
...okba, prerókba; proro-
...ánje, prerokovánje.
...er, n. bělo pivo, zaméd-
...
...ech, n. kosíter.
...od, n. běli kruh, pogáča.
...uche, f. gaber, graber;
, a. gabrov; —nholz, n.
...ovína; —nwald, m. gab-
...e.
...rn, m. běli glóg, glóg;
...ere, f. gloginja. [běljak.
n. bělo, bělína; (im Ei)
..., v. a běliti, oběliti,
...ěliti.
...ch, m. bělíca, podléstva.
...r, a. strojen (na irh).
...rber, m. jirhar, irhar;
, f. jirharíja, irharíja,
...rstvo.
...lb, a. běložolt.
...au, a. siv.
...arig, a. bělovlás.
...hl, n. ciklja, běli kapus.
...ch, a. bělkast, bělkljat,
...ljast, bělav.
...ber, n. jirh, irh, jirho-
; — n, a. jirhast, irhast.
...nne, f. hoja, hojka.
...ng, n. pertenína, plat-
..., perilo.

Weißwurz, f. běli korén, kokorik.
Weisung, f. povélje, zavkáz, navěstje, sprava; (Tadel) graja, svarílo.
Weit, a. daljni, dalek, dalájn; (als Kleider) širok; (geräumig) prostóren. prostrán bei —em nicht, nikákor ne; — ad daleč, deleč, daleko; — und breit, na daleko in širôko.
Weite, f. daljína, delja, daljnost, daljáva, dalečína, dalekóta, širokòst, širína; prostórnost, prostránost.
Weiten, sich, v. r. širiti se, razšírjati se.
Weiter, a. dalji, daljši, dalečéjši; širji, prostórniši, prostrániši; — ad. dalj, delj, dalej, dalje.
Weitläufig, a. obširen, raztégnjen; prostrán, širòk; —er Verwandter, daljni roják; —er Styl, obširen, raztegnjen slog; —keit, f. obširnost; prostránost; daljnost.
Weitschweifig, a. obširen, preobširen, pretégnjen, raztégnjen, predólg.
Weitsichtig, a. dalekovíd, dálekovíden; —e, m. dalekovíd; —keit, f. dalekovídnost.
Weizen, m, pšenica; —s, a. pšeníčni. [níšče.
Weizenacker, m. —feld, n, pše-
Weizenbrod, n. pšeníčnjak. pšeníčni kruh.
Weizenkorn, n. pšenično zerno.
Welcher, e, es, pr. kteri, katéri, koji; kdó; welch ein Mann, kakšen člóvěk; —...

stalt, *ad*. kakó, na kakšen način; —lei, *pr*. kakšen, kakov. [uvédel.
Welk, *a*. vél, vedel, zvedel,
Welken, *v*. *n*. veniti, zveniti, venéti, vedniti, vednéti, zvednéti, vedléti, zvedlévati, sušiti se, vehnuti.
Welkheit, *f*. velost, vedlost.
Wellbaum, *m*. valek, valjovec, vitlo, vratilo.
Welle, *f*. vál, sláp, talas, vlna; s. Wellbaum.
Wellenförmig, *a*. valovit, valóven; —e Bewegung, valjavica.
Wellern, *v*. *a*. ljepiti, zaljepováti.
Wels, *m*. som (riba).
Welt, *f*. svèt; fig. ljudstvo, ljudi.
Weltachse, *f*. osovina od svèta.
Weltall, *n*. vesóljni svèt, vesóljnost, cèli svèt.
Weltalter, *n*. vèk. [svèta.
Weltbeherrscher, *m*. gospodár
Weltbekannt, *a*. znáu po cèlem svètu.
Weltberühmt, *a*. presláven, velesláven, slaven po cèlem svètu.
Weltbeschreibung, *f*. svètopisje.
Weltbrauch, *m*. navada svèta.
Weltbürger, *m*. svètčán, svèčán.
Weltgebäude, *n*. vesóljni svèt.
Weltgegend, *f*. strana svèta.
Weltgeistliche, *m*. svètóvni duhóvnik. [šna sodba.
Weltgericht, *n*. poslèdnja ob. stra-
Weltgeschichte, *f*. dogodivščina svèta: allgemeine —, občinska dogodivščina. [jas.
Weltgürtel, *m*. podnebesni po-
Weltkarte, *f*. svètovid, mapa svèta.
Weltkenntniß, *f*. poznánje svèta.
Weltkind, *n*. —mensch, *m*. svètóven člóvèk, posvètneš, svètnež.
Weltklug, *a*. polítičen; —heit, *f*. polítika; poznánje svèta.
Weltkörper, *m*. svèt
Weltkreis, *m*. zemaljski krôg.
Weltkugel, *f*. zemaljska krogla.
Weltkunde, *f*. poznánje svèta; svètoslovje.
Weltlauf, *m*. zemaljski tek.
Weltleute, *pl*. posvètni ljudí.
Weltlich, *a*. posvèten, svètóven, svètski; zemaljski.
Weltmann, *m*. politik; posvètnež, posvètni člověk, svètovnják. [morje.
Weltmeer, *n*. okean, širóko
Weltsinn, *m*. posvètne misli.
Weltstrich, *m*. podnébje.
Welttheil, *m*, strana svèta.
Weltweise, *m*. modrec, modriján, filosóf. [sofija.
Weltweisheit, *f*. modróst, filo-
Wem? *pr*. komú?
Wen? *pr*. koga?
Wendehals, *m*. serboritnik, serboritnež; (Vogel) serborítka, vertoglávka. [krôg.
Wendekreis, —zirkel, *m*. točni
Wendelbaum, *m*. vertilo, stožer.
Wendeltreppe, *f*. okrógle stopalice, obernénka.
Wenden, *r* *a*. obrátiti, oberniti, obračati: vratiti, verniti, kreniti, okreniti, okrénuti, zasúkati, prevráčati: sich an einen —, oberniti se h komur; einen Acker —, preoráti njivo; Geld auf etwas —, dnár na kar potráti. der

Wind hat sich gewendet, věter se je preměnil; Gott wende es zum Besten, Bóg dáj, da dobro izíde; (sich umändern) próměniti se, preměniti se.
Wendung, f. obernítva, vernítva, okret, okrétanje, proměna, preměna.
Wenig, a. u. ad. malo, majheno; ein —, koljčkaj, trohico, majceno; —e, a. mali, maloktéri; —er, a. u. ad. manj, manje.
Wenigkeit, f. malenkost, malíčkost, malíčina, malost, majhenost.
Wenigste, a. najmánje; —ns, a. najmánj, najmanje, bar, barem.
Wenn, c. ako, ko, če; kader, kedar; — ad. v kterem času; — auch, — gleich, — schon c. akorávno, čerávno, desirávno, četudi, premda, akoprem; bodi, da; —nur, c. samo ako, da le.
Wer, pr. kdó, tkó; kteri.
Werbegeld, n. zavdávek.
Werbekreis, m. vojníški krόg.
Werbeliste, f. list od zapisovánja vojnikov.
Werben, v. a. (um etwas) iskáti, tražiti; (Soldaten) zapisováti nabírati, vabiti; (um eine Braut) snubiti, svatováti, prosíti.
Werbeplatz, m. město od zapisovanja (vojníkov).
Werber, m. iskavec; zapisovávec, nabirávec; snubáč. snubítelj, prosívec.
Werden, v. n. postáti, postániti, postájati; biti, bodem.
Werfen, v. a. vreči, metáti, ljučati, hitati; Mist —, kidati gnόj; Junge —, povréči, poléči, mlade iméti; (von der Kuh)oteliti se; (von der Schwein) oprásiti se; (von der Stute) ožrébiti se, einen zu Boden —, kogar ob tla trešiti od. telébiti; sich —, v. r. skriviti se, kriviti se, zvreči se; sich vor einem auf die Knie —, pred kόm pokléknuti. [osnútje.
Werft, n. — e, f. osnova, snova,
Werg, Werk, n. kodelja, tulje, kosmína.
Werk, n. dělo, posel; djanje, čin; die Hand ans — legen, lotiti se posla, prijéti se děla.
Werkbiene, f. dělavna čbela.
Werkführer, — meister, m. dělovódja.
Werkleute, f. težáki, dělavci.
Werkstätte, f. dělávnica, dělavnišnica.
Werkstellig, a. — machen, dogotóviti, dodělati, dostoríti, narediti.
Werkstube, f. Werkstätte.
Werktag, m. dělávnik, vsakdánji, dělaven od. vsednji dán.
Werkzeug, n. oróđ, orodek, oróđje; fig. srědstvo.
Wermuth, m. pelín, pelén; — wein, m. pelínovec, pelínovo vino. [mor, podjěd.
Werre, Werle, f. bramor, mra-
Werste, f. versta (ruska milja).
Werth, m. vrědnost, cěna, cěnost.

Werth, *a*. vrěden; (lieb, theuer) drág, míl, ljúb; — achten, — halten, — schätzen, poštováti, štimáti, cěniti; es ist nicht der Mühe —, ní vrědno.

Werthgeschätzt, *a*. drág, spoštován, ljubljen, precěnjen.

Werthschätzung, *f*. poštovánje, spoštovánje; cěnjenje, céna.

Wesen, *n*. bitje; (Wesenheit) bitnost, bitstvo, istóta; (Sache) stvár; (Zustand) stán, stališ; (Naturell) narav, čúd; das höchste —, naj višnje bitje beztélésno; das gemeine —, posli občínski; (Epilepsie) padavíca, božjást; (die Sitten) šege, navade, obnášanje.

Wesenheit, *f*. bitnost, bitstvo

Wesentlich, *a*. biten, bitstvén; istínski; glaven.

Wespe, *f*. osa, ós; —nnest, *n*. osina, oseníšče, osínjak, osír.

Wessen, Weß, *pr*. čigáv, čiji.

Weßhalb, — wegen, *ad*. zakáj, čemu, za česar voljo, zašto.

West, *m*. zahòd, zapád, zatón.

Weste, *f*. tělovnik, bezrokávnik, perslik, životnik, lajbič, kamižóla.

Westen, *m*. zahòd, zapád.

Westerhemd, *n*. križemnik.

Westlich, *a*. zahóden, zapáden, zapádnji; — *ad*. proti zapadu, k zahódu.

Westwärts, *ad*. proti zahodu, večéru od. zapadu, vzahod.

Westwind, *m*. zapadnják, zahodnják, zapádnik, večerni věter.

Wette, *f*. vadlja, stava, okláda natěcanje; —er, *m*. tekmec, tekmavec; —n, *v*. *n*. tekmati, natěcati se.

Wetteifer, *m*. tekma, tekmanje,

Wetten, *v*. *a*. u. *n*. vadljati, vadljati se, staviti, staviti se, okládati se.

Wetter, *m*. vadljáč, stavovec.

Wetter, *n*. vrěme; (Un—) nevrěme, nevihta, iha, nepogóda, olúja; gróm, germljevína.

Wetterableiter, *m*. gromosvód.

Wetterblume, *f*. nežévica.

Wetterdach, *n*. nadstrěšje, pristrěsje.

Wetterfahne, *f*. věternica. komĕr.

Wetterglas, *n*. vrěmeník, zra-

Wetterhahn, *m*. věterník.

Wetterlaunig, *a*. zlovóljen, klavern, merčen; preměnljiv kot vrěme.

Wetterleuchten, *v*. *n*. bliskati se; derníce igrájo, zabliskávati.

Wettern, *v*. *i*. grométi, germéti, nevihtováti, vihráti; (fluchen) kleti, preklínjati.

Wetterprophet, *m*. prorok vrěména, pratikár.

Wetterprophezeiung, *f*. prerokovánje vrěmena; — regen, *m*. ploha; —strahl, *m*. grom, strěla, blisk, gromska strěla; —wendisch, *a*. nestanovit, preměnljiv; —wolke, *f*. hudoúrni oblák.

Wettrennen, *v*. *n*. za vadljo od. stavo teči; —streit, *m*. borba za vadljo.

Weßen, *v*. *a*. brusiti, ojstriti, poójstriti, dergniti, dergati; — stein, *m*. brús, brusen kamen, osla.

Wichse, *f.* vošilo, voščilo, vosk; —**en**, *v. a.* voščiti, ovóščiti, voskati, likati. [—, siromák.
Wicht, *m.* ničvrědnik; armer
Wichtig, *a.* (vollwichtig) polnovágen; von Bedeutung, *f.* važen, prevážen, znamenít, zanimív; — **keit**, *f.* važnost, znamenítost, zanimívost.
Wicke, *f.* grahor, grahórca, grahórka.
Wickel, *m.* (Reistenbüschel) toka, totika; (auf der Kunkel) kosèm, kosmič; (zum Tragen der Körbe) svitek; —**band**, *n.* povój; — **kind**, *n.* děte, dojénec, děte v povóju; — **n**, *v. a.* viti, zavíti, motati; zamòtati; ein Kind —, povíti, povíjati děte; —**zeug**, *n.* plęníce, povóji.
Widder, *m.* òven, jarec; —**kopf**, *m.* (ein zerraufter Kopf) košmíder, razkósmanek.
Wider, *prp.* zoper, soprót, nad; proti, nasproti, naprótì; er sündigt — Gott, zoper Boga grěší; — den Feind ziehen, nad sovrážnika iti; — seine Pflicht handeln, svojej dolžnósti nasproti dělati, zoper svojo dolžnóst dělati; — den Fluß schwimmen, réki nasproti plavati.
Widerdruck, *m.* odpòr.
Widerfahren, *v. n.* zgodíti se, priměriti se, nakljúčiti se, pripétiti, pergodíti se; —**halten**, *v. n.* vpírati se, braniti se, vstávljati se, protíviti se.
Widerlegen, *v. a.* opovréči, prepríčati.
Widerlich, *a.* sporen, zopern, nevgóden, neprijéten.
Widernatürlich, *a.* protinarávon, proti naravi; neprirójen; —**keit**, *f.* protinarávnost.
Widerpart, *m.* zopernik, protívnik.
Widerprall, *m.* odboj; —**en**, *v. n.* odbíti se, odskočiti.
Widerrathen, *v. a.* odsvétvati, ne svetvati.
Widerrechtlich, *a.* nepravíčen, nezakonít, nepostáven; —**keit**, *f.* nepravíčnost, nepostávnost, nezakonítost. [tímba.
Widerrede, *f.* prigovor, pro-
Widerreden, *v. n.* zopervati, protiviti se, prigovárjati.
Widerruf, *m.* oporéka, preklic.
Widerrufen, *v. a.* oporéči, oporékati, preklícati. [klicljív.
Widerruflich, *a.* oporečív, pre-
Widerrufung, s. **Widerruf**.
Widersacher, *m.* protívnik, zopernik, neprijátelj; zapétnik; (Teufel) vrág; — **in**, *f.* protívnica, zopernica
Widerschein, s. **Wiederschein**.
Widersetzen, **sich**, *v. r.* protíviti se, soprotíviti se, vpírati se, zoperstávljati se, vstavljati se.
Widersetzlich, *a.* protíven, vporen, zopern; tverdogláv; —**keit**, *f.* protívnost, vpornost, zopernost; tverdoglavost.
Widersetzung, *f.* vpor, odpòr, upòr, protímba, zoperstávljanje.
Widersinnig, *a.* protismiseln, bezmíseln; —**keit**, *f.* bezmíselnost.
Widerspänstig, *a.* okóren, vpo-

ren, nepokóren, ȯmern, tverdogláv, term; —keit, *f.* okórnost, termost, nepokórnost

Widersprechen, *v. a.* zoper gȯ. proti govoriti, odporováti, protíviti se; —sich, *v. r.* poréči se, spodréči se, zaréči se; —d, *a.* protiven, sȯprotiven, protislóven, neslóžen.

Widersprecher, *m.* protívnik, odporovník, nasprótnik.

Widerspruch, *m.* protigóvor, protislovje, nasprotna beséda, navskriž-beséda.

Widerstand, *m.* vpor, odpór, protínstvo, nasprótje, ovéra.

Widerstehen, *v. n.* protíviti se, zoperstávljati se, zoperstáviti se, vstaviti se, vpírati se, vpréti se, odporováti, nosprotováti.

Widerstreben, *v. n.* vpírati se, protíviti se, zoperstávljati se.

Widerstreit, *m.* odpor, vpor, protívljenje; —en, *v. n.* s. Widerstreben.

Widerwärtig, *a.* protiven, zopern, soprotíven, nasprótem; neprijéten, sporen, ostuden; —keit, *f.* protívnost, zopernost, nasprótnost; neprijétnost, spornost.

Widerwille, *m.* zlovóljnost, kljubet, nejevólja, nevólja, nezadovóljnost, nezadovóljstvo; —n gegen etwas haben, kaj merzíti; mit —n, nejevóljno.

Widerwillig, *a.* zlovoljen, nejevóljen, nevóljen, nezadovóljen; nehóten. [ritu, sporočiti.

Widmen, *v. a.* posvéčiti, poda[illegible]

Widmung, *f.* posvéta, [illegible]čitva; [illegible]

Widrig, *a.* zopern, protiven; (unangenehm) neprijéten, sporen, [illegible]; —[illegible] *ad.* inak, inače; ako ne; drugáči; —keit, *f.* zopernost, protívnost; spornost, pristúdnost, neprijétnost.

Wie, *ad.* kako, kakó; (beziehend) kakor, kot, kao, kane, jako; od; — gelehrt er auch sein mag, naj je učen kakor hoče; — alt ist er, koljko je star, koljko ima lét; — stark war die Gesellschaft? koljko je bilo družtva? — lange, koljko časa; — oft, kolikrat, koljkokrat? — theuer, po čem, na koljko? — viel, koliko, koljko? — Gott will, kakór Bóg hoče; er liebt ihn wie sein Leben, ljubi ga ka svoje živlénje; — vielfach, kolikéri? — wohl, če ravno, akotúdi; — er mich erblickt, kader me zagléda.

Wiede, *f.* terta, vitra; —hopf, *m.* smerdokávra, vdód, vdeb, udeb, butej, dab.

Wieder, *ad.* zopet, spet, opet, vdrugič, znova. [biti; najti.

Wiederbekommen, *v. a.* nazáj do-

Wiederbringen, *v. a.* povérniti, povráčati, nazáj prinésti.

Wiedereinnahme, *f.* priosvójenj

Wiedererinnerung, *f.* priopomba

Wiedererlangung, *f.* prizadobljenje.

Wiedereroberung, *f.* priosvójen

Wiederfinden, *v. a.* najti, zadobiti.

Wiederfordern, *v. a.* nazáj tirjati.
Wiedergebären, *v. a.* preporodíti.
Wiedergeben, *v. a.* povrátiti; nazáj dati.
Wiedergeboren, *a.* preporójen.
Wiedergeburt, *f.* preporód, preporójenje.
Wiedergenesen, *v. n.* ozdráviti se, oporáviti se, okrévati se.
Wiederhall, *m.* odměv, odmíh, odglás, jeka; — n, *f.* Wiederschallen.
Wiederherstellen, *v. a.* ponapráviti, poobnovíti, popráviti.
Wiederherstellung, *f.* poprávek, . poobnóva.
Wiederholen, *v. a.* ponovíti, ponávljati; (bringen) nazaj prinésti.
Wiederkäuen, *v. a.* prežévati, prežvékati. prežvekováti.
Wiederkauf, *m.* odkúp; —en, *v. a.* odkúpiti.
Wiederkäufer, *m.* odkúpnik.
Wiederkehr, *f.* povrátek; — en, *v. n.* verníti se, vrátiti se, povrátiti se.
Wiederkommen, *v. n.* spet ob. nazáj priti; verniti se.
Wiederkunft, *f.* povrátek, dohód.
Wiederlesen, *v. a.* spet prebráti.
Wiedernehmen, *v. a.* nazáj vzeti; preotéti.
Wiedersagen, *v. n.* spet reči.
Wiederschall, *m.* odměv, odmíh, jeka; — en, *v. n.* odměvati, razlégati se, oriti se, odzívati se.
Wiederschein, *m.* osvít, odsěv, odsvít; —en, *v. n.* odsévati, odsjáti, odsvítati.
Wiederschicken, *v. a.* spet posláti.
Wiederschreiben, *v. a.* odpísati.
Wiedersehen, *v. a.* uzvíditi, ozvíditi.
Wiedertaufe, *f.* prekerst, drugi kerst.
Wiedertönen, *s.* Wiederschallen.
Wiedervergelten, *v. a.* poverníti, povrátiti, povráčati; nadoměstiti, naknáditi.
Wiedervergeltung, *f.* povernílo, povernítva; naknáda; —s= recht, *n.* povraćilna pravda.
Wiederverkaufen, *v. a.* preprodáti.
Wiege, *f.* zibelj, zibela, zibka. kolěvka; — n, *v. a.* zibati.
Wiegen, *v. n.* vagati, težiti; měriti; sich—, *v. r.* vijugati se.
Wiehern, *v. n.* herzáti, rzati, razgetáti, heržiti, restáti.
Wiesbaum, *m.* žerd, žerv.
Wiese, *f.* travnik, senožét. [da.
Wiesenflur, *f.* trata, loka, liva-
Wiesenfurche, *f.* draga, jarek.
Wiesenklee, *m.* dětelja.
Wie viel, *ad.* koliko, koljko; — ste, *a.* koliki, koljki.
Wiewohl, *c.* čerávno, desirávno, četúdi, akoprem, premda.
Wild, *a.* divji, divók; (grausam) ljút, divji; (ausgelassen) razújzdan; (roh) sirov, neotesán; (öde) pust, práh; — hin und her schauen, mižúrkati; — werden, zdivjáti; einen — machen, razkáčiti kogar; — *n.* zvěr, zvěrína, zvěrjád, zvěrjačina; dívjád, divjína, divjáčina.
Wildbach, *m.* hudoúrnik, bistríca.
Wildbaum, *m.* lěsnika. [čína.
Wildbraten, *m.* pečéna divjá-
Wildbret, *n.* divjáčina.
Wilddieb, *m.* zverinski tat.

Wilde, *m.* divják.
Wildfang, *m.* fig. divjak, gornjak, razsájavec.
Wildfremd, *a.* čisto ptúj.
Wildfrucht, *f.* lèsníka, loški sád.
Wildgefälle, *pl.* divjarína.
Wildheit, *f.* divjáčnost, divjost, divjôta, razújzdanost; siróvost; pustôba.
Wildling, *m.* divják.
Wildmeister, *m.* zvěrínjar.
Wildniß, *f.* pustína, pustinja, pustara, pušáva; divjôta.
Wildschaden, *m.* škoda od zvěríne. [vec
Wildschütze, *m.* zvěrostrělec, lo-
Wildschwein, *f.* divja svinja.
Wildspur, *f.* slěd od zvěrí.
Wildstand, *m.* loža, berlóg.
Wille, *m.* volja, hotenje; (Einwilligung) privóljenje, —ns sein, *v. n.* hotéti, hteti, naměniti, naměnjen biti.
Willensbestimmung, *f.* odlóka, odlúka, hotenje.
Willensmeinung, *f.* misel, volja.
Willfahren, *v. a.* dovóljiti, privóljiti, storíti komur po volji.
Willfährig, *a.* postrežljiv, vstrežljív, poslúšen, voljen; —keit, *f.* postrežljívost, poslúšnost, voljnost.
Willig, *a.* voljen, radovóljen, dobrovóljen, pripráven, rad; — *ad.* rad, voljno,; —en, *v. a.* in etwas —, v kar privóljiti; —keit, *f.* voljnost, radovóljnost, priprávnost.
Willkommen, *a.* všeč; sei —, dobro si došel, Bóg te sprimi, zdravo; — heißen, pozdráviti, sprejéti; fig. drág od. prijéten biti; — *m.* pozdràv, zdravje; (Becher) došlica.
Willkühr, *f.* samovólja, svojovólja; —lich, *a.* samovóljen, svojovóljen.
Wimmeln, *v. n.* mergoléti, gomzéti, gomizljáti. vrèti, vervéti.
Wimmer, *f.* gerča; —ig, *a.* gerčay. [vekati, prepádati.
Wimmern, *v. n.* plakati, ječati,
Wimpel, *f.* věterníca.
Wimper, *f.* trepávnica, vejica; —n, *v. n.* mižgetáti, trepúhati.
Wind, *m.* věter; gelinder —, větrič, hlád; der — geht, věter piha; — machen, mahati, pahati; fig. hvaliti se, ustiti se; — wovon haben, čutiti kar.
Windbeutel, *m.* větrenják, větrogónja; bahún, bahávs.
Windbüchse, *f.* věterníca, věternjáča (puška).
Winde, *f.* slák (trava); (zum Winden) motávnik, štritiv; vitlo.
Windel, *f.* pleníca, peleníca, pelníca, povòj; —n, *v. a.* povíti, povíjati.
Winden, *v. a.* viti, vijati, navíjati; (weifen) motati; (drehen) sukati; Kränze —, viti, plesti, spletati vènce; etwas aus der Hand —, iz rók izvíti; Lasten in die Höhe —, na vitlo gnati; die Hände —, roke sklepati od. spenjati; sich —, *v. r.* viti se, sukati se, vijúgati se, vertéti se.
Windfackel, f. Windlicht.
Windfahne, *f.* věterníca.
Windhund, *m.* hert, oger.

Windig, *a*. větroven, větrén, větrovít.
Windlicht, *n*. duplír. [stún.
Windmacher, *m*. paglovec, hva-
Windmesser, *m*. větroměr.
Windmühle, *f*. věterni mlín.
Windrose, *f*. věterna roža, věternica.
Windsbraut, *f*. vihár, vihar, iha.
Windschaden, *m*. škoda od větra.
Windscheu, *a*. větrobójen.
Windspiel s. Windhund.
Windstill, *a*. tih, bezvětern, zaveten; ein — er Ort, zavétje; — e, *f*. bezvětrije, tišína.
Windsturm, s. Sturmwind.
Windsucht, *f*. sušíca (věterna).
Windung, *f*. (des Flußes) vijúganje; (des Zwirns) motanje, sukanje; navíjanje; (einer Schraube) zavój.
Windwehe, *f*. zamèt.
Windweiser, *m*. větrokáz.
Wink, *m*. mig, miglej, pomíglej; kimnej; mahlej.
Winkel, *m*. kôt, vogel, ogel; — chen, *n*. kotec, kotiček, oglič; —*s*, *a*. tajni, skrivšni.
Winkelehe, *f*. tajni od. skrivšni zakon.
Winkeleisen, *n*. vogelnica.
Winkelförmig, *a*. voglast, oglovít, oglast.
Winkelhaken, *m*. verstoměr.
Winkelig, *a*. voglàt, ogelnat, voglovàt, koten. [měra.
Winkelmaß, *n*. kotoměr, voglo-
Winkelmesser, *n*. kotoměrec.
Winkelschreiber, *m*. pravdozkaza.
Winkelzüge, *pl*. izvijótine, prazni izgovóri.
Winken, *v*. *n*. kimati, kimniti, migniti, migati, pomígniti; (mit der Hand) mahati, mahniti.
Winseln, *v*. *n*. cviliti, cvičati, cmevkatí, cmeriti se, johotáti, čvičati; — *n*. cvíl, cvič, cmevkanje, johòt.
Winter, *m*. zima; im —, po zimi; den — zubringen, zimováti, prezimováti; — *s*, *a*. zimski. [mína, zimski sád.
Winterfrucht, *f*. ozimína, zi-
Wintergrün, *n*. zimozelen, beršljan.
Winterhaft, *a*. zimóven.
Wintern, *v*. *n*. zimíti se, zima naháјati. [zimska sěv.
Wintersaat, *f*. ozimína, zimína,
Winterseite, *f*. sěverna strán.
Winterweizen, *m*. ozímica, (pšeníca).
Winterzeit, *f*. zima, zimski čas.
Winzer, *m*. vinográdnik, nogradnik, vinocár; — messer, *n*. vinjak.
Winzig, *a*. majcen, majcken, majčken, miken, droben.
Wipfel, s. Gipfel.
Wir, *pr*. mí; mé.
Wirbel, *m*. vertín, vertínec, vertòlec, kerníca, vír, vodovràt, kolóvrat; (auf der Trommel) hercánja, trepèt; (am Kopfe) teme, verh glave; (Wind —) bahorín, viher; (in der Mühle, die Spindel) vreténo; škerpec, vreténce; (Schwindel) vertoglavíca, omótica; fig. — von Geschäften, sila opravíl.
Wirbelbein, *n*. herbetna oder obráčna kóst.
Wirbelig, *a*. virovít, polu ver-

tincev; (schwindelig) vertogláv, omótičen; fig. piján.
Wirbeln, v. n. vijati se, valjati se; (Wirbel schlagen) bobnjati, na boben vdarjati. [iha.
Wirbelwind, m. viher, vihár,
Wirken, v. a. (den Teig) měsiti, zaměsiti, vměsiti; (weben) tkati; (den Huf) strugati, ostrúgati; (bewirken) včiniti, proizvésti, uzróčiti; — v. n. činiti, dělováti, včiniti, uzróčiti; (auf etwas) udělováti; (von Arzeneien, Ermahnungen) koristiti, hasniti.
Wirklich, a. djanski, tvoren, skutečen, istinit, rěsničen; — ad. zarěs, v rěsnici, v djanju; — keit, f. djanje, skutečnost; istinitost, rěsnica.
Wirksam, a. poslén, děloven; korísten, hasnovít; — sein, korístiti, od korísti biti; — keit, f. poslénost, dělovánje; koristnost, hasen.
Wirkung, f. djanje, čin, dělo; uspěh, vspěh; učínek, pričínek, móč.
Wirkungskraft, f. dělovnost.
Wirkungskreis, m. krúg dělovanja.
Wirkungslos, ad. bez uspěha; bez korísti; — a. bezkorísten.
Wirrgarn, n. zamotki, zmetana preja, zaplétki.
Wirrkopf, m. zmotjena glava.
Wirrstroh, n. zmetana slama.
Wirrwarr, m. kodercíja, zmotnjáva, změšnjáva, smeča, metež, neréd.
Wirth, m. kerčmár, oštír, gostívnik; (Haus —) gospodár, gazdár; — in, f. kerčmarica, oštirka; gospodinja, rica. [darljiv, gósp
Wirthlich, — schaftlich, a
Wirthschaft, f. gospo gospodínstvo; hišov
— er, m. gospodár; hišovávec; — erin, f dinja; ključarica.
Wirthschaften, v. a. gosp gospodíniti; hišováti
Wirthschaftskunst, f. go
Wirthshaus, n. kerčma rija, tabérna, pivni stívnica.
Wisch, m. otiráč, omel tálo, brisálo; — e otírati, brisati, obrís tati; — v. n. ent — zmuzniti se, pomú vmuzniti si. [h
Wischer, m. otiráč; (
Wischlappen, m. otiráč, brisávka.
Wischwasch, m. blebèt.
Wispern, v. n. šeptáti, távati si, gomúliti.
Wißbegierde, f. vědo navkožcljnost, vědožé radovédnost.
Wißbegierig, a. vědožélj koželjen; vědožéljče věden.
Wissen, v. a. u. n. vědeti zu — geben, naznán znanje dati; — n. z
Wissenschaft, f. znanos nóst, věda, učenóst, znanje; — lich, f. zn znanosten, vědnoste
Wissenswürdig, a. znanja
Wissentlich, a. samohót den; — ad. vědoma, za

Wittern, *v. n.* nevihtováti, germeti; — *v. a.* vohati, obvóbati; slědíti, čutiti.
Witterung, *f.* vrěme; (von Hunden) voh, dišek, duh, nós; — **slehre**, *f.* vrěmenoslóvje.
Witfrau, f. **Witwe**.
Witthum, *n.* vdovstvo, udóvstvo.
Witwe, *f.* vdova, udovíca; — **nstand**, *m.* vdovstvo; — **r**, *m.* vdovec.
Witz, *m.* um, ojstroúm, ojstroúmnost, domišljívost; — **elei**, *f.* ojstroumkovánje; — **eln**, *v. a.* umníčati, ojstroumkováti.
Witzig, *a.* umen, ojstroúmen, bistroúmen, prebrísan, prekánjen, domišljív; — **en**, *v. a.* opámetiti, opametováti, učíti, pameti učíti.
Witzling, *m.* umnež, bistroúmnež, domišljívec.
Wo, *ad.* kje, čéj, gdě, kdě; ako, če; — **nicht**, ako ne, ináče.
Wobei, *ad.* kje; pri čém; pri čemur; — **immer**, kjer koli.
Woche, *f.* teden, tjeden, nedělja, keden; **die — en**, *pl.* babine, poród; **in die — n kommen**, rodíti, porodíti, obábiti se; **in den — n sterben**, v poródu vmrěti.
Wochenbett, *n.* babine, zibel; **auf Wochenbesuch kommen**, na zibel priti. [tjednik.
Wochenblatt, *n.* nedělјni list,
Wochenkind, *n.* novo rojeno děte, rojénček.
Wochenlohn, *m.* nedělјna mezda, tednína.
Wochenmarkt, *m.* nedělјni semenj. [pís.
Wochenschrift, *f.* tjednik, tedno-
Wochentag, *m.* dán v tednu, vsakdánji dán, dělávnik.
Wöchentlich, *a.* nedělјni; — *ad.* vsake nedělje, vsakoga tedna.
Wöchner, *m.* tednár; — **in**, *f.* porodíca, porodníca.
Woburch, *a.* (durch welchen Ort) kod. kodi; (beziehend) koder, kodar; (durch welches Mittel) sčém; (beziehend) sčemur.
Wofern, *ad.* ako, ko, če, ak.
Wofür, *ad.* za koga; čemú, za kaj.
Woge, *f.* vál, sláp, talas.
Wogegen, *ad.* temu nasproti, proti temu; proti čemur.
Woher, *ad.* odkód; (beziehend) odkóder.
Wohin, *ad.* kám, kamo; (beziehend) kamor, kamur.
Wohl, *ad.* dobro, prav, blago; (vielleicht) morebiti, mordè; **leben Sie —**, z Bogom, srěčno hodìte; **ja —**, pač, da da, bogme da; **nicht —**, težko; — **dir**, blagor tebi; **ganz —**, verlo dobro; **ich möchte — wissen**, rad bi vědel; **es kann — sein**, zná biti; — **n.** blagor, blagost, blagostánje, dobro; srěča. [gocénjen.
Wohlachtbar, *a.* prepoštován, bla-
Wohlan, *c.* nu! na noge! po koncu! hajde!
Wohlanständig, *a.* pristójen; spoštován; — **keit**, *f.* pristójnost.
Wohlauf, *ad.* — **sein**, zdrav biti.
Wohlbedacht, *a.* dobro razmišljen, prevdárjen.

Wohlbefinden, *n.* zdravje, dobro zdravje. [brem stališu.
Wohlbehalten, *a.* zdrav, v do-
Wohlbekommen, *v. n.* korístiti, biti na zdravje.
Wohlbeleibt, *a.* têlnat, debél, tolst.
Wohlberedsamkeit, *f.* zgovórnost, rečitost.
Wohlberedt, *a.* zgovóren, rečit.
Wohlbetagt, *a.* priléten, v lětih.
Wohledel, *a.* blagoródden, blagorójen, plemenít; — geboren, *a.* visokoródden, preblagoródden. [mnogočásten.
Wohlehrwürdig, *a.* častivrěden,
Wohlergehen, *n.* zdravje, srěča.
Wohlfahrt, *f.* dobro, srěča; dobri prospěh, blaženstvo.
Wohlfeil, *a.* cěn, dober kúp, ne drág; — heit, *f.* cěnost, dober kúp.
Wohlgebaut, *a.* lěpe postave.
Wohlgeboren, *a.* blagoródden, blagorójen.
Wohlgefallen, *n.* dopádenje, zadovóljstvo; — an etwas haben, veselíti se ob. radováti se čemur; — *v. n.* dopásti, dopádati, dopásti se.
Wohlgefällig, *a.* prijéten, fleten, vgoden; — keit, *f.* zadovóljstvo, radost. [želéč.
Wohlgemeint, *a.* iskrén, dobro-
Wohlgemuth, *a.* vesél, dobromiseln; — *m.* (trava) dobra misel.
Wohlgeneigt, *a.* priklónjen.
Wohlgeordnet, *a.* dobro vredjen.
Wohlgerathen, *a.* dober, dobro izréjen; plodonósen.
Wohlgeruch, *m.* dišáva, prijéten dúh.
Wohlgeschmack, *m.* dobra sláj.
Wohlgesinnt, *n.* dobromisléč.
Wohlgesittet, *a.* dober, dobrih šég.
Wohlgestalt, *f.* lěpóta. lěpa slika ob. postáva; — et, *a.* lěpe slike ob. postáve.
Wohlgewogen, *a.* dobrohóten, priklónjen; — heit, *f.* dobrohótnost.
Wohlgezogen, *a.* dober.
Wohlhabend, *a.* premóžen, zmožen, blagovíten.
Wohlklang, — laut, *m.* blagoglásje, blagozvúčnost, lěpoglásje.
Wohlklingend, — lautend, *a.* blagoglásen, blagozvúčen, lěpoglásen. [zdano življénje.
Wohlleben, *n.* razkóšje, razúj-
Wohllöblich, *a.* slaven, presláven.
Wohlmeinend, *a.* dobrohóten, prijáteljski, istinit, iskrén; — *ad.* po prijáteljsko.
Wohlredend, *a.* lěpogovóren.
Wohlriechend, *a.* mirisav, blagodišéč.
Wohlruhend, *a.* mirno počivajóč.
Wohlschmeckend, *a.* tečen.
Wohlsein, *n.* zdravje; srěča.
Wohlstand, *m.* blagostánje, dobrostánje; premóžnost, blagovitost; pristójnost.
Wohlthat, *f.* dober čín, dobrôta, dobročínstvo, blagodár, dobro dělo.
Wohlthäter, *m.* dobrótnik, blagodárnik, dobrodělnik; — in, *f.* dobrótnica, blagodárnica.
Wohlthätig, *a.* dobróten, dobrotiven, blagodáren, blagodaten; milodáren, darovít,

dobrodělen, dobrotljív; — keit, *f*. dobrótnost, blagodárnost, milodárnost, dobrotljivost.
Wohlthun, *v. n.* vgodíti, prijétno biti, dobro djati; (nützen) korístiti; (Gutes thun) dobro dělati od. činiti; sich —, *v. r.* gostíti se, pitati se, mastíti se.
Wohlverdient, *a.* zaslúžen.
Wohlverhalten, *n.* dobro obnášanje od. zadèržanje.
Wohlverstanden, *a.* dobro razúmljen; — *ad.* razúmi se.
Wohlweise, *a.* premóder.
Wohlwissend, *a.* u. *ad.* dobrovědóč, dobroznajóč.
Wohlwollen, *n.* dobrohótnost, dobrovóljnost; — *v. n.* želéti komur dobro; — d, *a.* dobrohóten, dobroželéč.
Wohnbar, *a.* stanóven, za stanovánje, prebivávén.
Wohnen, *v. n.* živéti, stanováti, prebívati, obitávati.
Wohnhaft, *a.* stanóten, prebivajóč; sich — niederlassen, nastániti se.
Wohnhaus, *n.* hiša, dóm.
Wohnsitz, — ort, *m.* selo, selíšče, poselíšče.
Wohnung, *f.* Wohnplatz, *m.* prebivalíše, stanovališče, stanišče.
Wohnzimmer, *n.* jispa, izba, soba.
Wölben, *v. a.* obókati, lokati, v obók zidati. [svód.
Wölbung, *f.* obók, oblók, lok,
Wolf, *m.* volk, velk; — ähnlich, *a.* volku podóben.
Wölfchen, *n.* volčič, volčè.
Wölfin, *f.* volkúlja, volkinja.
Wolfs-, *a.* voléji.
Wolfshaar, *n.* volčja dlaka.
Wolfshaut, *f.* volčina, volčja koža. [glád.
Wolfshunger, *m.* glád, pasji
Wolfskirsche, s. Tollkirsche.
Wolfsluchs, *m.* lisávt.
Wolfsmilch, *f.* hvojka, kačic.
Wolfspelz, *m.* volčja šavba.
Wolfswurz, *f.* lisják, volčji korén.
Wölkchen, *n.* obláčič, oblákec.
Wolke, *f.* oblák. [temníti se.
Wölken, sich, *v. r.* obláčiti se,
Wolkenbruch, *m.* ploha, naliv, lijavica.
Wolkenhimmel, *m.* obláki.
Wolkenlos, *a.* veder, bez obláka.
Wolkig, *a.* obláčen.
Wollarbeit, *f.* volnéno dělo; volnotvórstvo; — er, *m.* volnár, volnotvórec.
Wolle, *f.* volna; — n, *a.* volnén, od volne.
Wollen, *v. n.* hotéti, htéti, voljo iméti; želéti; nicht —, ne hotéti; ich will nicht, nočem; ich will kommen, prišel bóm; zu wem wollen Sie? kogá bi radi; er will bezahlt sein, on hoće plačilo; wills Gott! ako Bog hoče, ako je božja volja, po božjej volji! wollte Gott! da bi Bóg dál! — *n.* hotenje, htenje; volja.
Wollen-, *a.* volnén.
Wollenfabrik, *f.* volnárnica.
Wollenwerk, *n.* volna, volnovína.
Wollhandel, *m.* tergovina z volno.
Wollhemd, *n.* košúlja.
Wollicht, *a.* volnast; mehek.
Wollig, *a.* volnat.
Wollkamm, *m.* grebén za volno.
Wollreich, *a.* volnat, volnoróden.

Wurf, m. ljučáj, verižáj, hitec; mah.
Wurfangel, f. udica.
Würfel, m. kober, kocka, kobra; —förmig, a. kobrast, kockast; —n, v. a. kobrati, kockati; —spiel, n. kockanje; —spieler, m. kockar.
Wurferde, f. izkopána berna.
Wurfgarn, n. metávnica.
Wurfmaschine, f. samostrèl.
Wurfschaufel, s. Worfschaufel.
Wurfspieß, m. kopka.
Würgen, v. a. daviti, gušiti, dušiti, zadúšati, gerčiti; sich — v. r. daviti se.
Würgengel, m. smertni angelj.
Würger, m. davítelj. dušitelj.
Wurm, m. červ; (Eingeweide—) glista; fig. žalost.
Wurmansatz, m. zaplóda červíva, červádina.
Wurmartig, a. červast.
Würmchen, n. červič. červiček.
Wurmen, v. a. es wurmt mich, grize me.
Wurmfraß, —stich, m. červovina, červojèdina, červóba.
Wurmfräßig, —stichig, a. červív, červojèden, izjèden od červóv.
Wurmkraut, n. vratič. [stam.
Wurmmittel, n. lèk proti gli-
Wurmspeise, f. hrana červóv.
Wurmstich, —ig, s. Wurmfraß, rc.
Wurmstock, m. červínjak.
Wurmsucht, f. červívost.
Wurst, f. klobása; klobasíca; —darm, m. crèva za klobáse; —macher, m. klobásar; —maul, n. debéle usta; —mäulich, a. debélih úst.
Würze, f. začimba, začina. štúpa; s. Gewürz.
Wurzel, f. korèn, korènína, korènika, žila; —s, a. korèninski.
Würzelchen, n. korènik, korèninica.
Wurzelgewächs, n. korènika.
Wurzelig, a. korènit.
Wurzelmann, m. korènar.
Wurzeln, v. n. korèniti se, zakorèniti se, ukorèniti se; v zemlji tičáti, zakorènjen biti.
Wurzelsilbe, f. korènita slovka.
Wurzelwerk, n. korènje, korènine.
Würzen, v. a. začiniti, začínjati, štupati, poštúpati; fig. slajšati, nasladjívati, sladkáti.
Wust, m. skurnóba, nesnága, smét; kodercija, mèšanica.
Wüst, a. púst, pušáven, pušóben. divji, divjáčen; fig. razújzdan, bezporéden; —e, enei, f. puša, pušáva, pustinja. pustina, puščava: —heit, f. pustóta; fig. razújzdanost.
Wustig, a. nečist, smraden, skurnóben, nesnážen.
Wüstling, m. razkóšnik, razsípnež, razújzdan člóvèk.
Wuth, f. bès, bèsnóča; gnjév; togóta, jarost; (Tollheit) steklost, steklína, bèsnica.
Wüthen, v. n. bèsniti. bèsnováti; noréti, togotíti se, divjáti, —d, Wüthig, a. bèsen, nor; togóten; (toll) stekel.
Wütherich, m. kervolòk, okrútnik, trinóg, nevsmiljnik.

Z.

Zacken, *m.* rogel, róg, rogovíla, gača, zóh, verh; (am Hirschgeweihe) rogovíla; — *v. a.* zobiti, nazóbiti.
Zackig, *a.* roglast, rogovílast, gačast, zobàt.
Zagel, *m.* rép; (Zopf) kita.
Zagen, *v. n.* plašiti se, bati se, strahováti se.
Zaghaft, *a* plašen, bojéč, plašljiv, strašljív, —igkeit, *f.* plašnost, bojéčost, plašljívost.
Zähe, *a.* vlečljív, vlečéč, žilav, zatégel, zategljív, tóg; fig. tverd, stisljív.
Zähigkeit, *f.* vlečljívost, žilavost, zatéglost, togóst; fig. tverdost.
Zahl, *f.* čislo, broj, števílo; —amt, *n.* plačívnica; —bar, *a.* plačíven, platen.
Zählbar, *a.* izbrojív, čiseln, izštěvljív, preštevljív.
Zählbrett, *n.* brojívnica.
Zahlbruch, *m.* drobiž, drobíš.
Zahlen, *v. a.* plačati, plačeváti, platiti, popláčati, poplátiti.
Zählen, *v. a.* šteti; števíliti, čisliti, brojiti, čislováti.
Zahler, *m.* plačovávec, platnik, platítelj, plačovátelj; —in, *f.* platnica, plačiteljica.
Zähler, *m.* števec, brojívec, čislovávec.
Zahlfigur, s. Ziffer.
Zahllos, *a.* neizbrójen, bezštevílen, brezčíseln.
Zahlmeister, *m.* platítelj.
Zahlreich, *a.* brojen. brojnat, števílen, mnogobrójen.
Zahltag, *m.* platni dán. [čilo.
Zahlung, *f.* plača, popláta, pla-
Zählung, *f.* brojenje, brojitva, štetje, štetva.
Zahlwort, *n.* brójno od. števílno ime, števílnica.
Zahlzeichen, *n.* števílka, čislénka.
Zahm, *a.* pitom, pitomen, domáč; (von Thieren) krotek, privájen.
Zähmbar, *a.* vkrotljív.
Zähmen, *v. a.* krotíti, vkrotíti, priváditi, privájati, pítómiti; fig. obújzdati, berzdati.
Zahmheit, *f.* pitomost; krotkóst, krotkóča.
Zahn, *m.* zób; —z, *a.* zobni
Zähnchen, *n.* zobek, zobej, zobíček, zobčič. [lomec.
Zahnbrecher, *m.* zobávs; zobo-
Zahnbürste, *f.* ščetka za zobjé.
Zähneln, *v. a.* zobkati, nazóbkati; — *v. n.* zobe dobívati.
Zahnen, *v. n.* zobiti se, zobe dobívati.
Zahnfleisch, *n* dlasna, dlesna.
Zahnförmig, *a.* zobast, zobu podóben.
Zahngeschwür, *n.* zazóbnica.
Zahnig, *a.* zobàt.
Zähnklappern, *n.* klepet z zobmi.
Zähnknirschen, *n.* škripanje z zobmi.
Zahnkraut, *n.* zobnik.
Zahnlos, *a.* brez zób, brezzóben.
Zahnlücke, *f.* zobna škerbina.
Zahnlückig, *a.* škerbljív; —e, *m.* u. *f.* škerbljívec; škerbljívka.
Zahnschmerz, *m.* zoboból; ich habe —en, zobje me bolijo.

Zähre, *f*. solza, slojza.
Zange, *f*. klešče, kleše; škripa lice.
Zank, *m*. prepír, krég, razbòj, zdražba, svaja, svadja, ravs, razpra; —en, *v. n*. prepírati se, kregati se, svajati se, pričkati se, ravsati se, hudováti.
Zänker, *m*. prepíravec; pričkavec, pravdaš, svadljívec; —in, *f*. prepirljívka, svadljívka.
Zanksucht, *f*. prepirljívost, svadljívost, kregljívost; —süchtig, *a*. prepirljív, svadljív, kregljív, pravdljív, pričkaven.
Zapfen, *m*. čep, zatik, zatič; (Spund—) veha, napústnica; (Baum—) storž, čerž, abranka; (Eis—) krunec, kruncelj, ledenka, stréž; (im Munde) jezíček, čepič.
Zäpfen, *v. a*. čepiti, začépiti.
Zapfen, *v. n*. kerčmàriti, ločiti (vino zc.).
Zapfenbohrer, *m*. čepovník.
Zapfengeld, *n*. kerčmarína.
Zapfenstreich, *m*. večerno bobnjánje; čepobítje.
Zappeln, *v. n*. cepetáti, dergetáti, trepetáti, otripati.
Zarer, *m*. derskàč (ptica).
Zarge, *f*. rób, kràj; obód.
Zart, *a*. nježen, něžen; (weich) mehek, rahel; (klein) majčken, majcken, miken; —gefühl, *n*. mehkočútje, mehkočútnost, rahli čút; —heit; nježnost; mehkóst, rahlost; majčkenost.
Zärtlich, *a*. nježen, brižljiv, mežéven, mehkočúten, rahločúten; —keit, *f*. nježnost, mežévnost, rabločútnost.
Zärtling, *m*. mehkúžnik, mehkótnik.
Zauber, *m*. coper, vraža; čara, čarobíja, baja; (Reiz) mík; —buch, *n*. čarobníške bukve; —:, *a*. čarobni, coperni; —er, *m*. copernik, vražnik, čarobnik; vračár; —ei, *f*. coperníja, čarobíja, vražà.
Zauberin, *f*. copernica, čarobnica, vražnicá, vračarnica.
Zauberisch, *a*. coperníški, čarobníški, (reizend) milen.
Zauberkunst, *f*. vražtvo, coperníštvo.
Zaubern, *v. a*. coprati, čarati, vražiti, vračáriti, bajati.
Zauberwerk, *n*. čarobíja, coperníja.
Zauche, *f*. psica.
Zauderer, *m*. obotávljavec, žužljavec, mučkavec; —ei, *f*. obotávljanje, mučkaríja.
Zauderhaft, *a*. obotavljív, mudljív, žužljav.
Zaudern, *v. n*. obotávljati se, mudíti se, žužljáti, kesnováti, čakati. [žvala.
Zaum, *m*. ujzda, uzda; berzda,
Zäumen, *v. a*. uzdati, ujzdatí, obújzdati, berzdati, obèrzdati; krotíti.
Zaumlos, *a*. razúzdan, neobújzdan.
Zaun, *m*. plót, graja, zagrája, tinj; —gerte, *f*. protika; —könig, *m*. kraljič, kraljíček, strěžič, palčič; —öffnung, *f*. verzel; eine — machen, ver-

zniti; —pfahl, m. kol, planka; —rübe, f. divja vinika, hostna čerlénka.

Zausen, v. a. puljiti, pipati, čupati, čodrati; bei den Haaren —, lasáti, za lasjé pipati.

Zebra, n. cebra.

Zeche, f. gostí, veselo družtvo: (Zahlung) zapitnina; (Zunft) ceh, združba; —n, v. a. piti, pijánčevati; —er, Zechbruder, m. pijánec.

Zechfrei, a. einen — halten, za kogar plačati.

Zechine, f. zlát, cekín.

Zecke, f. klešč, klošč.

Zehe, f. perst na nogah, nožni perst; die große —, palec.

Zehen, Zehn, num. desét; —d, n. desétka, desetínka, desetica.

Zehent, m. desetína. deséti děl; —=, a. desetínski, desétkoven; —en, v. a. desetíniti, desetíno pobírati, desetkováti; —er, m. desetínar; —frei, a. prost od desetíne; —garbe, f. deséti snop; —herr, m. gospodár desetíne.

[illegible]ehne, f. Zehner, m. desetica.

[illegible]ehnerlei, a. desetéri.

[illegible]hnfach, —fältig, a. deseternat, desetérni.

[illegible]hnjährig, a. desetlěten.

[illegible]hnmal, ad. desétkrat, desetbart; —ig, a. desetkráten, desetbárten.

[illegible]npfünder, m. desetfúntnik, [illegible]p za krogle desétih funtov.

[illegible]pfündig, a. desetfúnten

[illegible]te, m. deséti; —l, n. de[illegible]ínka, deséti děl; —ns, ad. [illegible]sétič,

[illegible]n, v. n. živéti, jěsti in piti, hraniti se; (bei einem Wirthe) trošiti, zatróšiti, jěsti in piti; (sich vermindern) sušíti se, posušíti se; činžati se; — v. a. sušíti, činžati.

Zehrgeld, n. — pfennig, m. popotnína, strošek.

Zehrung, f. brešen, brešno.

Zeichen, n. znám, znamnje, znamenje, znamen, znák; — buch, n. knjiga za risanje; — deuter, m. znamenár, znakoslóvec; (aus den Gestirnen) zvězdogléd; — ei, f. znamenárstvo, znakoslóvje; — kunst, f. risárstvo; — meister, m. risovník, risarski učítelj; — schule, f. risárska šola.

Zeichnen, v. a. u. n. risati, risováti, narísati, čertati, načértati; (mit einem Zeichen) zaznámiti, zaznáčiti.

Zeichner, m. risár, risovavec; — in, f. risarica.

Zeichnung, f. risanje; narísek.

Zeideln, v. a. obrězati od. podrězati bčele.

Zeigefinger, m. kazín, kazínec, kazávec.

Zeigen, v. a. kazati, pokázati, pokazováti.

Zeiger, m. kazavec, kazitelj, kazálo.

Zeihen, v. a. kriviti, okrívljati, dolžíti.

Zeile, f. versta, réd, reda, redek; — nweise, ad. porédoma, povèrstoma.

Zeisig, m. čižek, cizek, šterlínec, ternjóvka.

Zeit, f. čas, vrěme; doba; um welche —, obkorid, kadáj; vor der —, prevréd, preráno, prezgódaj; bis zu dieser —,

dosihdób, dosihmál, doale; — haben, vtegniti; welche — ist es, ob kolíkih je, obkoríd je; es ist später an der —, poznéje je; zu — en, včasih, včasi; bei — en, zgodaj, zarano, rano; unter der —, tačas, med tem; vor — en, někdaj, svoje dní; gestern um diese —, včeraj obsoríd; in kurzer —, v kratkim.

Zeitalter, n. věk; — buch, n. časnik, časopís; — beschreibung, f. časopísje; — folge, f. časotěk; — genoß, m. verstnik; — her, ad. od tega časa, od teh dób.

Zeitig, a. goden, zrěl; zgoden, rán; — ad. prigóddaj, zgodaj; — en, v. n. zoriti, dozrévati, zrěliti.

Zeitkunde, f. časoslóvje.

Zeitlang, ad. eine —, někóljko časa; dolg čas.

Zeitlebens, ad. svoje žive dní.

Zeitlich, a. časen, posvěten, minijóč, preměnljív, pozemalski; — keit, f. časnost, posvětnost.

Zeitlose, f. podlèsk, čemeríka.

Zeitmaß, m. měra časa; — messer, m. časoměr; — punkt, m. doba; — raum, m. čas, věk.

Zeitschrift, f. časopís, časnik, lětopís.

Zeitung, f. novine, časnik, časopís, novíce; — sschreiber, m. novinar, novíčar. [časa.

Zeitverlust, m. zatráta ob. zguba

Zeitvertreib, m. kratek čas; aus —, za kratek čas.

Zeitwort, n. glagolj.

Zelle, f. izbica, hišica; (Bienen —) piskrica; — ngewebe, n. piskričasto tkanje.

Zellig, a. piskričast.

Zelt, n. šotor, šator, stan, šotorišče, šatorišče; das — aufschlagen, všotóriti se; — bett, n. šotorska postelj; — dach, n. štorija; — pfahl, m. kol, prakol; — wagen, m. pokríti vóz.

Zephyr, m. zahódnik, zéfir.

Zepter, m. žézlo, kraljúla.

Zerarbeiten, v. a. razdělati; — v r. sich, razdělati se.

Zerbeißen, v. a. zgristi, razgristi, razgrízniti. [lětéti se.

Zerbersten, v. n. razpóčiti, raz-

Zerbläuen, v. a. natépsti, pretépsti, naižgáti, nakúriti.

Zerbrechen, v. a. razbíti, razlómiti, raztrěti, raztrúpiti, prelómiti, strěti.

Zerbrechlich, a. razlomljív; — keit, f. razlomljívost.

Zerbröckeln, v. a. razdrobíti, razdróbljáti. [látiti.

Zerdreschen, v. a. zmlátiti, prem-

Zerdrücken, v. a. zmúčkati, zméčkati, razmúčkati, stláčiti, zmandráti, razmandráti, zgnjěsti, razgnjěčiti, zgnjáviti.

Zerfallen, v. n. razpásti, razpádati, razsuti se, razsípati se; (im Fallen zerschlagen, z. B. sich den Kopf) razbiti (si glávo); (mit einem —) svaditi se, v razpertijo priti, razprijátljiti se. [razváljen.

Zerfallen, a. porúšen, podért,

Zerfetzen, v. a. razdrápati, razcápati, razcúnjati, razcándrati,

raztèrgati, razdrěti; — fetzt, *a.* razcápan, cápast, cúnjast, càndrav; (ein — er Mensch) razcápanec, càp, capún.
Zerfleischen, *v. a.* razmesáriti, razkerváviti.
Zerfließen, *v. n.* (vom Eis) tájati se, taliti se, topíti se, raztájati se, raztopíti se; (vom Schnee) razkopněti, skopněti, kopnéti; (von flüßigen Dingen) raztěči se, raztěkati se, razcěditi se; in Thränen —, v sólzah se topíti.
Zerfressen, *v. a.* razjěsti, razjědati, razgrízti, zgrízti.
Zergehen, *v. n.* raziti se, razpustíti se; (vom Schnee und Eis s. Zerfließen).
Zergen, *v. a.* drážiti, razdrážiti, razsváditi, razsvajováti.
Zergliedern, *v. a.* (einen Körper) raztèleseváti, razúditi; (einen Satz) razlágati, razlóžiti, razkládati.
Zerhacken, *v. a.* presěkati, razsěkati.
Zerhämmern, *v. a.* razbíti, razkováti.
Zerhauchen, *v. a.* razpíhati, razpíhniti.
Zerhauen, s. Zerhacken.
Zerkauen, *v. a.* razžvekáti, razžvěčiti.
Zerklopfen, *v. a.* razbíti, raztólči.
Zerknacken, *v. a.* razlèskati, razlèskniti.
Zerknicken, *v. a.* pokvěčiti, steptáti, zgnječiti, razlómiti.
Zerknirschen, *v. a.* razlèskniti, raztrěti, razmúčkati.
Zerknirscht, *ad.* pobít, stért, skrúšen.
Zerkochen, *v. a.* razvaríti, razkúhati, prekúhati; — *v. n.* — sich, *v. r.* razkúhati se, razvaríti se; (im Magen) razbáviti se.
Zerkratzen, *v. a.* razpráskati, razdrápati.
Zerlassen, *v. a.* razpustíti, razpúšati, razcvěrati, razcvrěti, topíti, taliti, raztopíti.
Zerlechzen, *v. n.* razsàhniti, razsušíti se, popóčiti od suše.
Zerlegen, *v. a.* razdjati, razděvati, razlóžiti, razlágati; (— das Fleisch) razrězati, razrězováti, raztérgati.
Zerlöchern, *v. a.* nalúknjati, raz-
Zerlumpt, *ad.* razdrápan, razcápan, cápast, cúnjast; s. Zerfetzt.
Zermahlen, *v. a.* razmlěti, zmleti.
Zermalmen, *v. a.* razdrobíti, zdrobíti, razněsti, razdrúzgati, razmlěti.
Zermartern, *v. a.* razmúčiti.
Zermetzeln, *v. a.* razmesáriti.
Zernagen, *v. a.* razgrísti, razglódati, razgrúditi.
Zernichten, *v. a.* vníčiti, uníštiti, vnič správiti, pokončáti, iztrěbiti, potrěbiti.
Zerplatzen, *v. n.* raztrěšiti se, razplósniti se, razpóčiti, razpókniti.
Zerpressen, *v. a.* raztískati, raztísniti, razmúčkati.
Zerquetschen, *v. a.* razmúčkati, razměčkati, raztláčiti.
Zerreiben, *v. a.* raztrěti, raztírati, preríbati, zríbati, razríbati, zdrózgati.
Zerreißen, *v. a.* raztérgati, pretèrgati; (zerfetzen) razcápati, razcúnjati; (niederreißen) razdrěti, razdírati; (zerfleischen) razmesáriti; — *v. n.* raztèr-

gati se, pretèrgati se, vtèrgati se. [vlěči, razvláčiti.
Zerren, *v. a.* vlěči, vláčiti, raz-
Zerrenbaum, *m.* cěr.
Zerrinnen, *v. n.* razcurěti, razlíti se; razvodenéti.
Zerrühren, *v. a.* změšati, razměšati, [púljiti.
Zerrupfen, *v. a.* razkúbsti, raz-
Zerrütten, *v. a.* změšati, zméditi, zmótiti, zrúšiti, porúšiti; — tung, *f.* změšnjáva, zmotnjáva, kodercíja, porúšenje.
Zersägen, *v. a.* razrězati, prerězati; razžágati, prežágati.
Zerschaben, *v. a.* razstèrgati.
Zerscheitern, Zerschellen, *v. n.* razbíti se, razlómiti se, porúšiti se. [strěliti.
Zerschießen, *v. a.* prestrělíti, raz-
Zerschlagen, *v. a.* razbíti, razbíjati, ráztolči, pretléči; — sich, *v. r.* razbiti se, strupiti se, pobíti se. [pustíti.
Zerschmelzen, *v. a.* raztopíti, raz-
Zerschmettern, *v. a.* razvrěči, raztrúpiti, raztrěšiti, raznésti.
Zerschneiden, *v. a.* razrězati, prerězati. [děliti.
Zerschrotten, *v. a.* razdrobíti, raz-
Zersetzen, *v. a.* razstáviti, razstávljati, razkrójiti.
Zerspalten, *v. a.* razkláti, razplatíti, kálati, razkálati, cěpiti, razcěpiti.
Zersplittern, *v. a.* razcěpiti, razcěpljati, razkláti; (unnütz anwenden) vtrátiti, zatrátiti, potrátiti, zapráviti, raznésti, rastépsti.
Zersprengen, *v. a.* (in Stücke) raznésti, razgnáti, razvrěči; (auseinander jagen) razpodíti, razkropíti. [lětéti se.
Zerspringen, *v. n.* razpóčiti, raz-
Zerstampfen, *v. a.* razphati.
Zerstäuben, *v. a.* razkaditi, razvějati, razkropiti, raztépsti, raznésti, razpèršiti [hósti.
Zerstechen, *v. a.* razbósti, pre-
Zerstieben, *v. n.* razvějati se, razkáditi se, razprášiti se.
Zerstörbar, *a.* razrušljiv, poderljív, porušljiv.
Zerstören, *v. a.* razdrěti, podrěti, podírati, razrúšiti, porúšiti, razdjáti, razvalíti, raztrěti; — rung, *f.* razdor, podertíja, razdertíja, razdjánje.
Zerstoßen, *v. a.* stòlči, raztólči.
Zerstreuen, *v. a.* raztrèsti, raztrósiti, razsipati, razvějáti; (aufheitern) zabáviti, razveseliti; — sich, *v. r.* razvědriti se.
Zerstreut, *a.* razsúti, nepazljív.
Zerstreuung, *f.* raztrosenje (Gemüthszustand) razmišlje nost, nepazljívost; (Aufheiterung) veselje, zabáva.
Zerstücken, *v. a.* razkósiti, r[illegible] drobíti, na kóse zdrobíti, r[illegible] komádati.
Zertheilen, *v. a.* razděliti, [illegible] dělováti, razkrójiti; (von [illegible] dicamenten) raztopiti; (Wasser) raztékati se, ra[illegible] se. [dě[illegible]
Zertheilung, *f.* razdělenje,
Zertrennbar, Zertrennlich, *ad* ločljív, razparljív.
Zertrennen, *v. a.* razdělit[illegible] lóčiti; (eine Nath) razpárati, razporjáti.
Zertreten, *v. a.* [illegible]

ceptáti, zmandráti, razmandráti, strěti, zmancáti, pogáziti.
Zertrümmern, v. a. razrúšiti, razdrěti, raztrěti, raztrúpiti, razvaliti.
Zerweichen, v. a. razmákati, razmočiti; — v. n. razmákati se, razmočiti se.
Zerwühlen, v. a. razríti, razróvati, razbérbati, razbróditi, razvóhati.
Zerwürfniß, f. razpòr, razpartíja, razdór.
Zerzausen, v. a. razpipati, razčúpati, razvláčiti, razcúnjati.
Zerzupfen, v. a. razcúkati.
Zetergeschrei, n. krika, krik, kríč.
Zettel, m. listič, pismice, cedula; (bei den Webern) snova, osnova, osnutek, snutek; — baum, m. snoválnica; — n, v. n. trositi; (etwas an —) snovati, osnovati.
Zeug, m. u. n. osnóva, osnovica, róba; (im Gewirk als Stoff zu Kleidern) tkaníca, tkanje, tkanína; (Leinen —) platenina; (hänfener) rás; (Waaren) róba; (Ding, Sache) rěč, stvár, roba; (dummes, albernes —) burke, kvante, norčije, traparije.
Zeuge, m. priča, svědòk.
Zeugen, v. n. príčati, svědóčiti; pričovati, svědočováti; — v. a. (ein Ding seiner Art durch sich selbst) roditi, poroditi; (durch Fortpflanzung vermehren, z. B. Bäume ꝛc.) rěditi, zárediti; — =, a. svědočánski.
Zeugenverhör, n. izprášanje prič.
Zeugfabrik, — manufactur, f. osnóvnica; — haus, f. orožiše, orožnica; — macher, m. tkavec, tkač; — niß, f. príča, pričanje, svědóčba, spriček, spričimba.
Zeugschmied, m. orožjár, orodjaš.
Zeugung, f. rojénje, plodjenje; roditva; reditva; — sglied, n. rodiven od. sramen ud; — skraft, f. moč, sila rodna; — strieb, m. nagon rodni.
Zeugwart, m. čuvar orožniçe.
Zibebe, f. cibéba.
Zibetthier, n. cibet.
Zicke, f. kozica, kozičica, kózle, kózlič; — ln, v. n. kóziti se, jágnjiti se, mlade iméti.
Zieche, f. prevléka, obvléka, navlaka.
Ziege, f. kóza; — n hüthen, koze pasti, kozáriti, kozarčováti.
Ziegel, m. opéka, opék, črep; — =, a. opéčni; — brenner, m. opékar; — dach, n. opékna strěha; — decker, m. pokriváč s opekom; — hütte, f. opečnica, opekárnica.
Ziegen=, a. kozji.
Ziegenbart, m. s. Geisbart; — bock, m. kozel, jarec; — fell, n. kozína, kozličina, kozletína, kózja kóža; — fleisch, n. kozlina, kozletína, kozlovina; — hirt, m. kozjí pastir, kozár; — hirtin, f. kozarica, kozarka.
Zieger, m. siròtka, srodka.
Ziehen, v. a. vleči, vláčiti, tezati, potegovati, potégniti; an sich —, k sebi potégniti; (Thiere) rediti, zrediti; (Blumen) saditi, sajovati; (Samen)

pripráviti, priprávljati; (den Beutel) pláčati, plačovati, plačiti; (den Hut) odkriti se; Jemanden bei den Haaren —, kogar lasáti; (eine Linie —) čerto narediti, čertati; (erhalten, empfangen) dobíti, doséči; (sich etwas zu Gemüthe —) si kar k sercu vzeti; (von einem Orte an einen andern —) seliti se, preseliti se; (als Wolken) dervíti, pridervíti; auf die Wache —, na stražo iti; Lichter —, svěče livati, dělati; zu Rathe —, světovati se s kom; den Kürzern —, zgubiti; Saiten —, napeti, nategniti strune; (einen Graben, einen Zaun um einen Ort) obkopáti, ogradíti; die Worte —, raztezati besědo; in Erwägung —, soditi, razsóditi, pomísliti; in Zweifel —, dvomiti o čem; Folgen nach sich —, poslědke, poslědice iměti; — v. n. (wohin) íti, selíti se, preselíti se; (herum —) tèpsti se, potěpati se, klatiti se; — v. r. (sich) vléči se, vláčiti se, potègniti se; (sich erstrecken) pružiti se, protezati se, prostírati se; (sich aus einer Sache, Verlegenheit —) izviti se; (der Weg zieht sich in die Länge) pot se proteže, mu ni konca; (sich in die Enge —) stisniti se.

Ziehgeld, n. rejína, rejénčina; — kind, n. rejénec, réjic; rejénka, rejénče; bránjenik, hranjeníca, hranjencě.

Ziehung, f. (in der Lotterie) vlečenje, vleka; wann ist die —, kdaj se bó vlěklo? kdaj bode vlékli?

Ziel, a. (Zweck, Absicht) naměn, namèmba, naměra, cílj, kónec; (das Ding, nach dem man zielet) tarča; (Grenze eines Raumes) méja, méjica; (Termin, Frist) rók, obrók, dòba; — en, v. n. (darauf sehen, um es zu treffen) měriti, namèriti; (zur Absicht haben) naměniti, namísliti, naměmbo iměti, naklěpati.

Ziemen, v. r. pristáti se, spodóbiti se; f. Geziemen.

Ziemer, m. žila, bikova žila, bikovica, bikovec.

Ziemlich, a. u. adv. (mittelmäßig) précej, že veljá, še kdij; (fast, beinahe) skoro, skoraj.

Zier, Zierde, f. kinč, lišp, lipotija, ures; (Kinder —) kija.

Zieraffe, Zierbengel, m. gizdelin.

Zieren, v. a. kinčiti, lišpati, lěpotiti, zalšati, krasiti urésiti; — sich, v. r. brániti se, opírati se, vstávljati se, lómiti se.

Zierlich, a. mičen, čeden, snážen, fléten; — keit, f. zálost, flétnost, mičnost, čednost.

Ziesel maus, f. polh.

Ziffer, f. števílka. čislénka, čislo; — blatt, n. kazálo.

Zigeuner, m. cigán; — in, f. ciganica, ciganka; — ei, f. ciganijá; — kraut, n. červívec.

Zimmer, n. (Bauholz) tesarski lěs; (ein Gebäude) hram, hiša; (Gemach) soba, jizba, hiša, čumnata; — arbeit, n. tesársko dělo; — axt, f. tesarska sekira, tepuka, — decke,

f. strop; — gesell, m. tesarski hlapec; —holz, n. tesarski lěs; — mann, m. tesar, tesáč, stěnar; —n, v. a. tesáriti, staviti; — platz, m. tesarsko dvoriše, tesaríše; — werk, n. tesarsko dělo.

Zimmet, m. koríca, sládka skórje; cimet; —=, a. koríčni.

Zinke, f. rógel, roglič, zob, rasohe, rogovíla; (Spitze eines Berges) vèrh; (ein Instrument) róžnica, róg, trobilo; — ig, a. s. Zackig.

Zinn, n. kosíter, ólov, ólovo; —=, a. kosítren, kosítern; — asche, f. —kalk, m. kositerski pepél; —bergwerk, n. kositerski rudnik; —ern, a. kosítern, óloven, olovnát; — gefäß, n. kósiterna posoda; —gießer, m. kositrár, kositlár; —gießerei, f. kositlárija; — grube, f. kositréna, rúda na kosíter; — haltig, a. kosíterast, olovnast; — ober, m. rumeníca, rudečíca, cěnovar; — platte, f. plóča kosíterna, plóša ólovna.

Zinne, f. vèrh; stròp (eig. Zimmerdecke); ozídje (eig. eine gemauerte Umfassung, Stadtmauer); slěme (eig. der Dachfirst.)

[Zin]s, m. dáča, dácija, dáč, věča; kázen; (Mieth—) najémšina, najemnína; (Interesse) obrést, interés; — bar, a. věčoven, zabiren, biri poderžen, kazenski; — barkeit, večovnost; — bauer, m. [vě]čoven kmet; —buch, n. věčovna knjiga; — einnehmer, m. věčovnik; —sen, v. n. u. a. věčo nesti; věčo plačati, věčovati, kaznovati, na věčo iti; —frei, a. prost věče, slóboden kázni; — gut, n. zemlja bírna, dóbro věčovno; —getreide, n. kazen, žitna kázen, věčovno žito; — herr, m. gospodár věče, gospodár večovni; — pflichtig, s. Zinsbar. [škric, končik.

Zipfel, m. krájnik, okrájek,

Zipperlein, n. protín, hudíca, skernina. [vo.

Zirbelbaum, m. cěr, cěrovo drě-

Zirkel, m. (d. Umkreis) krǿg, okrǿg, kolo, okrǿglej, obǿd; (Gesellschaft) družtvo, kolo; (das Werkzeug) šestílo, okroglilo, obodílo; — bogen, m. obód, lok; —förmig, a. krógel, okrógel, obel; — fläche, f. krǿg, kolo; — linie, f. okrógla čèrta; — n, v. a. s šěstílom měriti, šěstkati, šěstiti, obvóditi; — punkt, m. srědina, srědíšče.

Zirpen, v. n. čèrčati, cvèrčati, chirikati, pěti.

Zischerln, v. n. šepetáti, šeptáti, čebljáti, žvižgetáti.

Zischen, v. a. sičati, sičáti, psikati, izpsikati, psičati, žvižgati. [vodnják, rúpa.

Zisterne, f. vodárna, stekva,

Zither, f. citre; —spielen, citrati.

Zitrone, f. citróna.

Zitteraal, m. trepéča jegúlja.

Zitterespe, — pappel, f. tópol, topolóvka, trepetljíka.

Zitterfisch, m. derkúlja.

Zittermaal, *n*. lišáj.
Zittern, *v. n*. trepetáti, dergetáti, trésti se.
Zitz, *m*. cic. [dovíca na sescih.
Zitze, *f*. sésec, zízek, sisa, bra-
Zitzenförmig, *a*. ziscast, sisast.
Zobel, *m*. njúst, sámur, sóbol; — fang, *m*. lóvlja sóbolov; — fänger, *m*. sobolár; — pelz, *m*. sóbolski kožuh.
Zofe, *f*. jispna, hišna, dvorkinja.
Zögern, *v. n*. obotávljati se, kesnováti, odlášati, kasníti, zatézati. [tomec.
Zögling, *m*. rejénec, rejec, pi-
Zoll, *m*. (Abgabe) harmíca, múta, míta; (Längenmaß) pàlec; —=, *a*. harmični; — amt, *n*. harmica; —bar, *a*. zahermičen, od čésar se móra múta pláčati, zamúten; — en, *v. a*. harmíco od. múto plačati, mútati, zamútati; (Dank —) hvaliti, zahváliti se; — frei, *a*. prost od múte; — gerechtigkeit, *f*. mútna právica; —haus, *n*. harmíca, harmičárnica; — ner, Zöllner, *m*. harmičár, mitár; — stab, *m*. pošet; — tarif, *m*. mútna od. harmična tarífa; — wesen, *n*. mutníštvo, harmištvo.
Zone, *f*. podněbje, štrem, pojàs zemlje. [*f*. živinoslovje.
Zoolog, *m*. živinoslovec; — ie,
Zopf, *m*. kíta, číta; Zöpfchen, *n*. kitica.
Zopfband, *n*. vplětek, uplětnik.
Zorn, *m*. jéza, gnjěv, sèrd, zlóba, ljutost; — ig, *a*. jézen, gnjěven, serdít, razkačen; — müthig, *a*. serdít, razkačljív, togóten, gnjěvlív, zloben; — müthigkeit, *f*. serdítost, gnjěvljivost; — wuth, *f*. sèrd, razkáčenost, divjost, zlóst.
Zote, *f*. kocína, kósma, kódra; (an Kleidern) cúnja, banjúsa, cándra, cápa; (ein schmutziger Ausdruck) búrke, kvánte, klobasaríja, nesrámna beséda; — eln, *v. n*. (Zotenreißer) kvántati, klobasiniti, kláfati; — n=haft, *a*. gnjúsen, nesrámen; —nreißer, *m*. kvantáč, klobasín, kláfar; — icht, *a*. cunjast; — ig, *a*. cúnjat, razcápan.
Zottig, *a*. kosmát, kódrast; (ein zottiger Mensch) košmider, razkosmaník.
Zu, *prp*. k, h; do; pri, per; u; za; po; na; bis — ihm, do njega; Liebe — Gott, ljubèzen do Bogá; — der Zeit, u tem čásu; euch — Ehren, vam na čast; — Wien herumstreichen, po Běču se potěpati; — Hause sein, domá biti; — Tische sitzen, pri mízi seděti, pri obědu biti; von Tag — Tag, od dné do dné.
Zubauen, *v. a*. pristáviti, prizídati, prigráditi.
Zu=bereiten, *v. a*. pripráviti, priprávlati; — bereitung, *f*. priprava, pripràvek; — binden, *v. a*. zavězati; — bringen, *v. a*. prinésti, prinášati, doněsti. donášati; (die Zeit) preživi. preživéti, prebíti; (zutrinken) napíti, napíjati komur; (ich bringe Dir zu, du sollst leben!) Bog te živi, Bog pomózi!

(ein Heirathsgut) zaženíti, prinésti děl; — brocken, v. a. pridrobíti; — buße, f. vtráta, zatráta, zguba; — büßen, v. a. vtrátiti, zatrátiti, zgubíti.

Zucht, f. (ein Werkzeug zum Ziehen) vlěk; (v. Vieh) plěme; (— ochs) vól za pléme; (Pflege) réja; (Brut, Heerde) plód, plěme, ròd; (die Anleitung zu einem pflichtmäßigen Verhalten) stráh, rěd, pokóra; (Sittsamkeit) lépo zadéržanje, lěpe navade in šége, stràh; — biene, f. matica; — haus, n. kazívnica, pokorívnica; — hengst, m. žrébec; — los, a. brez straha; — losigkeit, f. razuzdanost; — meister, m. strahovávec; — ruthe, f. šiba strahovavka; (Strafe) kára, kázen; — sau, f. svinja za plěme; — stute, f. kobíla za plěme; — vieh, n. živina za plěme.

Züchtig, a. srameželjiv, nedólžen, číst; — keit, f. sramežljívost, čístost; — en, v. a. pokoríti, strahováti, kaznováti; (mit der Ruthe) těpsti, šibati; (mit Worten) svaríti, posvaríti; (strafen) karati, kázniti, kaznováti; — ung, f. kára, kázen, pokóra. [kimniti.

Zucken, v. n. mikniti, míkati,

Zucker, m. sladkór, cuker; — bäcker, m. sladkopěk, sladičár; — büchse, f. škátlja za sladkòr, sladkárnica; — n, v. a. sladkóriti, posladkóriti; cukriti; — sieberei, f. cukrovárnja, sladkorija; — süß, a. presládek. sladek kakor sladkór; — werk, n. sladkarija, sladkíš, sladka jěd; — wurz, f. sladki korěn.

Zudämmen, v. a. zajéziti, zagráditi.

Zudecken, v. a. odéti, odévati; zakríti, zakrívati, pokriti, zagerníti.

Zudem, ad. verh tega, k temu.

Zudrängen, sich, v. r. síliti se kamor, prisiliti se, měšati se (u vse). [súkati.

Zudrehen, v. a. zaškerníti, za-

Zudringlich, a. prisilen; — keit, f. prisílnost.

Zudrücken, v. a. stísniti, zatísniti; (die Augen) zaměžáti, měžgetáti, stísniti očí.

Zueggen, v. a. zavlačiti.

Zueignen, sich, v. r. prilástiti si, prilastováti si, prisvojiti si, prisvojevati si; (widmen) posvětiti; posvěčováti, daríti, podaríti, prinésti; — v. a. prilastíti.

Zuerkennen, v. a. prisoditi, prispoznáti; dati; — nung, f. prisoda, priznánje.

Zuerst, ad. naj préj, nar préd, préd vsem; v pervič; (das erste Mahl) pervokrat.

Zufahren, (hurtig fahren) v. n. hitro se peljáti; (auf etwas —) proti čemur se peljáti.

Zufall, m. nagódek, priměrlej, prigóda, nakljúčba, prigodek, slučáj, sréča; — en, v. n. zablópniti se, zapásti; (von ungefähr zu Theil werden) prigoditi se, nagodíti se, priměriti se, prikljúčiti se.

Zufällig, *a.* nagòden, prigódden, slučajen; — keit, *f.* slučájnost, prigódnost.
Zufertigen, *v. a.* odpráviti, pošilljati.
Zuflechten, *v. a.* zaplésti, zaplétati; priplésti, priplétati.
Zuflicken, *v. a.* kèrpati, zakèrpati, zaplatováti.
Zufliegen, *v. n.* prilětéti, prilětati; dolětéti.
Zufließen, *v. n.* pritékati, priteéči, dotéči.
Zuflucht, *f.* vběžíšče, utočíšče, pribežališče, zavětíšče, zavětje, zaúpanje.
Zufluchtsort, *m.* f. Zuflucht.
Zufluß, *m.* pritók, pritéka; dohódki.
Zufolge, f. Folge.
Zufrieden, *a.* dovóljen, zadovóljen; ich bin damit —, mi je práv., mi je po vólji; — stellen jemanden, zadovóljiti, zadostíti komur; (sich — geben) umíriti, se vtolažíti se; — heit, *f.* zadovóljnost, zadovoljstvo.
Zufrieren, *v. n.* zamérzniti, primérzniti.
Zufügen, *v. a.* zaděti, zaděvati, pričiniti, činiti; storíti.
Zufuhr, *f.* privóžnja, prívoz, dovožnja; die — abschneiden, zaprěčiti dovóz.
Zuführen, *v. n.* privóziti, privážati, pripeljáti, pripeljovati.
Zufüllen, *v. a.* dopólniti, napolniti, nadopólniti.
Zug, *m.* vlàk, vlék, poteg, potéga, potéglej; (— im Trinken) dúšek, požír, požírek; (— mit der Feder) potéz, čérta; (—Vögel) kita; odlětavne ptice; (— Pferde) vpréga, zaprèga; (— Truppen) rájda trúma; (ein Vorübergang) prébod; einen — thun, potégniti; (— Ochsen) jarm; (die Gesichtszüge) obráz, obličje (— für —) na dláko, točno; (in Zügen liegen) umírati
Zugabe, *f.* pridávek, nadavek priméček, privéržek, dodatek
Zugang, *m.* prihód, pristóp, dostóp.
Zugänglich, *a.* pristopen; dostópen
Zuganker, *m.* vlečivno sidro.
Zugbrücke, *f.* viseči most.
Zugeben, *v. a.* pridáti, pridávati, navrěči, priměči; (gestatten) dopustíti, dovoljiti pripustiti, privoljiti; (im Kartenspiele) mást dáti, módlati
Zugedacht, *a.* naměnjen.
Zugegen, *ad.* vpričo, nazoči, nazočen.
Zugehen, *v. n.* hítro íti, hitéti (zuschließen) zapírati se, zapreti se, zaklópiti se; (geschehen) zgoditi se, godíti se (es ging sehr hitzig zu) jako s se bili ugrěli; (spitzig —) za ojstren bíti.
Zugehör, *n.* pripráva; — en, *v. n.* kogar lást bíti, kómu slišati; (das gehört dir nicht zu) to tébi ne grè.
Zugehörig, *a.* (wird durch Beiwörter bezeichnet); wem — čigáv.
Zügel, *m.* berzda, ujzda; vájet vójka, vójet; (Jemanden im — halten) kogar u stráhu imét —los, *a.* razuzdan, razvujzdan, brezujzdàn, razgójzdán razpuščen; —losigkeit, *f.* ra

uzdánost, razgójzdanóst, brezuzdanost.
Zugemüse, *n.* sočívje, sočívo, zélje, prikúha, stróčje.
Zugeordnet, *a.* pridán, dodán.
Zugesellen, *v. a.* pridrúžiti, pripajdášiti, prítováršiti.
Zugestehen, *v. a.* dopustíti, dovoljíti.
Zugethan, *a.* podán, vdán, nagnjen.
Zugfisch, *m.* prehódna ríba, prohódna ríba.
Zuggarn, *n.* vlák, sák.
Zuggraben, *m.* jarek, draga.
Zugießen, *v. a.* prilíti, prilíjati, dolíti, dolívati; zalíti, zalíjati, oblíti.
Zugleich, *ad.* zráven, zrávnej, zajedno; skupej, vrèd.
Zugleichen, *v. a.* ravnáti, zravnáti, poravnáti.
Zugloch, *n.* dúšnik, zdúšnik.
Zugluft, *f.* prepúh, větromet.
Zugochs, *m.* vprézni vól.
Zugpferd, *n.* vprézni konj.
Zugreifen, *v. n.* popásti, poprijéti, vloviti.
Zugriemen, — strang, *m.* lano (štranga).
Zugürten, *v. a.* zapásati, pripásati, opéti.
Zugvieh, *n.* vprézna živína.
Zugvogel, *m.* odlětávna ptica, odlětávnica.
Zugweise, *ad.* na kíte, na trume; kítama, trúmama, rajdama.
Zugwind, f. Zugluft.
Zuhacken, *v. a.* zakopčáti, zaknépati.
Zuhalten, *v. a.* (zumachen) zapírati, zapręti, zaderžováti, zaperto deržati; (die Augen —) mežáti, mežéti, žmèti, žmèriti.
Zuhängen, *v. a.* zavěsiti.
Zuhauen, *v. n.* (auf einen —) těpsti, pretěpati kogar, vdarati, nemílo těpsti; *v. a.* (behauen) tesati, obtesavati.
Zuheften, *v. a.* zašíti, pripehníti.
Zuheilen, *v. a.* zalěčiti, lěčiti, zacěliti; — *v. n.* cěliti se, zacěléti, cěléti.
Zuhören, *v. n.* poslušati; —er, *m.* poslušávec, poslušatelj.
Zuhüllen, *v. a.* oděti, zakriti, zagérniti, oděvati, zakrívati, zagrínjati.
Zujauchzen, *v. n.* vrískati, kríčati.
Zukehren, *v. a.* verniti, oberniti, obračati.
Zuklatschen, *v. a.* (Beifall) pljěskati.
Zukleben, Zukleistern, *v. a.* zalěpiti, zalěpljivati.
Zuknöpfen, *v. a.* zakopčati, zaknépati, zaknofláti.
Zuknüpfen, *v. a.* zavozljáti, zadérgniti.
Zukommen, *v. n.* dójti, príti, dospěti; (erlaubt sein) dójti, íti; (einem etwas — lassen) poděliti, dati.
Zukunft, *f.* príhod, pribodnost, bodóčnost, prihódni čas; —künftig, *a.* pribóden, bodóč.
Zulächeln, *v. n.* nasméjati se komur.
Zulage, *f.* prilóga, prilóžba, privèržek, dodátek.
Zulangen, *v. n.* (nach etwas) seči, segati (po kar); (genug sein) sěči, dójti, dovólj biti; (zureichen) podáti, podájati (bei Tische) slúžiti se, poslúžiti se, uzéti.
Zulänglich, f. Hinlänglich.

Zulassen, v. a. dopustiti, pripustiti, dopúšati, dovóljiti, privóljiti; zapérto pustíti.
Zulässig, a. dopustljív, pripustljív, dopustíteln.
Zulauf, m. privala, doběg, navála, množtvo; —en, v. n. (auf etwas —) těči kam, steči se; spitzig —, ojster biti.
Zulegen, v. a. zadělati, zalóžiti, zagraditi, (hinzu —) pridáti, prilóžiti, prikládati; sich ein Pferd —, kónja si kúpiti.
Zuleimen, v. a zakěljiti; zalěpiti.
Zuletzt, ad. slědnokrat, slědnič, zadnjič, naposlèd, naposlěj.
Zumachen, v. a. zadělati, zakriti, zapháti, zamašiti; (Thür) zapirati, zaprěti, zatvóriti; (Augen) stísníti, zaměžati; (den Rock) zakópčati, zaknépati. [bíto.
Zumal, ad. posébno, zlasti, oso-
Zumauern, v. a zazidati.
Zumessen, v. a. odměriti (beimessen) priměrovati, pripisováti, priměniti.
Zumuthen, v. n. pritolcováti, priměniti komur, si misliti od kógar; —ung, f. zahtěvanje; misel, mnjenje.
Zunächst, ad. naj bliže, najpréj, tik; osobíto, najviše.
Zunähen, v. a. zašíti, zašívati.
Zunahme, f. množítva, prirást, naprědek.
Zuname, m. priimé, primik, perímek.
Zündbar, a. upaljív, —keit, f. upaljívost.
Zünden, v. a. vnéti, vžgáti, vpáliti, páliti; — v. n. vnéti se, vžgáti se, vnémati se, vžigati se, upáliti se.
Zunder, m. netilo, podpál.
Zünder, m. vžigálo, zapálovec (čeh).
Zunderschwamm, m. góba.
Zündhölzchen, n. žveplénka, klinček, vžigalica.
Zündkraut, n. podprášnik, naprášnik; (— aufschütten) naprášiti, podprášiti.
Zündpfanne, f. prášnica.
Zunehmen, v. n. (größer werden) rásti, narásti, narášati; (sich vermehren) mnóžiti se, vmnóžiti se, ploditi se; razplóditi se; (dick werden) tolstéti, vredíti se; (an Kräften) okrěpiti se.
Zuneigung, f. prinágnjenje, nagnútje, priklónost, priklónjenost.
Zunft, f. ceh, céha, zdrúžba; srénja, óbčina, skúpšina; (der Stamm) ròd; zünftig, a. cehóven, céhin; —meister, m. céhin, starašina; —recht, n. cehóvna pravíca.
Zunge, f. jézik.
Züngeln, v. n. jezíčiti, jézik gibati.
Zungen=, a. jezíčni.
Zungenkrebs, m. rak na jeziku.
Zunichte machen, v. a. vnič správiti, vníčiti, vníštiti, razrúšiti, pokváriti; — werden, v. n. pokvaríti se.
Zunicken, v. a. kimniti, pomígniti.
Zunöthigen, sich, v. r. prisíliti se, posíli se vriniti.
Zuordnen, v. a. pridáti, prirěditi, pridrúžiti, dodati.

Zupfen, *v. a.* cúkati, 'cúkniti, míkati, dérgati, 'pipati.
Zupichen, *v. a.* zasmóliti.
Zurathen, *v. a.* svétováti, svétváti, prisvétvati, prigovárjati.
Zurechnen, *v. a.* priračúniti, pri-računvati; s. Zumessen.
Zurechtbringen, *v. a.* uréditi, popráviti, u právo réd správiti. [se.
Zurecht finden, sich, *v. r.* znajti
Zurecht helfen, *v. n.* pomagati komur na pravo pot; — kommen, *v. n.* o pravem čásu príti; mit einem —, pogoditi se s komur; — legen, setzen, stellen, *v. n.* na svóje mésto postáviti, naměstiti, urěditi; — machen, *v. n.* popraviti, napraviti, ponapraviti, poprávljati; (sich —) spraviti se, pripraviti se; — weisen, *v. a.* kómur právo pot kázati; (unterrichten) učiti, podučíti.
Zureden, *v. a.* prigovárjati komur, primarnováti (kogar).
Zureichen, *v. a.* podáti, podávati, próžiti; — *v. n.* zadósti, dovélj biti, zadóstiti.
Zureichend, *a.* dovóljen; — *ad.* zadosti, dosti.
Zurichten, *v. a.* naprávili, pripráviti, priprávljati, naprávljati, naréditi, gotóviti, zgotóviti; (beschmutzen, verderben) obdělati, onesnážiti, pogúbiti.
Zuriegeln, *v. a.* zaríniti zapah, zapahníti.
Zürnen, *v. n.* serditi se, jeziti se, togótiti se, ljútiti se, auf einen —, hud, jézen biti *na kogar.*

Zurück, *ad. u. t.* nazáj, nazád, zád, nátrag; — beben, *v. n.* strésti se, strepetati, uzdérgniti; — begeben sich, *v. r.* verniti se, vrátiti se, nazaj vérniti se, povrátiti se; — behalten, *v. a.* obdèržati, zadèržati; — bekommen, *v. a.* nazaj dobiti; — bleiben, *v. n.* zaostáti, zaostájati, zádi ostáti; uzvinjiti; — blicken, *v n.* ozrěti se, ozirati se; — bringen, *v. a.* nazaj prinésti, donésti; — denken, *v. n.* pómniti, spomniti se; — drängen, *v. a.* nazaj tíščati, nazaj síliti; — drehen, *v. a.* odmótati, odvíti, odsúkati, odvíjati.
Zurücken, *v. a.* primákniti, priméкniti, primíkati, domakníti.
Zurückfallen, *v. n.* nazáj pásti, (auf den Rücken) vznák pásti.
Zurückfordern, *v. a.* térjati, nazaj terjati.
Zurückgehen, *v. n.* (rücklings gehen) navzrít, rítnisko iti; (*v.* Kaufen, Heirathen u. dgl.) raziti se, razbiti se, razvreči se, — halten, *v. a.* zadèržati, zaderžováti; — jagen, *v. a.* odgnáti, odgánjati, odpodíti; — kehren, *v. n.* nazaj príti, verníti se, obérniti se.
Zurückkehr, s. Rückkehr, Rückkunft; — kommen, *v. n.* nazaj priti, verniti se; (von einer Meinung) opustíti misel, svojo mísel preměníti; — lassen, *v. a.* ostáviti, zaostáviti, zapustíti; — legen, *v. a.* nazáj djáti, nazaj polóžiti; (einen weiten Weg) daleč príti; (Jahre) preživéti,

prebíti; — nehmen, *v. a.* nazaj vzéti; (sein Wort) preklícati, oporéči, opovréči; — prallen, *v. n.* odskočiti, odráziti se, odlětéti; —reise, s. Rückreise; — rufen, *v. a.* nazáj poklícati od. pozvati, odpozváti, odpoklícati; —schaudern, *v. n.* strepetáti, stresti se, zgroziti se; ich schaudere zurück, strah me oblěti, gróza me obíde; — schicken, *v. a.* nazáj posláti, — schieben, *v. a.* odríniti, nazaj poríniti; — schlagen, *v. a.* odmáhniti, nazaj vdáriti; (den Aermel) zavíhniti; (den Schleier) vzdigniti; — schreiben, *v. a.* odpisati, odpisávati; — sehen, *v. a.* ozrěti se, ozirati se, oglédati se, ogledováti se; — sehnen, sich, *v. r.* se nazaj želěti, nazaj hrepenéti.

Zurücksenden, s. Zurückschicken, — setzen, *v. a.* nazáj postáviti, u stran postáviti; (Jemanden —) zanemáriti; — stehen, *v. n.* zanemáren biti; — stossen, *v. a.* nazaj pahniti od. poríniti; — treiben, *v. a.* odgnáti, odpodíti, pregnáti; odtěrati; — treten, *v. n.* odstópiti, nazáj stópiti; (vom Wasser) pasti, padati; — weisen, *v. a.* odpráviti, nazáj posláti; (auf etwas —) opómniti, spominjati; — wirken, *v. a.* s. Rückwirken; —ziehen, *v. a.* nazáj vleči, nazaj potégniti; sich —, *v r.* odstópiti, vzmakniti se.

Zuruf, *m.* zvanje, glas, okrik.

Zurufen, *v. a.* klícati, zváti (na kogar).

Zurüsten, *v. a.* pripráviti, priprávljati, oróžiti, oboróžiti.

Zurüstung, *f.* priprava, priprávljanje, oróženje.

Zusäen, *v. a.* dosjáti, prisjáti.

Zusage, *f.* obljúba, obèt, obečanje, beséda; —n, *v. a.* obljúbiti, obéčati, obétati. obečávati, besédo dati; — *v. n.* (anständig sein) vdáti se, dopásti, po vólji bíti.

Zusammen, *ad.* vkup, skúpaj, skup, vkúpej, skúpej, zajédno; in der Zusammensetzung mit Zeitwörtern: s, auch vkup; — beissen, *v. a.* (die Zähne) stísniti, stískati (zóbe); zgristi; — berufen, *v. a.* sklícati, sklicováti, sozváti; — binden, *v. a.* zvézati; zvezóvati; —brechen, *v. a.* potréti, zlomíti, polomíti, stréti; — *v. n.* podrěti se, zlomíti se, stréti se, srušiti se, razdrěti se; — bringen, *v. a.* nabráti, snosíti, správiti, nakùpiti, vkup správiti; — drücken, *v. a.* stisniti, stiskati, sgnjésti; — fahren, *v. a.* navoziti, v kup voziti; — *v. n.* voziti se, peljáti se s kom skupa; (erschrecken) strésti se, vstrepetáti, prepásti, zgroziti se; (gerinnen) vsésti se, — fallen, *v. n.* (einstürzen) podrěti se, srušiti se; (sich vereinigen) zjedíniti se, slóžiti se.

Zusammenfalten, *v. a.* nabráti, nabírati; (die Hände) skléniti, sklópiti; — fassen, *v. a.* poprijéti, vkup vzéti, objéti,

obuzéti, objimati; — finden, sich, *v. r.* sniti se, se znajti; — flechten, *v. a.* splesti i — flicken, *v. a.* skérpati; — fließen, *v. n.* stékati se, steči se; — fluß, *m.* stók, stékva; (vom Menschen) shod; — frieren, *v. n.* zamèrzniti; — fügen, *v. a.* sostáviti, sklópiti; — geben, *v. a.* vkup dáti; (Verlobte) zjediniti, oženiti, věnčati; — gehen, *v. n.* vkup iti; — gesetzt, *a.* sostávljen; — halten, *v. a.* vkup deržati; (vergleichen) prispodóbiti, prispodobljivati; — *v. n.* ediníh misli biti; — hang, *m.* stik, zvéza; ohne — reden, govoriti bez gláve in répa; (— hang haben) stikati se, vezati se, slagati se: — hängen, *v. a.* skupaj obésiti; — *v. n.* vkup visèti; — häufen, *v. a.* kopíčiti, skupljati, nakúpiti, zakúpljati; — heften, *v. a.* zašíti, zašivati; — kehren, *v. a.* smésti; — klang, *m.* sklad, soglásje, slóga; — klauben, *v. a.* nabráti, pobírati, nabírati; — kleben, *v. a.* sljepiti; — knüpfen, *v. a.* zavézati, zavozljati; — kommen, *v. n.* zajédno priti; (sich einfinden) ziti se, shájati se, sniti se, snidati se, nabirati se, skupiti se, skúpljati se; — koppeln, *v. a.* zvézati; — kunft, *f.* shod, snid, skúpščina; — kuppeln, *v. a.* svésti, svóditi, zvézati; — lassen, *v. n.* vkup pustiti; (Thiere zur Zeugung) *pripústiti,* pripušati; — laufen, *v. n.* stèči se, stékati se, stéči; (Milch) vsésti se.

Zusammenlegen, zlágati, složiti; — leimen, *v. a.* skéljiti; — löthen, *v. a.* zvariti; — nähen, *s.* — heften; — nehmen, *v. a.* skupaj vzeti, povzéti; (sich) *v. r.*, potruditi se, páziti; — packen, *v. a.* skládati, zlágáti, vkup skládati; — raffen, *v. a.* sodréti, pográbiti, pobràti; (sich) *v. r.* pobráti se; — rechnen, *v. a.* zračúniti; — reißen, *v. a.* počésniti, razčésniti, potérgati; — reiten, *v. a.* (ein Pferd) izmúčiti kónja, (einen Menschen überreiten) pojáhati; — rollen, *v. a.* zavíti, zavíjati; — rotten (sich) *v. r.* steči, zdrúžiti se; — rücken, *v. a.* vkup pomákniti; — *v. n.* priblížati se, — rufen, *s.* — berufen; — schicken, sich, *v. r.* vdáti se, priléči se, pristáti se; — schießen, *v. a.* (eine Stadt) razdrěti, razrušiti, razdjáti; (Geld) vkup dáti; — schlagen, *v. a.* razbíti, raztrúpiti, stréti; (die gedruckten Bogen) slóžiti, zlágati; (die Arme) prekrížati roke.

Zusammenschleppen, *v. a.* navléči, navláčiti, na kup vláčiti; — schmelzen, *v. a.* stopiti, spláviti; — *v. n.* stopiti se; — schmieden, *v. a.* skováti; — schmiegen, sich, *v. r.* stísniti se; — schmieren, *v. a.* zmázati; — schnüren, *v. a.* zatégniti, zatezávati; — schreiben, *v. a.* spisati; — schrumpfen, *v. n.* skèrčiti se, sger-

čiti se; — schweissen, v. a. zvariti; — setzen, v. a. sostáviti, sostávljati, slágati; — stechen, v. a. pobósti, zbósti; — stehlen, v. a. nakrásti; — stimmen, v. n. slágati se, soglásiti se; — v. a. (Instrumente —) vbírati, priglasováti, priglasiti; — stossen, v. a. (z. B. Pfeffer) tólči, raztólči; — v. n. (gränzen) méjiti se, tikati se; (zusammentreffen) srěčati se, nagoditi se, pogodíti se; — stuken, v. a. sostáviti, sostavljati, — suchen, v. a. poiskati, zakúpiti; — tragen, v. a. znášati, znositi, znésti; — treffen, v. n. s. — stossen; — treiben, v. a. zgnáti, sognáti, zgánjati, — treten, v. n. vkup stópiti; — tritt, m. drúžtvo, zjedinjenje, — wachsen, v. n. zrásti se, zrašati se; — weben, v. a. stkáti; — werfen, v. a. zvréči; (über den Haufen werfen) prevréči, razvréči; — wickeln, v. a. zaviti, zavíjati; — winden, v. a. zvíjati, namótati; — ziehen, v. a. potégniti. vkup potégniti, zvleči, zvláčiti; (Summen) soštéti, zračúniti; (Truppen) zbráti, zdrúžiti, nakùpiti; — v. n. nakupiti se; sich —, v. r. skérčiti se, skljnčiti se; es zieht sich ein Gewitter zusammen, vrěme se správlja.

Zusatz, m. pristávek, pristáva, dostáva, dostávek; pridávek; (in der Münze) kov; (Chemie) priměs.

Zuschärfen, v. a. zaójstriti.

Zuscharen, v. a. zagrébsti, zasúti, zagrébati.

Zuschauen, v. n. glédati, gledíti; — er, m, glédavec, gledatelj; — in, f. gledavka, gledátelјica, gledálica. [grébsti.

Zuschaufeln, v. a. zagrébati, za-

Zuschicken, v. a. posláti, prisláti, pošiljati; (Anstalt machen) priprávljati, pripráviti.

Zuschießen, v. a. (Geld) pridáti, pridávati, prilóžiti; — v. n. vstrěljiti. [izročénje.

Zuschlag, m. (gerichtlicher) prisoda,

Zuschlagen, v. a. (hurtig schlagen) práv bíti, jako tépsti, pretépati, kúriti, pókati, vdáriti; (Bretter) pribíti, pribljati; (die Thür) zatrěsniti, zalopútniti, zatrěšiti; — v. n. dóbro djáti, tjékniti, ljúbiti.

Zuschließen, v. a. zakléniti, zaklépati, zaklepiti.

Zuschmeißen, v. a. lópniti, zalopútniti. [mašiti

Zuschmieren, v. a. zamázati, za

Zuschnallen, v. a. zakópčati.

Zuschnappen, v. n. zahlópni se, zaprěti se.

Zuschneiden, v. a. (ein Kleid) krjiti, prikrójiti, prirězati, prězováti.

Zuschnitt, m. krój, prirěz, prik

Zuschnüren, v. a. zatégniti, dérčiti, zagérčiti.

Zuschrauben, v. a. zavíntati, škerníti.

Zuschreiben, v. a. (Jemanden sati (komur); (widmen Buch) posvetiti, pril (beilegen) prilástiti, pr

pripisováti; (Jemanden ein Haus) zapísati, vpisati.
Zuschreien, *v. n.* zakríčati na kogar, vpiti na kogar.
Zuschuß, *m.* pridávek, prilóžek.
Zuschütten, *v. a.* (Sand) prisúti, prisípati, dosúti; (ein Loch) zasípati, zasúti.
Zuschwören, *v. n.* priséči kómur (na kar); zakléti se, zaklínjati se.
Zusehen, *v. n.* glédati, glediti, páziti, f. Zuschauen; — ds, *ad.* vídama, vídoma, očevídno.
Zusehr, *ad.* prevèč.
Zusenden, f. Zuschicken.
Zusetzen, *v. a.* pristáviti, pristávljati, dostáviti; (durch Hinzuthun vermehren) pomnóžiti, povéčati; — *v. n.* (einem scharf —) siliti, núditi, vrivati se (komur).
Zuseyn, *v. n.* zapérto biti.
Zusiegeln, *v. a.* zapečátiti, zapečatováti.
Zuspeise, f. Zugemüse.
Zusperren, f. Zuschließen.
Zuspitzen, *v. a.* zaojstriti.
Zusprechen, *v. a.* (Muth) sérce dělati kómur, kógar podbújati; — *v. n.* (bei einem) kógar obiskati, oglásiti se pri komur; (Trost —) tolážiti, potolážiti, téšiti; (einem freundlich —) kógar prijázno nagovoríti.
Zuspringen, *v. n.* priskóčiti, priskákati, prihitéti, doskóčiti; (als Schloß) zapréti se.
Zuspruch, *m.* posérčenje; toláženje tolážba, potoláženje, utěha; *obiskanje*.
Zuspünden, *v. a.* zapíljkati, zavéhati.
Zustand, *m.* stán, stánje, okólnost, okólšina, okólik.
Zuständig, *a.* spadajoč, pristójen; vlastút.
Zustecken, *v. a,* zatékniti, zatíkati; (einem heimlich etwas —) vtákniti, vtíkati, skrivši dáti.
Zustehen, *v. n.* pristáti, iti, vdáti se; — *v. a.* (abtreten) prepustiti.
Zustellen, *v. a.* (eine Oeffnung) zastáviti, zastávljati, zaslóniti, zagráditi; (einem etwas einhändigen) vročiti, izróčiti, dáti; (einen Glauben —) komur verjéti.
Zustimmen, f. Beistimmen.
Zustopfen, *v. a.* zamašiti, zapháti.
Zustoßen, *v. n.* (geschehen) priměriti se, pripétiti se, prikljúčiti se, prigodíti se; — *v. a.* tólči; (durch Stoßen verstopfen) zapháti. lšíti.
Zustreichen, *v. a.* zamázati, zama-
Zuströmen, *v. n.* pritékati, dotékati. lpomóč.
Zuthat, *f.* priprava, pomóč, pri-
Zutheilen, *v. a.* odlóčiti, poděliti, dáti, podáti.
Zuthun, *v. a.* zadélati, zapréti, zakríti; (hinzulegen) pridáti, pridjáti; — sich, *v. r.* perlizováti se, perkupováti se; — *n.* (Mitwirkung, Hülfe) pridjánje, pomóč, pripomóč; — lich, zuthätig, *a* prilizljív, prikupljív; ohne mein, ohne dein —, brez méne, brez tébe.
Zuträglich, *a.* hasnjív, korísten,

tjèčen, zdrav, dober; es ist uns —, nam tékne, namljúbi.
Zutrauen, v. a. zaúpati; (etwas von einem erwarten) nadjáti se, upati; — n. zaúpanje; — lich, a. zaúpen. [čiti se.
Zutreffen, v. n. sljúčiti se, slú-
Zutreiben, v. a. gnáti, prignáti, prigánjati.
Zutrinken, v. n. napíti, napívati, na zdrávje piti, zdravíco piti.
Zutritt, m. pristóp, vhód; er hat bei ihm keinen —, ne smě k njému príti.
Zutrunk, m. zdravíca.
Zuverlässlich, a. gotóv, věren, svěst, nadežen, stanovít; — keit, f. věrnost, svéstost.
Zuversicht, f. svěst, zavěst, usvést; — lich, a. svěst; — hoffen, svéstiti se.
Zuviel, ad. prevèč.
Zuvor, ad. préd, préj, popréj, pred tém, prije.
Zuvörderst, ad. pred vsem, najpréd, najprije. [tékati kogar.
Zuvorkommen, v. n. pretéči, pre-
Zuvorkommend, a. postrěžen, poslužív, dvóren.
Zuwachs, m. prirášba, prirást, zárod, pomnóženje; (an Erdreich durch einen Fluss) naplavína; — en, v. n. narásti, narášati; prirásti, prirašati; priróditi, pomnóžiti se.
Zuwägen, v. a. odměriti, odtéhtati.
Zuwegebringen, v. a. činiti, včiniti, doveršiti, opráviti, storíti, narediti.
Zuwehen, v. a. zametáti; privéti, privéjati.
Zuweilen, ad. včási, vča kokrát, kadkad.
Zuweit, ad. predaleč, pre
Zuwenden, v. a. oberníti čati; (machen, dass Jem was bekomme) správiti kerbéti.
Zuwerfen, v. a. vréči kar; (eine Grube) zas sípati.
Zuwickeln, v a. zamótati
Zuwider, a. (wider die Absi Andern) protíven, ne ven; (die Neigung eines beleidigend) zópern; proti, naspróti, zoper,
Zuwinken, v. n. prikíma mígniti f. Winken.
Zuwissenthun, v. a. na dáti, jáviti. jávljati.
Zuwölben, v. a. zalókati,
Zuzählen, v. a. prištéti, jiti.
Zuzäunen, v. a. zagradíti,
Zu Zeiten, f. Zuweilen.
Zuziehen, v. a zatégniti, zavláčiti; (die Thür hi vrata za sabo zaprěti plodíti, plemeníti, redí ursachen) nakopáti, na
Zuziehung, f. ohne Jema bezpomoči ktere.
Zwang, m. síla, nasílj prinúja, primóranje; prisíljeni.
Zwangsdienst, m. tláka; (prisíljena služba.
Zwangsweise, ad. po síli. po vsi sili, na sílo.
Zwanzig, num. dvájset, dvádeset; — f. dvájši jsetka; — er, m. dvajšic

setica, dvadesetica; —erlei, *a.* dvajsetéri; — fach, *a.* dvajsetérni, dvajsetérnji; — fältig, *a.* dvajsetérnat; — ste, *a.* dvájsti, dvadeséti; — stel, *n.* dvajsetína, dvadesétina.

Zwar, *c.* sicer, scer; baš, upravó, ístina.

Zweck, *m.* (Nagel) žrébel, klínec, čávlič; (Absicht, Endzweck) konec, cílj, naměra, naměn, naměmba; — en, *v. a* pribíti, pribíjati; — *v. n.* naklépati, naměrati, změrati, naměniti; — los, *a.* brez naměna; — widrig, *a.* neprikláden, naměnu protíven.

Zwei, *num.* dva, dve; — *f.* dvójka, dvójica; — armig, *a.* dvórok; — beinig, *a* dvonóg; — blätterig, *a.* dvolisten; — beutig, *a.* dvoúmen, dvómen; — beutigkeit, *f.* dvoúmnost, dvoúmstvo; — er, *m.* dvojak, dvójka, dvojklja; — erlei, *a.* dvoj, dvóji; — fach, *a.* dvójni, dvójsten; — fältig, *a.* dvojnat.

[Z]eifel, *m.* dvom, dvómnja, [d]vómba, dvójba, dvój, súm; [(o]hne Zweifel) brez dvómnje, [...]otóvo; — haft, *a.* dvóm[lji]v, dvojljív; (ungewiß) dvó[m]en, negotóv, nevěren, dvo[m]ljen; — haftigkeit, *f.* dvom[n]ost, negotóvost; — n, *v. n.* [dv]ojíti, dvomiti, dvomljováti, [...]aiti, dimljováti; — sucht, [*f.*] Zweifelhaftigkeit; — ster, [d]vomljívec, dvómnež, dvo-

[Zweig,] *m.* véja; mladíka, odraslíka, berst, berstíka, klíca, cěp, grana; — icht, *a.* véjast, gránast; — ig, *a.* véjàt, košàt, gránat; — lein, *n.* véjica, vejičica, mladíkica.

Zweihenkelig, *a.* dvoróčen, dvolocnát; — jährig, *a.* dve lěti star, dvelěten, dvalěten; — kampf, *m.* dvoboj; — köpfig, *a.* dvóglav; — mal, *ad.* dvákrat, dváput, dva púta, dvábart; — mastig, *a.* dvojambóren; — räderig, *a.* na dva kolésa; — schneidig, *a.* u dve plati ojster; — sitzig, *a.* na dva sedála; — spännig, *a.* (Wagen) voz za dva kónja; — stimmig, *a.* dvoglásen; — te, *a.* drúgi; — tel, *n.* polovíca, polovína; — tens, *ad.* drúgič; — tgeboren, *a.* drugorójen; — zackig, *a.* dvozobàt; — züngig, *a.* dvolíčen, dvojezíčen; — züngigkeit, *f.* dvoličnost, dvojezičnost.

Zwerch, *ad.* vprék, poprék; — fell, *n.* ópnica, prepónka, prisèrdje.

Zwerg, *m.* pátuljak, magláš, paglovec, pertlíkovec; — in, *f.* pátuljica, maljénica; — baum, *m.* málo drěvo, pertlíkovec.

Zwetschke, *f.* slíva; — nbranntwein, *m.* slívovica, slívova žgánica; — nbaum, *m.* slívno drévo, slíva; — ngarten, *m.* slívje; — nmuß, *n.* slívovec, slívovnik.

Zwick, *m.* (ein kleiner Nagel) šenec; (das Zwicken) ščípec, ščípnenje, ščípanje.

Zwickel, *m.* (an Strümpfen) roža,

lática; (Keil) zagójzda, zaglózda, klin; — bart, m. vóse, bérke.
Zwicken, v. a. ščípati, vščípati, ščipniti, vščípniti, vščéniti.
Zwieback, m. suhár, dvopek.
Zwiebel, f. luk, čebúl, čebúla, čerlénec; — apfel, m. lukášnica; — bauer, m. lukar. čebulár; — n, m. lúčiti, čebúliti; (im Spielen) odrěti, po vetru komur dáti, olúpiti kogar; — suppe, f. lúkova júha; — wurzel, f. gómolj, gomoljíca.
Zwiebrache, f. (in Weingärten) trétja kop, (auf Aeckern) drúgo oránje. [pot oráti.
Zwiebrachen, v. a. u. n. po drugi
Zwiefach, s. Zweifach.
Zwiespalt, m. Zwietracht, f. razdòr, razpartíja, sváda, svája, zdrážba, neslóga, rázpra, nésklad.
Zwillich, m. dvójšert, pláhta, plahúta; —'en, a. dvojšérten.
Zwilling, m. dvójčič, dvójič, dvojček, — sbrüder, pl. dvojčiči, dvójki, dvójci; — s-schwestern, pl. dvojke,
Zwinge, f. upenjáča; — n, v. a. siliti, prisíliti, primórati, núditi, nújati, prinúditi, prinújati; sich — v. r. síliti se, posíliti se; — r, m. (Person od. Sache, die zwingt) sílnik, primóravec; (Raum) prizídje, ográda za lóvske pse.
Zwirn, m. nit, nítka; — en, a. n tken, nítkast; — en, v. a. nítke súkati, nítkati; — faden, m. nit; — knaul, m. klopčič nitke; — rad, n. kolóvrat.
Zwischen, prp. méd, médji, ízmed; (in der Mitte) sréd, vsrěd, vměs, posrěd; — gesang, m. medpétje, medpěsem; — mauer, f. medzíd; medzídje; — pfeiler, m. srědnji stéber; — raum, m. medpróstor; — rede, f. medgóvor; — reden, v. n. vmés govoríti, besědo presekávati; — satz, m. medstávka; — spiel, n. medigra; — wand, f. medstěna, preděl; — wort, n. médmet; — zeit, f. medčás; (in der — zeit) u tem čásu, ti čas; — zeile, f. medvérsta.
Zwist, s. Zwiespalt.
Zwistig, a. svadljív, zdražljív; neslóžen.
Zwitschern, v. n. cvérkati, cverčáti, cverketáti, čívkati.
Zwitter, m. pol mož, pol žéna; polután, polutánka; a. polovíčen, polúten.
Zwölf, num. dvánajst, dvánest; — f. dvanájstica, dvanájstka; — eckig, a. dvanajstvóglat, dvanájst vóglov; — er, m. dvanájstka, dvanájšica; — erlei, a. dvanajstéri; — fach, a. dvanajstèrni; — fältig, a. dvanajstérnat; — te, a. dvanajsti; — tel, n. dvanajstínka, dvanájsti děl; — tens, ad. dvanájstič.
Zymbel, f. cimbale.

Taufnamen.

Kerstna iména.

Abraham, *m.* Abraham, Abram.
Adalbert, *m.* Adalbert, Vojtěh.
Adelheid, *f.* Adelajda.
Adolph, *m.* Adolf; — ine, *f.* Adolfína.
Agathe, *f.* Agata.
Aegidius, *m.* Ilji, Ilia.
Agnes, *f.* Neža; Nežica, Nežka, Nežkica.
Albanus, *m.* Alban, Bělan.
Alberich, *m.* Alberik.
Albert, Albrecht, *m.* Albert, Vojtěh.
Albin, *m.* Albin, Bělan.
Alexander, *m.* Aleksánder, Škender.
Alexius, *m.* Aleš, Lekš.
Alois, Aloisius, *m.* Alojz, Věkoslav.
Amalie, *f.* Amálija, Malika, Malička, Malínka.
Andreas, *m.* Andrej, Andraš, Neček, Andréjček.
Anna, *f.* Ana, Ančika.
Anton, *m.* Anton; Tone, Tonek, Tonček.
Apollonia, *f.* Apolónija, Polónija, Polóna.
Augustin, *m.* Avgustin, Avguštin.
Balthasar, *m.* Boltažar.
Barbara, *f.* Barbara, Barba; Barbica, Barbika.
Bartholomäus, *m.* Jernej, Arnej, Paternuž; Jernejček, Arnejček.
Beatrix, *f.* Beátrica, Blaženka.
Benedict, *m.* Benedikt; Benko.
Bernhard, *m.* Bernárd; Bernádek.
Blasius, *m.* Blaž; Blažek.
Brigitta, *f.* Brigita.
Bruno, *m.* Brunon, Brún.
Cajetan, *m.* Kajetan, Gajo.
Casimir, *m.* Kázimir.
Cäsar, *m.* Cesar.
Cecilia, *f.* Cecílija, Cíla, Cilica, Cilika.
Charlotte, *f.* Karolina, Dragojila.
Christian, *m.* Kristiján.
Christine, *f.* Kristína, Kristinka.
Chrisostomus, *m.* Krizóstom, Zlatoúst.
Christoph, *m.* Krištof.
Christus, *m.* Kristus.
Claudius, *m.* Klavdi, Klavdio.
Clemens, *m.* Klemèn.
Colomanus, *m.* Koloman.
Constantia, *f.* Konštancia; Štanca.
Constantin, *m.* Konštantin, Kosta.
Cornelius, *m.* Kornelij.
Crösus, *m.* Kréz, Krés.
Cyrillus, *m.* Ciríl; Círo.
Demetrius, *m.* Démeter, Dímitar.
Dionysius, *m.* Dioníz, Dioniž, Doníž.
Dominicus, *m.* Dominik.
Dorothea, *f.* Dorotéja, Dora, Roúja.

Eduard, *m.* Eduard, Slávoljub.
Eleonora, *f.* Eleonora, Elco-
norka.
Elias, *m.* Elija, Ilia.
Elisabeth, *f.* Elizabéta, Špèla,
Ližbeta, Liza. [lan.
Emil, Emilius, *m.* Emilj, Mí-
Emilia, *f.* Emilijà, Milica,
Emiljka.
Erasmus, *m.* Erázem.
Emerich, *m.* Emerik, Mirko.
Eugen, Eugenius, *m.* Evgen,
Evgenij.
Eulalia, *f.* Evlálija; Lelica.
Eusebius, *m.* Evzebij.
Eva, *f.* Eva.
Eustachius, *m.* Evštah, Evštahij.
Fabian, *m.* Fabijan.
Felix, *m.* Feliks, Srěčan, Srěčko.
Ferdinand, *m.* Ferdinand, Mí-
lozvan.
Flora, *f.* Flora, Cvětka.
Florian, *m.* Florijan, Ferjan,
Cvětko. [Franja.
Franciska, *f.* Frančiška, Franica,
Franciskus, Franz, *m.* Franči-
šek, Franc, Franjo.
Friedrich, Fritz, *m.* Friderik,
Miroslav.
Genovefa, *f.* Genovefa.
Georg, *m.* Juri; Jurek, Jurko.
Gerasimus, *m.* Jerosim.
Gertraud, *f.* Ira, Jera, Jédert;
Jerica.
Gervasius, *m.* Gervasi.
Gottfried, *m.* Bógomir.
Gottlieb, *m.* Bogoljub, Bógomil.
Gottlob, *m.* Bógoslav.
Gregor, *m.* Grega, Gregór,
Gergur. Gorej. [ljetka.
Gretchen, *n. d.* Marjética, Mar-
Günther, *m.* Gunter.

Gustav, *m* Gùstav. [čica.
Hannchen, *n. d.* Janeška, Ván-
Hännschen, *n. d* Janžek, Ivànek.
Heinrich, *m.* Enrik, Erih, Areh.
Helene, *f.* Lènka, Jeléna, Jela;
Jelica; Lénčica, Lénčika.
Henriette, *f.* Enrika, Henrinka.
Herkules, *m.* Hrelja, Hreljko.
Hermann, *m.* Jerman.
Hiazinth, *m.* Iacint.
Hieronimus, *m.* Jéronim, Jero-
mín, Jeróm, Jerolim.
Hilarius, *m.* Milari.
Honorius, *m.* Onórij.
Horatius, *m.* Orac, Orácij.
Ignazius, *m.* Ignacij, Vátro-
slav, Nace.
Ireneus, *m.* Irenéj.
Isaak, *m.* Izak.
Isabelle. *f.* Izabéla.
Jakob, *m.* Jakov, Jakop, Jaka.
Jeremias, *m.* Jeremia.
Jesus, *m.* Jezus, Isus, Ježiš.
Jesus Christus, *m.* Isukerst,
Jezus Kristus. [him.
Joachim, *m.* Jačim, Ačim, Joa-
Jodokus, *m.* Jošt.
Johann, *m.* Janez, Ivan, Jovan,
Janže; —a, *f.* Jovana, Ivánka.
Joseph, *m.* Joža, Jósip, Jožef;
Joška, Joško.
Julian, *m.* Julijan.
Julie, *f.* Julija, Juljika, Lju-
bosláva, Ljúbica.
Julius, *m.* Julij, Ljuboslav.
Justinian, *m.* Upravda, Justi-
nian.
Karl, *m.* Dragotin, Karol.
Karoline, *f.* Dragoila, Kar-
lina, Dragotinka, Dragoilj-
Kaspar, *m.* Gašpar. [Katr-
Katharina, *f.* Katra, Katri-

Ladislaus, *m.* Ladislav.
Laurentius, Lorenz, *m.* Lovre.
Leo, *m.* Lav, Leo.
Leopold, *m.* Leopold, Lavoslav.
Lieschen, *n.* Lizika.
Ludmilla, *f.* Ludmila.
Ludwig, *m.* Ludvik, Ljudevit.
Louise, *f.* Alojzija, Věkoslava.
Lukas, *m.* Lukež, Světozor.
Magdalena, *f.* Magdaléna, Madléna.
Margaretha, *f.* Marjeta, Margaríta.
Maria, *f.* Maríja, Mina.
Markus, *m.* Marka.
Martin, *m.* Martin; Martínček.
Mathias, *m.* Matija.
Matthäus, *m.* Matévž, Tevž; Matévžek.
Methodius, *m.* Metod.
Michael, *m.* Miha, Mihal, Mihajlo.
Moriz, *m.* Moric.
Moses, *m.* Mozes, Mojzíja.
Nikodemus, *m.* Nikodém.
Nikolaus, *m.* Miklávž, Nikola.
Othmar, *m.* Otomar.
Otto, *m.* Oton.
Ovidius, *m.* Ovid, Ovídij.
Paris, *m.* Parid.
Paul, *m.* Pávl; Pavle.
Peter, *m.* Peter.
Philipp, *m.* Filip, Filípi.
Pius, *m.* Pij, Piji.
Procop, *m.* Prokop.
Robert, *m.* Robert.
Roderich, *m.* Roderik.
Rochus, *m.* Rók.
Rose, Rosine, *f.* Rozína, Roža.
Rosalia, *f.* Rozálija, Rožálijia.
Rudolph, *m.* Rudolf.
Ruprecht, *m.* Ruprat.
Sabbas, *m.* Sava.
Sebastian, *m.* Boštján; Boštej.
Simon, *m.* Šiman; Šimej.
Stanislaus, *m.* Stanislav.
Stephan, *m.* Štefan, Štěpan.
Susanne, *f.* Susána.
Thaddäus, *m.* Tadeúž.
Theodor, *m.* Teodor; Todor, Bogodar.
Theodorich, *m.* Todorik.
Therese, *f.* Terézija.
Thomas, *m.* Tomáž, Toma.
Thimotheus, *m.* Timótej.
Tobias, *m.* Tobíja.
Ulrich, *m.* Ureh, Ulrih.
Urban, *m.* Verbàn, Banej.
Ursula, *f.* Uršula, Urša.
Valentin, *m.* Balant.
Veit, *m.* Vid.
Victor, *m.* Viktor.
Vitalis, *m.* Vido, Živko.
Wenzel, *m.* Věnceslav.
Wilhelm, *m.* Vilem, Vilhelm.
Wladimir, *m.* Vladimir.
Xerxes, *m.* Kserkses.
Zacharias, *m.* Caharija.

Verzeichniß geographischer Namen.

Zemljopisni slovár.

Aachen, *n.* Ahen, Cah, Cabi.
Adelsberg, *n.* Postòjna.
Adrianopel, *n.* Drinopólje.
Adriatisches Meer, *n.* jadránsko od. sinje morje.
Aegeisches Meer, *n.* egéjsko morje.
Aegypten, *n.* Egipt.
Aegyptier, *m.* Egipčanin.
Aethiopien, *n.* Etiopija.
Aetna, *m.* Etna.
Afrika, *n.* Afrika; — ner, *m.* Afrikán, Afrikánec.
Agram, *n.* Zagreb.
Albanien, *n.* Albánija.
Alexandrien, *n.* Aleksándrija.
Alpen, *pl.* planine.
Amerika, *n.* Amérika; — kaner, *m.* Amerikán, Amerikánec.
Amselfeld, *n.* Kosovo polje.
Ancona, *n.* Jakin.
Ansbach, *n.* Anaspah.
Antivari, *n.* Bár.
Arabien, *n.* Arábija.
Arabier, *m.* Arab, Arabčán.
Archipelagus, *m.* Arhipelag.
Asien, *n.* Azija.
Asiat, *m.* Azijan, Asiját.
Athen, *n.* Aténa.
Athos, *m.* Sveta gora.
Atlantisch, *a.* atlántski.
Auersberg, *n.* Turják.

Austerlitz, *n.* Slavkov.
Australien, *n.* Avstrálija.
Australier, *m.* Avstrálec.
Baiern, *n.* Bavárija.
Baireuth, *n.* Bajrut.
Baltische Meer, *n.* blatsko od. baltiško morje.
Basel, *n.* Basiléja.
Bauzen, *n.* Budišin.
Belgien, *n.* Belgija.
Belgrad, *n.* Bělgrad, Biograd.
Bergschotte, *m.* gorski škót.
Berlin, *n.* Berlin, Berolin.
Bern, *n.* Berna.
Bessarabien, *n.* Besarábija.
Bilitz, *n.* Bilsko.
Bocche di Cattaro, *pl.* Boke kotorske.
Böhme, *m.* Čeh; — n, *n.* Česka (zemlja); — in, *f.* Cehinja; — isch, *a.* češki.
Bosnien, *n.* Bosna.
Bosporus, *m.* Bospor.
Bordeaux, *n.* Bordó.
Brandenburg, *n.* Branibor.
Braunschweig, *n.* Brunšvig.
Brazza (Insel) *f.* Bráč.
Bregenz, *n.* Brěgenca. Brěžnic
Breisgau, *n.* Brizgava.
Bremen, *n.* Brema.
Breslau, *n.* Breslava, Vratis
Bretagne, *f.* Bretánija.

n. Brěg.
ien, n. Británija.
n. Bruž.
n. Berna, Berno.
n. Bruselj.
n. Mostovo.
n. Budjevice.
n. Baker, Bukovar.
n. Bukarešt.
en, n. Bugarska (zemlja).
n. Boleslav.
n. Kamenica. [otóci.
he Inseln, pl. kanárski
n. Tersténo.
ria, n. Koper.
z, n. Karlóvci.
o, n. Kartágina.
e Meer, n. hvalínsko
e.
ovo, n. Novigrad.
gne, f. Šampánja; — r=
m. šampánjovec.
is, f. Karíbda.
f. Čres.
n. Čina, Kina.
Cělje.
n. Staro město.
. Karf.
n. Koblice.
Kolónja. [Štambul.
inopel, n. Carigrad,
, n. Kostnice.
(Insel) f. Korčúla.
n. Ciper.
en, n. Dalmácijá, Dal-
ska (zemlja).
n. Danez. [(zemlja).
rk, f. Danija, Danska
n. Gdansko.
n. Delfi.
rod, n. němški Bród.
m. Němec; — f. Němka.

Deutschland, n. Něměija, Němška (zemlja).
Diakovar, n. Djakovo.
Dnieper, m. Dněper.
Dniester, m. Dněster. [Dunaj.
Donau, f. Donava, Dunava,
Drau, Drave, f. Drava.
Dresden, n. Draždáni.
Dulcigno, n. Odsínj.
Durazzo, a. Dráč.
Edinburg, n Edinbor.
Eger, n. Héb.
Eisgrub, n. Ledníce.
Elbe, f. Laba.
Elbogen, n. Loket.
England, n. Anglija.
Esseg, n. Osěk.
Etsch, f. Ečava, Adiga.
Europa, n. Evrópa.
Europäer, m. Evropéjec.
Fiannova, n. Plomínj.
Fiume, n. Rěka.
Florenz, n. Fiorénca. [(zemlja).
Frankreich, n Francija, Francoska
Frankfurt, n. Frankobrod.
Franzose, m. Francóz.
Freiburg, n. Pribor. [(zemlja).
Friaul, n. Furlánija, Furlánska
Fünfkirchen, n. Pečúh.
Gail, f. Zilja (rěka).
Galizien, n. Galícija, Halíška (zemlja).
Genf, n. Genefra.
Genua, f. Genova.
Gitschin, n. Jičin.
Glogau, n. Glogava.
Gnesen, n. Gnezno.
Görz, n. Gorica.
Gradisca, n. Gradiška.
Gran, n. Ostrogon.
Graubünden, n. Grizija.
Graz, n. Gradec.

Grieche, *m.* Gerk.
Großwardein, *n.* veliki Varadin.
Güns, *n.* Kisek.
Gurk, *f.* Kerka (rěka),
Halle, *n.* Hala.
Hainburg, *n.* Ambor.
Hermannstadt, *n.* Sibínj.
Hollstein, *n.* Holštajn.
Illyrien, *n.* Ilírija. Ilírska (zemlja.
Indien, *n.* India.
Irland, *n.* Irska (zemlja).
Insbruck, *n.* Inšpruk.
Istrien, *n.* Istrija
Italien, *n.* Itálija, Laška (zemlja).
Jassy, *n.* Jaš.
Jamaica, *f.* Jamájka (otok).
Japan, *n.* Japan.
Jerusalem, *n.* Jerúzalem.
Jude, *m.* Žid, Židov.
Karlstadt, *a.* Karlovec.
Kärnten, *n.* Gorotánsko, Koroška (zemlja).
Kaschau, *n.* Košice.
Kirchenstaat, *m.* papežove dežele.
Klagenfurt, *n.* Cělóvec.
Klausenburg, *n.* Kološ.
Kleinasien, *n.* mala Azija, Natólija.
Komorn, *n.* Komoran, Komárno.
Königenhof, *m.* Kraljodvór.
Königsberg, *n.* Kraljevec.
Kopreiniz, *n.* Koprívnica.
Kopenhagen, *n.* Kodanj.
Krain, *n.* Krajnska (zemlja).
Krainburg, *n.* Kránj.
Krakau, *n.* Krakov.
Kremsier, *n.* Kromeriž.
Kreuz, *n.* Križevec.
Kroat, *m.* Horvát; — in, *f.* Horvatíca.
Kroazien, *n.* Horvátska (zemlja).
Kulpa, *f.* Kupa, Kulpa (rěka).
Küstrin, *n.* Koštrin.
Kuttenberg, *n.* Kutna gora.
Laibach, *n.* Ljubljána.
Lagosta (Insel) *f.* Lastovo.
Lappe, *a.* Lapón.
Lappland, *n.* Lapónija.
Lausitz, *f.* Lužice, Lužnice.
Leipnik, *n.* Lipnik.
Leipzig, *n.* Lipsko, Lipnica.
Leitmeritz, *n.* Litomeríce.
Lemberg, *n.* Lavov.
Lessina, *f.* Hvár (otok).
Leutomischl, *n.* Litomišl.
Licca, *f.* Lika.
Liefland, *n.* Lifónija, Liflándija.
Linz, *n.* Linec.
Liptau, *n.* Liptov.
Lissa, *f.* Vis (otok).
Lissabon, *n.* Lizbóna.
Lithauen, *n.* Litva.
Lombardie, *n.* Lombárdsko.
Lothringen, *n.* Loréna.
Lübeck, *n.* Bukovec, Ljubek.
Luxenburg, *n.* Luksenbor.
Maas, *f.* Moza.
Macedonien, *n.* Mačedónija.
Magdeburg, *n.* Děvín.
Magyar, *m.* Madjar, Oger.
Mähren, *n.* Morávija.
Mährisch-Neustadt, *n.* Unčov.
Mailand, *n.* Milan, Mediolan.
Main, *m.* Men, Majna.
Mainz, *m.* Mogúncija.
Mantua, *n.* Mantova.
March, *f.* Morava (rěka).
Marburg, *n.* Maribor.
Maria-Theresiopel, *n.* Subotica.
Marmora-Meer, *n.* bělo morje.
Mecca, *n.* Meka.
Medina, *n.* Medína.
Meißen, *n.* Mišnice.
Meleta, (Insel) *f.* Mlět.
Melnik, *n.* Mělnik.
Mohatsch, *n.* Mohač.

Moldau, *f.* Moldávija; (rěka) Veltava.
Montemaggiore, *n.* Učka.
Montenegro, *n.* černa gora.
Moskau, *n.* Moskva.
Mosel, *f.* Mozéla (rěka). [kovo.
München, *n.* Mnihov, Moná-
Narenta, *f.* Nerétva (rěka).
Nazareth, *n.* Nacaret.
Neapel, *n.* Napólje.
Neumarktl, *n.* Teržič.
Neusatz, *n.* Novisád.
Neusohl, *n.* Banska Bistrica.
Neustadt, —el, *n.* Novo město.
Neutra, *n.* Nitra.
Nikolsburg, *n.* Mikulov.
Niederlande, *pl.* Nizozémje.
Nona, *n.* Nin. [rika.
Nordamerika, *n.* sěverna Ame-
Nordsee, *f.* sěverno morje.
Norwegen, *n.* Norbégija.
Nowgorod, *n.* Novigrad.
Nürnberg, *n.* Norimberg.
Obrovazzo, *n.* Obrovec.
Oedenburg, *n.* Šopron.
Oder, *f.* Odera, Odra (rěka).
Oesterreich, *n.* Avstrija, Avstri-
jánska (carevina).
Ofen, *n.* Budim.
Olmütz, *n.* Olomuc.
Orschowa, *n.* Oršava.
adua, *n.* Padova.
alästina, *n.* Palestína.
aris, *n.* Paríz.
assarowitz, *n.* Požárevec.
ru, *n.* Perav.
st, *n.* Pešta.
tersburg, *n.* Petrograd.
terwardein, *n.* Petrováradin.
tau, *n.* Ptúj.
ttensee, *m.* Blatsko jezero.
m. Pád (rèka).

Pole, *m.* Polák, Léh; —n, *n.* Poljsko.
Pommern, *n.* Pomoránija.
Posen, *n.* Poznánj. [zlatni.
Prag, *n.* Praga, Prág, Prág
Preußen, *n.* Pruzija, Prusko.
Preßburg, *n.* Požún, Bretislav.
Raab, *n.* Gjur.
Radgersburg, *n.* Radgóna.
Ragusa, *n.* Dobróvnik.
Rann, *n.* Brěžce. [no.
Regensburg, *n.* Ratisbona, Ríez-
Reifnitz, *n.* Ribnica.
Rhein, *m.* Rén, Rajna (rěka).
Rhodus, Insel, Ród.
Risano, *n.* Risen.
Rohitsch, *n.* Rogátec.
Rom, *n.* Rím. [revína.
Rußland, *n.* Rusija, Ruska (ca-
Sachsen, *n.* Saksónija.
Salona, *n.* Solín; (Fluß) Jader.
Sardinien, *n.* Sardínija.
Sau, Save, *f.* Sava.
Savojen, *n.* Savoja.
Schemnitz, *n.* Ščavnica.
Schlesien, *n.* Silézija, Sleska
(Zemlja).
Schottland, *n.* Škotija.
Schweiz, *f.* Švajcarska (zemlja).
Scuttari, *n.* Skader.
Sebenico, *n.* Šibeník.
Semlin, *n.* Zemún. [(zemlja).
Serbien, *n.* Serbija, Serbska
Siberien, *n.* Sibérija.
Sicilien, *n.* Sicílija. [grádsko.
Siebenbürgen, *n.* Erdelj, Sedmi-
Slovene, *m.* Slovenec. [vén.
Slave, *m.* Slavján, Slován, Sla-
Sluin, *n.* Slúnj.
Spalato, *n.* Splět. [nija.
Spanien, *n.* Hispánija, Špa-
Steiermark, *f.* Štajersko.

St. Veit, *n.* Šentvíd.
Straßburg, *n.* Brodníce.
Strymon, *n.* Struma.
Stuhlweißenburg, *n.* Stolni Biograd.
Südamerika, *n.* južna Amerika.
Südsee, *f.* južno morje.
Syrmien, *n.* Srěm.
Temeswar, *n.* Témešvar.
Teplitz, *n.* Toplíce.
Theiß, *m.* Tisa (rěka).
Themse, *f.* Tamiz.
Thessalonich, *n.* Solún.
Tiber, *f.* Tibera, Tever.
Triest, *n.* Terst.
Troja, *n.* Troja.
Tschakathurn, *n.* Čakavec.
Türke, *m.* Turek.
Türkei, *f.* Turčija, Turska (carevína).
Ungar, *m.* Oger; —n, *n.* Ogersko.
Veglia, *n.* Kerk.
Venedig, *n.* Benétke, Mletke.
Veröze, *n.* Verovítica.
Villach, *n.* Bělak.
Völkermarkt, *n.* Velkóvec.
Waizen, *n.* Vác.
Wallach, *m.* Vláh.
Warasdin, *n.* Varaždin.
Warschau. *n* Varšava.
Weichsel, *f.* Visla (rěka).
Weimar, *n.* Vojmir.
Wende, *m.* Serb.
Wien, *n.* Beč, Dunaj, Viden.
Wieselburg, *n.* Mošón.
Wittingau, *n.* Treborj.
Zara, *n.* Zader.
Zeng, *n.* Senj.
Zigeuner, *m.* çigàn.
Znaim, *n.* Znojem.
Zilli, *f.* Cilli.
Zweibrücken *n.* Dvamósti.

Berichtigungen.

Seite	Spalte	Zeile		lese	statt
50	1	1	von oben	ska.	skas
50	2	16	von unten	povèrstiti	povertit i
65	1	4	von oben	pobájati	pogájati.
132	1	6	» »	deržavljánskih	deržavljankih
197	1	4u.7	» »	vstvarjati, vstvarítva, vstvarjenje	vstarjati, vstaritva, vstarenje.
208	2	19	» »	víst	níst
211	1	20	von unten	mehír	mebír
227	2	9	» »	govorník	gororník
227	2	3	» »	vodítelj	voditetj
290	2	16	» »	višji	vižji
303	2	6	» »	kahlami	hahlami
376	2	16	von oben	auch: nepristrán, nepristránost	
389	2	2	von unten	regrad	reg rad
391	2	2	von oben	odlážiti	oblážiti
412	1	10	von unten	povráten	provráten
480	1	20	von oben	zvězdogledíše	zvězdogledše
505	1	14	» »	čednóst	čednóšt
515	2	15	» »	oblíjati	ohlijati
569	1	13	» »	sklep	oklép
608	1	3	von unten	hranjenče	hranjencě
608	2	19	von oben	koj	kolj

Daß sich außer den hier genannten vielleicht noch andere, aber nur unbedeutendere Druckfehler bezüglich der Accentuirung und Abtheilung der Silben eingeschlichen haben, möge durch die Abwesenheit des Verfassers vom Druckorte gütigst entschuldigt werden.

